

ลักษณะภาษาที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทย

นายสมชาย สำเนียงงาม

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-1648-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**LINGUISTIC CHARACTERISTICS INDICATING CHANGE IN THE BELIEF IN
AUSPICIOUSNESS AND INAUSPICIOUSNESS IN THAI NAMES**

Mr. Somchai Sumniengngam

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Doctor of Philosophy in Thai

Department of Thai

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-1648-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ลักษณะภาษาที่แสดงความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและ
กาลกิณีในชื่อของคนไทย
โดย นายสมชาย สำเนียงงาม
สาขาวิชา ภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.ศิราพร ณ ถลาง

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะอักษรศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. คัลยา ติงศัทพ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นาคสกุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิราพร ณ ถลาง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ พุกผาสุข)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ณัฐพร พานโพธิ์ทอง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดาวรรณ หงส์ลาดรมภ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ราตรี ชันวารชร)

สมชาย สำเนียงงาม : ลักษณะภาษาที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทย (LINGUISTIC CHARACTERISTICS INDICATING CHANGE IN THE BELIEF IN AUSPICIOUSNESS AND INAUSPICIOUSNESS IN THAI NAMES) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, รศ.ดร.ศิราพร ฅกลาง, 328 หน้า. ISBN 974-17-1648-6

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทย โดยการวิเคราะห์รูปคำและความหมายของชื่อคนไทยในกลุ่มอายุต่างกัน รวมทั้งเปรียบเทียบความเชื่อดังกล่าวในชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ

สมมุติฐานของงานวิจัยนี้คือ 1) ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยแสดงออกโดยการเลือกรูปคำและความหมายที่ดี รวมทั้งหลีกเลี่ยงคำที่มีรูปคำและความหมายไม่ดีมาใช้ในการตั้งชื่อและแตกต่างกันตามกลุ่มอายุ โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปแสดงออกทางความหมายของชื่อเป็นสำคัญ ส่วนกลุ่มอายุ 1-20 ปีแสดงออกทางรูปคำที่นำมาใช้ตั้งชื่อเป็นสำคัญ 2) ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปแตกต่างกันตามภาค ส่วนในกลุ่มอายุ 1-20 ปีไม่แตกต่างกันตามภาค

ผลการวิจัยพบว่า ชื่อของคนไทยสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทั้งทางรูปคำและความหมายของชื่อ ทางรูปคำนั้นพบว่ามีการใช้รูปคำที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษซึ่งเป็นตำราโหราศาสตร์ที่นิยมใช้เป็นหลักในการตั้งชื่อ คือ เลี่ยงการใช้อักษรกาลกิณีประจำวันเกิด เลี่ยงอักษรเดชหรืออักษรศรีหน้าชื่อ และตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ส่วนทางความหมายของชื่อนั้น พบว่ามีการเลือกใช้ความหมายของคำที่เป็นสิริมงคล 12 กลุ่มความหมาย ที่เด่นมากที่สุด ได้แก่ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่ง ความรู้ความสามารถ เกียรติยศและอำนาจ เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยนั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์จากชื่อคนไทยกลุ่มอายุต่างกันซึ่งถือเป็นตัวแทนของชื่อที่ต่างสมัยกันได้ ทางด้านรูปคำ พบว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อคนสมัยก่อน สะท้อนความเชื่อดังกล่าวน้อยกว่าชื่อคนกลุ่มอายุอื่น และมีแนวโน้มว่าชื่อของคนในกลุ่มอายุที่ลดลงจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีมากขึ้น โดยจะใช้ชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีและมีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากขึ้น ทางด้านความหมาย พบว่า ชื่อคนในสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อว่าการกระทำและคุณสมบัติของเจ้าของชื่อถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ในสมัยต่อมาถือว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากที่สุด และในชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อคนสมัยปัจจุบัน เปลี่ยนมาเป็นความรู้ความสามารถที่ถือว่าเป็นสิริมงคลมากที่สุด

ในการวิเคราะห์ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ นั้น พบว่า ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปี ขึ้นไปสะท้อนความเชื่อดังกล่าวโดยแสดงออกทางการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ และการเลือกใช้ความหมายแตกต่างกันตามภาค แต่การเลี่ยงอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกันตามภาคคือทุกภาคสะท้อนความเชื่อในระดับน้อยเท่า ๆ กัน ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี พบว่ามีการเลี่ยงอักษรกาลกิณี การใช้ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ และเลือกใช้ความหมายของชื่อแตกต่างกันตามภาค

ภาควิชา.....ภาษาไทย..... ลายมือชื่อ.....
 สาขาวิชา.....ภาษาไทย..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
 ปีการศึกษา.....2545..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

##4180904722 MAJOR THAI

KEY WORD : THAI NAMES/THAI BELIEF/AUSPICIOUSNESS/INAUSPICIOUSNESS

SOMCHAI SUMNIENGNAM : LINGUISTIC CHARACTERISTICS INDICATING CHANGE IN THE BELIEF IN AUSPICIOUSNESS AND INAUSPICIOUSNESS IN THAI NAMES.

THESIS ADVISER : ASSOC. PROF. AMARA PRASITHRATHSINT, Ph.D., ASSOC. PROF. SIRAPORN NA-THALANG, Ph.D. 328 pp. ISBN 974-17-1648-6

The purpose of this study is to analyze the linguistic forms and meanings of the first names of Thai people that belong to five different age groups in the four regions of Thailand in order to infer Thai belief in auspiciousness and inauspiciousness and its change over time.

The study is based on two hypotheses: 1) The belief in auspiciousness and inauspiciousness is expressed in the selection of auspicious letters and favorable meanings as well as the avoidance of inauspicious letters and unfavorable meanings. This pattern of selection varies according to the age of the name owners; namely, those who are over 81 years of age express their belief primarily in the selection of meanings, whereas those under 20 years of age in the selection of letters; 2) Such belief of those over 81 varies according to the regions, but that of those under 20 does not.

The result of the analysis shows that Thai names reflect belief in auspiciousness and inauspiciousness through the selection of letters as well as semantic meanings. The selection of letters or spelling is evidenced in avoiding inauspicious letters as suggested by the “Namataksa pakarana” naming textbook; namely, one should avoid “kalakini” or unlucky letters and choose “sirimongkon” or lucky letters for the day of birth (e.g., Monday, Tuesday...). The letters that are most preferred are those that stand for “teja” (‘power’), and “sri” (‘virtue’). As for the name meanings, it is found that lexical items with auspicious meanings are selected. They are classified into 12 groups of meaning. The most popular groups are virtue, progress, wealth, knowledge, honor, and power.

Regarding the change in the belief in auspiciousness and inauspiciousness reflected in Thai names, it is inferred from comparing the names of different age groups, which represent different periods of time. It can be concluded that the lesser the age or the later the time, the stronger the belief in auspiciousness and inauspiciousness. This is reflected in the greater tendency to select auspicious letters among the younger groups than the older groups. Also, the belief reflected in selecting the meanings of lexical items for naming has also changed from the lexical items which signify characteristics of the name owners to those meaning virtue, progress, knowledge and ability.

As for the variation of the belief according to the region, it is found that among Thai people who are over 81, the selection of auspicious letters is the same in all the four regions. However, the choice of letters corresponding to their parents and the meanings of lexical items in the names vary according to the region. In contrast, the names of those under 20 reflect regional differentiation in every aspect of linguistic expression.

Department.....	Thai.....	Student’s signature.....
Field of study.....	Thai.....	Advisor’s signature.....
Academic year.....	2002.....	Co-advisor’s signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความเมตตา ความเอาใจใส่ และความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านอย่างเต็มกำลังของรองศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้และความคิดอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิราพร ณ ถลาง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่กรุณาให้ความคิดอันเป็นประโยชน์ แนะนำ แก้ไข และเมตตาห่วงใยผู้วิจัยตลอดระยะเวลาการทำวิทยานิพนธ์ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นาคสกุล รองศาสตราจารย์ ดร.ราตรี ชันวารชร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ พุกผาสุข อาจารย์ ดร.ณัฐพร พานโพธิ์ทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดาวรรณ หงส์คารมภ์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะและข้อแก้ไขอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์ ครูผู้ให้ความรู้ ความเมตตา และกำลังใจตลอดมาทั้งในการศึกษาเล่าเรียนและการทำงาน ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.อุดม รุ่งเรืองศรี ศาสตราจารย์พิเศษ เสฐียรพงษ์ วรรณปก ราชบัณฑิต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ บัณฑิตวิทยากร สุกุลพราหมณ์ ตลอดจนผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านที่กรุณาให้ความรู้เกี่ยวกับภาษา และการตั้งชื่อ อันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนของทุกอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่กรุณาช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณคุณสมบุรณ์ ภูมิพรหมรัตน์ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการสืบหาข้อมูลจากฐานข้อมูลบุคคลของกระทรวงมหาดไทย ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์วัฒนา เกาศัลย์ คุณปรเมศวร์ ชุนภักดี และคุณโยธิน อยู่พะเนียด ที่กรุณาให้คำแนะนำและคำนวณค่าสถิติที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ห่วงใยได้ถามทุกข์สุข อีกทั้งกรุณารับภาระงานสอนและงานอื่น ๆ ของภาควิชาตลอดช่วงระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ลาศึกษาต่อและทำวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณพี่น้อง ผองเพื่อน และลูกศิษย์ทั้งหลายผู้ซึ่งไม่สามารถกล่าวชื่อได้หมดในที่นี้ หากแต่หยั่งรู้กันได้ด้วยใจ ที่คอยให้กำลังใจ และช่วยเหลือด้วยดีเสมอมาในทุกยามที่ต้องการ ตั้งแต่เมื่อแรกศึกษาจนกระทั่งทำวิทยานิพนธ์เสร็จสิ้น

ความสำเร็จในทุกช่วงชีวิตของผู้วิจัยรวมทั้งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เกิดจากพ่อแม่ และน้อง ๆ ผู้ให้ความรัก ความอาทร ฝึาเป็นกำลังใจ และสนับสนุนส่งเสริมอย่างสุดความสามารถตลอดมา ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณ และขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความซาบซึ้งยิ่ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
1.6 ข้อจำกัดในการวิจัย.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.8 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	8
2 ทบทวนวรรณกรรม.....	9
2.1 ทฤษฎีอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์.....	9
2.2 วิธีการวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์.....	10
2.3 ผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อและการตั้งชื่อ.....	15
2.4 ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทย.....	23
2.5 คำราการตั้งชื่อ.....	35
3. รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทย.....	50
3.1 คำจำกัดความของคำว่า “รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ”.....	50
3.2 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อ.....	53
3.3 การเลือกอักษรสิริมงคลขึ้นต้นชื่อ.....	58
3.4 ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่.....	62

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4. ความหมายที่แสดงสัทรูปและกาลกิณีในชื่อคนไทย.....	67
4.1 คำจำกัดความของคำว่า “ความหมายที่แสดงสัทรูปและกาลกิณีในชื่อ”...	67
4.2 ความหมายของชื่อจริง.....	68
4.3 ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ.....	76
4.4 ความเชื่อเกี่ยวกับสัทรูปและกาลกิณีที่สะท้อนจากชื่อคนไทย.....	79
4.5 ความหมายที่เป็นกาลกิณี.....	88
5. ความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสัทรูปและกาลกิณีที่สะท้อนจากรูปคำ ในชื่อของคนไทย.....	93
5.1 การเรียงอักษรกาลกิณี.....	94
5.2 การเลือกอักษรที่เป็นสัทรูปและกาลกิณีขึ้นต้นชื่อ.....	102
5.3 ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่.....	107
6. ความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสัทรูปและกาลกิณีที่สะท้อนจาก ความหมายในชื่อของคนไทย.....	114
6.1 ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป.....	114
6.2 ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี.....	117
6.3 ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี.....	119
6.4 ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี.....	121
6.5 ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี.....	123
6.6 เปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทย 5 กลุ่มอายุ.....	126
6.7 ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ.....	133
7. รูปคำที่แสดงสัทรูปและกาลกิณีในชื่อคนไทยจำแนกตามภาค.....	141
7.1 รูปคำที่แสดงสัทรูปและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคเหนือ.....	141
7.2 รูปคำที่แสดงสัทรูปและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ.....	156
7.3 รูปคำที่แสดงสัทรูปและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลาง.....	171
7.4 รูปคำที่แสดงสัทรูปและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคใต้.....	186

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
8. ความหมายที่แสดงสรีรมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยจำแนกตามภาค.....	202
8.1 ความหมายที่แสดงสรีรมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคเหนือ.....	202
8.2 ความหมายที่แสดงสรีรมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	213
8.3 ความหมายที่แสดงสรีรมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลาง.....	224
8.4 ความหมายที่แสดงสรีรมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคใต้.....	231
9. การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสรีรมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากรูปคำและความหมายในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ.....	242
9.1 การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสรีรมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากรูปคำในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ.....	242
9.2 การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสรีรมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากความหมายในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ.....	262
10. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	271
10.1 สรุปผลการวิจัย.....	272
10.2 อภิปรายผล.....	275
10.3 ข้อเสนอแนะ.....	279
รายการอ้างอิง.....	281
ภาคผนวก.....	290
ภาคผนวก ก.....	291
ภาคผนวก ข.....	295
ภาคผนวก ค.....	298
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	328

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 แสดงตัวเลขที่ใช้แทนค่าพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาไทยตามตำราเลขศาสตร์.....	43
2.2 แสดงการกำหนดใช้ชื่อจากค่าผลลัพธ์ของชื่อนามสกุลและค่าผลรวม.....	45
2.3 แสดงค่าตัวเลขกำลังพระเคราะห์ประจำอักษรวรรคต่าง ๆ.....	46
2.4 แสดงค่าตัวเลขประจำอักษรวรรคต่าง ๆ.....	47
3.1 แสดงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ.....	53
3.2 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทย...	54
3.3 แสดงตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณี.....	55
3.4 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อเดิมและชื่อใหม่ที่ได้จากการเปลี่ยนชื่อ.....	56
3.5 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเดิมและชื่อใหม่ที่ได้จากการเปลี่ยนชื่อ.....	56
3.6 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทย.....	59
3.7 แสดงตัวอย่างชื่อที่ขึ้นต้นด้วยอักษรศรี เดช และบริวารของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ.....	61
3.8 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่.....	62
3.9 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่.....	63
4.1 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทย.....	69
4.2 แสดงความหมายย่อยที่อยู่ในแต่ละกลุ่มความหมายและตัวอย่างหน่วยศัพท์.....	73
4.3 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของชื่อจริงกับความหมายของอักษรที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษา.....	75
4.4 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ.....	77
4.5 แสดงตัวอย่างหน่วยศัพท์และตัวอย่างชื่อที่ปรากฏในแต่ละกลุ่มความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ.....	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
5.1 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทย จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	95
5.2 แสดงตัวอย่างชื่อที่เลี้ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ.....	96
5.3 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อเดิมและ ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อจำแนกตามช่วงเวลา.....	98
5.4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของชื่อที่เลี้ยงอักษร กาลกิณีในชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลา.....	99
5.5 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเดิมและ ชื่อใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการปรากฏอักษรกาลกิณีจำแนกตามช่วงเวลา.....	99
5.6 แสดงตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเดิมและ ชื่อใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการปรากฏอักษรกาลกิณีจำแนกตามช่วงเวลา.....	101
5.7 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคล ประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	103
5.8 แสดงตัวอย่างชื่อที่แสดงการเลือกใช้อักษรที่เป็นศรี เดช และบริวารของผู้ที่เกิด วันต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	106
5.9 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อคนไทยที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	108
5.10 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของ ชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	110
5.11 แสดงตัวอย่างชื่อคนไทยที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม กลุ่มอายุ.....	112
6.1 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ ในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 81ปีขึ้นไป.....	115
6.2 แสดงตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 81ปีขึ้นไป.....	116

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6.3 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ ในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี.....	117
6.4 แสดงตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี.....	118
6.5 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ ในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปี.....	119
6.6 แสดงตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปี.....	120
6.7 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ ในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี.....	121
6.8 แสดงตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี.....	122
6.9 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ ในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี.....	124
6.10 แสดงตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี.....	125
6.11 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทย 5 กลุ่มอายุ.....	126
6.12 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ ในชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปีพ.ศ.2504 ถึงพ.ศ.2523	134
6.13 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ ในชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปีพ.ศ.2524 ถึงพ.ศ.2544	137
7.1 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทย ภาคเหนือ.....	144
7.2 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทย ภาคเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุต่าง ๆ.....	144
7.3 แสดงตัวอย่างชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของ คนไทยภาคเหนือ.....	145
7.4 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อเดิมและชื่อใหม่ จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือจำแนกตามช่วงเวลา.....	147

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
7.5 แสดงตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของคนไทยภาคเหนือจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อ.....	148
7.6 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคเหนือ.....	149
7.7 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	150
7.8 แสดงตัวอย่างที่แสดงการเลือกใช้อักษรที่เป็นศรี เดช และบริวารของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุของคนไทยภาคเหนือ.....	151
7.9 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคเหนือกับชื่อพ่อแม่.....	152
7.10 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคเหนือกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	153
7.11 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคเหนือกับชื่อพ่อแม่.....	154
7.12 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคเหนือกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	154
7.13 แสดงตัวอย่างชื่อคนไทยภาคเหนือที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	156
7.14 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	158
7.15 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุต่าง ๆ.....	159
7.16 แสดงตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	160
7.17 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อเดิมและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อ.....	161

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
7.18 แสดงตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อ	162
7.19 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิด ขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	163
7.20 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิด ขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	164
7.21 แสดงตัวอย่างที่แสดงการเลือกใช้อักษรที่เป็นศรี เดช และบริวารของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	165
7.22 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชื่อพ่อแม่.....	167
7.23 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	167
7.24 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชื่อพ่อแม่.....	169
7.25 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	169
7.26 แสดงตัวอย่างชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	170
7.27 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคกลาง.....	173
7.28 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคกลางจำแนกตามกลุ่มอายุต่าง ๆ.....	174
7.29 แสดงตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทยภาคกลาง.....	175
7.30 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อเดิมและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลางจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อ.....	176

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
7.31 แสดงตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของคนไทยภาคกลางจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อ.....	177
7.32 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคกลาง.....	178
7.33 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคกลางจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	179
7.34 แสดงตัวอย่างที่แสดงการเลือกใช้อักษรที่เป็นศรี เเดช และบริวารของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุของคนไทยภาคกลางเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	180
7.35 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่.....	182
7.36 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	182
7.37 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่.....	183
7.38 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	184
7.39 แสดงตัวอย่างชื่อคนไทยภาคกลางที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	185
7.40 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคใต้.....	188
7.41 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	188
7.42 แสดงตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทยภาคใต้.....	189
7.43 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อเดิมและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้จำแนกตามช่วงเวลาที่ยื่นชื่อ.....	191

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
7.44 แสดงตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมที่มีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่ เล็งอักษรกาลกิณีของคนไทยภาคใต้จำแนกตามช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ.....	192
7.45 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิด ขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคใต้.....	193
7.46 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิด ขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	194
7.47 แสดงตัวอย่างชื่อที่เลือกใช้อักษรที่เป็นศรี เดช และบริวาร ของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ของคนไทยภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	195
7.48 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคใต้ กับชื่อพ่อแม่.....	196
7.49 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคใต้ กับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	197
7.50 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคใต้ กับชื่อพ่อแม่.....	198
7.51 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคใต้ กับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	198
7.52 แสดงตัวอย่างชื่อคนไทยภาคใต้ที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	200
8.1 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อ คนไทยภาคเหนือ.....	203
8.2 แสดงตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อคนไทยภาคเหนือที่อยู่ในกลุ่มความหมายต่าง ๆ ...	205
8.3 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคเหนือ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	206
8.4 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อใหม่ จากการเปลี่ยนชื่อคนไทยภาคเหนือจำแนกตามช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ.....	211
8.5 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	214

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
8.6 แสดงตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่อยู่ใน กลุ่มความหมายต่าง ๆ	215
8.7 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	216
8.8 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อใหม่ จากการเปลี่ยนชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามช่วงเวลา ที่ขอเปลี่ยนชื่อ.....	222
8.9 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อ คนไทยภาคกลาง.....	225
8.10 แสดงตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อคนไทยภาคกลางที่อยู่ในกลุ่มความหมายต่าง ๆ ..	226
8.11 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคกลาง จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	227
8.12 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อใหม่ จากการเปลี่ยนชื่อคนไทยภาคกลางจำแนกตามช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ.....	229
8.13 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อ คนไทยภาคใต้.....	232
8.14 แสดงตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อคนไทยภาคใต้ที่อยู่ในกลุ่มความหมายต่าง ๆ	233
8.15 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคใต้ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	234
8.16 แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อใหม่ จากการเปลี่ยนชื่อคนไทยภาคใต้จำแนกตามช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ.....	239
9.1 แสดงการเปรียบเทียบการเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ.....	243
9.2 แสดงการเปรียบเทียบการเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป.....	244
9.3 แสดงการเปรียบเทียบการเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 61-80 ปี.....	245

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
9.4 แสดงการเปรียบเทียบการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 41-60 ปี.....	245
9.5 แสดงการเปรียบเทียบการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 21-40 ปี.....	246
9.6 แสดงการเปรียบเทียบการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 1-20 ปี.....	247
9.7 แสดงการเปรียบเทียบการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทย ภาคต่าง ๆ.....	251
9.8 แสดงการเปรียบเทียบการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ	253
9.9 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่.....	255
9.10 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่ ต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่.....	256
9.11 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ในภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่.....	256
9.12 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี ในภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่.....	257
9.13 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปี ในภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่.....	258
9.14 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี ในภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่.....	259
9.15 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ในภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่.....	259
9.16 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ.....	262
9.17 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	264
9.18 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 61-80 ปี..	265
9.19 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 41-60 ปี..	266
9.20 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 21-40 ปี.....	267

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
9.21 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 1-20 ปี.....	268
9.22 แสดงความหมายที่ปรากฏมากที่สุดในแต่ละช่วงสมัยในชื่อคนภาคต่าง ๆ	269

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 แผนภูมิแสดงตำแหน่งของดวงดาวบนรูปตุ๊กตาไขนามของเจ้าของชื่อที่เป็นกรณีศึกษา.....	48
3.1 แผนภูมิแสดงอัตราส่วน และอักษรประจำวัน	50
3.2 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทย.....	60
3.3 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่.....	63
5.1 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของการเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยจำแนกตามกลุ่มอายุ...	95
5.2 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของชื่อคนไทยที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	109
5.3 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	111
6.1 แผนภูมิแสดงการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลในชื่อที่แสดงออกทางความหมายของชื่อ.....	128
6.2 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองในชื่อคนไทยแต่ละกลุ่มอายุ.....	129
6.3 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งในชื่อคนไทยแต่ละกลุ่มอายุ.....	129
6.4 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติในชื่อคนไทยแต่ละกลุ่มอายุ.....	130
6.5 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศและอำนาจในชื่อคนไทยแต่ละกลุ่มอายุ.....	131
6.6 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูลในชื่อคนไทยแต่ละกลุ่มอายุ.....	131
6.7 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณสมบัติในชื่อคนไทยแต่ละกลุ่มอายุ.....	132
6.8 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในชื่อคนไทยแต่ละกลุ่มอายุ.....	132
8.1 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งในชื่อคนไทยภาคเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	208
8.2 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองในชื่อคนไทยภาคเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	209

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
8.3 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถในชื่อคนไทยภาคเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	209
8.4 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับ กิริยาและคุณสมบัติในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	219
8.5 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับ ความมั่งคั่งในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	220
8.6 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความดีงาม และความเจริญรุ่งเรืองในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	220
8.7 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับ เกียรติยศและอำนาจในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	221
8.8 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับ กิริยาและคุณสมบัติในชื่อคนไทยภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	236
8.9 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองในชื่อคนไทยภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	237
8.10 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับ เกียรติยศและอำนาจในชื่อคนไทยภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	238
9.1 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบการเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	248
9.2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบการเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ ของคนไทยภาคต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	252
9.3 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่ จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	260

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ในสังคมไทยนั้นคนไทยให้ความสำคัญกับชื่อบุคคลมาก เพราะเชื่อว่าชื่อไม่ได้เป็นเพียงสิ่งสมมุติที่ใช้เรียกขานกันแทนตัวเท่านั้น แต่ชื่อมีความสำคัญและสัมพันธ์แน่นแฟ้นกับบุคคล ชื่อที่ดีเป็นสิริมงคลจะทำให้เจ้าของชื่อนั้นมีชีวิตที่ดีตามไปด้วย ยามที่มีผู้คนเรียกขานก็จะเกิดสิริมงคลเพิ่มขึ้นแก่ตัวเจ้าของตามชื่อที่ผู้อื่นเรียก ในทางตรงข้ามชื่อที่ไม่ดีเป็นกาลกิณีก็อาจทำให้เจ้าของชื่อนั้นแต่ความทุกข์และอาจุรณแรงจนถึงแก่ชีวิตได้ ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อนี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจยิ่งเนื่องจากสังคมไทยกล่าวถึงเรื่องนี้กันมานาน ในเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน (2533 : 5) ตอนหนึ่งกล่าวถึงการตั้งชื่อเพื่อให้เป็นสิริมงคลไว้ว่า “ปู่ย่าตายายสบายใจ จะให้ชื่อหลานไว้เป็นมงคล” เทพ สุนทรสารทูล (2541 : 27) กล่าวถึงหลักการตั้งชื่อประการหนึ่งว่า “ให้เป็นสิริมงคลเป็นมิ่งขวัญของคนนั้นไปตลอดชีวิต”

ในปัจจุบันความเชื่อนี้ก็ยังคงปรากฏอยู่ อีกทั้งเป็นที่น่าสังเกตว่าคนไทยปัจจุบันมักจะพยายามเลือกสรรวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการตั้งชื่อเพื่อให้ได้ชื่อที่ดีเป็นสิริมงคลอย่างมีหลักเกณฑ์มากขึ้น โดยส่วนใหญ่มักตั้งชื่อตามตำราทักษา สุภาพรณ ฌ บางช้าง (2527 : 107) กล่าวถึงการตั้งชื่อของคนไทยในปัจจุบันไว้ว่า “ลักษณะที่นิยมกันมากที่สุดคือ เลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อให้ถูกต้องตามคัมภีร์นามทักษาปกรณ์” เทพ สุนทรสารทูล (2541 : 57) กล่าวว่าคนไทยนำตำราทักษามาใช้ในการตั้งพระนามเจ้านายมาแต่ครั้งโบราณ ในปัจจุบันเมื่อคนไทยได้รับการศึกษาสูงขึ้นจึงหันมาสนใจในเรื่องการตั้งชื่อให้เป็นสิริมงคลมากขึ้นโดยลำดับ จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันมีหนังสือคู่มือการตั้งชื่อออกจำหน่ายมากมาย ซึ่งส่วนใหญ่จะแนะนำการตั้งชื่อโดยใช้หลักการตั้งชื่อตามตำราทักษาหรือคัมภีร์นามทักษาปกรณ์ รวมทั้งยังได้รวบรวมตัวอย่างชื่อที่มีความหมายดีและตั้งขึ้นโดยยึดหลักตามตำราดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางให้คนทั่วไปเลือกใช้ได้สะดวกขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังจะสังเกตเห็นได้ว่าคนไทยในปัจจุบันมักนิยมเปลี่ยนชื่อกันมากขึ้นอีกด้วย พ.สุวรรณ (2538 : 9-10) กล่าวถึงความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า บุคคลที่มีชื่ออันไม่สมควร มีความหมายในทางไม่ดี มักจะทำให้ชีวิตไม่ราบรื่น ไม่เจริญเท่าที่ควร ประสบแต่ทุกข์ยากเดือดร้อน ทั้งนี้เชื่อว่ามีสาเหตุหนึ่งมาจากใช้ชื่อที่ไม่เหมาะสมกับเจ้าตัว ไม่เป็นมงคลนาม ดังนั้นหากเปลี่ยนชื่อใหม่ที่ดีเป็นสิริมงคลแล้ว ก็จะทำให้ชีวิตดีขึ้นหรือพอกุศลลงได้

แม้ว่าจะมีการศึกษาเกี่ยวกับชื่อคนไทยมาบ้างแล้วเช่น การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทยของสุภาพรณ ฌ บางช้าง (2527) การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานครของวรางคณา สว่างตระกูล (2539) และการศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย ของวิรัช ศิริวัฒนะนาวิ (2544) เป็นต้น (ดูรายละเอียดของงานวิจัยเหล่านี้ในหัวข้อ 2.3) แต่ก็ยังไม่มีการวิจัยใดที่ศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยอย่างจริงจังและเป็นระบบ อีกทั้งยังไม่เคยมีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวที่สะท้อนจากชื่อของคนไทยในแต่ละช่วงสมัย ทั้งโดยภาพรวมของทั้งประเทศและในแต่ละภาค ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องดังกล่าวโดยใช้วิธีการทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ซึ่งเป็นการศึกษาภาษาของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพื่อทำความเข้าใจระบบความคิด ความเชื่อ ค่านิยมและวัฒนธรรมของชนกลุ่มนั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจว่าลักษณะภาษาของชื่อที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีตามความเชื่อในบริบทวัฒนธรรมของคนไทยนั้นเป็นอย่างไร โดยเน้นการศึกษาความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าว และเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 วิเคราะห์รูปคำและความหมายของชื่อของคนไทยที่มีอายุแตกต่างกัน เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทย

1.2.2 เปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

1.3.1 ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยแสดงออกโดยการเลือกคำที่มีรูปคำและความหมายที่ดี รวมทั้งหลีกเลี่ยงคำที่มีรูปคำและความหมายไม่ดีมาใช้ในการตั้งชื่อ และจะแตกต่างกันตามกลุ่มอายุ โดยชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป จะแสดงออกทางความหมายของชื่อเป็นสำคัญ ส่วนกลุ่มอายุ 1-20 ปีจะแสดงออกทางรูปคำของชื่อเป็นสำคัญ

1.3.2 ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ ในกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปจะแตกต่างกันทั้งในด้านรูปคำและความหมายของชื่อ ส่วนในกลุ่มอายุ 1-20 ปีจะไม่แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะชื่อจริงของผู้ที่มีสัญชาติไทยทั้งชายและหญิงที่เป็นสามัญชนในภาคต่าง ๆ ตามหลักการแบ่งเขตการปกครองของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ โดยศึกษาจากข้อมูลเอกสารซึ่งได้จากการอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนการวิเคราะห์ลักษณะภาษาที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อนั้น ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การตั้งชื่อตามตำราพยากรณ์ไว้เท่านั้น คือ การเลี่ยงอักษรกาลกิณี การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อ และการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1.5.2 รวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.5.2.1 รวบรวมข้อมูลรายชื่อชื่อจริงของคนไทย 4 ภาค โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกกลุ่มตัวอย่างจังหวัดในแต่ละภาคโดยใช้จำนวนประชากรเป็นเกณฑ์ คือ ใช้จังหวัดที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดของแต่ละภาคเป็นตัวแทน ได้จังหวัดจากภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ รวม 4 จังหวัด คือ เชียงใหม่ นครราชสีมา กรุงเทพมหานคร และนครศรีธรรมราช ตามลำดับ

ขั้นที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างอำเภอในแต่ละจังหวัดโดยใช้จำนวนประชากรเป็นเกณฑ์ คือ ใช้อำเภอที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดของแต่ละจังหวัดเป็นตัวแทน ได้อำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวม 4 อำเภอ คือ อำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอเมืองนครราชสีมา เขตธนบุรี และอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช

ขั้นที่ 3 สุ่มตัวอย่างตำบลโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) คือการจับฉลากเลือกตำบลที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างอำเภอละ 2 ตำบล ได้ตำบลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวม 8 ตำบล คือ ตำบลฟ้าฮ่าม และตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ตำบลหนองไข่น้ำ และตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา แขวงวัดกัลยาณ์ และแขวงหิรัญรุจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ตำบลไชยมนตรี และตำบลมะม่วงสองต้น อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขั้นที่ 4 สุ่มตัวอย่างรายชื่อโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) คือขอข้อมูลรายชื่อบุคคลในกลุ่มอายุต่าง ๆ จากฝ่ายทะเบียนราษฎรของ

ที่ว่า การอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวม 5 กลุ่มอายุ คือกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ข้อมูลรายชื่อบุคคลดังกล่าวนี้ได้จากบัญชีรายชื่อบุคคลตามช่วงอายุต่าง ๆ ของที่ว่า การอำเภอแต่ละอำเภอ ซึ่งประมวลผลจากฐานข้อมูลผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์และแสดงผลแยกตามกลุ่มอายุ ผู้วิจัยจะเลือกข้อมูลที่นำมาใช้วิเคราะห์ คือ ชื่อตัว ชื่อบิดา ชื่อมารดา เพศ และวันเดือนปีเกิด โดยจะสุ่มตัวอย่างรายชื่อทุก ๆ ลำดับที่ 5 ของแต่ละกลุ่มอายุ จนได้รายชื่อครบตามจำนวนที่ต้องการคือ ในแต่ละกลุ่มอายุแยกเป็นเพศชายและเพศหญิงอย่างละ 50 ชื่อ รวมเป็นกลุ่มอายุละ 100 ชื่อ จะได้ชื่อในแต่ละตำบล ตำบลละ 500 ชื่อ อำเภอละ 1,000 ชื่อ รวมเป็นรายชื่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 4,000 ชื่อ

1.5.2.2 รวบรวมข้อมูลรายชื่อชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบคือ ขอคัดลอกชื่อเดิม และชื่อใหม่ของบุคคลที่ขอเปลี่ยนชื่อตัวจากหลักฐานการขอเปลี่ยนชื่อตัว (แบบ ข.3) จากที่ว่า การอำเภอที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างในข้อ 1.5.2.1 ขั้นที่ 2 โดยจะคัดลอกรายชื่อทุก ๆ ลำดับที่ 5 ของแต่ละปี ปีละ 5 ชื่อ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 หรือปีที่เก่าที่สุดที่อำเภอ นั้น ๆ เก็บหลักฐานไว้ ถึงปี พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นปีที่ทำการวิจัย จากนั้นนำรายชื่อที่ได้ไปหาวันเดือนปีเกิดของเจ้าของชื่อจากฐานข้อมูลบุคคลของกระทรวงมหาดไทย

1.5.2.3 นำชื่อที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างที่สามารถหาวันเดือนปีเกิดได้ มาหาวันเกิดของเจ้าของชื่อแต่ละชื่อว่าเกิดในวันใด เช่น วันจันทร์ วันอังคาร และวันพุธ เป็นต้น โดยใช้ปฏิทินโหราศาสตร์ 150 ปี (2425-2575) ของห้องโหราศรัทธาโพธิ์ (2532) เป็นเกณฑ์ในการเทียบ อาทิ ชื่อที่ระบุวันเดือนปีเกิดในบัญชีรายชื่อบุคคลว่าเกิดวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2500 ก็จะเทียบได้ตรงกับวันพฤหัสบดี เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อนำวันเกิดดังกล่าวมาพิจารณาเรื่องอักษรที่เป็นสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาในการวิเคราะห์ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางรูปคำ

1.5.2.4 สัมภาษณ์ผู้รู้ หรือผู้เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อในแต่ละภาค เช่น พระภิกษุ และผู้นำชุมชน เป็นต้น รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการตั้งชื่อต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเสริมเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทย

1.5.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.5.3.1 วิเคราะห์รูปคำของชื่อจริง และชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณารูปสระและพยัญชนะที่ใช้ในการตั้งชื่อตามเกณฑ์การตั้งชื่อตามที่ผู้รู้ตำราทักษาระบุไว้ กล่าวคือ พิจารณาการเรียงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิด การเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลนำหน้าชื่อ และการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ดังตัวอย่าง

(1) การเรียงอักษรกาลกิณี ตัวอย่างเช่น ชื่อคนเกิดวันจันทร์ ตำราทักษาระบุว่า อ และ สระทุกตัวเป็นอักษรกาลกิณีประจำวันเกิด หากรูปคำของชื่อประกอบด้วย อ หรือ สระ เช่น แก้ว เจริญ ปราบภูสระแอ สระเอ และสระอ ในชื่อตามลำดับ ถือว่าชื่อนั้นมีอักษรกาลกิณีแต่ชื่อ กนกวรรณ หรือ พชร ไม่ปรากฏ อักษร อ และสระใด ๆ ถือว่าเป็นชื่อที่เรียงอักษรกาลกิณี

(2) การเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลนำหน้าชื่อ ตัวอย่างเช่น ชื่อคนเกิดวันจันทร์ ตำราทักษาระบุว่า อักษร ก ข ค ง ฉ เป็นอักษรบริวาร อักษร จ ฉ ช ฆ ญ เป็นอักษรอายุ และอักษร ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ เป็นอักษรเดช เป็นต้น ดังนั้น ชื่อคนเกิดวันจันทร์ว่า กนกวรรณ ชวนชม และ ณรงค์ ก็คือชื่อที่ขึ้นต้นด้วยอักษรที่เป็นสิริมงคลคือ อักษรบริวาร อักษรอายุ และอักษรเดช ตามลำดับ

(3) การตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ ตัวอย่างเช่น พ่อชื่อสมศักดิ์ ลูกชื่อสินชัย แสดงความสัมพันธ์กันทางเสียงพยัญชนะ แม่ชื่อนารี ลูกชื่อ เมธิ แสดงความสัมพันธ์กันทางเสียงสระ พ่อชื่อนบุญเลิศ ลูกชื่อนบุญส่ง แสดงความสัมพันธ์กันทางคำ เป็นต้น

1.5.3.2 นำผลการวิเคราะห์รูปคำที่ได้ไปแจกแจงความถี่แล้วแสดงผลเป็นจำนวนครั้งและค่าเฉลี่ยร้อยละ เพื่อให้ได้รูปแบบภาษาที่สามารถตีความเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยที่แตกต่างกันตามอายุและภาค

1.5.3.3 วิเคราะห์ความหมายของชื่อของคนไทยโดยนำชื่อที่ได้มาแยกความหมายออกจากกันโดยแยกหน่วยศัพท์แต่ละหน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายแต่ละความหมายออกจากกัน และจัดไว้ในกลุ่มความหมาย หน่วยศัพท์ในงานวิจัยนี้หมายถึงหน่วยที่เล็กที่สุดในระดับคำ และปรากฏเป็นหน่วยพื้นฐานในคลังคำศัพท์ เช่น เย็น เป็นหนึ่งหน่วยศัพท์ บานเย็น เป็นหนึ่งหน่วยศัพท์ เป็นต้น การวิเคราะห์ความหมายของหน่วยศัพท์นั้น ผู้วิจัยตีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525, พจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. 2534, พจนานุกรมภาคอีสาน-ภาคกลาง (2515), พจนานุกรมภาษาถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2527), พจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ (2525), พจนานุกรมบาลี-ไทย (2538), สัทสกด-ไท-อังกฤษ อภิธาน (2511) และ The Pali Text Society's Pali-English Dictionary (1972) เป็นเกณฑ์ ส่วนหน่วยศัพท์บางหน่วยศัพท์ซึ่งไม่มีความหมายปรากฏในพจนานุกรม เช่น ศัพท์ภาษาถิ่น และศัพท์ภาษาบาลีสันสกฤตบางคำ ผู้วิจัยจะสอบถามและขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญภาษานั้น ๆ ดังตัวอย่าง

ชื่อ ดี จัดไว้ในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง

ชื่อ สมบัติ จัดไว้ในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง

ชื่อ ไวโรจน์ฤทธิ์ แยกเป็น ไวโรจน์ จัดไว้ในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง กับ ฤทธิ์ จัดไว้ในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ เป็นต้น

1.5.3.4 นำผลการวิเคราะห์ความหมายไปแจกแจงความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายโดยแสดงผลเป็นจำนวนครั้งและค่าเฉลี่ยร้อยละ เพื่อให้ได้รูปแบบทางภาษาที่สามารถตีความเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องกับสิริมงคลในชื่อของคนไทยที่แตกต่างกันตามอายุและภาค

1.5.3.5 ทดสอบค่าสถิติไค สแควร์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร ในกรณีที่ต้องการเปรียบเทียบการปรากฏของรูปคำหรือความหมายใด ๆ กับตัวแปรกลุ่มอายุหรือ

ภาค ทั้งนี้เพื่อยืนยันว่าความถี่ในการปรากฏของรูปคำหรือความหมายที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างนั้นมีความน่าเชื่อถือตามหลักเกณฑ์ทางสถิติ เช่น เมื่อต้องการจะเปรียบเทียบการเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนแต่ละภาค ก็จะต้องทดสอบค่าสถิติไค สแควร์ เพื่อพิสูจน์ว่าการเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อมีความสัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ เพื่อเป็นหลักฐานทางสถิติที่จะยืนยันว่าในแต่ละภาคเลือกใช้ชื่อที่เรียงอักษรกาลกิณีแตกต่างกันหรือไม่ เป็นต้น (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข.)

1.5.4 เรียบเรียงและนำเสนอในรูปแบบของวิทยานิพนธ์

1.6 ข้อจำกัดในการวิจัย

1.6.1 เนื่องจากในแต่ละภาคของประเทศไทยมีกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ กระจายตั้งถิ่นฐานอยู่ทั่วไปเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีจังหวัดที่เป็นแหล่งอารยธรรมสำคัญอยู่หลายจังหวัดในภาคเดียวกัน การเลือกจังหวัดในแต่ละภาคที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จึงไม่อาจครอบคลุมกลุ่มชาติพันธุ์และแหล่งอารยธรรมที่มีอยู่เป็นจำนวนมากเหล่านั้นได้ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกใช้เกณฑ์ที่เห็นว่าเหมาะสม และเป็นมาตรฐานเดียวกันมากที่สุดในการเลือกจังหวัดที่เป็นตัวแทนของแต่ละภาค กล่าวคือ ใช้เกณฑ์จำนวนประชากรเป็นสำคัญ คือเลือกจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดในแต่ละภาคเป็นตัวแทนของภาคนั้น ๆ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยเห็นว่างานวิจัยนี้ใช้แนวทางการวิเคราะห์ภาษาเพื่อทำความเข้าใจความคิดความเชื่อของกลุ่มชนเป็นแนวทางสำคัญ ดังนั้นรายชื่อบุคคลในแต่ละจังหวัดจึงเป็นข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ จังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดเป็นจังหวัดที่มีรายชื่อบุคคลให้เลือกกลุ่มตัวอย่างได้มากและหลากหลายที่สุดในภาคนั้น ๆ นอกจากนี้การใช้เกณฑ์ดังกล่าวยังเป็นการควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ของแต่ละภาค เช่น ความเป็นสังคมเมือง และความสามารถในการรับข่าวสาร เป็นต้น ไม่ให้แตกต่างกันมากเกินไปอีกด้วย

1.6.2 ผู้วิจัยมีเป้าหมายที่จะใช้ชื่อคนไทยในการวิเคราะห์ครั้งนี้ทั้งสิ้น 4,000 ชื่อ โดยแยกเป็นภาคละ 1,000 ชื่อ ในแต่ละภาคจำแนกเป็น 5 กลุ่มอายุ กลุ่มอายุละ 200 ชื่อ ซึ่งเป็นชื่อของคนในแต่ละตำบลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตำบลละ 100 ชื่อ แต่จากการประมวลผลจากฐานข้อมูลผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ ของฝ่ายทะเบียนราษฎร ของที่ว่าการอำเภอแต่ละแห่งเพื่อให้ได้บัญชีรายชื่อบุคคลตามกลุ่มอายุที่ต้องการนั้นปรากฏว่า ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ในแต่ละตำบลส่วนใหญ่มีจำนวนน้อยกว่าที่กำหนด ผู้วิจัยจึงได้รายชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปที่จะใช้วิเคราะห์ทั้งหมดเพียง 514 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนภาคเหนือ 68 ชื่อ ชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 96 ชื่อ ชื่อคนภาคกลาง 200 ชื่อ และชื่อคนภาคใต้ 150 ชื่อ

1.6.3 ชื่อคนไทยทั้งหมดที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างนั้นบางชื่อเป็นชื่อที่ไม่ทราบวันเดือนปีเกิด จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์รูปคำตามตำราทักทายได้ เนื่องจากการตั้งชื่อตามตำราทักขานนั้นจะต้องพิจารณาจากวัน เดือน ปีเกิด ของเจ้าของชื่อเป็นสำคัญ ชื่อคนไทยที่ทราบวันเดือนปีเกิดมีจำนวน

ทั้งสิ้น 2,998 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนภาคเหนือ 791 ชื่อ ชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 753 ชื่อ ชื่อคนภาคกลาง 854 ชื่อ และชื่อคนภาคใต้ 600 ชื่อ

1.6.4 ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อที่ได้จากแบบการขอเปลี่ยนชื่อ (แบบ ข.3) นั้น ไม่ได้ระบุวันเดือนปีเกิดของเจ้าของชื่อไว้ ผู้วิจัยจึงต้องหาวันเดือนปีเกิดของเจ้าของชื่อนั้น ๆ ด้วยตนเอง โดยได้ขอความร่วมมือจากที่ว่าการอำเภอเมืองฉะเชิงเทราเพื่อขอใช้ฐานข้อมูลบุคคลของกระทรวงมหาดไทย หาวันเดือนปีเกิดของเจ้าของชื่อนั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตามชื่อบางชื่อก็ไม่สามารถหาวันเดือนปีเกิดได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบุคคลนั้นได้เปลี่ยนชื่อ หรือเปลี่ยนนามสกุลไปจากเดิมอีก หรืออาจจะเสียชีวิตแล้ว ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อที่ใช้วิเคราะห์ในงานวิจัยนี้จึงมีทั้งหมด 728 ชื่อ

1.6.5 การนับวันเกิดนั้น ในการตั้งชื่อตามตำราทักษากำหนดวันเป็น 8 วัน คือ วันอาทิตย์ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ วันเสาร์ และวันราหูซึ่งก็คือวันพุธกลางคืน แต่ข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ได้จากบัญชีรายชื่อบุคคลนั้นไม่ได้ระบุเวลาเกิดของเจ้าของชื่อไว้ด้วย ผู้วิจัยจึงไม่สามารถทราบเวลาที่แน่นอนของเจ้าของชื่อนั้น ๆ ได้ จึงถือเอาตามวันที่ระบุไว้ในบัญชีรายชื่อบุคคลที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นสำคัญ ดังนั้นการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้จึงไม่ปรากฏชื่อของผู้ที่เกิดในวันราหู นอกจากนี้การนับวันของคนโบราณยังแตกต่างจากการนับวันตามหลักสากลในปัจจุบันด้วย กล่าวคือ คนโบราณเริ่มนับวันใหม่ตั้งแต่เวลา 6.00 น. เป็นต้นไป แต่ตามหลักสากลจะเริ่มนับวันใหม่หลังเวลา 24.00 น. ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยถือเอาวันเกิดที่ระบุไว้ตามบัญชีรายชื่อบุคคลที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นสำคัญ แม้จะมีข้อจำกัดดังกล่าวอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยคิดว่าวิธีการเก็บข้อมูลโดยใช้การสุ่มตัวอย่างชื่อคนไทยจากบัญชีรายชื่อบุคคลตามกลุ่มอายุเช่นนี้ เป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดแล้ว เนื่องจากจะได้รายชื่อคนไทยกลุ่มอายุต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวแทนของชื่อที่ตั้งขึ้นในช่วงสมัยต่าง ๆ ของทุกภาคในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกันมากกว่าการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการอื่น อีกทั้งการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการอื่น ๆ ก็อาจจะไม่ได้วันเดือนปีเกิดและเวลาเกิดของเจ้าของชื่อเช่นกัน เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่จะไม่บอกวันเดือนปีเกิดเฉพาะเวลาเกิดแก่บุคคลอื่น เพราะยังมีความเชื่อว่าจะนำวันเดือนปีเกิด และเวลาเกิดหรือเวลาตกฟากของตนไปทำพิธีทางไสยศาสตร์อันอาจทำให้เกิดอันตรายได้

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.7.1 ทำให้เข้าใจลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทย
- 1.7.2 ทำให้เข้าใจความคิด โลกทัศน์ ค่านิยมและวัฒนธรรมของคนไทยได้ชัดเจนขึ้น
- 1.7.3 เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ความคิดและวัฒนธรรมของกลุ่มชนโดยใช้ข้อมูลทางภาษาของกลุ่มชนนั้น

1.8 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.8.1 สิริมงคล หมายถึง ความดี ความงาม ความเจริญรุ่งเรืองด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ ปรีวาร และปัญญา อันเป็นเหตุให้บรรลุความสุข

1.8.2 สิริมงคลในชื่อ หมายถึง รูปและความหมายของคำที่เมื่อประกอบอยู่ในชื่อแล้วทำให้เจ้าของชื่อประสบความสำเร็จ สุข สมปรารถนาสอดคล้องตามค่านิยมของสังคมของบุคคลนั้น ๆ ในด้านรูปคำ สิริมงคลคืออักษรที่ไม่ใช่อักษรกาลกิณีประจำวันเกิด และมีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ส่วนในด้านความหมาย สิริมงคลคือความหมายทุกความหมายที่คนไทยนำมาใช้ตั้งชื่อ โดยอาจเป็นความหมายที่ดีเป็นที่พึงปรารถนาของคนส่วนใหญ่ เช่น ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ความรู้ความสามารถ เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ เป็นต้น หรืออาจเป็นคำที่มีความหมายธรรมดา มีความหมายกลาง ๆ แต่ไม่ใช่ความหมายที่ไม่ดี เช่น กิริยาและคุณลักษณะ ธรรมชาติ ลำดับและจำนวน เป็นต้น หรืออาจเป็นคำที่มีความหมายธรรมดา หรือความหมายในทางไม่สู้ดีแต่ตั้งขึ้นด้วยจุดประสงค์ที่ดี เช่น ชื่อ “หมา” ที่ตั้งขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ฝึกเลี้ยง จะได้ไม่นำตัวกลับไป เด็กจะได้อยู่รอดปลอดภัย เป็นต้น

1.8.3 กาลกิณี หมายถึง ความไม่ดี ความโชคร้าย อุปสรรค และความเสื่อม อันเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนและความทุกข์

1.8.4 กาลกิณีในชื่อ หมายถึง รูปและความหมายของคำที่เมื่อประกอบอยู่ในชื่อแล้วทำให้เจ้าของชื่อประสบความสำเร็จ ทุกข์ เดือดร้อนทั้งกายและใจ จนอาจถึงแก่ชีวิตได้ ในด้านรูปคำ กาลกิณีคืออักษรกาลกิณีประจำวันเกิดตามที่ระบุไว้ในตำราทักษา ส่วนในด้านความหมายนั้น กาลกิณีคือความหมายที่เป็นข้อห้าม หรือความหมายที่ควรหลีกเลี่ยง จึงเป็นความหมายที่ไม่ปรากฏในชื่อ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยนี้ศึกษาเรื่องลักษณะภาษาที่แสดงความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทย ซึ่งใช้วิธีการทางภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงทบทวนวรรณกรรมทางทฤษฎีภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ และวิธีการวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ เพื่อแสดงให้เห็นแนวคิดพื้นฐานและวิธีการวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้บางวิธีในงานวิจัยนี้ รวมทั้งทบทวนวรรณกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้วย ได้แก่ ผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อและการตั้งชื่อ ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทย และตำราการตั้งชื่อ

2.1 ทฤษฎีภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์

ภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ (Ethnosemantics) เป็นการศึกษาภาษาของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพื่อให้เข้าใจระบบความคิด และค่านิยมของชนกลุ่มนั้น ๆ ด้วยเชื่อว่าภาษาเป็นเครื่องสะท้อนความรู้สึกนึกคิดและการมองโลกของผู้พูด การวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์หรือความหมายของคำศัพท์ในแต่ละหมวดของชนกลุ่มใด ๆ จะทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจระบบความคิด ความเชื่อ และค่านิยมของชนกลุ่มนั้นได้

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2533 : 1) กล่าวถึงประวัติของการศึกษาทางภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ในการศึกษาเรื่องคำเรียกญาติไว้ว่าในสมัยก่อนนั้นการศึกษาระบบเครือญาติของชนกลุ่มต่าง ๆ มักจะใช้วิธีพรรณนาความสัมพันธ์ตามที่สังเกตได้เท่านั้น โดยมิได้ให้ความสำคัญกับคำเรียกญาติเท่าใดนัก และมักจะวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบกับระบบเครือญาติของผู้ศึกษาเป็นหลัก ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาไม่สามารถเข้าใจโลกทัศน์ และระบบความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติของชนกลุ่มที่กำลังศึกษาได้อย่างถ่องแท้ กระทั่งราวปีทศวรรษที่ 1950 จึงได้เริ่มใช้วิธีการวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์กล่าวคือ เน้นการทำความเข้าใจระบบความคิดของชนกลุ่มที่จะศึกษาโดยผ่านทางภาษาที่พวกเขาใช้เป็นสำคัญ

เฟรค (Frake 1980) เป็นผู้หนึ่งที่สนใจศึกษาระบบความคิด และวัฒนธรรมของชนกลุ่มที่จะศึกษาโดยผ่านทางการศึกษาภาษาของชนกลุ่มนั้น เฟรคเสนอแนวความคิดว่า ภาษาหรือคำที่ใช้อยู่ในแต่ละวัฒนธรรมล้วนเป็นตัวแทนของมโนทัศน์ของชนกลุ่มนั้น เพราะสิ่งใดที่อยู่ในมโนทัศน์และมีความสำคัญแก่ชนกลุ่มนั้นก็จะมีคำเรียก ในทางตรงข้ามสิ่งใดที่ไม่มีอยู่ในมโนทัศน์ก็จะไม่มี

คำเรียกด้วย ดังนั้นคำที่มีชื่ออยู่ในแต่ละวัฒนธรรมจึงสามารถบอกให้เราเข้าใจวิธีการมองโลกของพวกเขาได้ ผู้ที่ศึกษาวัฒนธรรมของชนกลุ่มใดจึงจะต้องให้คำจำกัดความสิ่งต่าง ๆ ในสังคมของชนกลุ่มนั้น โดยใช้ระบบมโนทัศน์แบบที่กลุ่มชนนั้นมี และไม่ใช้ความคิดของตนเองไปเป็นแบบกำหนด

นอกจากนี้ เฟรคยังเสนอว่าการจำแนกประเภทสิ่งต่าง ๆ ของมนุษย์ไม่ได้เป็นสากลลักษณะ แต่ขึ้นอยู่กับลักษณะสำคัญทางด้านปริชานหรือความคิดของแต่ละวัฒนธรรม การมองเห็นลักษณะที่แตกต่างหรือลักษณะร่วมกันของสิ่งของสองสิ่งจนสามารถแบ่งประเภทตามลำดับชั้น (Taxonomy) ได้ นั่น คนในแต่ละวัฒนธรรมจะเข้าใจกันเอง หากเราพยายามเข้าใจโครงสร้างของการจัดลำดับชั้นของแต่ละวัฒนธรรมว่าสิ่งใดเป็นประเภทย่อยในประเภทใหญ่ซึ่งจะจัดให้อยู่ในแนวตั้ง และสิ่งใดต่างประเภทกันซึ่งจะจัดให้อยู่ในแนวนอนได้แล้ว เราก็จะสามารถเข้าใจระบบความคิดของคนในสังคมนั้นได้

กล่าวโดยสรุปก็คือแนวคิดพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์คือการทำความเข้าใจระบบความคิดและวัฒนธรรมของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยผ่านการศึกษารายละเอียดของชนกลุ่มนั้นๆ

2.2 วิธีการวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์

การศึกษาทางภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์นั้นแม้จะเป็นการศึกษาภาษาในบริบทของวัฒนธรรม แต่ก็มีวิธีการที่เป็นวิทยาศาสตร์ วิลเลียม ซี สเตอท์เวินท์ (Sturtevant 1964 อ้างใน วนิดา เจริญสุข 2532 : 5-7) เสนอหลักการที่ใช้ในการศึกษาทางภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ไว้ 6 วิธี คือ (1) Etics and Emics คือลักษณะสากลที่ทุกสังคมมีอยู่ และลักษณะเฉพาะที่เป็นวัฒนธรรมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะ (2) Domains หมายถึงวงศัพท์หรือหมวดศัพท์ที่จะศึกษา (3) Terminology หรือ Terminological Systems หมายถึง ชื่อของสิ่งต่าง ๆ หรือระบบการเรียกชื่อสิ่งต่าง ๆ ที่แสดงความคิดของเจ้าของภาษา (4) Paradigms and Componential analysis คือ การจัดกลุ่มโดยพิจารณา ลักษณะร่วมของข้อมูล และการวิเคราะห์องค์ประกอบหรือการจัดประเภทโดยการวิเคราะห์อรรถลักษณะ (5) Taxonomies คือวิธีการจัดกลุ่มข้อมูลโดยยึดหลักความต่าง ซึ่งใช้พิจารณาในแนวนอน ถือเป็นศัพท์ประเภทเดียวกันแต่ต่างชนิดกัน และการรวมเข้า ที่ใช้พิจารณาในแนวตั้ง ถือเป็นศัพท์ที่มีระดับลดหลั่นกันลงไปแบบใหญ่ไปย่อย (6) Discovery procedures เป็นวิธีการเก็บข้อมูลโดยไม่นำวัฒนธรรมของผู้วิเคราะห์ไปเป็นแบบ เพื่อให้ได้ข้อมูลของเจ้าของภาษานั้นอย่างแท้จริง

โดยทั่วไปผู้ที่สนใจเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์มักจะศึกษาเรื่องเกี่ยวกับคำเรียกญาติ คำเรียกสี คำสรรพนาม ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ ชื่อโรค ชื่อสัตว์ และชื่อพืช เป็นต้น มีผู้นำหลักการที่ใช้ศึกษาทางภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ดังกล่าวข้างต้นมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวัฒนธรรมของชนกลุ่มต่าง ๆ โดยผ่านการวิเคราะห์คำเรียกญาติ และชื่ออยู่หลายวิธี ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างงานวิจัยที่ใช้วิธีการ

เหล่านั้นมาแสดงเพื่อให้เห็นมโนทัศน์พื้นฐานทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ดังนี้

2.2.1 วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ

วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการจัดประเภทข้อมูลโดยวิเคราะห์ความหมายของคำโดยแจ่มเป็นอรรถลักษณะ (semantic feature) อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2529 : 45) กล่าวว่า วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการที่นิยมใช้มากที่สุดในการศึกษาคำเรียกญาติ เนื่องจากองค์ประกอบ (component) หรือมิติ (dimension) จะแสดงให้เห็นความแตกต่างของคำเรียกญาติได้อย่างชัดเจน เช่น มิติเพศ จะแยกคำว่า พ่อ ให้ต่างจาก แม่ มิติรุ่นอายุ จะแยกคำว่า พ่อกับแม่ ให้ต่างจาก ลูก เป็นต้น

วิภัตตินทร์ ประพันธ์ศิริ (2535) ใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบในการศึกษาคำเรียกญาติในภาษาคำเมือง เพื่อศึกษาวัฒนธรรมของชาวล้านนาที่สะท้อนจากคำเรียกญาติ โดยวิภัตตินทร์ได้นำข้อมูลคำเรียกญาติทั้งหมดที่ได้มากำหนดมิติแห่งความแตกต่าง (dimensions of contrast) แล้วระบุอรรถลักษณะในแต่ละมิติโดยใช้การกำหนดแบบทวิลักษณ์ (binary) กล่าวคือ ความหมายหนึ่งเป็น + และความหมายตรงข้ามกันเป็น - วิภัตตินทร์พบว่าคำเรียกญาติในภาษาคำเมืองสามารถจำแนกให้แตกต่างกันโดยมิติแห่งความแตกต่าง 5 มิติ คือ รุ่นอายุ สายเลือด อายุ เพศ และฝ่ายพ่อ/แม่ โดยอาจอธิบายมิติแห่งความแตกต่างและการระบุอรรถลักษณะในแต่ละมิติพอสังเขปได้ดังนี้

(1) รุ่นอายุ หมายถึงครวสมัยแห่งวัยของคนที่กำหนดขึ้นเป็นระยะๆ อรรถลักษณะที่ใช้ได้แก่ รุ่น0 หมายถึงรุ่นตัวเอง, รุ่น+1 หมายถึงสูงกว่าตัวเอง 1 รุ่น, รุ่น-1 หมายถึงต่ำกว่าตัวเอง 1 รุ่น เป็นต้น

(2) สายเลือด หมายถึงการสืบสายเดียวกัน อรรถลักษณะที่ใช้ได้แก่ +สายตรง หมายถึงมีสายเลือดตรง และ -สายตรง หมายถึงไม่ใช่สายเลือดตรง

(3) อายุ หมายถึงช่วงเวลานับตั้งแต่เกิดหรือมีมาจนถึงช่วงเวลาที่กำลังกล่าวถึง อรรถลักษณะที่ใช้ได้แก่ +อายุ หมายถึงแก่กว่า และ -อายุ หมายถึงอ่อนกว่า

(4) เพศ หมายถึงรูปที่แสดงให้รู้ว่าชายหรือหญิง อรรถลักษณะที่ใช้ได้แก่ +ชาย หมายถึงผู้ชาย และ -ชาย หมายถึงผู้หญิง

(5) ฝ่ายพ่อ/แม่ หมายถึงข้าง พวกของพ่อหรือแม่ อรรถลักษณะที่ใช้ได้แก่ +พ่อ หมายถึงฝ่ายพ่อ และ -พ่อ หมายถึงฝ่ายแม่

ตัวอย่างการวิเคราะห์องค์ประกอบของคำเรียกญาติของวิภัสรินทร์ ได้แก่

/lung1/	/pa:3/	/a:w4/	/a:4/
รุ่น+1	รุ่น+1	รุ่น+1	รุ่น+1
-สายตรง	-สายตรง	-สายตรง	-สายตรง
+ชาย	-ชาย	+พ่อ	+พ่อ
+อายุ	+อายุ	-อายุ	-อายุ
		+ชาย	-ชาย

ตัวอย่างข้างต้นอธิบายคำเรียกญาติแต่ละคำได้ เช่น /lung1/ คือคำเรียกญาติที่ใช้เรียกผู้ที่สูงกว่าตนเอง 1 รุ่น ไม่ใช่สายเลือดตรง เป็นผู้ชาย อายุมากกว่า /pa:3/ คือคำเรียกญาติที่ใช้เรียกผู้ที่สูงกว่าตนเอง 1 รุ่น ไม่ใช่สายเลือดตรง เป็นผู้หญิง อายุมากกว่า เป็นต้น

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของคำเรียกญาติในภาษาคำเมืองดังกล่าววิภัสรินทร์สรุปว่าคำเรียกญาติในภาษาคำเมืองสะท้อนให้เห็นลักษณะสำคัญของวัฒนธรรมล้านนาคือ ระบบอาวุโส และการเน้นฝ่ายแม่

การศึกษาตามแนวทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบนี้มีผู้สนใจนำไปใช้อีกมากซึ่งส่วนใหญ่เป็นการศึกษาคำเรียกญาติดังกล่าวข้างต้น

2.2.2 วิธีการวิเคราะห์ความหมายและจัดประเภท

การศึกษาตามแนวทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ที่ใช้วิธีการวิเคราะห์ความหมายและจัดประเภทที่น่าสนใจคืองานของวนิดา เจริญสุข (2532) เรื่อง "นามสกุลของคนไทยเชื้อสายจีน : การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์" วนิดาศึกษาระบบความนึกคิด และค่านิยมของคนไทยเชื้อสายจีนผ่านการศึกษาความหมายของนามสกุลของกลุ่มชนเหล่านั้น โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความหมายและจัดประเภท กล่าวคือ วนิดาได้รวบรวมนามสกุลของคนไทยเชื้อสายจีนมาวิเคราะห์ความหมายโดยนำนามสกุลเหล่านั้นมาแยกหน่วยศัพท์ (lexical items) แต่ละหน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายแต่ละความหมายออกจากกัน โดยยึดความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เป็นเกณฑ์ จากนั้นจึงรวบรวมหน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายต่าง ๆ จัดรวมเป็นกลุ่มความหมาย แล้วนำไปแจกแจงความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมาย วนิดาพบว่าหน่วยศัพท์ที่นำมาใช้ตั้งนามสกุลของคนไทยเชื้อสายจีนที่ปรากฏเป็นองค์ประกอบความหมายสำคัญของนามสกุลมีความหมายทั้งสิ้น 34 ความหมาย ซึ่งแต่ละความหมายปรากฏความถี่มากน้อยแตกต่างกัน ความหมายที่ปรากฏค่อนข้างมากมักจะเป็นความหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือความต้องการที่จะให้เกิดแก่ชีวิตครอบครัวและวงศ์ตระกูล ได้แก่ ความเป็นเลิศ ความมั่งคั่งร่ำรวย ความเจริญรุ่งเรือง ความรู้ความสามารถ และความสำเร็จ เป็นต้น ส่วนความหมาย

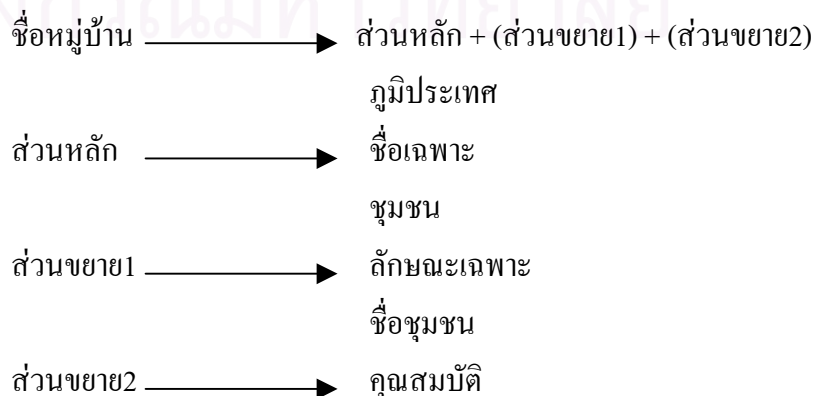
ที่ปรากฏน้อยมักเป็นความหมายที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมหรือข้อควรปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เช่น ความกล้าหาญ ความขยันหมั่นเพียร ความเมตตากรุณา และความซื่อสัตย์สุจริต เป็นต้น

วนิดานำผลการวิเคราะห์ความหมายและความถี่ในการปรากฏของความหมายแต่ละความหมายมาสรุปเป็นค่านิยมของคนไทยเชื้อสายจีนว่า ค่านิยมที่สะท้อนจากนามสกุลของคนกลุ่มนี้มี 6 ประการ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ได้แก่ ค่านิยมกับสิ่งที่ปรารถนาในชีวิต ค่านิยมเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ค่านิยมเกี่ยวกับความเชื่อต่าง ๆ ค่านิยมเกี่ยวกับคุณสมบัติของคน ค่านิยมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และค่านิยมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว

วิธีการวิเคราะห์ความหมายและจัดประเภทนี้เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะใช้ในการวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนไทยเพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางความหมายของชื่อในงานวิจัยนี้

2.2.3 วิธีการวิเคราะห์และตั้งกฎ

การศึกษาตามแนวทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ที่ใช้วิธีการวิเคราะห์และตั้งกฎนี้มีไม่มากนัก งานวิจัยที่น่าสนใจคืองานวิจัยเรื่อง “การปรับเปลี่ยนของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่” ของน้องนุช มณีอินทร์ (2543) น้องนุชศึกษาชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่ที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรของทางราชการใน 3 ช่วงเวลา เพื่อศึกษาลักษณะการปรับเปลี่ยนของชื่อหมู่บ้านดังกล่าวรวมทั้งลักษณะวัฒนธรรมที่สะท้อนจากชื่อหมู่บ้าน น้องนุชใช้วิธีการวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านโดยการจำแนกคำที่ปรากฏอยู่ในชื่อหมู่บ้านตามลักษณะทางวากยสัมพันธ์และองค์ประกอบทางความหมาย ซึ่งคำแรกที่ปรากฏในชื่อหมู่บ้านจะปรากฏเสมอเรียกว่า ส่วนหลัก และคำที่ปรากฏตามหลังจะมีหรือไม่มีก็ได้เรียกว่าส่วนขยาย เมื่อจำแนกคำออกเป็น ส่วนหลักและส่วนขยายแล้วก็จะพิจารณาความหมายของทั้งส่วนหลักและส่วนขยายที่ปรากฏอยู่ในชื่อหมู่บ้านทั้งหมดว่ามีควาหมายที่แสดงถึงสิ่งใด เพื่อนำไปจัดประเภทรูปแบบต่าง ๆ ของโครงสร้าง หรือการตั้งกฎโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านได้อย่างเหมาะสม น้องนุชพบว่า โครงสร้างของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะทางวากยสัมพันธ์ของนามวลีในภาษาไทยคือประกอบด้วยส่วนหลักและส่วนขยาย รูปแบบโครงสร้างที่พบเขียนเป็นแผนภูมิ ได้ดังนี้

แผนภูมิข้างต้นหมายความว่า ชื่อหมู่บ้านประกอบด้วยส่วนหลักและส่วนขยาย ส่วนหลักซึ่งจะต้องมีเสมอปรากฏเป็นคำคำแรกในชื่อหมู่บ้าน เป็นคำที่แสดงลักษณะภูมิประเทศ หรือเป็นชื่อเฉพาะหรือเป็นคำที่หมายความว่าชุมชน ส่วนขยายซึ่งจะมีหรือไม่ก็ได้ในโครงสร้างเป็น คำที่มาประกอบกับส่วนหลักเพื่อเพิ่มความหมายที่ชัดเจนหรือเฉพาะเจาะจงให้แก่ส่วนหลัก จำแนก เป็น 2 ส่วนคือ ส่วนขยาย1 เป็นคำแสดงลักษณะเฉพาะหรือชุมชน และส่วนขยาย2 เป็นคำแสดง คุณสมบัติ ถ้าส่วนขยายทั้ง 2 ส่วนปรากฏในชื่อหมู่บ้าน ส่วนขยาย1 จะต้องปรากฏก่อนส่วนขยาย2

รูปแบบโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่ที่นื่องนุชพบมี 7 รูปแบบ โดยเขียนสรุปเป็นกฎได้ดังนี้

รูปแบบโครงสร้างหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่ → 1. ภูมิประเทศ+(ลักษณะเฉพาะ)+(คุณสมบัติ)
2. ชื่อเฉพาะ
3. ชุมชน+(ชื่อชุมชน)

กฎข้างต้นแสดงให้เห็น โครงสร้างของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 7 รูปแบบ โดยโครงสร้างที่ 1 สามารถจำแนกได้เป็น 4 รูปแบบ คือ ภูมิประเทศ, ภูมิประเทศ+ลักษณะเฉพาะ, ภูมิประเทศ+คุณสมบัติ, ภูมิประเทศ+ลักษณะเฉพาะ+คุณสมบัติ โครงสร้างที่ 2 มี 1 รูปแบบ คือ ชื่อเฉพาะ และ โครงสร้างที่ 3 จำแนกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ ชุมชน และชุมชน+ชื่อชุมชน ตัวอย่างชื่อ หมู่บ้านตามโครงสร้างต่าง ๆ ดังกล่าว เช่น ไร่ ดงจี้เหล็ก แพะขวาง หนองฝิ่งเหนือ มูเซอ กาด และ เมืองเด่น เป็นต้น

การวิเคราะห์ความหมายของทุกองค์ประกอบที่ปรากฏอยู่ในทุกโครงสร้างชื่อ หมู่บ้าน โดยพิจารณาความหมายที่ปรากฏในความถี่สูง นื่องนุชสรุปลักษณะสำคัญทางวัฒนธรรมที่ สะท้อนจากชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่ได้ว่า การตั้งถิ่นฐานใกล้แหล่งน้ำ ความสำคัญของพื้นที่ ป่า ลักษณะภูมิประเทศแบบพื้นที่สูง ความหลากหลายของพืชพรรณ การบ่งบอกทิศทางหรือแสดง ลักษณะเด่นของหมู่บ้าน ความสำคัญของวัดและศาสนา ความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ และการเปลี่ยนแปลงลักษณะชุมชน

วิธีการวิเคราะห์และตั้งกฎเป็นอีกวิธีการหนึ่งทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ที่จะทำให้ เข้าใจระบบความคิดและวัฒนธรรมของชนกลุ่มที่ศึกษาได้อย่างถ่องแท้ ผู้วิจัยใช้วิธีการนี้ในการ วิเคราะห์ลักษณะภาษาของชื่อที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ดังกล่าว ข้างต้น ทำให้เข้าใจมโนทัศน์พื้นฐานทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์มากขึ้น อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าวิธี การทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์เป็นวิธีการวิเคราะห์ภาษาเพื่อทำความเข้าใจความคิด และวัฒนธรรม ของชนกลุ่มต่าง ๆ ได้อย่างมีระบบ น่าเชื่อถือ และสามารถนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

2.3 ผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อและการตั้งชื่อ

ผู้วิจัยพบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับชื่อและการตั้งชื่อ ใน 2 ลักษณะคือ ผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อสถานที่ และผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อคน ดังนี้

2.3.1 ผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อสถานที่

ผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อสถานที่ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งการศึกษาชื่อสถานที่ในด้านโครงสร้าง การศึกษาที่มาของชื่อสถานที่ และการศึกษาความหมายของชื่อสถานที่ ซึ่งล้วนแต่สะท้อนวัฒนธรรมของชนกลุ่มนั้น ๆ ได้อย่างดี ผู้วิจัยจะแยกกล่าวถึงที่ละประเด็น ดังนี้

2.3.1.1 การศึกษาโครงสร้างของชื่อสถานที่

ผลงานการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างของชื่อสถานที่นั้น ผลงานที่กล่าวไปแล้วได้แก่ งานของน้องนุช มณีอินทร์ (2543) ที่ศึกษาวิเคราะห์และตั้งกฎรูปแบบโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่โดยแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะทางวากยสัมพันธ์ของนามวลีในภาษาไทยคือประกอบด้วยส่วนหลัก และส่วนขยาย ดังกล่าวข้างต้น ส่วนผลงานในระยะแรก ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาชื่อสถานที่และเป็นที่รู้จักกันดี คือ งานวิจัยของโบแอส (Boas 1964 : 171-176) เรื่อง “On Geographical Names of the Kwakiutl Indians” ซึ่งศึกษาระบบการตั้งชื่อทางภูมิศาสตร์ของชาวอินเดียนแดงเผ่ากวากิอุตล์ (Kwakiutl Indians) โดยการศึกษาความหมายและโครงสร้างทางภาษาของชื่อสถานที่ต่าง ๆ ทางภูมิศาสตร์ อาทิ ภูเขา แม่น้ำ เกาะ และหมู่บ้านต่าง ๆ เป็นต้น ผลการศึกษาในส่วนโครงสร้างทางภาษาของชื่อนั้น โบแอสพบว่าชื่อสถานที่ทางภูมิศาสตร์ของชาวกวากิอุตล์ได้รับอิทธิพลจากโครงสร้างทางภาษา คือมักจะใช้คำเติมหน้า (prefix) และคำเติมท้าย (suffix) เพื่อบอกลักษณะของสถานที่นั้นให้ชัดเจนขึ้น หรือแสดงความเชื่อมโยงของชื่อกับตำแหน่งของสถานที่โดยมักใช้คำเติมท้ายที่กำหนดตำแหน่งหรือทิศทางของภูมิประเทศมาประกอบกับคำที่นำมาตั้งชื่อด้วย

ผลการศึกษาทั้งของน้องนุช และโบแอสที่พบว่าชื่อสถานที่ทางภูมิศาสตร์ได้รับอิทธิพลมาจากโครงสร้างทางภาษานั้นสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุจริตลักษณ์ ดีผดุง และวชิราภรณ์ วรรณดี (2544) ในการวิจัยเรื่อง “ชื่อหมู่บ้านในภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย : การศึกษาเบื้องต้น” สุจริตลักษณ์และวชิราภรณ์ศึกษาชื่อหมู่บ้านในจังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี โดยใช้ข้อมูลจากทำเนียบท้องที่ พุทธศักราช 2535 เพื่อศึกษาโครงสร้างทางภาษาและโครงสร้างทางความหมายของชื่อหมู่บ้าน พบว่า โครงสร้างทางภาษาของชื่อหมู่บ้านมีลักษณะเหมือนโครงสร้างทางไวยากรณ์ระดับคำในภาษาไทย โดยส่วนใหญ่จะเป็นคำประสม ซึ่งพบทั้งคำประสม ๒ คำ ๓ คำ และ ๔ คำ เช่น ห้วยยาง วังลานใต้ และเขานางสองหัว นอกจากนี้ยังพบชื่อหมู่บ้านที่เป็นคำโดดคำเดียว และคำบาลีสันสกฤตอยู่ด้วย

จะเห็นได้ว่าโครงสร้างของชื่อสถานที่ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากโครงสร้างภาษาของสังคมที่ชนกลุ่มนั้นอาศัยอยู่ทั้งสิ้น

2.3.1.2 การศึกษาที่มาของชื่อสถานที่

ที่มาของชื่อสถานที่นั้นมีผู้สนใจศึกษาอยู่มากทั้งนี้เพราะที่มาของชื่อสถานที่สามารถสะท้อนค่านิยมและความคิดของชนกลุ่มนั้น ๆ ได้เช่นกัน โสภนา ศรีจำปา (2540 : 97-108) ศึกษาเรื่อง “ชื่อถนนในกรุงเทพมหานคร” เพื่อจำแนกว่าชื่อถนนเหล่านั้นมีที่มาอย่างไร โดยใช้ข้อมูลจากแผนที่ เอกสาร และการสัมภาษณ์ โสภนาพบว่า ชื่อถนนในกรุงเทพมหานครมีที่มาจากชื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือชื่อสถานที่ และชื่อสินค้าต่าง ๆ ชื่อถนนที่มาจากชื่อบุคคลนั้นพบว่าเป็นชื่อของวีรบุรุษมากที่สุด นอกนั้นได้แก่ ชื่อกษัตริย์ นักเขียน นักปราชญ์ กวี วีรสตรี แพทย์ เภสัชกร วิศวกร นักประวัติศาสตร์ เจ้าหญิง และ เจ้าชาย งานของโสภนาสะท้อนให้เห็นค่านิยมของคนเวียดนามที่ให้ความสำคัญกับบุคคลที่ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติไม่ว่าในด้านใด หรือเป็นเพศใด โดยการนำชื่อมาตั้งเป็นชื่อถนนเพื่อให้คนระลึกถึงอยู่เสมอ

ผลงานการศึกษาเกี่ยวกับที่มาของชื่อสถานที่ที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่ง คือ งานของเรื่องเดช ปันเขื่อนขันธ์ (2538 : 20-37) เรื่อง “การศึกษาชื่อสถานที่ภาษาไทยและภาษาจีนในประเทศไทย” โดยใช้ข้อมูลชื่อจังหวัดและสถานที่ในประเทศไทยจำนวน 100 ชื่อ เรื่องเดชพบว่า คนไทยในอดีตมีวิธีเรียกชื่อสถานที่ต่าง ๆ อยู่ 4 วิธี คือ (1)เรียกตามประวัติศาสตร์ของสถานที่นั้น ๆ เช่น นครศรีธรรมราช พระนครศรีอยุธยา (2)เรียกตามสิ่งที่มีความสำคัญที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เช่น นครนายก (นา) มุกดาหาร (หัวมุก) (3)เรียกตามชื่อท้องถิ่นเป็นภาษาท้องถิ่นของจังหวัดนั้น ๆ เช่น เชียงใหม่ (เจียงใหม่-เหนือ) สตูล (มาเลย์) (4)เรียกชื่อใหม่หรือตั้งชื่อใหม่ เช่น ศรีสะเกษ (เมืองขุขันธ์) ปราจีนบุรี (เมืองประจิม) เป็นต้น ส่วนการเรียกชื่อจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทยที่เป็นภาษาจีนแต่จิว พบว่าคนจีนแต่จิวในประเทศไทยใช้วิธีเรียก 3 วิธี คือ (1)เรียกตามคนไทย แต่เสียงพยัญชนะ และเสียงวรรณยุกต์บางหน่วยกลายเป็นเสียงในภาษาจีน เช่น ลำพูน แม่ฮ่องสอน (2)เรียกชื่อเป็นภาษาจีนโดยคงความหมายให้เหมือนชื่อเรียกในภาษาไทย เช่น สระบุรี-พ่อบัก กาญจนบุรี-ปักเพ็ก (3)เรียกตามที่บรรพบุรุษจีนเคยเรียกมาแต่เดิมโดยความหมายอาจไม่เหมือนในภาษาไทย เช่น นราธิวาส-ถ้าวอง นครปฐม-หุกถ้ง เป็นต้น งานของเรื่องเดชทำให้เห็นวิธีการมองโลกของคนไทยและคนจีนที่มีทั้งเหมือนและแตกต่างกัน

2.3.1.3 การศึกษาความหมายของชื่อสถานที่

การวิเคราะห์ความหมายของชื่อสถานที่ทำให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และวัฒนธรรมของคนที่อยู่ที่นั้น ๆ โบแอส (Boas 1964) พบว่าความหมายของชื่อสถานที่มักแสดงความผูกพันของผู้คนที่นี่กับสภาพภูมิศาสตร์รอบตัว จากการศึกษาความหมายของชื่อสถานที่ของชาวอินเดียนแดงเผ่ากัวกิวต์ล โบแอสพบว่า ชนกลุ่มนี้มักจะตั้งชื่อสถานที่โดยมีความหมายเกี่ยวข้องกับลักษณะทางภูมิศาสตร์รอบ ๆ ตัวพวกเขา โดยชื่อเหล่านั้นอาจจะระบุระยะ

ห่างระหว่างพวกเขาเกี่ยวกับลักษณะทางภูมิศาสตร์นั้น ๆ อาทิ "ไกลทะเล" "ติดภูเขา" หรือเป็นชื่อที่แสดงถึงลักษณะเด่นของสถานที่ เช่น ที่ที่มีคลื่นยักษ์ หรือบอกสิ่งที่สามารถพบได้ในบริเวณนั้น ๆ ด้วย อาทิ "พื้นที่แดง" "มีปลาแซลมอน" เป็นต้น งานของ เอลเบิร์ต (Elbert 1975) เรื่อง The Domain of place names in Hawaii ก็พบว่าความหมายของชื่อสถานที่ในฮาวายส่วนหนึ่งก็เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์ด้วยเช่นกัน

จากงานของ สุจริตลักษณ์ ดีผดุง และวชิราภรณ์ วรรณดี (2544) ในการวิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายของนามทั่วไปที่ใช้เป็นคำแรกของชื่อหมู่บ้าน พบว่าสามารถแบ่งกลุ่มความหมายของชื่อหมู่บ้านออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอรรถลักษณะทางภูมิศาสตร์ แบ่งเป็น น้ำและแหล่งน้ำ ที่ดอน และลักษณะทางภูมิศาสตร์ประเภทอื่น ๆ กลุ่มอรรถลักษณะที่ไม่ใช่คำบอกสภาพทางภูมิศาสตร์ แบ่งเป็น พิษพรรณทางธรรมชาติ สัตว์ พื้นที่ที่ไม่ได้ตากแดดหรือที่ตากแดดเพื่อการเพาะปลูกและอาชีพ สิ่งก่อสร้างหรือสถานที่พบปะของชุมชน จำนวน บุคคล และภาษาชนกลุ่มอื่น กลุ่มอรรถลักษณะบอกที่ตั้งหรือทิศทาง แบ่งเป็นบุพบทบอกสถานที่ และนามทั่วไปบอกสถานที่ หรือจุดตำแหน่งที่แน่นอน กลุ่มอรรถลักษณะบอกความเป็นสิริมงคล และกลุ่มอรรถลักษณะบอกคุณสมบัติ และจากการแจกแจงความถี่ของนามทั่วไปที่ใช้เป็นคำแรกของชื่อหมู่บ้าน พบว่านามทั่วไปเกี่ยวกับน้ำและแหล่งน้ำมีจำนวนมากที่สุดในทุกจังหวัด งานของสุจริตลักษณ์และวชิราภรณ์นี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะภูมิประเทศสำคัญซึ่งเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนที่เกี่ยวข้องกับน้ำในภูมิภาคตะวันตกได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2540 : 121-142) ยังพบว่า ชื่อท้องถิ่นภาคใต้ในภาษามลายูก็มีความหมายแสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมเกษตรกรรมที่วิถีชีวิตของชาวบ้านผูกพันอยู่กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ เช่น ที่ลุ่ม แม่น้ำ ที่ดอน และภูเขา อีกด้วย ขณะเดียวกันความหมายของชื่อท้องถิ่นภาคใต้ยังแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนย้าย ชุมชนของชาวบ้านถิ่นอื่นที่มาตั้งเป็นชุมชนใหม่ ทำเลของหมู่บ้านที่มีแหล่งทรัพยากรสำคัญ ความเชื่อและศรัทธาของชาวบ้านที่มีต่อศาสนาอิสลาม รวมทั้งระบบอาวุโส และความสุภาพอ่อนน้อมของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้นอีกด้วย

การศึกษาความหมายของชื่อสถานที่จากงานที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนั้น ล้วนสะท้อนความคิด และวัฒนธรรมของชนกลุ่มที่ศึกษาทั้งที่เหมือนและแตกต่างกันไปโดยจะเห็นลักษณะร่วมกันทางความคิดของชนกลุ่มต่าง ๆ ประการหนึ่งก็คือ ชื่อสถานที่ส่วนใหญ่แสดงความผูกพันของคนกลุ่มนั้นกับสภาพภูมิศาสตร์รอบตัว

2.3.1.4 การศึกษาเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนของชื่อสถานที่

การศึกษาเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนของชื่อสถานที่นั้นมีไม่มากนัก ผลงานที่เด่นที่สุดได้แก่ งานวิจัยของน้องนุช มณีอินทร์ (2543) การศึกษาเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนของชื่อสถานที่จะทำให้ผู้ศึกษาเห็นถึงการปรับเปลี่ยนทางภาษาในลักษณะต่าง ๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ และสะท้อนให้เห็นค่านิยม ความคิดของคนในชุมชนที่เปลี่ยน

แปลงไปจากเดิมอีกด้วย เนื่องพบว่าการปรับเปลี่ยนของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่ใน 3 ช่วงเวลานั้น ปรับเปลี่ยนโดยการแทนที่ด้วยชื่ออื่นปรากฏความถี่สูงที่สุด โดยมีลักษณะการปรับเปลี่ยน 3 ลักษณะคือ การปรับเปลี่ยนด้านคำศัพท์ เช่น กาดจ๊ี่เหล็ก เปลี่ยนเป็น ตลาดจ๊ี่เหล็ก การปรับเปลี่ยนด้านตัวสะกด เช่น ป่าสวก เปลี่ยนเป็น ป่ารวก การปรับเปลี่ยนด้านโครงสร้าง เช่น หนองหอย เปลี่ยนเป็น หนองหอยใหม่ เป็นต้น ส่วนปัจจัยของการปรับเปลี่ยนนั้น ได้แก่ ปัจจัยด้านภาษา ปัจจัยด้านภูมิประเทศ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านการเมืองการปกครอง การปรับเปลี่ยนดังกล่าวแสดงให้เห็นวัฒนธรรมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ภาษาถิ่นเริ่มลดบทบาทลงและใช้ภาษามาตรฐานมากขึ้น การให้ความสำคัญของคำที่นำมาใช้ตั้งชื่อสถานที่เปลี่ยนไปโดยมักจะใช้คำที่ไพเราะและมีความหมายที่เป็นมงคลเพิ่มขึ้น เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เป็นผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อสถานที่ข้างต้น พบว่าผู้ศึกษามุ่งศึกษาทั้งทางโครงสร้าง ที่มา ความหมาย และการปรับเปลี่ยนของชื่อสถานที่ รวมทั้งแสดงให้เห็นลักษณะความคิด และวัฒนธรรมของชนกลุ่มนั้นที่สะท้อนจากชื่อสถานที่ด้วย

2.3.2 ผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อคน

ผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อคนมีอยู่มากทั้งการศึกษาชื่อคนต่างประเทศ และชื่อคนไทย ผลงานดังกล่าวมักมีลักษณะคล้ายคลึงกันคือศึกษาระบบชื่อของคนแต่ละสังคม วิธีการตั้งชื่อ ความหมายของชื่อ รวมทั้งการศึกษาชื่อที่แสดงนัยของสังคม ผู้วิจัยจะกล่าวถึงงานวิจัยเหล่านั้นตามลำดับ ดังนี้

2.3.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับระบบชื่อ

คนในแต่ละสังคมจะมีระบบชื่อที่ใช้แทนบุคคลแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมของตนเอง แต่สิ่งที่ผู้วิจัยพบว่ามีลักษณะร่วมกันก็คือ ในหลายวัฒนธรรมมีการใช้ชื่อสำหรับคนหนึ่งคนมากกว่าหนึ่งชื่อ อันแสดงให้เห็นว่าสังคมเหล่านั้นเห็นความสำคัญของชื่อคนมาก ในวัฒนธรรมตะวันตก เคิร์ชเนอร์ (Kerchner 1999) พบว่า ในพิธีกรรมทางศาสนาของชาวคริสต์ ชาวเยอรมันมีธรรมเนียมการตั้งชื่อเป็น 2 ชื่อ คือ ชื่อแรกเป็นชื่อทางศาสนา (saint's name) และชื่อที่สองเป็นชื่อเรียก (call name) ซึ่งจะเป็ชื่อที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ชื่อทางศาสนานั้นมักจะตั้งตามชื่อนักบุญที่มีชื่อเสียง ชื่อของเด็กผู้ชายที่นิยมตั้งกัน เช่น Johan, Philip ส่วนชื่อเด็กผู้หญิง เช่น Anna, Maria ดังนั้น เด็ก ๆ เพศเดียวกันจึงมักมีชื่อที่ซ้ำกัน เช่น Johan Adam และ Johan George เป็นต้น ชื่อทางศาสนานี้บางชื่อก็นิยมนำไปตั้งเป็นชื่อเรียกด้วย หลังจากพิธีทางศาสนาเสร็จสิ้นลงคนทั่วไปมักจะไม่ใช่ชื่อทางศาสนาอีก เขาจึงเป็นที่รู้จักของคนอื่นด้วยชื่อเรียกเท่านั้น ในวัฒนธรรมของชาวอัฟริกัน ซูสมัน (Suzman 1994) พบว่าเด็กชาวซูลูจะมี 2 ชื่อ คือ ชื่อที่บ้าน หรือ amagama asekhaya ซึ่งใช้กันในครอบครัว และชื่อที่โรงเรียนซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ

ในวัฒนธรรมเอเชีย โสภนา ศรีจำปา (2529) ซึ่งศึกษาวัฒนธรรมการตั้งชื่อและการเรียกชื่อของชาวเวียดนาม พบว่า ชื่อของชาวเวียดนามโดยทั่วไปจะมีอยู่ 3 ชื่อ คือ ชื่อสกุล ชื่อเสริม และชื่อเรียก ชื่อสกุลนั้นมักจะสืบสกุลทางสายพ่อ ซึ่งแต่เดิมมีชื่อสกุลอยู่ไม่มากนัก ในจำนวนนี้สกุล เงวียน มีมากถึงร้อยละ 50 ลักษณะชื่อสกุลของชาวเวียดนามส่วนใหญ่มักจะเป็นคำโดดแต่ก็ปรากฏชื่อสกุลที่ประกอบด้วยคำ 2 คำ อยู่ด้วย โดยอาจจะมียุทธแห่งความหมายที่แตกต่างกันไป เช่น คำแรกเป็นสกุลของผู้มีพระคุณ คำที่สองเป็นสกุลของตนเอง เพื่อให้เกียรติและแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ เป็นต้น ชื่อเสริม เป็นชื่อที่วางไว้เป็นชื่อกกลางโดยมักจะบอกเพศของเจ้าของชื่อ บอกลำดับอายุของพี่น้องในครอบครัว ส่วนชื่อเรียกนั้นใช้เรียกเป็นชื่อตัว ในหมู่บ้านชนบทแรก ๆ เด็ก ๆ จะมีชื่อง่าย ๆ ต่อมาเมื่อเด็กโตขึ้นก็จะได้ชื่อใหม่ซึ่งโดยมากจะตั้งจากสิ่งที่ดึงดูดใจ เช่น คุณธรรม ความกตัญญู ของมีค่าต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนในสังคมจีน ถาวร ลิกขโกศล (2537) ก็พบว่าพวกผู้ดีและผู้มีการศึกษาในสังคมยุคเก่าของจีนมีชื่อ 3 ประเภทคือ หมิง(ชื่อตัว) เป็นคำที่เจ้าตัวใช้เรียกตัวเอง โดยพ่อแม่จะตั้งหมิงให้เมื่อเด็กอายุ 3 เดือน ในสมัยราชวงศ์ฮั่น หมิงมี 2 ชนิด คือ เสี่ยวหมิง(ชื่อเล่น) ใช้กันในหมู่ญาติที่คุ้นเคยเฉพาะในวัยเด็ก และต้าหมิง(ชื่อจริง) มักตั้งเมื่อเด็กเริ่มเรียนหนังสือ ครูเป็นผู้ตั้งให้และใช้ไปตลอดชีวิต นิยมใช้อักษรบ่งลำดับรุ่นประจำสายตระกูลของตนเป็นส่วนหนึ่งของต้าหมิง ชื่อประเภทที่ 2 คือ จื่อ(ชื่อรอง) ใช้แทนชื่อตัวเพื่อบอกความเป็นผู้ใหญ่ แต่เดิมใช้ในหมู่ผู้ดีเพื่อแสดงยศศักดิ์ ต่อมาผู้มีการศึกษาเริ่มใช้จื่อเพื่อยกระดับตนเป็นปัญญาชน การตั้งจื่อนิยมให้มีความหมายสัมพันธ์กับหมิง ชื่อสุดท้ายคือ เห่า(สมญา) เป็นชื่อที่ตั้งโดยเจ้าตัวเอง(เปี่ยเห่า) หรือคนอื่นตั้งให้(ไ่ว่เห่า)เพื่อใช้เรียกในกรณีพิเศษ ชื่อทั้งสามประเภทนี้ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบสาธารณรัฐ พ.ศ. 2454 รัฐบาลสนับสนุนให้ใช้หมิง(ชื่อตัว) เพียงชื่อเดียวจึงทำให้จื่อ(ชื่อรอง) และเห่า(สมญา) สูญไปจากสังคมจีน

ในสังคมไทยก็ปรากฏวัฒนธรรมการตั้งชื่อคนมากกว่าหนึ่งชื่ออยู่ด้วย ส่วนใหญ่จะเป็นวัฒนธรรมเฉพาะของแต่ละท้องถิ่น สมชาย วิริจินดา และเลียว อัลตั้ง วอน เกอซา (2534) พบว่า ชาวอาข่าหรืออีก็้อมีชื่ออยู่ 2 ชื่อ คือ ชื่อที่ใช้เรียกในชีวิตประจำวัน และชื่อตามสายสกุลที่ไม่ใช้เรียกขาน แต่จะใช้ในการประกอบพิธีกรรมโดยเฉพาะในพิธีศพ ส่วนชาวลีซอ นั้น ประเสริฐ ชัยพิกุลิต (2528) พบว่า ชื่อของลีซอมีทั้งหมด 3 ชื่อ ได้แก่ (1) ชื่อเรียกตามลำดับพี่น้องทุกคนรอบครัวจะใช้เหมือนกันจึงมีชื่อซ้ำกันมาก อาทิ ลูกชายคนที่ 1 ชื่อ อะเบ้พะ คนที่ 2 ชื่อ อะเล้พะ คนที่ 3 ชื่อ อะซาพะ เรียงไปจนถึงคนที่ 11 ส่วนลูกสาวคนที่ 1 ชื่อ อะหมีมะ คนที่ 2 ชื่อ อะเล้มะ คนที่ 3 ชื่อ อะซามะ เป็นต้น (2) ชื่อที่ตั้งให้เมื่อแรกเกิด อาจใช้ชื่อที่เรียกตามลำดับพี่น้อง 2 พยางค์รวมกับอื่นอีก 1 พยางค์ เช่น อะเบ้โนะ อะหมีมะ เป็นต้น หรืออาจใช้ชื่อสกุลรวมกับคำอื่นก็ได้ (3) ชื่อที่ผู้อื่นตั้งให้เป็นชื่อที่ญาติพี่น้องหรือเพื่อนบ้านตั้งให้ตามสภาพแวดล้อมหรือตามความคิดว่าเป็นเช่นนั้น เช่น นายหลวงหน้าลาย นายเล่าวุ่หัวขาว เป็นต้น

การตั้งชื่อที่ 3 ของชาวลิซอีนคล้ายกับชื่อสร้อยของชาวล้านนาในจังหวัด เชียงรายซึ่งจรูญศรี มุลสวัสดิ์ (2535) พบว่า นอกจากชื่อจริง ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้ติดต่อกับราชการ และชื่อเรียก หรือชื่อเล่นที่ใช้เรียกกันในหมู่คนสนิทแล้ว ชาวล้านนายังมีชื่อสร้อย ซึ่งเป็นชื่อที่คนในสังคม ตั้งให้ ใช้ต่อท้ายชื่อจริงเพื่อแสดงลักษณะเฉพาะของคน ๆ นั้นอีกด้วย

ระบบการตั้งชื่อคนที่มีมากกว่าหนึ่งชื่อนั้น แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญ ของชื่อซึ่งเป็นเครื่องแสดงวัฒนธรรมอันละเอียดซับซ้อนของสังคม การใช้ชื่อเหล่านั้นจึงมักจะ ต้องเลือกใช้ให้ถูกกาลเทศะ และสอดคล้องกับวัฒนธรรมของแต่ละสังคมด้วย

2.3.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการตั้งชื่อ

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อนั้นมีที่ศึกษาไว้ทั้งวิธีการตั้งชื่อเล่น และชื่อจริง นั่นหนา รณเกียรติ (2531) ศึกษาการตั้งชื่อเล่นของคนไทยพบว่าการตั้งชื่อเล่นที่คนไทย นิยมนั้นมักตั้งตามเหตุการณ์สำคัญขณะเกิด เดือนเกิด ปีเกิด หรือสถานที่เกิด เหตุการณ์ตอนที่แม่ตั้งครรภ์ ตั้งตามความหวังของพ่อแม่ที่ต้องการให้ลูกมีลักษณะนั้น ๆ ตั้งตามลำดับที่ในครอบครัว ลักษณะทางกายภาพหรือกิริยาของลูก และตั้งตามความไพเราะของเสียงหรือชื่อที่มาจากภาษาต่างประเทศ เป็นต้น ส่วนงานของวิรัช ศิริวัฒนะนาวิณ (2544) ศึกษาการตั้งชื่อจริงของคนไทย พบว่าผู้ตั้งชื่ออาจได้แก่ บิดามารดา พระภิกษุ ญาติผู้ใหญ่ ผู้รู้ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดของทารก โดยบิดามารดาเป็นผู้ตั้งชื่อให้เป็นส่วนใหญ่ และมีแนวโน้มว่าบิดามารดาจะตั้งชื่อน้อยลงแต่จะเลือกชื่อจากหนังสือแนะนำการตั้งชื่อน่ามากขึ้น ส่วนเงื่อนไขในการตั้งชื่อนั้น วิรัชพบว่า มี 9 เงื่อนไข คือ เพศหลักโหราศาสตร์ ความหมาย ความไพเราะ ความแปลกใหม่ ชื่อนุคคลในครอบครัว นามสกุล การเลียนแบบ และเสียงที่อาจเกิดปัญหา

จะเห็นได้ว่าวิธีการตั้งชื่อก็มีความสำคัญ และแสดงความคิด ค่านิยม และวัฒนธรรมของสังคมได้เช่นเดียวกัน งานของวิรัชที่พบว่าเงื่อนไขในการตั้งชื่อประการหนึ่งคือหลักโหราศาสตร์นั้นสะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิมิที่แสดงออกทางรูปคำของชื่อ อันเป็นหัวข้อที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาในงานวิจัยนี้

2.3.2.3 การศึกษาเกี่ยวกับความหมายของชื่อ

ความหมายของชื่อที่ใช้นั้นสะท้อนค่านิยมความเชื่อของสังคมได้อย่างชัดเจน งานที่ศึกษาความหมายของชื่อส่วนใหญ่พบว่ามักใช้คำที่มีความหมายดีมาตั้งชื่อ โดยเฉพาะชื่อคนในสังคมตะวันออก งานของบลัม (Blum 1997) พบว่าพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ชาวจีนจะเป็นผู้ที่เลือกชื่อที่เป็นสิริมงคลให้แก่เด็กเพราะเชื่อว่าจะกำหนดชะตาของเด็กได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานของถาวร ลิกข โกลล (2537) ที่กล่าวว่า คนจีนนิยมใช้คำที่มีความหมายเป็นสิริมงคล สอดคล้องกับความมุ่งหวัง อุดมคติของพ่อแม่และวงศ์ตระกูล อีกทั้งยังต้องตั้งชื่อให้ถูกเคล็ดตามความเชื่อเรื่องธาตุทั้งห้าอีกด้วย ชื่อผู้หญิงจีนส่วนใหญ่นิยมใช้ชื่อดอกไม้ แพรพรรณ และความสวยงาม การใช้คำที่มีความหมายเกี่ยวกับความสวยงามมาตั้งชื่อให้ผู้หญิงนั้น สังเกตได้ว่าอาจจะเป็นค่านิยมที่เหมือนกัน

ของคนในวัฒนธรรมตะวันออก เนื่องจากความหมายของชื่อคนไทยก็ปรากฏในทำนองนี้เช่นกัน วราจณา สว่างตระกูล (2539) พบว่า ชื่อคนไทยเพศหญิงมีความหมายเกี่ยวกับความงาม และความบริสุทธิ์ มากที่สุด ในขณะที่ชื่อของเพศชายมีความหมายเกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญมากที่สุด

ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของชื่อที่ตั้งขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ กัน นั้น มีผู้สนใจศึกษาไว้พอสมควร สุภาพรรณ ณ บางช้าง (2527) ศึกษาการใช้ภาษาในการตั้งชื่อคนไทยทั้งฝ่ายราชสกุล และสามัญชน ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พบว่าความหมายในสมัยสุโขทัยระยะต้น ชื่อทั้งฝ่ายราชสกุลและสามัญชนมีความหมายสะท้อนความสัมพันธ์ฉันญาติและอุดมคติการมุ่งเอาความปลอดภัยมั่นคงและความเจริญของชุมชนเป็นหลักร่วมกัน ในสมัยอยุธยาความหมายพระนามราชสกุลมีความหมายแสดงอำนาจราชศักดิ์ ส่วนชื่อสามัญยังคงมีความหมายแสดงรูปธรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน ในสมัยรัตนโกสินทร์ พระนามราชสกุลในระยะต้นไม่แตกต่างจากสามัญชนนัก ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม มีการเลือกใช้รูปคำและความหมายของชื่อที่บ่งเพศอย่างชัดเจนเพื่อสนองนโยบายด้านวัฒนธรรมของผู้นำประเทศ จริญญาตรี มูลสวัสดิ์ (2535) พบว่าความหมายของชื่อชาวล้านนาทุกกลุ่มอายุยังคงมีความหมายเหมือนกัน โดยมักนิยมสิ่งต่อไปนี้มาใช้ในการตั้งชื่อ คือชื่อสัตว์ หรือสิ่งสกปรก เพื่อป้องกันผี ของมีค่าต่าง ๆ ชื่อที่เกี่ยวกับดอกบัวเนื่องจากความเชื่อทางศาสนาที่ว่าดอกบัวเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาพุทธ คำที่เกี่ยวกับ บุญ ความดี ความสุข เสี่ยงที่เป็นมงคล ดังตามลักษณะสีผิว จำนวน วัน เดือน ปี คำกริยา และคำเรียกลำดับการเกิด ส่วนชมพูณฑุท โพธิ์ทองคำ (2541) พบว่าความหมายของชื่อของชาวกะเหรี่ยงมีความแตกต่างกันตามกลุ่มอายุ คือ กลุ่มอายุ 41-60 ปี ส่วนใหญ่จะตั้งชื่อที่มีความหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ ต้นไม้ ดอกไม้ สิ่งของ เครื่องใช้ สิ่งแวดล้อม กลุ่มอายุ 21-40 ปี เริ่มมีการตั้งชื่อที่มีความหมายในทางนามธรรมมากขึ้น ได้แก่ ความดี ความสำเร็จ ความเจริญรุ่งเรือง แต่ยังคงมีชื่อที่มีความหมายเป็นรูปธรรมด้วย กลุ่มอายุ 1-20 ปี ส่วนใหญ่มีความหมายในทางนามธรรม ได้แก่ อำนาจ ชัยชนะ ความสำเร็จ และความเจริญรุ่งเรือง

ในเรื่องเกี่ยวกับความหมายของชื่อที่ไม่นิยมใช้นั้น จริญญาตรีพบว่าชาวล้านนาไม่นิยมใช้ชื่อผลไม้ เพราะผลไม้เหล่านั้นเมื่อสุกกอมแล้วจะหล่นจากต้น คนที่นำชื่อผลไม้มาตั้งเป็นชื่อตัวเองจะทำให้เจ็บป่วยและเสียชีวิตง่าย นอกจากนี้ยังไม่นิยมนำคำที่มีเสียงพ้องกับความหมายที่ไม่ดี เช่น ต้อง บุญลพ เป็นต้น มาตั้งเป็นชื่ออีกด้วย ส่วนในกลุ่มชาวกะเหรี่ยงนั้นชมพูณฑุทพบว่าห้ามไม่ให้นำคำว่า "แมว" มาตั้งเป็นชื่อ เพราะแมวเป็นสัตว์ที่มีพฤติกรรมน่ารังเกียจเปรียบได้กับผู้หญิงโสเภณี จึงไม่เป็นมงคลแก่เจ้าตัว

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของชื่อดังกล่าว จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่จะใช้คำที่มีความหมายดี และถือว่าเป็นสิริมงคลมาใช้ตั้งชื่อ ในขณะที่เดียวกันก็มีความหมายบาง

ความหมายที่เป็นสิ่งต้องห้ามด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับความหมายที่เป็นสิริมงคลและไม่เป็นสิริมงคล ในชื่อนั้น เป็นหัวข้อที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาในงานวิจัยนี้ เนื่องจากยังไม่มีผู้ใดศึกษารวบรวมไว้ อย่างชัดเจน

2.3.2.4 การศึกษาชื่อที่แสดงนัยทางสังคม

สมเจตน์ เปลื้องนุช (2530) ศึกษาลักษณะความแตกต่างของชื่อกับชนชั้น ในระบบการเมืองไทย โดยมุ่งเน้นที่การให้ความสำคัญกับระดับชนชั้นของคนในสังคมที่แสดงออก โดยรูปแบบของชื่อ พบว่า กลุ่มชนชั้นสูงดั้งเดิมในสังคมไทยพยายามรักษาเอกลักษณ์ทางชนชั้น ของตนเองเอาไว้โดยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของชื่อของกลุ่มชนชั้นของตนให้มีลักษณะแตกต่าง จากชื่อของกลุ่มชนชั้นผู้ดีทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นใหม่ กล่าวคือ ขณะที่เด็กเชื้อสายเงินของกลุ่มชนชั้น ผู้ดีใหม่หันมาใช้ชื่อไทยนามสกุลไทยมากขึ้นรูปแบบชื่อของชนชั้นสูงระดับรองแต่เดิมได้มี วิวัฒนาการแยกออกไปเป็น 3 ลักษณะ คือ (1) มีแนวโน้มที่จะใช้ชื่อที่มีสภาพเป็นศัพท์มากขึ้น (2) มีวิธีการประสมคำในชื่อให้แปลกไปจากเดิม และ(3) ใช้ชื่อที่หรูหราด้วยศัพท์ เสียง หรือความ ยาวของพยางค์มากกว่าที่เคย เช่น ประสันตริน ชัชวาลิต จักกฤษณ์กุมารา ศศันทรภิญโญ ไกรกริกเกียรติ กาจโกม เกียรติอรุณ ไกรกริกูร ประปลัด ทศนิพาชื่น เป็นต้น พัฒนาการดังกล่าวนี้เริ่มเด่นชัดมาก สมัยสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา อย่างไรก็ตามความแตกต่างของชื่อบุคคลสองกลุ่มนี้คงอยู่ไม่ มากนักเมื่อกลุ่มผู้ดีใหม่ได้สมาคมกับชนชั้นสูงโดยชาติตระกูลเดิมมากขึ้นในระยะต่อมาและผลของ การผสมกลมกลืนระหว่างชื่อชนชั้นสูงระดับรองกับชื่อของกลุ่มผู้ดีใหม่ได้ทำให้ชื่อในลักษณะ ดังกล่าวกลายเป็นแบบชื่อที่จำเป็นในการแสดงความเป็นชนชั้นสูงในสมาคมชนชั้นสูงในปัจจุบัน

นอกจากนี้สมเจตน์ยังได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชื่อบุคคลที่มี ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกันโดยใช้ระดับโรงเรียนเป็นตัวแบบ ผลการศึกษาเปรียบเทียบพบ ความแตกต่างในเรื่องทั่ว ๆ ไป คือ ความแตกต่างในเรื่องจำนวนพยางค์ ประเภทของภาษาที่ใช้ การ สัมผัสคล้องจอง และความซับซ้อนทางความหมาย

งานวิจัยของสมเจตน์แสดงให้เห็นว่าชื่อสามารถสะท้อนให้เห็นนัยของ สังคมได้ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้พบได้ในงานของ ตัน (Tan 1975) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการตั้ง ชื่อของชาวเข้า ตันสรุปว่าระบบการตั้งชื่อของผู้ชายเข้าซับซ้อนกว่าผู้หญิง โดยชื่อผู้ชายจะมี 4 ชื่อ แต่ผู้หญิงจะมีเพียง 2 ชื่อ เพราะผู้หญิงชาวเข้าไม่มีชื่อที่เกี่ยวกับวิญญาณ โดยเฉพาะเหมือนผู้ชาย แต่ จะใช้ชื่อเมื่อแต่งงานแล้วแทน อีกทั้งผู้หญิงเข้าจะไม่มีชื่อแท้ ๆ เป็นของตนเองเหมือนกับผู้ชายด้วย แสดงนัยให้เห็นว่าสังคมเข้าเป็นสังคมที่ถือฝ่ายชายเป็นใหญ่

ข้อสรุปในงานวิจัยของตันข้างต้นชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างทางสังคมของ คนในแต่ละสังคมนั้นแสดงออกทางระบบการตั้งชื่อได้ด้วย ในงานของบลัม (Blum 1997) ก็พบ ข้อมูลที่สนับสนุนความคิดดังกล่าวด้วยเช่นกัน บลัมพบว่า ในประเทศจีนนั้นคนที่มีความฐานะยากจน ส่วนใหญ่จะไม่มีชื่อจริงที่เป็นทางการ แต่มักใช้ชื่อเล่น หรือคำเรียกญาติแทนชื่อ ในขณะที่คนรวยมี

ชื่อมากกว่า 1 ชื่อ เพื่อเลือกใช้ในโอกาสต่าง ๆ และซุซมัน (Suzman 1994) ก็พบว่าชื่อของชาวซูลูสะท้อนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในขณะเกิดของเด็กด้วย กล่าวคือ ในครอบครัวที่มีฐานะต่างกันจะตั้งชื่อลูกโดยมีความหมายในเชิงบวกและลบต่างกันด้วย เช่น ชื่อที่ตั้งให้แก่เด็กที่เกิดในครอบครัวที่พ่อแม่มีลูกมากแล้วแต่ยังมีอีกคนหนึ่งนั้น ในครอบครัวที่มีฐานะดี ได้แก่ ชื่อ uNjabulomzwandile หมายถึง “ความสุขในครอบครัวใหญ่” ส่วนในครอบครัวยากจน จะพบชื่อ uZakhelani หมายถึง “ใครจะสร้างให้เขา” เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับชื่อคนจะเห็นได้ว่าผู้ศึกษาส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่จะศึกษาเกี่ยวกับระบบชื่อ วิธีการตั้งชื่อ ความหมายของชื่อ ที่สะท้อนความคิด ค่านิยมของชนกลุ่มนั้น ๆ รวมทั้งการศึกษาที่แสดงนัยทางสังคมด้วย อย่างไรก็ตามยังไม่มีการวิจัยใดที่ศึกษาเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ และความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทย

2.4 ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทย

วรรณกรรมที่ศึกษาเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทยนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือ หรือบทความที่ได้มาจากการสังเกต สัมภาษณ์ หรือสั่งสมมาจากประสบการณ์ของผู้เขียนเป็นหลักซึ่งก็นับว่ามีประโยชน์มาก อย่างไรก็ตามผลงานเหล่านั้นมักจะกล่าวถึงความเชื่อดังกล่าวของคนไทยโดยภาพรวม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการศึกษาเรื่องอื่น ๆ โดยที่ยังไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมและนำเสนอเป็นประเด็นต่าง ๆ 4 ประเด็น คือ คำจำกัดความของสิริมงคลและกาลกิณี สิริมงคลและกาลกิณีตามความเชื่อพื้นบ้าน สิริมงคลและกาลกิณีตามความเชื่อทางโหราศาสตร์ และสิริมงคลและกาลกิณีที่เกิดจากภาษา ทั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจพื้นฐานความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของไทยให้ชัดเจนขึ้น และเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยในงานวิจัยนี้โดยจะเสนอตามลำดับ ดังนี้

2.4.1 คำจำกัดความของสิริมงคลและกาลกิณี

มีผู้รู้หลายท่านให้คำจำกัดความของ สิริ และ มงคล ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2531 : 823) ให้ความหมายของคำว่า สิริ ไว้ว่า “สิริ2 สิริ น. ศรี, มิ่งขวัญ, มงคล. (ป. ; ศ. ศรี).” และให้ความหมายคำว่า ศรี ไว้ในหน้า 767 ดังนี้ “ศรี1 [สี] น. มิ่ง, สิริมงคล; ความรุ่งเรือง, ความสว่าง สุขใส; ความงาม, ความเจริญ; ชื่อพระลักษมี (มเหสีพระนารายณ์) ผู้เป็นพระแม่เจ้าแห่งความงามความเจริญ. (ศ. ศรี; ป. สิริ, สีรี).”

พระเทพสิทธิมนี (2526 : 1) ได้อธิบายความหมายของคำว่า สิริ ไว้ความว่า

สิริได้แก่ ศรี ได้แก่ความเจริญรุ่งเรืองด้วยสมบัติทั้งปวง ดังหลักฐานว่า สิริ โภคานมาสโย ศรี คือมีขวัญเป็นที่มานอนแห่งโภคทรัพย์ทั้งหลาย หมายความว่า ถ้าบุคคลใดมีสิริ หรือมีศรีแล้ว บุคคลนั้นย่อมเจริญ งาม มีบุญ มีรัศมี รุ่งเรือง สวรรค์ มีสมบัติดุจเทวดา ยศทั้งหลายก็หลั่งไหลมา และที่หลั่งไหลมานั้นก็ล้วนแต่ดี ๆ ทั้งนั้น เช่น มีบริวารดี มีสมบัติมาก มีคนเคารพนับถือมาก มีชื่อเสียงพุ่งจรไปในทิศทั้งหลาย ได้เป็นประมุข ประธาน เป็นใหญ่ เป็นผู้นำหมู่คณะ เป็นต้น

ส่วนคำว่า มงคล พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2531 : 622) ได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้ “มงคล, มงคล- [มกน, มกนละ-] น. เหตุที่นำมาซึ่งความเจริญ; ด้ายที่ทำเป็นวงสำหรับสวมศีรษะเพื่อเป็นสิริมงคล. (ป., ส.).”

สมเด็จพระสังฆราช(จวน อุฏฐายี) (2534 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของ มงคล ไว้ว่า “มงคลนั้นได้แก่เหตุที่ให้เราบรรลุความสุขความเจริญนั่นเอง”

นอกจากนี้ พระเทพสิทธิมนี (2526 : 3-4) ได้ให้ความหมายของคำว่า มงคล ไว้ 4 ประการดังนี้

1. มงคล แปลว่า ความดี ความเจริญ คือความเจริญด้วยสิริ เจริญด้วยบุญ เจริญด้วยปัญญา
2. มงคล แปลว่า เครื่องถึงความบริสุทธิ์ของคนทั้งหลาย ได้แก่ สีสมาธิ ปัญญา
3. มงคล แปลว่า ตัดพินผู้ฆ่าสัตว์ทั้งหลาย ตัดพินผู้พาสัตว์ทั้งหลาย ไปอบาย และแปลว่า ตัดบาป ตัดอกุศล
4. มงคล แปลว่า งาม ได้แก่ประกอบด้วยความงาม 3 ประการ คือ งามในเบื้องต้น งามกลาง ที่สุด

จากความหมายที่ผู้รู้ทั้งหลายได้อธิบายไว้ อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า สิริมงคล คือ ความดี ความงาม ความเจริญรุ่งเรืองด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ บริวารและปัญญา อันเป็นเหตุให้บรรลุความสุข

เกษม บุญศรี (2507 : 12-22) ได้อธิบายถึงเหตุที่ทำให้เกิดมงคลซึ่งปรากฏในมงคลสูตรในคัมภีร์สุตตันตปิฎกไว้โดยอาจกล่าวโดยย่อได้ว่า เมื่อครั้งพุทธกาล ผู้คนนิยมฟังเรื่องราวอันเป็นคติสอนใจ นิทาน หรือปัญหาปรัชญาอันมาก จึงต่างก็แสวงหาผู้ที่มีความรู้มาแสดงความรู้ใน

สาขาต่าง ๆ ให้ที่ประชุมฟังตามสวนสาธารณะหรือสวนของคหบดี อยู่มาคราวหนึ่งมีผู้ตั้งปัญหาขึ้นว่าอะไรเป็นมงคลใครรู้จักมงคล จึงมีผู้แสดงความรู้เกี่ยวกับมงคลกันมากมาย ชายผู้ชื่อทัญญูมังคลิกะกล่าวว่า รูปที่เห็นแล้วนั้นเป็นมงคล ส่วนชายผู้ชื่อสุดมังคลิกะ กล่าวว่า เสียงที่ได้ยินแล้วต่างหากที่เป็นมงคล และชายผู้ชื่อมุตมังคลิกะ กล่าวว่า สิ่งที่เป็นมงคลนั้นคือ กลิ่นที่ได้สูดดม รสที่ได้ลิ้ม และสัมผัสที่กายได้สัมผัส เมื่อชายทั้งสามมีความคิดที่แตกต่างกันเช่นนั้น จึงทำให้ที่ประชุมมีความคิดเห็นต่างกันไปเป็นสามกลุ่ม และไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าอะไรเป็นมงคล จนเรื่องนี้แพร่สะพัดไปในพวกมนุษย์ กระจายไปถึงเทวดาทั้งหกชั้น ต่อไปถึงพรหมโลก ตลอดจนถึงชั้นนอกนักษัตร ต่างพากันคิดแต่ก็ไม่สามารถตอบคำถามได้ จนเทวดาชั้นสุทธาวาสมาประกาศในแดนมนุษย์ว่า ต่อจากนี้ไปอีก 12 ปี พระพุทธเจ้าจะมาตรัสมงคลในโลกนี้ขอให้ตั้งอยู่ในความสงบรอเวลานั้น

ครั้นล่วงไป 12 ปี พวกเทวดาชั้นดาวดึงส์ ประชุมกันยกมงคลปัญหานี้ขึ้นอีก เมื่อไม่สามารถตัดสินใจขาดใจอีกจึงไปเฝ้าท้าวสักกเทวราชเพื่อให้ทรงช่วยตัดสิน แต่กัฬวิสัยที่ท้าวสักกเทวราชจะตัดสินได้จึงทรงพาเหล่าเทวดามาทูลถามมงคลปัญหานี้แก่พระพุทธเจ้าขณะที่ประทับอยู่ ณ วัดพระเชตุวันอนาถบิณฑิการาม นครสาวัตถี พระพุทธเจ้าทรงสดับมงคลปัญหาแล้วจึงตรัสมงคล 38 ประการ อันเป็นแนวทางการปฏิบัติให้เกิดมงคลแก่ตน คือไม่คบคนพาล คบบัณฑิต บุชชคนและวัตถุที่ควรบูชา อยู่ในประเทศอันเหมาะสม ทำบุญไว้ก่อน ตั้งตนไว้ชอบ เป็นพหูสูต มีศิลปะ มีวินัยที่ศึกษาคือแล้ว วาจาสุภาษิต บำรุงบิดามารดา สงเคราะห์บุตร สงเคราะห์ภริยา ทำงานไม่คั่งค้าง บำเพ็ญทาน ประพฤติธรรม สงเคราะห์ญาติ ทำงานไม่มีโทษ งดเว้นบาป ไม่ดื่มน้ำเมา ไม่ประมาท มีสัมมาคารวะ เจียมตน สันโดษ กตัญญู ฟังธรรม อดทน วานอนนอนง่าย พบปะสมณะ สนทนารธรรม บำเพ็ญตบะ ประพฤติพรหมจรรย์ เห็นอริยสัจ ทำนิพพานให้แจ้ง จิตไม่หวั่นไหว จิตไม่เศร้าโศก จิตไม่กำหนด และจิตปลอดภัย

ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม วัดพระธรรมกาย (2527 : 14-15) กล่าวว่า แม่หลักมงคล 38 ประการที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงจะประกอบด้วยเหตุผลอย่างสมบูรณ์ไม่มีใครสามารถหักล้างได้ แต่ก็ยังมีผู้ที่เชื่อความคิดทั้งสามกลุ่มเดิมที่ว่ารูปที่เห็นหนึ่ง เสียงที่ได้ยินหนึ่ง และกลิ่นที่ได้สูดดม รสที่ได้ลิ้ม และสัมผัสที่กายได้สัมผัสหนึ่ง นั้นเป็นมงคล จึงเผยแพร่ต่อไปจนมีผู้ยอมรับนับถือและปฏิบัติต่อกันมา เกิดเป็นมงคล 2 สาย ได้แก่ มงคลมี คือยึดถือเอาว่าสิ่งนั้น ๆ เป็นมงคล ซึ่งแต่ละที่แต่ละสมัยก็จะยึดถือแตกต่างกันไป และ มงคลทำ คือยึดถือการปฏิบัติฝึกฝนตนเองเป็นเกณฑ์ ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้

เหตุตั้งนี้ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลจึงยังคงปรากฏอยู่จนปัจจุบัน

ส่วนคำว่า กาลกณี นั้น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2531:91) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “กาลกรรมณี, กาลกณี [กาละกัณนี, กาละกินี] น. เสนีย์ชจัญไร, ลักษณะที่เป็นอัปมงคล. (ส. กาลกรรมณี; ป. กาลกณี).”

เทพย์ สาริกบุตร (2506 : 235) กล่าวถึงความหมายของกาลกิณีว่า หมายถึง “ศัตรู อุปสรรค ความทุกข์ยาก รายจ่าย สิ่งที่จะเกิดเป็นความชั่วช้าคอยล้างผลาญทำลาย”

ประสิทธิ์ กิตติสิทธิ (2533 : 35) ให้ความหมายของกาลกิณีไว้ดังนี้ “กาลกิณี = ความโชคร้าย อัปมงคล และเสียดจัญไร ความมีศัตรูและอุปสรรค ความขัดข้องในการดำเนินชีวิตทุกรูปแบบ”

พิษณุเพทางค์ (2527 : 424) ให้ความหมายไว้ว่า “กาลกิณี หมายถึงความอัปโชค ความไม่ดีจะบังเกิดขึ้น”

จากกล่าวโดยสรุปได้ว่า กาลกิณี หมายถึง ความไม่ดี ความโชคร้าย อุปสรรคและความเสื่อม อันเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนและความทุกข์

2.4.2 สิริมงคลและกาลกิณีตามความเชื่อพื้นบ้าน

ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทยส่วนใหญ่เป็นความเชื่อแบบมงคลมี คือยึดถือว่าสิ่งนั้นสิ่งนี้เป็นสิริมงคลหรือเป็นกาลกิณี ซึ่งแสดงออกโดยการปฏิบัติตนในวิถีการดำเนินชีวิตประจำวัน การประกอบพิธีกรรม และการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตของคนไทยตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งตายสะท้อนให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทยได้อย่างชัดเจน อาทิ ประเพณีเกี่ยวกับการเกิด คนไทยมีการปฏิบัติหรือถือเคล็ดที่จะทำให้เกิดสิริมงคล และข้อห้ามปฏิบัติเพื่อเลี่ยงความไม่ดีที่อาจเกิดแก่แม่และเด็ก ตั้งแต่แม่ตั้งครรภ์จนถึงหลังคลอด ตัวอย่างเช่น ขณะตั้งครรภ์ห้ามหญิงมีครรภ์ตอกตะปู ห้ามเย็บปากหมอนหรือที่นอนที่ยัดนุ่นไว้แต่ยังไม่ได้เย็บปิด ห้ามนั่ง ยืน นอน คาประตูหรือบันได เพราะเชื่อว่าจะทำให้คลอดไม่ได้ หรือคลอดยาก คนไทยภาคใต้ห้ามหญิงมีครรภ์ต่อยไข่เพราะจะทำให้แท้งลูก ในขณะที่คลอดห้ามมิให้คนยืนขวางคาประตูหรือบันได หรือพูดคำว่า คัด ชัด ค้าง คา เพราะจะทำให้คลอดยาก ส่วนหมอด่าแยจะเสกน้ำให้แม่ดื่มน้ำเพื่อทำให้คลอดง่าย เมื่อทารกคลอดแล้วหมอด่าแยหรือผู้ใหญ่จะเอามือจับอวัยวะเพศเด็กเพราะเชื่อว่าเด็กจะได้มีเพศไม่พิการหรือเป็นคนลักเพศ การฝังรกนิยมนำคนถนัดมือขวาเป็นผู้ขุดหลุมเพื่อให้เด็กถนัดขวา การฝังรกไว้ใต้บันไดบ้านเชื่อว่าเด็กจะเป็นคนอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน ฝังไว้บริเวณบ้านที่ติดกับถนนหรือคลองเชื่อว่าเด็กจะเป็นคนพูดชัด ฝังไว้ใต้ต้นไม้ใหญ่ที่น้ำท่วมไม่ถึงเชื่อว่าเด็กจะได้เป็นใหญ่เป็นโต ขณะแม่อยู่ไฟหลังคลอด ให้ปักเฉลวไว้ข้างบันไดเบื้องขวาเพื่อป้องกันภูตผีปีศาจ และผู้ที่มาเยี่ยมก็ห้ามพูดเกี่ยวกับความร้อนเพราะจะทำให้แม่ที่อยู่ไฟเกิดเป็นผื่นคัน ผุพองได้ เป็นต้น

ความเชื่อดังกล่าวปรากฏอยู่ในความเชื่อพื้นบ้านของคนไทยในภาคต่าง ๆ ด้วย คนไทยภาคเหนือมีความเชื่อเกี่ยวกับกาลกิณีที่เรียกว่า ชิด อรุณรัตน์ วิเชียรเขียว (2541 : 1) กล่าวว่า ชิด เปรียบเสมือนจาริตที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติตาม หรือห้ามมิให้กระทำสิ่งนั้น ๆ สงวน โชติสุขรัตน์ (มปป : 1) กล่าวว่า ชิด เป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม หรือเป็นเสียดจัญไร ไม่เป็นที่นิยมกัน และเชื่อว่าเมื่อเกิดชิดขึ้นก็ต้องแก้ไขด้วยการทำพิธีต่าง ๆ ศรีเลา เกษพรหม (2541 : 1-4) กล่าวถึงชิดประเภท

ต่าง ๆ ไว้ดังนี้ ถ้าซิดเกิดขึ้นกับคนก็จะทำให้เสื่อมถอยจากความดี ความเป็นมงคล เสื่อมถอยใน ทรัพย์สินสมบัติ ในยศศักดิ์ ถ้าเกิดขึ้นกับเรือน กับหมู่บ้าน ก็ทำให้เรือนและหมู่บ้านเสื่อม ถ้าเกิดขึ้นกับ เมืองก็ทำให้เมืองเสื่อมจนถึงกับล่มจมได้ ซิดที่เกิดขึ้นในบ้านเรือนสร้างความเดือดร้อนให้แก่คน ส่วนน้อยหรือคนในครอบครัว เรียกว่า ซิดน้อย ได้แก่ ประตูบ้านตรงกับประตูเมือง มุงหลังคาให้ รอยต่อของตักคาตามยาวตรงกับประตูเรือน ไม่ซ่อมแซมเสาเรือนที่ผุขาดปล่อยให้เรือนตรงนั้นยุบ ลง และสร้างเรือนร่วมกับยุงข้าว เป็นต้น ส่วนซิดที่เกิดขึ้นสร้างความเดือดร้อนให้แก่คนจำนวนมาก เรียกว่า ซิดหลวง ได้แก่ ถมสมุทร คือถมสระ หนอง ลำห้วย ลำเหมือง รวมถึงการปิดถนน ปิดทาง เคาเดิน ขุดกระแสน้ำ คือการขุดแม่น้ำ ขุดเหมืองใหม่ เพื่อเปลี่ยนทางเดินของกระแสน้ำให้เป็นประโยชน์ แก่ตนเอง และแห่งรู่ทวาร คือการย้าย การเปลี่ยน การขยาย ประตูเมือง ประตูบ้าน ประตูเรือน รวมทั้งการขยับเข้าหรือขยายถนนหรือทางเดินออกไป เป็นต้น

คนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิกิมาแต่ โบราณ ในตำนานสงกรานต์ของชาวอีสาน กล่าวถึง สิริ 8 ประการที่มนุษย์ต้องปฏิบัติอันเป็นคำ ตอบของปัญหาที่ท้าวทิลพรหมถามแก่ธรรมบาลกุมาร ดังนี้

1. มนุษย์ต้องเว้นการเสพเมถุนในวันพระและวันเข้าพรรษา จึงเป็นสิริ มงคล
2. เวลาค่ำจะเข้านอนต้องเอาน้ำล้างเท้า จึงเป็นสิริมงคล
3. เวลาเช้านอนต้องเอาน้ำล้างหน้า จึงเป็นสิริมงคล
4. เวลาล้างหน้าต้องหันหน้าไปทางทิศตะวันออก จึงเป็นสิริมงคล
5. เวลาถ่ายอุจจาระปัสสาวะ หันหน้าไปทางทิศตะวันตก จึงเป็นสิริ มงคล
6. เวลารับประทานอาหาร หันหน้าไปทางทิศใต้จึงเป็นสิริมงคล
7. เวลาอนต้องหันศีรษะไปทางทิศเหนือ จึงเป็นสิริมงคล
8. ฟันงูต้องจำริมไว้แน่นนอน ริมที่อยู่ทางเอดต้องอยู่ทางเอดเสมอ ริมที่ อยู่ทางข้อเท้าต้องอยู่ทางข้อเท้าเสมอไป จึงเป็นสิริมงคล ๘ ประการ

(เดิม วิชาศัพทจนกิจ 2530 : 622-623)

นอกจากนี้คนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีความเชื่อเรื่องชะล่า อันเป็นความ เชื่อที่คล้ายคลึงกับกาลกิกิ พระอริยานุวัตร เขมจารีเถระ (2527 : 208) กล่าวว่า ชะล่า คือการกระทำ ที่ไม่เป็นมงคล หรือไม่สมควรทำ เพราะเป็นการไม่ดี ทำให้เสียศักดิ์ศรีแห่งตน หรือเกิดเหตุอันตราย ขึ้นแก่ตนและสังคมได้ ชะล่านี้บรรพบุรุษชาวอีสานห้ามกระทำเป็นอันขาด ได้แก่ อย่านอนหันหัว ไปทางทิศตะวันตก อย่านอนตรงข้อ อย่านั่งขวางประตูและบันได อย่าเอามือถือไว้บนข้อ อย่านอก

พินขึ้นเรือน วันศิลาใหญ่อย่าดักข้าวเปลือกลงตำ อย่าจกข้าวกันหวดกิน นั่งเดินอย่าเอามือขัดท้ายทอย
อย่าก้มดูคนน้ำในโอ่ง และเดินกลางคืนอย่าผิวปาก เป็นต้น

ส่วนคนไทยภาคใต้ก็มีข้อห้ามที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับความอัปมงคล เสนียด
หรือกาลกิณีอยู่หลายประการ โดยปรากฏในรูปของการสั่งสอนที่ให้ทำตามหรือห้ามกระทำอย่าง
เคร่งครัด โดยเชื่อว่าถ้าผู้ใดฝ่าฝืนจะต้องประสบเคราะห์กรรม ชัดลาก หรืออัปโชค สุริวงศ์
พงศ์ไพบุตย์ (2542 : 991-992) ได้ยกตัวอย่างการกระทำที่เป็นข้อห้ามนี้ไว้เช่น ห้ามตัดเล็บกลางคืน
เพราะจะอายุสั้น ห้ามลับมีดกลางคืนจะเกิดอัปมงคล ห้ามหญิงสาวเดินหิวหมกลางทางจะเกิด
อุบาทว์ ห้ามปลูกเรือนขวางตะวันเพราะจะเกิดอุปสรรคนานามาขัดขวางความสุข ห้ามปล่อยทิ้งให้
กิ่งไม้ใบไม้จากต้นไม้ใหญ่ใกล้บ้านพาดคลุมหลังคาบ้าน จะเกิดอุบาทว์ ห้ามเล่นข้าวสาร นิ้วมือจะ
ถูกหรือด้วน ห้ามฝัดกระดิ่งเปล่าเล่น จะทำให้ทำนาได้ข้าวไม่พอกิน เป็นต้น

2.4.3 สิริมงคลและกาลกิณีตามความเชื่อทางโหราศาสตร์

ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทยส่วนใหญ่มีสาเหตุสำคัญเกี่ยว
ข้องกับความเชื่อทางโหราศาสตร์ โหราศาสตร์นั้นเป็นวิชาที่ว่าด้วยการพยากรณ์โดยอาศัยการโคจร
ของดวงดาวเป็นหลัก พระสารประเสริฐ (2538 : 1-22) กล่าวถึงคติทางโหราศาสตร์ที่เกี่ยวกับ
ดวงดาว วัน และทิศไว้ ซึ่งอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า เมื่อแรกโลกของเราอยู่ในจักรวาลที่มีแต่ท้องฟ้า
อันว่างเปล่าและมีมืดมิด จากนั้นก็บังเกิดธาตุขึ้นเป็นสี่กอง คือธาตุไฟ ธาตุดิน ธาตุลม และธาตุน้ำ อยู่
เรียงชิดกันโดยลำดับ เป็นวงตามลักษณะของจักรวาล และพุ่งไปเป็นทางตรงเสมอ ธาตุน้ำอยู่ทางทิศ
ใต้(ทักษิณ)และพุ่งกระแสนไปยังทิศเหนือ(อุดร) ธาตุลมอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้(อาคเนย์)และพุ่ง
กระแสนไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ(พายัพ) ธาตุดินอยู่ทิศตะวันออก(บูรพา)และพุ่งกระแสนไปทาง
ทิศตะวันตก(ประจิม) และธาตุไฟอยู่ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ(อีสาน)และพุ่งกระแสนไปทางทิศตะวัน
ตกเฉียงใต้(หริดี) เมื่อเกิดธาตุทั้งสี่แล้วจึงเกิดเทวดาครองธาตุนั้น ๆ รวมทั้งครองทิศที่ธาตุนั้นอยู่ด้วย
เรียกว่า พระเคราะห์ พระเคราะห์ทั้ง 8 หรือที่เรียกว่า อัฏฐเคราะห์ นี้ มีสี่ผิวพรรณ การประดับเทพ
อาภรณ์ และทรงพาหนะแตกต่างกัน พระเคราะห์ทั้งหมดเกิดจากธาตุน้ำทางทิศใต้แล้วโคจรโดย
ทักษิณาวรรตเป็นทิศละระยะไปครองทิศต่าง ๆ พระอาทิตย์นั้นอุบัติขึ้นก่อนพระเคราะห์อื่น ๆ
โคจรจากทิศใต้ไปถึงทิศตะวันออกเฉียงเหนืออันเป็นระยะที่ 6 แล้วครองทิศนั้น จึงมีกำลัง 6 ส่วน
พระเคราะห์อื่น ๆ นั้นไม่มีแสงสว่างและกำลังในตัวเองจึงต้องโคจรผ่านพระอาทิตย์ก่อนแล้วจึงจะ
ครองธาตุของตนในทิศนั้น ๆ ได้ บ้างก็ผ่านพระอาทิตย์เพียงครั้งเดียว บ้างก็ต้องผ่านถึงสองครั้ง จึงมี
ระยะการโคจรหรือกำลังแตกต่างกัน

พระเคราะห์ทั้ง 8 นั้น จัดไว้เป็น 2 เหล่า คือ เหล่าที่โคจรผ่านพระอาทิตย์เพียงครั้ง
เดียวรวมทั้งพระอาทิตย์เองด้วย มีกำลังในตัวมากอยู่แล้ว ไปครองธาตุไฟและธาตุลม ท่านจัดเป็น
เหล่าบาปเคราะห์ ได้แก่ อาทิตย์ อังคาร เสาร์ ราหู และเหล่าที่ผ่านพระอาทิตย์สองครั้งเพื่อเพิ่มกำลัง

สำหรับด้านทานบาปเคราะห์ แล้วไปครองธาตุดินและน้ำ จัดเป็นเหล่าศุกเคราะห์ ได้แก่ จันทร พุช พฤษภดี และศุกร

ครั้นเมื่ออัฐเคราะห์อันมีอาทิตย์เป็นประธานได้เข้าครองธาตุและทิศทั้ง 8 แล้ว จึงโคจรเวียนไปในจักรวาล ทำให้โลกที่มีคติมคอยู่ได้รับแสงสว่างจากอาทิตย์เกิดสว่างและมีคสลับกันไปเพราะมีแนวเขาหิมพานต์ตั้งเป็นฉากอยู่กลางโลก ระยะเวลาภาคที่สว่างเรียกกลางวัน และระยะเวลาภาคที่มีคเรียกกลางคืน รวมสองภาคเป็นวันหนึ่ง วันที่กำหนดตามที่อาทิตย์เวียนไปมานี้ เรียกว่า วาร มีชื่อเรียกตามพระเคราะห์ประจำ คือ วันที่ 1 เรียกว่า อาทิตย์วาร วันที่ 2 เรียกว่า จันทรวาร วันที่ 3 เรียกว่า ฤกษวาร (ฤกษ คือ อังคาร) วันที่ 4 เรียกว่า วุชวาร วันที่ 5 เรียกว่า ชิววาร (ชิว คือ พฤษภดี) วันที่ 6 เรียกว่า ศุกรวาร และวันที่ 7 เรียก โสรวาร (โสรว คือ เสาร์) ส่วนราหูนั้นแทรกอยู่ในวารที่ 4 คือ ตอนกลางวันเป็นของพุช ตอนกลางคืนเป็นของราหู รวม 7 วาร เรียกว่า สัปดาห

คติทางโหราศาสตร์เชื่อว่าดวงดาวที่เข้าครองธาตุ ทิศ และวันเหล่านี้ สามารถกำหนดวิถีชีวิตความเป็นไปของสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งมนุษย์ให้ดีหรือร้ายได้ พระสารประเสริฐ (2538 : (14)) กล่าวถึงอิทธิพลของดวงดาวไว้ว่า “...การที่สัตว์และต้นไม้ดำรงชีพอยู่ได้ หรือฝนตก พายุพัด ดินฟ้าอากาศของโลกแปรปรวน จึงเนื่องจากคุณสมบัติแห่งวัตถุอื่นคือดาวเคราะห์ให้เป็นไป ความเป็นอยู่ของมนุษย์บนพื้นโลก จึงต้องมีเหตุผลเกี่ยวเนื่องจากอำนาจดาวเคราะห์ดุจกัน” วิชาโหราศาสตร์จึงเป็นการพยากรณ์ที่ว่าด้วยธาตุ คติ ฤกษ์ยาม วัน ราศี และทิศ อันเกี่ยวข้องกับดวงดาวเป็นหลัก

ความเชื่อเกี่ยวกับคติทางโหราศาสตร์ดังกล่าวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนไทยเชื่อว่าสิริมงคลและกาลกณีจะเกิดขึ้นเนื่องจากอิทธิพลของดวงดาวเหล่านั้นได้ เกิดเป็นความเชื่อที่ให้ความสำคัญกับฤกษ์ยาม วัน และทิศ เป็นอย่างมาก เพราะเชื่อว่าหากกระทำการใดตามฤกษ์ยาม ในวัน หรือทางทิศใด ก็จะทำให้เกิดสิริมงคลหรือกาลกณีแก่ผู้ปฏิบัติได้ ความเชื่อประเภทนี้มีอยู่ในวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทยในทุกภูมิภาค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.4.3.1 ความเชื่อเกี่ยวกับวัน

พหลหลวง (2539 : 115-121) กล่าวถึงความเชื่อเกี่ยวกับวันไว้ว่า คนไทยโบราณมีข้อห้ามว่า ปลุกบ้านวันเสาร์ เผาผีวันศุกร์ โกงจุกวันอังคาร แต่งงานวันพุธ ท่านว่าไม่ดี ทั้งนี้เพราะเชื่อว่าดาวเสาร์เป็นดาวโทษทุกข์ มักทำให้เกิดวิบัติ จึงห้ามปลุกบ้านหรือขึ้นบ้านใหม่ในวันเสาร์ ส่วนดาวบาปเคราะห์ที่ให้โทษรองลงมาจากดาวเสาร์คือดาวอังคารซึ่งเป็นดาวสงคราม ให้ผลในทางอุบัติเหตุ จึงไม่นิยม โกงจุกในวันอังคาร เพราะกลัวเกิดอุบัติเหตุ หรือเกิดการทะเลาะวิวาทกัน ดาวศุกร์ที่ครองวันศุกร์นั้นเป็นดาวแห่งโชคลาภจึงไม่ควรประกอบการอวมงคลในวันนี้ เพราะอาจทำให้ญาติผู้ทำการนี้เกิดทุกข์ได้ ดังคำโบราณที่ว่า “เผาผีวันศุกร์ ให้ทุกข์คนยัง” ส่วนดาวพุช

เป็นดาวที่อยู่ใกล้ดวงอาทิตย์ เป็นดาวที่ร้อนแรง วิปริต เรรวน ไม่หนักแน่น จึงไม่นิยมแต่งงานในวันพุธ เพราะเชื่อว่าจะทำให้หย่าร้างกันได้ง่าย

นอกจากนี้ยังมีตำราโบราณที่ผูกเป็นโคลงซึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามวันเพื่อให้เป็นสิริมงคลหรือห้ามกระทำเพราะจะเป็นกาลกิณีอีกด้วย โคลงตำราดูวันเพื่อบ่งชี้ว่าให้ระวังไว้ดังนี้

อาทิตย์ไครนุ่งผ้า	ฟังชนะ มารแฮ
สะศิเป็นเสน่ห์พะ	พบชู
อังคารทุกข์จะปะ	ปนโทษ
พุธจะมีสุขผู้	นุ่งผ้าฟังจำ
พฤหัสบดีจะนุ่งผ้า	พุลสวัสดิ์
วันศุกร์ทรัพย์สมบัติ	มากด้วย
วันเสาร์ตำราตัด	เด็ดขาด
ไครนุ่งห่มจะม้วย	มอดให้ระไวระวัง

(เทพย์ สาริกบุตร 2506 : 54-55)

สรุปความข้างต้นได้ว่า วันที่นุ่งผ้าใหม่แล้วจะเกิดสิริมงคล ได้แก่ วันอาทิตย์ วันจันทร์ วันพุธ วันพฤหัสบดี และวันศุกร์ ส่วนวันอังคาร และวันเสาร์นั้นห้ามนุ่งผ้าใหม่เด็ดขาดเพราะจะทำให้เกิดความทุกข์ร้อน ส่วนโคลงตำราดูวันเพื่อตัดผม มีดังนี้

ใครจะตัดเกษาให้	พิจารณา
อาทิตย์มีชนมาน	มากไซ้
สะศิจะตำราญ	รังโรค
ศิววันอังคารได้	เดชล้ำภาษา
ตัดผมวันพุธแล้ว	อัปลักษณ์ นาพ่อ
พฤหัสบดีเทพดาร์ภัย	ปกป้อง
วันศุกร์จะมีภัก	ยามาก
เสาร์เกิดมงคลช้อง	แซ่ผู้สรรเสริญ

(เทพย์ สาริกบุตร 2506 : 54)

สรุปความว่าห้ามตัดผมในวันจันทร์ และวันพุธ เพราะจะเกิดสิ่งไม่ดี ส่วนวันอื่น ๆ นั้นสามารถตัดผมได้ และจะทำให้เกิดสิริมงคลต่าง ๆ กัน

ส่วนวันปลูกเรือนั้นคนโบราณผูกเป็นกาพย์บอกวันดี และไม่ดีไว้ดังนี้

ปลูกเรือนวันอาทิตย์	ทุกข์ตามติดทุกวันไป
อุบาทว์และจัญไร	เกิดแก่คนพันทวี
ปลูกเรือนในวันจันทร์	ลาภอนันต์บังเกิดมี
ผ้าผ่อนเงินทองทวี	แสนเปรมปรีดีในเคหา
ปลูกเรือนวันอังคาร	ไม่ทันนานเกิดพยาธิ
อัคคีไหม้เคหา	ฉิบหายมาสู่ตัวตน
ปลูกเรือนในวันพุธ	บริสุทธัจจำเริญผล
ลาภยศก็มาคล	ล้วนแล้วสิ่งอันดีดี
ปลูกเรือนวันพฤหัสบดี	สุขจำรัสสรอายุศรี
ลาภนานามี	เป็นสุขจึ้นน้นหนักหนา
ปลูกเรือนในวันศุกร์	ดีและทุกข์ถึงอัตร
เดี่ยวยศูกร์เดี่ยวยุทธ	ทั้งลาภไม่ค่อยมมี
ปลูกเรือนในวันเสาร์	อย่าดูเบาจงหน่ายหนี
ถ้าทำตำรามิ	ฉิบหายหนักมาสู่ตน

(พหูพลวง 2534 : 9-10)

สรุปความว่าวันมงคลที่เหมาะสมแก่การปลูกเรือนคือ วันจันทร์ วันพุธ วันพฤหัสบดี และวันศุกร์ (ในตำรากาพย์นี้ว่าเป็นกลาง ๆ คือมีทั้งดีและไม่ดี แต่ตำราอื่น ๆ ส่วนใหญ่ว่าดี) ส่วนวันที่ห้ามปลูกเรือนอย่างเด็ดขาดก็คือ วันอาทิตย์ วันอังคาร และวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันบาปเคราะห์นั่นเอง

คติความเชื่อเรื่องสิริมงคลตามวันนี้มีปรากฏอยู่ในทุกภาคเช่นกัน สันนิษฐาน (2544 : 45-46) กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า คนไทยภาคเหนือมีความเชื่อว่าเป็นรอบสัปดาห์ แต่ละวันจะมีความเป็นสิริมงคล คือศรี และความไม่เป็นสิริมงคล คือจัญไรและกาลกิณี สถิตอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอีกด้วย วันใดศรีอยู่ตำแหน่งใด ควรชุบไล้ด้วยของหอม และวันใดจัญไรและกาลกิณีอยู่ตำแหน่งใด ก็ควรชำระด้วยน้ำส้มป่อย ดังนี้ วันอาทิตย์ ศรีอยู่ที่ลิ้น จัญไรอยู่ที่สะดือ กาลกิณีอยู่ที่หน้าอก วันจันทร์ ศรีอยู่ที่หน้าผาก จัญไรอยู่ที่ปลายมือ กาลกิณีอยู่ที่นม วันอังคาร ศรีอยู่ที่จมูก จัญไรอยู่ที่ขา กาลกิณีอยู่ที่ปาก วันพุธ ศรีอยู่ที่ปาก จัญไรอยู่ที่หลัง กาลกิณีอยู่ที่จมูก วันพฤหัสบดี ศรีอยู่ที่คาง จัญไรอยู่ที่ท้ายทอย กาลกิณีอยู่ที่คิ้ว วันศุกร์ ศรีอยู่ที่ท้อง จัญไรอยู่ที่หน้า กาลกิณีอยู่ที่หน้าผาก วันเสาร์ ศรีอยู่ที่หน้าแข้ง จัญไรและกาลกิณีอยู่ที่กระหม่อม

อุดม หนูทอง (2542 : 2692) กล่าวว่า คนไทยภาคใต้มีตำราการอาบน้ำสระผมว่าในแต่ละวันจะเริ่มต้นอาบที่ตำแหน่งใดของร่างกายจึงจะเป็นมงคล ดังนี้ วันอาทิตย์เริ่มที่กระหม่อม วันจันทร์ เริ่มที่หน้า วันอังคารเริ่มที่จมูก วันพุธเริ่มที่ปาก วันพฤหัสบดีเริ่มที่คาง วันศุกร์

เริ่มที่ท้อง และวันเสาร์เริ่มที่เท้า จะสังเกตได้ว่าตำแหน่งที่เริ่มอาบน้ำก่อนในแต่ละวันนี้ ส่วนใหญ่ตรงกับตำแหน่งที่ศรีอยู่ในแต่ละวันของคนไทยภาคเหนือ

นอกจากนี้ยังมีตำราทั้งที่เป็นความเชื่อร่วมกันของทุกภาคและความเชื่อของแต่ละท้องถิ่นกำหนดวันต่าง ๆ ไว้อีกมาก เช่น ตำราวันห้ามให้ของ วันปลูกต้นไม้ วันตัดเล็บ วันเย็บผ้า วันแรกทำนา วันไปค้าขาย วันเจาะหู วันทาน้ำมัน(ทั้งเพื่อประพินผิว และเพื่อให้คงกระพันชาตรี) วันกาลกนิต(วันที่กำหนดว่ากาลกนิตอยู่ที่ใดหรือกับผู้ใด เพื่อห้ามไม่ให้ไปหรือยุ่งเกี่ยวกับสถานที่นั้น คนนั้น) วันอัคคีพิโรธ วันจมน้ำ(วันที่ห้ามทำการมงคล) วันฟู(วันที่เหมาะแก่การทำกรมงคล) ตำราทุ่งฟ้าตามสี่ประจำวัน และประดับอัญมณีประจำวันเกิด อันเป็นความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับเทวดาประจำวันที่มีสีผิวกาย และทรงเทพอาภรณ์ที่ต่างกัน เป็นต้น โดยทั้งหมดมีหลักความเชื่ออย่างเดียวกัน คือ การกระทำกิจกรรมใดในวันใดนั้นจะทำให้เกิดสิริมงคลหรือกาลกนิตแก่ผู้ปฏิบัติได้

2.4.3.2 ความเชื่อเกี่ยวกับทิศ

ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกนิตที่เกี่ยวข้องกับทิศนั้นส่วนใหญ่ก็เกี่ยวข้องกับวัน ดวงดาว และเทวดาที่อยู่ประจำทิศนั้น ๆ ด้วย พลุหลวง (2534 : 18) คนโบราณกำหนดทิศผีหลวงประจำวันต่าง ๆ ไว้เพื่อห้ามไม่ให้ผู้ที่จะไปทัพ ไปเล่นการพนัน หรือประกอบกรมงคลหันหน้าไปทางทิศผีหลวง เพราะจะเกิดอัปมงคล ดังนี้ วันอาทิตย์ผีหลวงอยู่ทิศพายัพ วันจันทร์ผีหลวงอยู่ทิศบูรพา วันอังคารผีหลวงอยู่ทิศอีสาน วันพุธผีหลวงอยู่ทิศอุดร วันพฤหัสบดีผีหลวงอยู่ทิศทักษิณ วันศุกร์ผีหลวงอยู่ทิศหรดี และวันเสาร์ผีหลวงอยู่ทิศอาคเนย์

นอกจากนี้พลุหลวง (2540 : 143-144) ยังกล่าวว่าโบราณจารย์ยังกำหนดทิศที่ดีและทิศร้ายในแต่ละวันคือ ทิศศรี และทิศกาลกนิตไว้ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้เกิดสิริมงคลแก่ตนดังนี้

วันอาทิตย์	ทิศศรีคือ ทักษิณ	ทิศกาลกนิตคือ อุดร
วันจันทร์	ทิศศรีคือ หรดี	ทิศกาลกนิตคือ อีสาน
วันอังคาร	ทิศศรีคือ ประจิม	ทิศกาลกนิตคือ บูรพา
วันพุธ	ทิศศรีคือ พายัพ	ทิศกาลกนิตคือ อาคเนย์
วันพฤหัสบดี	ทิศศรีคือ อีสาน	ทิศกาลกนิตคือ หรดี
วันศุกร์	ทิศศรีคือ อาคเนย์	ทิศกาลกนิตคือ พายัพ
วันเสาร์	ทิศศรีคือ อุดร	ทิศกาลกนิตคือ ทักษิณ

ตำราดังกล่าวเป็นหลักปฏิบัติว่าในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ควรหันหน้าไปทางทิศใดจึงจะเกิดสิริมงคล และไม่ควรถูกหันไปทางทิศใดเพราะจะทำให้เกิดกาลกนิตแก่ตน

ซึ่งนอกจากจะใช้ประจำวันแล้วยังใช้ประจำวันเกิดของผู้ที่เกิดวันนั้น ๆ ได้ด้วย กล่าวคือ ผู้ที่เกิดวันใดก็ควรสังเกตว่าทิศใดเป็นศรี และทิศใดเป็นกาลกิณีของวันเกิดตน และเมื่อกระทำการมงคลก็พึงหลีกเลี่ยง ไม่หันหน้าไปสู่ทิศที่เป็นกาลกิณีนั่นเสมอ แม้จะเป็นทิศมงคลประจำวันนั้นก็ตาม

พหลหลวง (2540 : 78-79) อธิบายเพิ่มเติมว่าในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไปคนโบราณเชื่อว่าทิศที่เป็นมงคลคือ ทิศใต้ ซึ่งเป็นทิศที่พระพุทธเจ้าหันพระเศียรไปเมื่อประทับนอนในท่าสิหไสยา ในศิลาจารึกหลักที่ 1 เรียกว่าเบื้องหัวนอน และทิศตะวันออก ซึ่งเป็นทิศที่พระพุทธเจ้าหันพระพักตร์ไปเมื่อจะตรัสรู้และเมื่อประทับนอน ดังนั้นเมื่อเวลานอนคนไทยจึงหันศีรษะไปยังสองทิศนี้เพื่อความเป็นสิริมงคล ส่วนทิศอัปมงคลคือทิศเหนือ ซึ่งในศิลาจารึกหลักที่ 1 เรียกว่าเบื้องตีนนอน และทิศตะวันตก อันเป็นทิศตรงข้ามกับทิศมงคลทั้งสอง ดังนั้นเมื่อจะถ่ายปัสสาวะอุจจาระจึงหันหน้าไปยังทิศอัปมงคลทั้งสองทิศนี้

นอกจากนี้ยังมีความเชื่อเรื่องทิศที่เกี่ยวข้องกับการปลูกต้นไม้ เพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่บ้านเรือนอีกด้วย ส.พลาญน้อย (2537 : 63-64) กล่าวว่า ถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะอยู่เย็นเป็นสุข ผู้คนเกรงขาม มั่งมีทรัพย์สินเงินทอง ให้ปลูกต้นไม้ต่าง ๆ ตามทิศที่กำหนด เช่น ทิศบูรพา ให้ปลูกต้นไม้ ต้นกุ่ม ต้นมะพร้าว ความชื้นจะไม่มี อยู่เย็นเป็นสุข ทิศอาคเนย์ ปลูกต้นข่อย และต้นสารภี ป้องกันจัญไร ทิศทักษิณ ให้ปลูกต้นชัยพฤกษ์ ราชพฤกษ์ สะเดา ขนุน พิกุล ป้องกันโรคภัยต่าง ๆ ทิศประจิม ปลูกต้นมะขาม มะยม ป้องกันถ้อยความและผีร้ายมิให้มากล้ำกราย เป็นต้น

2.4.4 สิริมงคลและกาลกิณีที่เกิดจากภาษา

นอกจากสาเหตุของความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับโหราศาสตร์แล้ว ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทยยังมีสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อเกี่ยวกับภาษาด้วย คนไทยแต่โบราณเมื่อจะทำการใดมักจะถือเคล็ดทางภาษาว่าเป็นสิริมงคลโดยถือเอาเสียงและความหมายของคำเป็นสำคัญ เสียงที่ไพเราะ หรือพ้องกับคำที่มีความหมายดีจะถือเป็นสิริมงคล ในทางตรงข้าม เสียงที่พ้องกับคำที่มีความหมายในทางร้ายก็จะถือว่าเป็นกาลกิณี ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่เกี่ยวกับภาษานี้อาจจำแนกเป็น สิริมงคลและกาลกิณีที่เกิดจากภาษาพูดหรือความหมายของการกระทำ และชื่อต่าง ๆ

2.4.4.1 สิริมงคลและกาลกิณีที่เกิดจากภาษาพูดหรือความหมายของการกระทำ

คำพูดหรือการกระทำที่มักใช้พูด ใช้กระทำ หรือห้ามพูด ห้ามกระทำ ในสถานการณ์ต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อดังกล่าว เช่น เมื่อประกอบพิธีมงคล ผู้ที่ประกอบพิธีและผู้ที่ร่วมพิธีมักนิยมนกล่าวคำที่มีความหมายดี เพื่อความเป็นสิริมงคลในงานนั้น ๆ โดยมักกล่าวคำว่า ดี ศรี สวัสดิ์ มงคล ประเสริฐ รวมทั้งหลีกเลี่ยงการกล่าวคำที่มีความหมายในทางร้าย อาทิ ตาย เสีย ร้าย สูญ ในเวลาที่มีคนคลอดก็ห้ามพูดคำว่า ดิด ชัด ค้าง คา เพราะเชื่อว่าจะทำให้คลอดยาก หรือการเปิดประตู หน้าต่าง ถอดสลัก ไขกุญแจ ในขณะที่มีคนคลอดโดยถือว่าการ

กระทำนั้นมีความหมายว่า “เปิด” “ใจ” เพราะเชื่อว่าจะทำให้คล่องง่าย และการห้ามหญิงที่ตั้งครรภ์ ตอกตะปู หรือเย็บปากหมอน ปากที่นอนที่ขุดหนุนแล้วแต่ยังไม่ได้ปิด เพราะเชื่อว่าจะทำให้คล่องคยาก เนื่องจากการกระทำดังกล่าวมีความหมายถึง “ปิด” เป็นต้น

2.4.4.2 สิริมงคลและกาลกิณีที่เกิดจากความหมายของชื่อต่าง ๆ

ชื่อที่เชื่อว่าเป็นสิริมงคลหรือกาลกิณีส่วนใหญ่คือชื่อดั้งเดิมไม้ใบไม้ ส.พลายน้อย (2537 : 22-23, 54) กล่าวถึงไม้มงคลไว้ดังนี้ ในงานมงคลต่างๆ นิยมใช้ไม้ที่มีชื่อมีความหมายดีไว้ประกอบในพิธีเพื่อความความเป็นสิริมงคล เช่น ในงานแต่งงานนิยมใช้ใบเงิน ใบทอง ใบนาก ใบรัก ใบสวาด ดอกบานไม่รู้โรย อันมีความหมายเพื่อให้บ่าวสาวร่ำรวยทรัพย์สินเงินทอง และรักกันยืนนาน ในพิธีวางศิลาฤกษ์จะใช้ไม้มงคล 9 ชนิดที่มีความหมายต่างๆ กัน ปักกับพื้นดิน เพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่สิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ ได้แก่ 1.ไม้ชัยพฤกษ์ หมายถึง มีโชคชัย 2.ไม้ราชพฤกษ์ หมายถึง เป็นใหญ่ มีอำนาจ 3.ไม้ทองหลาง หมายถึง มีเงินทอง 4.ไม้ไผ่สีสุก หมายถึง มีความสุข 5.ไม้กันเกราหมายถึง ป้องกันอันตรายต่าง ๆ 6.ไม้ทรงบาดาล หมายถึง ความมั่นคง 7.ไม้สักทอง หมายถึง ความศักดิ์สิทธิ์ สมปรารถนา 8.ไม้พยอม หมายถึง การพยอมฐานะให้สูงขึ้น 9.ไม้ขนุน หมายถึง หนุนให้แน่นหนาให้ ดีเด่นขึ้น ส่วนในการทำน้มนต์โดยทั่วไปนิยมใช้ไม้มงคล 8 ชนิด ได้แก่ ใบเงิน ใบทอง ใบนาก โดยหมายเอาชื่อเป็นมงคลบ่งถึงความมั่งคั่งร่ำรวย ใบพรหมจรรย์ หมายถึงความบริสุทธิ์ หญ้าแพรก หมายถึงความเจริญงอกงามอย่างรวดเร็ว ผักส้มป่อย หมายถึงล้างโรคร้าย ผิวมะกรูดทำให้สะอาด และใบมะตูม หมายถึง พรจากเทพเจ้าทั้งสาม เป็นต้น

คมเนตร เศรษฐพัฒน์นิช (บรรณาธิการ,2540) กล่าวถึงความเชื่อของคนไทยภาคเหนือหรือชาวล้านนาที่เกี่ยวกับชื่อดั้งเดิมไม้ใบไม่ว่า ชื่อของต้นไม้ที่มีความหมายในทางที่ดีจะทำให้ชีวิตของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับไม้นั้น ๆ ดีตามไปด้วยเช่นกัน อาทิ ขนุน หรือป่าขนุน เชื่อกันว่าถ้าแก่ผลขนุนอ่อนในวันปากปี คือวันเริ่มเข้าสู่ปีใหม่ จะทำให้คนในครอบครัวนั้นมีสิ่งที่มาอุดหนุนให้มีข้าวของเงินทองตลอดปี ถ้าใช้ส่วนกิ่งและใบของขนุนมารองหลุมเสามงคลหรือเสานอกในการปลูกเรือนใหม่ เชื่อว่าจะช่วยอุดหนุนเจ้าของเรือนให้มีความมั่งคั่งสมบูรณ์ ส่วนถ้าต้นถ้านำมาแกะสลักเป็นพระพุทธรูปไม้ถวายวัด เชื่อว่าผู้สร้างถวาย จะมั่งคั่งร่ำรวย ส่วนมะขาม หรือป่าขาม หากนำมาปลูกไว้ในบ้านเรือนก็จะทำให้คนเกรงขาม เป็นต้น ในทางตรงกันข้ามหากต้นไม้ใดมีชื่อที่มีความหมายในทางไม่ดี ก็เชื่อว่าจะทำให้เกิดเป็นไป ตามชื่อได้ด้วย อาทิ หญ้าเมืองวาย หรือหญ้าสาบเสือ ชาวล้านนาไม่นิยมให้ขึ้นอยู่ในเขตบริเวณ บ้าน หรือวัด เพราะเชื่อว่าจะทำให้บ้านและวัดนั้นร้างไปเหมือนกับชื่อ “เมืองวาย”

สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542 : 998) กล่าวว่าคนไทยภาคใต้ก็มี ความเชื่อเกี่ยวกับไม้ที่มีชื่อเป็นมงคลและอัปมงคลเช่นเดียวกันโดยเชื่อว่าไม้ไผ่สีสุกจะทำให้เกิด ความสงบสุข การปลูกไม้รัก ไม้ยม ไม้ยอไว้ในบ้าน จะทำให้เจ้าของบ้านมีคนรักใคร่ นิยมนับถือ

และยกย่อง ในทางตรงข้ามถ้าใครปลูกต้นเต่าร้างไว้ในบริเวณบ้านมักเกิดการพลัดพรากร้างรา ผู้ที่ปลูกต้นลั่นทมไว้ในบ้านชีวิตมักทุกข์โศก ปลูกต้นสนไว้ในบ้านมักขัดสนยากจน เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่เกิดจากชื่อของสิ่งอื่น อีกด้วย สุเทพ ศรีลานุช (2538 : 171) กล่าวถึงประเพณีขึ้นบ้านใหม่ของชาวอีสานว่า เข้าบ้านจะต้องเลือกข้าวเปลือกพันธุ์ “เนียงก้าง” มาใช้ในพิธีเพื่อให้ทรัพย์คงอยู่กับบ้าน เพราะคำว่า “ก้าง” มีความหมายว่า คงอยู่ ส่วนคุณพล ไชยสินธุ์ (2538 : 231) กล่าวว่าคนอีสานมีชะล่า หรือข้อห้ามว่า “บ่ให้ปลูกบ้านปีมะโรง” เพราะชื่อปีมะโรงมีเสียงของคำที่เรียกคล้ายคำว่า โลงศพ จึงเป็นปีที่ไม่เป็นมงคล ทำให้คนในบ้านเจ็บป่วย ล้มตายได้ เป็นต้น

พลุหลวง (2534 : 14-16) กล่าวถึงการตั้งชื่อเสาเรือน ชื่อชื่อ ชื่อตั้ง ชื่อรอด อันเป็นเครื่องประกอบเรือนไว้ให้เป็นมงคล ดังนี้ ชื่อเสา 8 เสา เรียกเรียงตามลำดับกันไปว่า พรหมพิทักษ์ภุชย นารายณ์เรืองภพ จบพระนคร สุวรรณขวัญเมือง เรืองราหู เจ้าคุณพระคลัง บัง โปยกัย และชัยมงคล ชื่อชื่อ 4 ชื่อ คือ มาศนพคุณ เจ้าคุณอัมพร มังกรล่อแก้ว และแคล้วศัตรู ส่วนชื่อตั้งทั้ง 3 ตั้งนั้น ตั้งแรกและตั้งที่สองชื่อ ธนุจางง ตั้งที่สามชื่อ ฌรงค์เรืองชัย และชื่อรอด ได้แก่ ประจัญมารา มหาโภคทรัพย์ ดับถ้อยคำ และห้ามทุกข์ร้อน จะเห็นได้ว่าคำที่ใช้ตั้งชื่อเครื่องประกอบเรือนต่าง ๆ นั้นล้วนมีความหมายดีอันถือว่าเป็นมงคล ได้แก่ คำที่หมายถึงทรัพย์สมบัติ ความรุ่งเรือง ความสุข เกียรติยศ และความปลอดภัย เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้เจ้าของเรือนได้รับสิ่งที่เป็นมงคลตามชื่อนั้น ๆ ไปด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ทำให้เข้าใจพื้นฐานความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทยดียิ่งขึ้น โดยอาจสรุปได้ว่าสิริมงคลก็คือความดีงาม ความเจริญรุ่งเรืองที่จะทำให้ประสบความสุข และกาลกิณีก็คือสิ่งไม่ดี อันจะทำให้เกิดความทุกข์ความเดือดร้อน ความเชื่อดังกล่าวมีสาเหตุส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับหลักโหราศาสตร์ และภาษา ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำไปเป็นแนวทางหนึ่งในการวิเคราะห์ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยต่อไป

2.5 ตำราการตั้งชื่อ

ตำราการตั้งชื่อเพื่อให้เป็นสิริมงคลนั้นมีแตกต่างกันไปหลายตำรา อาทิ ตำราทักษา ตำราเลขศาสตร์ ตำราชื่อกับอายุคนะหก และตำราตุ๊กตาไปนาม เป็นต้น แต่โดยทั่วไปตำราที่เป็นที่รู้จักแพร่หลายและเชื่อถือกันมากที่สุดก็คือ ตำราทักษา ผู้วิจัยจะกล่าวถึงตำราการตั้งชื่อต่าง ๆ เหล่านี้ตามลำดับพอสังเขป แต่จะกล่าวถึงตำราทักษาโดยละเอียดเนื่องจากเป็นตำราที่ใช้เป็นหลักในการวิเคราะห์สิริมงคลและกาลกิณีของงานวิจัยฉบับนี้

2.5.1 คำราชาศัพท์

มีผู้รู้กล่าวถึงคำราชาศัพท์ไว้โดยใช้ชื่อต่าง ๆ กัน ประพิช สุทธบุตร (2513 : คำนำ) เรียกว่าคัมภีร์ทักษาพยากรณ์ พลุหลวง (2540 : 33) เรียกว่าคัมภีร์ทักษาปกรณ์ พิษณุเพทางค์ (2527 : 349) เรียกว่าคัมภีร์มหาทักษาพยากรณ์ และสุภาพรรณ ฌ บางช้าง (2527 : 107) เรียกว่าคัมภีร์นามทักษาปกรณ์ อย่างไรก็ตามเนื้อหาโดยรวมของคัมภีร์เหล่านั้นเหมือนกันคือเป็นตำราทางวิชาโหราศาสตร์ที่ใช้พยากรณ์ความเป็นไปตามอิทธิพลของดวงดาวทั้ง 8 ดวง ที่เรียกว่า อัฐเคราะห์ ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะเรียกว่าคำราชาศัพท์

ประพิช สุทธบุตร (2513 : คำนำ) กล่าวว่าคำราชาศัพท์เดิมเป็นภาษาบาลีสันสกฤตที่ไม่ทราบว่ามีใครแต่งขึ้นเมื่อไรอย่างไรเป็นคัมภีร์ที่ให้ประโยชน์ทางวิชาโหราศาสตร์อย่างกว้างขวางช่วยสนับสนุนคัมภีร์จักรที่ป็นี่ให้ความละเอียดครอบคลุมมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นหลักให้แก่คัมภีร์อื่น ๆ อีก อาทิ คัมภีร์พิชัยสงคราม ที่ใช้เป็นคู่มือในการรบ และคัมภีร์โสฬสปุรา ที่ใช้สำหรับเลือกที่ดินปลูกสร้างบ้านเรือน เป็นต้น แต่พลุหลวง (2540 : 33) สันนิษฐานว่าเป็นคัมภีร์ที่มาจากมอญ ที่มาชำระในสมัยรัตนโกสินทร์

ส่วนหนึ่งของคำราชาศัพท์กล่าวถึงการตั้งชื่อซึ่งคนไทยทั่วไปรู้จักและนิยมเชื่อถือปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวข้องกับหลักโหราศาสตร์ กล่าวคืออัฐเคราะห์ทั้ง 8 อันได้แก่ อาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ เสาร์ พฤหัสบดี ราหู และศุกร์ โคจรเวียนขวาเข้าครอบครองทิศทั้ง 8 ตามลำดับคือ อีสาน บูรพา อากเนย์ ทักษิณ หรดี ประจิม พายัพ และอุดร เกิดเป็นวันทั้ง 7 และราหู (วันพุธกลางคืน) ดังกล่าวข้างต้นในหัวข้อ 2.4.3 จากนั้นจึงได้กำหนดนามอัฐเคราะห์ทั้ง 8 เป็น 1. ครุฑนาม 2. พยัคฆนาม 3. สิงหนาม(บางตำราว่า ราชสีนาม) 4. โสณนาม(บางตำราว่า สุนัขนาม) 7. นาคนาม 5. มุสิกนาม 8. คชนาม และ 6. อชันนาม ดังโคลงต่อไปนี้

อาทิตย์นามครุฑท้าว	ปีกษี
จันทร์นามพยัคฆ์	เบียดเหนือ
อังคารกล่าวนามมี	สิงหาราช
พุธสุนัขโดยเชื้อ	ชาตินั้นเป็นนาม
พฤหัสบดีมุสิกนี้	นามหนู
ศุกร์อชันนามดู	แพะพี
พระเสาร์อิสรเอกลง	นามนาค
อสุรินทร์ท่านชี้	คชช้างนามแกลง

(พระสารประเสริฐ 2538 :88)

เมื่อกำหนดนามอัฐเคราะห์แล้วท่านได้กำหนดอักษรต่าง ๆ ประจำนามอัฐเคราะห์ไว้ด้วย ในลิลิตทักขยาพยากรณ์ ฉบับพระนิพนธ์สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมหลวงพิทักษ์มนตรี ได้ทรงนิพนธ์กำหนดอักษรภาษาบาลี(ตามคัมภีร์เดิม)ประจำอัฐเคราะห์ที่ครองทิศต่าง ๆ ไว้ดังนี้

อะ อา อิ อี อุ อู เอ โอ เอา อัม อ	อาทิตยนามอิสาน
ก ข ค ฃ ง	จันทวารนามบูรพา
จ ฉ ช ฌ ญ	นามอังคารอาคเนย์
ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	นามพุธเททกนิยะ
ด ถ ท ธ น	นามโสทรหนหรดี
ป ผ พ ภ ม	พฤหัสบดีนามปีศจิม
ย ร ล ว	นามราพุมิพาศ์
ส ห พ	นามศุกรหนอุดร

(ประพิน สุตชนบุตร 2513 : 75-76)

พระสารประเสริฐ (2538 : 89) กล่าวว่าเมื่อดำรงศึกษาจากอินเดียเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยนั้นก็ได้มีการเพิ่มอักษรประจำอัฐเคราะห์ให้ครบตามวรรคของอักษรไทย ดังนี้ 1. ครุฑนาม ได้แก่ อ อา อิ อี อุ อู เอ โอ 2. พยัคฆนาม ได้แก่ ก ข ค ฃ ง 3. สิงหนาม ได้แก่ จ ฉ ช ฌ ญ 4. โสณนาม ได้แก่ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ 7. นาคนาม ได้แก่ ด ถ ท ธ น 5. มุสิกนาม ได้แก่ บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม 8. คชนาม ได้แก่ ย ร ล ว และ 6. อชันนาม ได้แก่ ส ห พ

แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดอักษรประจำอัฐเคราะห์นั้นเนื่องจากตำราเดิมเป็นภาษาบาลีซึ่งมีจำนวนอักษรและสระน้อยกว่าภาษาไทยจึงมีผู้รู้ที่กำหนดอักษรประจำนามอัฐเคราะห์ไว้แตกต่างกันไปบ้าง ดังนี้ การกำหนดอักษรประจำ อาทิตยหรือครุฑนาม พระสารประเสริฐ (2538 : 89) กำหนดว่า คือ “1. อ อา อิ อี อุ อู เอ โอ” เช่นเดียวกับเสฐียรพงษ์ วรรณปก (2524 : 8) ที่กำหนดว่าครุฑนาม คือ “1. อ อา อิ อี อุ อู เอ โอ” พิชณนเพทงค์ (2527 : 422) กำหนดครุฑนามไว้ 2 ครั้ง แต่แตกต่างกันว่า “สระทั้งหมดให้กำหนดเป็นครุฑนาม” และ “ครุฑนาม ได้แก่ สระอะ ออ อิ อี อุ อู เอ โอ” โสภสเวท (2525 : 16) กำหนดว่า “วรรคสระ มีตัว อ เป็นท่อนเกาะ ประจำทิศอีสาน-อาทิตย” สำราวย นักการเขียน (2545 : 6) กล่าวถึงอักษรที่ห้ามใช้สำหรับคนที่เกิดวันจันทร์ ซึ่งก็คือครุฑนามไว้ว่า “สระทั้งหมด (อนุโลมให้ใช้การ์นต์, ไม่หันอากาศ)” อาจสรุปได้ว่าทั้งพิชณนเพทงค์ โสภสเวท และสำราวย กำหนดครุฑนามว่าคือสระทั้งหมดเหมือนกัน ส่วนพลูหลวง (2540 : 71) กำหนดว่า “เกิดวันอาทิตย เป็นครุฑนาม หรือผู้ที่มีอักษร อ กับสระ อะ ออ อิ อี อุ อู” เทพ สุนทรสารทูล (2541 : 34) กำหนดไว้ว่าคือ “อ. อะ ออ อิ อี อุ อู เอ โอ โอ” ประสิทธิ์ กิตติสิทโธ (2533 : 36) กำหนดว่าครุฑนามคือ “อะ ออ อิ อี อุ อู เอ โอ” และยังได้รวบรวมความเห็นของผู้รู้อื่นๆ ไว้อีก ดังนี้

นาวาอากาศเอกทองสุข จัทธบุตร กำหนดว่า “อะ อา – เอ อ” ร้อยตำรวจเอกเปี่ยม บุญโชติ กำหนดไว้เหมือนกับพระสารประเสริฐ และเสฐียรพงษ์ ว่า “อ อา อี อี อุ อุ เอโอ” จากความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า อักษรประจำอาทิตย์หรือครุฑนาม คือ อักษร อ และสระทุกตัว

การกำหนดอักษรประจำราหูหรือคชนาม ผู้รู้ส่วนใหญ่กำหนดาคือ ย ร ล ว แต่บางท่าน กล่าวถึง ฤ ฤา ฤ ฤา และ พ ด้วย อาทิ โสฬสเวท (2525 : 16) กำหนดว่า “ย ร (ฤ ฤา) ล (ฤ ฤา) ว ประจำพายัพ-ราหู (พุทธกลางคืน)” และประสิทธิ์ กิตติสิทธิ (2533 : 56) กล่าวถึงการกำหนดอักษรมนตรีของคนเกิดวันอาทิตย์ซึ่งก็คือคชนาม ของสมเด็จพระสังฆราช (อยู่ ญาโณทโย)ไว้ว่า คือ “ย ร ล ว พ ฤ ฤา” ในการวิเคราะห์ข้อมูลของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงจัด ฤ ฤา ฤ ฤา ไว้เป็นอักษรประจำราหูหรือคชนามด้วยเนื่องจากไม่ปรากฏเป็นอักษรประจำอัฐเคราะห์ใด ส่วนอักษร พ นั้น ผู้วิจัยจัดให้เป็นอักษรประจำศุกร์หรืออักษนามตามความเห็นของผู้รู้ส่วนใหญ่

การกำหนดอักษรประจำศุกร์หรืออักษนาม ผู้รู้ส่วนใหญ่กำหนดาคือ ศ ษ ส ห พ แต่บางท่านก็กำหนดให้อักษร ฮ อยู่ประจำพระเคราะห์นี้ด้วย อาทิ เสฐียรพงษ์ วรรณปก (2524 : 8) โสฬสเวท (2525 : 16) พิษณุเพทวงศ์ (2527 : 423) และประสิทธิ์ กิตติสิทธิ (2533 : 36) นอกจากนี้ประสิทธิ์ยังได้อ้างถึงร้อยตำรวจเอกเปี่ยม บุญโชติ ไว้ด้วยว่ากำหนดอักษนามเป็น “ศ ษ ส ห พ ฮ” เช่นเดียวกัน เทพ สุทรสารทูล (2541 : 34) และสำรวย นักการเรือน(2545 : 1) กล่าวถึงอักษรที่ห้ามใช้สำหรับคนเกิดวันอาทิตย์ซึ่งก็คืออักษนามไว้ว่าคือ “ศ ษ ส ห พ ฮ” ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงรวมอักษร ฮ ไว้เป็นอักษรประจำศุกร์หรืออักษนามด้วยเนื่องจากไม่ปรากฏเป็นอักษรประจำอัฐเคราะห์ใด

หลักสำคัญอีกประการหนึ่งนอกจากการประกอบกันของอัฐเคราะห์ ทิศ นาม และ อักษรดังกล่าวแล้ว คือ ทักขา พระสารประเสริฐ (2538 : 100-101) กล่าวถึง ทักขา ไว้ดังนี้

อัฐเคราะห์ย่อมประกอบกันเป็นองคสมบัติของผู้ที่เกิดมา 8 ประการ คือ บริวาร อายุ เดช ศรี มูล อุตสาห มนตรี กาลกรรณิ เรียกว่าทักขา, เกิดในวันใด พระเคราะห์นามวันนั้นเป็นบริวาร แล้วเรียงกันไปโดยทักษิณาวรรตน์ตามเค้าแผนี่พระเคราะห์... เช่นคนเกิดวัน 2, จันทร์ เป็นบริวาร จนถึงอาทิตย์เป็นกาลกรรณิ

ประสิทธิ์ กิตติสิทธิ (2533 : 34) เรียก ทักขา ตามที่พระสารประเสริฐกล่าวไว้ว่า ระเบียบ ซึ่งก็มีความหมายและหลักการอย่างเดียวกัน ความว่า “ดาวเคราะห์ทั้ง 8 ดังกล่าว จัดควบคู่ไปกับระเบียบมี บริวาร อายุ เดช ศรี มูล อุตสาห มนตรี และกาลกณิ เช่น ใครเกิดวันไหน ใ้หน้าวันนั้นเริ่มต้นเป็นบริวาร...”

เมื่อนำทักษามาใช้ตั้งชื่อบุคคลก็ใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน คือ ผู้ที่เกิดวันใดก็ให้ตั้งต้นนับวันนั้นเป็นบริวารโดยหมายรวมว่านาม และอักษรประจำพระเคราะห์หรือวันนั้นถือเป็นบริวารด้วย แล้วนับตามทักษิณาวรรตไปเป็น อายุ เดช ศรี มูละ อุตสาหะ มนตรี จนถึงกาลกิณี ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เกิดวันจันทร์ นับจันทร์เป็นบริวาร อักษร ก ข ค ง ซึ่ง เป็นอักษรประจำวันจันทร์หรือพยักช นามจึงถือเป็นบริวาร อังการเป็นอายุ อักษร จ ฉ ช ฌ ญ เป็นอายุ พุชเป็นเดช อักษร ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ เป็นเดช เสาร์เป็นศรี อักษร ด ต ถ ท ธ น เป็นศรี พลหส์บดีเป็นมูละ อักษร บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม เป็นมูละ ราหูเป็นอุตสาหะ อักษร ย ร ล ว เป็นอุตสาหะ ศุภร์เป็นมนตรี อักษร ศ ษ ส ห พ ฮ เป็นมนตรี และอาทิตย์เป็นกาลกิณี อ และสระทุกตัว เป็นกาลกิณี เป็นต้น

ความหมายของระเบียนหรือทักษานั้นถือว่ามีความสำคัญยิ่ง เพราะเชื่อกันว่าการเลือกใช้อักษรที่นำมาตั้งชื่อตามหลักของตำราทักษาจะส่งผลดีหรือร้ายให้แก่เจ้าของชื่อได้ตามความหมายของระเบียนหรือทักษาที่อักษรนั้นประจำอยู่ อาทิ ผู้ที่เกิดวันจันทร์ หากนำอักษร อ หรือสระ ซึ่งเป็นอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันจันทร์มาใช้ในการตั้งชื่อ ก็จะทำให้ส่งผลร้ายแก่เจ้าของชื่อ เพราะกาลกิณีมีความหมายถึงความไม่ดี ความอัปมงคล เป็นต้น

ผู้รู้แต่ละท่านได้อธิบายความหมายของระเบียนหรือทักษาอันได้แก่ บริวาร อายุ เดช ศรี มูละ อุตสาหะ มนตรี และกาลกิณี ไว้ดังนี้

ความหมายของบริวารนั้น เทพย์ สาริกบุตร (2506 : 234) ส.วัฒนเศรษฐ (2510 : 31) ประพิช สุทธบุตร (2513 : 5) และ ประสิทธิ์ กิตติสุทโธ (2533 : 34) ได้ให้ความหมายไว้ในทำนองเดียวกันคือ หมายถึง ผู้แวดล้อม ผู้ใกล้ชิด อันได้แก่ บุตร สามี ภรรยา ญาติพี่น้อง หรือผู้ที่ต้องให้ความอุปการะเลี้ยงดู ผู้ได้บังคับบัญชา และมีมิตรสหาย ส่วนพิชญแพทงค์ (2527 : 423) ให้ความหมายว่า “ตัวเอง” อาจสรุปได้ว่า บริวาร หมายถึง ผู้แวดล้อมใกล้ชิด

ความหมายของอายุนั้น เทพย์ สาริกบุตร (2506 : 234) ให้ความหมายว่า “ความเป็นอยู่ในการดำรงชีวิต โรคภัยที่จะบังเกิดขึ้น” ส. วัฒนเศรษฐ (2510 : 31) ให้ความหมายว่า “ชีวิตจะมีอายุมั่นคงยาวนาน” ประพิช สุทธบุตร (2513 : 5) ให้หมายถึง “เวลาที่มีชีวิตอยู่ สุขภาพ โรคภัย พยาธิ ความเจ็บไข้ การกระทำที่จำเ” พิชญแพทงค์ (2527 : 423) ให้ความหมายว่า “ชั้นยากำเนิด” และประสิทธิ์ กิตติสุทโธ (2533 : 34) ให้ความหมายว่า “ความเป็นอยู่โดยการมีอายุยืนยาว ไม่ตายก่อนวัยที่สมควร รวมสุขภาพ ร่างกาย และจิตใจด้วย” จึงอาจสรุปได้ว่า อายุ หมายถึง สุขภาพ และการมีอายุยืน

ความหมายของเดชนั้น เทพย์ สาริกบุตร (2506 : 234) ให้ความหมายว่า “อำนาจวาสนา การปกครอง ความเจริญในการก้าวหน้าของวิถีชีวิต” ส. วัฒนเศรษฐ (2510 : 31) ให้ความหมายว่า “อำนาจ วาสนา ตำแหน่ง ยศศักดิ์ เด่น” ประพิช สุทธบุตร (2513 : 5) ให้ความหมายว่า “อำนาจ วาสนา เกียรติ การปกครอง ความก้าวหน้า” พิชญแพทงค์ (2527 : 423) ให้ความหมายว่า “ความมีอำนาจ” และประสิทธิ์ กิตติสุทโธ (2533 : 34) ให้ความหมายว่า “มีตำแหน่งหน้าที่การงาน

มันคง มีอำนาจวาสนา บารมี เกียรติยศและชื่อเสียง เป็นอิทธิพลให้ผู้คนเคารพนับถือและยำเกรง สามารถบริหารงานผู้น้อยใหญ่ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี” อาจสรุปได้ว่า เดช หมายถึง ความมีอำนาจ ชื่อเสียง และเกียรติยศ

ความหมายของศรีนั้น ผู้รู้แต่ละท่านให้ความหมายแตกต่างกันไปมากดังนี้ เทพย์ สาริกบุตร (2506 : 234) ให้ความหมายว่า “การได้มาซึ่งทรัพย์สินเงินทอง ความรุ่มเย็นเป็นสุข คุณงามความดีและสิริมงคล” ศ.วัฒน์เศรษฐ (2510 : 31) ให้ความหมายว่า “ทรัพย์สิน เงินทอง ข้าวของ เครื่องใช้อุปโภคบริโภค และมีเสน่ห์ปราณี มีคนรัก” ประพิศ สุทธบุตร (2513 : 5) ให้ความหมายว่า “ความดี ความเจริญ ความร่ำรวย ลาภผล ความสำเร็จ ความงาม ความเกษมสำราญ” พิษณุเพทวงศ์ (2527 : 423) ให้ความหมายว่า “ความมีสง่าในตัวตน” และประสิทธิ์ กิตติสุทโธ (2533 : 34) ให้หมายถึง “ศิริก็ดี บุญก็ดี ปัญญาที่ดี ชื่อว่าโชคโลก มีทรัพย์ มีเสน่ห์ ทำให้คนรักเมตตาและนิยมชมชอบ ซึ่งเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต” อาจสรุปได้ว่า ศรี หมายถึง ความดีงาม ความมีสง่าราศี และมีทรัพย์

ความหมายของมูละนั้น เทพย์ สาริกบุตร (2506 : 234) ให้ความหมายว่า “บ้านเรือนที่อยู่อาศัย บิดามารดา หลักฐานความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ฐานะความเป็นไป การเดินทาง การโยกย้าย” ศ.วัฒน์เศรษฐ (2510 : 31) ให้ความหมายว่า “หลักทรัพย์หรือหลักฐาน และญาติพี่น้อง ตลอดจนมีใจหนักแน่นมั่นคง” ประพิศ สุทธบุตร (2513 : 5) ให้ความหมายว่า “หลักแหล่ง รากฐานที่เกิด ที่อยู่ ที่อาศัย บิดามารดา ทรัพย์มรดก สำนักงาน” พิษณุเพทวงศ์ (2527 : 423) ให้ความหมายว่า “รากฐานดั้งเดิม” และประสิทธิ์ กิตติสุทโธ (2533 : 34) ให้ความหมายว่า “หลักทรัพย์สินมรดกที่มีราคาและคุณค่าที่จะเพิ่มพูนให้แก่ตนเอง หรือสถานะเดิมของวงศ์สกุลที่มีหลักฐาน” จึงอาจสรุปได้ว่า มูละ หมายถึง รากฐานดั้งเดิม และฐานะ ทรัพย์สิน

ความหมายของอุตสาหะนั้น เทพย์ สาริกบุตร (2506 : 234) ให้ความหมายว่า “ความขยันหมั่นเพียร การงานที่จะทำ การศึกษา” ศ.วัฒน์เศรษฐ (2510 : 31) และพิษณุเพทวงศ์ (2527 : 424) ให้ความหมายไว้เหมือนกันว่าหมายถึง “ความเพียร” ประพิศ สุทธบุตร (2513 : 5) ให้ความหมายว่า “ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน บากบั่น มุมานะ ความเหนียวยาก” และประสิทธิ์ กิตติสุทโธ (2533 : 35) ให้ความหมายว่า “ความมานะอดกลั้นอดทนขยันบากบั่นด้วยความพยายามให้เกิดผลสำเร็จในกิจการน้อยใหญ่ ทั้งในด้านธุรกิจการค้า การอุตสาหกรรม และการเกษตร” จึงอาจสรุปได้ว่า อุตสาหะ หมายถึง ความมานะพยายามอันนำไปสู่ความสำเร็จ

ความหมายของมนตรีนั้น เทพย์ สาริกบุตร (2506 : 234) ให้ความหมายว่า “ผู้ที่ให้ความคุ้มครอง ผู้อุปถัมภ์ช่วยเหลือ เจ้านายผู้บังคับบัญชา บุคคลที่เป็นที่พึ่ง” ศ.วัฒน์เศรษฐ (2510 : 31) ให้ความหมายว่า “บิดามารดาที่พึ่ง ที่อุปถัมภ์ อาจารย์ และเจ้านาย ตลอดจนมีความคิดสูง” ประพิศ สุทธบุตร (2513 : 5) ให้ความหมายว่า “ที่ปรึกษา ผู้แนะนำ ที่พึ่ง ผู้ใหญ่ ผู้อุปถัมภ์ บุตรภรรยาหรือสามี” พิษณุเพทวงศ์ (2527 : 424) ให้ความหมายว่า “ตำแหน่งหน้าที่ในกิจการ” และ

ประสิทธิ์ กิตติสุทโธ (2533 : 35) ให้ความหมายว่า “ความเป็นใหญ่ในวงราชการ ที่ปรึกษา ผู้แนะนำ ผู้ปรีกษาราชการงานเมือง หรือได้รับความอุปถัมภ์จากผู้ใหญ่ มีเสน่ห์ที่ทำให้ผู้ใหญ่ในแผ่นดินรักใคร่ สงเคราะห์ และส่งเสริมกับเชิดชูให้ปรากฏ” อาจสรุปได้ว่า มนตรี หมายถึง ความเป็นใหญ่ในตำแหน่งหน้าที่การงาน และผู้รักใคร่อุปถัมภ์

ความหมายของกาลกิณีนั้น ผู้รู้ให้ความหมายไว้คล้ายคลึงกันคือมีความหมายไปในทางร้าย เทพย์ สาริกบุตร (2506 : 235) กล่าวถึงความหมายของกาลกิณีว่า หมายถึง “ศัตรู อุปสรรค ความทุกข์ยาก รวยง่าย สิ่งที่จะเกิดเป็นความชั่วช้าคอยล้างผลาญทำลาย” ส.วัฒนเศรษฐ (2510 : 32) ให้ความหมายว่า “ความอัปรีขัยัญไร ศัตรู ฯลฯ ตลอดทั้งความอาภัพอัปวาสนา” ประพิจสุทนต์ (2513 : 6) ให้ความหมายว่า “ผู้ให้ความร้าย ทำลาย ขัดขวางความดี ศัตรู เสนียดจัญไร โศคร้าย อุปสรรค ความทุกข์ ความเดือดร้อน” ” พิณนุเพทวงศ์ (2527 : 424) ให้ความหมายว่า “ความอัปโชค ความไม่ดีจะบังเกิดขึ้น” และประสิทธิ์ กิตติสุทโธ (2533 : 35) ให้ความหมายว่า “ความโศคร้าย อัปมงคล และเสนียดจัญไร ความมีศัตรูและอุปสรรค ความขัดข้องในการดำเนินชีวิตทุกรูปแบบ” อาจสรุปได้ว่า กาลกิณี หมายถึง ความไม่ดี ความโศคร้าย อุปสรรคและความเสื่อมอันเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนและความทุกข์

การตั้งชื่อตามหลักของตำราทักษานันนิมเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดมาใช้ตั้งชื่อ ผู้รู้หลายท่านให้ความสำคัญกับการเลือกอักษรที่ใช้ขึ้นต้นชื่อ และส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอักษรที่ใช้ขึ้นต้นชื่อแล้วถือว่าเป็นสิริมงคลอย่างยิ่งก็คืออักษรที่เป็นเดช และศรี โดยนิมขึ้นต้นชื่อผู้ชายด้วยอักษรที่เป็นเดช ส่วนผู้หญิงนิมขึ้นต้นชื่อด้วยอักษรที่เป็นศรี พิณนุเพทวงศ์ (2527 : 424) กล่าวว่าควรขึ้นต้นชื่อผู้ชายด้วยอักษรที่เป็นอุตสาหะหรือมนตรีก่อน แล้วจึงตามด้วยอักษรที่เป็นเดชและศรีตามลำดับ ซึ่งโสฬสเวท (2525 : 21) ก็เห็นด้วยว่า การใช้อักษรที่เป็นมนตรินำหน้าชื่อก็ถือเป็นสิริมงคลอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน ส่วนเสฐียรพงษ์ วรรณปก (2524 : 7) กล่าวว่าหากจะไม่ถือเดชถือศรี ก็ใช้อักษรใดสำหรับผู้เกิดวันใดก็ได้ ยกเว้นอักษรกาลกิณี

เทพ สุนทรสารทูล (2541 : 63-66) กล่าวว่าควรนำอักษรของดาวประจำวันเกิดซึ่งก็คืออักษรบริวารมาขึ้นต้นชื่อเพื่อทำลายดาวกาลกิณีให้เสื่อมฤทธิ์ไป ตัวอย่างเช่น สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ดิศ บุนนาค) ท่านเกิดวันเสาร์ จึงตั้งนามว่า “ดิศ” เพราะอักษร ด เป็นอักษรบริวารของผู้ที่เกิดวันเสาร์ และสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส ประสูติวันพฤหัสบดี พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงพระราชทานพระนามว่า “พระองค์เจ้ามนุษยนาคมานพ” มีอักษร ม ซึ่งเป็นอักษรบริวารของผู้ที่เกิดวันพฤหัสบดีขึ้นต้นชื่อ เป็นต้น ซึ่งตรงกับความเห็นของพระสารประเสริฐ (2538 : 90) ที่ว่า “ชื่อว่าเดโชชัย อักษรตัวต้นคือ ด เป็นพยัญชนะประจำเสาร์ ชื่อนี้จึงเรียกว่านาคนาม ถ้าเจ้าของชื่อเกิดวันเสาร์ด้วย ก็สมกัน” อย่างไรก็ตามพระสารประเสริฐก็ได้กล่าวไว้ด้วยว่าการตั้งชื่อโดยใช้อักษรที่เป็นบริวารนี้ มักนิยมใช้ตั้งนามฉายาของพระภิกษุ เสฐียรพงษ์ วรรณปก (2524 : 7) ก็เห็นว่าอักษรบริวารนิมใช้ขึ้นต้นชื่อพระหรือฉายามากกว่า

เช่นเดียวกันกับ ศ.วัฒนเศรษฐ (2510 : 113) ที่เห็นว่าอักษรบริวารนั้นนิยมใช้ตั้งพระนามเจ้านายและชื่อพระหรือฉายา

แนวคิดเกี่ยวกับอักษรที่ใช้ขึ้นต้นชื่อนี้ผู้รู้ท่านถือเอาอักษรที่ออกเสียงเป็นสำคัญ เพราะ “อักษรตัวสำคัญที่สุดในชื่อนั้นคืออักษรที่ออกเสียงต้นชื่อหรือต้นพยางค์” (โสฬสเวท 2525 : 17) เช่น ชื่อ ไหมทอง จะถือเอา ม เป็นอักษรหลักที่ขึ้นต้นชื่อเพราะเป็นอักษรที่ออกเสียงต้นพยางค์ ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ดังกล่าวนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอักษรมงคลที่ใช้ขึ้นต้นชื่อด้วย

ส่วนอักษรที่ผู้รู้ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าห้ามนำมาใช้ตั้งชื่ออย่างเด็ดขาดก็คือ อักษรที่เป็นกาลกิณีประจำวันเกิด แต่ประสิทธิ์ กิตติสุทโธ (2533 : 62) ได้อ้างถึงร้อยตำราแจกเปี่ยม บุญยโชติ เกี่ยวกับการใช้อักษรกาลกิณีประจำวันเกิดว่า แม้จะเป็นอักษรที่ห้ามนำใช้คือเป็นอักษรกาลกิณีประจำวันเกิด แต่ถ้าอักษรนั้นเป็นชื่อพ่อแม่ของตนก็ให้ใช้ได้และถือว่าเป็นมงคลยิ่ง อย่างไรก็ตามทั่วไปก็ยังคงเห็นว่าอักษรกาลกิณีนั้นไม่เป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับตำราทักษาที่ผู้รู้หลายท่านกล่าวไว้ในประเด็นต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยจะนำหลักเกณฑ์และแนวคิดของตำราทักษาที่เกี่ยวกับอักษรกาลกิณีประจำวันเกิด การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อ ทักษาหรือระเบียบอันได้แก่บริวาร อายุ เดช ศรี มูละ อุดสาหะ มนตรี และกาลกิณี รวมทั้งความหมายของทักษาหรือระเบียบนั้น ๆ ไปใช้วิเคราะห์รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยต่อไป

นอกจากตำราทักษาที่ผู้วิจัยใช้เป็นเกณฑ์หนึ่งในการวิเคราะห์ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยในงานวิจัยนี้แล้ว ผู้วิจัยยังได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับตำราตั้งชื่อที่ใช้หลักเกณฑ์อย่างอื่นอีกด้วย แม้ว่าผู้วิจัยจะไม่ได้ใช้หลักเกณฑ์อื่น ๆ ตามตำราเหล่านั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ แต่ก็ทำให้ผู้วิจัยตระหนักได้ว่าสังคมไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่ออย่างมาก จนอาจเรียกได้ว่าเกือบถึงขีดสุด เนื่องจากไม่ได้มีเพียงหลักเกณฑ์การตั้งชื่อตามตำราทักษาเท่านั้น แต่ยังมีตำราตั้งชื่อที่ใช้หลักเกณฑ์อื่น ๆ ปรากฏอยู่อีกมาก โดยมากมักเป็นคู่มือการตั้งชื่อที่จำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป สะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยปัจจุบันพยายามสรรหาวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการตั้งชื่อเพื่อให้เกิดสิริมงคลมากที่สุด ตำราเหล่านั้น ได้แก่ ตำราเลขศาสตร์ ตำราชื่อต่ออายุตนะ 6 และตำราคู่คาไฉนนาม โดยผู้วิจัยจะแสดงหลักเกณฑ์ของแต่ละตำราพอสังเขปเท่านั้น

2.5.2 ตำราเลขศาสตร์

ตำราเลขศาสตร์เป็นอีกตำราหนึ่งที่นิยมนำมาใช้ประกอบการตั้งชื่อในปัจจุบัน พื้นฐานความเชื่อของตำรานี้คือเชื่อว่าตัวเลขแต่ละตัวมีพลังแฝงอยู่อันจะบันดาลให้เกิดผลดีและร้ายได้ พลังจากตัวเลขฝ่ายดีจะช่วยเสริมสิริมงคลให้แก่ชีวิตในทางตรงข้ามพลังจากตัวเลขฝ่ายร้ายก็จะส่งผลร้ายอันเป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตด้วย

ความเชื่อเกี่ยวกับตัวเลขนี้มีปรากฏมานาน ในตำราโหราศาสตร์ให้ความสำคัญกับตัวเลขอย่างมาก ตัวอย่างเช่น พุทธหลวง (2534 : 113) กล่าวถึงการกำหนดตัวเลขแทนพระเคราะห์ต่าง ๆ ดังนี้ 1 อาทิตย์ 2 จันทร์ 3 อังคาร 4 พุธ 5 พฤหัสบดี 6 ศุกร์ 7 เสาร์ 8 ราหู 9 เกตุ และ 0 มฤตยู พระสารประเสริฐ (2538 : 18) การกำหนดกำลังพระเคราะห์ต่าง ๆ ดังนี้ อาทิตย์ มีกำลัง ๖, จันทร์ มีกำลัง ๑๕, อังคาร มีกำลัง ๘, พุธ มีกำลัง ๑๗, เสาร์ มีกำลัง ๑๐, พฤหัสบดี มีกำลัง ๑๕, ราหู มีกำลัง ๑๒, ศุกร์ มีกำลัง ๒๑, เกตุ มีกำลัง ๕ และมฤตยู มีกำลัง ๐ เป็นต้น

ตำราเลขศาสตร์ที่นำมาใช้สำหรับการตั้งชื่อนั้น โหราจารย์ผู้มีความสามารถได้เทียบเปลี่ยนอักษรมาเป็นตัวเลขเพื่อแทนค่าชื่อและนามสกุล แล้วคำนวณหาค่าตัวเลขผลลัพธ์ อันจะใช้ทำนายต่อไป ตัวเลขที่ใช้แทนค่าพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาไทย สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 2.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 ตัวเลขที่ใช้แทนค่าพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาไทยตามตำราเลขศาสตร์

พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์	ตัวเลขแทนค่า
ก ค ฅ ท ฎ ฐ อ ำ ฤ ฌ ุ ่อ	1
ข ช ง บ ปร แ อู อี้	2
ฅ ต ฑ ฒ อี	3
ค ฌ ฎ ร ษ ะ โ อี อี	4
ณ ฌ ฌ น ม ห ฎ ฮ พ อี	5
จ ล ว อ ใ	6
ซ ศ ส อี อี อี	7
ผ ฝ พ ฟ ย อี	8
ฎ ฐ ใ อี	9

วิธีการหาชื่อที่เป็นสิริมงคลตามตำราเลขศาสตร์ผู้ตั้งชื่อจะต้องแทนค่าอักษรในชื่อและนามสกุลให้เป็นตัวเลขตามตารางที่โหราจารย์กำหนดไว้ แล้วให้หาผลบวกของตัวเลขที่แทนค่าทั้งของชื่อและนามสกุลเพื่อให้ได้ค่าผลลัพธ์สำหรับการทำนาย จากนั้นนำผลลัพธ์ของชื่อและนามสกุลมารวมกันเพื่อให้ได้ค่าผลรวมของการทำนายอีกครั้งหนึ่ง ค่าตัวเลขที่ใช้ในการทำนายจะมีตั้งแต่ 1-100 ตัวอย่างจากการคำนวณชื่อผู้วิจัย “สมชาย สำเนียงงาม” ให้ดำเนินการตามวิธี ดังนี้

(1) แทนค่าชื่อเป็นตัวเลขเพื่อหาผลลัพธ์ ดังนี้

สมชาย แทนค่าเป็นตัวเลข $7+5+2+1+8$ ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 23

(2) คูณค่าทำนายของเลข 23

(3) แทนค่านามสกุลเป็นตัวเลขเพื่อหาผลลัพธ์ ดังนี้

สำเนียงงาม แทนค่าเป็นตัวเลข $7+1+2+5+7+8+2+2+1+5$

ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 40

(4) คูณค่าทำนายของเลข 40

(5) นำผลลัพธ์ของชื่อและนามสกุลมารวมกันเพื่อหาค่าผลรวม ดังนี้

$23+40$ ได้ผลรวมเท่ากับ 63

(6) คูณค่าทำนายของเลข 63

ส่วนผู้ที่มีค่าผลรวมของชื่อและนามสกุลเกิน 100 ให้ใช้เลขตัวหน้าและเลขตัวท้ายแทน เช่น ผลรวมของชื่อและนามสกุลเป็น 109 ก็จะได้ค่าเลข 19 เป็นต้น และหากมีค่าผลรวมของชื่อและนามสกุลเกิน 110 ให้ใช้เลขสองตัวท้ายแทน เช่น ผลรวมเป็น 114 ก็จะได้ค่าเลข 14 ผลรวมเป็น 120 ก็จะได้ค่าเลข 20 เป็นต้น

ตัวเลขที่เป็นฝ่ายดี ได้แก่ 2 4 5 6 ตัวเลขเป็นกลาง ได้แก่ 0 1 9 และตัวเลขฝ่ายร้าย ได้แก่ 3 7 8 จะสังเกตได้ว่าตัวเลขเหล่านี้ก็คือตัวเลขแทนพระเคราะห์ที่เป็นศุภเคราะห์และบาปเคราะห์ในตำราโหราศาสตร์นั่นเอง ส่วนตัวเลขผลลัพธ์ที่เป็นค่าดี ได้แก่ 9 14 15 19 20 24 36 40 41 42 45 46 50 51 54 55 56 59 63 65 90 95 99 100

ผู้รู้บางท่านกำหนดว่าการใช้ตำราเลขศาสตร์นี้ให้ความสำคัญโดยรวมกับค่าผลลัพธ์ของชื่อ และผลรวมระหว่างค่าผลลัพธ์ของชื่อและนามสกุลมากกว่า ดังนั้นจึงต้องหาชื่อที่มีค่าผลลัพธ์ดี และเมื่อนำมารวมกับผลลัพธ์ของนามสกุลแล้วก็ต้องได้ผลรวมที่ดีด้วยจึงจะถูกต้อง เพราะหากได้ค่าผลลัพธ์ของชื่อดี แต่ค่าผลรวมไม่ดีชื่อนั้นก็ใช้ไม่ได้

การกำหนดใช้ชื่อจากค่าผลลัพธ์ของชื่อ นามสกุล และค่าผลรวม อาจแสดงได้ดังตารางที่ 2.2 ต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.2 การกำหนดใช้ชื่อจากค่าผลลัพธ์ของชื่อ นามสกุล และค่าผลรวม¹

ค่าผลลัพธ์ชื่อ	ค่าผลลัพธ์นามสกุล	ค่าผลรวม	การกำหนดใช้
ดี	ดี	ดี	ใช้ได้
ดี	ไม่ดี	ดี	ใช้ได้
ดี	ดี	ไม่ดี	ใช้ไม่ได้
ดี	ไม่ดี	ไม่ดี	ใช้ไม่ได้
ไม่ดี	ดี	ดี	ใช้ไม่ได้
ไม่ดี	ไม่ดี	ดี	ใช้ไม่ได้
ไม่ดี	ดี	ไม่ดี	ใช้ไม่ได้
ไม่ดี	ไม่ดี	ไม่ดี	ใช้ไม่ได้

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้รู้ท่านให้ความสำคัญกับทั้งค่าผลลัพธ์ของชื่อและค่าผลรวมมาก กล่าวคือ ถ้าค่าใดค่าหนึ่งนั้นไม่ดีก็จะกำหนดว่าชื่อนั้นใช้ไม่ได้

2.5.3 ตำราชื่อต่ออายุตนะ 6

ตำราชื่อต่ออายุตนะ 6 เป็นตำราที่ผู้รู้ทางโหราศาสตร์ศึกษาค้นคว้าขึ้น โดยมีหลักความเชื่อพื้นฐานที่เกี่ยวกับตัวเลขเช่นกัน กล่าวคือ ตัวเลขที่บอกค่าอายุตนะแต่ละตัวตั้งแต่ 1-9 จะมีอิทธิพลต่อชะตาชีวิตและอายุตนะทั้ง 6 ของเจ้าของชื่อได้

อายุตนะ 6 เป็นปัจจัยให้เกิดความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจ หรือเป็นกลาง ๆ ขึ้นเมื่อได้กระทบกับอารมณ์ภายนอก อายุตนะ 6 ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ อันเป็นเครื่องรับรู้รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส และอารมณ์ในจิตใจ ของคน ในตำราโลกธาตุ กล่าวถึง พระเคราะห์ที่ประจำประสาทหรืออายุตนะไว้ดังนี้

จักขุประสาท	1, 7	ธาตุไฟ	แสงสว่าง
โศตรประสาท	0	อากาศธาตุ	ช่องว่าง
ฆานประสาท	3, 8	ธาตุดม	สูดเข้าออก
ชีวหาประสาท	4, 6	ธาตุน้ำ	เอิบอาบ
กายประสาท	2, 5	ธาตุดิน	แท่งทึบ

สำหรับอายุตนะที่หกคือใจ ทำหน้าที่รู้สึกอยู่แล้ว, จึงไม่ต้องมีประสาท, และพระเกตุอันเป็นวิญญาณธาตุย่อมเข้าประจำ

(พระสารประเสริฐ 2538 : 86)

¹ ดัดแปลงจากตารางหลักการตั้งชื่อระหว่างชื่อ-นามสกุล-ผลรวม ของณัฐ วสุวงศ์สรณ์ จาก <http://www.nammongkol.com/b002.html> เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2545

ตำราชื่อต่ออายตนะ 6 กำหนดอักษรแต่ละวรรคให้มีค่าตัวเลขเท่ากับกำลังของพระเคราะห์ที่ครองอักษรวรรคนั้น ๆ กล่าว คือ อาทิตย์มีกำลัง 6 อักษรประจำอาทิตย์คือ อ และสระทุกตัว จึงมีกำลัง 6 ด้วย เป็นต้น ค่าตัวเลขเท่ากับกำลังพระเคราะห์ของอักษรแต่ละวรรค อาจแสดงได้ดังตารางที่ 2.3 ที่ดัดแปลงจากตารางของณัฐ วสุวงศ์สรณ์ (2545) ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.3 ค่าตัวเลขกำลังพระเคราะห์ประจำอักษรวรรคต่าง ๆ

อักษรวรรค	ค่าตัวเลขกำลังพระเคราะห์
อ และสระทุกตัว ²	6
ก ข ค ง	15
จ ฉ ช ซ ฌ ญ	8
ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	17
ด ต ถ ท ธ น	10
บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	19
ย ร ล ว	12
ศ ช ส ห พ ฮ	21

ในการตั้งชื่อให้เป็นสิริมงคลตามตำราชื่อต่ออายตนะ 6 นั้น ให้แทนค่าอักษรด้วยค่าตัวเลขกำลังพระเคราะห์ แล้วนำมาบวกกันจนเหลือเป็นเลขตัวเดียว ก็จะได้ค่าอายตนะที่จะทำนายว่าชื่อนั้นดีหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ชื่อ “สมชาย” แทนค่าตัวเลขกำลังพระเคราะห์ได้ดังนี้ 21+19+8+6+12 ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 66 นำ 6+6 ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 12 นำ 1+2 ได้ผลลัพธ์เป็นเลขตัวเดียวเท่ากับ ได้ค่าอายตนะเท่ากับ 3 เป็นต้น จากนั้นจึงดูค่าทำนายจากตำราว่าดีหรือไม่ต่อไป

ค่าอายตนะที่ดี ได้แก่ 1, 2, 6, 7, 8, 9 ส่วนค่าอายตนะที่ไม่ดี ได้แก่ 3, 4, 5 เมื่อได้ผลลัพธ์เป็นค่าอายตนะที่ดีจึงถือว่าชื่อนั้นดี เป็นสิริมงคล ถ้าได้ค่าอายตนะไม่ดีก็ห้ามใช้

2.5.4 ตำราตุ๊กตาไขนาม

ณัฐ วสุวงศ์สรณ์ (2545) กล่าวว่าตำราตุ๊กตาไขนามเป็นตำราโหราศาสตร์ด้านการตั้งชื่อแขนงหนึ่งที่ดัดแปลงมาจากมหานูตชะตาโหราศาสตร์ของชาวมอญ โดยมีหลักความเชื่อพื้นฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของดวงดาวหรือพระเคราะห์ที่โคจรไปตามตำแหน่งต่าง ๆ ว่าสามารถส่งผลดีและร้ายให้แก่มนุษย์ได้โดยผ่านอักษรวรรคประจำพระเคราะห์นั้น

² ไม่หันอากาศและการันต์ ไม่มีค่าตัวเลขกำลังพระเคราะห์

การตั้งชื่อตามหลักศูติกาไชนามจะต้องคำนวณวันเดือนปีเกิดของเจ้าของชื่อ เพื่อหาตำแหน่งของดวงดาวว่าอยู่ตำแหน่งใดในตัวศูติกาที่กำหนดไว้ตามตำราซึ่งในแต่ละปีนั้นตำแหน่งของดวงดาวก็จะแตกต่างกัน ฉะนั้นตำแหน่งดวงดาวบนศูติกาไชนามของแต่ละคนจึงแตกต่างกัน รวมทั้งต้องแทนค่าอักษรของชื่อเป็นตัวเลขประจำพระเคราะห์ที่ครองอักษรนั้นๆ แล้วนำมาประกอบกับศูติกาเพื่อทำนายว่าดีหรือไม่ต่อไป ค่าตัวเลขประจำอักษรวรรคต่าง ๆ อาจแสดงได้ดังตารางที่ 2.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.4 ค่าตัวเลขประจำอักษรวรรคต่าง ๆ

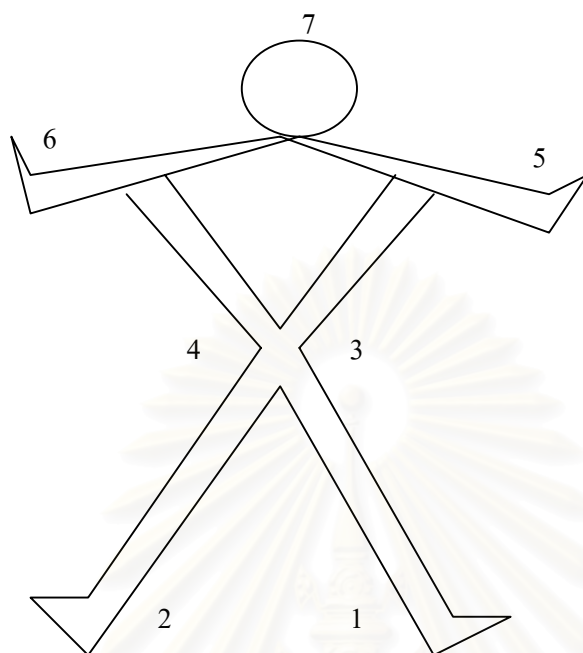
อักษรวรรค	ค่าตัวเลขประจำพระเคราะห์
อ และสระทุกตัว	1
ก ข ค ฅ ง	2
จ ฉ ช ซ ฌ ญ	3
ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	4
ด ต ถ ท ธ น	7
บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	5
ย ร ล ว	8
ศ ช ส ห พ ฮ	6

การแทนค่าตัวเลขประจำพระเคราะห์นั้นใช้เฉพาะอักษรที่ออกเสียงเป็นเสียงพยัญชนะต้นของแต่ละพยางค์ในชื่อเท่านั้น เช่น ชื่อ สมชาย ออกเสียงเป็นสองพยางค์ คือ สม-ชาย ดังนั้นอักษรที่จะใช้แทนค่าตัวเลขประจำพระเคราะห์ก็คือ ส และ ช ซึ่งก็จะได้ค่าตัวเลขเป็น 6 และ 3 จากนั้นก็นำไปประกอบกับศูติกาที่คำนวณได้จากวันเดือนปีเกิดเพื่อทำนายต่อไป

ตัวอย่างการตั้งชื่อตามตำราศูติกาไชนามต่อไปนี้ ผู้วิจัยคัดลอกมาจากเว็บไซต์ <http://www.nammongkol.com> ของณัฏฐ์ วสุวงศ์สรณ์ เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2545 ดังนี้

ตัวอย่างชื่อ วรรณอร ปรีวาภรณ์ เกิดวันศุกร์ ที่ 11 กรกฎาคม 2512 เวลา 13.45 น. คำนวณหาค่าศูติกาไชนามจากวันเดือนปีเกิดได้ตำแหน่งดวงดาวดังแผนภูมิที่ 2.1 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2.1 ตำแหน่งดวงดาวบนรูปตุ๊กตาไขนามของเจ้าของชื่อที่เป็นกรณีศึกษา

ชื่อเดิม วรรณอร วิธีหาตำแหน่งตุ๊กตาทำได้โดยอ่านชื่อเป็นพยางค์ คือ วัน-ณา-ออน ได้อักษรที่จะแทนค่าตัวเลขคือ ว ณ อ ได้ค่าตัวเลขเป็น 8 4 1 เมื่อใช้ประกอบกับรูปข้างต้น จะเห็นว่า 8 ตกอยู่ที่ตำแหน่งเอว (เลข 8 ให้ใช้ตำแหน่งเดียวกับเลข 4) 4 อยู่ตำแหน่งเอว และ 1 อยู่ตำแหน่งขา ดังนั้นชื่อ วรรณอร จะได้ตำแหน่งตุ๊กตาไขนามคือ เอวมาขา ซึ่งไม่ดี

ดังนั้น หากเปลี่ยนชื่อเป็น ปนัดดา วิธีหาตำแหน่งตุ๊กตาทำได้โดยอ่านชื่อเป็นพยางค์ คือ ปะ-นัด-ดา ได้อักษรที่จะแทนค่าตัวเลขคือ ป น ด ได้ค่าตัวเลขเป็น 5 7 7 เมื่อใช้ประกอบกับรูปข้างต้นจะเห็นว่า 5 ตกอยู่ที่ตำแหน่งแขน 7 อยู่ตำแหน่งหัว จะได้ตำแหน่งตุ๊กตาไขนามคือ แขนไปหัว ซึ่งถือว่าเป็นชื่อที่ดี

ตำแหน่งของตุ๊กตาไขนามนั้นตำแหน่งหัวถือว่าดีมาก ตำแหน่งแขน ดี ตำแหน่งเอว พอใช้ได้ และตำแหน่งขา ไม่ดี ดังนั้นการตั้งชื่อตามหลักตุ๊กตาไขนามจึงควรให้ได้กลุ่มอักษรที่ตกตำแหน่งเอวขึ้นไปแขนหรือหัวจึงจะดี

อย่างไรก็ตามตำราเลขศาสตร์ ตำราชื่อกับอายุตนะ 6 และตำราตุ๊กตาไขนามที่ได้กล่าวมานั้น ผู้รู้ส่วนใหญ่กล่าวว่าจะต้องใช้ประกอบกับตำราทักษาเป็นหลักโดยยึดตามสิริมงคลและกาลกนิตามที่ตำราทักษากำหนดไว้เป็นความสำคัญลำดับแรก ส่วนตำราทั้งสามนี้ใช้ประกอบเพื่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลยิ่งขึ้น กล่าวคือ หากมีตัวอักษรที่เป็นกาลกนิอยู่ในชื่อ แม้จะได้ค่าเลขที่ดีตามตำราเลขศาสตร์ หรือตำราชื่อกับอายุตนะ 6 หรือได้ตำแหน่งตุ๊กตาไขนามที่ดี ก็ยังถือว่าเป็นชื่อนั้น

ไม่ดี เป็นกาลกิณีนั่นเอง ในงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ชื่อเพื่อศึกษาเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามหลักของตำราทักษาเท่านั้น

จากการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับทฤษฎี อรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ และวิธีการวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจแก่นทัศน์ พื้นฐานของทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อย่างชัดเจน นอกจากนี้การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อและการตั้งชื่อ ทั้งชื่อสถานที่และชื่อคน รวมทั้งความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทย นอกจากนี้จะมีประโยชน์ในด้านแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยแล้ว ยังทำให้ผู้วิจัยพบว่ายังไม่มียานวิจัยใดที่ศึกษาเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่ออย่างแท้จริง ผลงานและการศึกษาเกี่ยวกับชื่อนั้นมีเพียงการศึกษาด้านระบบชื่อ วิธีการตั้งชื่อ ความหมายของชื่อ และชื่อที่แสดงนัยทางสังคม เท่านั้น ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทย แม้จะมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของหลักโหราศาสตร์ และภาษาที่สัมพันธ์กับความเชื่อดังกล่าวไว้บ้างก็ตาม แต่ก็ยังไม่มีผู้ใดสนใจศึกษาความเชื่อนี้โดยนำหลักการตั้งชื่อตามตำราทักษามาใช้เป็นเกณฑ์วิเคราะห์อย่างแท้จริง งานวิจัยนี้จึงจะเป็นการศึกษาลักษณะภาษาที่แสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งศึกษาความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าว อันจะทำให้เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมไทยได้ชัดเจนขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

รูปคำที่แสดงสัทอักษรมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์รูปคำที่แสดงสัทอักษรมงคลและกาลกิณีในการตั้งชื่อของคนไทยโดยได้นำข้อมูลชื่อที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาวิเคราะห์ใน 3 ประเด็น คือ การเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อ การเลือกอักษรสัทอักษรมงคลขึ้นต้นชื่อ และความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ เพื่อแสดงให้เห็นภาพรวมของความเชื่อเกี่ยวกับสัทอักษรมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยที่แสดงออกทางรูปคำ

3.1 คำจำกัดความของคำว่า “รูปคำที่แสดงสัทอักษรมงคลและกาลกิณีในชื่อ”

รูปคำที่แสดงสัทอักษรมงคลและกาลกิณีในชื่อประการหนึ่งแสดงด้วยการปรากฏของอักษรสัทอักษรมงคลและอักษรกาลกิณีตามตำราทักษา จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับตำราทักษาในหัวข้อ 2.5.1 ในบทที่ 2 ทำให้ทราบแล้วว่าตำราทักษาเป็นตำราทางโหราศาสตร์ที่อาศัยความเชื่อเกี่ยวกับอัฐเคราะห์หรือดวงดาวทั้ง 8 อันได้แก่ อาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ เสาร์ พฤหัสบดี ราหู และศุกร์ ซึ่งประจำอยู่ในทิศต่าง ๆ ว่าสามารถส่งอิทธิพลให้เกิดดีหรือร้ายแก่มนุษย์ได้ อัฐเคราะห์หรือดวงดาวทั้ง 8 ดวงซึ่งอยู่ประจำทิศทั้ง 8 นั้น โหราจารย์ได้กำหนดนาม และอักษรประจำอัฐเคราะห์หรือประจำวันเพื่อใช้ประกอบการพยากรณ์และการตั้งชื่อไว้ด้วย โดยอาจสรุปได้ดังแผนภูมิที่ 3.1 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 3.1 แผนภูมิอัฐเคราะห์ นาม และอักษรประจำวัน

๑. อาทิตย์ ครุฑนาม อ และสระทุกตัว	๒. จันทร์ พยัคฆนาม ก ข ค ง ง	๓. อังคาร สิงหนาม จ ฉ ช ซ ฌ ญ
๖. ศุกร์ อักษนาม ศ ษ ส ห พ ฮ		๔. พุธ โศคนาม ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ
๘. ราหู คชนาม ย ร ล ว	๕. พฤหัสบดี มุสิกนาม บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	๗. เสาร์ นาคนาม ด ต ถ ท ธ น

แผนภูมิที่ 3.1 แสดงให้เห็นว่าอัฐเคราะห์ หรือดวงดาว หรือวันแต่ละวันนั้น มีชื่อหรือนาม รวมทั้งมีอักษรประจำอยู่ ได้แก่ วันอาทิตย์ เป็นครุฑนาม มีอักษรประจำวันคือ อ และสระทุกตัว วันจันทร์ เป็นพยัคฆนาม มีอักษรประจำวันคือ ก ข ค ง วันอังคาร เป็นสิงหนาม มีอักษรประจำวันคือ จ ฉ ช ซ ฌ ญ เป็นต้น

แผนภูมิที่ 3.1 ข้างต้น หากนำมาใช้ประกอบการตั้งชื่อ ก็จะมีประโยชน์ในการกำหนดว่าอักษรตัวใดเป็นสิริมงคลและอักษรตัวใดเป็นกาลกิณีสำหรับผู้ที่เกิดวันนั้น ๆ โดยจะใช้วิธีการนับทักษาหรือระเบียบ อันได้แก่ บริวาร อายุ เดช ศรี มุละ อุตสาหะ มนตรี และกาลกิณีไปตามทักษิณาวรรตหรือเวียนขวา ทักษาหรือระเบียบดังกล่าวนี้จะเปลี่ยนไปตามผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ โดยผู้ที่เกิดในวันใดก็ต้องเริ่มต้นนับจากพระเคราะห์ประจำวันเกิดของผู้นั้นเป็น บริวาร เสมอ แล้วนับเวียนขวาไปที่พระเคราะห์ตามลำดับ เป็น อายุ เดช ศรี มุละ อุตสาหะ มนตรี จนกระทั่งถึงกาลกิณี ทักษาหรือระเบียบใดตรงกับพระเคราะห์ใด อักษรประจำพระเคราะห์นั้นก็จะให้ผลตามความหมายของทักษาหรือระเบียบนั้นด้วย ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เกิดวันจันทร์ เริ่มต้นนับจันทร์เป็นบริวาร¹ อักษร ก ข ค ง ซึ่งเป็นอักษรประจำวันจันทร์จึงถือเป็นบริวาร แล้วนับเวียนขวาไป อังคารเป็นอายุ อักษร จ ฉ ช ซ ฌ ญ จึงเป็นอายุ พุธเป็นเดช อักษร ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ เป็นเดช เสาร์เป็นศรี อักษร ค ต ถ ท ธ น เป็นศรี พฤหัสเป็นมุละ อักษร บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม เป็น มุละ ราหูเป็นอุตสาหะ อักษร ย ร ล ว เป็นอุตสาหะ ศุกรเป็นมนตรี อักษร ศ ษ ส ห พ ฮ เป็นมนตรี และอาทิตย์เป็นกาลกิณี อ และสระทุกตัวเป็นกาลกิณี เป็นต้น

ความหมายประจำทักษาหรือระเบียบทั้ง 8 นั้น ทักษา บริวาร อายุ เดช ศรี มุละ อุตสาหะ และมนตรี มีความหมายแสดงสิริมงคล ดังนั้น อักษรประจำพระเคราะห์ที่ตรงกับทักษานี้จึงถือเป็นอักษรสิริมงคลด้วย ส่วนทักษากาลกิณีนั้นมีความหมายที่แสดงกาลกิณี ดังนั้น อักษรประจำพระเคราะห์ที่ตรงกับทักษานี้จึงถือเป็นอักษรกาลกิณีด้วย

รูปคำที่แสดงสิริมงคลในชื่อประการหนึ่ง ก็คือรูปคำของชื่อที่ประกอบด้วยอักษรสิริมงคล โดยไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีเลย ส่วนรูปคำที่แสดงกาลกิณีนั้น ก็คือรูปคำที่ปรากฏอักษรกาลกิณีไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดของชื่อก็ตาม จากตัวอย่างการนับทักษาของผู้ที่เกิดวันจันทร์ข้างต้น จะเห็นว่า อ และสระทุกตัว เป็นกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันนี้ ดังนั้นหากชื่อของผู้ที่เกิดวันจันทร์มีอักษรดังกล่าวก็ถือว่าชื่อนั้นเป็นกาลกิณีด้วย ส่วนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรดังกล่าวก็ถือว่าเป็นสิริมงคล

นอกจากนี้ รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่ออีกประการหนึ่งแสดงได้โดยการใช้ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ กล่าวคือ ชื่อที่มีเสียงพยัญชนะ เสียงสระ หรือมีความหมายสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ จะถือว่าเป็นมงคลยิ่ง ผู้รู้หลายท่านที่รวบรวมตำราทักษาได้กล่าวไว้ตรงกันว่าชื่อที่มีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ถือว่าเป็นสิริมงคล เทพ สุทรศารทูล (2541 : 60) กล่าวถึงหลักการตั้งชื่อ

¹ ดูแผนภูมิที่ 3.1 ประกอบ

เพื่อให้เป็นสิริมงคลตามตำราทักทายว่า “การตั้งชื่อให้ลูกชายลูกสาวของใครนั้น หลักข้อแรกก็คือตั้งให้คล้องจองกับชื่อพ่อแม่ของเขา” ประสิทธิ์ กิตติสิทธิโร (2533) ได้รวบรวมหลักและแนวคิดทางโหราศาสตร์ในการตั้งชื่อของผู้รู้ไว้หลายท่าน ในเรื่องความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ที่แสดงสิริมงคลนั้น พบว่าสมเด็จพระสังฆราช (ปลด กิตติโสภโณ) ทรงแนะนำหลักเกณฑ์ในการตั้งชื่อหนึ่งว่า “ถ้าชื่อพ่อแม่มารวมกันแล้วได้ความหมายดี หรือตัวอักษรในชื่อพ่อแม่นำมาตั้งชื่อใหม่ที่มีความหมายดีถือว่าเป็นมงคลให้ใช้ได้ทันที” นอกจากนี้ยังพบว่าร้อยตำรวจเอกเปี่ยม บุญยโชติ ได้ให้หลักเกณฑ์ว่า “แม้จะเป็นอักษรที่ห้ามใช้คือเป็นอักษรกาลกิณีประจำวันเกิด แต่ถ้าอักษรนั้นเป็นชื่อพ่อแม่ของตนก็ให้ใช้ได้และถือว่าเป็นมงคลยิ่ง”

ความเชื่อดังกล่าวนี้ปรากฏทั่วไปในทุกภูมิภาคของไทย ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อพ่อแม่กับชื่อลูกของคนไทยภาคเหนือหรือชาวล้านนานั้นมีหลักฐานปรากฏในพงศาวดารโยนกที่กล่าวถึงการตั้งพระนามพระยาเมงรายให้สัมพันธ์กับชื่อพระราชชนกและพระราชชนนีไว้ว่า

...พระยาลาวเมืองผู้เป็นปู่และท้าวรุ่งแก่นชายผู้เป็นตา ก็ประชุมพระญาติวงศ์ทั้งสองฝ่าย กระทำพิธีเฉลิมขวัญชื่อนานนามราชกุมารนั้นว่า เจ้าเมงราย ให้ตั้งตามนามท้าวเมงผู้บิดากับท้าวรุ่งผู้เป็นตาและนางเทพคำ ขยายผู้เป็นมารดา นามทั้งสามนี้ประมวลเข้าด้วยกันจึงเป็นคำว่า เมงราย คือลูกท้าวเมงหลานท้าวรุ่งเกิดแต่ นางเทพคำขยาย...

(พระยาประชากรกิจกรจักร 2516 : 239-240)

นอกจากนี้ ปราณิ ศิริธร ณ พัทลุง (2538 : 134) ยังได้กล่าวว่า บุคคลสำคัญของล้านนาในสมัยต่อมา ก็ได้ตั้งชื่อบุตรธิดาให้สัมพันธ์กับชื่อบิดามารดาด้วย อาทิ พลตรีเจ้าราชบุตร (วงศวัน ณ เชียงใหม่) มีธิดา 3 คน ชื่อ เจ้าหญิงวงศ์จันทร์ ณ เชียงใหม่ เจ้าหญิงพงษ์แก้ว ณ เชียงใหม่ และเจ้าหญิงระวีพันธุ์ ณ เชียงใหม่ เป็นต้น ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ และความสัมพันธ์ทางความหมายของชื่อลูกกับชื่อพ่อ

คนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็นิยมตั้งชื่อลูกให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ด้วย ไพฑูรย์ มีกุล (2542 : 172) กล่าวถึงพิธีตั้งชื่อให้เด็กของชาวส่วยในอีสานได้ว่า แม่ตะมอบหรือหมอด้ายจะเป็นผู้ตั้งชื่อให้แก่เด็ก โดยจะตั้งให้คล้องจองกับชื่อพ่อ ถ้าเป็นชาย และคล้องจองกับชื่อแม่ ถ้าเป็นลูกสาว นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ความนิยมของชาวบ้านอีสานในปัจจุบัน ก็พบว่ามักตั้งชื่อลูกให้คล้องจองกับชื่อพ่อแม่ด้วย โดยจะเลือกใช้คำที่มีอักษรเดียวกันกับพ่อแม่เพื่อเป็นสิริมงคล (ประกอบ ไปล์มะเริง, สัมภาษณ์, ๒๖ เมษายน ๒๕๔๔)

วิเชียร ณ นคร (2531 : ภาคผนวก ก. (31)) พบว่า ในนิทานพื้นบ้านของภาคใต้ก็ปรากฏชื่อตัวละครที่สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ด้วยเช่นกัน นิทานเรื่องนายทนนางทาน เล่าต่อ ๆ กันมาว่า “ในกาลครั้งหนึ่งมีชายคนหนึ่งชื่อนายทน เมียชื่อนางทาน ทั้งสองมีลูกสาวชื่อบัวโทน” ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะของชื่อลูกสาวกับชื่อของพ่อแม่

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า รูปคำที่แสดงสิริมงคลในชื่อ ก็คือรูปคำของชื่อที่ประกอบด้วย อักษรสิริมงคล โดยไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีเลยประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง ก็คือรูปคำที่แสดงความสัมพันธ์กับชื่อของพ่อแม่ ส่วนรูปคำที่แสดงกาลกิณีในชื่อนั้น ก็คือรูปคำที่ปรากฏอักษรกาลกิณีไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดของชื่อก็ตาม

3.2 การเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อเพื่อศึกษาว่าชื่อของคนไทยสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาหรือไม่ การตั้งชื่อตามตำรานั้นผู้ตั้งชื่อจะต้องทราบ วัน เดือน ปีเกิด ของเจ้าของชื่อเพื่อคำนวณเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลมาใช้ และเลี่ยงอักษรที่เป็นกาลกิณีตามพระเคราะห์ประจำวันเกิดได้อย่างถูกต้อง แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกันไปบ้างก็ตาม แต่หลักเกณฑ์สำคัญประการหนึ่งในการตั้งชื่อตามตำรานั้นผู้รู้หลายท่านกล่าวไว้ตรงกันให้พึงระมัดระวังอย่างมากก็คือ ห้ามนำอักษรที่เป็นกาลกิณีมาใช้ประกอบชื่อ กาลกิณี หมายถึง ความไม่ดี ความโชคร้าย อุปสรรค และความเสื่อม อันเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนและความทุกข์ ดังนั้นการนำอักษรกาลกิณีมาประกอบในชื่อก็จะทำให้เจ้าของชื่อประสบแต่สิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ เช่น เจ็บป่วย โชคร้าย ไม่ประสบความสำเร็จ หรืออาจถึงแก่ชีวิตได้

อักษรกาลกิณี คือ อักษรประจำพระเคราะห์ที่ตรงกับทักษา(หรือระเบียน)ที่เป็นกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ตำราทักษากำหนดอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ไว้โดยอาจสรุปได้ดังตารางที่ 3.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 อักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ

วันเกิด	อักษรกาลกิณี
อาทิตย์	ศ ข ส ห พ ฮ
จันทร์	อ และสระทุกตัว ²
อังคาร	ก ข ค ฉ ม ง
พุธ	จ ฉ ช ซ ฌ ญ
เสาร์	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ
พฤหัสบดี	ด ต ถ ท ธ น
ราหู(พุธกลางคืน)	บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม
ศุกร์	ย ร (ฤ ฦ) ล (ภ ฎ) ว

² ไม่หันอากาศและการันต์ อนุโลมให้ใช้ได้ไม่จัดเป็นกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันจันทร์(เสฐียรพงษ์ วรรณปก 2524:37)

ตามตำราทักขณาเชื่อว่าชื่อที่มีอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดปรากฏอยู่จะเป็นกาลกิณีแก่เจ้าของชื่อด้วย ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เกิดวันจันทร์ หากมีชื่อว่า สายชล ก็จะถือว่าชื่อนี้เป็นกาลกิณีเพราะปรากฏสระอา ซึ่งเป็นอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันจันทร์อยู่ด้วย ผู้ที่มีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักขณามักจะเลี่ยงการนำอักษรกาลกิณีมาใช้ตั้งชื่อเพื่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อ ดังนั้นชื่อของผู้ที่เกิดวันจันทร์ที่มีความเชื่อนี้จึงมักจะเลี่ยงการใช้ อ และสระทุกตัว เช่น กรกนก ตฤณ กฤตยศ บงกช วรรษชล ศศลักษณ์ ฌภัทร และธันยพร เป็นต้น

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อของคนไทยโดยศึกษาทั้งการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริง และการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ

3.2.1 การเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริง

ผู้วิจัยนำข้อมูลรายชื่อที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากฐานข้อมูลรายชื่อบุคคล ของฝ่ายทะเบียนราษฎร ของที่ว่าการอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 3,714 ชื่อ มาคัดเลือกเฉพาะรายชื่อที่ระบุนวันเดือนปีเกิด เพื่อนำมาวิเคราะห์การเลี่ยงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดในชื่อ ได้รายชื่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 2,998 ชื่อ ผลการวิเคราะห์ แสดงได้ดังตารางที่ 3.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทย

รายการ	จำนวน
จำนวนชื่อที่สุ่มตัวอย่างทั้งหมด	3,714
จำนวนชื่อที่ระบุนวัน เดือน ปีเกิด	2,998
ความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	1,793
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	59.81

จากตารางที่ 3.2 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยจำนวนร้อยละ 59.81 เป็นชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี หรือเลี่ยงการใช้อักษรกาลกิณีในชื่อ ผลการวิเคราะห์นี้อาจเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าชื่อคนไทยจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักขณาโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีเพื่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อ

ตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ นั้น แสดงได้ดังตารางที่ 3.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 ตัวอย่างชื่อที่เรียงอักษรกาลกิณี

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	ตัวอย่างชื่อ
อาทิตย์	ศ ษ ส ห พ ฮ	เพ็ญจันทร์ กัลยา มาลี ทินกร ชาญชัย พิชญา อานนท์ ณิชชยา
จันทร์	อ และสระทุกตัว	กนกวรรณ ธนพล ทรงยศ พชร วรรณชนก นงนภัส ขวัญชัย ภัสสร
อังคาร	ก ข ค ฃ ง	ธีระ ประเสริฐ สุนทร สมบัติ บุญตา อารียา ธนวัฒน์ เรวุติ
พุธ	จ ฉ ช ซ ฌ ญ	ศิริลักษณ์ วัฒนา สมหมาย นพรัตน์ ศรีสมร ณิชวุฒิ รุ่งนภา วิทยา
พฤหัสบดี	ด ต ถ ท ธ น	พรพกา อารี สมพงษ์ มัลลิกา ชัยพงษ์ ณิชพร วิชชา พิษณุ
ศุกร์	ย ร ล ว	เกษม ชนมณี กาญจนา จุฑามาศ นที สุขุม ปฐมพงศ์ เมธิ
เสาร์	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	ศุภชัย มงคล สุรศักดิ์ วรรณภา ปัญญา รุจิราวรรณ สรุตตา สห้สวรรช

3.2.2 การเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ

คนไทยมีธรรมเนียมการเปลี่ยนชื่อมาตั้งแต่โบราณ เมื่อเจ็บไข้ไม่สบาย หรือเกิดอุปสรรคต่าง ๆ ก็จะเปลี่ยนชื่อใหม่ ด้วยเชื่อว่าจะทำให้หายจากเจ็บไข้หรือพ้นจากอุปสรรคนั้นได้ในเสภาขุนช้างขุนแผนปรากฏการเปลี่ยนชื่อของนางพิมพิลาไลยมาเป็นนางวันทองเนื่องจากเจ็บไข้ ในขณะที่พลายแก้วผู้เป็นสามีเดินทางไปทัพ แม้ในปัจจุบันคนไทยก็ยังคงมีการเปลี่ยนชื่อกันอยู่ทั้งนี้ด้วยสาเหตุหลายประการ สาเหตุสำคัญประการหนึ่งก็คือ ชื่อเดิมเป็นกาลกิณี กล่าวคือมีอักษรกาลกิณีปรากฏอยู่ การเปลี่ยนชื่อใหม่นั้นผู้ตั้งชื่อจึงมักเลี่ยงการใช้อักษรกาลกิณีเพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อด้วย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อเพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยที่แสดงออกทางรูปคำ โดยได้สุ่มตัวอย่างจากหลักฐานการขอเปลี่ยนชื่อตัว (แบบ ข.3) จากฝ่ายทะเบียนราษฎรของที่ว่าการอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 อำเภอ โดยขอคัดลอกหลักฐานในทุก ๆ ลำดับที่ 5 ของแต่ละปี ปีละ 5 คน เริ่มตั้งแต่ปีที่เก่าที่สุดที่อำเภอนั้น ๆ ได้เก็บหลักฐานไว้ จนถึงปี พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นปีที่เก็บข้อมูลวิจัย ได้รายชื่อจำนวนทั้งหมด 810 ชื่อ จากนั้นนำรายชื่อที่ได้ไปหาวัน เดือน ปีเกิด จากฐานข้อมูลบุคคลของกระทรวงมหาดไทย เพื่อจะได้ทราบอักษรกาลกิณีประจำวันเกิด ได้ชื่อใหม่ที่ใช้วิเคราะห์ทั้งสิ้น 728 ชื่อ เนื่องจากบางชื่อไม่สามารถหาวัน เดือน ปีเกิด จากฐานข้อมูลบุคคลของกระทรวงมหาดไทยได้ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 3.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.4 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อเดิมและชื่อใหม่ที่ได้จากการเปลี่ยนชื่อ

ชื่อ	ปรากฏอักษรกาลกิณี		ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ชื่อเดิม	408	56.04	320	43.96
ชื่อใหม่	205	28.16	523	71.84

จากตารางที่ 3.4 จะเห็นได้ว่าชื่อใหม่ที่ได้จากการเปลี่ยนชื่อนั้นเป็นชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีหรือเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อถึงร้อยละ 71.84 และเป็นชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีเพียงร้อยละ 28.16 สะท้อนให้เห็นว่าชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยส่วนใหญ่แสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่เรียงอักษรกาลกิณีในชื่อ หากจะพิจารณารายละเอียดของความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเดิมและชื่อใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อนั้น อาจแสดงได้ดังตารางที่ 3.5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.5 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเดิมและชื่อใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการปรากฏอักษรกาลกิณี

ชื่อ/การปรากฏอักษรกาลกิณี	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ชื่อเดิมมีกาลกิณี ชื่อใหม่ไม่มีกาลกิณี	272	37.36
ชื่อเดิมมีกาลกิณี ชื่อใหม่มีกาลกิณี	136	18.68
ชื่อเดิมไม่มีกาลกิณี ชื่อใหม่มีกาลกิณี	69	9.48
ชื่อเดิมไม่มีกาลกิณี ชื่อใหม่ไม่มีกาลกิณี	251	34.48

ตารางที่ 3.5 แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมที่ปรากฏอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมีความถี่สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 37.36 อันอาจอนุมานได้ว่าสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการเปลี่ยนชื่อก็คือ การที่ชื่อเดิมปรากฏอักษรกาลกิณี เจ้าของชื่อจึงเปลี่ยนชื่อใหม่เพื่อเรียงอักษรกาลกิณีนั่น ส่วนการเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่ปรากฏอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่ยังคงปรากฏอักษรกาลกิณีอยู่เช่นเดิม และการเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่ปรากฏอักษรกาลกิณีนั่น คิดเป็นเพียงร้อยละ 18.68 และ 9.48 ตามลำดับ อันอาจเป็นชื่อที่ขอเปลี่ยนโดยไม่ได้มีความเชื่อเกี่ยวกับอักษรกาลกิณีในชื่อ แต่เปลี่ยนด้วยเหตุผลอื่น อาทิ ชื่อเดิมเป็น

ชื่อที่ล้าสมัยตามธรรมเนียมของคนทั่วไป วิรัช ศิริวัฒนะนาวิน (2544 : 132-133) ให้ความหมายของชื่อที่ล้าสมัยไว้ว่าเป็นชื่อที่เป็นเสียงของศัพท์ที่คุ้นหู มีรูปคำธรรมดาที่พบเห็นมาแต่โบราณ เช่น บุญมี สมชาย ทองดี สมศรี เป็นต้น หรือมีความหมายแสดงรูปธรรม เช่น ชื่อต้นไม้ดอกไม้ นอกจากนั้น สาเหตุอื่นของการเปลี่ยนชื่ออาจเกิดจาก เป็นชื่อที่มีความหมายไม่เหมาะสมกับเพศของเจ้าของชื่อ จึงเปลี่ยนให้ทันสมัยและเหมาะสมขึ้น โดยใช้รูปคำแปลกใหม่ เสียงไพเราะ หรือมีความหมายที่ถือว่าเป็นสิริมงคลในช่วงเวลานั้น ๆ ตัวอย่างเช่น คำมี เปลี่ยนเป็น สายทิพย์, แดง เปลี่ยนเป็น จรัสศรี, บุญมา เปลี่ยนเป็น พุทธิมา, บุญธรรม เปลี่ยนเป็น ชิดชัย, วุ่น เปลี่ยนเป็น วิษณุพงษ์ และกัลยา(ชื่อเดิมของผู้ชาย) เปลี่ยนเป็น สมพงษ์ เป็นต้น

การเปลี่ยนชื่อโดยการเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่นั้น ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมที่ปรากฏอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีเพื่อให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน มาพอสังเขป ดังนี้

ชื่อของผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ซึ่งมีอักษรกาลกิณี คือ ศ ช ส ห พ อ ได้แก่

เกรียงศักดิ์	เปลี่ยนเป็น	ปฏิภาณ	
เชษฐ	เปลี่ยนเป็น	กันตภณ	
สุขสันต์	เปลี่ยนเป็น	อภิชาติ	
สุรภิ	เปลี่ยนเป็น	พิมพ์รณ	
สุพรรณิ	เปลี่ยนเป็น	ฐิติมาพร	
สุนทร	เปลี่ยนเป็น	ณัฐชัย	เป็นต้น

ชื่อของผู้ที่เกิดวันจันทร์ซึ่งมีอักษรกาลกิณี คือ อ และสระทุกตัว ได้แก่

อุมพร	เปลี่ยนเป็น	นวพรรณ	
พงศ์เทพ	เปลี่ยนเป็น	ณัฐพงศ์	
เพชรพริ้ง	เปลี่ยนเป็น	ธนพร	
ชูลี	เปลี่ยนเป็น	ธนพรรณ	
พิทยา	เปลี่ยนเป็น	กฤษณ์	
กัมปนาท	เปลี่ยนเป็น	ภัทรพล	เป็นต้น

ชื่อของผู้ที่เกิดวันอังคารซึ่งมีอักษรกาลกิณี คือ ก ข ค ฃ ง ได้แก่

ณัฐกานต์	เปลี่ยนเป็น	บุญนุช	
สุนิรันดร์	เปลี่ยนเป็น	วรุฒิ	
บุญส่ง	เปลี่ยนเป็น	เหมราช	
บุญมาก	เปลี่ยนเป็น	อิทธิพล	
เมือง	เปลี่ยนเป็น	สุรชัย	
สุลักษณ์า	เปลี่ยนเป็น	ปพิชญา	เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์การเรียงอักษรกาลกิณีทั้งในชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ อาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยส่วนใหญ่แสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษา โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่เรียงอักษรกาลกิณีในชื่อ

3.3 การเลือกอักษรสิริมงคลขึ้นต้นชื่อ

ผู้วิจัยได้ศึกษาการเลือกอักษรสิริมงคลขึ้นต้นชื่อเพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยที่แสดงออกทางรูปคำว่าคนไทยเลือกใช้อักษรมงคลขึ้นต้นชื่อตรงกับที่ตำราทักษาระบุไว้หรือไม่อย่างไร อีกทั้งจะนำผลการศึกษาไปสนับสนุนผลการศึกษาเรื่องความหมายที่แสดงสิริมงคลในชื่อในบทที่ 4 ต่อไปด้วย

การตั้งชื่อตามตำราทักษานั้นข้อห้ามประการสำคัญคือห้ามนำอักษรกาลกิณีมาใช้ตั้งชื่อ ส่วนอักษรประจำพระเคราะห์อื่น ๆ ล้วนถือเป็นอักษรที่เป็นสิริมงคลที่นำมาใช้ได้ทั้งสิ้น ความหมายของกลุ่มอักษรประจำพระเคราะห์นั้นขึ้นอยู่กับทักษาหรือระเบียบประจำวันเกิดของแต่ละคน ดังกล่าวแล้ว คือ ผู้ที่เกิดวันใดให้นับกลุ่มอักษรประจำพระเคราะห์นั้นเป็นบริวาร แล้วนับตามทักษณาวรรตไปเป็น อายุ เดช ศรี มูละ อุตสาหะ มนตรี และกาลกิณี ตามลำดับ ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ นับอาทิตย์เป็นบริวาร อักษร อ และสระทุกตัว ซึ่งเป็นอักษรประจำอาทิตย์จึงเป็นบริวาร จันทรเป็นอายุ อักษร ก ข ค ฃ ง เป็นอายุ อังคารเป็นเดช อักษร จ ฌ ช ฌ ญ เป็นเดช พุธเป็นศรี อักษร ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ เป็นศรี เสาร์เป็นมูละ อักษร ค ต ถ ท ฐ น เป็นมูละ พฤหัสบดีเป็นอุตสาหะ อักษร บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม เป็นอุตสาหะ ราหูเป็นมนตรี อักษร ย ร ล ว เป็นมนตรี และศุกร์เป็นกาลกิณี อักษร ศ ช ส ห ฮ เป็นกาลกิณี เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมในหัวข้อ 2.5.1 ในบทที่ 2 ผู้วิจัยสรุปความหมายของทักษาหรือระเบียบแต่ละประการจากคำจำกัดความที่ผู้รู้หลายท่านได้ให้ไว้ ได้ดังนี้

บริวาร	หมายถึง ผู้แวดล้อมใกล้ชิด
อายุ	หมายถึง สุขภาพและการมีอายุยืน
เดช	หมายถึง ความมีอำนาจ ชื่อเสียง และเกียรติยศ
ศรี	หมายถึง ความดีงาม ความมีสง่าราศี และมีทรัพย์
มูละ	หมายถึง รากฐานดั้งเดิม ฐานะ และทรัพย์สิน
อุตสาหะ	หมายถึง ความมานะพยายามอันนำไปสู่ความสำเร็จ
มนตรี	หมายถึง ความรู้ ความเป็นใหญ่ในหน้าที่การงาน และผู้รักใคร่อุปถัมภ์
กาลกิณี	หมายถึง ความไม่ดี โชคร้ายอุปสรรค และความเสื่อมอันเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนและความทุกข์

การตั้งชื่อตามตำราทักษานั้นหากชื่อประกอบขึ้นด้วยกลุ่มอักษรที่ตรงกับทักษาหรือระเบียบใด ก็จะมีผลอันเป็นสิริมงคลที่มีความหมายตามทักษาหรือระเบียบนั้นไปด้วย โดยเฉพาะอักษรที่ใช้ขึ้นต้นชื่อซึ่งผู้รู้หลายท่านให้ความสำคัญเพราะจะเป็นสิริมงคลที่มีอิทธิพลต่อเจ้าของชื่อกว่าอักษรตัวอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น ชายผู้เกิดวันอาทิตย์ใช้ชื่อว่า จิรายุ นอกจากจะได้สิริมงคลในทางความหมายซึ่งหมายถึงมีอายุยืนแล้ว อักษร จ ซึ่งเป็นอักษร เดช ของคนที่เกิดวันอาทิตย์ ซึ่งใช้นำหน้าชื่อนั้น ยังเป็นสิริมงคลอันหมายถึง ความมีอำนาจ ชื่อเสียง และเกียรติยศ อีกด้วย เป็นต้น

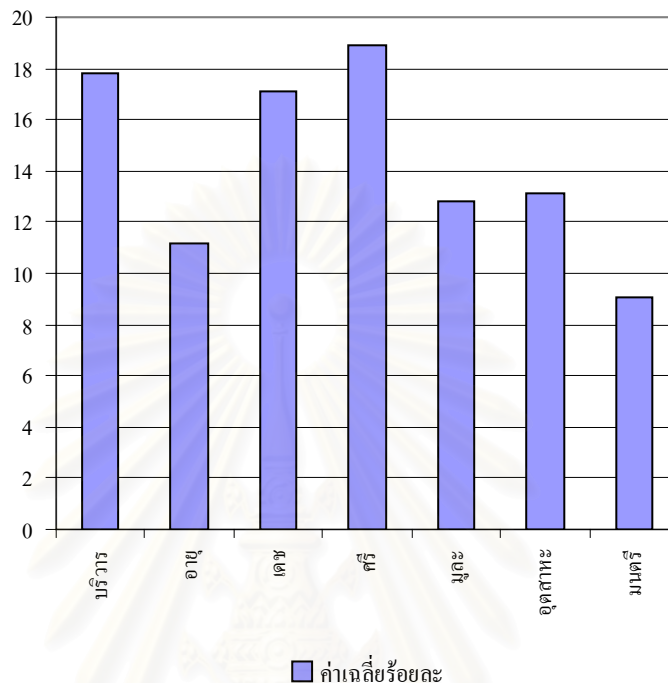
แม้ผู้รู้ส่วนใหญ่จะกำหนดว่าอักษรทุกกลุ่ม ยกเว้นอักษรกาลกิณี ถือเป็นสิริมงคลและนำมาใช้ตั้งชื่อได้แต่กลุ่มอักษรที่ผู้รู้หลายท่านถือว่าเป็นสิริมงคลยิ่งและนิยมใช้ขึ้นต้นชื่อก็คือ กลุ่มอักษร เดช และ ศรี เสฐียรพงษ์ วรรณปก (2524 : 11) กล่าวว่า “ชื่อฆราวาสหรือชาวบ้านทั่วไป ต้องตั้งตามเพศ เพศชายให้เอาอักษรวรรคเดชตัวใดตัวหนึ่งนำหน้าชื่อ เพศหญิงให้เอาอักษรวรรคศรีตัวใดตัวหนึ่งนำหน้าชื่อ” เนื่องจากในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยไม่ได้แยกวิเคราะห์ชื่อตามเพศของเจ้าของชื่อ ดังนั้นจึงจะถือว่าชื่อที่ขึ้นต้นด้วยอักษรเดชและศรี เป็นชื่อที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษา

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อของคนไทยโดยวิเคราะห์จากชื่อที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างที่ระบุนั้น เดือน ปีเกิด และไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีจำนวนทั้งสิ้น 1,793 ชื่อ สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกเฉพาะชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อมาวิเคราะห์นั้นก็เพราะ ชื่อเหล่านั้นผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อมาแล้ว และสรุปได้ว่าเป็นชื่อที่แสดงความเชื่อดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการจะทราบรายละเอียดว่าชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีเหล่านั้นมีการเลือกใช้อักษรสิริมงคลขึ้นต้นชื่อตรงตามตำราทักษาหรือไม่ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 3.6 และแผนภูมิที่ 3.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.6 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทย

อักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
บริวาร	319	17.79
อายุ	201	11.21
เดช	307	17.12
ศรี	339	18.91
มูละ	230	12.83
อุตสาหะ	235	13.11
มนตรี	162	9.03

แผนภูมิที่ 3.2 ค่าเฉลี่ยร้อยละของการใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทย

จากตารางที่ 3.6 และแผนภูมิที่ 3.2 จะเห็นได้ว่าอักษรที่เป็นสิริมงคลที่ใช้ขึ้นต้นชื่อคนไทยมากที่สุดคืออักษร ศรี คิดเป็นร้อยละ 18.91 รองลงมา คือ อักษรบริวาร และอักษรเดช คิดเป็นร้อยละ 17.79 และ 17.12 ตามลำดับ ความนิยมนำอักษรศรี และเดช มาใช้ขึ้นต้นชื่อนั้นสอดคล้องกับตำราทักษาที่ผู้รู้ส่วนใหญ่กล่าวไว้ แสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยส่วนหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกนิตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการใช้อักษรศรีหรือเดชขึ้นต้นชื่อ

ส่วนการนำอักษรบริวารมาใช้ขึ้นต้นชื่อโดยปรากฏความถี่ใกล้เคียงกับการใช้อักษรศรีและเดชนั้น อาจเกิดจากการเลียนแบบการตั้งพระนามเจ้านายหรือฉายาของพระภิกษุ ซึ่ง ส.วัฒนเศรษฐ (2510 : 113) กล่าวไว้ว่า การตั้งพระนามเจ้านายและฉายาของพระภิกษุนั้น นิยมขึ้นต้นด้วยอักษรบริวาร เนื่องจากเจ้านายไม่ต้องการมีเดชมีอำนาจเพราะมีเดชอำนาจอยู่แล้วในตัว แต่สิ่งที่ต้องการคือบริวาร ส่วนพระภิกษุนั้นก็ไม่ต้องการอำนาจเพราะได้ละจากอำนาจมาสู่การเป็นพระแล้ว แต่ต้องการมีบริวารมากเพื่อจะได้ปฏิบัติธรรมตามกันเท่านั้น การที่ชื่อสามัญชนปรากฏการใช้อักษรบริวารขึ้นต้นชื่อจึงอาจมาจากการเลียนแบบการตั้งชื่อดังกล่าว นอกจากนี้อาจเป็นไปได้ว่าการใช้อักษรบริวารขึ้นต้นชื่อ อาจจะเป็นเพื่อต้องการให้จำได้ว่าเจ้าของชื่อนั้นเกิดในวันใด เนื่องจากอักษรบริวารเป็นอักษรประจำวันเกิดนั้น ๆ เช่น ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ อักษรประจำวันเกิดหรืออักษรบริวารคือ อ และสระทุกตัว ผู้ที่เกิดวันจันทร์ อักษรประจำวันเกิดคือ ก ข ค ง เป็นต้น

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้างต้นยังสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในการเลือกความหมายของอักษรสิริมงคลที่ใช้ขึ้นต้นชื่ออีกด้วย กล่าวคือ ชื่อคนไทยส่วนใหญ่นิยมขึ้นต้นชื่อดัวยอักษรศรี ซึ่งหมายถึง ความดีงาม ความมีสง่าราศี และมีทรัพย์ อักษรบริวาร ซึ่งหมายถึง ผู้แวดล้อมใกล้ชิด และอักษรเดช ซึ่งหมายถึง ความมีอำนาจ ชื่อเสียง และเกียรติยศ ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงเรื่องความหมายนี้ในการวิเคราะห์ความหมายของชื่อที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในบทที่ 4 ต่อไป

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อที่ขึ้นต้นด้วยอักษรศรี เดช และบริวาร ของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 3.7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.7 ตัวอย่างชื่อที่ขึ้นต้นด้วยอักษรศรี เดช และบริวาร ของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ

วันเกิด	อักษรสิริมงคล	ตัวอย่างชื่อ
อาทิตย์	ศรี= ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	ณัฐวดี ณัฐณิชา ณัฐนันท์ ณัฐธิดา ณรงค์
	เดช= จ ฉ ช ซ ฌ ญ	จักรพันธ์ จุฑามาศ จิราวุฒิ นวี ชัชวาล โชคชัย ชวลิต ชาญชัย
	บริวาร= อ และสระทุกตัว	อภิชัย อานนท์ อภิชาติ อมรรัตน์ อนงค์พร อิทธิพล อุบลวรรณ
จันทร์	ศรี= ค ต ถ ท ธ น	ดวงกมล ธนพล ธนพร ธนกฤต ัญชนก นลธวัช นงลักษณ์
	เดช= ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	ณัฐชล ณัฐธวัช ณัฐพงษ์ ณัฐวัฒน์
	บริวาร= ก ข ค ฃ ง	กรกมล กมลกร กรกฏ กนกวรรณ ขวัญชัย
อังคาร	ศรี= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	บุญตา ปุณยนุช ปวริศร์ ปรีดิ์หทัย พิษณุธิดา พิระไพร ภูริช
	เดช= ค ต ถ ท ธ น	ตรีพร ทศตรี ทิพย์ฤดี ธนวัฒน์ ชีระ ชีร์ธวัช
	บริวาร= จ ฉ ช ซ ฌ ญ	จันทนา จินตนา จิรนันท์ ฉวีวรรณ ชนาพร ชาญวุฒิ ญาดา
พุธ	ศรี= ย ร ล ว	ยุพิน รุ่งนภา รวิพร วิริยะ วิทยา วิไลรัตน์ วัฒนา
	เดช= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	ประธาน พงศา พลอยพิรุณ ภัคพล ภูวนาด มงคล เมธา
	บริวาร= ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	ฐาถุร ฐิติมา ฑริตา ณรงค์ฤทธิ์ ณัฐวุฒิ ณัฐคนัย ณัฐพงษ์
พฤหัสบดี	ศรี= อ และสระทุกตัว	อัชฌา อัญชิสา อารี อุบล
	เดช= ศ ษ ส ห พ ฮ	ศุภกร ศิริกัญญา เศรษฐพงษ์ สุรเชษฐ์ สุกฤทัยชัย สุริยพงศ์
	บริวาร= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	ปราณี ปัญญาพร ปฏิกาน พรพีรา แพรวา พิษณุ ภูขวัญ
ศุกร์	ศรี= จ ฉ ช ซ ฌ ญ	จุฑามาศ ชลัทธาดา ชนากิตต์ ชมพูนุช ชุตินา โชติกา ญานิน
	เดช= ก ข ค ฃ ง	กาจ กิตติ์ชานา คมสัน คมโชค
	บริวาร= ศ ษ ส ห พ ฮ	ศักดิ์ดา สมศักดิ์ สุทธิ สุชาดา สุธีธิดา
เสาร์	ศรี= ศ ษ ส ห พ ฮ	ศรัณยู ศุภชัย ศุภวิชญ์ สุคใจ สุรักษ์ธิดา สุวิมลรัตน์ สุดาวรรณ
	เดช= ย ร ล ว	รุ่งโรจน์ รัตติกาล วรวิร์ วาสนา วสุรัตน์ วีรฉัตร วงศ์ผกา
	บริวาร= ค ต ถ ท ธ น	ดำรงศักดิ์ ทิวาทิพย์ ธนิตา ธนาวิทย์ ธาดา นพรัตน์ นิโลบล

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยส่วนหนึ่งแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่ขึ้นต้นชื่อด้วยอักษรศรี และเดช ตามที่กำหนดไว้ในตำราทักษา

3.4 ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อจริงของคนไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย กับชื่อของพ่อแม่ เพื่อแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกโดยการใช้รูปคำที่แสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยใช้ชื่อคนไทยที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 3,714 ชื่อ โดยจะพิจารณาความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้น ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ ความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์ ความสัมพันธ์ทางรูปคำ และความสัมพันธ์ทางความหมายเป็นเกณฑ์ กล่าวคือพิจารณาชื่อแต่ละชื่อที่มีเสียงพยัญชนะต้นหรือเสียงสระของแต่ละพยางค์เหมือนกับชื่อพ่อแม่ เช่น พ่อชื่อ สมศักดิ์ ลูกชื่อ สิทธิชัย มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากมีเสียงพยัญชนะต้นพยางค์หน้าเหมือนกัน แม่ชื่อ รจนา ลูกชื่อ ปิยะธิดา มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากมีเสียงสระของพยางค์หลังเหมือนกัน เป็นต้น พิจารณาชื่อที่มีรูปพยางค์หรือรูปคำเหมือนกับชื่อพ่อแม่ เช่น พ่อชื่อ สุชาติ ลูกชื่อ สุนารี มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากมีรูปพยางค์หน้าเหมือนกัน แม่ชื่อบุญยืน ลูกชื่อ บุญรักษา มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากมีรูปคำพยางค์หน้าเหมือนกัน เป็นต้น และพิจารณาชื่อที่มีความหมายสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับชื่อพ่อแม่ เช่น พ่อชื่อ ตะวัน ลูกชื่อ สุริยะ หรือแม่ชื่อ กนกรัตน์ ลูกชื่อ กาญจนา มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากมีความหมายเกี่ยวเนื่องกัน คือหมายถึงธรรมชาติ และทรัพย์สินสมบัติ ตามลำดับ เป็นต้น ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 3.8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.8 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่

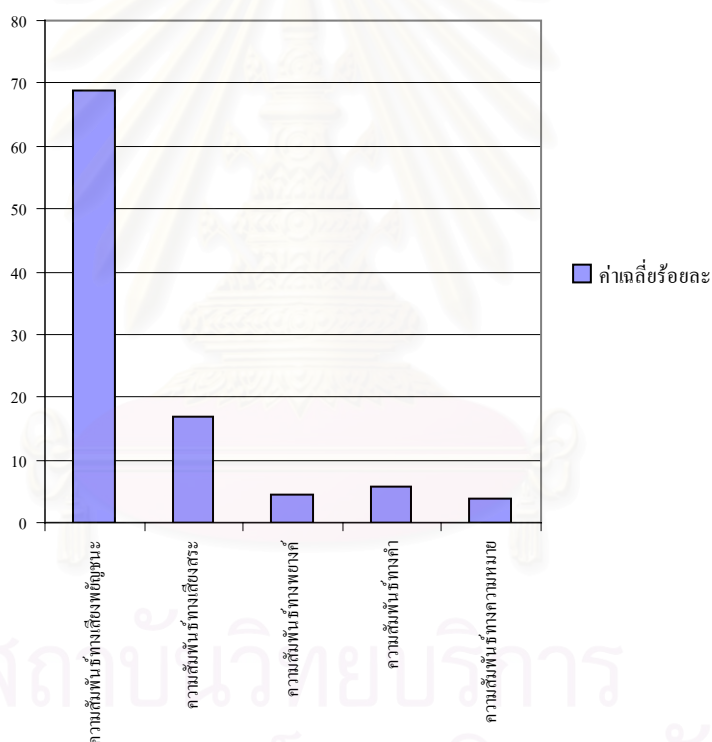
ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	2,228	59.99
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	1,486	40.01

จากตารางที่ 3.8 จะเห็นว่า ชื่อคนไทยมากกว่าครึ่งหนึ่งมีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยคิดเป็นร้อยละ 59.99 ส่วนลักษณะของความสัมพันธ์นั้น ผู้วิจัยพบความสัมพันธ์ใน 5 ลักษณะ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 3.9 และแผนภูมิที่ 3.3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.9 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	1,536	68.94
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	380	17.05
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	100	4.49
ความสัมพันธ์ทางคำ	130	5.84
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	82	3.68

แผนภูมิที่ 3.3 ค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่

ตารางที่ 3.9 และแผนภูมิที่ 3.3 แสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะกับชื่อพ่อแม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.94 และมีความสัมพันธ์ทางความหมายกับชื่อพ่อน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.68 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะเป็นลักษณะภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อลูกกับชื่อพ่อแม่ได้ชัดเจนมากที่สุด และตั้งได้ง่ายกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ๆ ส่วนความสัมพันธ์ทางความหมายที่ปรากฏน้อยที่สุดนั้น อาจเป็นเพราะความหมายของชื่อจะเปลี่ยนไปตามสมัยนิยม ชื่อที่ถือว่าเป็นสิริมงคลมากที่สุด ในชื่อของรุ่นพ่อแม่

และรุ่นลูกจึงอาจมีความหมายแตกต่างกันจึงใช้ชื่อที่มีความหมายต่างกัน หรืออาจเพราะการหาหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวเนื่องกันนั้นกระทำได้ยาก

อย่างไรก็ตามอาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยส่วนใหญ่หรือจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกนิตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อคนไทยที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขป ดังนี้

3.4.1 ชื่อที่มีความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะกับชื่อพ่อแม่

3.4.1.1 ชื่อที่มีเสียงพยัญชนะต้นพยางค์หน้าเหมือนพ่อหรือแม่ ได้แก่ บุญเป็ง-บัณฑิต* ทอง-เทียน บุญหลาย-บังอร จำนงค์-จิราพร วัชรินทร์-วิทยา สมหวัง-สายรุ้ง คำรงค์-คุณฉวี นรินทร์-นงนภัส พงมาน-พงพนัส สมพร-สุพิชญา จงจิตต์-จารุกร สุพจน์-เสถียรวิภา วาภูมิ-วสิน พชรกฤษณ์-ภวรัญชน์ เขาวเรศ-ญาณิศา อัมพร-อักรเดช และสรินทร์-รชฎ เป็นต้น

3.4.1.2 ชื่อที่มีเสียงพยัญชนะต้นพยางค์หลังเหมือนพ่อหรือแม่ ได้แก่ สิงห์คำ-นิคม สมพงษ์-ธีรพันธ์ สุพรรณ-ณัฐพล อรรถวัต-ภควรรณ ประมูล-พุทธิแมน สักดิ์ชัย-กานต์พิชชา รุ่งทิวา-กรวิทย์ บุญชู-รณชัย วินัย-ธีรนิศย์ ยุพิน-ธีระพล บุญส่ง-พรศักดิ์ ชูเกียรติ-รัตติกาล ลำดวน-เอี่ยมเดือน ราไพ-ปิยะพงษ์ และสุทธิณี-ณัฐนันท์ เป็นต้น

3.4.1.3 ชื่อที่มีเสียงพยัญชนะต้นพยางค์หน้าหรือพยางค์หลังเหมือนทั้งพ่อและแม่ ได้แก่ พงษ์ศักดิ์-ไพฑูรย์-พรทิพย์** สำเร็จ-สำเนียง-ศิริพร จำรัส-จันทร์พอง-เจริญศักดิ์ สิงห์คำ-ศรีนวล-สุชาติ สว่าง-สมนึก-สรวิภา สัมพันธ์-สายทอง-สมชาย เสมอ-สาคร-สมศักดิ์ สมบัติ-โสภี-สุรวุฒิ วินิจ-วรางคณา-วัชรพงษ์ สักดิ์ชัย-สายม่าน-สุวรรณ เอกภพ-ราฟอง-ณัฐพงษ์ เจริญ-จรูญ-อุไร และวินัย-บุญวรรณ-ชุตินันท์ เป็นต้น

3.4.1.4 ชื่อที่มีเสียงพยัญชนะต้นพยางค์หน้าเหมือนเสียงพยัญชนะต้นพยางค์หลังของพ่อหรือแม่ ได้แก่ สมภาร-คมโชค ทองอินทร์-อนุวัฒน์ สุรชัย-ชนกานต์ วินัย-ณัฐวดี อัมพร-ภุริวิทย์ สุวรรณ-ณัฐกร สำราญ-รักแท้ ลำดวน-เดชเต็ม ประยูร-ยุทธชัย อรรธรณ-วิทวัส คณิต-ณัฐนิชา อำพา-พัชรสกันธ์ ประดิษฐ์-ดำรงศักดิ์ บัวจัน-จิรารัตน์ ขวัญชัย-ชวลิต สมบูรณ์-บุรินทร์ และอุไร-ร่วมสร้าง เป็นต้น

3.4.1.5 ชื่อที่มีเสียงพยัญชนะต้นพยางค์หลังเหมือนเสียงพยัญชนะต้นพยางค์หน้าของพ่อหรือแม่ ได้แก่ พรชัย-วิศิษฐาพงศ์ มงคล-จุฑามาศ ชัยรัตน์-วิษา ทองแมน-พรทิพย์ สุรินทร์-ณรงค์ศักดิ์ พิกุล-ปิยะพร สำราญ-วิศิษฐ พรรณี-ทรงพล เฉลียว-จรัสฉาย และไพบุลย์-ดวงพร เป็นต้น

* ชื่อหน้า คือ ชื่อพ่อหรือชื่อแม่ ส่วนชื่อหลัง คือ ชื่อลูก

** ชื่อหน้า คือ ชื่อพ่อ ชื่อที่สอง คือ ชื่อแม่ และชื่อหลัง คือ ชื่อลูก

3.4.1.6 ชื่อที่มีเสียงพยัญชนะต้นทั้งพยางค์หน้าและพยางค์หลังเหมือนพ่อหรือแม่ ได้แก่ สนิท-เสนาะ แฉล้ม-ฉลวย บุญช่วย-บานเช้า เจริญ-จรัส สมชิต-ศักดิ์ชัย ถวิล-ถาวร เสมียน-สมาน มณี-มานพ สวงน-สงัด และเสมอ-สมหมาย เป็นต้น

3.4.2 ชื่อที่มีความสัมพันธ์ทางเสียงสระกับชื่อพ่อแม่

3.4.2.1 ชื่อที่มีเสียงสระพยางค์หน้าเหมือนพ่อหรือแม่ ได้แก่ หล้า-ต้า สี-ดี แดง-แสง โด-โสภา ผง-มงคล ดี-วีระ มานะ-อารีชา วิชัย-จิราวุฒ คำพูล-อำนาจ ชัชวาลย์-รัฐพล จิรารัตน์-ฐิติมา อุไร-สุกัญญา และพัชรี-ณัฐิณ เป็นต้น

3.4.2.2 ชื่อที่มีเสียงสระพยางค์หลังเหมือนพ่อหรือแม่ ได้แก่ จำรัส-นิทัศน์ สุพรรณ-ภูวัญ มนตรี-อัปสรศรี มนต์-ธีรวัฒน์ กฤษณา-สุกัญญา ปราณี-มยุรี ตำราย-บุญช่วย สาคร-คุณากร สมัย-วัชรชัย ฉลวย-สำรวย สวาด-ประกายมาศ ลำลี-สุพรรณิ สุกนันทน์-ณัฐพันธ์ บุญศรี-อรุณี ไฉไล-ชนันชัย จันทรา-ชนัญญา มยุรี-ภัทราวดี และกมลพร-นภัสสร เป็นต้น

3.4.2.3 ชื่อที่มีเสียงสระพยางค์หน้าหรือพยางค์หลังเหมือนทั้งพ่อและแม่ ได้แก่ จันทร-ผัน-ปิ่น เจษฎา-ลลิตา-ณัฐธิดา บุญทวี-วรรณศรี-วรรวีร์ เป็นต้น

3.4.2.4 ชื่อที่มีเสียงสัมผัสสระกับพ่อหรือแม่ ได้แก่ นิमित-อิทธิพัทธ์ มณี-ศรีสุดา สมบัติ-ณัฐสุดา อุดม-สมฤทัย คณิต-วิชญาพร บุญปิ่น-จันทรผิง บุญส่ง-นงลักษณ์ อำนาจ-อวยชัย มานัส-ทัตเทพ เกษร-อมรชัย สามารณ-วาสนา ระวี-พีระกร สมพร-กรวีร์ วันดี-ปรีชา สุดาวรรณ-พันธกานต์ โสภา-สถาพร บุญกร-อมรพงษ์ นาดยา-ชนาวิทย์ บัวนา-สำราญ พรนภา-ชญัญฉัตร และสายชล-พลชาติ เป็นต้น

3.4.3 ชื่อที่มีความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์กับชื่อพ่อแม่

3.4.3.1 ชื่อที่มีรูปพยางค์หน้าเหมือนพ่อหรือแม่ ได้แก่ สุทัศน์-สุธิธิดา สุแก้ว-สุพัฒน์ วรศิลป์-วรุฒิ จินดา-จินตนา ประคอง-ประทีป ราพีง-ราแพน สังวาลย์-สังวน อัญชานา-อัญชิสา จิรวัฒน์-จิริงการ สำเรียง-สำเรียง ประเทือง-ประภาพรรณ ประทุม-ประเทือง ปรีชา-ปรียานุช ประสาน-ประเสริฐ และวิเชียร-วิไลพร เป็นต้น

3.4.3.2 ชื่อที่มีรูปพยางค์หลังเหมือนพ่อหรือแม่ ได้แก่ ธิติยา-ณัฐชยา จำนงค์-อรอนงค์ และพงศกร-พิชชากร เป็นต้น

3.4.4 ชื่อที่มีความสัมพันธ์ทางรูปคำกับชื่อพ่อแม่

3.4.4.1 ชื่อที่มีรูปคำหน้าเหมือนพ่อหรือแม่ ได้แก่ บุญสี-บุญโฮม ทองมี-ทองพูน ดวงฤทธิ์-ดวงพร สุทธิพันธ์-สุทธิเกียรติ ฉัตรชัย-ฉัตรสุดา ศักดิ์ชัย-ศักดิ์สิทธิ์ เรืองนภา-เรืองวิทย์ สมศักดิ์-สมพร บุญแก้ว-บุญส่ง ดวงใจ-ดวงดาว สมหวัง-สมบัติ ทรงศักดิ์-ทรงชัย บุญเต็ม-บุญตา บัวหอม-บัวคำ และศรีนวล-ศรีอานนท์ เป็นต้น

3.4.4.2 ชื่อที่มีรูปคำหลังเหมือนพ่อหรือแม่ ได้แก่ เกรียงศักดิ์-ต่อศักดิ์
 ธงชัย-เอกชัย สมพงษ์-นรินทร์พงษ์ อรวรรณ-ชนนวรรณ ก้องแก้ว-ปิ่นแก้ว ทวีศักดิ์-สุรศักดิ์
 สมพงษ์-วีรพงษ์ สมศักดิ์-ธีระศักดิ์ ทรงพล-ภักพล และวิสาชล-สายชล เป็นต้น

3.4.5 ชื่อที่มีความสัมพันธ์ทางความหมายกับชื่อพ่อแม่

ชื่อที่มีความสัมพันธ์ทางความหมายกับชื่อพ่อแม่ ได้แก่ จันทร์-อาทิตย์ แก้ว-คำ
 ดวงคำ-ศิริรัตน์ สร้อย-สังวาล ลำดวน-กาหลง บัว-อุบล ดอกไม้-บุปผาชาติ คงเดช-ฤทธิรงค์
 คุณิต-อดิเทพ จำรัส-วิโรจน์ โชติ-จำรัส วันดี-มงคล และโสภา-สำรวย เป็นต้น

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่ารูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยนั้นเป็นรูปคำที่
 ได้รับอิทธิพลจากตำราทักษา กล่าวคือ ยึดความหมายของอักษรประจำพระเคราะห์ที่ตรงกับวันเกิด
 เป็นเกณฑ์ในการกำหนดว่าอักษรใดเป็นสิริมงคลและอักษรใดเป็นกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันนั้น ๆ เพื่อ
 เลือกหรือเลี่ยงการใช้ชื่อดังกล่าว เช่น ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ อ และสระทุกตัว เป็นอักษรบริวาร, ก ข
 ค ฆ ง เป็นอักษรอายุ, จ ฉ ช ซ ฌ ญ เป็นอักษรเดช, ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฌ เป็นอักษรศรี และ ศ ษ ส ห พ
 เป็นอักษรกาลกิณี เป็นต้น ทั้งนี้เพราะเชื่อว่าอักษรนั้น ๆ จะทำให้เกิดสิริมงคลหรือกาลกิณีแก่
 เจ้าของชื่อได้ อีกทั้งยังใช้เกณฑ์ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่เพื่อแสดงความเป็นสิริมงคลอีกด้วย จาก
 การศึกษาพบว่า ชื่อคนไทยมากกว่าครึ่งหนึ่งแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำรา
 ทักษาโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อ เลือกใช้อักษรศรีหรือเดชขึ้นต้นชื่อ
 และมีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ความหมายที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ความหมายของชื่อของคนไทยจากข้อมูลรายชื่อทั้งหมด เพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยโดยภาพรวมว่าคนไทยเชื่อว่าความหมายใดที่แสดงสิริมงคล นำมาใช้ตั้งชื่อได้ และความหมายใดที่เป็นกาลกิณีจึงไม่นำมาใช้ตั้งชื่อ

4.1 คำจำกัดความของคำว่า “ความหมายที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ”

สิริมงคล คือ ความดีความงาม ความเจริญรุ่งเรืองด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ บริวารและปัญญา อันเป็นเหตุให้บรรลุดุจความสุข คนไทยทุกคนล้วนปรารถนาให้สิริมงคลเกิดขึ้นแก่ตนโดยมักจะกระทำการต่าง ๆ ซึ่งเชื่อว่าจะทำให้เกิดสิริมงคลขึ้นได้ เช่น เลือกดัดเล็บ ตัดผม หรือนุ่งผ้าใหม่ในวันที่เป็นมงคล ดูกุญแจอันเป็นฤกษ์มงคลในการประกอบกิจการต่าง ๆ ปลูกต้นไม้มงคลไว้ในบ้าน บูชาวัตถุมงคลต่าง ๆ และพูดแต่คำที่มีความหมายดีในงานมงคล เป็นต้น การตั้งชื่อของคนไทยก็เป็นการกระทำหนึ่งที่แสดงออกซึ่งความเชื่อดังกล่าว ประสิทธิ์ กิตติสิทธิ (2533 : 43) กล่าวถึงการตั้งชื่อตามหลักศาสนาพุทธประการหนึ่งเกี่ยวกับสิริมงคลไว้ดังนี้

...อธิงสมุปปีนนาม การตั้งชื่อตามความพอใจ มีเสียงไพเราะ ไม่เหมือนใคร อาจหมายถึงความรุ่งเรือง ความเก่งกล้าสามารถ อาจหาญ อาจหมายถึงพระจันทร์ พระอาทิตย์ ท้องฟ้า ดวงดาว ความสวยงาม เครื่องประดับ ดอกไม้ ซึ่งเห็นว่าดีงาม เพราะพริ้ง เป็นที่รื่นหู นับเป็นสิริมงคล เป็นมิ่งขวัญของครอบครัว...

สวิง บุญจิม (มปป. : 102) ก็ได้กล่าวถึงการตั้งชื่อเพื่อให้เป็นสิริมงคลไว้เช่นกันว่าชาวบ้านโดยทั่วไปนิยมตั้งชื่อแบบที่เรียกว่า อธิงสมุปปีนนาม ซึ่งเป็นชื่อที่ตั้งกันขึ้นตามโลกนิยมนว่าเป็นมงคล โดยผู้ตั้งอยากให้เป็นไปตามความหมายของชื่อนั้น

อาจกล่าวได้ว่า คนไทยโดยทั่วไปจะตั้งชื่อโดยมุ่งหวังให้เกิดสิริมงคลขึ้นแก่เจ้าของชื่อ ผู้ตั้งชื่อจึงมักเลือกคำที่มีความหมายดีตามที่ตนพอใจ หรือตามที่สังคมนิยมน่าดีมาตั้งเป็นชื่อเพื่อให้เจ้าของชื่อได้รับสิริมงคลตามความหมายของชื่อนั้นไปด้วย

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ความหมายที่แสดงสัทรมงคลในชื่อ ก็คือความหมายของคำหรือหน่วยศัพท์ที่นำไปใช้ตั้งชื่อทุกชื่อ เนื่องจากผู้ตั้งชื่อได้พิจารณาเลือกสรรความหมายต่าง ๆ เหล่านั้นมาแล้วว่าเป็นความหมายที่ดีและถือเป็นสัทรมงคลแก่เจ้าของชื่อ

ส่วนกาลกิณี คือ ความไม่ดี โชคร้าย อุปสรรค และความเสื่อมอันเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนและความทุกข์ คนไทยมักจะเลี่ยงการกระทำใด ๆ ที่ถือว่าเป็นกาลกิณีแก่ตน หรือกระทำการอื่นเพื่อขจัดให้กาลกิณีหมดไปจากตน เช่น การคำนวณหาวันกาลกิณีตกเพื่อให้ทราบว่าเป็นวันนั้น ๆ กาลกิณีตกอยู่ที่ใดหรือกับผู้ใด เพื่อหลีกเลี่ยงการไปหรือเกี่ยวข้องกับที่นั้นหรือผู้นั้น การคำนวณหาวันจุม วันอุบาทว์ วันโลกาวินาศ เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำการมงคลในวันนั้น ๆ เพราะจะทำให้ประสบโชคร้าย และการชำระส่วนของร่างกายด้วยน้ำส้มป่อยเพื่อขจัดกาลกิณีในแต่ละวัน เป็นต้น ในการตั้งชื่อนั้นคนไทยก็มักจะเลี่ยงกาลกิณีด้วยเช่นกัน นอกจากนี้จะใช้วิธีการตั้งชื่อโดยการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในรูปคำดังได้กล่าวในบทที่ 3 แล้ว คนไทยก็ยังเลี่ยงความหมายที่เป็นกาลกิณีอีกด้วย เราจึงจะไม่พบความหมายที่เป็นกาลกิณีในชื่อของคนไทย

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ความหมายที่แสดงกาลกิณีในชื่อ ก็คือความหมายที่ไม่นำไปใช้ตั้งชื่อ จึงไม่ปรากฏความหมายนั้น ๆ ในชื่อ

4.2 ความหมายของชื่อจริง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความหมายของชื่อจริงของคนไทย เพื่อศึกษาว่าความหมายที่แสดงสัทรมงคล และความหมายที่เป็นกาลกิณีในชื่อตามความเชื่อของคนไทยนั้นคือความหมายใดบ้าง ในการวิเคราะห์ความหมายของชื่อนั้น ผู้วิจัยจะไม่วิเคราะห์ความหมายรวมของทั้งชื่อ แต่จะวิเคราะห์โดยแยกหน่วยศัพท์แต่ละหน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายแต่ละความหมายออกจากกันและจัดกลุ่มไว้ตามกลุ่มความหมาย ดังได้อธิบายไว้แล้วในหัวข้อ 1.5.3.3 ในบทที่ 1 โดยยึดความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525, พจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. 2534, พจนานุกรมภาคอีสาน-ภาคกลาง (2515), พจนานุกรมภาษาถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2527), พจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ (2525), พจนานุกรมบาลี-ไทย (2538), สัทสกด-ไท-อังกฤษ อภิธาน (2511), และ The Pali Text Society's Pali-English Dictionary (1972) เป็นเกณฑ์ ส่วนหน่วยศัพท์ที่ไม่มี ความหมายปรากฏในพจนานุกรม เช่น ศัพท์ภาษาถิ่น และศัพท์ภาษาบาลีสันสกฤตบางคำนั้น ผู้วิจัยได้สอบถามจากผู้เชี่ยวชาญภาษานั้น ๆ จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ไปแจกแจงความถี่การปรากฏของแต่ละความหมายโดยแสดงผลเป็นจำนวนครั้ง และค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนไทยจำนวนทั้งหมด 3,714 ชื่อ พบว่า ชื่อของคนไทยเกิดจากการเลือกสรรหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดีอันถือว่าเป็นสัทรมงคลมาตั้งเป็นชื่อรวมทั้งสิ้น 5,279 หน่วยศัพท์ ความหมายของหน่วยศัพท์ที่นำมาใช้นั้นมีทั้งความหมายที่เป็นรูปธรรมและ

นามธรรมรวมทั้งสิ้น 12 กลุ่มความหมาย โดยแต่ละความหมายอาจจะปรากฏคำพ้องในชื่อที่เป็นคำมูลหนึ่งคำหรือปรากฏร่วมกับความหมายอื่นในชื่อที่เป็นคำประสมหรือคำสมาสก็ได้ ความหมายของชื่อทั้ง 12 กลุ่มความหมายนี้ ผู้วิจัยจัดกลุ่มความหมายโดยพิจารณาจัดหน่วยศัพท์ที่มีความหมายในทำนองเดียวกันไว้ในกลุ่มความหมายเดียวกัน เช่น หน่วยศัพท์ที่หมายถึง ทรัพย์สินเงินทอง สิ่งของเครื่องใช้ ความอุดมสมบูรณ์ จัดไว้ในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง หน่วยศัพท์ที่หมายถึงเกียรติยศ ชื่อเสียง อำนาจ ชัยชนะ การรบ พลกำลัง จัดไว้ในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ เป็นต้น การปรากฏของกลุ่มความหมายทั้ง 12 กลุ่ม แสดงเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 4.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทย

กลุ่มความหมาย	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	929	17.60
2. ความมั่งคั่ง	727	13.77
3. ธรรมชาติ	561	10.63
4. คนและวงศ์ตระกูล	534	10.12
5. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	495	9.38
6. กิริยาและคุณลักษณะ	470	8.90
7. ความรู้ความสามารถ	417	7.90
8. ความสุข และความรัก	388	7.35
9. ศาสนาและความเชื่อ	317	6.00
10. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	203	3.84
11. การดำรงอยู่	150	2.84
12. ลำดับและจำนวน	66	1.25
รวม	5,279	100

นอกจากนี้ยังมีชื่อที่ไม่ทราบความหมายอีกร้อยละ 0.42 ได้แก่ เนือง แจ่ม ปิ้ว หมิ เบื่อน รีม และเนี้ยว เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าอาจเป็นชื่อที่ไม่มี ความหมายเนื่องจากผู้ตั้งชื่อไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับความหมายของชื่อ หรือเป็นภาษาปากที่ตัดมาจากคำหลายพยางค์บางคำ หรืออาจเกิดจากความผิดพลาดในการบันทึกของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเขียนสะกดการันต์ผิด หรือไม่สามารถบันทึกให้ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ของภาษาถิ่นแต่ละถิ่นได้จึงทำให้ไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของชื่อ

ความหมายของชื่อทั้ง 12 กลุ่มความหมายนี้ ผู้วิจัยจะอธิบายรายละเอียดพร้อมทั้งยกตัวอย่างหน่วยศัพท์ และตัวอย่างชื่อ ดังนี้

4.2.1 ความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง

ความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นความหมายในเชิงนามธรรมที่ปรากฏมากที่สุดถึงร้อยละ 17.60 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดี ความงาม ความสว่างรุ่งเรือง ความเจริญเพิ่มพูน และความสำเร็จ เช่น ดี ศรี สวัสดิ์ สิริ มงคล พร สุข ฤ วร ประเสริฐ บวร อำไพ วิไล โสภณ จารุ จำรัส ไพโรจน์ ชัชวาล ชาลิต เจริญวัฒน์ ภัทร สิทธิ และภัก เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ได้แก่ ดี ศรี สวัสดิ์ สุนทร พรศรี ศรีคำ ศรีสุดา สิริกาญจน์ สิริวดี สิริทิวาพร มงคลชัย ไชยมงคล ศรีอานนท์ สุวัฒน์ สุธรรม์ สุวิชา สุจินตนา สุมาลี ศุภร์ศรี ศุภวิชญ์ ศุภลักษณ์ วรวิทย์ วรวิวัฒน์ ประเสริฐ บวรภัก พรฟ้า โสภา อำไพ พิไล ไพโรจน์ โชติ รุ่งเรือง วัฒนา จารุวัฒน์ วิโรจน์ จำรัส ชัชวาล ภัทรชาญ เจริญศักดิ์ อารยา สิทธิชัย ภกภณ และภควัฒน์ เป็นต้น

4.2.2 ความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง

ความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งปรากฏมากเป็นอันดับสองคิดเป็นร้อยละ 13.77 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงสิ่งของเครื่องใช้ ทรัพย์สินมีค่า แก้วแหวนเงินทอง และความร่ำรวย เช่น ทอง สุวรรณ กาญจน์ รัตน์ แก้ว มณี วิเชียร ทรัพย์ ธนา นิธิ และวสุ เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง ได้แก่ ทอง ทองก้อน คำ แสงคำ เรือนคำ สุวรรณรัตน์ กาญจนา อูไร สุพรรณ แก้ว แก้วลูน ชันแก้ว มณี นิล วิเชียร เพทาย ไพฑูรย์ จินดาลักษณ์ นรินทร์นพรัตน์ เพ็ชร เพชรรัตน์ พชร วัชรพงษ์ รัชฎ ปิ่นรัชฎ์ สมบัติ สังวาล จุฑามาศ พัสตราภรณ์ ธนาศักดิ์ ธนโชติ นิธิ วสุรัตน์ อุดม และสมบุรณ์ เป็นต้น

4.2.3 ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ

ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติปรากฏความถี่คิดเป็นร้อยละ 10.63 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงสรรพสิ่งที่ปรากฏขึ้นเองโดยมนุษย์ไม่ได้สร้างขึ้น เช่น ต้นไม้ ดอกไม้ พระอาทิตย์ พระจันทร์ ฟ้า น้ำ และสัตว์ต่าง ๆ รวมทั้งวันเวลาด้วย

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ ได้แก่ บัว บัวคำ บัวแก้ว บัวผัน อุบล บงกช ปีพมา กุหลาบ ลำดวน จำปี กล้วยไม้ ประยงค์ ลำเจียก ถิ่นจี่ โพธิ์ ฝ้าย ปอแก้ว นกน้อย หนู อึ้ง เอียง ตุ่น แมว สิงห์แก้ว สุริยา อาทิตย์ จันทร์ แข ศศิ ศศธร วิโรจน์รัชนิ สายรุ้ง วสันต์ มารุต สาคร นกสินธุ์ ชลทิพย์ พายุ วันดี แจ่ง อรุโณทัย อูษา รัตติ และเสาร์ เป็นต้น

4.2.4 ความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูล

ความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูล ปรากฏความถึคิดเป็นร้อยละ 10.12 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงคน ผู้หญิง ผู้ชาย ลำดับญาติชาติพันธุ์ และวงศ์ตระกูล รวมทั้งอวัยวะในร่างกายคนด้วย เช่น มานพ กัลยา สุดา บังอร คนัย ธิดา ชนก แจ็ก พงษ์ วงศ์ กุล พันธุ์ ใจ จิต เกศ กร และพรรณ เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูล ได้แก่ ยูพา กัลยา นารี นงนุช กัญญาภัค กัลยวรรธน สุดาพร สมรัตน์ นรา คนัยสิทธิ์ กมลชนก เนตรชนก ปิ่นชนก บุตร ธิดารัตน์ พิชญธิดา กุลธิดา ขนิษฐา ปนัดดา แจ็ก พงษ์ศักดิ์ พงศ์พันธ์ พงษ์อนันต์ ณิชพวงษ์ เผ่าเพชร ใจหนุ่ม ตาคำ กรกนก กรวิทย์ ดวงกมล กมลรัตน์ ทภัยรัตน์ และมนัสนันท์ เป็นต้น

4.2.5 ความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ

ความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศและอำนาจ ปรากฏความถึคิดเป็นร้อยละ 9.38 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงชื่อเสียงเกียรติยศ ตำแหน่ง กำลังการรบ อำนาจ และชัยชนะ เช่น กิตติ์ เกียรติยศ ศักดิ์ มนตรี วีระ งามอาจ พล ณรงค์ ชัย ชนะ เชน และฤทธิ์ เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ได้แก่ กิตติ กิตติชนา จารุกิตติ์ กิตติยาภรณ์ เกียรติศักดิ์ ศักดิ์พิพัฒน์ สุรศักดิ์ มนตรี พนาย วีระเดช วิสรุต งามอาจ สุรพล กล้าณรงค์ รมชัย รมกร ศรีชัย วิจิต สุรเดช เชนดำรง อำนาจ กาง เกรียงไกร ยุทธนา ยุทธชัย ศักดิ์ชัยสิทธิ์ ไวโรจน์ฤทธิ์ ณรงค์ฤทธิ์ เชนาฤทธิ์ สุรจิต และชนะพล เป็นต้น

4.2.6 ความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะ

ความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะ ปรากฏความถึคิดเป็นร้อยละ 8.90 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงกิริยาอาการของมนุษย์ ลักษณะสภาพ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ปรากฏเป็นรูปธรรมอันสามารถสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 เช่น หมุน คัด น้อม สาย ชูด จีบ ลักษณะ ตู เล็ก เตี้ย กลม เป้น พวง คำ และแดง เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะ ได้แก่ หมุน เติม เต็ม กวาด วาด คัด น้อม หนีบ นอบ ผึ่ง เอื่อม สาย ชูด ล้อม จีบ จี มัด หมก แนบ ล้อม เล็ก น้อย จ้อย จุล ตู เตี้ย เกลี้ยง กลม คม พวง พุ่ม น้อย จ้อย อิ่ม แบน หัวแป้น ตาคำ ขาว แดง เย็น หวาน และเหนียว เป็นต้น

4.2.7 ความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ

ความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ปรากฏความถึคิดเป็นร้อยละ 7.90 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความรู้ ความเชี่ยวชาญ

ความสามารถ ความคิด คำพูด และการสร้างสรรค์ต่าง ๆ เช่น วิทย์ วุฒิ ณีภูฏี ชีระ เชาว ปัญญา ชาญ ปรีชา อรรถ ประดิษฐ์ และนิพนธ์ เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ได้แก่ เรื่องวิทย์ วุฒิชัย ญาดา ณีภูฏิกา ณีภูฏพล ณีภูฏสิทธิ์ ณีภูฏกานต์ ณีภูฏนันท์ ชุตินันท์ ชีระ เชาว กานต์พิชชา วิชชากร ปัญญาพร ปฏิภาณ ชาญ เมธี ปรีชาพล ปราชญ์ เขียรไชย สุทธิธิดา ภูริช พุทธิแมน ฉลาดเลิศ วิทวัส อรรถวิทย์ ประดิษฐ์ และนิพนธ์ เป็นต้น

4.2.8 ความหมายเกี่ยวกับความสุขและความรัก

ความหมายเกี่ยวกับความสุขและความรัก ปรากฏความถี่คิดเป็นร้อยละ 7.35 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความสุขสงบ สนุกสนาน สดชื่น สำราญ ปราศจากทุกข์ ความสัมพันธ์รักใคร่ และช่วยเหลือพึ่งพากัน เช่น ชื่น สุข เกษม สำราญ ยินดี ปรีดา ปราโมทย์ นันท สวาท ปรีชา ถนอม สัมพันธ์ สมาน พัทธ สันติ อารี ช่วย และนาถ เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความสุขและความรัก ได้แก่ ชื่นใจ สุชี สุขสันต์ เกษม สำราญ สันทนา อานนท์ สุวนันท์ พันธกานต์ ยินดี ปรีดา ปราโมทย์ นันทพร ปิยะชัย สวาท ปรีชา ภัคดีบัณฑิต ร่วมสร้าง มิตรภาพ ถนอม สัมพันธ์ สมาน พัทธนันท์ สันติ เมตตา การ์ณย์ เอื้อ อารี อำนวย ช่วย และวรนาถ

4.2.9 ความหมายเกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อ

ความหมายเกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อ ปรากฏความถี่คิดเป็นร้อยละ 6.00 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงชื่อเฉพาะ การปฏิบัติ คำสอน หรือ ความคิดของศาสนาต่าง ๆ หรือทางไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ และโหราศาสตร์ เช่น กฤษณะ อินทร์ สุรเชษฐ์ ดุสิต บุญ ธรรม ญาณ กุศล ทิพย์ คริสต์ ขวัญ ฤกษ์ โชค และวาสนา เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความเชื่อต่าง ๆ ได้แก่ กฤษณะ อินทร์ พรหมมินทร์ พิษณุ ศิวเกียรติ ประเมษฐ์ สุรเชษฐ์ ชลัทธาดา สมภพ สัพพัญญู ดุสิต บุญมี บุญชู บุญช่วย บุญส่ง บุญเสริม บุญเลิศ ทวีบุญ บุญญัตถ์ ธรรมจารุ วชิรญาณ กุศล ทิพย์สุดา เทวฤทธิ์ อติเทพ พรเทพ พรสวรรค์ อัจฉรา อปสรศรี ชัยคริสต์ ภูขวัญ ศุภฤกษ์ โชคดี ประสบโชค ดวงดี ลาก และวาสนา เป็นต้น

4.2.10 ความหมายเกี่ยวกับความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ

ความหมายเกี่ยวกับความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ ปรากฏความถี่คิดเป็นร้อยละ 3.84 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความควร ความรับกันพอดี และการเปรียบเทียบ เช่น สม เทียบ เหมือน แม่น และปาน เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ ได้แก่ สมควร สมชาย สมศรี สมศักดิ์ สมทรง สมเกียรติ สมพงษ์ สมเดช สมชาติ สมบุญ

สมพร สมสมร สมลักษณ์ สมใจ สมจิต สมปรารถน์ สมหมาย สมนึก สมคิด เทียบ เหมือน แม้น เทียมตา และปานวาด เป็นต้น

4.2.11 ความหมายเกี่ยวกับการดำรงอยู่

ความหมายเกี่ยวกับการดำรงอยู่ ปรากฏความถี่คิดเป็นร้อยละ 2.84 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงการมีชีวิต และการคงอยู่ต่อไป ไม่เสื่อมสลาย เช่น เกิด ชีพ ปราณีย์ อยู่ ยัง ดำรง จิร อมร และนิรันดร์ เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับการเกิดและดำรงอยู่ ได้แก่ เกิด ชีพ ปราณีย์ รอด คง อยู่ ยัง ดำรง ถาวร จีรังการ จิรายุ จิรารัตน์ จิราวุฒิ จีระศักดิ์ จิรานันท์ อมรา อมราพร อมรรัตน์ ฐิติวัจน์ ฐิตินันท์ เสถียร สถาพร และนิรันดร์ เป็นต้น

4.2.12 ความหมายเกี่ยวกับลำดับและจำนวน

ความหมายเกี่ยวกับลำดับและจำนวนปรากฏความถี่น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.25 หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายนี้ ได้แก่ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงการเรียงตามขั้น ชั้น ตำแหน่ง และการบอกจำนวนต่าง ๆ เช่น เอก ตรัย จตุ นพ ทศ สหัส พัน หนึ่ง และสาม เป็นต้น

ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับลำดับและจำนวน ได้แก่ เอกวิทย์ เอกภพ เอกชัย เอกฉัตร เอกศาสตรา ชัยปฐม ปฐมพร ตรัยพร จตุพร เบญจพร นวพร ทศพร ปัญจพล ปัญจลักษณ์ นพรัตน์ สหสวรรค์ พันทิวา หนึ่งฤทัย และสาม เป็นต้น

ความหมายของชื่อจริงทั้ง 12 กลุ่มความหมายข้างต้น อาจสรุปให้เห็นความหมายย่อยที่อยู่ในแต่ละกลุ่มความหมาย และตัวอย่างหน่วยศัพท์ที่ใช้ในการตั้งชื่อ ได้ดังตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ความหมายย่อยที่อยู่ในแต่ละกลุ่มความหมายและตัวอย่างหน่วยศัพท์

กลุ่มความหมาย	ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์
ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	ความดี	ดี ศรี สวัสดิ์ สิริ มงคล
	ความงาม	อำไพ วิไล โสภณ จารุ
	ความเจริญ	เจริญ วัฒน พัฒน์
	สว่างรุ่งเรือง	จรัส ไพโรจน์ ชัชวาล
	ความสำเร็จ	สิทธิ์
ความมั่งคั่ง	ทรัพย์สินมีค่า	ทอง แก้ว เพชร
	สิ่งของเครื่องใช้	สังวาล ปิ่น จุฑา
	ความอุดมสมบูรณ์	อุดม สมบูรณ์

กลุ่มความหมาย	ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์
ธรรมชาติ	ต้นไม้ดอกไม้	บัว กุหลาบ ลำดวน
	ธรรมชาติทั่วไป	สุรียา จันทร ศศิธร
	สัตว์	นกหนู แมว
	วันเวลา	วัน อรุโณทัย อุษา
คนและวงศ์ตระกูล	คน ผู้หญิง ผู้ชาย ญาติ	นรา คณัย กัลยา ชนก
	วงศ์ตระกูล	วงศ์ พงศ์ เผ่า
	ชาติพันธุ์	เจ๊ก
	อวัยวะ	ใจ จิต เกศ
เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	เกียรติยศ	กิตติ์ เกียรติยศ
	อำนาจ ชัยชนะ	อำนาจ เดช ชัย
	ความเป็นใหญ่	ภูวนัย อติสร นฤเบศ
	พลกำลัง	พล
กิริยาและคุณลักษณะ	กิริยาอาการ	วาด น้อม หมุน
	สภาพ ลักษณะ	กลม น้อย เป็น
	สี	ขาว เขียว แดง
	คุณลักษณะต่างๆ	เย็น เหนียว สุภาพ
ความรู้ความสามารถ	ปัญญาความรู้	วิทย์ วุฒิ ปัญญา
	ความสามารถเชี่ยวชาญ	ชาญ ชำนาญ ปริษา
	คำพูด	พจน์ วังนั
	ความคิด	คิด
	การประดิษฐ์ สร้าง	ประดิษฐ์ นิพนธ์
ความสุขและความรัก	ความสุข	สุข ตำราญ ปราโมทย์
	ความสงบ สันติ	สงบ สันติ
	ความรัก	รัก ปิยะ สวาท
	ความสนิทสัมพันธ์	สนิท สัมพันธ์ สมาน
	การช่วยเหลือ ฟังพา	เอื้อ อารี อำนวย
ศาสนาและความเชื่อ	ความเชื่อพุทธศาสนา	บุญ กุศล ธรรม
	ความเชื่ออื่น ๆ	โชค วิญญาณ วิชา
ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	ความเหมาะสม	สม
	การเปรียบเทียบ	เหมือน แม่น เทียม

กลุ่มความหมาย	ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์
การดำรงอยู่	การเกิดและการมีชีวิต	เกิด ปราณี ชีพ
	ความมั่นคงยั่งยืน	ฐิติ จิร อมร
ลำดับและจำนวน	ลำดับที่	เอก ตริ เบญจ
	จำนวน	หนึ่ง สาม พัน

ความหมายทั้ง 12 กลุ่มความหมายข้างต้นนี้ ส่วนใหญ่เป็นความหมายที่ใกล้เคียงกับความหมายของอักษรที่เป็นสัทรูปตามตำราทักษาที่ได้ให้คำจำกัดความไว้ในหัวข้อ 3.3 ในบทที่ 3 กล่าวคือ มีความหมายหลักส่วนใหญ่เหมือนกัน ความหมายของชื่อจริงที่ใกล้เคียงกับความหมายของอักษรที่เป็นสัทรูปตามตำราทักษานั้น อาจแสดงได้ดังตารางที่ 4.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบความหมายของชื่อจริงกับความหมายของอักษรที่เป็นสัทรูปตามตำราทักษา

กลุ่มความหมายของชื่อจริง	ความหมายของอักษรที่เป็นสัทรูปตามตำราทักษา
ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	ศรี หมายถึง ความดีงาม ความมีสง่าราศี และมีทรัพย์
ความมั่งคั่ง	ศรี หมายถึง ความดีงาม ความมีสง่าราศี และมีทรัพย์
	มูละ หมายถึง รากฐานดั้งเดิม ฐานะและทรัพย์สิน
คนและวงศ์ตระกูล	บริวาร หมายถึง ผู้แวดล้อมใกล้ชิด
	มูละ หมายถึง รากฐานดั้งเดิม ฐานะและทรัพย์สิน
เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	เดช หมายถึง ความมีอำนาจ ชื่อเสียง และเกียรติยศ
กิริยาและคุณลักษณะ	อุตสาหะ หมายถึง ความมานะพยายามอันนำไปสู่ความสำเร็จ
ความรู้ความสามารถ	มนตรี หมายถึง ความรู้ ความเป็นใหญ่ในหน้าที่การงาน และผู้รักใคร่อุปถัมภ์
ความสุขและความรัก	มนตรี หมายถึง ความรู้ ความเป็นใหญ่ในหน้าที่การงาน และผู้รักใคร่อุปถัมภ์
การดำรงอยู่	อายุ หมายถึง สุขภาพและการมีอายุยืน

จากตารางที่ 4.3 จะเห็นได้ว่าความหมายของชื่อจริงในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และกลุ่มความหมายที่เกี่ยวกับความมั่งคั่งนั้น ตรงกับความหมายของอักษร

ศรีและความหมายส่วนหนึ่งของอักษรมูละ ส่วนความหมายที่เกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูลนั้น ตรงกับความหมายของอักษรบริวารและความหมายส่วนหนึ่งของอักษรมูละ กลุ่มความหมายที่เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ตรงกับความหมายของอักษรเดช ส่วนหนึ่งของกลุ่มความหมายที่เกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะตรงกับความหมายของอักษรอุตสาหะ ส่วนกลุ่มความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ความสามารถ และกลุ่มความหมายที่เกี่ยวกับความสุขและความรัก ตรงกับความหมายของอักษรมนตรี และกลุ่มความหมายเกี่ยวกับการดำรงอยู่ ตรงกับความหมายของอักษรอายุ

การป้องกันของความหมายของชื่อจริงกับความหมายของอักษรที่เป็นสิริมงคลตามหลักทักษาณี ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าความหมายของชื่อที่คนไทยเชื่อว่าเป็นสิริมงคลและนำมาใช้ตั้งชื่อส่วนหนึ่งนั้น ได้รับอิทธิพลมาจากตำราทักษา กล่าวคือ นอกจากจะเชื่อตามตำราทักษาเกี่ยวกับความหมายของอักษรที่เป็นสิริมงคล อันได้แก่ บริวาร อายุ เดช ศรี มูละ อุตสาหะ และมนตรี โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำแล้ว คนไทยก็ยังพยายามเลือกสรรศัพท์ที่มีความหมายตามความหมายที่เป็นสิริมงคลทั้ง 7 ประการนั้นมาใช้ตั้งชื่อด้วย

ส่วนกลุ่มความหมายที่ไม่สามารถจัดให้ตรงกับความหมายใดของอักษรที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษาอันได้แก่ ธรรมชาติ ศาสนาและความเชื่อ ความเหมาะสมและการเปรียบ ลำดับและจำนวนนั้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าเมื่อจะพิจารณาความหมายที่เป็นความหมายแฝงของหน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายเหล่านี้ก็จะพบว่า มีความหมายแฝงที่สอดคล้องกับความหมายของอักษรที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษาเช่นกัน กล่าวคือ หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายที่เกี่ยวกับธรรมชาติ เช่น จันทร์ แข ศศิธร รัชนี นภสินธุ์ กุหลาบ ลำดวน ประยงค์ เป็นต้น ล้วนมีความหมายแฝงเกี่ยวกับความสวยงาม ซึ่งก็คือความหมายของอักษรศรี หน่วยศัพท์ สุริยะ อาทิตย์ สิงห์ ก็มีความหมายแฝงเกี่ยวกับความมีอำนาจ ซึ่งก็คือความหมายของอักษรเดช หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มความหมายที่เกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อ เช่น บุญ กุศล เทพ ศิวะ วิษณุ ธาดา เป็นต้น ก็มีความหมายแฝงเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ซึ่งก็คือความหมายของอักษรศรี ส่วนหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความเหมาะสมและการเปรียบ กับ ลำดับและจำนวนนั้น ส่วนใหญ่มักประกอบกับหน่วยศัพท์อื่นที่มีความหมายเป็นสิริมงคลเพื่อย้ำความเป็นสิริมงคลให้เพิ่มขึ้น เช่น สมปราชญ์ สมศักดิ์ เอกชัย ตรีเพชร ปัญจพล เป็นต้น อย่างไรก็ตามการจัดกลุ่มความหมายในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยยึดความหมายของหน่วยศัพท์แต่ละหน่วยศัพท์ตามที่ปรากฏในพจนานุกรมเป็นเกณฑ์ หน่วยศัพท์เหล่านี้จึงไม่ได้อยู่ในกลุ่มความหมายที่เป็นความหมายแฝง

4.3 ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อเพื่อใช้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนข้อพิสูจน์เกี่ยวกับความหมายที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อจริงว่าความหมายของชื่อ

ใหม่จากการเปลี่ยนชื่อนั้นจะใช้กลุ่มความหมายที่ถือว่าเป็นสิริมงคลเช่นเดียวกับที่ปรากฏในกลุ่มความหมายของชื่อจริงหรือไม่ โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์การสุ่มตัวอย่างเช่นเดียวกับการสุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์การเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อในหัวข้อ 3.2.2 ในบทที่ 3 จากการสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ชื่อที่จะใช้วิเคราะห์ทั้งสิ้น 728 ชื่อ ส่วนเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความหมายนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เดียวกับการวิเคราะห์ความหมายของชื่อจริง

ผลการวิเคราะห์พบว่า ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยทั้ง 728 ชื่อ เกิดจากการเลือกสรรหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดีอันถือว่าเป็นสิริมงคลมาตั้งเป็นชื่อรวมทั้งสิ้น 1,149 หน่วยศัพท์ ความหมายของหน่วยศัพท์ที่นำมาใช้นั้นสามารถจัดเป็นกลุ่มความหมายได้ 12 กลุ่มความหมาย เช่นเดียวกับความหมายของชื่อจริง โดยแต่ละความหมายอาจจะปรากฏคำพ้องในชื่อที่เป็นคำมูลหนึ่งคำ หรือปรากฏร่วมกับความหมายอื่นในชื่อที่เป็นคำประสมหรือคำสมาสก็ได้เช่นเดียวกัน ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อทั้ง 12 กลุ่มความหมาย แสดงเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้ดังตารางที่ 4.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ

กลุ่มความหมาย	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	229	19.93
2. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	180	15.67
3. ความรู้ความสามารถ	175	15.23
4. คนและวงศ์ตระกูล	155	13.49
5. ความมั่งคั่ง	141	12.27
6. ธรรมชาติ	68	5.92
7. ความสุขและความรัก	60	5.22
8. ศาสนาและความเชื่อ	38	3.31
9. การดำรงอยู่	31	2.70
10. กิริยาและคุณลักษณะ	29	2.52
11. ลำดับและจำนวน	23	2.00
12.ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	20	1.74
รวม	1,149	100

จากตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่าความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองปรากฏเป็นความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.93 ซึ่งสอดคล้องกับความถี่ในการปรากฏของความหมายของชื่อจริงในตารางที่ 4.1 ที่ความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองก็ปรากฏมากที่สุดเช่นกัน ส่วนความหมายอื่น ๆ อีก 11 กลุ่มความหมายนั้น แม้ลำดับที่ในการปรากฏจะต่างกัน แต่เป็นกลุ่มความหมายเดียวกันกับความหมายของชื่อจริงทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้รูปของหน่วยศัพท์เดียวกันเป็นส่วนใหญ่อีกด้วย

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างหน่วยศัพท์ และตัวอย่างชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อในแต่ละกลุ่มความหมายมาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 4.5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ตัวอย่างหน่วยศัพท์และตัวอย่างชื่อที่ปรากฏในแต่ละกลุ่มความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ

กลุ่มความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	วร บวร สุนทร ประเสริฐ	วรวัฒน์ บวร สุนทร ประเสริฐ
2. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	เกียรติ ฤทธิ์ เดช	เกียรติศักดิ์ คนองฤทธิ์ ณรงค์เดช
3. ความรู้ความสามารถ	ปรีชา ชาญ พิษณุ	ปรีชา ชาญคนัย สุขพิษณุ
4. คนและวงศ์ตระกูล	วนิดา ธิดา พงษ์	วนิดา ปิยธิดา พุฒิพงษ์
5. ความมั่งคั่ง	กนก กาญจน์ นิธิ	กนกรัตน์ สิริกาญจน์ นิธิพัฒน์
6. ธรรมชาติ	ระวี สุริยา สัตตบงกช	ระวี สุริยา สัตตบงกช
7. ความสุขและความรัก	สันติ ปราโมทย์ นนท์	สันติ ปราโมทย์ อรรณนนท์
8. ศาสนาและความเชื่อ	ภควัด ทศพล กฤษณ์	ภควัด ทศพล พงษ์กฤษณ์
9. การดำรงอยู่	จิระ ฐิติ นรินทร์	จิรเมธ ฐิตินุญ นรินทร์
10. กิริยาและคุณลักษณะ	พินิจ ชาคริต มานะ	พินิจ ชาคริต มานะ
11. ลำดับและจำนวน	เอก นพ ศต	เอกชัย ชาญนพจักร์ ศตพัฒน์
12. ความเหมาะสมและการเปรียบ	สม ปาน เพียง	สมสกุล ปานณัฐ เพียงกมล

ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อทั้ง 12 กลุ่มความหมายที่ตรงกับความหมายของชื่อจริงนี้ อาจเป็นการยืนยันได้ว่าความหมายที่คนไทยนิยมนำมาใช้ตั้งชื่อนั้น ก็คือความหมายทั้ง 12 กลุ่มความหมายนี้

4.4 ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่สะท้อนจากชื่อของคนไทย

ผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นว่าการศึกษาตามแนวทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์นั้น ก็คือการศึกษาระบบความคิดความเชื่อและวัฒนธรรมของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยผ่านการศึกษาภาษาของชนกลุ่มนั้น การศึกษาชื่อของคนไทยก็จะทำให้เห็นถึงความคิดความเชื่อและวัฒนธรรมของคนไทยด้วยเช่นกัน จากการวิเคราะห์ความหมายของทั้งชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยในหัวข้อ 4.2 และ 4.3 ผู้วิจัยพบว่าการตั้งชื่อนั้นมิใช่เป็นเพียงการนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายใดก็ได้มาตั้งเป็นชื่อเท่านั้น แต่เป็นการพิจารณาเลือกสรรเฉพาะหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดีตามความพึงพอใจของผู้ตั้งชื่อและถือว่าเป็นสิริมงคลมาใช้ทั้งสิ้น ความหมายของชื่อคนไทยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลของคนไทยในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.4.1 ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง

ความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นความหมายที่ปรากฏมากที่สุดทั้งในชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ นอกจากนี้ในการวิเคราะห์การเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อในหัวข้อ 3.3 ในบทที่ 3 ก็ยังพบว่าอักษรสิริมงคลที่คนไทยนิยมนำมาใช้ขึ้นต้นชื่อมากที่สุดก็คือ อักษรศรี ซึ่งหมายถึงความดีงาม ความมีสง่าราศี และมีทรัพย์ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นข้อยืนยันที่อาจทำให้กล่าวได้ว่าสะท้อนให้เห็นว่าคนไทยเชื่อว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดที่คนส่วนใหญ่ปรารถนา

สาเหตุสำคัญที่ทำให้คนส่วนใหญ่ปรารถนาความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองอาจเนื่องมาจากความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นคุณลักษณะทางนามธรรมที่แสดงความเป็นไปในทางที่คนต้องการ ก่อให้เกิดความพึงพอใจ และทำให้บรรลุความสุขได้มากที่สุดตามคติทางโลก หากบุคคลรอบข้าง สถานการณ์ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใดเป็นไปในทางดีงามและเจริญรุ่งเรืองแล้ว บุคคลนั้นย่อมดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข คนไทยปรารถนาความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมาก จะเห็นตัวอย่างได้จากในคำอวยพรที่มักพบคำว่า “ขอให้เจริญฯ” “ขอให้ประสบแต่สิ่งที่ดีงาม” “ขอให้สุขสวัสดิ” เป็นต้น ในพิธีมงคลคนไทยก็มักกล่าวแต่คำที่มีความหมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง เช่น ศรี สวัสดิมงคล วันนีวันดีเป็นศรีวัน เป็นต้น เสฐียรโกเศศ (2539 : 86-87) ได้ยกตัวอย่างบทสนทนาโต้ตอบของนายประตู่ฝ่ายเจ้าสาวและเฒ่าแก่ฝ่ายเจ้าบ่าวในพิธีแต่งงานของไทยที่ขึ้นต้นบทสนทนาและดำเนินเรื่องด้วยถ้อยคำที่มีความหมายดีไว้ดังนี้

บพนายประตู่ถาม “ศรีศรีสถาพร ข้าพเจ้าจะกล่าวสุนทรตามวาที่ข้าจะขอถามตามกระแฉะสวาระพระบาลี...ท่านทั้งหลายที่พากันมานี้มาแต่บ้านใด เมืองใด นามกรชื่อไร เจ้านายท่านไชร์ชื่อไรนาจบอกฉันให้รู้ ฉันผู้เฝ้าทวารบานประตูจะขอฟัง”

บทตอบนายประตู่ “ศรีศรีสถาพร ข้าพเจ้าจะกล่าวสุนทรตามวาที จะบอกไปตามกระแสวาระพระบาติ...ข้าพเจ้าทั้งหลายที่พากันมานี้ เดิมมาจากเมืองกบิลพัสดุ์บุรีศรีมหานคร...ข้าพเจ้าจะขออนามพระทวารนี้ชื่อไรนา ทั้งชายชวาและหญิงชวา จึงบอกไปให้แน้ตามกระแสวาระพระบาติ อย่าช้าที่จงบอกมาให้ทันเวลาตามที่เรากลามนี้โดยเร็ว”

บทนายประตู่ตอบคำถาม “ศรีศรีสถาพร ข้าพเจ้าจะขอยอกรซึ่งแจงแสดงความไปตามพระบาติ ท่านมาถามถึงนามพระทวารนี้ มีนามชื่อพุทธมงคล ธรรมมงคล สังฆมงคล เรียกว่ามงคลสามประการ...”

จะเห็นได้ว่าบทสนทนาดังกล่าวจะใช้คำที่หมายถึงความดีงามในการขึ้นต้นและคำเนิการสนทนา ได้แก่ ศรีศรีสถาพร สุนทร และมงคล ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความดีงามอันเป็นสิริมงคลขึ้นแก่งาน ความเชื่อว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตจึงทำให้คนไทยนิยมนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดังกล่าวมาตั้งชื่อด้วยหวังว่าจะเกิดมีความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองนั้นแก่ตนตามชื่อไปด้วย ชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ เช่น ดี สวัสดิ์ สุนทร ศรีสุดา สิริวดี มงคลชัย สุวิชา ศุภลักษณ์ วรรณ ประเสริฐ บวรภัก วิไล ไพโรจน์ รุ่งเรือง วัฒนา เจริญศักดิ์ และอารยา เป็นต้น

4.4.2 ความมั่งคั่ง

ความมั่งคั่งเป็นสิริมงคลประการหนึ่งอันพึงปรารถนาของคนไทย ความหมายส่วนหนึ่งของอักษรศรีและอักษรมูละซึ่งเป็นอักษรที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษาก็แสดงสิริมงคลเกี่ยวกับความมั่งคั่งเช่นกัน กล่าวคือ หมายถึงการมีทรัพย์ กับฐานะและทรัพย์สิน ตามลำดับ นอกจากความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองแล้ว คนไทยยังปรารถนาความมั่งคั่งร่ำรวยในชีวิตอีกด้วย ผู้ที่มั่งคั่งร่ำรวย มีทรัพย์สินเงินทอง ธนสารสมบัติ จะเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างสุขสบาย เป็นผู้มีอำนาจและเป็นทีเคารพนับถือรักใคร่ของบุคคลทั่วไป คำพังเพยไทยที่ว่า “มีเงินเขานับว่าน้อง มีทองเขานับว่าพี่” และ “มีเงินมีทองเจราจาได้ มิไม่มีไรปลูกเรือนงาม” แสดงให้เห็นถึงค่านิยมความมั่งคั่งร่ำรวยของคนไทยได้อย่างชัดเจน คนไทยนิยมนำหน่วยศัพท์ที่หมายถึงทรัพย์สินเงินทอง สิ่งของมีค่า และหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความร่ำรวย มากมาย อุดมสมบูรณ์ อันแสดงถึงความมั่งคั่งมาตั้งเป็นชื่อเพราะเชื่อว่าจะทำให้เกิดสิ่งที่เป็นสิริมงคลอันพึงปรารถนานี้แก่เจ้าของชื่อด้วย ชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ ได้แก่ ทอง คำ กาญจนา อูไร สุวรรณรัตน์ กนกรัตน์ แก้ว มณี วิเชียร เพชรรัตน์ พชร รชฏ สมบัติ สังวาล จุฑามาศ พัสตราภรณ์ ธนศักดิ์ ธนวัฒน์ นิธิพัฒน์ วสุรัตน์ อุดม และ สมบูรณ์ เป็นต้น

4.4.3 เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ

เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจเป็นความหมายที่ตรงกับความหมายของอักษรเดชซึ่งเป็นอักษรที่แสดงสิริมงคลตามตำราทักษา เป็นสิริมงคลอันพึงปรารถนาประการหนึ่งของมนุษย์ คนไทยปรารถนาเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจเพราะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้อบรมความสุขได้เช่นกัน ผู้ที่มียศถาบรรดาศักดิ์ มีอำนาจ จะได้รับการยกย่องสรรเสริญ ทั้งยังเป็นທີ່เคารพยำเกรงของคนทั่วไป คนไทยในสมัยก่อนนิยมให้ลูกชายรับราชการเพื่อที่จะได้มียศถาบรรดาศักดิ์ ได้เป็นเจ้าพระยามหิมนตรีหรือเป็นเจ้าคนนายคน ซึ่งจะทำให้ได้รับสิ่งอันพึงปรารถนาอื่น ๆ ตามมา เช่น ทรัพย์สิน บริวาร และความสุข เป็นต้น และยังถือว่าเป็นเกียรติยศอย่างสูงแก่วงศ์ตระกูลอีกด้วย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชนิพนธ์สุภายัตโสฬสไตรยางค์บทหนึ่งกล่าวถึงสามสิ่งควรชม อันมีเกียรติยศและอำนาจเป็นหนึ่งในสามสิ่งนั้นด้วยไว้ดังนี้

ปัญญาสดีล้ำ	เลิศญาณ
อำนาจศักดิ์สูงการ	มั่งขั่ง
มารยาทเรียบเสียมสาร	เสงี่ยมเงื่อน งามนอ
สามสิ่งควรจักตั้ง	แต่ช่องสรรเสริญ

(สุภายัตโสฬสไตรยางค์ 2516 : 221)

ความเชื่อว่าเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจเป็นสิริมงคลอันพึงปรารถนาในชีวิตของคนไทย แสดงออกโดยการนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดังกล่าวมาตั้งชื่อ ชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ได้แก่ กิตติ กิตติศักดิ์ ศุภกิตติ เกียรติศักดิ์ เกียรติเกร มนตรี พนาย คนองฤทธิ ณรงค์เดช เดชา สุรศักดิ์ สักดิ์ชัยสิทธิ์ ไวโรจน์ฤทธิ เถลิง องอาจ อำนาจ กาจ ชินชัย และชนะพล เป็นต้น

4.4.4 ความรู้ความสามารถ

ความรู้ความสามารถ เป็นความหมายที่ตรงกับความหมายของอักษรมนตรีซึ่งเป็นอักษรที่แสดงสิริมงคลตามตำราทักษา เป็นสิริมงคลที่คนไทยให้ความสำคัญ และปรารถนาให้มีขึ้นแก่ตน ความรู้ความสามารถเป็นสิ่งแรกในสามสิ่งควรชมดังได้กล่าวไปแล้วในสุภายัตโสฬสไตรยางค์ในข้อ 4.4.3 นอกจากนี้ในสุภายัตพระร่วงยังกล่าวว่า “เมื่อน้อยให้เรียนวิชา หาสินเมื่อใหญ่” แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับความรู้ความสามารถของคนไทยมาแต่โบราณ ผู้ที่มีความรู้ มีสติปัญญาความสามารถ เปรียบเสมือนผู้มีทรัพย์อยู่กับตน ดังคำกลอนที่ว่า “มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน” เพราะหากนำไปใช้ในทางที่ดีก็จะทำให้เกิดประโยชน์ เกิดความสุขแก่ตน มีผู้สรรเสริญยกย่อง รักใคร่นับถือได้เช่นเดียวกับการมีทรัพย์สินอื่น อีกทั้งยังไม่มีใครสามารถขโมยไป

ได้ด้วย ความคิดดังกล่าวของคนไทยปรากฏในโคลงโลกนิติซึ่งกล่าวถึงความสำคัญของความรู้
ความสามารถไว้ดังนี้

ความรู้คู่ยิ่งล้ำ	สินทรัพย์
คิดค่าควรเมืองนับ	ยิ่งไฉรั
เพราะเหตุจักอยู่กับ	กายอาด มานา
โจรจักเบียนบ่ได้	เร่รู้เรียนเอา

(โคลงโลกนิติ 2543 : 142)

ส่วนผู้ที่ไม่ขวนขวายหาความรู้ก็จะไม่มีปัญญาที่จะหาทรัพย์อื่นมาได้ ทำให้ไม่มี
ผู้ใดสมาคมด้วย และจะเป็นผู้ที่ไม่มีความสุขในที่สุด ดังโคลงโลกนิติที่ว่า

มักคร้านถาวรบรู	วิทยา
ศิลปศาสตร์เสื่อมสินหา	ไปได้
ไรทรัพย์อับผู้มา	เป็นเพื่อน
เว้นจากมิตรนั้นไฉรั	สุขร้างแรมโรย

(โคลงโลกนิติ 2543 : 237)

ความเชื่อที่ว่าความรู้ความสามารถเป็นสิริมงคลอันพึงปรารถนาในชีวิต ทำให้คน
ไทยนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดังกล่าวมาตั้งเป็นชื่อเพราะเชื่อว่าจะทำให้เกิดสิริมงคล ดังกล่าวแก่
เจ้าของชื่อด้วย ชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ ได้แก่ ปรีชา สามารถ เมธี ปวีณา
วิทวัส ญาดา เรื่องวิทย์ วุฒิชัย ญัฎฐิกา ญัฎฐพล ญัฎฐมนต์ ชุตินัญญ์ ปณณวิษณุ กรวุฒิ ศุภพิชญ์
ธีรเดช ธีรรัตน์ เขาว์ กานต์พิชชา วิชชากร ปัญญาพร ปฎิภาณ ปราชญ์ เขียรไชย สุชีริดา พุทธิแมน
ฉลาดเลิศ และภุริช เป็นต้น

4.4.5 ความสุขและความรัก

ความสุขและความรักมีความหมายตรงกับความหมายส่วนหนึ่งของอักษรมนตรีซึ่ง
เป็นอักษรที่แสดงสิริมงคลตามตำราทักษาที่หมายถึงผู้รักใคร่อุปถัมภ์ มนุษย์ทุกคนปรารถนาที่จะ
ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ความปรารถนาทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง
ความมั่งคั่ง เกียรติยศและอำนาจ หรือสติปัญญาและความสามารถ ล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ
ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ตนเพื่อให้บรรลุความสุขทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามความหมายนี้มีความถี่ใน
การปรากฏน้อยค่อนข้างน้อย คือปรากฏในความหมายของชื่อจริง คิดเป็นร้อยละ 7.35 และในชื่อ
ใหม่จากการเปลี่ยนชื่อร้อยละ 5.22 ทั้งนี้ ผู้วิจัยคิดว่าอาจเป็นเพราะคนไทยส่วนใหญ่มองโลกโดย

ให้ความสำคัญกับวัตถุสิ่งของและมโนทัศน์เรื่อง “หน้า” อยู่มาก จึงเชื่อว่าความสุขจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากปราศจากทรัพย์สมบัติและการนิยมนกข่องของคนในสังคม กล่าวคือคนไทยยังคงยึดติดอยู่กับความสุขทางโลกอันได้แก่ ลาภ ยศ และสรรเสริญ คนไทยจึงนิยมครอบครองเป็นเจ้าของทรัพย์สมบัติเพราะเป็นรูปธรรมที่สามารถจับต้องได้ ศรีศักร วัลลิโภดม (2543 : 30-31) กล่าวว่า “ทุกวันนี้ คนเกือบทุกระดับชั้นในสังคมมีค่านิยมและเป้าหมายในชีวิตเป็นเส้นทางเดียวกัน คือความเจริญทางเศรษฐกิจเพื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น จะได้มีความมั่งคั่ง มีอำนาจ และมีหน้ามีตาเป็นสำคัญ”

ส่วนความเจริญรุ่งเรือง เกียรติยศ และสติปัญญาความรู้ นั้น แม้จะเป็นนามธรรมแต่ก็เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมได้คือได้รับทรัพย์สมบัติตามมา หรือทำให้คนในสังคมนิยมยกย่อง ผู้ที่ร่ำรวย มีความเจริญรุ่งเรือง มีเกียรติยศชื่อเสียง และมีสติปัญญาความรู้ จะได้รับการเคารพยกย่องสรรเสริญจากคนอื่น ๆ ในสังคม ถือเป็นผู้มีหน้ามีตาในสังคมทำให้ตนเกิดความภาคภูมิใจ และเป็นสุขที่ได้รับสิ่งนั้น ดังนั้น หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่ง เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ และสติปัญญาความรู้ ความสามารถ อันเป็นเหตุที่ทำให้บรรลุดูความสุข จึงปรากฏมากกว่าความหมายเกี่ยวกับความสุขและความรัก

อย่างไรก็ตามความสุขและความรักก็เป็นสิริมงคลอันพึงปรารถนาประการหนึ่งของคนไทยด้วยเช่นกัน เพราะธรรมดานุษย์ย่อมปรารถนาความสุขไม่ว่าจะได้มาโดยทางใด พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์โคลงว่าด้วยความสุขอันเป็นส่วนหนึ่งในพิพิธพาศน์สุภายิต ไว้ดังนี้

นรชนจนชาติเชื้อ	ติรัจฉาน
รักสุขใคร่สำราญ	ทั่วถ้วน
ดำริประกอบการ	ดีชั่ว ไฉนนา
หวังหลักความทุกข์ล้วน	เสาะข้างทางสำราญ

(พิพิธพาศน์สุภายิต 2516 : 194)

ความสุขกาย สุขใจ และความรักใคร่เกื้อกูลกันนี้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวยังทรงจัดไว้ให้เป็นสามสิ่งควรปรารถนาในพระราชนิพนธ์สุภายิตโสฬสไตรยางค์ ดังนี้

สุขกายวายโรคร้อน	รำคาญ
มากเพื่อนผู้วานการ	ชีพได้
จิตแผ้วผ่องสำราญ	รมย์สุข เกษมแฮ
สามสิ่งควรจักให้	รีบร้อนปรารถนา

(สุภายิตโสฬสไตรยางค์ 2516 : 223)

การที่คนไทยนำหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความสุขและความรักมาตั้งชื่อนั้น สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อว่าการหมายดังกล่าวถือเป็นสิริมงคลอันพึงปรารถนาในชีวิต ชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ ได้แก่ สุชี สุขสันต์ เกษม ตำราญ อานนท์ สุวพันธ์ เปรมมงคล พันธกานต์ ยินดี ปรีดา ปราโมทย์ ปิยะชัย สวาท ปรียา ถนอม สัมพันธ์ สมาน พัทธพันธ์ สันติ เมตต์ การุณย์ เอื้อ อารี และนิศานาถ เป็นต้น

4.4.6 การดำรงอยู่

การดำรงอยู่ตรงกับความหมายของอักษรอายุซึ่งเป็นอักษรที่แสดงสิริมงคลตามตำราทักษา เป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลอันพึงปรารถนาอีกประการหนึ่งของคนไทย แม้พุทธศาสนาจะสอนถึงกฎไตรลักษณ์คือ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา อันหมายถึง ความไม่เที่ยงแท้แน่นอน ความเสื่อม และความไม่มีตัวตนของสรรพสิ่งทั้งปวง แต่คนไทยก็ยังปรารถนาที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อเสวยสุขในทางโลกต่อไปได้นาน ๆ คำอวยพรที่คนไทยรู้จักกันโดยทั่วไปที่ว่า “อายุ วรรณะ สุขะ พละ” หรือ “อายุยืนหมื่นหมื่นปี” ล้วนแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลนี้ได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ เสฐียรโกเศศ (2539 : 175) ยังได้กล่าวถึง คำสอนของเฒ่าแก่ผู้ปู้ที่นอนในพิธีแต่งงานที่แสดงความปรารถนาไว้ตอนหนึ่งว่า “ที่นอนน่านอน ไครนอนเห็นจะอยู่เย็นเป็นสุขสบาย อายุยืนนะแม่หนู” ความปรารถนาสิริมงคลที่หมายถึงการดำรงอยู่นั้นนอกจากจะหมายถึงการดำรงอยู่ของชีวิตตนแล้วยังรวมความถึงการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งที่ตนเป็นเจ้าของด้วย ชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่หมายถึงการดำรงอยู่ ได้แก่ ชีพ ปราณี รอด คง อยู่ ยัง ดำรง นิตยา ถาวร จีระศักดิ์ จิรพันธ์ อมรา อมรัตน์ จิตวิจิตร จิตินันท์ เสถียร สถาพร และนิรันดร์ เป็นต้น

4.4.7 ความเหมาะสม

ความเหมาะสมเป็นความหมายที่มักใช้ประกอบกับความหมายอื่นเพื่อแสดงความเหมาะสม ควร หรือรับกันกับสิ่งนั้น ๆ แต่ก็ปรากฏมากจนถือว่าเป็นสิริมงคลอันพึงปรารถนาประการหนึ่งของคนไทยได้ ในวัฒนธรรมไทย ความเหมาะสมถือเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้และปฏิบัติโดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ผู้ที่รู้จักปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพจะเป็นผู้ที่สังคมยอมรับ ยกย่อง และดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ถ้อยคำสำนวนไทยที่เกี่ยวกับความเหมาะสมมีใช้กันอยู่โดยทั่วไป เช่น รู้จักกาลเทศะ รู้หัวรู้ก้อย รู้ความควรไม่ควร เป็นต้น ส่วนผู้ที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมก็จะมีสำนวนที่ใช้ว่ากล่าว เช่น แก่แดด ใก้แก่แม่ปลาช่อน เป็นต้น นอกจากนี้ความหมายส่วนหนึ่งของความหมายนี้ยังแสดงถึงความสุขเนื่องจากการได้รับสิ่งที่พึงพอใจอีกด้วย ความเชื่อว่าการเหมาะสมเป็นสิริมงคลของคนไทยแสดงออกโดยการนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้มาใช้ตั้งชื่อทั้งในชื่อจริง และชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ ได้แก่ สมควร สมชาย สมศรี สมศักดิ์ สมยศ สมบุญ สมสกุล สมทรง สมลักษณ์ สมเกียรติ สมเดช สมชาติ สมพร สมสมร สมหวัง สมใจ และสมปรารถน เป็นต้น

4.4.8 ธรรมชาติ

ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติเป็นความหมายที่ปรากฏมากเป็นอันดับสามในชื่อจริง สะท้อนให้เห็นถึงความผูกพันของคนไทยกับธรรมชาติรอบตัว รวมทั้งแสดงถึงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่มีอยู่ในสรรพสิ่งตามธรรมชาติด้วย หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติส่วนใหญ่จะมีความหมายแสดงถึงธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ท้องฟ้า พระจันทร์ ดอกไม้ พันธุ์ไม้ สายน้ำ และสัตว์ ซึ่งมีความหมายแฝงถึงความงามอันถือเป็นสิริมงคลอันพึงปรารถนาประการหนึ่ง ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ ได้แก่ อัมพร นวลนภา จันทร์ แขน ศศิ ศศธร วิโรจน์รัชนี สายรุ้ง กุหลาบ ลำดวน จำปี กล้วยไม้ ประยงค์ ลำเจียก กระฉิก สารถี ลิ่นจี โพธิ์ ฝ้าย ปอแก้ว สาคร นกสินธุ์ ชลทิพย์ นกน้อย หนู และแมว เป็นต้น

ส่วนบางหน่วยศัพท์อาจจะเป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายแฝงถึงสิริมงคลประการอื่นอยู่ด้วย เช่น ดอกบัว และพระอาทิตย์ เป็นต้น สุวรรณี ดาวสดใส (2530 : 63) กล่าวว่าดอกบัวเป็นสัญลักษณ์ของการสำเร็จมรรคผลหรือการตรัสรู้ในพุทธศาสนา คนไทยใช้ดอกบัวเป็นดอกไม้บูชาพระ เป็นดอกไม้ที่แสดงสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ศรัทธาในธรรม ชื่อที่มีความหมายถึงดอกบัวนั้นใช้หน่วยศัพท์ที่แตกต่างกันไปหลายรูป ตัวอย่างเช่น บัว บัวคำ บัวผัด บัวขาว บัวเขียว อุบล ปทุม บงกช สัตตบงกช และบุญทริก เป็นต้น นอกจากนี้สุวรรณี ดาวสดใส (2530 : 60) ยังได้กล่าวถึงความหมายแฝงที่แสดงสิริมงคลของพระอาทิตย์ไว้ว่า พระอาทิตย์เป็นสัญลักษณ์ของพลังอำนาจ ส่วนแสงอาทิตย์เป็นสัญลักษณ์ของความเจริญรุ่งเรือง คนไทยนำหน่วยศัพท์ทั้งที่หมายถึงพระอาทิตย์ แสงอาทิตย์ และช่วงเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และโคจร มาใช้ตั้งชื่อเพื่อแสดงสิริมงคลกันมาก ตัวอย่างเช่น อาทิตย์ สุริยา ใหม่ตะวัน รวีพร ระพีพัฒน์ อังศุมาลิน อรุโณทัย อูษา เช้า แจ่ม และ ทิวาทิพย์ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่เป็นสัญลักษณ์อันแสดงสิริมงคลอื่นอีก เช่น โพธิ์ เป็นสัญลักษณ์ของการตรัสรู้และธรรม, คีรีพงษ์ คีรีหมายถึงภูเขาเป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคงหนักแน่น เป็นต้น

4.4.9 คนและวงศ์ตระกูล

ความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูลตรงกับความหมายของอักษรบริวารในตำราทักทาย สะท้อนให้เห็นถึงสิริมงคลที่อยู่ในครอบครัวของคนไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครอบครัวและวงศ์ตระกูลเป็นหน่วยสังคมที่อยู่ใกล้ชิดตัวมากที่สุด และมีบทบาทในการถ่ายทอดความคิด วัฒนธรรมในแต่ละสังคมมาก อีกทั้งยังเป็นที่ยึดเหนี่ยวแห่งความรักและความสุข หน่วยศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นหน่วยศัพท์ที่แสดงลำดับญาติ และวงศ์ตระกูล การนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดังกล่าวมาประกอบในชื่อสะท้อนให้เห็นถึงสายสัมพันธ์ ความรัก และความหวังทั้งหมดของคนในครอบครัวหรือวงศ์ตระกูลที่มีต่อทารกผู้เป็นเจ้าของชื่อ ตัวอย่างเช่น กมลชนก เนตรชนก ปิ่นชนก บุตร

ธิดารัตน์ ปิยธิดา พิชญธิดา กุลธิดา ขนิษฐา ปนัดดา พงษ์ศักดิ์ พุฒิพงษ์ พิศิษฐ์พงศ์ ณัฐพงษ์ ศรีกุล และกุลศิริ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีหน่วยศัพท์ที่หมายถึงอวัยวะในร่างกายซึ่งคนไทยถือว่าเป็นเป็นสิริมงคลด้วย เช่น ใจ เนตร และพรรณ เป็นต้น โดยเฉพาะหน่วยศัพท์ที่หมายถึงใจ และตา อันเป็นอวัยวะสำคัญที่แสดงความรู้สึกต่าง ๆ คนไทยถือว่าเป็นมงคลมาก ความเชื่อเรื่องขวัญของคนไทยที่เชื่อว่าขวัญจะมีอยู่ในอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายก็เป็นเครื่องยืนยันความเป็นสิริมงคลของความหมายนี้ได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ได้แก่ ดวงกลม กมลรัตน์ หทัยรัตน์ หทัยชนก มนัสนันท์ และเนตรชนก เป็นต้น หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูลนี้ยังมีความหมายแฝงที่แสดงสิริมงคลเกี่ยวกับความเหมาะสมอีกด้วย หน่วยศัพท์เหล่านี้หมายถึงผู้หญิง ผู้ชาย ซึ่งจะใช้ให้ตรงกับเพศของเจ้าของชื่อ ตัวอย่างเช่น ดนัยสิทธิ์ ยูพา กัลยา นารี นงนุช สุดาพร กัลยวรรณ กัญญาภัค และ สมรรัตน์ เป็นต้น

4.4.10 กิริยาและคุณลักษณะ

ชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะนี้ ผู้ที่ตั้งชื่อน่าจะนำมาจากกิริยาอาการ ลักษณะของทารกหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น ข้อย น้อย แดง แบน กลม และกวาด เป็นต้น ดังที่ เสฐียร โกเศศ (2539 : 75) ได้กล่าวถึงการตั้งชื่อเด็กไว้ตอนหนึ่งว่า “จะตั้งเอาตามนิมิตฝันหรือตามเหตุการณ์อะไรที่เกิดขึ้น ที่ตั้งตามลักษณะของรูปร่างหน้าตาและลักษณะกลางอย่างของเด็กก็มี” ความหมายดังกล่าวนี้แม้จะไม่ได้แสดงหรือมีความหมายแฝงถึงสิริมงคลที่เกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตประการใดประการหนึ่งอย่างชัดเจน แต่ผู้วิจัยคิดว่าความหมายนี้แสดงมนต์เสน่ห์ของคนไทยเกี่ยวกับความเป็นปัจเจกบุคคลคือแสดงลักษณะเด่นประจำตัวของแต่ละบุคคลออกมาโดยการนำลักษณะของคนคนนั้นมาตั้งเป็นชื่อ และยังแสดงสิริมงคลเกี่ยวกับความเหมาะสมอีกด้วย กล่าวคือ ตั้งชื่อให้สมกับลักษณะของเจ้าของชื่อ ดังที่ เทพ สุนทรสารทูล (2541 : 1) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการตั้งชื่อให้เหมาะสมไว้ว่า ควรตั้งชื่อให้เหมาะสมกับรูปร่างหน้าตา เพศ ฐานะ บุญวาสนา และระดับชั้นของเจ้าของชื่อ ดังนั้นเมื่อเด็กมีลักษณะเช่นใดจึงตั้งชื่อตามลักษณะหรือคุณสมบัตินั้น อันถือเป็นสิริมงคลแก่เด็กมากที่สุด ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ ได้แก่ ขาว เขียว น้อย น้อย อิม เอียด เกลี้ยง กลม ตาดำ และหัวแป้น เป็นต้น

อย่างไรก็ตามความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะส่วนหนึ่งที่พบจะเป็นกิริยาที่มีความหมายไปในทางดีและเป็นคุณสมบัติอันพึงประสงค์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเป็นสิริมงคลที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่เจ้าของชื่อ ตัวอย่างเช่น นอบ น้อม สุภาพ เสถียร ส้ารวม เพียร มานะ ชื่อตรง และประหยัด เป็นต้น ความหมายส่วนหนึ่งที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์นี้อาจเทียบเคียงได้กับความหมายของอักษรอุตสาหะซึ่งเป็นอักษรสิริมงคลตามตำราทักษาที่หมายถึงความมานะพยายามอันนำไปสู่ความสำเร็จ

4.4.11 ศาสนาและความเชื่อ

ความหมายเกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อ ถือเป็นความหมายที่แสดงสรีรมงคลเนื่อง จากคนไทยเชื่อว่าสิ่งปรากฏตามความเชื่อนั้น ๆ มีอำนาจบารมีหรือมีความศักดิ์สิทธิ์ สามารถ บันดาลให้เกิดสิ่งอันพึงปรารถนาแก่ตนได้ ความหมายที่เกี่ยวกับความเชื่อ จำแนกได้ดังนี้

4.4.11.1 ความเชื่อทางพุทธศาสนา คนไทยนับถือและใช้หลักกรรมทางพุทธ ศาสนาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต และยังนิยมปฏิบัติกิจทางศาสนา ด้วยการทำบุญตักบาตร ฟัง ธรรม ฟีกสมาธิ เพื่อให้เกิดสิริมงคล เกิดความสุขและให้ผลบรรลุนิพพานอันเป็นความปรารถนาสูง สุด การนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความเชื่อทางพุทธศาสนา เช่น พระนามของพระพุทธ เจ้า บุญ กุศล ธรรม ญาณ มาตั้งชื่อก็ด้วยเชื่อว่าจะทำให้เกิดผลอันพึงปรารถนาด้วยเช่นกัน ชื่อที่ ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ ได้แก่ ภาวัต ทศพล สัพพัญญู บุญมี บุญชู บุญช่วย บุญ นำ บุญเกิด บุญเลิศ บุญยัง ทวีบุญ บุญยง กุศล ธรรมจารุ ธรรมสิทธิ์ และวชิรญาณ เป็นต้น

4.4.11.2 ความเชื่อทางศาสนาพราหมณ์ คนไทยมีความเชื่อทางศาสนาพราหมณ์ ผสมกลมกลืนอยู่กับความเชื่อทางพุทธศาสนาอย่างแยกกันไม่ออก เทพเจ้าของศาสนาพราหมณ์ถือเป็น สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นสิริมงคลและสามารถบันดาลสิ่งอันพึงปรารถนาให้แก่มนุษย์ได้ ในการ ประกอบพิธีมงคลต่าง ๆ มักจะมีการเอ่ยนาม กล่าวคำบูชา หรือบวงสรวงเทพเจ้าเหล่านี้ด้วย คนไทย จึงถือว่านามของเทพเจ้าเหล่านี้เป็นสิริมงคลและนำมาตั้งเป็นชื่อ นามของเทพเจ้าที่นำมาใช้ตั้งชื่อ ได้แก่ พระอินทร์ เช่น อินทร์ อินตา อินทรา อินปั้น อินทราวุฒิ สุรินทร์, พระพรหม เช่น พรพรหม พรหมมินทร์ ปรมะษฐ์ สุรเชษฐ์ ชกัทชาดา, พระนารายณ์ เช่น พิษณุ วิษณุพงษ์, พระอิศวรหรือ พระศิวะ เช่น ศิวพล ศิวะพร ศิวเกียรติ สยมภู และพระอุมา เช่น อุมาร

4.4.11.3 ความเชื่อทางศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลาม นอกจากพุทธศาสนาแล้ว คนไทยส่วนหนึ่งยังนับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลามด้วย นามของศาสดา ผู้นำทางศาสนา หรือชื่อผู้เกี่ยวข้องจึงถือว่าเป็นสิริมงคลและนำมาใช้ตั้งชื่อด้วยเช่นกัน ได้แก่ ชัยคริสต์ มะอิน (อิสมาอีล : ชื่อของนบีนบิท่านหนึ่ง) และติห๊ะ (ฟาฏิมะฮ์ : ชื่อลูกสาวคนหนึ่งของท่านศาสดา มุฮัมหมัด) เป็นต้น

4.4.11.4 ความเชื่อเกี่ยวกับสวรรค์และเทวดา คนไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับสวรรค์ มาแต่โบราณ ในไตรภูมิพระร่วงกล่าวถึงสวรรค์ว่าเป็นดินแดนแห่งความสุขสบายแบ่งเป็น 6 ชั้น ได้แก่ จาคุมหาราช ดาวดึงส์ ยามะ ดุสิต นิมมานรดี ปรนิมมิตวสวัตติ สวรรค์เป็นที่สถิตย์ของเทวดา และนางฟ้าซึ่งล้วนมีทิพย์สมบัติ คนไทยถือว่าสวรรค์และเทวดาเป็นสิริมงคลอันพึงปรารถนาเพราะ เป็นสัญลักษณ์ของความดีงาม และความสุขสบาย ชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ ได้แก่ สวรรค์ ดุสิต พรสวรรค์ พรเทพ สุเทพ เทพประสิทธิ์ เทวฤทธิ์ แมน อัจฉรา อัปสรศรี และ ทิพย์สุดา เป็นต้น

4.4.11.5 ความเชื่อเรื่องขวัญ ฤกษ์ และโชคลาภ คนไทยเชื่อว่าขวัญเป็นสิ่งที่มีอยู่ประจำชีวิตคนตั้งแต่เกิด ถือเป็นสิริมงคลประจำตน ที่ทำให้จิตใจมั่นคง เกิดความสุขสบาย ในกรณีที่เกิดกลัวหรือตกใจมาก ๆ ขวัญจะหนีไปทำให้เจ็บป่วยหรือเกิดผลร้ายต่าง ๆ แก่ตนได้ จึงต้องทำพิธีเรียกขวัญกลับมา ผู้ที่จะเปลี่ยนสถานภาพ เปลี่ยนที่อยู่ก็นิยมทำพิธีทำขวัญเพื่อให้รู้ตัวว่ามีการเปลี่ยนแปลงด้วย เช่น บวช แต่งงาน และย้ายที่ทำงาน เป็นต้น ส่วนฤกษ์หมายถึงเวลาที่เป็นมงคล อันเป็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลทางโหราศาสตร์ และโชคลาภหมายถึงสิ่งที่ได้มาโดยไม่ได้คาดหมาย ความเชื่อทั้งหมดนี้ถือเป็นสิริมงคลเนื่องจากจะทำให้บรรลุความสุขได้ ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ ได้แก่ ขวัญสุดา ขวัญบุญ ภูขวัญ สุภฤกษ์ ประสบโชค บุญโชค เฉลิมโชค โชคดี ลาภ และวาสนา เป็นต้น

4.4.12 ลำดับและจำนวน

ความหมายเกี่ยวกับลำดับและจำนวนส่วนใหญ่เป็นความหมายที่ใช้ประกอบความหมายอื่นเพื่อแสดงความเป็นสิริมงคลที่ชัดเจนขึ้น แสดงความเป็นหนึ่งเดียว หรือทวีความเป็นสิริมงคลให้มากขึ้นโดยใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายถึงจำนวนที่มากขึ้น อันถือเป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลประการหนึ่งด้วยเช่นกัน ตัวอย่างชื่อที่ประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ ได้แก่ เอกวิทย์ เอกศาสตรา ตรีพร จตุพร เบญจพร นวพร ทศพร สหัสวรรษ และพันทิวา เป็นต้น นอกจากนี้ยังปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึงลำดับการเกิดในครอบครัวของเจ้าของชื่ออันถือเป็นสิริมงคลด้วย ส่วนใหญ่จะปรากฏในชื่อของคนกลุ่มอายุมาก ได้แก่ คำเอ๊ย (พี่สาวคนโต) ลูน(ผู้มาทีหลัง) แก้วลูน หล้า(คนสุดท้อง) และคำหล้า เป็นต้น

อาจสรุปได้ว่า การศึกษาความหมายของชื่อของคนไทย ทำให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่สะท้อนจากชื่อของคนไทยว่า สิ่งที่คนไทยถือว่าเป็นสิริมงคลในชีวิตได้แก่ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่ง เกียรติยศและอำนาจ ความรู้ความสามารถ ความสุขและความรัก ความเหมาะสม การดำรงอยู่ ธรรมชาติ คนและวงศ์ตระกูล กิริยาและคุณสมบัติ ศาสนาและความเชื่อ ลำดับและจำนวน

4.5 ความหมายที่เป็นกาลกิณี

จากการศึกษาความหมายของทั้งชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยในหัวข้อ 4.2 และ 4.3 ข้างต้นพบว่า คนไทยจะเลือกใช้เฉพาะหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดีอันถือว่าเป็นสิริมงคลมาใช้ในการตั้งชื่อซึ่งปรากฏทั้งสิ้น 12 กลุ่มความหมาย ส่วนความหมายที่เป็นกาลกิณีนั้นผู้วิจัยไม่สามารถวิเคราะห์จากข้อมูลรายชื่อได้ เพราะความหมายที่เป็นกาลกิณีเป็นความหมายที่แสดงถึงสิ่งที่ไม่มนุษย์ทุกคนไม่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือให้มีขึ้นกับตนเพราะอาจจะทำให้เกิดความไม่ดี ความโชคร้าย อุปสรรค และความเสื่อม อันเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนและความทุกข์ การตั้งชื่อโดย

ใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายที่เป็นกาลกิณีอาจทำให้ได้รับผลไม่ดีตามความหมายของชื่อไปด้วย จึงไม่มีผู้ใดนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดังกล่าวมาตั้งเป็นชื่อ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในหัวข้อ 4.1

ด้วยเหตุที่ความหมายที่เป็นกาลกิณีไม่ปรากฏในชื่อของคนไทย การศึกษาเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับกาลกิณีในชื่อของคนไทยที่แสดงออกทางความหมายของชื่อ จึงต้องศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ รวมทั้งศึกษาจากเอกสาร และตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ พระครูไพศาลสมณกิจ (สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2544) กล่าวเกี่ยวกับความหมายที่เป็นกาลกิณีไว้โดยสรุปได้ว่าโดยทั่วไปจะตั้งชื่อโดยเลือกใช้คำที่มีความหมายดีตามสมัยนิยม และหลีกเลี่ยงความหมายในทางร้าย แต่ก็มีได้มีข้อห้ามตายตัวว่าความหมายใดเป็นกาลกิณี เพราะกาลกิณีจะพิจารณาจากอักษรตามตำราทักทายมากกว่า พระสุริยัณฑ์ อาทิจจวงโส (สัมภาษณ์, 2 พฤษภาคม 2544) กล่าวว่า โดยปกติไม่มีข้อห้ามว่าความหมายใดเป็นกาลกิณี แต่ไม่นิยมใช้ชื่อที่สูงเกินตัว เช่น ชื่อเทพเจ้า และนามฉายาของพระภิกษุ เป็นต้น ส่วนประกอบ ไปล่มะเร็ง (สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2544) กล่าวว่าไม่นิยมใช้ชื่อที่มีเสียงพ้องกับคำที่มีความหมายไม่ดี เช่น ล้นทม เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารตำราเกี่ยวกับการตั้งชื่อ พบว่า มีผู้รู้หลายท่านได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความหมายของชื่อที่เป็นกาลกิณีหรือความหมายของหน่วยศัพท์ไม่สมควรนำมาใช้ตั้งชื่อนี้ไว้ด้วย พลุหลวง (2511 : 18) กล่าวถึงศัพท์ที่ไม่ควรนำมาใช้ประกอบชื่อว่า

ค่านำหน้าชื่อซึ่งมี ประ นำหน้าไม่สู้ดีนัก คำว่า ประ แปลว่าแตกขาด เช่นลูกประหรือจุดประ เท่าที่เคยสังเกตมามากจะมีชีวิตหักกลางคัน มักจะล้มลงกลางคัน หรือมีจะนั้นก็สุขภาพเบียดเบียนเล่นงานอย่างหนัก
ค่านำหน้าชื่อซึ่งมีคำปฏิเสธนำหน้า เช่น นิร.. อ.. เหล่านี้ เมื่อผสมกับคำตามท้ายจะแปลได้สวยงามขนาดไหน ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ควรเอามาใช้ เพราะจะนำคุณมาให้ไม่เต็มที...

โสพศเวท (2525 : 10-11) กล่าวถึงศัพท์ที่ควรละเว้นในการนำมาตั้งชื่อ เพราะถือว่าเป็นการไม่รู้จักรักที่คำที่สูงอันจะทำให้เกิดความอับปรีย์ ไว้ดังนี้

1. พระนามพระพุทธเจ้า หรือคำที่ใช้สำหรับพระพุทธเจ้าโดยเฉพาะ เช่น ชินสีห์ ภควา อังคิรส เป็นต้น
2. คำที่ใช้เรียกพระพุทธรูปองค์สำคัญ ๆ เช่น สิหิงค์ บุษยรัตน์ สัมพรธณี เป็นต้น
3. พระปรมาภิไธยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทุกพระองค์

4. ชื่อพระที่นั่ง ปราสาทราชวัง ตลอดจนชื่อเฉพาะของเครื่องราชูปโภค เครื่องต้น และเครื่องสูง ของพระเจ้าแผ่นดิน
5. ชื่อเฉลิมพระยศเจ้านาย และแม่ราชทินนามก็ควรละเว้น
6. ชื่อสถานที่และสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่เคารพบูชาของบุคคลทั่วไป มีชื่อวัดที่เป็นชื่อเฉพาะ และชื่อเทวรูป เช่น เจตคุปต์ เป็นต้น

เทพ สุทรสารทูล (2541 : 199-202) กล่าวถึงศัพท์ที่ไม่ควรนำมาตั้งชื่อไว้พอสรุปได้ว่า สามัญชนไม่ควรนำชื่อต่อไปนี้มีมาตั้งชื่อเพราะไม่สมกับความเป็นมนุษย์ จะทำให้อัปโชค อายุสั้น ไม่เจริญ และเกิดอัปมงคล ได้แก่ พระสมัญญานามของพระพุทธเจ้า เช่น ทศพลญาณ วัชรญาณ โลกวิทู ศรีสรรเพชญ์ เป็นต้น นามพระอรหันต์และพระโศดาบัน เช่น อานนท์ สีวลี อุบลวรรณา วิสาขา เป็นต้น พระนามพระมหากษัตริย์ พระมเหสี เจ้านาย และศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับราชวงศ์ เช่น นเรศวร ธรรมราชา วชิราวุธ ภูมิพล สุริโยทัย อินทศักดิ์ศรี ราไพพรรณี จุฬาราช วชิราลงกรณ์ สิรินคร จักรี และจักรพันธู์ เป็นต้น รวมทั้งนามสมณศักดิ์ของพระภิกษุซึ่งเป็นนามพระราชทาน เช่น ราชบัณฑิต เทพเมธี เป็นต้น

ความหมายดังกล่าวแม้จะมีความหมายในทางมงคลแต่ก็ถือว่าเป็นกาลกิณีเพราะขัดต่อวัฒนธรรมอื่นในสังคม กล่าวคือ สังคมไทยยังคงเชื่อเรื่องบุญบารมีที่แต่ละคนมีไม่เท่ากัน ผู้ที่เกิดมาในวงศ์ตระกูลสูงถือเป็นผู้ที่มีบุญบารมีมาก ส่วนผู้ที่เกิดมาในวงศ์ตระกูลที่ต่ำกว่าก็จะยอมรับสภาพของตนเองว่ามีบุญบารมีน้อยกว่า ความเชื่อเรื่องดังกล่าวทำให้คนไทยมีวัฒนธรรมที่จะไม่ทำอะไรเทียมเจ้าเทียมนาย ในสมัยโบราณแม้แต่การเอ่ยพระนามเจ้านายก็เป็นเรื่องต้องห้าม ดังนั้นการนำชื่อบุคคลผู้ถือว่ามีบุญบารมีมากกว่าตนมาตั้งชื่อจึงถือว่าเป็นกาลกิณีแก่ตนอย่างยิ่ง ความเชื่อดังกล่าวยังปรากฏทั่วไปในสังคมใกล้เคียงกับประเทศไทยด้วย โสภนา ศรีจำปา (2529) พบว่าการเรียกชื่อของชาวเวียดนามนั้น โดยปกติผู้อ่อนกว่าจะไม่เอ่ยชื่อผู้อาวุโสและบรรพบุรุษ ดังนั้นครอบครัวที่มีบรรดาศักดิ์จึงมักตั้งชื่อให้ผู้ตายใหม่เพื่อเขียนไว้บนแผ่นป้ายเหนือแท่นบูชาบรรพบุรุษ และใช้เรียกและในสังคมจีนนั้น ถาวร ลิกขโกศล (2537) พบว่าคนจีนห้ามนำอักษรตัวเดียวกับบุพการีหรือผู้พึ่งเคารพมาตั้งเป็นชื่อตน

อย่างไรก็ตามจากการวิเคราะห์ข้อมูลชื่อคนไทยทั้งที่เป็นชื่อจริง 3,714 ชื่อ และชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ 728 ชื่อ ผู้วิจัยพบว่า ปรากฏหน่วยศัพท์ที่มีความหมายถึง พระนามของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ เครื่องสูง และความหมายเกี่ยวกับราชวงศ์ อยู่ในชื่อคนไทยด้วย เช่น ภควัด สัพพัญญู ทศพล อานนท์ นัตรสุดา นัตระแก้ว นัตระชัย จักรพันธู์ และจักรพงษ์ เป็นต้น การปรากฏของความหมายดังกล่าวแสดงความเชื่อที่ว่าความหมายเหล่านี้ไม่ได้เป็นความหมายที่แสดงกาลกิณีหรือความอัปมงคลอีกต่อไป แต่กลับเป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลอีกด้วย ทั้งนี้ ผู้วิจัยคิดว่าคนไทยอาจจะ

ได้รับอิทธิพลมาจากคติความเชื่อแบบอินเดียที่นิยมตั้งชื่อตามชื่อของผู้ที่ตนเคารพ โดยไม่ได้ถือว่าเป็นการตีเสมอ หรือไม่รู้จักที่ต่ำที่สูงตามแนวคิดแบบไทยดั้งเดิมแต่อย่างไร ดังที่ โสภสเวท (2525 : 11-12) กล่าวไว้ว่า

...พวกที่ถือว่าถ้าตั้งชื่อของตนตามผู้ที่ตนเคารพยิ่งเป็นการแสดงความเคารพยิ่งขึ้น เช่นพวกฮินดู เป็นต้น พวกนี้ไม่ขัดเงินในการที่จะใช้ชื่อพระผู้เป็นเจ้าของเขา นับถือบูชามาเป็นชื่อของตนเอง กลับจะส่งเสริมเสียด้วยซ้ำ เขาอ้างว่า การออกชื่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาเสมอ ๆ เป็นการเพิ่มความนับถือมั่นคงในพระผู้เป็นเจ้าของเขา และทำให้พระผู้เป็นเจ้าของเขาโปรดมากขึ้น เป็นมงคลแก่ตัวมากขึ้น...

เสฐียรพงษ์ วรรณปก (2535 : 4) ก็ได้กล่าวเกี่ยวกับธรรมเนียมการตั้งชื่อของชาวอินเดียไว้เช่นกันว่า “คนอินเดียมักเอานามของพระเจ้าหรือผู้ที่ตนเคารพมาตั้งชื่อลูกหลาน เช่น रामบั้ง ราชาบั้ง พรหมบั้ง กฤษณะบั้ง เขาถือว่าเวลาเรียกลูกบ้อง ๆ จะได้เป็นเครื่องเตือนใจให้รำลึกถึงพระเจ้า ได้อยู่ใกล้ชิดพระเจ้า”

การนำคติการตั้งชื่อดังกล่าวของอินเดียมาใช้ใน สุกาพรรณ ๓ บางช่วง (2527 : 99) กล่าวว่า คนไทยทั่วไปเริ่มนำคติการตั้งชื่อของอินเดียมาใช้ครั้งแรกในสมัยประชาธิปไตยช่วงต้น คือระหว่างปี พ.ศ. 2479-2486 โดยเริ่มนำชื่อเทพเจ้าของพราหมณ์ซึ่งเดิมมีแต่ฝ่ายราชสกุลใช้มาตั้งเป็นชื่อของคนทั่วไปบ้าง เช่น นรินทร์ อินทร์ มนุ เป็นต้น ดังนั้น การที่คนไทยนำพระนามของพระพุทธเจ้า นามพระอรหันต์ หรือแม้แต่ศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับราชวงศ์มาใช้จึงน่าจะมาจากคติของอินเดียดังกล่าวเพื่อแสดงความเคารพบูชา หรือความจงรักภักดี โดยมีได้ถือเป็นการตีเสมอ หรือไม่รู้จักที่ต่ำที่สูง

แม้ว่าคนไทยจะนำคติการตั้งชื่อของอินเดียดังกล่าวมาใช้แล้ว แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าหน่วยศัพท์ที่ตรงกับพระนามพระมหากษัตริย์ พระมเหสี เจ้านายชั้นสูง รวมทั้งพระปรมาภิไธย ไม่ปรากฏในข้อมูลรายชื่อที่ใช้วิเคราะห์เลย ทั้งนี้เพราะการกระทำดังกล่าวยังถือเป็นเรื่องต้องห้ามในสังคมไทยอันเป็นสังคมที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยังคงมีความคิดเกี่ยวกับระดับชนชั้นอยู่ ในพระราชบัญญัติชื่อบุคคลพุทธศักราช 2505 ซึ่งยังคงบังคับใช้ในปัจจุบันก็ได้กำหนดไว้ในมาตรา 6 ว่า “ชื่อตัว หรือชื่อรอง ต้องไม่ฟ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย พระนามของพระราชินี หรือราชทินนาม...” ดังนั้น ถึงแม้จะมีผู้ใดต้องการตั้งชื่อเลียนแบบพระนามเหล่านั้นก็ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากผิดพระราชบัญญัติ อย่างไรก็ตามอาจกล่าวได้ว่า คนไทยส่วนใหญ่ยังคงเชื่อว่าการนำหน่วยศัพท์ที่เป็นพระนามของพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์มาใช้ตั้งชื่อตน

นั้นเป็นการกระทำที่ไม่รู้ความควรไม่ควร ไม่เหมาะสม หรือเป็นการทำเทียมเจ้านาย อันจะทำให้เกิดความอับมงคลขึ้นแก่ตนได้

อาจสรุปได้ว่า ความหมายที่แสดงกาลกิณีในชื่อของคนไทยนั้น ก็คือความหมายของหน่วยศัพท์ที่คนไทยไม่นำมาใช้ตั้งชื่อเพราะเชื่อว่าจะทำให้เกิดความเดือดร้อนและความทุกข์ขึ้นแก่เจ้าของชื่อ อันได้แก่ หน่วยศัพท์ที่มีความหมายถึงพระนามของพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ เป็นต้น

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความหมายที่เป็นสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ละสังคมเป็นสำคัญ ความหมายที่เป็นสิริมงคลในชื่อของคนไทยนั้นเป็นความหมายที่ผู้ตั้งชื่อได้เลือกสรรแล้วว่าเป็นความหมายดีที่จะก่อให้เกิดความสุขให้แก่เจ้าของชื่อได้ จึงนำมาใช้ตั้งชื่อ ความหมายดังกล่าวอาจเป็นความหมายดีซึ่งเป็นสิ่งอันพึงปรารถนาของชีวิต เช่น ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่ง เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ และความรู้ความสามารถ เป็นต้น นอกจากนี้ความหมายที่เป็นสิริมงคลในชื่อของคนไทยอาจเป็นความหมายธรรมดา ๆ ที่ไม่ได้มีความหมายในทางไม่ดี เช่น กิริยาและคุณลักษณะ ธรรมชาติ ลำดับและจำนวน เป็นต้น ซึ่งความหมายเหล่านี้อาจแฝงความหมายถึงสิ่งอันพึงปรารถนาของชีวิตไว้ อาทิ ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ ได้แก่ ชื่อ “จันทร์” “มะลิ” “กุหลาบ” มีความหมายแฝงถึงความงาม ชื่อ “สุริยา” “สิงห์” มีความหมายแฝงถึงเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ เป็นต้น การตั้งชื่อที่มีความหมายเป็นสิริมงคลจะน้อมนำให้ทั้งเจ้าของชื่อและผู้เรียกชื่อนึกถึงแต่สิ่งที่เป็นสิริมงคลนั้นตามชื่อไปด้วย ส่วนความหมายที่เป็นกาลกิณีในชื่อคือความหมายที่ผู้ตั้งชื่อพิจารณาแล้วว่าเป็นความหมายไม่ดีหรืออาจมีนัยแฝง อันจะทำให้เจ้าของชื่อประสบแต่ความเดือดร้อนและความทุกข์ได้ จึงไม่นำมาใช้ตั้งชื่อ เช่น พระนามของเจ้านายและพระบรมวงศานุวงศ์ เป็นต้น นอกจากนี้การศึกษาความหมายของชื่อคนไทย ยังสะท้อนให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีของคนไทยด้วย กล่าวคือ คนไทยเชื่อว่าสิริมงคลอันพึงปรารถนาในลำดับต้น ๆ ของชีวิต ได้แก่ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่ง เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ และความรู้ความสามารถ เป็นต้น

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

ความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี ที่สะท้อนจากรูปคำในชื่อของคนไทย

การวิเคราะห์รูปคำที่ใช้ตั้งชื่อของคนไทยในบทที่ 3 แสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของไทยโดยภาพรวมแล้วว่าชื่อของคนไทยส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเรียงอักษรกาลกิณี การเลือกอักษรศรีหรือเดชนำหน้าชื่อ และการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ในบทนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปคำที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยโดยจำแนกเป็น 5 กลุ่มอายุ คือ กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี เพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยในช่วงสมัยต่าง ๆ รวมทั้งจะเปรียบเทียบการใช้รูปคำที่ใช้ตั้งชื่อของคนไทยทั้ง 5 กลุ่มอายุเพื่อแสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวที่สะท้อนจากรูปคำในชื่อของคนไทยด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยมีสมมุติฐานว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป หรือชื่อคนในสมัยก่อนจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางรูปคำน้อยกว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อคนในปัจจุบัน

การที่ผู้วิจัยแบ่งชื่อคนไทยออกเป็น 5 กลุ่มอายุดังกล่าว ก็เพราะต้องการศึกษาว่า ชื่อคนไทยในช่วงสมัยที่แตกต่างกันจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีอย่างไร และเมื่อเวลาเปลี่ยนไปความเชื่อดังกล่าวจะเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่อย่างไรด้วย การแบ่งชื่อคนออกเป็นกลุ่มอายุก็คือการจำแนกลักษณะภาษาในแต่ละช่วงสมัยออกจากกัน เพราะชื่อคนเป็นชื่อที่ตั้งขึ้นให้แก่เจ้าของชื่อเมื่อแรกเกิด ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อคน ๆ นั้น จึงเป็นภาษาที่สะท้อนความคิดความเชื่อ และวัฒนธรรมของคนในช่วงสมัยนั้นด้วย ดังนั้นชื่อของคน 5 กลุ่มอายุ จึงเป็นตัวแทนลักษณะภาษาที่ใช้อยู่ใน 5 ช่วงสมัย กล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นก่อนปี พ.ศ. 2464 ชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2464-2483 ชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2484-2503 ชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2524-2543

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยใน 3 ประเด็น คือ การเรียงอักษรกาลกิณี การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อ และความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ส่วนเกณฑ์ในการวิเคราะห์อักษรกาลกิณี และอักษรที่เป็นสิริมงคลในชื่อนั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับการวิเคราะห์รูปคำในบทที่ 3

5.1 การเลียงอักษรกาลกิณี

ลักษณะภาษาที่แสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อที่แสดงออกทางรูปคำ ประการหนึ่งก็คือการเลียงอักษรกาลกิณี ผู้รู้ตำราทักทายหลายท่านกล่าวไว้ตรงกันเกี่ยวกับข้อพึงปฏิบัติที่ต้องระมัดระวังอย่างมากในการตั้งชื่อก็คือ ห้ามนำอักษรที่เป็นกาลกิณีมาใช้ประกอบชื่อ เพราะเชื่อว่าจะทำให้เจ้าของชื่อประสบแต่สิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ ในชีวิต เช่น ประสบโชคร้าย มีอุปสรรค นานาประการ เจ็บป่วย หรืออาจถึงแก่ชีวิตได้ ผู้ที่มีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำรา ทักทายจึงมักจะเลียงการนำอักษรที่เป็นกาลกิณีประจำวันเกิดมาใช้ตั้งชื่อเพื่อเลียงสิ่งที่ไม่ดีเหล่านั้น เช่น ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ จะเลียงการนำอักษร ศ ข ส ห พ ฮ มาใช้ตั้งชื่อเนื่องจากเป็นอักษรกาลกิณีของ ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ ส่วนผู้ที่เกิดวันจันทร์ ก็จะเลียงการใช้ อ และสระทุกตัว ในการตั้งชื่อ เพราะเป็น อักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันจันทร์ และผู้ที่เกิดวันอังคารก็จะเลียงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิด คือ ก ข ค ฃ ง ในการตั้งชื่อ เป็นต้น

ผู้วิจัยวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทย 5 กลุ่มอายุ เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับ สิริมงคลและกาลกิณีในชื่อที่แสดงออกทางการใช้รูปคำที่เลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยในช่วง สมัยต่าง ๆ รวมทั้งศึกษาความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวโดยศึกษาจากชื่อในแต่ละกลุ่มอายุ หรือในช่วงสมัยต่าง ๆ ว่าเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่อย่างไรด้วย

5.1.1 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริง

ผู้วิจัยนำข้อมูลรายชื่อที่ได้สุ่มตัวอย่างจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรของที่ว่ากร อำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 อำเภอทั่วประเทศ เฉพาะที่ระบุ วัน เดือน ปีเกิด จำนวนทั้งสิ้น 2,998 ชื่อ มาวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดในชื่อโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นชื่อในกลุ่ม อายุ 81 ปีขึ้นไป จำนวน 170 ชื่อ กลุ่มอายุ 61-80 ปี 480 ชื่อ กลุ่มอายุ 41-60 ปี 748 ชื่อ กลุ่มอายุ 21-40 ปี 800 ชื่อ และกลุ่มอายุ 1-20 ปี 800 ชื่อ

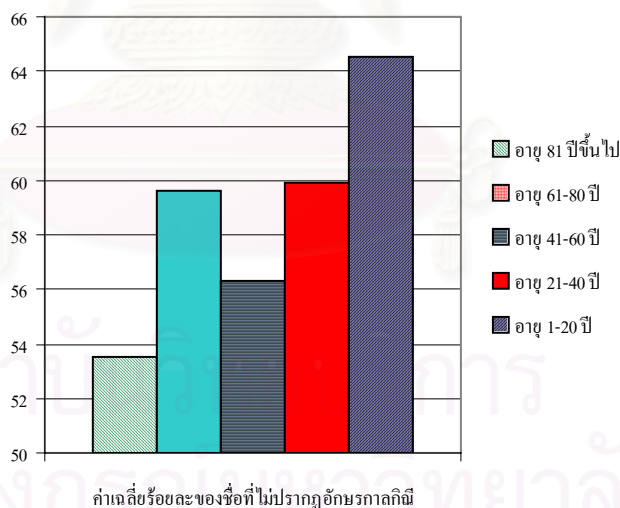
ในจำนวนข้อมูลรายชื่อทั้งหมดนี้ชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป หรือชื่อที่ตั้งขึ้น ก่อนปี พ.ศ. 2464 มีรายชื่อที่ระบุวัน เดือน ปีเกิด ในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรน้อยกว่าชื่อคนไทย ในกลุ่มอายุอื่น ๆ มาก คือมีเพียง 170 ชื่อ จากรายชื่อในกลุ่มอายุนี้นี้สุ่มตัวอย่างได้ทั้งหมด 514 ชื่อ หรือคิดเป็นเพียงร้อยละ 33.07 ของรายชื่อในกลุ่มอายุนี้นั้น การไม่ระบุวัน เดือน ปีเกิดของชื่อ คนกลุ่มอายุนี้อาจแสดงให้เห็นได้ว่าชื่อคนไทยในช่วงสมัยนี้ไม่ได้คำนึงถึงการเลือกใช้อักษร ประจำวันเกิดที่เป็นสิริมงคลหรือเลียงการใช้อักษรที่เป็นกาลกิณีตามตำราทักทายเท่าใดนัก จึงไม่ได้ ใส่ใจที่จะต้องจดจำหรือระบุวัน เดือน ปีเกิดของเจ้าของชื่อไว้เพื่อใช้ในการตั้งกล่าว เพราะการตั้งชื่อ ตามตำราทักทายจะต้องทราบวัน เดือน ปี เกิดของเจ้าของชื่อเพื่อจะได้ทราบว่าอักษรตัวใดเป็นอักษร กาลกิณี อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้นำรายชื่อในทุกกลุ่มอายุมาวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดัง ตารางที่ 5.1 และแผนภูมิที่ 5.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยจำแนกตามกลุ่มอายุ

รายการ	กลุ่มอายุ				
	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุ 61-80 ปี	กลุ่มอายุ 41-60 ปี	กลุ่มอายุ 21-40 ปี	กลุ่มอายุ 1-20 ปี
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	79	194	327	321	284
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	91	286	421	479	516
รวม	170	480	748	800	800
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	53.53	59.58	56.28	59.88	64.50

$$(X^2 = 13.992 \quad df = 4 \quad p < 0.01)^1$$

แผนภูมิที่ 5.1 ค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยจำแนกตามกลุ่มอายุ

ตารางที่ 5.1 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ (X^2) พบว่า จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีและไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือในแต่ละกลุ่มอายุจะมีจำนวนชื่อทั้งสองประเภทดังกล่าวแตกต่างกัน และจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยทุกกลุ่มอายุมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น

¹ ดูวิธีการอ่านค่าไค สแควร์ ในภาคผนวก ข.

คือคิดเป็นร้อยละของรายชื่อในแต่ละกลุ่มอายุได้เป็นร้อยละ 53.53 ร้อยละ 59.58 ร้อยละ 56.28 ร้อยละ 59.88 และร้อยละ 64.50 ในชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ตามลำดับ จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยทุกช่วงสมัยสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับรูปคำที่แสดงสัทรูปและกาลกิณีในชื่อโดยแสดงออกทางการเลือกใช้เฉพาะอักษรที่เป็นสัทรูปและเสียงการใช้อักษรกาลกิณีประจำวันเกิดในการตั้งชื่อ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีหรือเสียงอักษรกาลกิณีในแต่ละกลุ่มอายุ จากแผนภูมิที่ 5.1 จะเห็นได้ว่า ชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีน้อยที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ 53.53 และชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ 64.50 จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับรูปคำที่แสดงสัทรูปและกาลกิณีในชื่อตามตำราที่ศึกษาน้อยกว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุอื่น และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมากกว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุอื่น

นอกจากนี้ยังจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยในแต่ละกลุ่มอายุนั้นมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มอายุที่น้อยลง ยกเว้นในชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี จึงอาจกล่าวได้ว่า ชื่อคนกลุ่มอายุที่น้อยลงหรือชื่อคนไทยสมัยใหม่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสัทรูปและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นกว่าชื่อคนไทยสมัยก่อน

ตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุนั้น แสดงได้ดังตารางที่ 5.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 ตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุ 61-80 ปี	กลุ่มอายุ 41-60 ปี	กลุ่มอายุ 41-20 ปี	กลุ่มอายุ 1-20 ปี
อาทิตย์	ศ ข ส ห พ ฮ	ชัย อรุณ ณรงค์	อุดม จรูญ ลออ	ทิพย์ บุญช่วย โชคชัย	มงคล อุดมฤทธิ์ วิริยะ	เอนกณัฐ กานต์พิชชา กลวัชร
จันทร์	อ และ สระทุกตัว	-	จันทร์ บัว สังค	ฉลวย ขวัญชัย ชนพล	กชกร ทศพร กรชน	พรชนก ศศธร ชนบรรณ
อังคาร	ก ข ค ฃ ง	ชื่น เฉลิม อินทร์	พูน รอด แฉล้ม	เจริญ ระเบียบ คูสิต	ธีรชัย สุรชิต ปิ่นรัษฎ์	ปาจรรย์ วิทวัส ธรรมจารุ

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุ 61-80 ปี	กลุ่มอายุ 41-60 ปี	กลุ่มอายุ 41-20 ปี	กลุ่มอายุ 1-20 ปี
พุธ	จ น ช ช ฌ ญ	พลู ปราณี ตำราย	ดี อุบล สมหมาย	ดาว วัฒนา สมศรี	กิตติพงศ์ ปรีดา สุธี	บัณฑิต พงศา ณัฐวุฒิ
พฤหัสบดี	ค ต ถ ท ธ น	ปึก ประภา มาลัย	สว่าง วิชัย ศิริ	เศรษฐพงศ์ พรพกา อารี	พีระ จิรพล กัญญาภัค	พิชญา ณัฐพร ประสพโชค
ศุกร์	ย ร ล ว	ส่ง แดง สัมพันธ์	แพ บุญมา บุญส่ง	คุณ สุภา ธาดา	เอกภพ กิตติธนา อภิเดช	ศศิ พงศภัค อดิเทพ
เสาร์	ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	โม้ แจ่ม ไสว	เสงี่ยม ฉัตร ทองพูน	ไพบุลย์ ธวัช อำนาจ	ศรีวิภา รัตนชัย ธนโชติ	ศรันยู ทัตพิษา อมรรพร

5.1.2 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งในการเปลี่ยนชื่อของคนไทยก็คือเชื่อว่าชื่อเดิมไม่เป็นสิริมงคลแก่ตนเองจึงทำให้ประสบโชคร้าย เจ็บป่วย และมีอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งนี้เนื่องจากเชื่อว่าอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดปรากฏอยู่ในชื่อเดิม ผู้วิจัยจึงจะวิเคราะห์รูปคำในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อว่ามี การเลียงอักษรกาลกิณีหรือไม่อย่างไร เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อที่แสดงออกทางรูปคำ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยใน 2 ช่วงเวลา คือชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 เพื่อศึกษาความเชื่อดังกล่าวในช่วงเวลานั้น ๆ และใช้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนผลการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งเป็นชื่อของผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และ พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 ตามลำดับซึ่งเป็นช่วงเวลาตรงกันกับการตั้งชื่อใหม่ของผู้ขอเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว

ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างรายชื่อเช่นเดียวกับการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อในหัวข้อ 3.2.2 ในบทที่ 3 ได้ชื่อใหม่ที่วิเคราะห์ทั้งสิ้น 728 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 318 ชื่อ และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 410 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 5.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ
จำแนกตามช่วงเวลา

ช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ	ชื่อใหม่			
	ปรากฏ อักษรกาลกิณี		ไม่ปรากฏ อักษรกาลกิณี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523	128	40.25	190	59.75
ระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544	77	18.78	333	81.22

$$(X^2 = 40.813 \quad df = 1 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 5.3 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า จำนวนชื่อที่ปรากฏและไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือในแต่ละช่วงเวลาจะมีจำนวนชื่อทั้งสองประเภทแตกต่างกัน และจะเห็นได้ว่าชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อนั้นมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีทั้ง 2 ช่วงเวลา กล่าวคือ ชื่อที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 (ช่วงเวลาแรก) มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นร้อยละ 59.75 และชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นร้อยละ 40.25 ส่วนชื่อที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 (ช่วงเวลาหลัง) มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นร้อยละ 81.22 และชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นเพียงร้อยละ 18.78 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีทั้ง 2 กลุ่มอายุ จึงอาจเป็นเครื่องยืนยันที่ทำให้สรุปได้อย่างมีน้ำหนักขึ้นว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 และ พ.ศ. 2524-2543 สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับรูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการเล็งอักษรกาลกิณีในการตั้งชื่อ

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบเฉพาะค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อใหม่ที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีใน 2 ช่วงเวลา อาจแสดงได้ดังตารางที่ 5.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของชื่อที่เล็งอักษรกาลกิณีในชื่อจริง และชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลา

ชื่อ	ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่เล็งอักษรกาลกิณี
ชื่อจริงของคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี	59.88
ชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาแรก	59.75
ชื่อจริงของคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี	64.52
ชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาหลัง	81.22

จากตารางที่ 5.4 จะเห็นได้ว่าชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาหลัง มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงกว่าชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาแรก คือคิดเป็นร้อยละ 81.22 และ 59.75 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างในทำนองเดียวกันกับค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 64.50 และ 59.88 ตามลำดับ จึงอาจสรุปได้ว่าชื่อของคนกลุ่มอายุน้อยลงหรือชื่อคนสมัยใหม่จะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางการเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นกว่าชื่อคนสมัยก่อนด้วย

เมื่อพิจารณารายละเอียดของความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเดิมและชื่อใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อ อาจแสดงได้ดังตารางที่ 5.5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.5 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเดิมและชื่อใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการปรากฏอักษรกาลกิณีจำแนกตามช่วงเวลา

การปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อ	เปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523		เปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544	
	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ชื่อเดิมมีกาลกิณี ชื่อใหม่ไม่มีกาลกิณี	91	28.62	181	44.15
ชื่อเดิมมีกาลกิณี ชื่อใหม่มีกาลกิณี	85	26.73	51	12.44
ชื่อเดิมไม่มีกาลกิณี ชื่อใหม่มีกาลกิณี	43	13.52	26	6.34
ชื่อเดิมไม่มีกาลกิณี ชื่อใหม่ไม่มีกาลกิณี	99	31.13	152	37.07
รวม	318	100	410	100

$$(X^2 = 42.715 \quad df = 3 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 5.5 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การปรากฏและไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในลักษณะต่าง ๆ ในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อเปลี่ยนชื่อ และจะเห็นได้ว่าชื่อในกลุ่มผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 ปรากฏค่าเฉลี่ยของความถี่การเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่ไม่มีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่ยังคงไม่มีอักษรกาลกิณีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.13 และชื่อในกลุ่มผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 ปรากฏค่าเฉลี่ยของความถี่การเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่มีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่ไม่มีอักษรกาลกิณีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.15 และเมื่อพิจารณาเฉพาะการเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่มีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่ไม่มีอักษรกาลกิณีในทั้ง 2 ช่วงเวลา ก็จะพบว่าชื่อที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาหลังปรากฏค่าเฉลี่ยของความถี่มากกว่าชื่อที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาแรก คือคิดเป็นร้อยละ 44.15 และร้อยละ 28.62 ตามลำดับ อันอาจแสดงให้เห็นว่าสังคมในช่วงสมัยหลังมีความเชื่อและตระหนักเกี่ยวกับรูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อน่ามากขึ้น เจ้าของชื่อที่มีอักษรกาลกิณีปรากฏในชื่อจึงมาขอเปลี่ยนชื่อกันมากขึ้นด้วย โดยจะเห็นได้จากการขอเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่มีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีในช่วงเวลาหลังจะมีมากกว่าช่วงเวลาแรก การที่ชื่อเดิมมีอักษรกาลกิณีจึงถือเป็นสาเหตุสำคัญของการขอเปลี่ยนชื่อในช่วงเวลาหลังนี้ ส่วนการเปลี่ยนชื่อด้วยสาเหตุอื่น ๆ นั้นจึงถือเป็นสาเหตุรองลงมา

ส่วนการปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่ ทั้งการเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่มีกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่ยังคงมีกาลกิณีอยู่ และการเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่ไม่มีกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่มีกาลกิณี ซึ่งสะท้อนความไม่เชื่อถือหรือไม่ใส่ใจเกี่ยวกับรูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อที่แสดงออก โดยการเลี่ยงอักษรกาลกิณีนั้น ปรากฏค่าเฉลี่ยของความถี่น้อยในทั้ง 2 ช่วงเวลา และชื่อในกลุ่มผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในช่วงเวลาหลัง ปรากฏค่าเฉลี่ยของความถี่น้อยกว่ากลุ่มผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในช่วงเวลาแรก อันอาจแสดงได้ว่าชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในทั้ง 2 ช่วงเวลาสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับรูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อเช่นเดียวกัน แต่ชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในช่วงเวลาหลังแสดงความเชื่อเรื่องดังกล่าวมากกว่าชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในช่วงเวลาแรก

การเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่มีกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่ยังคงมีกาลกิณีอยู่ และการเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่ไม่มีกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่มีกาลกิณีนั้น อาจเป็นเพราะผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับอักษรกาลกิณีในชื่อ แต่อาจเปลี่ยนชื่อด้วยเหตุผลอื่น อาทิ ชื่อเดิมเป็นชื่อที่ไม่เหมาะสมกับเพศของเจ้าของชื่อ เป็นชื่อที่มีรูปคำธรรมดาที่พบเห็นมาแต่โบราณ เป็นชื่อภาษาจีน ซึ่งถือว่าล้ำสมัย เป็นต้น ซึ่งเป็นสาเหตุรองลงมาจากการเปลี่ยนชื่อเนื่องจากมีอักษรกาลกิณีปรากฏในชื่อเดิม ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในทั้ง 2 ช่วงเวลาที่มีลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อเดิมและชื่อใหม่ในแบบต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขป โดยแสดงได้ดังตารางที่ 5.6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.6 ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเดิมและชื่อใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการปรากฏอักษรกาลกิณีจำแนกตามช่วงเวลา

วันเกิด อักษรกาลกิณี	การปรากฏอักษร กาลกิณีในชื่อ	ตัวอย่าง	
		ขอเปลี่ยนชื่อระหว่าง พ.ศ. 2504-2523	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่าง พ.ศ. 2524-2544
วันอาทิตย์ ศ ช ส ห พ ฮ	ชื่อเดิมมี-ชื่อใหม่ไม่มี	สุขสันติ-อภิชาติ, อติศักดิ์-จิระ, สมจิตร-ชินชัย, สมใจ-พรเทพ	สุโรจน์-จิโรจน์, สุนทร-ณัฐชัย, สำเร็จ-ปานัญ, เกรียงศักดิ์-ปฏิภาณ
	ชื่อเดิมมี-ชื่อใหม่มี	สิบเซ็ง-เซวงศักดิ์ หีด-กุหลาบ บุญเหลือ-สุขกฤต	พงษ์เทพ-สุธี, สมเกียรติ-ณัฐศิริ, สมพงษ์-ณัฐพงษ์, โสภณ-พิเชษฐ์
	ชื่อเดิมไม่มี-ชื่อใหม่มี	ลม-สุรพงษ์, เจือ-สุรศักดิ์, กัลยา-สมพงษ์, กุ้ยเตี้ย-ศักดิ์ชัย	น้ำฝน-รติกา บัวไข่-ศศิมาภรณ์
	ชื่อเดิมไม่มี-ชื่อใหม่ไม่มี	เอียง-ยุวดี, ด้อย-วราภรณ์, บัวเงิน-บวร, เกียงคำ-อุไรวรรณ	ลิขิต-นราวุฒิ, วันดี-ณัฐนันท์, อ่อน-อรนุช, บุญเตียง-จิรทีปต์
วันจันทร์ อ และสระทุกตัว	ชื่อเดิมมี-ชื่อใหม่ไม่มี	สมปอง-ปกรณ, พิทยา-กฤษณ์, วันทนา-พรพรรณ	เพชรพริ้ง-ชนพร, น้ำทิพย์-นภัสสร, ชูลี-ชรพรรณ, อิทธิพล-ทศพล
	ชื่อเดิมมี-ชื่อใหม่มี	ตุ้-เสริมศักดิ์, ไข่ปอก-สุคนธ์, บุญทึง-ศุภชัย, ดีเล็ก-สมศักดิ์	ศักดิ์ชัย-ธนาพงศ์, ปล้อง-ปราโมทย์, อำพัน-ปวีณา, โฆษิต-พัชรวิษณุ
	ชื่อเดิมไม่มี-ชื่อใหม่มี	สมสมร-กรรณิกา, วัน-สิทธิพร, บัวจันทร์-แสงจันทร์	สรพงษ์-อริย์ชัย
	ชื่อเดิมไม่มี-ชื่อใหม่ไม่มี	นฤพนธ์-กฤษณ์, ปฐม-กัมพล, ฉัตรชัย-พรธวัช	ภัทรพงศ์-ณัฐวัฒน์, ฉัตรชัย-กฤต, บวรพล-พล, ปัญจพนธ์-ณัฐภัทร
วันอังคาร ก ข ค ง	ชื่อเดิมมี-ชื่อใหม่ไม่มี	บุญมาก-อิทธิพล, โชคชัย-บวรพล, ช่วง-เดชา, พงษ์ศักดิ์-มาโนช	สุลักษณ์-ปัทมา, สุขุม-จตุพร, สุนันรินทร์-รวุฒิ, สุรศักดิ์-ภัทร
	ชื่อเดิมมี-ชื่อใหม่มี	บุญส่ง-เกศธิดา, แดง-นักรบ, เคน-เกรียงไกร, กุ้ยลั้ง-กัญญา	-
	ชื่อเดิมไม่มี-ชื่อใหม่มี	วิจิตร-คมกฤษ, แหวน-รังสรรค์, ยูฮวด-ยุทธศักดิ์	สมพร-พงษ์ศักดิ์, ฟาซี-ธีรพงษ์, สั้ม-เกสรพรรณ
	ชื่อเดิมไม่มี-ชื่อใหม่ไม่มี	สมชัย-พิสมัย, สมชาย-ธวัช, สมศรี-สุชาดา, จิม-อรนุช	สมาน-อรรถสิทธิ์, เฉลิม-เฉลิมไชย, สิริภพ-ธีรพัฒน์, สำลี-ณัฐชยา

ผลการวิเคราะห์การเลี่ยงอักษรกาลกิณีทั้งในชื่อจริงซึ่งจำแนกตามกลุ่มอายุและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อซึ่งจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยทุกช่วงเวลาสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในการตั้งชื่อ โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อคนสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับ

เรื่องดังกล่าวน้อยกว่าชื่อคนกลุ่มอายุอื่น ในขณะที่ชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อคนสมัยปัจจุบัน สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมากกว่าชื่อคนในช่วงสมัยอื่น ๆ และยังแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงด้วยว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในการตั้งชื่อมากขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเป็นดังที่ เทพ สุนทรสารทูล (2541 : 57) กล่าวไว้ว่า เพราะคนในสมัยปัจจุบันได้รับการศึกษามากขึ้นจึงหันมาสนใจในเรื่องการตั้งชื่อให้เป็นสิริมงคลกันมากขึ้น หรืออาจเป็นเพราะคนสมัยปัจจุบันมีความรู้สึกไม่มั่นคงในชีวิตมากกว่าคนสมัยก่อนจึงพยายามหาหลักยึดเหนี่ยวมากขึ้นกว่าแต่เดิม การใส่ใจวิธีการตั้งชื่อเพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่ตนก็เป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้รู้สึกมั่นคงมากขึ้น ดังที่ ผ่องพันธุ์ มณีรัตน์ และคณะ (2539 : 663-671) กล่าวว่า ความเสี่ยงจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ ความไม่เข้าใจกลไกอันสลับซับซ้อนของระบบเศรษฐกิจ ความรู้สึกพึ่งพาตนเองไม่ได้ และความกดดันจากวิถีการครองชีพในเมืองสมัยใหม่ที่ต้องแก่งแย่งแข่งขันกัน ทำให้คนในสมัยปัจจุบันยังคงต้องการที่พึ่งทางใจ เชื่อเรื่องโชควาสนา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่

5.2 การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อ

ในการวิเคราะห์การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ใน 2 ประเด็นคือ วิเคราะห์ว่าชื่อที่ผ่านการวิเคราะห์และแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อมาแล้วในหัวข้อ 5.1 จะแสดงความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่ลดลงไปกว่าเดิมโดยการเลือกใช้อักษรศรีหรือเดชขึ้นต้นชื่อตามที่ผู้รู้ตำราทักษาส่วนใหญ่ระบุไว้หรือไม่ ประเด็นต่อมาผู้วิจัยจะวิเคราะห์การเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อโดยพิจารณาจากความหมายของอักษรแต่ละกลุ่ม คือ บรivar อายุ เดช ศรี มูละ อุดสาหะ มนตรี ว่าชื่อคนแต่ละช่วงสมัยนิยมขึ้นต้นชื่อด้วยอักษรใด อันจะสะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่แสดงออกทางรูปคำได้

การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษามาใช้ในชื่อนั้น ก็คือ การนำอักษรที่ประจำอยู่ในแต่ละวันตามระเบียบทักษา อันได้แก่ บรivar อายุ เดช ศรี มูละ อุดสาหะ มนตรี มาประกอบกันเป็นชื่อ และหลีกเลี่ยงการใช้อักษรกาลกิณี ดังได้กล่าวแล้วว่าระเบียบหรือทักษาที่จัดให้เข้ากับพระเคราะห์หรือวันทั้ง 8 นั้น มีความหมายแตกต่างกันไป อาทิ บรivar หมายถึง ผู้แคว่ล้อมไถลัดซัดได้แก่ ญาติพี่น้อง สามภรรยา บุตร มิตรสหาย รวมทั้งคนที่อยู่ในปกครอง , อายุ หมายถึง สุขภาพและการมีอายุยืน , เดช หมายถึง ความมีอำนาจ ชื่อเสียงและเกียรติยศ และศรี หมายถึง ความดีงาม ความมีสง่าราศี และมีทรัพย์ เป็นต้น การเลือกอักษรที่ตรงกับระเบียบใดในแต่ละวันมาใช้จึงมีความหมายอันจะส่งผลให้เจ้าของชื่อเป็นเช่นนั้นไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอักษรที่ใช้ขึ้นต้นชื่อ ตัวอย่าง

เช่น ชายเกิดวันอังคาร ต้องการให้เป็นคนเข้มแข็งมีเกียรติยศชื่อเสียง อำนาจบารมี ก็ตั้งชื่อว่า "ดี" โดยนำอักษร ด ซึ่งเป็น เดช ของคนที่เกิดวันอังคาร มาใช้ขึ้นต้นชื่อ หรือหญิงที่เกิดวันศุกร์ ต้องการให้มีความดีงาม มีสง่าราศี ก็ตั้งชื่อว่า "จำปา" โดยนำอักษร จ ซึ่งเป็น ศรี ของคนที่เกิดวันศุกร์ มาใช้ขึ้นต้นชื่อ เป็นต้น

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อ เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อของคนไทยในช่วงสมัยต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าว ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะชื่อคนไทยที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อทั้ง 1,793 ชื่อในหัวข้อ 5.1 มาใช้วิเคราะห์เพราะชื่อทั้งหมดเหล่านั้นผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีมาแล้วและสรุปได้ว่าเป็นชื่อที่สะท้อนความเชื่อดังกล่าว รายชื่อทั้งหมดเหล่านั้นจำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป จำนวน 91 ชื่อ กลุ่มอายุ 61-80 ปี 286 ชื่อ กลุ่มอายุ 41-60 ปี 421 ชื่อ กลุ่มอายุ 21-40 ปี 479 ชื่อ และกลุ่มอายุ 1-20 ปี 561 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 5.7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.7 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อ จำแนกตามกลุ่มอายุ

อักษรที่ใช้ขึ้นต้นชื่อ	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
บริวาร	17	18.68	54	18.88	64	15.20	88	18.37	96	18.60
อายุ	8	8.79	38	13.29	40	9.50	70	14.61	45	8.72
เดช	12	13.19	43	15.03	76	18.05	74	15.45	102	19.77
ศรี	24	26.37	48	16.78	80	19.00	90	18.79	97	18.80
มูละ	14	15.39	29	10.14	63	14.97	51	10.65	73	14.15
อุตสาหะ	7	7.69	38	13.29	62	14.73	66	13.78	62	12.01
มนตรี	9	9.89	36	12.59	36	8.55	40	8.35	41	7.95
รวม	91	100	286	100	421	100	479	100	561	100

$$(X^2 = 35.276 \quad df = 24 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 5.7 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ (X^2) พบว่า การเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะเลือก

ใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลไม่แตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าอักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดที่ใช้ขึ้นต้นชื่อของคนไทยแต่ละกลุ่มอายุนั้นไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก อักษรที่ใช้ขึ้นต้นชื่อที่มีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏมากที่สุดในแต่ละกลุ่มอายุส่วนใหญ่เหมือนกัน กล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี ปรากฏอักษรที่เป็นศรีขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี ปรากฏอักษรที่เป็นบริวารขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏอักษรที่เป็นเดชขึ้นต้นชื่อมากที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่า ชื่อคนไทยเกือบทุกช่วงสมัยสะท้อนความเชื่อว่าเป็นสิริมงคลส่วนใหญ่คือชื่อที่เลือกใช้อักษรที่เป็นศรีหรือเดช นำหน้าชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับความเชื่อตามตำราทักษาซึ่งผู้รู้ส่วนใหญ่กล่าวไว้ตรงกัน อาทิ เสฐียรพงษ์ วรรณปก (2524 : 11) กล่าวว่า การตั้งชื่อมราวาสโดยทั่วไปนิยมขึ้นต้นชื่อดัวยอักษรที่เป็นเดช และศรี ส่วนการเลือกใช้อักษรบริวารขึ้นต้นชื่อนั้น อาจจะได้รับอิทธิพลมาจากการตั้งฉายาของพระภิกษุ หรือการตั้งพระนามเจ้านาย ซึ่งมักขึ้นต้นด้วยอักษรที่เป็นบริวาร เนื่องจากความเชื่อตามตำราทักษานี้เริ่มนิยมในหมู่เจ้านายมาก่อน จึงอาจอนุมานได้ว่าเชื่อตามหลักทักษาได้

ส่วนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกโดยการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลนำหน้าชื่อนั้น จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละกลุ่มอายุ เนื่องจากชื่อคนไทยทุกกลุ่มอายุสะท้อนความเชื่อดังกล่าวตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลือกใช้อักษรที่เป็นเดช หรือศรีขึ้นต้นชื่อเช่นเดียวกัน แม้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี จะปรากฏค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเลือกใช้อักษรที่เป็นบริวารขึ้นต้นชื่อมากที่สุดก็ตาม แต่ก็อนุมานตามที่ผู้รู้บางท่านระบุไว้ อีกทั้งอักษรที่เป็นศรีและเดชก็ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันไม่มากนัก การไม่พบความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวในแต่ละกลุ่มอายุนี้อาจเป็นเพราะชื่อทั้งหมดที่นำมาใช้วิเคราะห์ในหัวข้อนี้เป็นชื่อที่ผ่านการวิเคราะห์และสรุปได้ว่าแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีมาแล้ว ดังนั้นการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลนำหน้าชื่อจึงตรงตามที่ตำราทักษาระบุด้วยเช่นกัน

เมื่อพิจารณาในประเด็นความหมายของอักษรประจำวันเกิดที่ตรงกับระเบียนในทักษา อาจกล่าวได้ว่า ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี สะท้อนความเชื่อที่ว่าความดีงาม มีสง่าราศี และมีทรัพย์ ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด เนื่องจากเลือกใช้อักษรศรีที่มีความหมายดังกล่าวขึ้นต้นมากที่สุด ทั้งนี้เพราะต้องการให้เจ้าของชื่อเกิดความดีงาม มีสง่าราศี และมีทรัพย์ ตามความหมายของอักษรที่เป็นศรีประจำวันเกิดด้วย ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี สะท้อนความเชื่อว่าเป็นคนแหวัดล้อมไถ่ชิต หรือการมีมิตรสหายมาก ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด โดยแสดงออกทางการเลือกใช้อักษรที่เป็นบริวารที่มีความหมายดังกล่าวขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อว่าเป็นสิริมงคลมากที่สุดคือเกียรติกษและอำนาจบารมี เนื่องจากเลือกใช้อักษรที่เป็นเดชขึ้นต้นชื่อมากที่สุด

การเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางการเลือกใช้อักษรมงคลขึ้นต้นชื่อในแต่ละช่วงสมัยนั้นมีปรากฏอยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อที่คล้ายคลึงกันคือเชื่อว่าความดีงาม มีสง่าราศี และมีทรัพย์ เป็นสิริมงคลสูงสุด ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อคนสมัยใหม่นั้นสะท้อนความเชื่อที่เปลี่ยนแปลงไปอันอาจเป็นเพราะคนในสังคมปัจจุบันต้องการเกียรติยศชื่อเสียงมากกว่าแต่ก่อน เนื่องจากผู้ที่มีเกียรติยศชื่อเสียงจะเป็นที่ยอมรับและเคารพนับถือของคนทั่วไป อีกทั้งยังอาจได้รับสิ่งอันพึงปรารถนาอื่น ๆ ได้โดยง่าย อาทิ ทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่ง สุขและความรัก เป็นต้น

ความหมายของอักษรที่ใช้ขึ้นต้นชื่อดังกล่าวส่วนใหญ่สอดคล้องกับการเลือกใช้ความหมายของหน่วยศัพท์ที่แสดงสิริมงคลในการตั้งชื่อของคนไทยแต่ละช่วงสมัย² กล่าวคือ ชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี ใช้หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด และชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ก็ปรากฏความถี่ของความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองนี้เป็นลำดับที่ 2 ซึ่งความหมายดังกล่าวตรงกับความหมายของอักษรศรีที่ปรากฏมากที่สุดชื่อคนไทยทั้ง 3 กลุ่มอายุจากผลการวิเคราะห์ข้างต้น ส่วนชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี ก็ปรากฏความถี่ของความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูล ในลำดับต้น ๆ ซึ่งตรงกับความหมายของอักษรบริวาร และชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ก็ปรากฏความถี่ของความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศและอำนาจ ในลำดับต้น ๆ เช่นเดียวกัน ซึ่งตรงกับความหมายของอักษรเดช การป้องกันของผลการวิเคราะห์ทั้งสองหัวข้อดังกล่าว อาจเป็นเครื่องยืนยันให้ผลการวิเคราะห์เรื่องความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางความหมายของชื่อคนไทยทั้ง 5 กลุ่มอายุ ในบทที่ 6 ให้ชัดเจนและมีน้ำหนักมากขึ้น

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อที่แสดงการเลือกใช้อักษรที่เป็นศรี เดช และบริวาร ของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ มาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 5.8 ต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² ตารางประกอบจากตารางที่ 6.11 เปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทย 5 กลุ่มอายุ ในบทที่ 6

ตารางที่ 5.8 ตัวอย่างชื่อที่แสดงการเลือกใช้อักษรที่เป็นศรี เดช และ บริวาร ของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ

วันเกิด	อักษร	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
อาทิตย์	ศรี= ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	ณรงค์	-	ณรงค์	ณัฐธา	ณัฐพันธ์ ณัฐคนัย
	เดช= จ ฉ ช ษ ฒ ณ	ชัย	จีบ จัญญ	จำปี ชูชัย	จิรายุ ชนะชัย	จารุกร ชูเกียรติ
	บริวาร= อ และสระทุกตัว	อรุณ	เอียง อุคม	อำไพ อำนาจ	อิทธิพล อุคมฤทธิ์	อานนท์ อมรรัตน์
จันทร์	ศรี= ค ต ถ ท ธ น	-	ถนอม	ธงชัย ธนพล	ธนวัฒน์ ทศพร	ดวงกมล นภัสสร
	เดช= ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	-	-	ณัฐวัฒน์ ณัฐพงศ์
	บริวาร= ก ข ค ง	-	-	กรกมล ขวัญชัย	กชกร กรชน	กนกวรรณ กรกัญ
อังคาร	ศรี= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	พันธุ์ มี	พูน บุญศรี	พูนศรี ปรีชา	พนิดา ปิ่นรัชฎ์	ภูริช พิชญธิดา
	เดช= ค ต ถ ท ธ น	ต้า	แต้ม	คุสิต ทวี	ธันยา ธีรชัย	ธวัชชัย ธีรวัช
	บริวาร= จ ฉ ช ษ ฒ ณ	จี จันทร์	จีน ฉลวย	จรัส ชาติชาย	จิระเดช ชมภัสสร	จิรนนท์ ญาดา
พุธ	ศรี= ข ร ล ว	ลำควน	วิไล ล้อม	วัฒนา ขงยุทธ	วรพล รวีวรรณ	วิริยะ ฤทธิไกร
	เดช= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	นุ ประสงค์	ปิ่น มี	พีระกร ประเสริฐ	มานพ พงษ์ศักดิ์	พนิดา บวรภัก
	บริวาร= ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	-	ณัฐวุฒิ ณัฐพงษ์	ฐิติมา ณัฐภรณ์
พฤหัสบดี	ศรี= อ และสระทุกตัว	-	อ้อม อรุณ	อารี อัมพร	อุบล อรอุมา	อัญชิตา อภิวรรณ
	เดช= ศ ษ ส ห พ ฮ	สุขศรี	ศิริ สว่าง	สมพงษ์ สุมาลี	สมชาย สาคร	สรวิชญ์ สุพิชญา
	บริวาร= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	ประภา	พวง บุญล้อม	พรชัย มงคล	พีระ ปิยะพร	แพรวา ปริญญา

วันเกิด	อักษร	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
ศุภร์	ศรี= จ ฉ ช ษ ฌ ญ	-	ขึ้น จ่านง	ชุตินา จินดา	-	ชกัฑธาดา ชุตินา
	เดช= ก ข ค ฌ ง	-	เกษม คำแปง	กนก คุณ	กาจ กิตติธนา	กานต์เมธัส คมสัน
	บริวาร= ศ ษ ส ห พ ฮ	ตั้ง	สุคำ सानติ	สุชุม สุกชัย	สันติ สุนันท์	สุธิธิดา สิทธิินันท์
เสาร์	ศรี= ศ ษ ส ห พ ฮ	สวัสดิ์ สมศรี	สร้อย สงวน	สมยศ สุดา	ศรีวิภา สินชัย	ศุภวิชญ์ สุรัภย์ธิดา
	เดช= ษ ร ล ว	วิโรจน์รัชนี	วิเชียร ยุพิน	วรรณาด ยุพิน	รัตนชัย วรวิทย์	วิศศิชาพงศ์ วสุรัตน์
	บริวาร= ค ต ถ ท ธ น	นวล	ทอง ดวงจันทร์	ทองดี นันทพล	ธนโชค นฤมล	ธนิดา ธนาวิทย์

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ชื่อคนไทยทุกช่วงสมัยสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลือกใช้รูปคำที่นำหน้าชื่อดด้วยอักษรที่เป็นศรีและเดชมากกว่าอักษรที่มีความหมายอื่น

5.3 ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่เป็นหลักสำคัญอีกประการหนึ่งในการตั้งชื่อให้เป็นสิริมงคลตามตำราทักษา ดังได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่โดยจำแนกตามกลุ่มอายุ เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยที่แสดงออกทางการใช้รูปคำและความหมายที่สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในแต่ละช่วงสมัย รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวด้วย

ผู้วิจัยนำชื่อคนไทยที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 3,714 ชื่อมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยใช้ความสัมพันธ์ทางด้านเสียงพยัญชนะต้น ความสัมพันธ์ทางด้านเสียงสระ ความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์ ความสัมพันธ์ทางรูปคำ และความสัมพันธ์ทางความหมายเป็นเกณฑ์ กล่าวคือพิจารณาชื่อแต่ละชื่อที่มีเสียงพยัญชนะต้นหรือเสียงสระของแต่ละพยางค์เหมือนกับชื่อพ่อแม่ เช่น พ่อชื่อ สิริศักดิ์ ลูกชื่อ สิทธิโชค มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากมีเสียงพยัญชนะต้นพยางค์หน้าเหมือนกัน แม่ชื่อ กัลยาณี ลูกชื่อ พระระพี มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากมีเสียงสระของพยางค์หลังเหมือนกัน เป็นต้น พิจารณาชื่อที่มีรูปพยางค์หรือรูปคำเหมือนกับชื่อพ่อแม่ เช่น พ่อชื่อประเสริฐ ลูก

ชื่อ ประสบโชค มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากมีรูปพยางค์หน้าเหมือนกัน แม่ชื่อนุญบันดาล ลูกชื่อนุญประสาท มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากมีรูปคำพยางค์หน้าเหมือนกัน เป็นต้น และพิจารณาชื่อที่มีความหมายสัมพันธ์เกี่ยวกับชื่อพ่อแม่ เช่น พ่อชื่อ สิน ลูกชื่อ ธนา หรือแม่ชื่อ ศศิธร ลูกชื่อ รัชนิกร มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากมีความหมายถึงความมั่งคั่ง และธรรมชาติ ตามลำดับเหมือนกัน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 5.9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.9 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อคนไทยที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	157	30.54	421	52.63	484	60.50	559	69.88	607	75.88
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	357	69.46	379	47.37	316	39.50	241	30.12	193	24.12
รวม	514	100	800	100	800	100	800	100	800	100

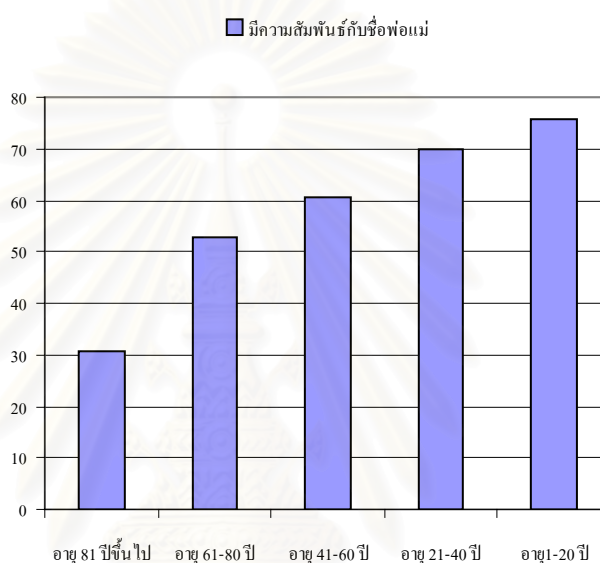
$$(X^2 = 320.509 \quad df = 4 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 5.9 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่มีและไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในชื่อคนไทยมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะมีจำนวนชื่อทั้งสองประเภทดังกล่าวแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของการปรากฏจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปมีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่น้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏ คิดเป็นร้อยละ 30.54 และชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากที่สุดถึงร้อยละ 75.88 ส่วนชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี ล้วนมีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น กล่าวคือ คิดเป็นร้อยละ 52.63 ร้อยละ 60.50 และร้อยละ 69.88 ตามลำดับ จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่แสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่น้อยกว่าชื่อคนไทยในกลุ่มอายุอื่น ส่วนชื่อคนในกลุ่มอายุอื่น ๆ นั้นล้วน

สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับมากทุกกลุ่มอายุ โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในแต่ละกลุ่มอายุนั้น อาจแสดงให้เห็นชัดเจนขึ้นได้ ดังแผนภูมิที่ 5.2 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 5.2 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของชื่อคนไทยที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ จำแนกตามกลุ่มอายุ

จากแผนภูมิที่ 5.2 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในแต่ละกลุ่มอายุจะเพิ่มขึ้นตามกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับ ซึ่งอาจจะสรุปได้ว่า ชื่อคนไทยในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าชื่อคนไทยสมัยก่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยในช่วงสมัยหลังเป็นสังคมที่เปิดกว้างมากขึ้น คนในสังคมมีการศึกษาและมีความเสมอภาคมากขึ้น การตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากขึ้นนี้จึงอาจจะเกิดการเลียนแบบการตั้งพระนามของฝ่าย เจ้านายซึ่งนิยมตั้งพระนามให้สัมพันธ์กัน ซึ่ง วิรัช ศิริวัฒนะนาวิน (2544 : 134) ก็ได้แสดงความเห็นไว้เช่นเดียวกันนี้ว่าเงื่อนไขในการตั้งชื่อบุคคลในครอบครัวให้สัมพันธ์กัน น่าจะได้รับอิทธิพลมาจากการตั้งพระนามของเจ้านาย พร้อมทั้งได้ยกตัวอย่างการตั้งพระนามพระโอรสพระธิดาของสมเด็จพระเจ้าพี่ยาเธอ เจ้าฟ้ามหาดลลิตยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ (สมเด็จพระมหิตลาธิเบศ อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก) ซึ่งมีพระนามดังนี้คือ หม่อมเจ้าหญิงกัลยาณีวัฒนา หม่อมเจ้าชายอนันตมหิตล และหม่อมเจ้าชายภูมิพลอดุลยเดช จะเห็นได้ว่านอกจากพระนามของพระโอรสทั้งสองพระองค์จะสัมพันธ์กับพระนามของพระบิดาโดยนำคำส่วนหนึ่งของพระนามพระบิดามาใช้ คือ มหิตล และอดุลยเดช แล้ว พระนามพระโอรสและพระธิดาทั้งสามพระองค์ยังแสดงความสัมพันธ์กันโดย

ใช้เสียงสระที่คล้องจองกันอีกด้วย กล่าวคือ ชื่อภัตตาคารพัฒนา ส่งสัมผัสกับ อานันทมหิตล และชื่อ อานันทมหิตล ส่งสัมผัสกับ ภูมิพลอดุลยเดช

เมื่อพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่ นั้น ผู้วิจัยพบความสัมพันธ์ 5 ลักษณะ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 5.10 และแผนภูมิที่ 5.3 ต่อไปนี้

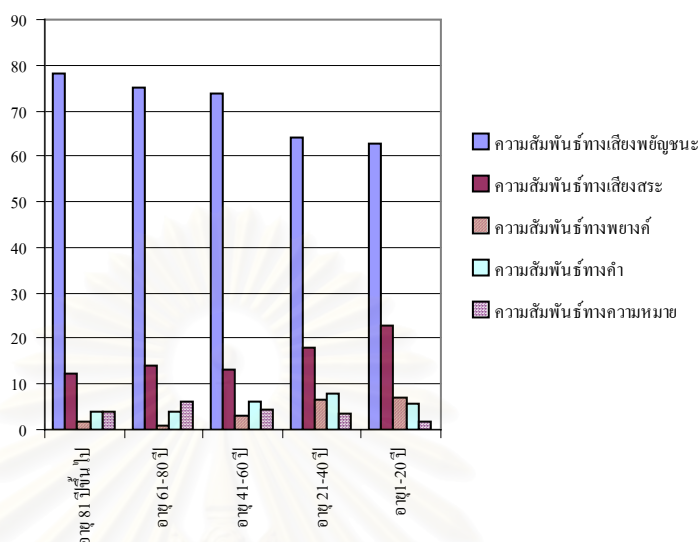
ตารางที่ 5.10 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสัมพันธ์กับ ชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ทาง เสียงพยัญชนะ	123	78.35	316	75.06	357	73.76	358	64.04	382	62.93
ความสัมพันธ์ทาง เสียงสระ	19	12.10	59	14.01	63	13.02	101	18.07	138	22.74
ความสัมพันธ์ทาง พยางค์	3	1.91	3	0.72	14	2.89	37	6.62	43	7.08
ความสัมพันธ์ทาง คำ	6	3.82	17	4.04	29	5.99	44	7.87	34	5.60
ความสัมพันธ์ทาง ความหมาย	6	3.82	26	6.17	21	4.34	19	3.40	10	1.65
รวม	157	100	421	100	484	100	559	100	607	100

$$(X^2 = 87.356 \text{ df} = 16 \text{ p} < 0.01)$$

ศูนย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 5.3 ค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ของชื่อคนไทยจำแนกตามกลุ่มอายุ

ตารางที่ 5.10 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่ในชื่อคนแต่ละกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยทุกกลุ่มอายุมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏของความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะกับชื่อพ่อแม่มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นลักษณะภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อลูกกับชื่อพ่อแม่ได้ชัดเจนมากที่สุด และตั้งได้ง่ายกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ๆ เช่น พ่อชื่อคำ ลูกชื่อคุณ และแม่ชื่ออรุณ ลูกชื่ออารี เป็นต้น ส่วนลักษณะความสัมพันธ์ที่มีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏในลำดับที่ 2 ก็เหมือนกันในทุกกลุ่มอายุเช่นกันคือ ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ เช่น พ่อชื่อชัชวาลย์ ลูกชื่อรัฐพล และแม่ชื่อ กมลพร ลูกชื่อ นภัสสร เป็นต้น ส่วนลักษณะความสัมพันธ์ที่มีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏน้อยที่สุดในกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี และกลุ่มอายุ 41-60 ปี คือ ความสัมพันธ์ทางพยางค์ ในกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี คือ ความสัมพันธ์ทางความหมาย

ผลการวิเคราะห์ข้างต้นอาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยทุกช่วงสมัยสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะกับชื่อพ่อแม่มากที่สุด ส่วนการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความเชื่อดังกล่าวนั้น อาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุที่น้อยลงหรือชื่อคนไทยสมัยใหม่จะสะท้อนความเชื่อนี้โดยการแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีเสียงพยัญชนะสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ลดลง แต่จะแสดงออกโดยการใช้ลักษณะความสัมพันธ์อื่น ๆ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ทางเสียงสระมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความสัมพันธ์ทางเสียงสระจะทำให้เกิดชื่อที่มีเสียงคล้องจองกันมากกว่าความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ และคนไทยสมัยใหม่ก็

ตระหนักถึงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ และความไพเราะคล้องจองมากขึ้นจึงเลือกใช้ลักษณะความสัมพันธ์ทางเสียงสระเพิ่มขึ้น เช่น พ่อชื่อนิมิต ลูกชื่ออิทธิพัทธ์ พ่อชื่อสมบัติ ลูกชื่อณัฐสุดา แม่ชื่อนันติ ลูกชื่อปรีชา และแม่ชื่อสุดาวรรณ ลูกชื่อพันธกานต์ เป็นต้น

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อคนไทยที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 5.11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.11 ตัวอย่างชื่อคนไทยที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ลักษณะความสัมพันธ์	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	จำ-เขี้ยว ชม-ชิด วอ-วาด ตุ่น-ต่ำ	นวล-น้อย คำ-คุณ แจ่ม-ชูศรี ชด-ชื่นใจ	สิงห์คำ-สุชาติ ไสว-ศักดิ์ อรุณ-อารี ผักชี-พิเชษฐ	จีระกานต์-จารุวัฒน์ สมพิศ-ศิริภัตรา ธนะ-ธีระ สะอาด-ศิริเพ็ญ	รสรินทร์-รชฎ อัมพร-อัครเดช อนันตพร-เอนกณัฐ วราวุธ-วิษชากร
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	ต่ำ-หล้า ทอง-ผ่อง ทองดี-สมศรี ตุ๊กตา-อาภรณ์	แดง-แสง ลอย-น้อย บัวปิ่น-ดวงจันทร์ บุญมี-ทวี	ยูพา-สาคร จำรูญ-สำราญ มนัส-ชัชวาล ปราณี-ธีรพล	ประพันธ์-กัลยา วนิดา-นาวิน ปรีชา-นิภาพร ปวรรัตน์-พัทธนันท์	สุวิษ-พิชชา วิชัย-ตรีพร เกียรติกุล-พิรุณรักษ์ จักรี-ธีรวัฒน์
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	ลำลี-ลำรวย ละม้าย-ละมุน จำเริญ-จำเนียร	ลำอาจ-สำราญ จำรัส-จำนง ลำลี-สัมพันธ์	ประเสริฐ-ประสงค์ ประชา-ประชุมพล ประสงค์-ประธาน	อุดม-อุษา สุวรรณ-สุภาวดี ฤดี-สิริวดี วิเชียร-วิไลพร	สุวรรณา-สุมิตรา พงศกร-พิชชากร ศักดิ์-ญาดา นเรศ-นเรศ
ความสัมพันธ์ทางคำ	สมบุญ-บุญช่วย บุญมี-บุญชู ทองดี-ทองอยู่	คำ-เกียงคำ บุญตัน-บุญเลิศ สมบุญ-บุญเกิด ทองอยู่-ทองพูน	ศรีนวล-ศรีอานนท์ บุญมี-มีศักดิ์ สมพร-นันทพร พีระพล-พีระพรรณ	ธงชัย-สิทธิชัย ดวงกมล-กมลทัศน์ อรุณสวัสดิ์-อรุณรุ่ง ธีรพงศ์-ธีรชัย	เรืองนภา-เรืองวิทย์ ทรงพล-ภักพล วุฒิชัย-ณัฐวุฒิ ธนวัฒน์-วรวัฒน์
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	น้อย-เล็ก แจ่ม-ประกา คำนวล-บัวแก้ว	เงิน-ทองทวี สร้อย-สังวาล แก้ว-ทองก้อน	ทอง-สุวรรณ มะลิ-บัวขาว สวัสดิ์-มงคล	ประทุม-บงกช โชติ-จำรัส คงเดช-ฤทธิรงค์ ดอกไม้-บุปผาชาติ	ลำรวย-โสภา ดุสิต-อดิเทพ จำรัส-วิโรจน์ วันดี-มงคล

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อคนสมัยก่อน สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกนิในชื่อ โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่แสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่น้อยกว่าชื่อคนไทยในช่วงสมัยอื่น ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีหรือชื่อคนสมัยปัจจุบันนั้น

สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ นั่นคือคนไทยในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นกว่าชื่อคนไทยสมัยก่อนตามลำดับ

การวิเคราะห์รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยช่วงสมัยต่าง ๆ ข้างต้น อาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อคนสมัยก่อน สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อน้อยกว่าชื่อคนไทยในช่วงสมัยอื่น ทั้งที่แสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อและการแสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ส่วนชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อคนสมัยปัจจุบันสะท้อนความเชื่อเรื่องดังกล่าวมากที่สุด ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อนั้น ชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นตามลำดับ ทั้งที่แสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อและการแสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ด้วยเช่นกัน อันอาจแสดงให้เห็นแนวโน้มต่อไปได้ว่าชื่อคนไทยในสมัยต่อ ๆ ไป ก็จะมีสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางรูปคำเพิ่มมากขึ้นด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

ความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี ที่สะท้อนจากความหมายในชื่อของคนไทย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนไทยโดยจำแนกเป็น 5 กลุ่มอายุ คือ กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี เพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางความหมายในชื่อของคนไทยในแต่ละช่วงสมัย รวมทั้งเปรียบเทียบความหมายของชื่อของคนกลุ่มอายุต่างกันเพื่อแสดงความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวที่แสดงออกทางความหมายของชื่อด้วย

ผู้วิจัยจำแนกชื่อคนไทยออกเป็น 5 กลุ่มอายุ เพื่อใช้ชื่อนั้นเป็นตัวแทนลักษณะภาษาที่ใช้อยู่ในช่วงสมัยที่ต่างกัน 5 ช่วงสมัย เนื่องจากลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อคนกลุ่มอายุต่าง ๆ นั้นเป็นภาษาที่ใช้ในแต่ละช่วงสมัยที่เจ้าของชื่อนั้นเกิด จึงสามารถสะท้อนความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรมของคนในช่วงสมัยนั้น ๆ ได้ ดังได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 5

การวิเคราะห์ความหมายของชื่อในบทนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยแยกหน่วยศัพท์แต่ละหน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายแต่ละความหมายออกจากกันและจัดกลุ่มไว้ตามหมวดความหมาย จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ไปแจกแจงความถี่ในการปรากฏของแต่ละความหมาย โดยแสดงผลเป็นจำนวนครั้ง และค่าเฉลี่ยร้อยละ โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามการวิเคราะห์ความหมายของชื่อจริงในหัวข้อ 4.2 ในบทที่ 4

6.1 ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป

ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างข้อมูลรายชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อที่ตั้งก่อนปี พ.ศ. 2464 ที่จะใช้วิเคราะห์จำนวนทั้งสิ้น 514 ชื่อ ซึ่งเป็นรายชื่อทั้งหมดของผู้ที่อยู่ในกลุ่มอายุนี้ได้จากฐานข้อมูลบัญชีรายชื่อบุคคลของทั้ง 8 ตำบลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ เนื่องจากในแต่ละตำบลนั้นมีรายชื่อผู้ที่อยู่ในกลุ่มอายุนี้ตำบลละไม่ถึง 100 ชื่อ ผลการวิจัยพบว่า ชื่อทั้ง 514 ชื่อนั้น สามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ได้ทั้งสิ้น 573 หน่วยศัพท์ และจัดกลุ่มความหมายได้ 12 กลุ่มความหมาย โดยแสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายแต่ละกลุ่มความหมายเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้ดังตารางที่ 6.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.1 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ในชื่อคนไทย กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป

ความหมาย	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
1. กิริยาและคุณลักษณะ	165	28.80
2. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	79	13.79
3. ธรรมชาติ	69	12.04
4. ความมั่งคั่ง	64	11.17
5. ความสุขและความรัก	53	9.25
6. ศาสนาและความเชื่อ	31	5.41
7. คนและวงศ์ตระกูล	31	5.41
8. การดำรงอยู่	22	3.84
9. ความรู้ความสามารถ	18	3.14
10. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	17	2.97
11. ลำดับและจำนวน	8	1.39
12. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	6	1.05
ไม่รู้ความหมาย	10	1.74
รวม	573	100

จากตารางที่ 6.1 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึง กิริยาและคุณลักษณะ มากที่สุด ส่วนหน่วยศัพท์ที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 คือ หน่วยศัพท์ที่หมายถึง ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง หน่วยศัพท์ที่หมายถึงธรรมชาติ และหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความมั่งคั่ง ตามลำดับ ลำดับความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยในช่วงสมัยนี้สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่า กิริยาและคุณลักษณะของเจ้าของชื่อเป็นสิริมงคลมากที่สุด ชื่อที่หมายถึงกิริยาและคุณลักษณะซึ่งพบเห็นหรือสังเกตได้จากการกระทำ หรือสภาพลักษณะของเจ้าของชื่อ หรือจากเหตุการณ์ในขณะนั้น จึงปรากฏมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นชื่อที่บ่งบอกลักษณะของเจ้าของชื่อได้ชัดเจน แสดงความเป็นปัจเจกบุคคล ใช้เรียกแทนตัวได้เหมาะสม เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจถึงลักษณะ อากา หรือเหตุการณ์เมื่อแรกเกิด ไม่เป็นชื่อที่สูงเกินตัว และมีความหมายที่เข้าใจง่าย โดยมักจะใช้หน่วยศัพท์ที่เป็นพยางค์เดียวและเป็นศัพท์ภาษาถิ่น เช่น จีบ สาย จี ตู เล็ก แดง คำ เป็นต้น

ส่วนหน่วยศัพท์ที่หมายถึง ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง หน่วยศัพท์ที่หมายถึงธรรมชาติ และหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความมั่งคั่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 นั้น แสดงให้เห็นว่าความหมายดังกล่าวก็ถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากด้วยเช่นกัน ความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความมั่งคั่งนั้น แสดงให้เห็นถึงสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตในลำดับต้น ๆ ส่วนความหมายเกี่ยวกับธรรมชาตินั้นแสดงความผูกพันใกล้ชิดกับธรรมชาติ และความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่มีอยู่ในสรรพสิ่งตามธรรมชาติ

หน่วยศัพท์ที่ใช้แสดงความหมายแต่ละความหมายในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปนี้มีทั้งหน่วยศัพท์ที่เป็นภาษาถิ่น ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาบาลีสันสกฤต ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างหน่วยศัพท์ที่ใช้แสดงความหมายต่าง ๆ พร้อมทั้งตัวอย่างชื่อ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 6.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.2 ตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป

ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
1. กิริยาและคุณลักษณะ	ทา อาบ คัด ขุด จีบ ส่าย จี๋ ตู๋ เล็ก เตี้ย แดง เสี่ยงยม	ทา อาบ คัด ขุด จีบ ส่าย จี๋ ตู๋ เล็ก เตี้ย แดง ดำ สุภาพ เสี่ยงยม
2. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	ดี ศรี สวัสดิ์ สิริ มงคล สุนทร สุขเจริญ	ดี ศรี สวัสดิ์ สิริ มงคล สุนทร สุพจน์ สุขัญญา เจริญ
3. ธรรมชาติ	บัว ฝ้าย จันทร์ กุหลาบ ลำดวน หนู	บัว บัวคำ ฝ้าย จันทร์เพ็ญ กุหลาบ ลำดวน หนู
4. ความมั่งคั่ง	ทอง คำ แก้ว เพ็ชร สิ้น มณี ทรัพย์ แหวน	ทอง ทองหล่อ คำ แก้ว เพ็ชร สิ้น มณี ทองทรัพย์แหวน
5. ความสุขและความรัก	เปรม สำราญ สุข รื่น สวาท	เปรม สำราญ สุขศรี รื่น สวาท
6. ศาสนาและความเชื่อ	บุญ อิน	บุญมี บุญชู บุญนำ อินแถลง
7. คนและวงศ์ตระกูล	ยุพา อนงค์ กุล พันธุ์	ยุพา อนงค์ กุล พันธุ์
8. การดำรงอยู่	คง รอด ปราณี	คง รอด ปราณี
9. ความรู้ความสามารถ	เมธา เขียน ลิขิต	เมธา เขียน ลิขิต
10. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	สม	สมนึก สมบุญ สมศรี สมพงษ์
11. ลำดับและจำนวน	เอี้ย ลูน หล้า นพ	เอี้ย ลูน หล้า นพ
12. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	เดชา ชัย	เดชา ชัย
ไม่รู้ความหมาย	หริ่ม หมิ แจ้ม เนือง เหมรม	หริ่ม หมิ แจ้ม เนือง เหมรม

6.2 ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปีหรือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2464-2483 จำนวน 800 ชื่อ พบว่าสามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ได้ทั้งสิ้น 1,016 หน่วยศัพท์ และจัดกลุ่มความหมายได้ 12 กลุ่มความหมาย โดยแสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายแต่ละกลุ่มความหมายเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 6.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.3 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ในชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี

ความหมาย	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	172	16.93
2. ความมั่งคั่ง	168	16.54
3. กิริยาและคุณลักษณะ	144	14.17
4. ธรรมชาติ	134	13.19
5. ความสุขและความรัก	96	9.45
6. ศาสนาและความเชื่อ	83	8.17
7. คนและวงศ์ตระกูล	62	6.10
8. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	46	4.53
9. การดำรงอยู่	38	3.74
10. ความรู้ความสามารถ	32	3.15
11. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	24	2.36
12. ลำดับและจำนวน	10	0.98
ไม่รู้จักความหมาย	7	0.69
รวม	1,016	100

จากตารางที่ 6.3 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง มากที่สุด ส่วนหน่วยศัพท์ที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 คือ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความมั่งคั่ง หน่วยศัพท์ที่หมายถึงกิริยาและคุณลักษณะ และหน่วยศัพท์ที่หมายถึงธรรมชาติ ตามลำดับ ลำดับความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยในช่วงสมัยนี้สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่าความดีงาม

และความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นความหมายที่แสดงคุณลักษณะทางนามธรรมที่แสดงความเป็นไปในทางที่คนต้องการ และพึงพอใจมากที่สุด อีกทั้งเชื่อว่าผู้ที่มีชื่อที่มีความหมายดังกล่าวจะประสบแต่สิ่งดีงามและมีชีวิตที่เจริญรุ่งเรืองตามชื่อไปด้วย อันจะเป็นผลให้ได้รับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตอื่น ๆ อันได้แก่ ลาภ ยศ สรรเสริญ และมีชีวิตที่มีความสุขต่อไป

หน่วยศัพท์ที่ใช้แสดงความหมายแต่ละความหมายในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปีนี้มีทั้งหน่วยศัพท์ที่เป็นภาษาถิ่น ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาบาลีสันสกฤต ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างหน่วยศัพท์ที่ใช้แสดงความหมายต่าง ๆ พร้อมทั้งตัวอย่างชื่อ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 6.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.4 ตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี

ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	ดี พร วร ศรี ศิริ สวัสดิ์ สุ ไสว สว่าง	ดี พร วรจันทร์ ศรีคำ ศิริ สวัสดิ์ สุวัฒน์ สุมาลี สุวิทย์ ไสว สว่าง
2. ความมั่งคั่ง	ทอง คำ แสง รัตน์ วิเชียร มี สมบูรณ์ อุดม	ทอง ทองก้อน คำปิ่น แสงคำ รัตน์ วิเชียร มี สมบูรณ์ อุดม
3. กิริยาและคุณลักษณะ	น้อย จ้อย กลม น้อย เขียว ขาว เพียร ซื่อตรง	น้อย จ้อย กลม น้อย เขียว ขาว เพียร ซื่อตรง
4. ธรรมชาติ	บัว อุบล บงกช โพธิ์ จำปี พยอม ประยงค์ แข สาคร	บัวเขียว อุบล บงกช โพธิ์ จำปี พยอม ประยงค์ แข สาคร
5. ความสุขและความรัก	ชื่น เกษม ปราโมทย์ สวาท ปรีชา ถนอม เอื้อ	ชื่น เกษม ปราโมทย์ สวาท ปรีชา ถนอม เอื้อ
6. ศาสนาและความเชื่อ	บุญ ทิพย์ ติบ เทพ อินทร์ วิษณุ ขวัญ	บุญ บุญศรี บุญเลิศ ทิพย์ ติบ เทพ อินทร์ วิษณุ ขวัญบุญ
7. คนและวงศ์ตระกูล	มานพ กัลยา ยุพา นารี	มานพ กัลยา ยุพา นารี
8. ความเหมาะสมและการเปรียบ	สม คล้าย	สมชาย สมศักดิ์ สมสมร คล้าย
9. การดำรงอยู่	ยัง อยู่ คง ถาวร เสถียร	ยัง อยู่ คง ถาวร เสถียร
10. ความรู้ความสามารถ	ปรีชาชาญ สามารถ ฉลาด	ปรีชาชาญ สามารถ ฉลาด
11. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	เกียรติ มนตรี วิจิต	เกียรติพงศ์ มนตรี วิจิต
12. ลำดับและจำนวน	หล้า เบ็ญจะ นพ	หล้า แสงหล้า เบ็ญจะ นพ
ไม่รู้ความหมาย	เนี้ยว เบ็ญ ปิ้ว หอม ร่ม	เนี้ยว เบ็ญ ปิ้ว หอม ร่ม

6.3 ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี หรือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2484-2503 จำนวน 800 ชื่อ พบว่าสามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ได้ทั้งสิ้น 1,165 หน่วยศัพท์ และจัดกลุ่มความหมายได้ 12 กลุ่มความหมาย โดยแสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายแต่ละกลุ่มความหมายเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 6.5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.5 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ในชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปี

ความหมาย	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	211	18.11
2. ความมั่งคั่ง	158	13.56
3. ธรรมชาติ	128	10.99
4. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	128	10.99
5. คนและวงศ์ตระกูล	110	9.44
6. ศาสนาและความเชื่อ	97	8.33
7. ความสุขและความรัก	89	7.64
8. กิริยาและคุณลักษณะ	81	6.95
9. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	77	6.61
10. ความรู้ความสามารถ	52	4.46
11. การดำรงอยู่	25	2.15
12. ลำดับและจำนวน	8	0.69
ไม่รู้จักความหมาย	1	0.08
รวม	1,165	100

จากตารางที่ 6.5 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปี ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง มากที่สุด ส่วนหน่วยศัพท์ที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 คือ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความมั่งคั่ง หน่วยศัพท์ที่หมายถึงธรรมชาติ และหน่วยศัพท์ที่หมายถึงเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ตามลำดับ ลำดับความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยช่วงสมัยนี้สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่า

ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด เช่นเดียวกับชื่อของคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี

ส่วนหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความมั่งคั่ง หน่วยศัพท์ที่หมายถึงธรรมชาติ และหน่วยศัพท์ที่หมายถึงเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 นั้น แสดงให้เห็นว่าความหมายดังกล่าวก็ถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากด้วยเช่นกัน ความหมายที่เกี่ยวกับความมั่งคั่ง และความหมายที่เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ แสดงให้เห็นถึงสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิต ส่วนความหมายเกี่ยวกับธรรมชาตินั้นแสดงให้เห็นถึงความผูกพันของคนไทยกับธรรมชาติ และความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่มีอยู่ในสรรพสิ่งตามธรรมชาติ

หน่วยศัพท์ที่ใช้แสดงความหมายแต่ละความหมายในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปีนี้มีทั้งหน่วยศัพท์ที่เป็นภาษาถิ่น ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาเขมร ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างหน่วยศัพท์ที่ใช้แสดงความหมายต่าง ๆ พร้อมทั้งตัวอย่างชื่อ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 6.6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.6 ตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปี

ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	วร ศรี ลีรี มงคล เจริญ วัฒนา รุ่งเรือง วิโรจน์ ชัชวาล	วรนาถ ศรีอนันท์ ศรีสุดา พรศรี สิริกานจน์ ศิริลักษณ์ มงคลชัย เจริญศักดิ์ วัฒนา รุ่งเรือง วิโรจน์ ชัชวาล
2. ความมั่งคั่ง	ทอง แก้ว สุวรรณ อุไร กนกจินดา สมบัติ ธน	ทองพูน แก้วถูน สุวรรณ สุวรรณรัตน์ อุไรวรรณ กนก จินดาลักษณ์ สมบัติ ธนพร
3. ธรรมชาติ	ดอกไม้ บัว อุบล ปัทมา กล้วยไม้ สุริยา ภาสกร เพ็รียง พายุ	ดอกไม้ บัวขาว อุบล ปัทมา กล้วยไม้ สุริยา ภาสกร เพ็รียง พายุ
4. เกียรติยศชื่อเสียงและกำลังอำนาจ	ศักดิ์ เดช กิตติ เกียรติ อำนาจ ณรงค์ เกรียงไกร ยุทธนา ชนะ	ศักดิ์พิพัฒน์ พงษ์ศักดิ์ สุรเดช กิตติ เกียรติศักดิ์ อำนาจ ณรงค์ เกรียงไกร ยุทธนาศักดิ์ ชนะพล
5. คนและวงศ์ตระกูล	นรา วนิดา กัลยา อรทัย	นรา วนิดา กัลยารัตน์ อรทัย
6. ศาสนาและความเชื่อ	บุญ กุศล โชค ดวง ลาก	บุญส่ง กุศล โชคดี ดวงดี ลาก

ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
7. ความสุขและความรัก	สุข สำราญ ปรีดา ปิยะ อารี	สุขสันต์ สำราญ ปรีดา ปิยะ อารี
8. กิริยาและคุณลักษณะ	นอบ ล้อม น้อย คำ สำรวม	นอบ ล้อม น้อย คำ สำรวม
9. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	สม	สม สมลักษณะ สมพงศ์ สมชาติ
10. ความรู้ความสามารถ	วิทยา ชีระ วุฒิ สุธี ฉลาด	วิทยา ชีระ ณ์จุวุฒิ สุธี ฉลาดเลิศ
11. การดำรงอยู่	ชำรง ดำรง จิตี ปราณี	ชำรง ดำรงศักดิ์ จิตีวัจน์ ปราณี
12. ลำดับและจำนวน	ทูน สาม จตุ ปัญจ	แก้วทูน สาม จตุพล ปัญจลักษณะ
ไม่รู้อความหมาย	สังวน	สังวน

6.4 ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปีหรือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 จำนวน 800 ชื่อ พบว่าสามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ได้ทั้งสิ้น 1,226 หน่วยศัพท์ และจัดกลุ่มความหมายได้ 12 กลุ่มความหมาย โดยแสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายแต่ละกลุ่มความหมายเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 6.7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.7 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ในชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี

ความหมาย	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	249	20.31
2. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	184	15.01
3. ความมั่งคั่ง	157	12.81
4. คนและวงศ์ตระกูล	142	11.58
5. ธรรมชาติ	124	10.11
6. ความรู้ความสามารถ	96	7.83
7. ความสุขและความรัก	70	5.71
8. ศาสนาและความเชื่อ	54	4.40
9. กิริยาและคุณลักษณะ	49	4.00
10. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	49	4.00
11. การดำรงอยู่	34	2.77
12. ลำดับและจำนวน	18	1.47
รวม	1,226	100

จากตารางที่ 6.7 จะเห็นว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึง ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง มากที่สุด ส่วนหน่วยศัพท์ที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 คือ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความมั่งคั่ง หน่วยศัพท์ที่หมายถึงคนและวงศ์ตระกูล และหน่วยศัพท์ที่หมายถึง ธรรมชาติ ตามลำดับ ลำดับความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยในช่วงสมัยนี้ สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด

ส่วนหน่วยศัพท์ที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่า ร้อยละ 10 นั้น ความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ และความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง แสดงความเชื่อเรื่องสิริมงคลที่เกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตในลำดับต้น ๆ ความหมายที่เกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูลแสดงถึงการให้ความสำคัญกับครอบครัวอันแสดงถึงความรักระหว่างคนที่อยู่ในครอบครัวหรือวงศ์ตระกูล และความหมายที่เกี่ยวกับธรรมชาติแสดงความผูกพันของคนกับธรรมชาติ และความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่มีอยู่ในธรรมชาติ

หน่วยศัพท์ที่ใช้แสดงความหมายแต่ละความหมายในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปีนี้ มีทั้งหน่วยศัพท์ที่เป็นภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาเขมร ผู้วิจัยจะยกตัวอย่าง หน่วยศัพท์ที่ใช้แสดงความหมายต่าง ๆ พร้อมทั้งตัวอย่างชื่อ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 6.8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.8 ตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี

ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	สุ สุภ สิริ พร จรัส ไวโรจน์ วิวัฒน์ เจริญ	สุชาติ สุจิรา สุภชัย สิริโรจน์ ศิริภัทรา พรพิรุณ พรสวรรค์ จรัสศรี ไวโรจน์ฤทธิ์ วิวัฒน์
2. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	กิตติ ศักดิ์ เดช ฤทธิ์ ชิต ชัย กาจ	กิตติชนา วีรศักดิ์ เกียรติศักดิ์ เดชดำรงค์ วีระเดช ณรงค์ฤทธิ์ เดชาฤทธิ์ สุรชิต ยุทธชัย กาจ
3. ความมั่งคั่ง	รัตน กาญจนา วัชระ ธน วสุ รัษฎ์	รัตนชัย เพชรรัตน์ กาญจนา วัชระชัย ธนาวุฒิ ธนศักดิ์ ธนโชติ ธนรัช วสุ ปิ่นรัษฎ์
4. คนและวงศ์ตระกูล	กร กมล หทัย ยุพา กัลยา นงนุช กัญญา ธิดา พงษ์	กรกนก กมลรัตน์ หทัยรัตน์ ยุพา กัลยา นงนุช กัญญาภัก ธิดารัตน์ พงษ์ศักดิ์

ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
5. ธรรมชาติ	บัว กาหลง สุรภิ ศศิ สุริยะ อัมพร นพดล สายรุ่ง วสันต์ ระพี อรุโณทัย	บัวบาน กาหลง สุรภิ ศศิพร สุริยะ อัมพร นพดล สายรุ่ง วสันต์ ระพีพรรณ อรุโณทัย
6. ความรู้ความสามารถ	วิทย์ วิชชา บัณฑิต ณ์ภูษ ณ์ฐู ชีระ	วรวิทย์ ชาญวิทย์ วิชชา บัณฑิต ณ์ภูษ ณ์ฐุพล ชีระเกียรติ ชีรนุช
7. ความสุขและความรัก	นันท ยินดี ปรีดา ปรียา ปิยะ สำราญ	พัทธนันท์ นันทพร ยินดี ปรีดา ปรียานุช ปิยะชัย สำราญ
8. ศาสนาและความเชื่อ	บุญ กุศล ศิวะ สัพพัญญ อัจฉรา สวรรค์ แมน โชค	บุญส่ง กุศล ศิวะพร สัพพัญญ อัจฉรา พรสวรรค์ แมน โชคชัย
9. กิริยาและคุณลักษณะ	จีบ ประนม ผจง อัญชติ วิริยะ อชฌา	จีบ ประนม ผจงลักษณะ อัญชติ วิริยะ อชฌา
10. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	สม	สมชาย สมพงษ์ สมเดช สมรักษ์ สมทรง สมจินตนา
11. การดำรงอยู่	อมร จिर จิรา จีระ สถาพร นิรันดร์	อมรพงษ์ อมรรัตน์ จิรพล จิราวุฒิ จีระศักดิ์ สถาพร นิรันดร์
12. ลำดับและจำนวน	ปฐม เอก เบญจ ปัญจ นพ ทศ	ชัยปฐม เอกชัย เอกฉัตร เบญจพร ปัญจทิพย์ นพรัตน์ ทศพร

6.5 ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีหรือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ.2524-2543 จำนวน 800 ชื่อ พบว่าสามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ได้ทั้งสิ้น 1,299 หน่วยศัพท์ และจัดกลุ่มความหมายได้ 12 กลุ่มความหมาย โดยแสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายแต่ละกลุ่มความหมายเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 6.9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.9 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ในชื่อคนไทย กลุ่มอายุ 1-20 ปี

ความหมาย	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
1. ความรู้ความสามารถ	219	16.86
2. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	218	16.78
3. คนและวงศ์ตระกูล	189	14.55
4. ความมั่งคั่ง	180	13.85
5. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	153	11.78
6. ธรรมชาติ	106	8.16
7. ความสุขและความรัก	80	6.16
8. ศาสนาและความเชื่อ	52	4.00
9. การดำรงอยู่	31	2.39
10. กิริยาและคุณลักษณะ	31	2.39
11. ลำดับและจำนวน	22	1.69
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	14	1.08
ไม่รู้อาไร	4	0.31
รวม	1,299	100

จากตารางที่ 6.9 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความรู้ความสามารถ มากที่สุด ส่วนหน่วยศัพท์ที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 คือ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง หน่วยศัพท์ที่หมายถึงคนและวงศ์ตระกูล หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความมั่งคั่ง และหน่วยศัพท์ที่หมายถึงเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ตามลำดับ ลำดับความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยในช่วงสมัยนี้ สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่าความรู้ความสามารถ ถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จะเป็นผู้ที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสุข และได้รับการยกย่องอย่างมาก จากคนทั่วไปในสังคม

ส่วนความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง คนและวงศ์ตระกูล ความมั่งคั่ง และความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 นั้น แสดงความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง คนและวงศ์ตระกูล ความมั่งคั่ง

เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ก็ถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากด้วยเช่นกัน โดยทุกความหมาย แสดงสิริมงคลเกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตในลำดับต้น ๆ ของคนไทย

หน่วยศัพท์ที่ใช้แสดงความหมายแต่ละความหมายในชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปีนี้มีทั้งหน่วยศัพท์ที่เป็นภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาเขมร ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างหน่วยศัพท์ที่ใช้แสดงความหมายต่าง ๆ พร้อมทั้งตัวอย่างชื่อ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 6.10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.10 ตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี

ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
1. ความรู้ความสามารถ	วุฒิ วิทย์ ญาดา ญัฎฐ ญัฐ วิชา พิชชา เมธิ ปรีชา ปัญญา ปราชญ์ ปฏิภาณ ภูริ ชีระ	วุฒิชัย เรืองวิทย์ ญาดา ญัฎฐิกา ญัฐกานต์ ญัฐวุฒิ วิชชากร พิชชา เมธิ ปรีชาพล ปัญญาพร ปราชญ์ ปฏิภาณ ภูริวิทย์ ชีระพงศ์ ชีร์ชวัช
2. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	ศุก สิริ วร พร บวร อารยา ธัญญา เจริญ ภก	ศุกกร ศุกวิชญ์ สิริวัฒน์ วรวิ วรวิทย์ วรวัฒน์ วรวุฒิ พรพิรา พรฟ้า พรชนก บวรภัก อารยา ธัญญา เจริญชัย ภกวัฒน์
3. คนและวงศ์ตระกูล	กมล มนัส กร สุดา ธิดา ปนัดดา ชน ชนก พงศ์	กมลชนก ดวงกมล มนัสนันท์ กรวิทย์ สุดาวรรณ สุดารัตน์ ธิดาพร ปนัดดา ชนาภิตดี เนตรชนก พงศ์พันธ์ ญัฐพงษ์
4. ความมั่งคั่ง	วัชร พชร รชฎ วสุ ธน สวิตตา	วัชรพงษ์ พชรวรรณ รชฎ วสุรัตน์ ธนวัฒน์ ธนบรรณ ธนวิชญ์ ธนาकार สวิตตา
5. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	กิตติ ศักดิ์ เฉช ฤทธิ ชัย สร กล้า โรมรัน	กิตติภพ กิตติพร วุฒิสักดิ์ ขจรศักดิ์ ภัทรเดช ชีรเดช ฤทธิไกร ชัยคริสต์ สรวิชญ์ กล้าณรงค์ โรมรัน
6. ธรรมชาติ	รวี ระพี ศศิ ดาว คีรี นภสินธุ์	รวีพร ระพีพัฒน์ ศศิ ประกายดาว คีรีพงษ์ นภสินธุ์
7. ความสุขและความรัก	เปรม นันท์ อานนท์ กานต์ ภักดี	เปรมสุดา สุวนันท์ อานนท์ ชนกานต์ พันธกานต์ ภักดีบัณฑิต

ความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
8. ศาสนาและความเชื่อ	ธรรม ชาติ ศิวะ สุรเชษฐ์ พิชญ์ อัปสร ขวัญ	ธรรมจารุ ชกัธชาติ ศิวเกียรติ สุรเชษฐ์ พิชญ์ อัปสรศรี ภูขวัญ
9. การดำรงอยู่	จีรา อมร อมรา ถาวร	จีรานันท์ อมรรัตน์ อมราพร ถาวร
10. กิริยาและคุณลักษณะ	เอี่ยม คำรน จรรยา วิริยะ	เอี่ยมเดือน คำรน จรรยาลักษณะ วิริยะ
11. ลำดับและจำนวน	ปฐม เอก ตรัย จตุ ปัญจ นว สหัส	ปฐมพร เอกศาสตร์ ตรัยพร จตุพร ปัญจพล นวพร สหัสวรรษ
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	สม	สมเกียรติ สมใจ สมพร
ไม่รู้ความหมาย	นาตาลี ริษา ชินชา	นาตาลี ริษา ชินชา

6.6 เปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทย 5 กลุ่มอายุ

ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทย 5 กลุ่มอายุ ตามกลุ่มอายุดังกล่าวข้างต้นเพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลในชื่อของคนไทยที่แสดงออกทางความหมายของชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 6.13 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.11 เปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทย 5 กลุ่มอายุ

กลุ่มความหมาย	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป		กลุ่มอายุ 61-80 ปี		กลุ่มอายุ 41-60 ปี		กลุ่มอายุ 21-40 ปี		กลุ่มอายุ 1-20 ปี	
	คำ ความ	ร้อย ยด	คำ ความ	ร้อย ยด	คำ ความ	ร้อย ยด	คำ ความ	ร้อย ยด	คำ ความ	ร้อย ยด
1. ธรรมชาติ	69	12.04	134	13.19	128	10.99	124	10.11	106	8.16
2. กิริยาและคุณลักษณะ	165	28.80	144	14.17	81	6.95	49	4.00	31	2.39
3. ความมั่งคั่ง	64	11.17	168	16.54	158	13.56	157	12.81	180	13.85
4. การดำรงอยู่	22	3.84	38	3.74	25	2.15	34	2.77	31	2.39
5. ลำดับและจำนวน	8	1.39	10	0.98	8	0.69	18	1.47	22	1.69
6. ศาสนาและความเชื่อ	31	5.41	83	8.17	97	8.33	54	4.40	52	4.00
7. คนและวงศ์ตระกูล	31	5.41	62	6.10	110	9.44	142	11.58	189	14.55
8. ความสุขและความรัก	53	9.25	96	9.45	89	7.64	70	5.71	80	6.16
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	79	13.79	172	16.93	211	18.11	249	20.31	218	16.78

กลุ่มความหมาย	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป		กลุ่มอายุ 61-80 ปี		กลุ่มอายุ 41-60 ปี		กลุ่มอายุ 21-40 ปี		กลุ่มอายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
10. เกียรติยศและอำนาจ	6	1.05	24	2.36	128	10.99	184	15.01	153	11.78
11. ความรู้ความสามารถ	18	3.14	32	3.15	52	4.46	96	7.83	219	16.86
12. ความเหมาะสมและการเปรียบ	17	2.97	46	4.53	77	6.61	49	4.00	14	1.08

$$(X^2 = 940.276 \quad df = 44 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 6.11 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ความหมายต่าง ๆ ในชื่อของคนไทยมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือชื่อคนไทยในแต่ละช่วงสมัยจะเลือกใช้ความหมายของชื่อแตกต่างกัน โดยจะเห็นได้จากชื่อคนไทยกลุ่มอายุต่างกันจะปรากฏหน่วยศัพท์ที่มีความหมายต่าง ๆ ในความถี่ที่แตกต่างกัน ดังนี้คือ ชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึงกิริยาและคุณลักษณะมากที่สุด ชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด ส่วนชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความรู้ความสามารถมากที่สุด

การปรากฏหน่วยศัพท์ที่มีความหมายต่าง ๆ ในชื่อคนไทย 5 กลุ่มอายุที่มีความถี่แตกต่างกันนี้ สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงสมัยด้วย กล่าวคือ เมื่อเวลาเปลี่ยนไปความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลก็เปลี่ยนไปด้วย โดยได้เปลี่ยนจากความหมายที่ค่อนข้างเป็นรูปธรรม ได้แก่ กิริยาและคุณลักษณะ ในชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป มาเป็นความหมายที่เป็นนามธรรมมากขึ้น ได้แก่ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความรู้ความสามารถ ในชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าในระยะแรกนั้น ชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อคนสมัยก่อน สะท้อนความเชื่อที่ว่ากิริยาและคุณลักษณะของคน ๆ นั้น เป็นสิริมงคลมากที่สุด ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาและลักษณะ ซึ่งเป็นชื่อที่แสดงลักษณะอันเป็นปัจเจกของเจ้าของชื่อแต่ละคนจึงปรากฏมาก โดยยังมีได้แสดงสิริมงคลที่เกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิต หรือความมุ่งหวังที่ต้องการจะให้เกิดแก่เจ้าของชื่อเท่าใดนัก นอกจากนี้ชื่อคนในช่วงสมัยนี้ยังแสดงสิริมงคลที่เกี่ยวกับความเหมาะสมอีกด้วย คือ ชื่อนั้นเหมาะสมกับเจ้าของชื่อแต่ละคนอีกด้วย ความหมายของชื่อส่วนใหญ่ในช่วงสมัยนี้มาจากตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของชื่อเป็นสำคัญ เช่น แดง ตู๋ ปู่ก อิ่ม เกลี้ยง ลิ น้อย หืด และจ้อย เป็นต้น อย่างไรก็ตามความหมายของชื่อของคนกลุ่มอายุนี้ก็เริ่มสะท้อนความเชื่อเรื่องสิริมงคลเกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตด้วย กล่าวคือใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายดีมาตั้งเป็นชื่อเพื่อให้

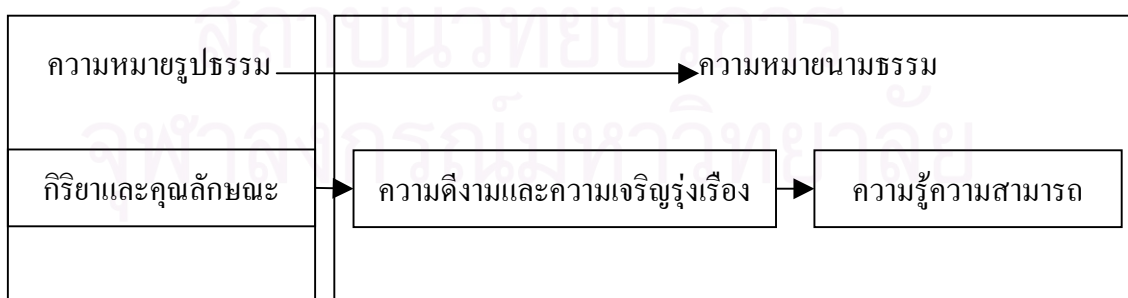
เจ้าของชื่อได้รับสิริมงคลตามชื่อนั้นไปด้วย หน่วยศัพท์ที่ใช้นั้นมีความหมายเกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิต ซึ่งได้แก่ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่าง ๆ เช่น สุขภาพ และเสถียร เป็นต้น

ชื่อคนไทยช่วงสมัยต่อมาในกลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี ปรากฏความหมายที่เป็นนามธรรม คือ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง มากที่สุด สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่เปลี่ยนไปจากเดิมว่า ความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากที่สุดของคนไทยใน 3 ช่วงสมัยนี้ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมีความหมายรวมความไปถึงสิ่งที่ดีงามทุกสิ่งที่คุณคนพึงได้รับ รวมทั้งความเจริญรุ่งเรืองในทุก ๆ ด้านของชีวิตอันจะทำให้บรรลุความสุข เป็นสิริมงคลที่เกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตที่ต้องการให้เกิดแก่เจ้าของชื่อที่ชัดเจนมากขึ้น หน่วยศัพท์ที่นำมาใช้ตั้งชื่อ เช่น สวัสดิ์ มงคล สุนทร ประเสริฐ ศิริพัฒน์ บวรภัก สิริวิดี วัฒนชัย และรุ่งเรือง เป็นต้น

ส่วนชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปีหรือชื่อคนสมัยปัจจุบัน สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่า ความรู้ความสามารถ ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด เนื่องจากปรากฏหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้มากที่สุด ชื่อของคนกลุ่มอายุนี้สะท้อนค่านิยมของสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนมาให้ความสำคัญกับสติปัญญา และความรู้ความสามารถของบุคคลมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเชื่อว่าผู้ที่มีสติปัญญา และความรู้ความสามารถ จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ ได้ประสบสิ่งที่ดีงามในชีวิตทุก ๆ ด้าน ได้รับทั้งความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่งร่ำรวย มีความสุขในการดำเนินชีวิต เป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่น และมีเกียรติยศชื่อเสียงในสังคมได้ด้วย

การเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลในชื่อที่แสดงออกทางความหมายของชื่อของคนแต่ละกลุ่มอายุนั้น อาจสรุปได้ดังแผนภูมิที่ 6.1 ต่อไปนี้

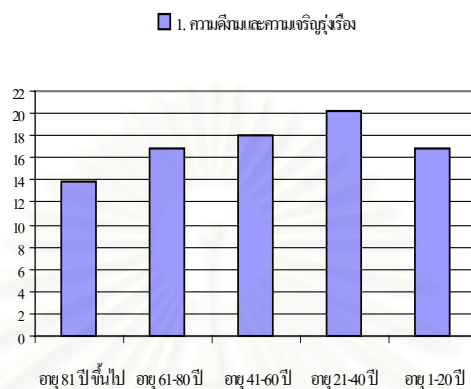
แผนภูมิที่ 6.1 การเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลในชื่อที่แสดงออกทางความหมายของชื่อ

หากจะพิจารณาเปรียบเทียบความหมายแต่ละความหมายที่ปรากฏในแต่ละกลุ่มอายุโดยละเอียด จะพบว่า ความหมายที่ปรากฏมากโดยมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 ในทุกกลุ่มอายุ คือ ความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความหมายเกี่ยวกับความ

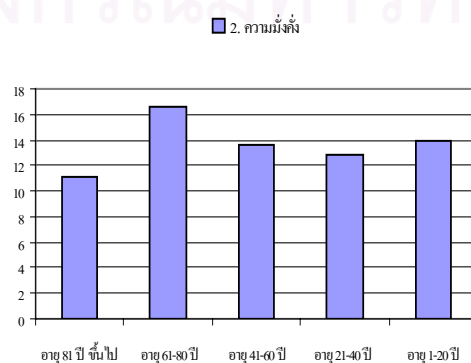
มั่งคั่ง ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายทั้งสองความหมายนี้ในแต่ละกลุ่มอายุ อาจแสดงโดยแผนภูมิที่ 6.2 และ 6.3 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 6.2 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองในชื่อคนแต่ละกลุ่มอายุ

จากแผนภาพที่ 6.2 จะเห็นได้ว่าความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมีค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏเพิ่มขึ้นในกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับ ยกเว้นในกลุ่มอายุ 1-20 ปี ที่มีค่าเฉลี่ยลดลง แสดงให้เห็นว่าชื่อของคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นสะท้อนความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากขึ้นจึงนิยมนำมาใช้ตั้งชื่อมากขึ้นตามลำดับ ยกเว้นชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีหรือคนสมัยปัจจุบันที่จะมีความเชื่อนี้ลดลงบ้างเล็กน้อย เนื่องจากชื่อของคนสมัยปัจจุบันแสดงสิริมงคลเกี่ยวกับความรู้ความสามารถมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายดังกล่าวในแต่ละกลุ่มอายุก็ไม่แตกต่างกันนักและปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 ในทุกกลุ่มอายุ จึงอาจกล่าวได้ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากในทุกช่วงสมัย

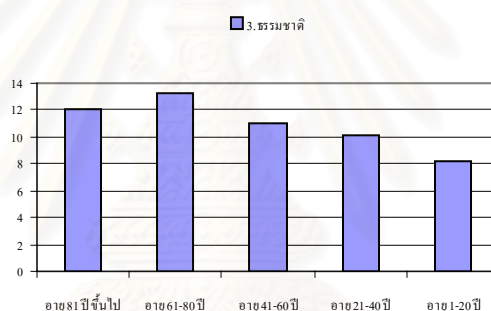
แผนภูมิที่ 6.3 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งในชื่อคนแต่ละกลุ่มอายุ

จากแผนภูมิที่ 6.3 จะเห็นได้ว่าความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งปรากฏมากที่สุดในชื่อของคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี และในแต่ละกลุ่มอายุก็มีค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏไม่แตกต่างกันนัก อีกทั้งยังปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 ในทุกกลุ่มอายุด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่าความมั่งคั่งถือเป็นสิริมงคลมากในทุกช่วงสมัย ทั้งนี้เพราะความมั่งคั่งเป็นสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตของคนไทยทุกสมัย แสดงให้เห็นมโนทัศน์การยกย่องคนร่ำรวยในสังคมไทยที่มีอยู่ตลอดมาทุกสมัยได้อย่างชัดเจน

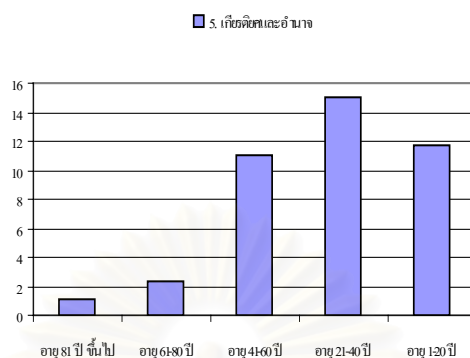
ส่วนความหมายที่มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 และปรากฏอย่างน้อยใน 1 กลุ่มอายุ คือ ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ ความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศและอำนาจ ความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณสมบัติ และความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ โดยอาจแสดงได้ดังแผนภูมิที่ 6.4-6.8 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 6.4 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติในชื่อคนแต่ละกลุ่มอายุ

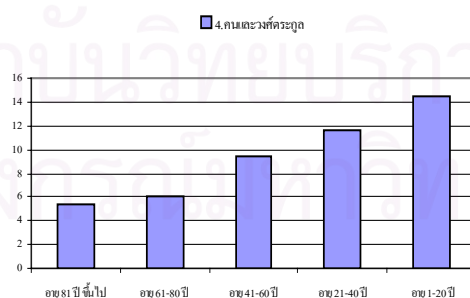
จากแผนภูมิที่ 6.4 จะเห็นได้ว่าความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติปรากฏเพิ่มขึ้นและมากที่สุดในกลุ่มอายุ 61-80 ปี จากนั้นก็จะปรากฏน้อยลงในกลุ่มอายุที่น้อยลงด้วย จนกระทั่งปรากฏน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 8.16 ในกลุ่มอายุ 1-20 ปี จึงอาจกล่าวได้ว่าความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับธรรมชาติของคนไทยนั้นลดลงตามกลุ่มอายุที่น้อยลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนไทยเริ่มใช้ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับสิริมงคลที่เป็นสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตประการอื่น ๆ มากขึ้นเพราะเชื่อว่าจะทำให้ชีวิตมีสิริมงคลไปตามชื่อ อีกทั้งหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับชาตินั้นปรากฏมากในชื่อของคนสมัยก่อนจึงถือว่าเป็นศัพท์ที่เชย ไม่ทันสมัย จึงไม่นิยมนำมาใช้ และปรากฏน้อยลงในชื่อของคนในสมัยที่ใหม่ขึ้น

แผนภูมิที่ 6.5 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจในชื่อคนแต่ละกลุ่มอายุ

จากแผนภูมิที่ 6.5 จะเห็นได้ว่าความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจปรากฏน้อยมากในสองกลุ่มอายุแรก และจะปรากฏเพิ่มขึ้นในกลุ่มอายุที่น้อยลงโดยปรากฏมากที่สุดในกลุ่มอายุ 21-40 ปี แสดงให้เห็นว่า เมื่อเวลาเปลี่ยนไปสังคมไทยให้ความสำคัญกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มียศชื่อเสียงและอำนาจจะเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องจากคนทั่วไป อีกทั้งยังจะมีโอกาสได้รับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตประการอื่นได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามความหมายนี้ปรากฏน้อยลงในชื่อคนสมัยปัจจุบัน อันอาจแสดงการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อที่เปลี่ยนจากการให้ความสำคัญกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจไปเป็นสิริมงคลประการอื่น อย่างไรก็ตามความหมายนี้ก็ยังคงปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 อยู่เช่นเดิม

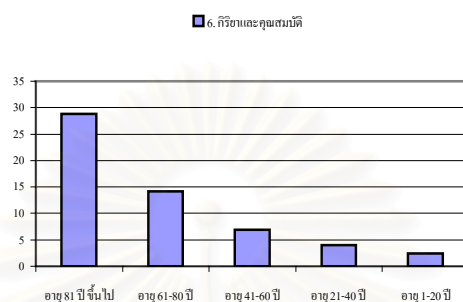
แผนภูมิที่ 6.6 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูลในชื่อคนแต่ละกลุ่มอายุ

จากแผนภูมิที่ 6.6 จะเห็นได้ว่าความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูลปรากฏเพิ่มขึ้นในกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 ในสองกลุ่มอายุหลังเท่านั้น แสดงให้เห็นว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปีหรือชื่อคนสมัยใหม่

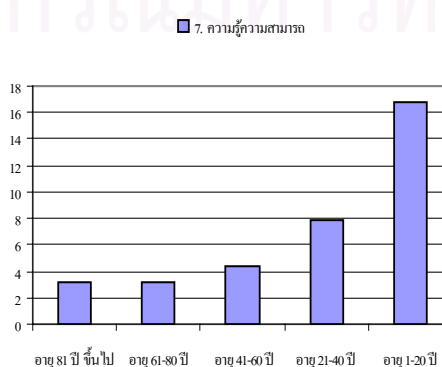
สะท้อนความเชื่อว่าเป็นคนและวงศ์ตระกูลเป็นสิริมงคลมากกว่าชื่อคนสมัยก่อน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะมีการเลียนแบบชื่อของฝ่ายราชสกุลที่มักแสดงความสัมพันธ์ทางเชื้อสายในครอบครัวมากขึ้น

แผนภูมิที่ 6.7 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะในชื่อคนแต่ละกลุ่มอายุ

จากแผนภูมิที่ 6.7 จะเห็นได้ว่าความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะจะปรากฏน้อยลงในกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับ โดยในสามกลุ่มอายุหลังคือ กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี จะมีค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏไม่ถึงร้อยละ 10 จึงอาจกล่าวได้ว่าความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่เกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะอันแสดงลักษณะที่เป็นรูปธรรมของคนไทยนั้นลดลงตามกลุ่มอายุที่น้อยลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนไทยเริ่มใช้ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับสิริมงคลที่เป็นสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตประการอื่น ๆ ที่เป็นนามธรรมมากขึ้นเพราะเชื่อว่าจะทำให้ชีวิตมีสิริมงคลเช่นนั้นไปตามชื่อ อีกทั้งหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะนั้นถือว่าเป็นศัพท์ที่เชยไม่ทันสมัย เพราะแสดงความหมายในเชิงรูปธรรม จึงไม่นิยมนำมาใช้ และปรากฏน้อยลงในชื่อของกลุ่มคนที่มีอายุน้อย

แผนภูมิที่ 6.8 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในชื่อคนแต่ละกลุ่มอายุ

จากแผนภูมิที่ 6.8 จะเห็นได้ว่าความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถปรากฏเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าคนไทยให้ความสำคัญหรือถือว่าความรู้ความสามารถเป็นสิริมงคลมากขึ้นกว่าในสมัยก่อนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏในชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี นั้น แตกต่างกับกลุ่มอายุอื่นอย่างมาก และมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 อยู่เพียงกลุ่มอายุเดียว แสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาเพียง 20 ปี เท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สังคมสมัยใหม่เป็นสังคมที่เปิดกว้างมากขึ้น ยอมรับความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคลมากขึ้น ผู้ที่มีความรู้ความสามารถจึงเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตอื่น ๆ ตามมา และบรรลุความสุขได้ ในทางตรงข้ามผู้ที่ไม่มีความรู้ก็จะไม่สามารถประกอบอาชีพในสังคมสมัยใหม่ได้ ดังนั้นความรู้ความสามารถจึงเป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลที่ปรากฏมากที่สุดในกลุ่มอายุที่น้อยเพราะต้องการให้เจ้าของชื่อได้รับสิริมงคลนี้ตามชื่อไปด้วย

6.7 ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยใน 2 ช่วงเวลา คือระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 เพื่อศึกษาความหมายของชื่อที่แสดงสิริมงคลในช่วงเวลานั้น ๆ และนำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมาใช้สนับสนุนผลการวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งเป็นชื่อของผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 ตามลำดับ เนื่องจากเป็นการตั้งชื่อที่อยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน

ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างจากหลักฐานการขอเปลี่ยนชื่อตัว (แบบ ข.3) จากฝ่ายทะเบียนราษฎรของที่ว่ากรมอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 อำเภอ โดยขอคัดลอกหลักฐานในทุก ๆ ลำดับที่ 5 ของแต่ละปี ปีละ 5 คน เริ่มตั้งแต่ปีที่เก่าที่สุดที่อำเภอนั้น ๆ ได้เก็บหลักฐานไว้ จนถึงปี พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นปีที่เก็บข้อมูลวิจัย จากนั้นนำรายชื่อที่ได้ไปค้นหาวน เดือน ปีเกิด จากฐานข้อมูลบุคคลของกระทรวงมหาดไทย ได้ชื่อใหม่ที่ใช้วิเคราะห์ทั้งสิ้น 728 ชื่อ เนื่องจากบางชื่อไม่สามารถหาวน เดือน ปีเกิด จากฐานข้อมูลบุคคลของกระทรวงมหาดไทยได้ จำแนกเป็นชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 318 ชื่อ และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 410 ชื่อ

6.7.1 ความหมายชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 318 ชื่อ พบว่าสามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ได้ทั้งสิ้น 473 หน่วยศัพท์ และจัดกลุ่มความหมายได้ 12 กลุ่มความหมายเช่นเดียวกับการตั้งชื่อจริงของคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี โดย

แสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายแต่ละกลุ่มความหมายเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 6.12 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.12 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ในชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523

ความหมาย	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	96	20.3
2. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	92	19.45
3. คนและวงศ์ตระกูล	61	12.90
4. ความมั่งคั่ง	59	12.47
5. ความรู้ความสามารถ	42	8.88
6. ธรรมชาติ	35	7.40
7. ศาสนาและความเชื่อ	25	5.28
8. ความสุขและความรัก	19	4.02
9. กิริยาและคุณลักษณะ	14	2.96
10. การดำรงอยู่	13	2.75
11. ความเหมาะสมและการเปรียบ	11	2.32
12. ลำดับและจำนวน	6	1.27
รวม	473	100

จากตารางที่ 6.12 จะเห็นได้ว่าชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด ส่วนหน่วยศัพท์ที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 คือ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความมั่งคั่ง และหน่วยศัพท์ที่หมายถึงคนและวงศ์ตระกูล ตามลำดับ ลำดับความถี่ของการปรากฏของหน่วยศัพท์ดังกล่าวส่วนใหญ่มุ่งตรงกับความถี่ในการปรากฏของหน่วยศัพท์ในชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี¹ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสองลำดับแรก คือ ความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ส่วนในลำดับถัดมาแม้จะมีการเรียงลำดับความถี่ไม่ตรงกัน แต่ก็มีความหมายที่สลับลำดับความถี่กันเท่านั้น กล่าวคือ ความหมายที่ปรากฏเป็นลำดับที่สามและสี่ในชื่อคนไทยกลุ่ม

¹ ดูตารางประกอบจากตารางที่ 6.7 เทียบกับตารางที่ 6.12

อายุ 21-40 ปี คือ ความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง และความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูล ตามลำดับ ในขณะที่ความถี่ในการปรากฏในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของช่วงเวลานี้ คือ ความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูล และความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง ตามลำดับ อย่างไรก็ตามทั้งสองความหมายนี้ก็ปรากฏความถี่ในลำดับต้น ๆ และมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 เหมือนกัน

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจเป็นหลักฐานสนับสนุนให้ชัดเจนมากขึ้นว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี หรือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่า ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด และเกียรตินิยมชื่อเสียงและอำนาจ คนและวงศ์ตระกูล และความมั่งคั่ง ก็ถือเป็นสิริมงคลมากเช่นเดียวกัน

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่มีความหมายต่าง ๆ ที่มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 มาแสดงพอสังเขป ดังนี้

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่ใช้หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 ได้แก่

ชื่อเดิม แดง	ชื่อใหม่ จรัสศรี	
ชื่อเดิม วัน	ชื่อใหม่ สิทธิพร	
ชื่อเดิม ทองพูน	ชื่อใหม่ สิทธิพร	
ชื่อเดิม บัวเงิน	ชื่อใหม่ บวร	
ชื่อเดิม สุดาพงษ์	ชื่อใหม่ วรพงษ์	
ชื่อเดิม สันทราย	ชื่อใหม่ วรพล	
ชื่อเดิม ดั่งขุ่น	ชื่อใหม่ วรวัฒน์	
ชื่อเดิม กองเมือง	ชื่อใหม่ สุภวัฒน์	
ชื่อเดิม ออมสิน	ชื่อใหม่ พิพัฒน์	
ชื่อเดิม ยกเซ่ง	ชื่อใหม่ วิโรจน์	เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่ใช้หน่วยศัพท์ที่หมายถึงเกียรตินิยมชื่อเสียงและอำนาจ ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 ได้แก่

ชื่อเดิม ประเสริฐ	ชื่อใหม่ กิตติ
ชื่อเดิม สดใส	ชื่อใหม่ กิตติศักดิ์
ชื่อเดิม บุญให้	ชื่อใหม่ ชูเกียรติ
ชื่อเดิม ช่าง	ชื่อใหม่ เดชา
ชื่อเดิม ตู๋	ชื่อใหม่ เสริมศักดิ์
ชื่อเดิม ศรีบุตร	ชื่อใหม่ ยุทธศักดิ์

ชื่อเดิม หอม	ชื่อใหม่ อภิชัย	
ชื่อเดิม คำรงค์	ชื่อใหม่ เกรียงไกร	
ชื่อเดิม สมสันต์	ชื่อใหม่ พงษ์ศักดิ์	
ชื่อเดิม กิมจ้อย	ชื่อใหม่ องอาจ	เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่ใช้หน่วยศัพท์ที่หมายถึงคนและวงศ์ตระกูล ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 ได้แก่

ชื่อเดิม สนิท	ชื่อใหม่ กัลยาณี	
ชื่อเดิม กุ้ยลั้ง	ชื่อใหม่ กัญญา	
ชื่อเดิม ตาไว	ชื่อใหม่ นงลักษณ์	
ชื่อเดิม แดง	ชื่อใหม่ วนิดา	
ชื่อเดิม พรฤทธิ์	ชื่อใหม่ ยูพิน	
ชื่อเดิม เยื้อง	ชื่อใหม่ ยูวดี	
ชื่อเดิม นาปีชะห์	ชื่อใหม่ ปนัดดา	
ชื่อเดิม บุญยืน	ชื่อใหม่ พนมพงศ์	
ชื่อเดิม ยุทธนา	ชื่อใหม่ จิรพงษ์	
ชื่อเดิม สมศักดิ์	ชื่อใหม่ พงษ์กฤษณ์	เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่ใช้หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความมั่งคั่ง ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 ได้แก่

ชื่อเดิม อมรศักดิ์	ชื่อใหม่ นิธิพัฒน์	
ชื่อเดิม อชัศรา	ชื่อใหม่ สิรินิธิ	
ชื่อเดิม ประยูร	ชื่อใหม่ ธนศักดิ์	
ชื่อเดิม กิมลี	ชื่อใหม่ จุฑารัตน์	
ชื่อเดิม ศรัณยา	ชื่อใหม่ ปิยรัตน์	
ชื่อเดิม โสภิตสุดา	ชื่อใหม่ กนกรัตน์	
ชื่อเดิม ชิวสูง	ชื่อใหม่ เพชรินทร์	
ชื่อเดิม เตียบ	ชื่อใหม่ รัตนา	
ชื่อเดิม มนัส	ชื่อใหม่ สุทธิมาศ	
ชื่อเดิม แดง	ชื่อใหม่ อินแก้ว	เป็นต้น

6.7.2 ความหมายชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปีพ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 410 ชื่อ พบว่าสามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ได้ทั้งสิ้น 676 หน่วยศัพท์ และจัดกลุ่มความหมายได้ 12 กลุ่มความหมายเช่นเดียวกับการตั้งชื่อจริงของคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี โดยแสดงความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายแต่ละกลุ่มความหมายเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 6.13 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6.13 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของหน่วยศัพท์ในชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544

ความหมาย	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
1. ความรู้ความสามารถ	133	19.67
2. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	133	19.67
3. คนและวงศ์ตระกูล	94	13.91
4. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	88	13.02
5. ความมั่งคั่ง	82	12.13
6. ความสุขและความรัก	41	6.07
7. ธรรมชาติ	33	4.88
8. การดำรงอยู่	18	2.66
9. ลำดับและจำนวน	17	2.52
10. กิริยาและคุณลักษณะ	15	2.22
11. ศาสนาและความเชื่อ	13	1.92
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	9	1.33
รวม	676	100

จากตารางที่ 6.13 จะเห็นได้ว่าชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความรู้ความสามารถ และหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง มากที่สุดเท่ากันทั้งสองความหมาย ส่วนหน่วยศัพท์ที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่ของการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 คือ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงคนและวงศ์ตระกูล หน่วยศัพท์ที่หมายถึงเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ และหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความมั่งคั่งตามลำดับ

ลำดับความถี่ของการปรากฏของหน่วยศัพท์ดังกล่าวคล้ายกับความถี่ของการปรากฏของหน่วยศัพท์ในชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี² กล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความรู้ความสามารถ มากที่สุด รองลงมาคือ หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ซึ่งปรากฏความถี่ใกล้เคียงกันมากคือต่างกันเพียงร้อยละ 0.08 เท่านั้น ลำดับต่อมาคือความหมายที่เกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูล ความหมายที่เกี่ยวกับความมั่งคั่ง และความหมายที่เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ตามลำดับ ซึ่งแม้จะมีลำดับความถี่แตกต่างกันบ้างก็ตาม แต่กลุ่มความหมายดังกล่าวก็ปรากฏความถี่ในตำแหน่งต้น ๆ และมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 เหมือนกัน

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจเป็นหลักฐานสนับสนุนให้ชัดเจนมากขึ้นว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่าความรู้ความสามารถถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด และความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง คนและวงศ์ตระกูล เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ และความมั่งคั่ง ก็ถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อเหมือนกัน เนื่องจากทั้งชื่อจริงและชื่อใหม่ที่ได้จากการเปลี่ยนชื่อที่ตั้งขึ้นในช่วงสมัยนี้ ปรากฏความหมายดังกล่าวในระดับมากเหมือนกันดังได้กล่าวข้างต้น

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่มีความหมายต่าง ๆ ที่มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 มาแสดงพอสังเขป ดังนี้

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่ใช้หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความรู้ความสามารถ ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 ได้แก่

ชื่อเดิม ใจมา	ชื่อใหม่ ปริญญา
ชื่อเดิม พงศ์เทพ	ชื่อใหม่ อนุรักษ์
ชื่อเดิม สมปอง	ชื่อใหม่ ชีรพงศ์
ชื่อเดิม สิริยากร	ชื่อใหม่ อนุรักษ์ดา
ชื่อเดิม สมชาย	ชื่อใหม่ ปิณณวิษุ
ชื่อเดิม วันดี	ชื่อใหม่ อนุรักษ์นันท์
ชื่อเดิม อ้น	ชื่อใหม่ พุฒิพงษ์
ชื่อเดิม ลำลี	ชื่อใหม่ อนุรักษ์ยา เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่ใช้หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 ได้แก่

ชื่อเดิม สุรชัย	ชื่อใหม่ บวร
ชื่อเดิม เล็ก	ชื่อใหม่ ประเสริฐ

² ดูตารางประกอบจากตารางที่ 6.9 เทียบกับตารางที่ 6.13

ชื่อเดิม เนาวรัตน์	ชื่อใหม่ มงคล	
ชื่อเดิม กฤษดา	ชื่อใหม่ วรชาติ	
ชื่อเดิม ลิขเรศ	ชื่อใหม่ ศิริเวช	
ชื่อเดิม ภาวดี	ชื่อใหม่ ศุภพิชญ์	
ชื่อเดิม เอกภพ	ชื่อใหม่ ภัคพล	
ชื่อเดิม ลำอังก	ชื่อใหม่ ภควรรณ	เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่ใช้หน่วยศัพทท์ที่หมายถึงคนและวงศ์ตระกูล ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 ได้แก่

ชื่อเดิม อ่อน	ชื่อใหม่ อรนุช	
ชื่อเดิม สวิง	ชื่อใหม่ นางเยาว์	
ชื่อเดิม อมรรัตน์	ชื่อใหม่ กมลชนก	
ชื่อเดิม แก้วรุณ	ชื่อใหม่ ชิดชนก	
ชื่อเดิม พิมพ์ทอง	ชื่อใหม่ ณิชฐิตา	
ชื่อเดิม ปิยะนันท์	ชื่อใหม่ ดนัย	
ชื่อเดิม อ้น	ชื่อใหม่ พุฒิพงษ์	
ชื่อเดิม สุวรรณา	ชื่อใหม่ กุลศิริ	เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่ใช้หน่วยศัพทท์ที่หมายถึงเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 ได้แก่

ชื่อเดิม สิงห์คำ	ชื่อใหม่ กิตติพงศ์	
ชื่อเดิม สายัณห์	ชื่อใหม่ ยงยศ	
ชื่อเดิม เปี่ยม	ชื่อใหม่ เปี่ยมศักดิ์	
ชื่อเดิม จิรายุส	ชื่อใหม่ ไชยยศ	
ชื่อเดิม สมมิตร	ชื่อใหม่ อธิธิพล	
ชื่อเดิม ชานนท์	ชื่อใหม่ เกรียงไกร	
ชื่อเดิม บุญจันทร์	ชื่อใหม่ วรรณรงค์	
ชื่อเดิม นิพนธ์	ชื่อใหม่ สุรเดช	เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเดิมมาเป็นชื่อใหม่ที่ใช้หน่วยศัพทท์ที่หมายถึงความมั่งคั่ง ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 ได้แก่

ชื่อเดิม อัสวิน	ชื่อใหม่ นิธิ	
ชื่อเดิม นัฐพล	ชื่อใหม่ ธนาวิชญ์	
ชื่อเดิม ทราย	ชื่อใหม่ ธนพร	

ชื่อเดิม สมชาย	ชื่อใหม่ ธนวัฒน์	
ชื่อเดิม เบิ้ม	ชื่อใหม่ ทองเบิ้ม	
ชื่อเดิม มาลี	ชื่อใหม่ กนกพร	
ชื่อเดิม ปิยนานู	ชื่อใหม่ ฉัตรกนก	
ชื่อเดิม วิษณุ	ชื่อใหม่ วัชร	เป็นต้น

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลในชื่อของคนไทยที่แสดงออกทางความหมายของชื่อนั้นเปลี่ยนแปลงจากสิริมงคลที่มีความหมายที่เป็นรูปธรรมมาเป็นความหมายที่เป็นนามธรรมมากขึ้น กล่าวคือ เปลี่ยนจากสิริมงคลที่หมายถึงกิริยาและคุณลักษณะ มาเป็นความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความรู้ความสามารถ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะซึ่งสะท้อนสิริมงคลเกี่ยวกับความเหมาะสมของคนสมัยก่อน คือสมกับเจ้าของชื่อ ไม่เป็นชื่อที่สูงเกินตัว ได้กลายเป็นความหมายที่เชย ไม่ทันสมัย เนื่องจากพบเห็นบ่อย และมีรูปคำธรรมดา อีกทั้งความคิดเกี่ยวกับการตั้งชื่อให้สมฐานะของเจ้าของชื่อนั้นเริ่มเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากคนได้รับการศึกษามากขึ้น และระดับชนชั้นในสมัยศักดินาหมดไป ชื่อคนในช่วงสมัยต่อ ๆ มา จึงเป็นชื่อที่มีความหมายแสดงสิริมงคลอันพึงปรารถนาในชีวิตมากขึ้น โดยสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งหวังในความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองของชีวิตเป็นสำคัญ ซึ่งอาจเป็นเพราะคนในช่วงสมัยดังกล่าวเริ่มตระหนักในความไม่มั่นคงของชีวิตเพิ่มขึ้นจึงใช้ชื่อที่มีความหมายดังกล่าวเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและสร้างกำลังใจว่าจะมีชีวิตที่ดีงามและเจริญรุ่งเรืองเหมือนชื่อ ส่วนชื่อคนในสมัยปัจจุบันสะท้อนความเชื่อที่ว่าความรู้ความสามารถเป็นสิริมงคลมากที่สุด อาจเป็นเพราะสังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถมากขึ้น คนที่มีความรู้ความสามารถจะได้สิ่งอันพึงปรารถนาทางโลกได้โดยไม่ยาก ชื่อที่มีความหมายดังกล่าวจึงปรากฏมากขึ้นตามความปรารถนาของคนในช่วงสมัยปัจจุบันด้วย

ส่วนความเชื่อเกี่ยวกับกาลกิณีที่แสดงออกทางความหมายของชื่อนั้น เนื่องจากความหมายกาลกิณีเป็นความหมายที่ไม่ปรากฏในชื่อดั้งเดิมได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 4 ผู้วิจัยจึงไม่สามารถวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวได้ จึงได้แต่เพียงเสนอภาพโดยรวมไว้ดังปรากฏในบทที่ 4 เท่านั้น

บทที่ 7

รูปคำที่แสดงสัทนามและกาลกิริยาในชื่อคนไทยจำแนกตามภาค

ในบทนี้ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์รูปคำที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยโดยจำแนกตามภาคต่าง ๆ 4 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ เพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสัทนามและกาลกิริยาในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ ที่แสดงออกทางรูปคำ รวมทั้งวิเคราะห์รูปคำที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยแต่ละภาคโดยจำแนกตามกลุ่มอายุซึ่งก็คือชื่อที่ตั้งขึ้นในช่วงสมัยต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวในแต่ละภาคด้วย

ผู้วิจัยวิเคราะห์รูปคำในการตั้งชื่อของคนไทยทั้ง 4 ภาค ใน 3 ประเด็น คือ การเรียงอักษรกาลกิริยา การเลือกอักษรที่เป็นสัทนามขึ้นต้นชื่อ และความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยใช้หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์อักษรกาลกิริยาและอักษรที่เป็นสัทนามเช่นเดียวกันกับเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์รูปคำในบทที่ 3

7.1 รูปคำที่แสดงสัทนามและกาลกิริยาในชื่อคนไทยภาคเหนือ

คนไทยภาคเหนือหรือชาวล้านนามีวิถีชีวิต วัฒนธรรม ความเชื่อ และภาษาที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนสืบต่อกันมาเป็นเวลานาน มณี พยอมยงค์ (2529 : 4-14) กล่าวว่า ความเชื่อของชาวล้านนา นั้นเป็นการผสมผสานกันทั้งความเชื่อทางพระพุทธศาสนา ความเชื่อทางไสยศาสตร์ และความเชื่อทางโหราศาสตร์ โดยที่ชาวล้านน่านับถือพระพุทธศาสนาแต่โบราณ นับแต่การเผยแพร่พระพุทธศาสนาถึงกวางศของพระเจ้าสุทนต์และพระอัครเถระ สมณทูตของพระเจ้าอโศกมหาราชที่นำศาสนาพุทธมาเผยแพร่ในสุวรรณภูมิ พระพุทธศาสนาจึงมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต และความเชื่อของชาวล้านนาอย่างมาก ในขณะที่ความเชื่อทางไสยศาสตร์ที่มีมาแต่เดิม เช่น การทำคุณไสย การใช้เวทมนตร์คาถา และอำนาจลึกลับเหนือธรรมชาติ เป็นต้น รวมทั้งความเชื่อทางโหราศาสตร์ที่เกี่ยวกับการทำนายโชคชะตา และฤกษ์ยาม ก็ยังคงมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของชาวล้านนาด้วยเช่นกัน

ในเรื่องของการตั้งชื่อนั้นแต่เดิมโดยทั่วไปชาวล้านนามักจะตั้งชื่อจริงให้ลูกหลานเมื่อทารกอายุได้ 1 เดือน โดยปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ของเด็กจะเป็นผู้ตั้งให้ หรืออาจให้พระสงฆ์ ผู้รู้ ผู้ที่ตนเคารพนับถือเป็นผู้ตั้งชื่อให้ก็ได้ ดังความในวรรณกรรมเรื่อง อดองเจ้าสามลอ (2531 : 11) ตอนตั้งชื่อนางอุเปียม ดังนี้

...นางหน่อไ้บูตติ ผุ่ญาตีมี่แตงถ้ำ รับด้วยผ้าฝิ่นแพร ให้ออแ
เสียงอ่อน ขาวจะจ้อนมีเงา แม่เศรษฐีก็เอาน้ำนมป้อนอ้อย เสียงลูก
น้อยนงราม ถึงมายามเดือนหนึ่ง พี่น้องก็กล่าวซึ่งกันมา ผูกหัตถา
หย้องแก้ว ก็ชวนกันมาใส่ชื่อแล้ว ว่านางอุเปียมแก้วนงราม...

ชาวล้านนาแต่เดิมมาแต่ละคนจะมีชื่อ 3 ประเภท คือ ชื่อจริง ชื่อเรียก และชื่อสร้อย จรูญศรี
มูลสวัสดิ์ (2535 : 21-61) ศึกษาเกี่ยวกับชื่อทั้ง 3 ประเภทนี้ไว้ว่า ชื่อจริง คือชื่อที่ปรากฏในทะเบียน
สำมะโนครัว และเอกสารสำคัญต่าง ๆ ของทางราชการ ชื่อเรียก คือชื่อที่ตั้งให้ตั้งแต่เด็ก ใช้เรียก
และเป็นที่รู้จักกันในหมู่ญาติ ผู้ใกล้ชิด และเพื่อนบ้านใกล้เคียง โดยทั่วไปชื่อเรียกนี้ก็คือชื่อเล่นนั้น
เอง ส่วนใหญ่ชื่อเรียกอาจเป็นชื่อเดียวกันกับชื่อจริง ตัดมาจากชื่อจริงบางพยางค์ หรือใช้คนละคำกับ
ชื่อจริง ส่วนชื่อสร้อยเป็นชื่อที่บุคคลอื่นตั้งให้ ใช้เรียกต่อท้ายชื่อจริงหรือชื่อเรียกเพื่อบ่งชี้ให้ผู้ฟังรับ
รู้ได้ชัดเจนว่ากำลังกล่าวถึงใคร ชื่อสร้อยส่วนใหญ่จะตั้งตามลักษณะประจำตัวของคนคนนั้น เช่น
หล้าอ้อย (ชื่อหล้าที่มีผมน้อย) อ้ายแดง (ชื่ออ้ายที่มีลักษณะ ผอม สูง) ทองเส้า (ชื่อทองที่มีผิวค่อนข้าง
ดำ) เป็นต้น ตั้งตามสัญชาติ เช่น เมืองเจ๊ก (ชื่อเมือง ที่เป็นคนจีน) ตั้งตามชื่อผู้ที่ใกล้ชิด เช่น ตาสา
(ลูกตาที่มีภรรยาชื่อสา) ตั้งตามถิ่นที่อยู่ เช่น ลูกแก้วคง (ลูกแก้วที่อยู่ที่หางคง) ตั้งตามหน้าที่ เช่น
น้อยนวนอ่าจ่าน (ชื่อนวนที่เคียบวชนเณร และเป็นอาจารย์นำสาวดในวัด) เป็นต้น

บุญยัง ชุมศรี และชรินทร์ แจ่มจิตต์ (2542 : 1898) กล่าวถึงการตั้งชื่อของชาวล้านนาว่า
ชาวล้านนามีความเชื่อเรื่องพ่อเกิดแม่เกิดหรือพ่อแม่ใน โลกวิญญาณของเด็กก่อนที่จะเกิดมาเป็น
ทารก โดยเชื่อว่าเด็กที่มาเกิดนั้นหนีพ่อเกิดแม่เกิดมาเที่ยว บางครั้งพ่อเกิดแม่เกิดอาจจะตามมาเอา
เด็กกลับคืนไปเพราะหวงเห่นเด็กนั้น ชาวล้านนาจึงมีคตินิยมที่ใช้หลอกผีเพื่อป้องกันไม่ให้พ่อเกิด
แม่เกิดตามมารังควานหรือเอาเด็กกลับคืนไปได้ โดยการเรียกชื่อเด็กแรกคลอดในทำนองว่าไม่รัก
ไม่อยากได้ หรือจีเห่ เช่น เจ้าหมู่น้อย เจ้าจีหมา เป็นต้น เพราะเชื่อว่าชื่อที่ไม่ไพเราะจะทำให้ผีไม่
ต้องการเอาเด็กกลับคืนไป ปราณิ ศิริธร ณ พัทลุง (2538 : 10,77) ได้ศึกษาประวัติชีวิตบุคคลสำคัญ
ของล้านนา พบว่าบุคคลสำคัญของล้านนาหลายท่านมีชื่อเรียกเดิมที่สะท้อนความเชื่อนี้ด้วย เช่น
พระราชชายาเจ้าดารารัศมี มีชื่อว่า “อิง” เจ้าบัวระวรรณ ณ เชียงใหม่ มีชื่อว่า “บั้ง” ราชบุตรของเจ้า
หลวงพิทรวงศ์ ทรงพระนามว่า เจ้าน้อยจิวัว เจ้าน้อยจี้ควาย และเจ้าน้อยจี้ช้าง เป็นต้น

นอกจากการตั้งชื่อตามความเชื่อเรื่องพ่อเกิดแม่เกิดดังกล่าวแล้ว ศรีเลา เกษพรหม
(สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2544) ยังได้กล่าวถึงการตั้งชื่อของชาวล้านนาในอดีตไว้ว่า ชาวล้านนา
นิยมตั้งชื่อลูกหลานโดยให้ชื่อง่าย ๆ ไม่คำนึงถึง การคำนวณเวลาตกฟาก และวัน เดือน ปีเกิด เช่น
ตั้งชื่อตามวันที่เกิด อาทิ เกิดวันจันทร์ก็ให้ชื่อ จันทร์ จันทร์คำ เกิดวันอังคารก็ให้ชื่อ กาน กาญจน์

ซึ่งมีเสียงพ้องกับ (อ)คาร เกิดวันพุธ ก็ให้ชื่อพุธ เกิดวันพฤหัสบดีก็ให้ชื่อ ผัด¹ บัวผัด เกิดวันเสาร์ ก็ให้ชื่อ เสาร์ เสาร์คำ เป็นต้น นอกจากนี้ยังนิยมตั้งตามชื่อเดือนที่เกิด อาทิ เกิดเดือน 1 ก็ให้ชื่อ อ้าย เกียง เกิดเดือน 2 ก็ให้ชื่อ ยี่ นาง เป็นต้น และตั้งตามลักษณะของเด็ก อาทิ เมื่อแรกเกิดตัวเด็กมีสี แดงก็ให้ชื่อ แดง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม บุญยัง ชุมศรี และชรินทร์ แจ่มจิตต์ (2542 :1902) กล่าวว่า ชาวล้านนามักจะตั้งชื่อโดยเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลแก่เด็ก และและเลี่ยงการใช้อักษรกาลกิณี โดยการคำนวณจากเวลาตกฟาก วัน เดือน ปีเกิด ตามโหราศาสตร์ ตามทักษาด้วย โดยผู้ตั้งชื่อส่วนใหญ่จะ ดูจากฟ้าหรือปีกะตั้นการตั้งชื่อ ซึ่งส่วนใหญ่ก็ได้รับอิทธิพลมาจากตำราทักษานั่นเอง หรืออาจ กล่าวได้ว่าชาวล้านนาตั้งชื่อโดยมีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาด้วย

ในการวิเคราะห์รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคเหนือนี้ ผู้วิจัยเลือก จังหวัดและอำเภอในภาคเหนือที่มีประชากรมากที่สุดเป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างตำบล 2 ตำบล ที่จะใช้เก็บข้อมูลรายชื่อจากอำเภอที่เลือกไว้นั้นโดยวิธีจับฉลาก ได้ผลการสุ่มตัวอย่างคือ ตำบลฟ้าฮ่าม และตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนการสุ่มตัวอย่างรายชื่อที่จะใช้วิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากฝ่ายทะเบียนราษฎรของที่ว่าการอำเภอเมืองเชียงใหม่ ประมวลผลฐานข้อมูลบัญชีรายชื่อบุคคลตามช่วงอายุต่าง ๆ ของทั้ง 2 ตำบล ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยแสดงผลแยกตามกลุ่มอายุ 5 กลุ่มอายุ จากนั้นจึงนำมาสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบตามที่ระบุไว้ใน วิธีดำเนินการวิจัย ได้รายชื่อคนไทยภาคเหนือที่ใช้วิเคราะห์ทั้งสิ้น 868 ชื่อ จำแนกเป็นกลุ่มอายุ 81 ปี ขึ้นไป 68 ชื่อ กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี กลุ่มอายุ ละ 200 ชื่อ

7.1.1 การเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์การเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคเหนือเพื่อแสดงให้เห็น ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคเหนือที่แสดงออกทางรูปคำ รวมทั้งจะ วิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อแสดงความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวของคนไทยภาค เหนือด้วย การเลี่ยงอักษรกาลกิณีนั่นก็คือเลี่ยงอักษรประจำพระเคราะห์ที่ตรงกับทักษาหรือระเบียน ที่เป็นกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ตามตำราทักษา ดังได้สรุปไว้แล้วในตารางที่ 3.1 ในบทที่ 3 เช่น อักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ ได้แก่ ศ ษ ส ห พ ฮ อักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันจันทร์ ได้แก่ แก่ อ และสระทุกตัว และอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันอังคาร ได้แก่ ก ข ค ฃ ง เป็นต้น ในหัวข้อนี้ผู้ วิจัยจะวิเคราะห์ทั้งการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริง และในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทย ภาคเหนือ

¹ ชาวล้านนาเรียกวันพฤหัสบดีว่า “วันผัด”

7.1.1.1 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคเหนือ

ผู้วิจัยนำข้อมูลรายชื่อคนไทยภาคเหนือที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 868 ชื่อ มาคัดเลือกเฉพาะชื่อที่ระบุวันเดือนปีเกิด เพื่อนำมาวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดในชื่อ ได้รายชื่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 791 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.1 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคเหนือ

รายการ	จำนวน
จำนวนชื่อที่สุ่มตัวอย่างทั้งหมด	868
จำนวนชื่อที่ทราบวัน เดือน ปีเกิด	791
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	485
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	61.31

จากตารางที่ 7.1 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือจำนวนร้อยละ 61.31 เป็นชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี หรือเลียงการใช้อักษรกาลกิณีในชื่อ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือมากกว่าครึ่งหนึ่งแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่เลียงอักษรกาลกิณีเพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อ

เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 7.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.2 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคเหนือ จำแนกตามกลุ่มอายุ

รายการ	กลุ่มอายุ				
	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	12	71	88	79	56
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	8	101	111	121	144
รวม	20	172	199	200	200
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	40.00	58.72	55.78	60.50	72.00

$$(X^2 = 16.573 \quad df = 4 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 7.2 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีของคนไทยภาคเหนือมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือในแต่ละกลุ่มอายุจะมีชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีน้อยที่สุด และน้อยกว่าร้อยละ 50 ของรายชื่อในกลุ่มอายุนี้ คือคิดเป็นเพียงร้อยละ 40.00 เท่านั้น ส่วนในกลุ่มอายุอื่น ๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 72.00 จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของชื่อคนในช่วงสมัยนี้ ส่วนชื่อคนไทยภาคเหนือในกลุ่มอายุอื่น ๆ นั้นส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าครึ่งหนึ่งในทุกกลุ่มอายุ โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อนี้มากกว่าชื่อคนไทยภาคเหนือในกลุ่มอายุอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในแต่ละกลุ่มอายุ จะพบว่า ชื่อในกลุ่มอายุที่น้อยลงจะมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวเพิ่มขึ้นตามลำดับ ยกเว้นชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี ที่ลดลงเล็กน้อย จึงอาจกล่าวได้ว่า ชื่อคนไทยภาคเหนือในสมัยที่ใหม่ขึ้น สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อนามากขึ้น

ตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทยภาคเหนือ นั้น แสดงได้ดังตารางที่ 7.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.3 ตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทยภาคเหนือ

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุ 61-80 ปี	กลุ่มอายุ 41-60 ปี	กลุ่มอายุ 41-20 ปี	กลุ่มอายุ 1-20 ปี
อาทิตย์	ส ข ส ห พ ฮ	ทองทราย	เกียงคำ ควงดี บัวเขียว ฟองแก้ว	แก้ว กัลยา นภาพร ทินกร	กิงกาญจนา แมน วิษชุดา ฤทธิรงค์	ชนวรรณ ณัฐนันท์ เพชร ปราชญ์
จันทร์	อ และ สระทุกตัว	-	-	จวงจันทร์ ดวงจันทร์ สมยศ	กรกนก จักรพงษ์ ชัยปฐม วรกฤษณ์	ณัฐวัฒน์ ปฐมพร พัชรสกันธ์ วรรัชชด

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุ 61-80 ปี	กลุ่มอายุ 41-60 ปี	กลุ่มอายุ 41-20 ปี	กลุ่มอายุ 1-20 ปี
อังคาร	ก ข ค ง	ตำ อิม ลุน	ใจ ซิ่น บุญศรี อินปิ่น	ประเสริฐสาม สุนทร สุพรรณ	ณัฐพล พรศรี วชิระ ศิริพร	ชัยญลักษณ์ ชาญวิทย์ ญาดา วรวิติ
พุธ	จ ฉ ช ซ ฌ ญ	นวล	ขันแก้ว ดวงคำ ดาเขียว สังวาล	กัลยารัตน์ เกียงคำ ถุงเงิน นพรัตน์	ต่อศักดิ์ วรพล ศุภฤกษ์ อดิศรศักดิ์	กรวิทย์ นิธินันท์ ศศิกานต์ สิริภัทร
พฤหัสบดี	ด ต ถ ท ธ น	-	บงกช บัวเกียง หล้า อรุณ	ชัยพงษ์ พรชัย สุรเชษฐ์ อัมพร	ชัยเศรษฐ์ ณัฐ รณกร แสงเพชร	กัมฉัตรเฉลิม ชัย ชัยญา รชฎ
ศุกร์	บ ร ล ว	-	ดีบ บุญมา พองคำ สุคำ	กนก เดชอุดม ธเนศ มุกดา	ธนาศักดิ์ บงกช ศุภกิจ อดิศศักดิ์	ชนากิตติ์ นภสินธุ์ พิชชา มนัสนันท์
เสาร์	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	บัว ประทุม	จันทร์ทิพย์บัว ผัด บุญปิ่น อินทร์	กมลเดช มงคล แสงเดือน อัจฉรา	ฉัตรสุดา เดชาฤทธิ์ สินชัย อุดม	ศิริพงษ์ พัทธกานต์ วรวิโร ศุภวิชญ์

7.1.1.2 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือใน 2 ช่วงเวลา คือชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางรูปคำโดยการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อในช่วงเวลานั้น ๆ และใช้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนผลการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งเป็นชื่อของผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และ พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 ตามลำดับ อันเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการตั้งชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างรายชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือจากที่ว่าการอำเภอเมืองเชียงใหม่โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเช่นเดียวกับการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อในหัวข้อ 3.1.2 ในบทที่ 3 ได้ชื่อใหม่ที่ใช้วิเคราะห์ทั้งสิ้น 167 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อ

ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 65 ชื่อ และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 102 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 7.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.4 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือจำแนกตามช่วงเวลา

ช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ	ชื่อใหม่			
	ปรากฏอักษรกาลกิณี		ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523	23	35.39	42	64.61
ระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544	16	15.69	86	84.31

$$(X^2 = 8.606 \quad df = 1 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 7.4 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อใหม่ที่ปรากฏอักษรกาลกิณีมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือในแต่ละช่วงเวลาจะมีจำนวนชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายละเอียดจะเห็นได้ว่าชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อทั้ง 2 ช่วงเวลา มีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี โดยชื่อที่ขอเปลี่ยนในระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 (ช่วงเวลาหลัง) มีชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ขอเปลี่ยนในระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 (ช่วงเวลาแรก) กล่าวคือ ชื่อที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาหลังมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีร้อยละ 84.31 และชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีร้อยละ 15.69 ส่วนชื่อที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาแรกมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นร้อยละ 64.61 และชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี ร้อยละ 35.39 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ดังปรากฏในตารางที่ 7.2 คือมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีในทั้ง 2 กลุ่มอายุ และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี

การสอดคล้องกันของผลการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีทั้งในชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือดังกล่าว อาจทำให้กล่าวสรุปได้อย่างมีน้ำหนักมากขึ้นว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งก็คือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปีพ.ศ. 2504-2523 และ ระหว่างปีพ.ศ. 2524-2543 ตามลำดับนั้น สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี

ในชื่อ โดยแสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณีในการตั้งชื่อทั้ง 2 กลุ่มอายุ และชื่อคนกลุ่มอายุน้อยจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุมาก

ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือทั้ง 2 ช่วงเวลา โดยจะยกตัวอย่างเฉพาะชื่อเดิมที่มีอักษรกาลกิณีและเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่ มาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 7.5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.5 ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่เลียงอักษรกาลกิณีของคนไทยภาคเหนือจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อ

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่าง ปีพ.ศ. 2504-2523	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่าง ปีพ.ศ. 2524-2544
อาทิตย์	ศ ข ส ห พ ฮ	สุขสันติ-อภิชาติ ² สุรกี-พมพรรณ	เกรียงศักดิ์-ปฏิภาณ เชษฐ-กัณฑกณ
จันทร์	อ และสระทุกตัว	สมปอง-ปกรณ	เกษณี-ชนวรรณ จักรี-ณัฐนพจักร
อังคาร	ก ข ค ฆ ง	คำมูล-พิภพ แดง-วนิดา	สุขนรินทร์-วรวุฒิ วัชรพงษ์-ชเนศ
พุธ	จ ฉ ช ซ ฌ ญ	มานิช-มานิตย์	ฉัตรพล-ต้นตระกูล ไชยยง-ณัฐพงษ์
พฤหัสบดี	ด ต ถ ท ธ น	ดำรงค์-เกรียงไกร ทองไว-วัชรพงษ์	เกษวดี-เกษมาลี ภูรินธุ์-ภูมินันท์
ศุกร์	ย ร ล ว	-	ลักขณา-ณัฐชนา เอกวรรณ-นนท์พิสิฐ
เสาร์	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	-	วุฒิพงษ์-ต้นติกร

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางรูปคำที่เลียงอักษรกาลกิณีในการตั้งชื่อทั้งในชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ โดยชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อคนสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อดังกล่าวน้อยกว่าชื่อคนในช่วงสมัยอื่น ๆ และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีหรือชื่อคนสมัยปัจจุบันสะท้อนความเชื่อนี้มากที่สุด ส่วนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวนั้น ชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางรูปคำที่เลียงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้น

² ชื่อหน้า คือชื่อเดิม และชื่อหลัง คือชื่อใหม่

7.1.2 การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคเหนือเพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคเหนือที่แสดงออกทางการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อว่าเลือกใช้อักษรที่เป็นศรีหรือเดชขึ้นต้นชื่อตามที่ผู้รู้ตำราทักษาส่วนใหญ่กล่าวไว้หรือไม่ รวมทั้งได้วิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวด้วย

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้รายชื่อคนไทยภาคเหนือที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อจำนวน 477 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี 101 ชื่อ กลุ่มอายุ 41-60 ปี 111 ชื่อ กลุ่มอายุ 21-40 ปี 121 ชื่อ และกลุ่มอายุ 1-20 ปี 144 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้โดยตารางที่ 7.6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.6 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคเหนือ

อักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
บริวาร	81	16.98
อายุ	58	12.16
เดช	80	16.77
ศรี	90	18.87
มุละ	55	11.53
อุตสาหะ	68	14.26
มนตรี	45	9.43
รวม	477	100

จากตารางที่ 7.6 จะเห็นได้ว่าอักษรสิริมงคลที่ใช้ขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคเหนือมากที่สุดคืออักษรศรี คิดเป็นร้อยละ 18.87 รองลงมาคือ อักษรบริวาร และ เดช ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏคิดเป็นร้อยละ 16.98 และ 16.77 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาที่นิยมขึ้นต้นชื่อดด้วยอักษรเดช และศรี ตามที่ผู้รู้ส่วนใหญ่กล่าวไว้ ส่วนการนิยมขึ้นต้นชื่อดด้วยอักษรบริวารนั้น ส.วัฒนเศรษฐ (2510 : 113) กล่าวว่าป็นธรรมเนียมนิยมในการตั้งพระนามเจ้านาย และฉายาของพระภิกษุ ซึ่งคนทั่วไปอาจจะลอกเลียนมาใช้ด้วย เมื่อพิจารณาการเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคเหนือโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ อาจแสดงได้โดยตารางที่ 7.7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.7 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

อักษรที่ใช้ขึ้นต้นชื่อ	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
บริวาร	0	0	18	17.83	16	14.41	19	15.70	28	19.44
อายุ	4	50.00	15	14.85	12	10.81	22	18.18	9	6.25
เดช	1	12.50	16	15.84	20	18.02	17	14.05	27	18.75
ศรี	0	0	11	10.89	24	21.63	22	18.18	33	22.93
มูละ	3	37.50	8	7.92	16	14.41	12	9.92	19	13.19
อุตสาหะ	0	0	16	15.84	15	13.51	18	14.88	19	13.19
มนตรี	0	0	17	16.83	8	7.21	11	9.09	9	6.25
รวม	8	100	101	100	111	100	121	100	144	100

$$(X^2 = 44.550 \quad p < 0.01 \quad df = 24)$$

ตารางที่ 7.7 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคเหนือมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือในแต่ละกลุ่มอายุเลือกใช้อักษรมงคลขึ้นต้นชื่อแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาอักษรมงคลที่ปรากฏมากที่สุดในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นได้ว่า ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏของอักษรอายุมากที่สุด ชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี มีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏของอักษรบริวารมากที่สุด ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏอักษรศรีมากที่สุด และชื่อคนกลุ่มอายุที่น้อยลงก็มีแนวโน้มที่จะปรากฏอักษรศรีขึ้นต้นชื่อมากขึ้น ผลการวิเคราะห์ดังกล่าว อาจพอสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือในสมัยที่ใหม่ขึ้นสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยการเลือกใช้อักษรศรีขึ้นต้นชื่อมากกว่าชื่อคนสมัยก่อน

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อที่แสดงการเลือกใช้อักษรศรี เดช และบริวาร ของคนไทยภาคเหนือที่เกิดในวันต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขปโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ ดังตารางที่ 7.8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.8 ตัวอย่างชื่อที่แสดงการเลือกใช้อักษรที่เป็นศรี เดช และ บริวาร ของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุของคนไทยภาคเหนือ

วันเกิด	อักษร	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
อาทิตย์	ศรี= ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	ณรงค์	-	ณัฐพันธุ์ ณัฐนันท์
	เดช= จ ฉ ช ช ฌ ญ	-	จันทร์เป็ง	จรูญ ชนะพล	จิรายุ ชาญวิทย์	จารุกร ชูเกียรติ
	บริวาร= อ และสระทุกตัว	-	อุทัย	อมรา อำไพ	อิทธิพล อุบลวรรณ	-
จันทร์	ศรี= ค ต ถ ท ธ น	-	-	ดวงจันทร์ ธงชัย	ธนวัฒน์ นงลักษณ์	ดวงกมล นภัสสร
	เดช= ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	-	-	ณัฐวัฒน์ ณัฐพงศ์
	บริวาร= ก ข ค ฌ ง	-	-	-	กรกนก	กนกวรรณ กรกฏ
อังคาร	ศรี= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	-	บุญศรี บัวจันทร์	บุญตาม ปรีชา	พรบรรพต มานพ	พิชญธิดา ภูริช
	เดช= ค ต ถ ท ธ น	ต้า	-	เดือนใจ ถวิล	ธนาภรณ์	ธวัชชัย ธีร์ธวัช
	บริวาร= จ ฉ ช ช ฌ ญ	-	ใจ ชื่น	จุมพล	จิรวัดน์ จารูวรรณ	จีรนันท์ ญาดา
พุธ	ศรี= ย ร ล ว	-	วิไล	เรือนแก้ว	วรพล วาสนา	วิริยะ
	เดช= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	-	ปิ่น	พงษ์สวัสดิ์ พีระกร	บัวคำ	บวรภัค พนิดา
	บริวาร= ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	-	-	ฐิติมา ณัฐกรณ์
พฤหัสบดี	ศรี= อ และสระทุกตัว	-	อรุณ	อรุณ อัมพร	-	อสมภรณ์ อัญชิสา
	เดช= ศ ษ ส ห พ ฮ	-	ศรีพรรณ สมบูรณ์	สมชาย สมพงษ์	ศุภชัย สมพงษ์	สรวิษณุ สุพิชญา
	บริวาร= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	-	ปรีชา	พรชัย มงคล	ปิยะพร พวงผกา	ปริญญา ภูขวัญ

วันเกิด	อักษร	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
ศุภร์	ศรี= จ ฉ ช ซ ฌ ญ	-	-	-	-	ชกัษธาดา ชุตินา
	เคช= ก ข ค ฌ ง	-	เกษม คำแปง	กนก กาญจนา	กัจ กิตติศักดิ์	กานต์เมธัส
	บริวาร= ศ ษ ส ห พ ฮ	-	สุคำ สัมพันธ์	สุขสันต์ สุจินดา	สมจินตนา สันติ	สุกัญญา สุธีธิดา
เสาร์	ศรี= ศ ษ ส ห พ ฮ	-	ศรีหมื่น สมพร	ศุภร์ศรี สุชาดา	สมศักดิ์ สินชัย	ศุภวิชัย สุรภย์ธิดา
	เคช= ษ ร ล ว	-	วิเชียร	วรรณาด วันเพ็ญ	วรวิทย์ วาสนา	วริศริชาพงศ์ วสุรัตน์
	บริวาร= ค ต ถ ท ธ น	-	ดวงจันทร์ ดวงคำ	-	ทัพไทย นพผล	ธนิดา ธนาวิทย์

อาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามหลักทักษาโดยแสดงออกทางการเลือกใช้อักษรศรีและเคชขึ้นต้นชื่อเป็นส่วนใหญ่ และชื่อคนกลุ่มอายุที่น้อยลงหรือชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้น

7.1.3 ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ของชื่อคนไทยภาคเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคเหนือกับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยภาคเหนือที่แสดงออกทางรูปคำและความหมายที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ รวมทั้งวิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวด้วย

ผู้วิจัยนำชื่อคนไทยภาคเหนือที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 868 ชื่อ มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ เหมือนกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่ในหัวข้อ 3.3 ในบทที่ 3 ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.9 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคเหนือกับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	484	55.76
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	384	44.24
รวม	868	100

จากตารางที่ 7.9 จะเห็นว่าชื่อคนไทยภาคเหนือมากกว่าร้อยละ 50 มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยคิดเป็นร้อยละ 55.76 อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือมากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ และหากพิจารณาการมีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่โดยจำแนกตามกลุ่มอายุ ผลการวิเคราะห์จะแสดงได้ดังตารางที่ 7.10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.10 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อคนไทยภาคเหนือที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสัมพันธ์ กับชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปี ขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์ กับชื่อพ่อแม่	15	22.06	113	56.50	104	52.00	115	57.50	137	68.50
ไม่มีความสัมพันธ์ กับชื่อพ่อแม่	53	77.94	87	43.50	96	48.00	85	42.50	63	31.50
รวม	68	100	200	100	200	100	200	100	200	100

$$(X^2 = 45.904 \quad p < 0.01 \quad df = 4)$$

ตารางที่ 7.10 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ ของคนไทยภาคเหนือมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือในแต่ละกลุ่มอายุจะมีจำนวนชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏจะเห็นว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์กับชื่อแม่น้อยที่สุด และมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏน้อยกว่าร้อยละ 50 คือคิดเป็นร้อยละ 22.06 เท่านั้น ส่วนชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ล้วนมีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่โดยมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น กล่าวคือคิดเป็นร้อยละ 56.50 ร้อยละ 52.00 ร้อยละ 57.50 และร้อยละ 68.50 ตามลำดับ โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อแม่น้อยที่สุด ส่วนชื่อคนไทยภาคเหนือในช่วงสมัยอื่น ๆ นั้นล้วนสะท้อนความ

เชื่อเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับมากทุกกลุ่ม และมีแนวโน้มว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนสมัยก่อนด้วย

ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคเหนือกับชื่อพ่อแม่ นั้น ผู้วิจัยพบลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ 5 ลักษณะ ซึ่งปรากฏความถี่แตกต่างกัน โดยแสดงได้ดังตารางที่ 7.11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.11 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคเหนือกับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	280	57.85
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	108	22.32
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	20	4.13
ความสัมพันธ์ทางคำ	38	7.85
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	38	7.85
รวม	484	100

จากตารางที่ 7.11 จะเห็นได้ว่าลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคเหนือกับชื่อพ่อแม่ที่ปรากฏความถี่มากที่สุดคือความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ คิดเป็นร้อยละ 57.85 รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ คิดเป็นร้อยละ 22.32 ส่วนความสัมพันธ์ที่ปรากฏน้อยที่สุดคือความสัมพันธ์ทางพยางค์ คิดเป็นเพียงร้อยละ 4.13 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ อาจแสดงได้ดังตารางที่ 7.12 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.12 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคเหนือกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	8	53.33	62	54.87	58	55.77	67	58.26	85	62.04
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	4	26.67	24	21.24	17	16.35	26	22.61	37	27.01
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	0	0.00	1	0.89	6	5.76	5	4.35	8	5.84

ความสัมพันธ์กับ ชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ทาง คำ	1	6.67	13	11.50	10	9.62	10	8.69	4	2.92
ความสัมพันธ์ทาง ความหมาย	2	13.33	13	11.50	13	12.50	7	6.09	3	2.19
รวม	15	100	113	100	104	100	115	100	137	100

$$(X^2 = 27.199 \quad df = 16 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 7.12 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ของคนไทยภาคเหนือไม่สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือชื่อในแต่ละกลุ่มอายุจะมีลักษณะความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ไม่แตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือในทุกกลุ่มอายุปรากฏความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะกับชื่อพ่อแม่มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเสียงพยัญชนะเป็นเสียงสำคัญและเด่นที่สุดในชื่อและแสดงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนมากกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่สามารถหาหน่วยศัพท์ในการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กันได้ง่ายกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ส่วนลักษณะความสัมพันธ์ที่ปรากฏน้อยที่สุดนั้น ชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี ปรากฏความสัมพันธ์ทางพยางค์น้อยที่สุด โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ทางพยางค์เลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นชื่อพยางค์เดียว จึงมีโอกาสที่จะปรากฏความสัมพันธ์ลักษณะนี้น้อยกว่าลักษณะอื่น ส่วนชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 1-20 ปีนั้นปรากฏความสัมพันธ์ทางความหมายน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความหมายของชื่อที่แสดงสิริมงคลในรุ่นพ่อแม่และรุ่นลูกเปลี่ยนแปลงไปมากจึงปรากฏชื่อที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันน้อยลงด้วย ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อคนไทยภาคเหนือที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขปจำแนกตามกลุ่มอายุ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 7.13 ต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7.13 ตัวอย่างชื่อคนไทยภาคเหนือที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ลักษณะความสัมพันธ์	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	ตุ่น-ต่า ³ สม-ศรีนวล	นวล-น้อย บุญปิ่น-บัวผัด	สิงห์คำ-สุชาติ อุ่นเรือน-อัมพร	จิระกานต์-จารุวัฒน์ ชาญเวช-ชัยเศรษฐ์	รสรินทร์-รชฎ อัมพร-อัครเดช
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	ต่า-หล้า ปัญญา-จินดา	บัวปิ่น-ดวงจันทร์ บุญปิ่น-จันทร์ผาง	ปิ่น-จันทร์ดี ยุพา-สาคร	พิมพ์พานันทนา ประพันธ์-กัลยา	สุวิษ-พิชชา วิชัย-ตรีพร
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	-	คำลี-สัมพันธ์	ประเสริฐ-ประสงค์ สุทัศน์-สุรางค์รัตน์	อุดม-อุบลวรรณ วิเชียร-วิไลพร	สุวรรณ-สุมิตรา พงศกร-พิชชากร
ความสัมพันธ์ทางคำ	ทา-ทา	ก่องแก้ว-ปิ่นแก้ว คำ-เกียงคำ	ศรีนวล-ศรีอานนท์ คำใส-เรือนคำ	ธงชัย-สิทธิชัย เกรียงศักดิ์-ต่อศักดิ์	พงษ์ศิริ-ศิริพงษ์ เรืองภา-เรืองวิทย์
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	คำนวล-บัวแก้ว สิงห์ทอง-แก้ว	เงิน-ทองทวี คำ-วิเชียร	ก่องคำ-นพรัตน์ สวัสดิ์-มงคล	ประทุม-บงกช คงเดช-คงฤทธิ์	วันดี-มงคล จักรทอง-กาญจนารัตน์

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือมากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเรียงอักษรกาลกิณี การเลือกใช้อักษรศรีนำหน้าชื่อ และการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อคนสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อดังกล่าวน้อยกว่าชื่อคนในช่วงสมัยอื่น ๆ ในทุกลักษณะ และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีหรือชื่อคนสมัยปัจจุบันสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนช่วงสมัยอื่น ส่วนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางรูปคำนั้นมีแนวโน้มว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนสมัยก่อนในทุกลักษณะ

7.2 รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แม้คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานจะประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ หลายกลุ่ม อาทิ ลาว เขมร ส่วย และผู้ไท เป็นต้น แต่คนอีสานก็มีวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อที่มีเอกลักษณ์ร่วมกันและสืบต่อกันมาเป็นเวลานาน ความเชื่อของชาวอีสานเป็นการผสม

³ ชื่อหน้าเป็นชื่อพ่อหรือแม่ ชื่อหลังเป็นชื่อลูก

ผสานกันระหว่างความเชื่อทางศาสนาพุทธ ศาสนาพราหมณ์ ความเชื่อทางไสยศาสตร์ และความเชื่อทางโหราศาสตร์ ประเพณีเกี่ยวกับการเกิดของคนอีสานนั้นไม่ว่าจะเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ใดก็ตามมีความเชื่อคล้ายคลึงกันคือ มนุษย์เกิดมาจากผี ดังนั้นจึงมีพิธีเกี่ยวกับการเกิดเพื่อป้องกันไม่ให้ผีมานำตัวทารกนั้นกลับคืนไป

มงกุฏ แก่นเดียว (2542 : 3458-3459) กล่าวถึงความเชื่อเกี่ยวกับการเกิดในสังคมเขมร-ส่วย ในภาคอีสานว่า ชนกลุ่มนี้เชื่อว่าทุกคนที่ปฏิสนธิในครรภ์มารดานั้น มีแม่คนเก่าก่อนที่ เป็นผู้สร้างและเลี้ยงดูทารกในครรภ์มาตลอด จนกระทั่งคลอดก็จะตามมาดูแลด้วยความรัก มีชื่อเรียกว่า มนายเดิม หรือ มนายสะโนน มนายเดิมนี้เมื่อเห็นทารกมีแม่ใหม่ก็จะหวงแหน และอยากได้ลูกกลับไปอยู่กับคนที่เมืองผี ทำให้ทารกเจ็บไข้ไม่สบาย พ่อแม่ ปู่ย่าตายายของทารกจึงต้องทำพิธีแบ่งลูกผีลูกคน ซึ่งเป็นพิธีรับขวัญเด็กอ่อนอย่างหนึ่ง คล้ายกับภาคกลางที่ทำพิธีแม่ซ้อ เพื่อให้มนายเดิมรู้ว่าทารกนั้นเป็นลูกคนแล้ว จะได้ไม่มารบกวนอีก ส่วนปรีชา พิณทอง (2542 : 5175) กล่าวถึงความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า ชาวอีสานโดยทั่วไปจะมีการซ่อนกระดิ่ง (ร่อนกระดิ่ง) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอยู่กรรมหรืออยู่ไฟ เพื่อบอกให้ผีซึ่งเป็นแม่ซ้ออยู่ก่อนนั้นทราบว่าขณะนี้ทารกได้เกิดเป็นลูกคนแล้ว โดยจะนำเด็กวางลงบนหลังกระดิ่งที่ปูด้วยเบาะและผ้าขาว แล้วนำกระดิ่งเด็กไปที่ประตูเรือนทำการผอก (บอกกล่าว) ผีพรายผายผีป่า เอากระดิ่งเคาะกับประตูเบา ๆ แล้วว่า “กูหูก กูหูก กูกู กูกู แม่่น ลูกสูเอาสามมือนี้ กลายมือนี้ เมื่อหน้า ลูกกู” ดังนี้ 3 วัน แล้วนำกระดิ่งเด็กไปวางไว้ข้างแม่ แล้วเสกคาถาเอาด้ายสายสิญจน์ผูกข้อมือให้ทั้งแม่และเด็กเหมือนทำขวัญ

ในการตั้งชื่อของชาวอีสานนั้น มีผู้รู้หลายท่านกล่าวไว้แตกต่างกัน สาร สารทัศนานันท์ (2538 : 127) กล่าวว่าคนอีสานส่วนมากมักจะไปขอให้พระสงฆ์ที่มีความรู้ทางด้านนี้ หรือผู้ที่มีความรู้ทางโหราศาสตร์เป็นผู้ตั้งชื่อให้เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ลูกหลาน คุณช่วย ปิยวิทย์ (2542 : 631) กล่าวว่าบางคนก็จะตั้งชื่อลูกตามแต่ความพอใจของพ่อแม่ ส่วนไพฑูริย์ มีกุล (2542 : 172) กล่าวถึงการตั้งชื่อในประเพณีของชาวส่วยในอีสานใต้ว่าจะให้แม่ตะมอบ หรือหมอดำแย ทำพิธีตั้งชื่อให้เด็กเมื่อแม่ออกไปแล้ว อย่างไรก็ตามคนอีสานก็มีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยตั้งชื่อตามตำราทักทายด้วย

ในการวิเคราะห์รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจังหวัด อำเภอดำบล และรายชื่อที่จะใช้วิเคราะห์เช่นเดียวกับการสุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ชื่อคนไทยภาคเหนือในหัวข้อ 7.1 ได้ผลการสุ่มตัวอย่างคือรายชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในอำเภอดำบลหนองไข่น้ำ และอำเภอดำบลหนองกระทุ่ม อำเภอมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น 896 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป จำนวน 96 ชื่อ กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี กลุ่มอายุละ 200 ชื่อ

7.2.1 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่แสดงออกทางรูปคำ รวมทั้งจะวิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อแสดงความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วย การเลียงอักษรกาลกิณีนั่นก็คือเลียงจากอักษรประจำพระเคราะห์ที่ตรงกับทักษาหรือระเบียนที่เป็นกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ตามตำราทักษา ดังได้สรุปไว้แล้วในตารางที่ 3.1 ในบทที่ 3 ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ทั้งการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริง และในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

7.2.1.1 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยนำข้อมูลรายชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 896 ชื่อ มาคัดเลือกเฉพาะชื่อที่ระบุวันเดือนปีเกิด เพื่อนำมาวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดในชื่อ ได้รายชื่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 753 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 7.14 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.14 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการ	จำนวน
จำนวนชื่อที่สุ่มตัวอย่างทั้งหมด	896
จำนวนชื่อที่ทราบวัน เดือน ปีเกิด	753
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	475
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	63.08

จากตารางที่ 7.14 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวนร้อยละ 63.08 เป็นชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี หรือเลียงการใช้อักษรกาลกิณีในชื่อ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าครึ่งหนึ่งแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่เลียงอักษรกาลกิณีเพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อ

เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 7.15 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.15 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

รายการ	กลุ่มอายุ				
	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	10	57	77	72	62
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	10	89	110	128	138
รวม	20	146	187	200	200
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	50.00	60.96	58.82	64.00	69.00

$$(X^2 = 6.288 \text{ df} = 4 \text{ p} > 0.01)$$

ตารางที่ 7.15 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือในแต่ละกลุ่มอายุปรากฏชื่อที่เลี้ยงอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายละเอียดของค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏจะเห็นว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในแต่ละกลุ่มอายุมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีใกล้เคียงกัน แม้ว่ากลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีน้อยที่สุด คือคิดเป็นเพียงร้อยละ 50.00 ส่วนในกลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี นั้น มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี คิดเป็นร้อยละ 60.96 ร้อยละ 58.82 ร้อยละ 64.00 และร้อยละ 69.00 ตามลำดับก็ตาม แต่ค่าความถี่ดังกล่าวก็ยังไม่อาจกล่าวได้ว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ อย่างไรก็ตามชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือทุกกลุ่มอายุก็ปรากฏชื่อที่เลี้ยงอักษรกาลกิณีมากกว่าครั้งหนึ่งทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในทุกช่วงสมัยสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อ แต่ไม่สะท้อนความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวในแต่ละช่วงสมัย คือยังปรากฏชื่อที่เลี้ยงอักษรกาลกิณีในความถี่ที่ไม่สูงนักเหมือนกันทุกสมัย

ตัวอย่างชื่อที่เลี้ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น แสดงได้ดังตารางที่ 7.16 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.16 ตัวอย่างชื่อที่เรียงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุ 61-80 ปี	กลุ่มอายุ 41-60 ปี	กลุ่มอายุ 41-20 ปี	กลุ่มอายุ 1-20 ปี
อาทิตย์	ศ ข ส ห พ ฮ	จอย พันธ์	คง ทิพย์ บุญมา ลำดวน	ก้อนทอง บุญช่วย วิชัย อำนาจ	ปรีชา พัฒนาโชค มงคล รณชัย	กานต์พิชชา เนตรชนก พิชญา อานนท์
จันทร์	อ และ สระทุกตัว	-	จันทร์ บัว สมพงษ์	กนกวรรณ ฉลวย สมหวัง	กชกร กมลวรรณ กรพัฒน์ ธนพร	ชลวัฒน์ ณัฐวัฒน์ ปภัศสร พรพรรณ
อังคาร	ก ข ค ง ฉ	จี มี สร้อย อินทร์	แจ่ม รอด พรหมา สำรวย	จรูญ ชัยรัตน์ ประเมษฐ์ สมพร	จรัส จิระเดช วีระ ศุรจิต	ชัยธรรม ธนาพร วิทวัส อารียา
พุธ	จ ฉ ช ซ ฌ ญ	บุ๋ เปลี่ยน สมนึก หมก	คง พิน สงัด อุบล	เกรียงไกร คุณ สมบูรณ์ สุริยา	วันพุธ วิทยา ณรงค์ฤทธิ์ ณัฐวุฒิ	ณัฐพงษ์ พงศา ศรีสมร อดุลย์ศักดิ์
พฤหัสบดี	ด ต ถ ท ธ น	ปู่ ก	จ้อย ยศ สว่าง อิม	เกษม บุญจวง สมหมาย สำรวม	กฤษณ กัญญาภัก ประกายมาศ พรพิรุณ	ปฎิภาณ พรพิรา วรวุฒิ วัชรพงษ์
ศุกร์	ล ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ	ภู ส่ง	แจ่ม ชื่น บุญส่ง ปิ่น	ทองเจือ บุญเกิด บุญเพ็ง สมพิศ	บุญสม สมคิด โสภี เอกภพ	จุฑามาศ ณัฐสิทธิ์ ธิดินันท์ อดิเทพ
เสาร์	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	โม้	กาหลง แก้ว ทองเพชร บุญช่วย	จรัสฉาย บุญเลิศ ไพบูรณ์ สมหวัง	พงษ์วิทย์ พิชิตชัย วัชรชัย อติศักดิ์	ธีรนิติย์ ปิยพงษ์ ศรันยู เอกวิทย์

7.2.1.2 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน 2 ช่วงเวลา คือชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางรูปคำโดยการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อในช่วงเวลานั้น ๆ และใช้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนผลการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งเป็นชื่อของผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และ พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 ตามลำดับ อันเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการตั้งชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างรายชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการอำเภอเมืองนครราชสีมาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเช่นเดียวกับการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อในหัวข้อ 3.1.2 ในบทที่ 3 ได้ชื่อใหม่ที่วิเคราะห์ทั้งสิ้น 176 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 73 ชื่อ และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 103 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.17 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.17 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อ

ช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ	ชื่อใหม่			
	ปรากฏอักษรกาลกิณี		ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523	34	46.58	39	53.42
ระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544	24	23.30	79	76.70

$$(X^2 = 10.474 \quad df = 1 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 7.17 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อใหม่ที่เลียงอักษรกาลกิณีสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละช่วงเวลามีจำนวนชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายละเอียดของค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏจะเห็นได้ว่า ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อทั้ง 2 ช่วงเวลา มีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีโดยชื่อที่ขอเปลี่ยนในระหว่างปีพ.ศ. 2524-

2544 (ช่วงเวลาหลัง) มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ขอเปลี่ยนในระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 (ช่วงเวลาแรก) คือ ชื่อที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาหลังมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีร้อยละ 76.70 และชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีร้อยละ 23.30 ส่วนชื่อที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาแรกมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นร้อยละ 53.42 และชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นร้อยละ 46.58 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ดังปรากฏในตารางที่ 7.15 คือมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีในทั้ง 2 กลุ่มอายุ และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี แม้จะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งก็คือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 และระหว่างปี พ.ศ. 2524-2543 ตามลำดับนั้น สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณีในการตั้งชื่อทั้ง 2 ช่วงสมัย และการที่ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อในช่วงเวลาหลังมีความถี่ของการเลียงอักษรกาลกิณีมากกว่าในช่วงเวลาแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็อาจทำให้กล่าวได้ว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นด้วย

ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 2 ช่วงเวลา โดยจะยกตัวอย่างเฉพาะชื่อเดิมที่มีอักษรกาลกิณีและเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่มาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 7.18 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.18 ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่เลียงอักษรกาลกิณีของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อ

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปีพ.ศ. 2504-2523	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปีพ.ศ. 2524-2544
อาทิตย์	ศ ย ส ห พ ฮ	สมจิต-ชินชัย ⁴	สุพรรณิ-ฐิติมาพร สุนทร-ณัฐรัชย์
จันทร์	อ และสระทุกตัว	พิทยา-กฤษณ์ เหม่ง-ธงชัย	ฐิติ-ชนพรรณ กวีศักดิ์-ปัญญาวัฒน์
อังคาร	ก ข ค ฃ ง	บุญมาก-อิทธิพล เมือง-สุรัชย์	โกมิพ-คนุพล สุลักษณ์-ปพิชญา

⁴ ชื่อหน้า คือชื่อเดิม และชื่อหลัง คือชื่อใหม่

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่าง ปีพ.ศ. 2504-2523	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่าง ปีพ.ศ. 2524-2544
พุธ	จ น ช ช ฌ ญ	-	เฉลิมพล-ภูริวัฒน์ สมชาย-ธนวัฒน์
พฤษภ	ค ต ถ ท ธ น	ชุนชาติ-ภากร ทอง-สรวิณี	ธนธีร์-สมัญญ์ นิวัฒน์-ศิริบุรณ์
ศุกร์	ย ร ล ว	เฉลิมพล-เบญจมาศ	เสกสรรค์-คมสัน บรรพจน์-ศุภกิตต์
เสาร์	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	-	อรุณี-นภารัตน์ พิรุณราช-นิพนธ์

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางรูปคำที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีในการตั้งชื่อทั้งในชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ โดยชื่อจริงของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในแต่ละช่วงสมัยสะท้อนความเชื่อดังกล่าวไม่แตกต่างกัน คือปรากฏในระดับน้อยในทุกช่วงสมัย แต่ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลา อาจทำให้กล่าวได้ว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นด้วย

7.2.2 การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่แสดงออกทางการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อตามตำราทักทายว่าใช้อักษรศรีหรืออักษรเดชขึ้นต้นชื่อตามที่ผู้รู้ตำราทักทายกล่าวไว้หรือไม่ รวมทั้งได้วิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวด้วย

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้รายชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อจำนวน 475 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปี ขึ้นไป จำนวน 10 ชื่อ กลุ่มอายุ 61-80 ปี 89 ชื่อ กลุ่มอายุ 41-60 ปี 110 ชื่อ กลุ่มอายุ 21-40 ปี 128 ชื่อ และกลุ่มอายุ 1-20 ปี 138 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้โดยตารางที่ 7.19 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.19 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
บริวาร	89	18.74
อายุ	61	12.84

อักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
เดช	87	18.32
ศรี	77	16.21
มูละ	68	14.31
อุตสาหะ	52	10.95
มนตรี	41	8.63
รวม	475	100

จากตารางที่ 7.19 จะเห็นได้ว่าอักษรสิริมงคลที่ใช้ขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดคืออักษรบริวาร คิดเป็นร้อยละ 18.74 ซึ่งอาจเกิดจากการเลียนแบบการตั้งพระนามเจ้านาย ซึ่งส.วัฒนเศรษฐ (2510 : 113) กล่าวว่าธรรมเนียมในการตั้งพระนามเจ้านาย และฉายาของพระภิกษุ นิยมขึ้นต้นด้วยอักษรบริวาร เนื่องจากเจ้านายเป็นผู้มีเดชและศรีมากอยู่แล้ว แต่ต้องการบริวารที่ดีจึงใช้อักษรบริวารประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อ ส่วนอักษรสิริมงคลที่ใช้ขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในลำดับรองลงมาคือ อักษรเดช และ ศรี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏคิดเป็นร้อยละ 18.32 และ 16.21 ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกนิตามตำราทักษาที่นิยมขึ้นต้นชื่อด้วยอักษรเดช และศรี ตามที่ผู้รู้ส่วนใหญ่กล่าวไว้ เมื่อพิจารณาการเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคเหนือโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ อาจแสดงได้โดยตารางที่ 7.20 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.20 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

อักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
บริวาร	3	30.00	17	19.10	15	13.64	30	23.44	24	17.39
อายุ	0	0.00	13	14.61	16	14.55	18	14.06	14	10.15
เดช	2	20.00	16	17.98	20	18.18	20	15.63	29	21.01
ศรี	2	20.00	18	20.22	18	16.36	17	13.28	22	15.94
มูละ	3	30.00	9	10.11	20	18.18	16	12.50	20	14.49
อุตสาหะ	0	0.00	8	8.99	10	9.09	18	14.06	16	11.60
มนตรี	0	0.00	8	8.99	11	10.00	9	7.03	13	9.42
รวม	10	100	89	100	110	100	128	100	138	100

$$(X^2 = 18.065 \quad df = 24 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 7.20 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคล ขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลไม่แตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าอักษรที่เป็นสิริมงคลที่ใช้ขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดในแต่ละกลุ่มอายุนั้นส่วนใหญ่ได้แก่อักษรบริวาร เดช ศรี และมูละกล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปี ขึ้นไป ใช้อักษรบริวารและอักษร มูละขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี ใช้อักษรศรีขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี ใช้อักษรเดชและมูละขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี ใช้อักษรบริวารขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ใช้อักษรศรีขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวไม่อาจนำมาสรุปแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาที่แสดงออกทางการเลือกใช้อักษรเดชและศรีนำหน้าชื่อได้ เนื่องจากค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลแต่ละประเภทนำหน้าชื่อในแต่ละกลุ่มอายุนั้นไม่ได้ปรากฏเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างสม่ำเสมอเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ แต่อย่างไรก็ตาม ชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือถึง 3 กลุ่มอายุก็ปรากฏการใช้อักษรศรีหรือเดชมากที่สุด อันสะท้อนให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามที่ผู้รู้ตำราทักษากล่าวไว้ด้วย

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อที่แสดงการเลือกใช้อักษรศรี เดช และบริวาร ของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เกิดในวันต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขปโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ ดังตารางที่ 7.21 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.21 ตัวอย่างชื่อที่แสดงการเลือกใช้อักษรที่เป็นศรี เดช และ บริวาร ของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

วันเกิด	อักษร	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
อาทิตย์	ศรี= ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	-	-	ณัฐนิชา
	เดช= จ ฎ ช ฌ ณ	จอย	จีบ ชิน	จำปี จำเนียร	ชื่นชม	จิราวุติ ชาญชัย
	บริวาร= อ และสระทุกตัว	-	อุดม เอียง	อำนาจ	อรอนงค์ อุดมฤทธิ์	อมรรัตน์ อานนท์
จันทร์	ศรี= ค ต ถ ท ธ น	-	-	-	ธนพร	ชญชนก นงนภัส
	เดช= ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	-	-	ณัฐวัฒน์ ณัฐวัช
	บริวาร= ก ข ค ฌ ง	-	-	-	กชกร กมลวรรณ	กนกวรรณ

วันเกิด	อักษร	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
อังคาร	ศรี= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	พันธุมี	ประดิษฐ์พูน	บุญประไพ	พนิดาเมธิ	ปุ่นยูนุชพิเชษฐ
	เดช= ค ต ถ ท ธ น	-	แต้ม	ดุสิตทวน	ธัญญา	นริศรานันต์ธวัช
	บริวาร= จ ฉ ช ฆ ฌ ญ	จี	ฉลวยชม	จรูญชัยรัตน์	จิระเดชชลาธร	จินตนาจักรธรรม
พุธ	ศรี= ข ร ล ว	-	-	ขงยุทธละม้าย	ยุทธนาวันพุธ	วิไลรัตน์
	เดช= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	บู	บิ่งมี	มีมานพ	ปรีดา มานพ	พรสวรรค์ พลอยพิรุณ
	บริวาร= ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	-	ณัฐวุฒิ ณรงค์ฤทธิ์	ณัฐวุฒิ ณัฐพงษ์
พฤหัสบดี	ศรี= อ และสระทุกตัว	-	อ้อม	อุไร	อุบล	อัญชิสา
	เดช= ศ ษ ส ห พ ฮ	-	ศิริสว่าง	สมเมือง สำรวม	สาคร สำเร็จ	ศิริพร สุมาลี
	บริวาร= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	บู๊	มา	บังอร บุญจวง	บุญสม พีระ	ปฎิภาณ พรพิรา
ศุกร์	ศรี= จ ฉ ช ฆ ฌ ญ	-	แจ่ม ชื่น	-	-	จุฑามาศ ชูศักดิ์
	เดช= ก ข ก ฃ ง	-	-	คุณ	-	
	บริวาร= ศ ษ ส ห พ ฮ	ต่ง	ศานติ	สมพิศ	สุดใจ โสภี	สุชาดา
เสาร์	ศรี= ศ ษ ส ห พ ฮ	-	สงวน สร้อย	ศศิภา สมยศ	สายรุ้ง สุภาพ	สัมพันธ์ สุทธิศักดิ์
	เดช= ข ร ล ว	-	หลงมา	ยุพิน	รื่นรมย์ ละออ	รัตติกาล วิโรจน์
	บริวาร= ค ต ถ ท ธ น	-	ทอง ทองแบ่ง	ทองดี เทียน	นิตยา	ดำรงศักดิ์ ธีรนิษฐ์

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าแม้ชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าครึ่งหนึ่งจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการเรียงอักษร กาลกิณีแต่มีชื่อเพียงบางส่วนเท่านั้นที่สะท้อนความเชื่อนี้ โดยแสดงออกทางการใช้อักษรเดชหรือศรี นำหน้าชื่ออันเป็นส่วนรายละเอียดของตำราทักษา

7.2.3 ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่แสดงออกทางรูปคำและความหมายที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ รวมทั้งวิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวด้วย

ผู้วิจัยนำชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 896 ชื่อ มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ เหมือนกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่ในหัวข้อ 3.3 ในบทที่ 3 ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.22 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.22 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	600	66.96
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	296	33.04
รวม	896	100

จากตารางที่ 7.22 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าร้อยละ 50 มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ คือคิดเป็นร้อยละ 66.96 อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ และหากพิจารณาการมีความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ ผลการวิเคราะห์จะแสดงได้ดังตารางที่ 7.23 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.23 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	11	11.46	89	44.50	152	76.00	173	86.50	175	87.50

ความสัมพันธ์ กับชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปี ขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ไม่มีความสัมพันธ์ กับชื่อพ่อแม่	85	88.54	111	55.50	48	24.00	27	13.50	25	12.50
รวม	96	100	200	100	200	100	200	100	200	100

$$(X^2 = 259.332 \quad df = 4 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 7.23 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือในแต่ละกลุ่มอายุจะปรากฏชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏจะเห็นว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ร้อยละสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏคิดเป็นร้อยละ 11.46 และชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 44.50 ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ล้วนมีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่โดยมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น กล่าวคือคิดเป็นร้อยละ 76.00 ร้อยละ 86.50 และร้อยละ 87.50 ตามลำดับ โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 61-80 ปี หรือชื่อคนในสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในระดับน้อย เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ส่วนชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงสมัยอื่น ๆ นั้นแสดงสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากทุกกลุ่มอายุ และมีแนวโน้มว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อนี้มากกว่าชื่อคนในสมัยก่อนด้วย

ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชื่อพ่อแม่ นั้น ผู้วิจัยพบลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ 5 ลักษณะ ซึ่งปรากฏความถี่แตกต่างกันโดยแสดงได้ดังตารางที่ 7.25 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.24 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	436	72.67
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	79	13.16
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	22	3.67
ความสัมพันธ์ทางคำ	34	5.67
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	29	4.83
รวม	600	100

จากตารางที่ 7.24 จะเห็นได้ว่าลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชื่อพ่อแม่ที่ปรากฏความถี่มากที่สุดคือความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ คิดเป็นร้อยละ 72.67 รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ คิดเป็นร้อยละ 13.16 ส่วนความสัมพันธ์ที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความสัมพันธ์ทางพยางค์ คิดเป็นเพียงร้อยละ 3.67 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ อาจแสดงได้ดังตารางที่ 7.25 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.25 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	10	90.91	66	74.16	129	84.87	113	65.32	118	67.43
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	1	9.09	10	11.24	10	6.58	32	18.50	26	14.86
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	0	0.00	0	0.00	0	0.00	10	5.78	12	6.85
ความสัมพันธ์ทางคำ	0	0.00	1	1.12	8	5.26	12	6.93	13	7.43
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	0	0.00	12	13.48	5	3.29	6	3.47	6	3.43
รวม	11	100	89	100	152	100	173	100	175	100

$$(X^2 = 53.111 \quad df = 16 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 7.25 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะเลือกใช้ลักษณะความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในทุกกลุ่มอายุปรากฏความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะกับชื่อพ่อแม่มากที่สุดแม้จะมีค่าเฉลี่ยความถี่แตกต่างกันก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเสียงพยัญชนะเป็นเสียงสำคัญและเด่นที่สุดในชื่อและแสดงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนมากกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่สามารถหาหน่วยศัพท์ในการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กันได้ง่ายกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ส่วนลักษณะความสัมพันธ์ที่ปรากฏน้อยที่สุดนั้น ชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ทางพยางค์ ความสัมพันธ์ทางคำ และความสัมพันธ์ทางความหมายเลย ชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี และกลุ่มอายุ 41-60 ปี ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ทางพยางค์เลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อส่วนใหญ่เป็นชื่อพยางค์เดียว จึงมีโอกาสที่จะปรากฏความสัมพันธ์ลักษณะนี้น้อยกว่าลักษณะอื่น ส่วนชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปีนั้นปรากฏความสัมพันธ์ทางความหมายน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความหมายของชื่อที่แสดงสิริมงคลในรุ่นพ่อแม่และรุ่นลูกเปลี่ยนแปลงไปมากจึงปรากฏชื่อที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันน้อยลงอีกทั้งการหาหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาตั้งชื่อนั้นทำได้ยากกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขปจำแนกตามกลุ่มอายุ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 7.26 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.26 ตัวอย่างชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ลักษณะความสัมพันธ์	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	จำ-เจียว ⁵ อ่า-เอี่ยม	หม้อ-หมื่อน คำ-คุณ	ส้มแป้น-สมเกียรติ สวัสดี-สุวรรณ	จ่านง-จิราพร สมร-สันทนา	พจมาน-พรพนัส วินิจ-วัชรพงษ์
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	ทอง-ผ่อง	แดง-แสง ลอย-น้อย	คำ-คำดวง มณี-ศรีสุดา	เกษร-อมรชัย วันดี-ปรีชา	ปรีดา-ชนาकर สมพร-กรวีร์
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	-	-	-	ประคอง-ประทีป ประสิทธิ์-ประเสริฐ	สุริย์-สุครินทร์ รำพึง-รำแพน

⁵ ชื่อหน้าเป็นชื่อพ่อหรือชื่อแม่ ชื่อหลังเป็นชื่อลูก

ลักษณะ	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
ความสัมพันธ์ ทางคำ	-	บุญตัน-บุญเลิศ	ทองมี-ทองพูน บุญมี-มีศักดิ์	สมบุญ-บุญสม สมพร-สมชาย	สมพร-พรสวัสดิ์ ทวีศักดิ์-สุรศักดิ์
ความสัมพันธ์ ทาง ความหมาย	-	อยู่-ยัง สร้อย-สังวาล	ทอง-สุวรรณ แก้ว-ก้อนทอง	โชติ-จรัส ดอกไม้-บุปผาชาติ	จรัส-วิโรจน์ ดุสิต-อดิเทพ

กล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำและความหมายที่สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะมากที่สุด และชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นตามลำดับด้วย

อาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อตามตำราทักษา โดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณี และการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ส่วนในเรื่องการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลนำหน้าชื่อนั้น ชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือสะท้อนความเชื่อดังกล่าวน้อย กล่าวคือ เน้นการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงการเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลคืออักษรเดชหรือศรีนำหน้าชื่อตามรายละเอียดในตำราทักษา ส่วนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางรูปคำนั้นในด้านการเลี่ยงอักษรกาลกิณีชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในทุกช่วงสมัยยังคงสะท้อนความเชื่อดังกล่าวในระดับน้อยเหมือนกัน แต่ในการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ นั้นมีแนวโน้มว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นกว่าชื่อคนในสมัยก่อน

7.3 รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลาง

คนไทยภาคกลางในสมัยก่อนมีความเชื่อว่าคนเกิดมาได้เพราะผีป่วน บทสอนอ่านแม่กลในมูลบทบรรพกิจ (2514 : 49) กล่าวเกี่ยวกับความเชื่อนี้ไว้ว่า

พวกผีที่ป่วนลูก ดิดงมูกลูกตาพลัน
จิกจิกกรริกกัน ป่วนไม่ทันมันเดือดใจ

ส่วนในเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน (2533 : 2) ตอนกำเนิดขุนช้างขุนแผน ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชาวบ้านภาคกลาง ก็ได้กล่าวถึงความเชื่อเกี่ยวกับคนเกิดมาได้เพราะผีป่วนไว้ ดังนี้

บทนี้จะยกไว้เสียก่อน	จะกล่าวกลอนถึงกำเนิดคนทั้งหลาย
เมื่อแรกเข้าสู่ครรภ์บรรยาย	ว่าอายผีแสนร้ายบนปลายไม้
กลางคืนปั้นรูปหัวเราะจิก	แล้วหยิบหยิกบีบบีบมีเอาตำได้
ปั้นแล้วปั้นเล่าเฟ้าริกไป	เอานั่นนี่บีใส่ให้ครบครัน
คืนหนึ่งผีปั้นอยู่ปลายไม้	ยังมีสัตว์อยู่ในนรกนั้น
ทนทุกข์เวทนาสาครจรจ์	ครั้นสิ้นกรรมทำนั่นก็พ้นทุกข์
จตุจากเพศเปรตอสุรกาย	วุ่นวายวิ่งมาหาความสุข
จะไปสวรรค์มีทันจะพ้นทุกข์	ผีปั้นมันจึงซุกเข้าในครรภ์

นอกจากนี้คนไทยภาคกลางยังมีความเชื่อต่อมาอีกว่า เมื่อเด็กคลอดจากครรภ์มารดาแล้ว ผี ซึ่งเป็นผู้ปั้นจะมาตามเอาเด็กนั้นคืนกลับไป เสฐียรโกเศศ (2539 : 74-77) เรียกผีที่มารังควานเด็กแรกเกิดโดยทำให้เจ็บไข้ไม่สบาย เพราะต้องการเอาตัวเด็กกลับไปเมืองผีด้วยความรักใคร่นี่ว่าแม่ซื้อความเชื่อดังกล่าวทำให้คนไทยภาคกลางคิดหาวิธีการหลอกแม่ซื้อด้วยการกระทำต่าง ๆ เพื่อไม่ให้แม่ซื้อเอาเด็กกลับไปได้ คือป้องกันไม่ให้เด็กเสียชีวิตตั้งแต่เมื่อแรกคลอดหรือเมื่อยังเล็ก อาทิ พิธีร่อนกระดิ่ง อุบายขอซื้อเด็กจากแม่ซื้อ การไม่กล่าวชมเด็กโดยตรงว่าน่ารักแต่กลับพูดว่าน่าเกลียดน่าชัง และการตั้งชื่อเด็กเป็นชื่อหมูหมากบเขียดเพื่อลวงให้ผีเกลียด เป็นต้น

ในเรื่องการตั้งชื่อนั้นนอกจากการตั้งชื่อแปลก ๆ เพื่อให้ลวงผีดังกล่าวแล้ว เสฐียรโกเศศ (2539 : 95) ยังได้กล่าวว่า ในครั้งโบราณมักตั้งชื่อตามเพศและลำดับการเกิด เช่น อ้าย ยี่ สาม สี่ เป็นต้น นอกจากนี้ก็ยังตั้งตามนิมิตฝันหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตั้งตามลักษณะรูปร่างหน้าตาของเด็กตั้งชื่อเป็นต้นไม้ ของมีค่า และลักษณะความอุดมสมบูรณ์ อีกด้วย ส่วนในสมัยปัจจุบัน สุภาพรรณณ บางช้าง (2527 : 107) กล่าวถึงการตั้งชื่อของคนไทยในสมัยปัจจุบัน (พ.ศ. 2524-2525)ว่า ลักษณะที่นิยมกันมากที่สุดคือการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อให้ถูกต้องตามคัมภีร์นามทักษาปกรณ์

ในการวิเคราะห์รูปคำที่แสดงสัทรูปและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลางนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจังหวัด อำเภอบางบาล และรายชื่อที่จะใช้วิเคราะห์เช่นเดียวกับการสุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ชื่อคนไทยภาคเหนือในหัวข้อ 7.1 ได้ผลการสุ่มตัวอย่างคือรายชื่อคนไทยภาคกลางในแขวงวัดกัลยาณ์ และแขวงหิรัญรุจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,000 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี กลุ่มอายุละ 200 ชื่อ

7.3.1 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลาง

ผู้วิจัยวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลางเพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสัทรูปและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลางที่แสดงออกทางรูปคำรวมทั้งวิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อแสดงความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวของคนไทยภาคกลาง

ด้วย อักษรกาลกิณีคืออักษรที่เชื่อว่าหากปรากฏอยู่ในชื่อบุคคลใดแล้วจะนำความทุกข์และความเดือดร้อนมาให้แก่เจ้าของชื่อ ผู้วิจัยได้สรุปอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ไว้แล้วในตารางที่ 3.1 ในบทที่ 3 ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริง และในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลางว่าสะท้อนความเชื่อดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

7.3.1.1 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคกลาง

ผู้วิจัยนำข้อมูลรายชื่อคนไทยภาคกลางที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,000 ชื่อ มาคัดเลือกเฉพาะชื่อที่ระบุวันเดือนปีเกิด เพื่อนำมาวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดในชื่อ ได้รายชื่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 854 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.27 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.27 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคกลาง

รายการ	จำนวน
จำนวนชื่อที่สุ่มตัวอย่างทั้งหมด	1,000
จำนวนชื่อที่ทราบวัน เดือน ปีเกิด	854
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	530
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	62.06

จากตารางที่ 7.27 จะเห็นว่าชื่อคนไทยภาคกลางจำนวนร้อยละ 62.06 เป็นชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี หรือเลียงการใช้อักษรกาลกิณีในชื่อ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางมากกว่าครึ่งหนึ่งแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่เลียงอักษรกาลกิณีเพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อ

เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังตารางที่ 7.28 ต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7.28 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคกลาง จำแนกตามกลุ่มอายุ

รายการ	กลุ่มอายุ				
	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	53	54	78	71	68
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	70	84	115	129	132
รวม	123	138	193	200	200
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	56.91	60.87	59.59	64.50	66.00

$$(X^2 = 3.795 \quad df = 4 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 7.28 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลางไม่สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือในแต่ละกลุ่มอายุมีจำนวนชื่อที่เลี้ยงอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางทุกกลุ่มอายุมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีใกล้เคียงกันและปรากฏมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางทุกกลุ่มอายุสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อเท่า ๆ กัน

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในแต่ละกลุ่มอายุ จะพบว่า ชื่อในกลุ่มอายุที่น้อยลงจะมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวเพิ่มขึ้นตามลำดับ ยกเว้นชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี ที่ลดลงเล็กน้อย อันแสดงให้เห็นแนวโน้มที่ว่าชื่อคนไทยภาคกลางในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อน้อยกว่าชื่อในสมัยก่อน

ตัวอย่างชื่อที่เลี้ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทยภาคกลางนั้น แสดงได้ดังตารางที่ 7.29 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.29 ตัวอย่างชื่อที่เรียงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทย
ภาคกลาง

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุ 61-80 ปี	กลุ่มอายุ 41-60 ปี	กลุ่มอายุ 41-20 ปี	กลุ่มอายุ 1-20 ปี
อาทิตย์	ศ ช ส ห พ ฮ	ถนอม นวลแข ลำดวน อรุณ	จรูญ ชื่นจิตต์ เทพ มิตรภาพ	จรรยารัตน์ ชูชัย พรพิมล อภิชัย	ณัฐฐา ปนัดดา พัทธนันท์ วิริยะ	กมลวัชร ชานนท์ ชนาการ ณัฐฐิกา
จันทร์	อ และ สระทุกตัว	หลง	สังัด	กรกมล ขวัญชัย ชนพร ชนพล	กรชน ทศพร นพรัตน์ วรรณกร	ชนบรรณ พรชนก วัชรพล ศศธร
อังคาร	ก ข ค ง	ชื่น ถาวร ประเสริฐ ละเมียด	ปรียา เพทาย ระวี ลิ้นจี่	ชลธาร ปรีย์หทัย วาสนา สมเรื่อน	ธีรชัย ปิ่นรัชฎ์ สรรพ อรรณดิ	ธีรเดช ปาจริย์ พรธิดา มารุต
พุธ	จ ฉ ช ซ ฌ ญ	กุหลาบ ปราณี เล็ก สำรวย	ทองหล่อ ไพเราะ สมหมาย อุทัย	นรา วัฒนา วุฒินันท์ สันติ	ณัฐพงศ์ ธนาวุฒิ นิติพันธ์ หทัยรัตน์	ธีรพงษ์ พงษ์นรินทร์ วาทีด ภัทวัฒน์
พฤหัสบดี	ด ต ถ ท ธ น	กสิบลอ ประกา มาลัย สุขศรี	เฉลิม เบ็ญจะ สมศรี สังวาล	เฉลิมพล พรศกา พรสุข เศรษฐพงศ์	จิรพล รัฐชัย อรอุมา อชฌา	ปิยะ พิชญญา ศศิพงษ์ ศิริกุล
ศุกร์	ย ร ล ว	ด่อน แดง ทองคำ สัมพันธ์	จ้านง ธัญญา บุญมา อนุพันธ์	ชนมณี บุญมี ศักดิ์ดา สุขุม	กิตติธนา เมตตา โสภณ อภิเดช	ฐิติกาญจน์ พงษ์พัฒน์ ศศิ สิทธินันท์
เสาร์	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	เจลิยว ชูศรี สวัสดิ์ สาหร่าย	เกียรติพงศ์ ฉลาด เชยจิต มนัส	ปิ่นทิพย์ วีรฉัตร สิทธิชัย อารี	ฉัตรชัย ธนโชติ วีรศักดิ์ ศรีวิภา	กรกนก ขวัญหทัย ทัตพิษา दनัยสิทธิ์

7.3.1.2 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลาง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลางใน 2 ช่วงเวลาเช่นกัน คือชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางรูปคำโดยการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อในช่วงเวลานั้น ๆ และใช้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนผลการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลางกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20ปี ซึ่งเป็นชื่อของผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และ พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 ตามลำดับ อันเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการตั้งชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างรายชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลางจากสำนักงานเขตธนบุรีโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเช่นเดียวกับการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อในหัวข้อ 3.1.2 ในบทที่ 3 ได้ชื่อใหม่ที่วิเคราะห์ทั้งสิ้น 192 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 89 ชื่อ และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 103 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.30 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.30 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อเดิมและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลางจำแนกตามช่วงเวลา

ช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ	ชื่อใหม่			
	ปรากฏอักษรกาลกิณี		ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523	33	37.08	56	62.92
ระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544	15	14.56	88	85.44

$$(X^2 = 12.909 \quad df = 1 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 7.30 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อใหม่ที่เลียงอักษรกาลกิณีสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละช่วงเวลามีจำนวนชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายละเอียดของค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏจะเห็นได้ว่า ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อทั้ง 2 ช่วงเวลา มีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี โดยชื่อที่ขอเปลี่ยนในระหว่างปีพ.ศ. 2524-2544 (ช่วงเวลาหลัง) มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ขอเปลี่ยนในระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 (ช่วงเวลาแรก) คือ ชื่อที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาหลังมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีร้อยละ 85.44 และชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีร้อยละ 14.56 ส่วนชื่อที่ขอเปลี่ยนในช่วง

เวลาแรกมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นร้อยละ 62.92 และชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นร้อยละ 37.08 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลางกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ดังปรากฏในตารางที่ 7.28 คือมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีในทั้ง 2 กลุ่มอายุ และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี แม้จะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งก็คือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 และระหว่างปี พ.ศ. 2524-2543 ตามลำดับนั้น สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อโดยแสดงออกทางการเรียงอักษรกาลกิณีในการตั้งชื่อทั้ง 2 ช่วงสมัย และการที่ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อในช่วงเวลาหลังมีความถี่ของการเรียงอักษรกาลกิณีมากกว่าในช่วงเวลาแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็อาจทำให้กล่าวได้ว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยการเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อนั้นมากขึ้นด้วย

ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลางทั้ง 2 ช่วงเวลา โดยจะยกตัวอย่างเฉพาะชื่อเดิมที่มีอักษรกาลกิณีและเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่ มาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 7.31 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.31 ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่เรียงอักษรกาลกิณีของคนไทยภาคกลางจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อ

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปีพ.ศ. 2504-2523	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปีพ.ศ. 2524-2544
อาทิตย์	ศ ช ส ห พ ฮ	เฉลิมศักดิ์-ธนิต ⁶ สุรพันธุ์-จักรพันธุ์	อัศวิน-นิธิ สุโรจน์-จิโรจน์
จันทร์	อ และสระทุกตัว	ประสาท-วสันต์ วันทนา-พรพรรณ	นภาพรณ-กรกช สำอางค์-ภควรรณ
อังคาร	ก ข ค ฆ ง	ทรงกลด-จุมพล พงษ์ศักดิ์-มาโนช	สุรศักดิ์-ภัทร แสงอรุณ-ตรีชีวิน
พุธ	จ ฉ ช ซ ฌ ญ	จัน-นิตยา	เจมจิต-ธีรภัทร ชนิดา-ณัฐศดา
พฤหัสบดี	ด ต ถ ท ธ น	ดวงชีวัน-อาภาศรี สุชาติ-สัณฐพล	เทียนชัย-ณัฐวุฒิ ธีรยุทธ์-ศิริพงษ์

⁶ ชื่อหน้า คือชื่อเดิม และชื่อหลัง คือชื่อใหม่

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่าง ปีพ.ศ. 2504-2523	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่าง ปีพ.ศ. 2524-2544
ศุกร์	ย ร ล ว	หิรัญ-กิตติพงศ์ ลัดดา-ฐิติกานต์	เลิศชัย-กฤษฎีเดช ทศพล-โสภณ
เสาร์	ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	ไพฑูรย์-วาทัญญ

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางมากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางรูปคำที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีในการตั้งชื่อทั้งในชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ โดยชื่อจริงของคนไทยภาคกลางในแต่ละช่วงสมัยสะท้อนความเชื่อดังกล่าวไม่แตกต่างกัน แต่ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลา อาจทำให้กล่าวได้ว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นด้วย

7.3.2 การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคกลาง

ผู้วิจัยวิเคราะห์การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคกลางเพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคกลางที่แสดงออกทางการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อซึ่งเป็นรายละเอียดย่อยที่ปรากฏในตำราทักษา รวมทั้งจะวิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวด้วย

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้รายชื่อคนไทยภาคกลางที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อจำนวน 530 ชื่อ ซึ่งถือว่าเป็นชื่อที่พิสูจน์แล้วว่าสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีตามตำราทักษา จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป จำนวน 70 ชื่อ กลุ่มอายุ 61-80 ปี 84 ชื่อ กลุ่มอายุ 41-60 ปี 115 ชื่อ กลุ่มอายุ 21-40 ปี 129 ชื่อ และกลุ่มอายุ 1-20 ปี 132 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้โดยตารางที่ 7.32 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.32 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคกลาง

อักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
บ ริ ว ร	93	17.55
อ ยู	43	8.11
เด ช	89	16.79
ศ รี	113	21.32
มู ละ	69	13.02
อู ด ส า หะ	73	13.78

อักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
มนตรี	50	9.43
รวม	530	100

จากตารางที่ 7.32 จะเห็นได้ว่าอักษรสิริมงคลที่ใช้ขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคกลางมากที่สุดคืออักษรศรี คิดเป็นร้อยละ 21.32 รองลงมาคือ อักษรบริวาร และ เฉช ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏคิดเป็นร้อยละ 17.55 และ 16.79 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิริยาตามตำราทักทายที่นิยมขึ้นต้นชื่อดัวยอักษรเฉช และศรี ตามที่ผู้รู้ส่วนใหญ่กล่าวไว้ เมื่อพิจารณาการเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคกลางโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ อาจแสดงได้โดยตารางที่ 7.33 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.33 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคกลางจำแนกตามกลุ่มอายุ

อักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
บริวาร	14	20.00	13	15.48	20	17.39	21	16.28	25	18.94
อายุ	3	4.29	9	10.71	8	6.96	16	12.40	7	5.30
เฉช	9	12.85	11	13.10	18	15.65	20	15.50	31	23.48
ศรี	22	31.43	16	19.04	24	20.87	30	23.26	21	15.91
มูละ	7	10.00	12	14.29	20	17.39	12	9.30	18	13.64
อุตสาหะ	7	10.00	14	16.67	18	15.65	16	12.41	18	13.64
มนตรี	8	11.43	9	10.71	7	6.09	14	10.85	12	9.09
รวม	70	100	84	100	115	100	129	100	132	100

$$(X^2 = 25.246 \quad p > 0.01 \quad df = 24)$$

ตารางที่ 7.33 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคกลางไม่สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลนำหน้าชื่อไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏ จะเห็นได้ว่าอักษรที่เป็นสิริมงคลที่ใช้ขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคกลางในแต่ละกลุ่มอายุไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก กล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี และ

กลุ่มอายุ 21-40 ปี ปรากฏอักษรศรียาน้ำชื่อมากที่สุด ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏอักษร เชนาน้ำชื่อมากที่สุด ผลการวิเคราะห์ดังกล่าว อาจพอสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางทุกกลุ่มอายุ สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยการเลือกใช้อักษรศรีหรือเดชขึ้น ต้นชื่อ ส่วนอักษรบริวารซึ่งมักจะปรากฏนำหน้าชื่อคนไทยภาคกลางเป็นลำดับที่ 2 หรือ 3 นั้น อาจ เป็นเพราะชื่อสามัญชนเหล่านี้ได้รับอิทธิพลการตั้งชื่อตามตำราทักษามาจากชนชั้นเจ้านายจึงเลียนแบบการตั้งชื่อโดยใช้อักษรบริวารนำหน้าชื่อเหมือนการตั้งพระนามเจ้านายด้วย

ส่วนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวในชื่อคนไทยภาคกลางนั้น พบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากชื่อคนทุกกลุ่มอายุส่วนใหญ่เลือกใช้อักษรศรีหรืออักษรเชชนาน้ำชื่อ ตามรายละเอียดที่ปรากฏในตำราทักษา

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อที่แสดงการเลือกใช้อักษรศรี เชน และบริวาร ของคนไทย ภาคกลางที่เกิดในวันต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขปโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ ดังตารางที่ 7.34 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.34 ตัวอย่างชื่อที่แสดงการเลือกใช้อักษรที่เป็นศรี เชน และ บริวาร ของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ของคนไทยภาคกลางจำแนกตามกลุ่มอายุ

วันเกิด	อักษร	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
อาทิตย์	ศรี= ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	ณรงค์	-	ณรงค์	ณัฐธา	ณัฐวัชร ณัฐวุฒิ
	เดช= จ ฉ ช ษ ฒ ญ	ชัย	จรูญ ชัยรัตน์	ชัยवाल ชูชัย	จิรฉัตร ชนะชัย	ชานนท์ ชินชา
	บริวาร= อ และสระทุกตัว	อรุณ	-	อภิชัย	อภิชาติ อมรรัตน์	เอนกณัฐ อดุลรัตน์
จันทร์	ศรี= ค ต ถ ท ธ น	-	-	ชนพร ชนพล	ทศพร นพรัตน์	ชนบรรณ
	เดช= ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	-	-	ณัฐนนท์ ณัฐพล
	บริวาร= ก ข ค ฃ ง	-	-	กรกมล ขวัญชัย	กรชน	กชมน
อังคาร	ศรี= บ ป ฝ ฝ ฟ ภ ม	บุญช่วย ประไพ	ปรียา ไพฑูริย์	พูนศรี ภัทราวรรณ	ปิ่นรัชฎ์ พนารัตน์	ปาจริย์ พิทยารัตน์
	เดช= ค ต ถ ท ธ น	ถาวร	-	ทศตรี ธีระ	ธีรชัย นรินทร์	ธิดาพร ธีรเดช
	บริวาร= จ ฉ ช ษ ฒ ญ	จันทร์	จรูญ ชาญ	จันทนา ชาติ ชาย	ชมภัสสร	จารูวรรณ ชญานิน

วันเกิด	อักษร	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
พุทธ	ศรี= ย ร ล ว	ดำควน เล็ก	ลลิตา วีระ	วัฒนา วราภรณ์	รวิวรรณ วิบูลย์	วาทีต
	เดช= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	ประสงค์	ไพเราะ	บัวขาว พรพิมล	พงษ์ศักดิ์ ภาคภูมิ	ปิ่นทนต์ ภัทรีณี
	บริวาร= ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	-	ณรงค์	-	ณัฐพงษ์	ณัฐสุดา
พฤษภ	ศรี= อ และสระทุกตัว	-	อัปสร	อารี อัจฉรีย์	อรอุมา อัชฌา	อภิวรรณ เอวิกา
	เดช= ศ ช ส ห พ ฮ	สุขศรี	สมหมาย สังวาล	เศรษฐพงศ์ สุมาลี	เศรษฐพงศ์ สุวรรณา	ศศิพงษ์ ศุภกร
	บริวาร= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ภ ม	ประกา	ปรีชา พวง	ปราณี พิศิษฐ์	พูลสุข มณฑา	ประสพโชค พิชญา
ศุกรี	ศรี= จ ฉ ช ฆ ฌ ญ	-	จ่านง	ชนมณี ชุตินา	ชมพูนุช	ชุตินา ญาดา
	เดช= ก ข ค ฆ ง	-	-	-	กิตติธนา	กิ่งกาญจน์ คมสัน
	บริวาร= ศ ช ส ห พ ฮ	สัมพันธ์	-	สุขุม สุภา	สุนันท์ สมาน	ศศิ สิทธิพันธ์
เสาร์	ศรี= ศ ช ส ห พ ฮ	สมศรี สวัสดิ์	สมจิต สมชาย	ศุภชัย สิทธิชัย	ศรีวิภา สมปรารถน์	-
	เดช= ย ร ล ว	วิโรจน์รัชณี	ยุพิน ลมัย	วีรฉัตร	รัตนชัย วีรศักดิ์	วิทินีย์
	บริวาร= ค ต ถ ท ธ น	นวล	ถนอม ทองย้อย	ทิวาทิพย์ นันทพล	ธนโชติ นฤมล	คณัษสิทธิ์ ทัตพิษา

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางทุกกลุ่มอายุสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลือกใช้อักษรศรีหรืออักษรเดชนำหน้าชื่อตามรายละเอียดที่ปรากฏในตำราทักษา

7.3.3 ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ของชื่อคนไทยภาคกลาง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยภาคกลางที่แสดงออกทางรูปคำและความหมายที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ รวมทั้งวิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวด้วย

ผู้วิจัยนำชื่อคนไทยภาคกลางที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1,000 ชื่อ มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ เหมือนกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่ในหัวข้อ 3.3 ในบทที่ 3 ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.35 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.35 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	658	65.80
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	342	34.20
รวม	1,000	100

จากตารางที่ 7.35 จะเห็นว่าชื่อคนไทยภาคกลางมากกว่าร้อยละ 50 มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ คือคิดเป็นร้อยละ 65.80 อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางมากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ ผลการวิเคราะห์จะแสดงได้ดังตารางที่ 7.36 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.36 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อคนไทยภาคกลางที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	101	50.50	128	64.00	124	62.00	149	74.50	156	78.00
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	99	49.50	72	36.00	76	38.00	51	25.50	44	22.00
รวม	200	100	200	100	200	100	200	100	200	100

$$(X^2 = 42.331 \quad df = 4 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 7.36 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่าชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในชื่อคนไทยภาคกลางสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะมีชื่อที่มีความสัมพันธ์กับพ่อแม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏ จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางทุกกลุ่มอายุส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยมีความถี่ของความถี่ในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.50 และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.00 จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อคนสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่น้อยกว่าชื่อคนในช่วงสมัยอื่น ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนในทุกช่วงสมัย

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุที่น้อยลงจะมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากขึ้น ยกเว้นชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี ที่จะลดลงเล็กน้อย จึงอาจสรุปได้ว่ามีแนวโน้มว่าชื่อคนไทยภาคกลางในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าชื่อคนในสมัยก่อน

ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่ นั้น ผู้วิจัยพบลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ 5 ลักษณะ ซึ่งปรากฏความถี่แตกต่างกัน โดยแสดงได้ดังตารางที่ 7.37 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.37 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	459	69.76
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	112	17.02
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	33	5.02
ความสัมพันธ์ทางคำ	47	7.14
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	7	1.06
รวม	658	100

จากตารางที่ 7.37 จะเห็นได้ว่าลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่ที่ปรากฏความถี่มากที่สุดคือความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ คิดเป็นร้อยละ 69.76 รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ คิดเป็นร้อยละ 17.02 ส่วนความสัมพันธ์ที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ

ความสัมพันธ์ทางความหมาย คิดเป็นเพียงร้อยละ 1.06 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ อาจแสดงได้ดังตารางที่ 7.38 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.38 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสัมพันธ์กับ ชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ทาง เสียงพยัญชนะ	82	81.19	106	82.81	84	67.74	94	63.09	93	59.62
ความสัมพันธ์ทาง เสียงสระ	8	7.92	16	12.50	26	20.97	22	14.76	40	25.64
ความสัมพันธ์ทาง พยางค์	3	2.97	2	1.56	3	2.42	14	9.40	11	7.05
ความสัมพันธ์ทาง คำ	4	3.96	3	2.34	10	8.06	18	12.08	12	7.69
ความสัมพันธ์ทาง ความหมาย	4	3.96	1	0.79	1	0.81	1	0.67	0	0.00
รวม	101	100	128	100	124	100	149	100	156	100

$$(X^2 = 56.598 \quad p < 0.01 \quad df = 16)$$

ตารางที่ 7.38 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคกลางกับชื่อพ่อแม่สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะเลือกใช้ลักษณะความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏ จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางในทุกกลุ่มอายุปรากฏความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะกับชื่อพ่อแม่มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเสียงพยัญชนะเป็นเสียงสำคัญและเด่นที่สุดในชื่อและแสดงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนมากกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่สามารถหาหน่วยศัพท์ในการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กันได้ง่ายกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ส่วนลักษณะความสัมพันธ์ที่ปรากฏน้อยที่สุดนั้น ชื่อคนไทยภาคกลางกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปปรากฏความสัมพันธ์ทางพยางค์น้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นชื่อพยางค์เดียว จึงมีโอกาที่จะปรากฏความสัมพันธ์ลักษณะนี้น้อยกว่าลักษณะอื่น ส่วนชื่อคนไทยภาคกลางกลุ่มอายุอื่น ๆ นั้นปรากฏความสัมพันธ์ทางความหมายน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

ความหมายของชื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อลูกกับชื่อพ่อแม่ได้ไม่ชัดเจนเท่ากับความสัมพันธ์ลักษณะอื่น เนื่องจากรูปคำและเสียงที่ใช้แตกต่างกันมากจนไม่เด่นพอที่จะทำให้สังเกตเห็นความสัมพันธ์ได้อย่างชัดเจน จึงไม่นิยมแสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อลูกกับชื่อพ่อแม่โดยใช้ลักษณะความสัมพันธ์ดังกล่าว

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะปรากฏลดลงในชื่อของคนสมัยใหม่ ขณะที่ความสัมพันธ์ทางเสียงสระปรากฏเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อคนในสมัยใหม่นิยมการตั้งชื่อให้มีเสียงคล้องจองไพเราะขึ้นมากกว่าจะใช้เสียงสัมผัสอักษรกันเท่านั้น เพื่อแสดงความสัมพันธ์ในครอบครัวที่อาจจะเลียนแบบมาจากการตั้งพระนามเจ้านาย เช่น พ่อชื่อเกียรติกุล ลูกชื่อพิรุณรัตน์ พ่อชื่อจักรี ลูกชื่อธีรวัฒน์ ซึ่งมีเสียงคล้องจองไพเราะกว่าชื่อที่สัมผัสอักษรธรรมดาที่พบมากในชื่อคนสมัยก่อน

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อคนไทยภาคกลางที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขปจำแนกตามกลุ่มอายุ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 7.39 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.39 ตัวอย่างชื่อคนไทยภาคกลางที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ลักษณะ	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	ชม-ชิด ⁷ วอ-วาด	ชด-ชื่นใจ นบ-นารี	อรุณ-อารี สนั่น-สุพัตรา	จรียา-จรีนัตร์ สุริยา-โสภณ	พรพิมล-พิทยารัตน์ วิรัชชัย-ชนบรรม
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	ทองดี-สมศรี ตุ๊กตา-อาภรณ์	บุญมี-ลินจี อิสระ-สหชาติ	ปราณี-ธีรพล มนัส-ชัชวาล	ปรีชา-นิภาพร ปวรรัตน์-พัชรัตน์	เกียรติกุล-พิรุณรักษ์ จักรี-ธีรวัฒน์
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	ลำลี-ลำราย จำเริญ-จำเนียร	ลำอาน-ลำราญ จำรัส-จำนง	ประชา-ประชุมพล ประสงค์-ประธาน	อุดม-อุษา สุวรรณ-สุภาวดี	ศักดิ์-ญาดา นเรศ-นคเรศ
ความสัมพันธ์ทางคำ	ทองดี-ทองอยู่ บุญมี-บุญชู	ทองอยู่-ทองพูน สมบุญ-บุญเกิด	พีระพล-พีระพรหม ศุภชัย-สิทธิชัย	ธีรพงศ์-ธีรชัย อรุณสวัสดิ์-อรุณรุ่ง	วุฒิชัย-ฉัฐวุฒิ ธนวัฒน์-วรวัฒน์
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	น้อย-เล็ก แจ่ม-ประภา	แก้ว-ทองก้อน	มะลิ-บัวขาว	วิเชียร-พัชรินทร์	-

⁷ ชื่อหน้าเป็นชื่อพ่อหรือชื่อแม่ ชื่อหลังเป็นชื่อลูก

กล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำและความหมายที่สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะมากที่สุด และชื่อคนกลุ่มอายุที่น้อยลงจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นตามลำดับ

อาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางมากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อตามตำราทักทายโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณี การเลือกใช้อักษรศรีและเดช นำหน้าชื่อ และการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ส่วนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางรูปคำนั้น ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อคนสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อดังกล่าวที่แสดงออกทางการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่น้อยกว่าชื่อคนในช่วงสมัยอื่น ๆ และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี จะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากที่สุด ส่วนในด้านการเลี่ยงอักษรกาลกิณี และการเลือกอักษรมงคลขึ้นต้นชื่อนั้นแม้จะมีความถี่แตกต่างกัน แต่ก็ไม่มีความสำคัญทางสถิติ จึงไม่อาจกล่าวได้อย่างหนักแน่นว่ามีความเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามจากค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏรูปคำที่เลี่ยงอักษรกาลกิณี เลือกอักษรศรีหรือเดชขึ้นต้นชื่อ และมีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ที่มักจะเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มอายุที่ลดลงนั้น อาจทำให้เห็นแนวโน้มที่ว่าชื่อคนไทยภาคกลางในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนในสมัยก่อน

7.4 รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคใต้

สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542 : 984-985) กล่าวว่า ความเชื่อของคนไทยภาคใต้นั้น จำแนกตามมูลฐานที่เกิดได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับลัทธิและศาสนา ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ความเชื่อที่เกี่ยวกับจริยวัตรอันเป็นอุบายในการอบรมสั่งสอนให้ปฏิบัติตามค่านิยมของสังคม และความเชื่อเกี่ยวกับขากกลางบ้านและการปิดเป่า ความเชื่อทั้ง 4 ประการนี้มีอิทธิพลต่อแนวคิดและพฤติกรรมของชาวใต้สืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน

ในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับการเกิดนั้น ปรีชา นุ่นสุข และคณะ (2542 : 327-337) กล่าวว่าไว้ว่าคนไทยภาคใต้เชื่อว่ามารดาจะตั้งครรภ์ได้โดยการจุดของวิญญูณ ซึ่งมักจะมีเหตุบอกล่วงหน้าในรูปของ ผีพุ่งใต้หรือดาวตกหรือที่ชาวบ้านเรียกว่าผีเล่นตรวด ดังนั้นเมื่อขณะเด็กคลอดหรือคลอดแล้วจะมีพิธีกรรมต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองให้เด็กนั้นอยู่รอดปลอดภัย อาทิ พิธีตั้งราด เพื่อให้คลอดง่าย พิธีทำแม่ชื่อและทำขวัญเด็ก เพื่อให้เด็กนั้นไม่เจ็บป่วย เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีวิธีต่าง ๆ เพื่อลวงผีไม่ให้เอาเด็กไปเหมือนของคนไทยภาคกลางด้วย อาทิ ห้ามชมเด็กว่าน่ารักน่าเอ็นดู แต่ให้ว่าน่าเกลียดเหมือนหมูเหมือนหมา เพื่อให้ผีเกลียด และเด็กจะได้รอดชีวิต รวมทั้งการตั้งชื่อที่มักจะหาอุบายตั้งชื่อให้หน้าเกลียดหรือไม่ไพเราะเพื่อผีจะได้ไม่เอาเด็กไป เช่น อีหมาขี้ อ้ายจิก อ้ายใจ เป็นต้น

การตั้งชื่อของคนไทยภาคใต้ นั้น สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542 : 2592-2594) กล่าวว่า ราชชื่อชาวบ้านที่พบในเรื่องตำนานเมืองนครศรีธรรมราชแต่เดิมมักตั้งชื่อโดยใช้คำไทยแท้ มีทั้งที่เป็นพยางค์เดียวและคำประสม เช่น สุก คำ คำ กองทอง เป็นต้น ต่อมาก็เริ่มใช้คำในภาษาสันสกฤตมาตั้งชื่อ โดยสันนิษฐานว่าเนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาสันสกฤตที่ใช้ในพุทธศาสนาลัทธิมหายาน ซึ่งแพร่หลายในภาคใต้ก่อนพุทธศตวรรษที่เก้าจะเข้ามาสู่แถบนี้ ส่วนในแง่ความหมายนั้นในบางท้องถิ่นจะตั้งชื่อเด็กเล็กซึ่งเรียกว่าชื่อน้ำนม ให้มีความหมายในทางไม่ดีเพื่อไม่ให้ผีรัก ไม่ให้ผีพอใจ เช่น หมา แมว จี๊กลา (น้ำคร่ำ) เป็นต้น ต่อมาเมื่อมีธรรมเนียมการตั้งชื่อตามหลักโหราศาสตร์แพร่หลายมีตำราตั้งชื่อเกิดขึ้น มีเกณฑ์การตั้งชื่อตามอักษรวันเกิด ตามนามกำเนิด และตามนามปีเกิด พ่อแม่หรือผู้ปกครองจึงมักไปให้ท่านผู้รู้ตั้งชื่อให้บุตรหลานให้ถูกต้องตามหลักโหราศาสตร์ การตั้งชื่อตามหลักโหราศาสตร์ที่สุธีวงศ์กล่าวไว้นั้น ก็คือการตั้งชื่อตามตำราทักษานั่นเอง

ในการวิเคราะห์รูปคำที่แสดงสัทรูปและกาลกิริยาตามตำราทักษาในชื่อคนไทยภาคใต้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจังหวัด อำเภอ ตำบล และรายชื่อที่จะใช้วิเคราะห์เช่นเดียวกับการสุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ชื่อคนไทยภาคเหนือในหัวข้อ 7.1 ได้ผลการสุ่มตัวอย่างคือรายชื่อคนไทยภาคใต้ใน ตำบลไชยมนตรี และตำบลมะม่วงสองต้น อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 950 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป จำนวน 150 ชื่อ ชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี กลุ่มอายุละ 200 ชื่อ

7.4.1 การเลียงอักษรกาลกิริยาในชื่อคนไทยภาคใต้

ผู้วิจัยวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิริยาในชื่อคนไทยภาคใต้เพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสัทรูปและกาลกิริยาตามตำราทักษาในชื่อคนไทยภาคใต้ที่แสดงออกทางรูปคำว่ามีหรือไม่อย่างไร รวมทั้งจะวิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อแสดงความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวของคนไทยภาคใต้ด้วย การเลียงอักษรกาลกิริยาประจำวันเกิดตามตำราทักษานั้นผู้วิจัยได้สรุปไว้แล้วในตารางที่ 3.1 ในบทที่ 3 ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ทั้งการเลียงอักษรกาลกิริยาในชื่อจริง และในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้เพื่อแสดงความเชื่อดังกล่าว

7.4.1.1 การเลียงอักษรกาลกิริยาในชื่อจริงของคนไทยภาคใต้

ผู้วิจัยนำข้อมูลรายชื่อคนไทยภาคใต้ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 950 ชื่อ มาคัดเลือกเฉพาะชื่อที่ระบุวันเดือนปีเกิด เพื่อนำมาวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิริยาประจำวันเกิดในชื่อ ได้รายชื่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 600 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.40 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.40 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคใต้

รายการ	จำนวน
จำนวนชื่อที่สุ่มตัวอย่างทั้งหมด	950
จำนวนชื่อที่ทราบวัน เดือน ปีเกิด	600
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	303
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	50.50

จากตารางที่ 7.40 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้จำนวนร้อยละ 50.50 เป็นชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี หรือเลียงการใช้อักษรกาลกิณีในชื่อ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้ประมาณครึ่งหนึ่งแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราพิชัย โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่เลียงอักษรกาลกิณีเพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อ

เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 7.41 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.41 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคใต้ จำแนกตามกลุ่มอายุ

รายการ	กลุ่มอายุ				
	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	4	12	84	99	98
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	3	12	85	101	102
รวม	7	24	169	200	200
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	42.86	50.00	50.30	50.50	51.00

$$(X^2 = 0.189 \quad df = 4 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 7.41 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อคนไทยภาคใต้ที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีไม่สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะมีชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีน้อยที่สุด และน้อยกว่าร้อยละ 50 ของรายชื่อในกลุ่มอายุนี้ คือคิดเป็นเพียงร้อยละ 42.86 เท่านั้น ส่วนในกลุ่มอายุอื่น ๆ นั้น แม้จะมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่า

ร้อยละ 50 ทั้งสิ้น แต่ก็แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้ในทุกช่วงสมัยสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในแต่ละกลุ่มอายุ จะพบว่า ชื่อในกลุ่มอายุที่น้อยลงจะมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวเพิ่มขึ้นตามลำดับ อันอาจแสดงให้เห็นแนวโน้มที่ว่าชื่อคนไทยภาคใต้ในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นกว่าชื่อคนในสมัยก่อน

ตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทยภาคใต้นั้น แสดงได้ดังตารางที่ 7.42 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.42 ตัวอย่างชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีของผู้ที่เกิดในวันต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุของคนไทยภาคใต้

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุ 61-80 ปี	กลุ่มอายุ 41-60 ปี	กลุ่มอายุ 41-20 ปี	กลุ่มอายุ 1-20 ปี
อาทิตย์	ศ ข ส ห พ ฮ	นาค รู่ย	ลิขิต	ถาวร ภิญโญ ยุพรัตน์ อำนาจ	ฉัตรชัย ธวัช ปรีดา อรทัย	กัลยวรรณ ณัฐชยา พรฟ้า รวิชญ์
จันทร์	อ และ สระทุกตัว	-	-	จันทร์ วสันต์	จักรพงษ์ ณัฐพงศ์ นพดล สมพร	กมลกร นลธวัช พชรวรรณ วรรณชนก
อังคาร	ก ข ค ง ม ง	-	เจริญ	ทวี บุญรวม สรรเพชญ์ อรุณทิพย์	เดชะ เบญจพร วรฉัตร ศิริโรจน์	ณัฐพันธ์ ธนวัฒน์ ปวีศรี อารยา
พุธ	จ ฉ ช ซ ฌ ญ	-	กล่อม ล้อม	ประเสริฐ พงศ์ศักดิ์ พรศรี สุภาพ	พรสุวรรณ พัสดราภรณ์ สุธี อุคมพร	กิตติมา ณัฐกานต์ ภูวนาล เอกวิทย์

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุ 61-80 ปี	กลุ่มอายุ 41-60 ปี	กลุ่มอายุ 41-20 ปี	กลุ่มอายุ 1-20 ปี
พฤษภ	ค ต ท ธ น	ต๋อง	บุญชม บุญล้อม เปลื้อง พร้อม	บุญโชค ปภัศสร เพียร โสภา	ปราณี ยุพา วิระ สุริยะ	ปัญญาพร พิชญ สุริยพงศ์ สุวารี
ศุกร์	ข ร ล ว	-	เพิ่ม หนูนัต	คนดี จินดา บุญน้อม สุเทพ	ชูศักดิ์ ชำนาญ สมศักดิ์ สุมณฑา	โชติกา ณัชชา ชญญา พงษ์ศักดิ์
เสาร์	ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	พริ้ง ผ่อง ส้าง อุดม	โกมล บุญนำ สิริกาญจน์ สุธรรม	กุศล เพชรรัตน์ วีรศักดิ์ สุจิรา	ธีระพงศ์ ธาดา ฤทธิเกียรติ สหสวรรค์

7.4.1.2 การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้ใน 2 ช่วงเวลา เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ชื่อคนไทยภาคอื่น ๆ คือชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางรูปคำโดยการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อในช่วงเวลานั้น ๆ และใช้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนผลการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคใต้ กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20ปี ซึ่งเป็นชื่อของผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และ พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 ตามลำดับ อันเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการตั้งชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างรายชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้จากที่ว่าการอำเภอเมืองนครศรีธรรมราชโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเช่นเดียวกับการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อในหัวข้อ 3.1.2 ในบทที่ 3 ได้ชื่อใหม่ที่วิเคราะห์ทั้งสิ้น 195 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 91 ชื่อ และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 104 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.43 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.43 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้จำแนกตามช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ

ช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ	ชื่อใหม่			
	ปรากฏอักษรกาลกิณี		ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523	38	41.76	53	58.24
ระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544	22	21.57	80	78.43

$$(X^2 = 9.151 \quad df = 1 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 7.43 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อใหม่ที่เลียงอักษรกาลกิณีสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละช่วงเวลามีจำนวนชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายละเอียดของค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏจะเห็นได้ว่า ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อทั้ง 2 ช่วงเวลา มีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีโดยชื่อที่ขอเปลี่ยนในระหว่างปีพ.ศ. 2524-2544 (ช่วงเวลาหลัง) มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ขอเปลี่ยนในระหว่างปีพ.ศ. 2504-2523 (ช่วงเวลาแรก) คือ ชื่อที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาหลังมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีร้อยละ 78.43 และชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีร้อยละ 21.57 ส่วนชื่อที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลาแรกมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นร้อยละ 58.24 และชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีคิดเป็นร้อยละ 41.76 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคใต้กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ดังปรากฏในตารางที่ 7.41 คือมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณีในทั้ง 2 กลุ่มอายุ และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี แม้จะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งก็คือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 และระหว่างปี พ.ศ. 2524-2543 ตามลำดับนั้น สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณีในการตั้งชื่อทั้ง 2 ช่วงสมัย และการที่ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อในช่วงเวลาหลังมีความถี่ของการเลียงอักษรกาลกิณีมากกว่าในช่วงเวลาแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็อาจทำให้กล่าวได้ว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อนั้นมากขึ้นด้วย

ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้ทั้ง 2 ช่วงเวลา โดยจะยกตัวอย่างเฉพาะชื่อเดิมที่มีอักษรกาลกิณีและเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่ มาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 7.44 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.44 ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมีอักษรกาลกิณีมาเป็นชื่อใหม่ที่เลียงอักษรกาลกิณีของคนไทยภาคเหนือจำแนกตามช่วงเวลาการขอเปลี่ยนชื่อ

วันเกิด	อักษรกาลกิณี	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่าง ปีพ.ศ. 2504-2523	ขอเปลี่ยนชื่อระหว่าง ปีพ.ศ. 2524-2544
อาทิตย์	ศ ข ส ห พ ฮ	นเรศวร์-ฉลองเกียรติ ⁸ จรัส-นรินทร์	สอิ่ง-ณัฐมนต์ สุคนธ์-ชัยวิทย์
จันทร์	อ และสระทุกตัว	-	จิราภรณ์-เพชรพรรณ วีระศักดิ์-อัครพล
อังคาร	ก ข ค พ ง	จารึก-จรรย์ ช่วง-เดชา	สุขุมาล-จตุพร หนูสง่า-นุสรรา
พุธ	จ ฉ ช ซ ฌ ญ	วณูช-ณัฐวดี	ธนาชัย-ธีระวัฒน์
พฤหัสบดี	ค ต ถ ท ธ น	โชคดี-อภิชัย อนุชา-ศิวพล	ธนกิจ-สหรัฐ ชฎารัตน์-วารวดี
ศุกร์	ย ร ล ว	ฐิติรัตน์-จิตติมา พล-นิพนธ์	เศรษฐกิจ-อิทธินันท์ สุนทรวาณี-ศุภนาถ
เสาร์	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	-	วิษณุ-วัชรระ

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้มากกว่าครึ่งหนึ่ง สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางรูปคำที่เลียงอักษรกาลกิณี ในการตั้งชื่อทั้งในชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ โดยชื่อจริงของคนไทยภาคใต้ในแต่ละช่วง สมัยสะท้อนความเชื่อดังกล่าวไม่แตกต่างกัน แต่ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลา อาจทำให้กล่าวได้ว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นด้วย

7.4.2 การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคใต้

ผู้วิจัยวิเคราะห์การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคใต้เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคใต้ที่แสดงออกทางการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อตามตำราทักษา รวมทั้งจะวิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวด้วย

⁸ ชื่อหน้า คือชื่อเดิม และชื่อหลัง คือชื่อใหม่

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้รายชื่อคนไทยภาคใต้ที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อจำนวน 300 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี 12 ชื่อ กลุ่มอายุ 41-60 ปี 85 ชื่อ กลุ่มอายุ 21-40 ปี 101 ชื่อ และกลุ่มอายุ 1-20 ปี 102 ชื่อ ทั้งนี้ผู้วิจัยไม่ใช้ชื่อคนไทยภาคใต้กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ในการวิเคราะห์การเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อ เนื่องจากผลการวิเคราะห์การเลียงอักษรกาลกิณีในหัวข้อ 7.4.1.1 ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ปรากฏค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีเพียงร้อยละ 42.86 เท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยถือว่าไม่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ จึงไม่นำมารวมวิเคราะห์ด้วย ผลการวิเคราะห์แสดงได้โดยตารางที่ 7.45 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.45 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคใต้

อักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
บริวาร	56	18.67
อายุ	34	11.33
เดช	50	16.67
ศรี	59	19.67
มูละ	34	11.33
อุตสาหะ	42	14.00
มนตรี	25	8.33
รวม	300	100

จากตารางที่ 7.45 จะเห็นได้ว่าอักษรสิริมงคลที่ใช้ขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคใต้มากที่สุดคืออักษรศรี คิดเป็นร้อยละ 19.67 รองลงมาคือ อักษรบริวาร และ เดช ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏคิดเป็นร้อยละ 18.67 และ 16.67 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาที่นิยมขึ้นต้นชื่อดัวยอักษรเดช และศรี ตามที่ผู้รู้ส่วนใหญ่กล่าวไว้ เมื่อพิจารณาการเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคใต้โดยจำแนกตามกลุ่มอายุ อาจแสดงได้โดยตารางที่ 7.46 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.46 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลประจำวันเกิดขึ้นต้นชื่อของคนไทยภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ

อักษรที่ใช้ขึ้นต้นชื่อ	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
บริวาร	0	0	6	50.00	13	15.29	18	17.82	19	18.63
อายุ	1	33.33	1	8.33	4	4.71	14	13.86	15	14.70
เดช	0	0	0	0.00	18	21.18	17	16.83	15	14.70
ศรี	0	0	3	25.00	14	16.47	21	20.80	21	20.59
มูละ	1	33.33	0	0.00	7	8.24	11	10.89	16	15.70
อุตสาหกรรม	0	0	0	0.00	19	22.35	14	13.86	9	8.82
มนตรี	1	33.33	2	16.67	10	11.76	6	5.94	7	6.86
รวม	3	100	12	100	85	100	101	100	102	100

ตารางที่ 7.46 ผู้วิจัยไม่สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้อักษรมงคลกับกลุ่มอายุโดยการทดสอบค่า ไค สแควร์ ได้ เนื่องจากตารางดังกล่าวมีช่องที่ปรากฏความถี่เป็น 0 ถึง 14 ช่อง อันจะทำให้ผลการทดสอบทางสถิติด้วยวิธีการดังกล่าวคลาดเคลื่อนไปมาก อย่างไรก็ตามหากพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของการปรากฏอักษรมงคลในแต่ละกลุ่มอายุ จะเห็นได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปี ขึ้นไป ปรากฏชื่อที่เล็งอักษรกาลกิณีเพียง 3 ชื่อเท่านั้น และชื่อเหล่านั้นก็เลือกใช้อักษรมงคลขึ้นต้นชื่อแตกต่างกันไปโดยไม่มีชื่อใดใช้อักษรเดชหรือศรีเลย ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี ใช้อักษรบริวารขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี ใช้อักษรอุตสาหกรรมขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ชื่อคนกลุ่ม 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ใช้อักษรศรีขึ้นต้นชื่อมากที่สุด ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจพอจะทำให้เห็นแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาที่แสดงออกทางการเลือกใช้อักษรเดชและศรีนำหน้าชื่อได้ว่าชื่อคนสมัยใหม่จะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรเดชและศรีในชื่อคน 3 ช่วงสมัยหลังปรากฏเพิ่มขึ้น

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อที่แสดงการเลือกใช้อักษรศรี เดช และบริวาร ของคนไทยภาคใต้ที่เกิดในวันต่าง ๆ มาแสดงพอสังเขปโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ ดังตารางที่ 7.47 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.47 ตัวอย่างชื่อที่แสดงการใช้อักษรที่เป็นศรี เดช และ บริวาร ของผู้ที่เกิดวันต่าง ๆ ของคนไทยภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ

วันเกิด	อักษร	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
อาทิตย์	ศรี= ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	ณรงค์	-	ณัฐวุฒิ ณัฐชยา
	เดช= จ ฉ ช ช ฌ ณ	-	-	จรรยา จริยา	ฉัตรชัย	จักรพันธ์ จिरดา
	บริวาร= อ และสระทุกตัว	-	-	อำนาจ อุไรวรรณ	อรทัย อารีย์	อภิชาติ อานนท์
จันทร์	ศรี= ค ต ถ ท ธ น	-	-	-	นพดล	นลธวัช นวลลักษณ์
	เดช= ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	-	ณัฐพงศ์	-
	บริวาร= ก ข ค ฌ ง	-	-	-	-	กมลกร
อังคาร	ศรี= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	-	-	บุญพร้อม บุญรวม	เบญจพร ปิยะนุช	ปวีศรี
	เดช= ค ต ถ ท ธ น	-	-	ทวี น้ำทิพย์	เดชะ นพรัตน์	ธนวัฒน์
	บริวาร= จ ฉ ช ช ฌ ณ	-	เจริญ	จรัส เจลิยว	จตุพร จำเนียร	ฉวีวรรณ ชนิดา
พุธ	ศรี= ข ร ล ว	-	ล้อม	ยุพา วรรณมา	ลักขณา ละออง	รุ่งนภา วิทยา
	เดช= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	-	-	ประเสริฐ พงษ์ศักดิ์	พัสดราภรณ์ พรสุวรรณ	ประกายดาว ภูวนาด
	บริวาร= ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	-	-	-	-	ณัฐกานต์ ณัฐริกา
พฤหัสบดี	ศรี= อ และสระทุกตัว	-	-	-	-	-
	เดช= ศ ษ ส ห พ ฮ	-	-	สงบ สวาท	ศรีไพร สุริยะ	สุกัญญา สุริยพงศ์
	บริวาร= บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	-	บุญล้อม พร้อม	บุญโชค ปภัตสร	ปราณี พรพิมล	ปัญญาพร พิชญ
ศุกร์	ศรี= จ ฉ ช ช ฌ ณ	-	-	จินดา โชคดี	ชำนัญ ชูศักดิ์	โชติกา
	เดช= ก ข ค ฌ ง	-	-	คนดี	-	คมสัน

วันเกิด	อักษร	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
สุกร์	บริวาร= ศษ สห พส	ส่ง	-	สุเทพ	สมศักดิ์ สุมณฑา	สมบัติ สุทธิ
เสาร์	ศรี= ศษ สห พส	-	-	สุจินตนา สุดา	สุนทร สุกัญญา	สหัสวรรษ สุดาวรรณ
	เดช= ชร (ฤ ฤา) ลว	-	-	ล้อม ละไม	ยิ่งใหญ่ วิรัชศักดิ์	ฤทธิเกียรติ วาสนา
	บริวาร= ค ต ถ ท ธ น	-	-	ถนอม นวลน้อย	ถาวร นงเยาว์	ธนารัตน์ นิลิตา

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้ในช่วงสมัยหลัง ๆ สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลือกใช้อักษรศรีหรือเดชนำหน้าชื่อตามรายละเอียดที่ปรากฏในตำราทักษามากกว่าชื่อคนในสมัยก่อน

7.4.3 ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ของชื่อคนไทยภาคใต้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคใต้กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยภาคใต้ที่แสดงออกทางรูปคำและความหมายที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ รวมทั้งวิเคราะห์โดยจำแนกตามกลุ่มอายุเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวด้วย

ผู้วิจัยนำชื่อคนไทยภาคใต้ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 950 ชื่อ มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ เหมือนกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่ในหัวข้อ 3.3 ในบทที่ 3 ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.48 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.48 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคใต้กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	486	51.16
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	464	48.84
รวม	950	100

จากตารางที่ 7.48 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้มากกว่าร้อยละ 50 มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ คือคิดเป็นร้อยละ 51.16 อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้มากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่

และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 7.49 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.49 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อคนไทยภาคใต้ที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสัมพันธ์ กับชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปี ขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความ ถี่	ร้อยละ	ความ ถี่	ร้อยละ	ความ ถี่	ร้อยละ	ความ ถี่	ร้อยละ	ความ ถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์ กับชื่อพ่อแม่	30	20.00	91	45.50	104	52.00	122	61.00	139	69.50
ไม่มีความสัมพันธ์ กับชื่อพ่อแม่	120	80.00	109	54.50	96	48.00	78	39.00	61	30.50
รวม	150	100	200	100	200	100	200	100	200	100

$$(X^2 = 95.582 \quad p < 0.01 \quad df = 4)$$

ตารางที่ 7.49 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ของชื่อคนไทยภาคใต้สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือในแต่ละกลุ่มอายุจะมีชื่อที่สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่จะเห็นได้ว่า ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 61-80 ปี มีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปรากฏชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อแม่น้อยกว่าร้อยละ 50 คือคิดเป็นร้อยละ 20.00 และ 45.50 ตามลำดับ ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี เป็นชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.50 จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 61-80 ปีหรือชื่อคนในสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อแม่น้อยกว่าชื่อคนในช่วงสมัยอื่น ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อคนสมัยใหม่สะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนในทุกสมัย

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุที่น้อยลงจะมีค่าเฉลี่ยความถี่ของ

ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากขึ้น จึงอาจพอสรุปเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวได้ว่ามีแนวโน้มว่าชื่อคนไทยภาคใต้ในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าชื่อคนสมัยก่อน

ความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคใต้กับชื่อพ่อแม่ นั้น ผู้วิจัยพบลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ 5 ลักษณะ ซึ่งปรากฏความถี่แตกต่างกัน โดยแสดงได้ดังตารางที่ 7.50 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.50 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคใต้กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	ความถี่	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	361	74.28
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	81	16.67
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	25	5.14
ความสัมพันธ์ทางคำ	11	2.26
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	8	1.65
รวม	486	100

จากตารางที่ 7.50 จะเห็นได้ว่าลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคใต้กับชื่อพ่อแม่ที่ปรากฏความถี่มากที่สุดคือความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ คิดเป็นร้อยละ 74.28 รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ส่วนความสัมพันธ์ที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความสัมพันธ์ทางความหมาย คิดเป็นเพียงร้อยละ 1.65 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มอายุ อาจแสดงได้ดังตารางที่ 7.51 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.51 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคใต้กับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	23	76.67	82	90.11	86	82.69	84	68.85	86	61.87
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	6	20.00	9	9.89	10	9.62	21	17.21	35	25.18

ความสัมพันธ์กับ ชื่อพ่อแม่	อายุ 81 ปีขึ้นไป		อายุ 61-80 ปี		อายุ 41-60 ปี		อายุ 21-40 ปี		อายุ 1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ทาง พยางค์	0	0.00	0	0.00	5	4.81	8	6.56	12	8.63
ความสัมพันธ์ทาง คำ	1	3.33	0	0.00	1	0.96	4	3.28	5	3.60
ความสัมพันธ์ทาง ความหมาย	0	0.00	0	0.00	2	1.92	5	4.10	1	0.72
รวม	30	100	91	100	104	100	122	100	139	100

$$(X^2 = 41.196 \quad p < 0.01 \quad df = 16)$$

ตารางที่ 7.50 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในชื่อคนไทยภาคใต้สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะมีลักษณะความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏลักษณะความสัมพันธ์แบบต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้ในทุกกลุ่มอายุปรากฏความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะกับชื่อพ่อแม่มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่สามารถหาหน่วยศัพท์ในการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กันได้ง่ายกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น และเสียงพยัญชนะเป็นเสียงสำคัญและเด่นที่สุดในชื่อและแสดงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนมากกว่าความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ๆ ส่วนลักษณะความสัมพันธ์ที่ปรากฏน้อยที่สุดนั้น ชื่อคนไทยภาคใต้กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ทางพยางค์ และความสัมพันธ์ทางความหมายเลย และชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี ไม่ปรากฏทั้งความสัมพันธ์ทางพยางค์ ความสัมพันธ์ทางคำ และความสัมพันธ์ทางความหมายเลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 61-80 ปี ส่วนใหญ่เป็นชื่อที่แสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่น้อย ส่วนชื่อที่แสดงความสัมพันธ์นั้นก็จะเป็นเฉพาะลักษณะความสัมพันธ์ที่ปรากฏเด่นชัดและตั้งได้ง่ายมาใช้มากกว่า ซึ่งก็คือความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะและเสียงสระนั่นเอง ชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี และ กลุ่มอายุ 21-40 ปี นั้น ปรากฏความสัมพันธ์ทางคำน้อยที่สุด และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏความสัมพันธ์ทางความหมายน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความหมายของชื่อเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อลูกกับชื่อพ่อแม่ได้ไม่ชัดเจนเท่ากับความสัมพันธ์ลักษณะอื่น เนื่องจากรูปคำและเสียงที่ใช้แตกต่างกันมากจนไม่เด่นพอที่จะทำให้สังเกตเห็นความสัมพันธ์ได้อย่างชัดเจน อีกทั้งอาจเป็นเพราะชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี นิยมใช้ความหมายที่แสดงสิริมงคลที่แตกต่างจากรุ่นพ่อแม่มากจึงทำให้ความหมายของชื่อต่างกันมาก

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะปรากฏลดลงในชื่อของคนสมัยใหม่ ขณะที่ความสัมพันธ์ทางเสียงสระปรากฏเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อคนในสมัยใหม่นิยมการตั้งชื่อให้มีเสียงคล้องจองไพเราะขึ้นมากกว่าจะใช้เสียงสัมผัสอักษรกันเท่านั้น ซึ่งชื่อคนในภาคกลางก็ปรากฏแนวโน้มในลักษณะนี้เช่นเดียวกัน

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างชื่อคนไทยภาคใต้ที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่างๆ มาแสดงพอสังเขปจำแนกตามกลุ่มอายุ โดยแสดงได้ดังตารางที่ 7.52 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.52 ตัวอย่างชื่อคนไทยภาคใต้ที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ลักษณะความสัมพันธ์	อายุ 81 ปีขึ้นไป	อายุ 61-80 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 21-40 ปี	อายุ 1-20 ปี
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	ชุ่ม-ช้อย ปาน-แป้น	แจ้จ-เจิม อ๋ม-เอียด	แสง-สุภัทร จินดา-จงดี	นิตย์-นพรัตน์ ลาก-ลักขณา	อุทัย-เอกวิทย์ พงษ์ศักดิ์-พีรพัทธ์
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	เจียน-เจียน พลับ-ลับ	กวาด-สาวาท พริ่อม-บุญล้อม	นิคม-สมคิด ลี-คนดี	สุนทร-พรเทพ วันดี-วีรศักดิ์	วรรณา-จุฑารัตน์ จุกา-ชนารัตน์
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	-	จำริญ-จำรัส	ประคอง-ประทุม สุวรรณ-สุวิทย์	ประมุล-ประวิทย์ สุจิต-สุริยะ	อดุลย์-อดิศร อุดร-อุทัย
ความสัมพันธ์ทางคำ	ทองอ่อน- ทองร่วง	-	บุญทา-บุญพลอย	สมพร-นันทพร สาย-สายทิพย์	พงศ์ศิริ-ศิริวัฒน์ สมเกียรติ-ศิวเกียรติ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	-	-	สายชล-น้ำทิพย์ แสง-สว่าง	แจ่ม-ตำราญ วิล-โสภา	สุริยะ-สุริยา

กล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้มากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อ โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำและความหมายที่สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะมากที่สุด และชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นตามลำดับ

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้มากกว่าครึ่งหนึ่งสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อตามตำราทักษา โดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณี การเลือกใช้อักษรศรีหรือเดชหน้าชื่อ และการใช้รูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ส่วนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางรูปคำนั้น ทางด้านการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับพ่อแม่มีแนวโน้มว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคน

ในสมัยก่อน ในด้านการเลียงอักษรกาลกิณี ชื่อคนภาคใต้ในแต่ละช่วงสมัยไม่สะท้อนความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวเนื่องจากมีความถี่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาศาสตร์การเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อก็แสดงให้เห็นแนวโน้มที่ว่าชื่อคนภาคใต้ในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นด้วย

ในบทนี้ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์รูปคำที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ ให้เห็นภาพโดยรวมและการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวในแต่ละภาคมาตามลำดับ โดยจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยในแต่ละภาคส่วนใหญ่จะมีมากกว่าครึ่งหนึ่งที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณี การใช้อักษรศรีหรือเดชขึ้นต้นชื่อ และการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ส่วนความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวในแต่ละภาคที่ศึกษาจากชื่อของคนกลุ่มอายุต่าง ๆ นั้น ในแต่ละภาคมีทั้งที่เปลี่ยนแปลงและไม่เปลี่ยนแปลงในประเด็นต่างๆ แตกต่างกันไปดังรายละเอียดที่กล่าวไปข้างต้น ในบทที่ 8 ผู้วิจัยจะได้วิเคราะห์ความหมายของชื่อที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 8

ความหมายที่แสดงสรีรมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยจำแนกตามภาค

ในบทนี้ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ความหมายที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยโดยจำแนกตามภาคต่าง ๆ ทั้ง 4 ภาค เพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสรีรมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ ที่แสดงออกทางความหมายของชื่อ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังจะวิเคราะห์ความหมายที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในแต่ละภาคโดยจำแนกตามกลุ่มอายุซึ่งก็คือชื่อที่ตั้งขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ ทั้ง 5 ช่วงเวลา เพื่อแสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวในแต่ละภาคด้วย

8.1 ความหมายของชื่อคนไทยภาคเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของทั้งชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือเพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสรีรมงคลที่สะท้อนจากความหมายของชื่อโดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ความหมายของชื่อในหัวข้อ 4.2 ในบทที่ 4 กล่าวคือวิเคราะห์โดยแยกหน่วยศัพท์แต่ละหน่วยศัพท์ในชื่อที่แสดงความหมายแต่ละความหมายออกจากกันแล้วจัดไว้ตามกลุ่มความหมาย จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ไปแจกแจงความถี่การปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายโดยแสดงผลเป็นจำนวนครั้ง และค่าเฉลี่ยร้อยละ รวมทั้งทดสอบค่าสถิติ ไค สแควร์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลุ่มความหมายต่าง ๆ กับกลุ่มอายุด้วย

ข้อมูลรายชื่อคนไทยภาคเหนือที่ใช้ในการวิเคราะห์ความหมายนี้คือกลุ่มข้อมูลเดียวกันกับรายชื่อที่ใช้วิเคราะห์รูปคำในหัวข้อ 7.1 ในบทที่ 7 เป็นชื่อคนไทยภาคเหนือทั้งสิ้น 868 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป 68 ชื่อ กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี กลุ่มอายุละ 200 ชื่อ

8.1.1 ความหมายของชื่อจริงของคนไทยภาคเหนือ

ชื่อจริงของคนไทยภาคเหนือทั้ง 868 ชื่อ สามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ทั้งสิ้น 1,344 หน่วยศัพท์ ความหมายของหน่วยศัพท์ทั้งหมดนั้นมีทั้งความหมายรูปธรรมและความหมายนามธรรมรวมทั้งสิ้น 12 กลุ่มความหมาย โดยแต่ละความหมายอาจปรากฏตามลำพังในชื่อที่เป็นคำมูลหนึ่งคำ เช่น แก้ว กัญญา หรือปรากฏร่วมกับความหมายอื่นในชื่อที่เป็นคำประสมหรือคำสมาสก็ได้ เช่น แก้วดี และ สุกัญญา เป็นต้น ความหมายของชื่อคนไทยภาคเหนือที่เป็นสรีรมงคลทั้ง 12 กลุ่มความหมาย แสดงเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 8.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.1 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคเหนือ

กลุ่มความหมาย	ความถี่	ร้อยละ
1. ความมั่งคั่ง	254	18.90
2. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	245	18.23
3. ธรรมชาติ	180	13.39
4. คนและวงศ์ตระกูล	137	10.19
5. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	124	9.23
6. ความรู้ความสามารถ	111	8.26
7. ความสุขและความรัก	84	6.25
8. ศาสนาและความเชื่อ	76	5.66
9. กิริยาและคุณลักษณะ	47	3.50
10.ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	35	2.60
11. การดำรงอยู่	26	1.93
12. ลำดับและจำนวน	25	1.86

จากตารางที่ 8.1 จะเห็นได้ว่ากลุ่มความหมายที่ปรากฏความถี่มากที่สุด คือ ความมั่งคั่ง คิดเป็นร้อยละ 18.90 และความหมายที่ปรากฏในลำดับรองลงมาโดยมีค่าเฉลี่ยความถี่มากกว่าร้อยละ 10 คือ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ธรรมชาติ คนและวงศ์ตระกูล โดยมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏคิดเป็นร้อยละ 18.23 ร้อยละ 13.39 และร้อยละ 10.19 ตามลำดับ

ลำดับความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยภาคเหนือสะท้อนความเชื่อที่ว่าชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง ถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด จึงนิยมนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดังกล่าวมาใช้ตั้งชื่อมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนไทยภาคเหนือเชื่อว่าชื่อที่มีความหมายถึงความมั่งคั่ง อันได้แก่ ทรัพย์สินเงินทอง และสิ่งมีค่านั้น เป็นเครื่องแสดงความมีค่าของเจ้าของชื่อ อีกทั้งยังจะทำให้ผู้นั้นเป็นบุคคลที่มั่งคั่ง มีทรัพย์สมบัติมากมายไปตามชื่ออีกด้วย ในสังคมชาวล้านนา ความมั่งคั่งเป็นสิ่งอันพึงปรารถนาประการหนึ่งในชีวิต ผู้ที่มีเงินทองก็จะได้รับการเคารพนับถือจากบุคคลโดยทั่วไป และก่อให้เกิดความสุขได้ มีภริยาล้านนาหลายบทที่แสดงให้เห็นถึงความนิยมดังกล่าว เช่น “ขอนบ่มีเห็ด ใผ่ดิงบ่เข้าไถลี้” หมายความว่า คนแก่ที่ไม่มีเงินทองก็ไม่มีลูกหลานหรือใครต้องการคบหาด้วย และ “เงินเป็นเจ้า ข้าวเป็นนาย” ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของเงินทองและอาหาร เป็นต้น นอกจากนี้ในคำอวยพรเนื่องในโอกาสขึ้นบ้านใหม่ของชาว

ล้านนาซึ่งปรากฏคำที่หมายถึงความมั่งคั่ง ทรัพย์สินเงินทอง และสิ่งมีค่าต่าง ๆ อันถือว่าเป็นมงคล อยู่อีกด้วย ดังตัวอย่าง

...เจ้าเรือนเค้าพร้อมด้วยภรรยาลูกเค้าทุกคน ๆ ก็มาปลูกเรือนมงคล
หลังใหญ่ปกเสาไคว(ตั้งเสาโดยรอบ)จัดแจง วัตถุประสงค์เข้าใส่ชื่อแก้ว
แปะหลวง ใส่ทั้งโยพวงคาแลคาบ(อุปกรณ์เครื่องหลังคาบ้าน) กลอน
แก้วลาวดมุงดิน(มุงกระเบื้อง) ซ้ำเอากระดานและฝาใส่สี่ด้าน ดูแทบ
หมั่นตั้งกำแพงเพ็ท(เพชร)แห่งชาวดั... เสาต้นหนึ่งนั้นชื่อว่ามงคล
เทพอุดม เหลี่ยมหนึ่งชื่อว่าจิตมณีสมท่อนแก้ว ย่อมหื้อแล้วตั้งคำ
ปรารณานำทุกสิ่ง เหลี่ยมหนึ่งชื่อว่ามหาชนะมั่งมูลเมือง... เหลี่ยมหนึ่ง
ชื่อว่าศรีวรรณราชบัวบาน เจ้าเรือนอยู่สุขสำราญชมชื่น เงินคำหมื่น
เต็มตาง(ศักดิ์, กระบุง)...

(สงวน โขติสุขรัตน์ 2517 : 12-15)

ความมั่งคั่ง ทรัพย์สินเงินทอง และสิ่งมีค่านี้ ชาวล้านนาถือเป็นสิ่งอันพึงปรารถนา
ที่จะบันดาลความอุดมสมบูรณ์ และความสุขให้แก่ผู้ครอบครองมาแต่ครั้งโบราณ มณี พยอมยงค์
(2539 : 135) ได้กล่าวถึงตำนานสุวรรณคำแดงตอนหนึ่งที่กล่าวถึงความมั่งคั่งของเมืองเชียงใหม่ไว้
ว่าบริเวณที่ตั้งเมืองเชียงใหม่ในปัจจุบันเคยเป็นที่ตั้งเมืองของพวกเขาแล้วซึ่งได้ถือศีลสัตย์ตามคำบอก
ของพระอินทร์เพื่อให้บ้านเมืองพ้นอันตรายจากการรบกวนของผีร้าย จนพระอินทร์ได้บันดาลให้
เกิดบ่อเงิน บ่อทอง และบ่อแก้วขึ้นภายในเมือง ให้พวกเขาลัวะชาวเมืองทั้ง 9 ตระกูลคอยเฝ้ารักษาไว้
ต่อมาพวกเขาลัวะได้สร้างเวียงสวนดอกขึ้นและอาศัยอยู่ในเมืองนี้มีความสุขความเจริญมาช้านาน
เพราะมีบ่อเงิน บ่อทอง บ่อแก้ว บ้านเมืองจึงมีความอุดมสมบูรณ์เป็นที่ปรารถนาของเมืองต่าง ๆ ทั้ง
ใกล้และไกล

ความนิยมในความมั่งคั่งและสิ่งมีค่าดังกล่าวข้างต้นอาจทำให้ความหมายนี้กลายเป็น
เป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลและนำมาใช้ตั้งชื่อ ด้วยเชื่อว่าจะทำให้เกิดสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมา
ตั้งแต่ครั้งโบราณ จากการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับชื่อคนไทยในภาคเหนือผู้วิจัยได้สังเกตว่าชื่อของ
คนไทยภาคเหนือที่ปรากฏในพงศาวดารหรือวรรณกรรมล้านนาก็ล้วนมีหน่วยศัพท์ที่หมายถึงสิ่ง
มีค่า เช่น คำ และแก้ว ปรากฏอยู่ในชื่อเป็นจำนวนมาก เช่น เจ้าราชบุตร (คำคือ ณ เชียงใหม่) เจ้าราช
สัมพันธวงศ์ (สิงห์แก้ว ณ เชียงใหม่) และพลตรีเจ้าแก้วนารัฐ (อินทแก้ว ณ เชียงใหม่) เป็นต้น

หน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายแต่ละความหมายในชื่อคนไทยภาคเหนือนี้มีทั้ง
หน่วยศัพท์ที่เป็นภาษาถิ่น ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาเขมร ซึ่งผู้วิจัยจะขอยก

ตัวอย่างหน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายต่าง ๆ พร้อมทั้งตัวอย่างชื่อมาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 8.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.2 ตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยภาคเหนือที่อยู่ในกลุ่มความหมายต่าง ๆ

กลุ่มความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
1. ความมั่งคั่ง	คำ แก้ว กนก วิเชียร สิน ธนา วสุ สมบูรณ์	คำ แก้ว กนก วิเชียร สินชัย ธนาศักดิ์ วสุรัตน์ สมบูรณ์
2. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	ศรี สวัสดิ์ สุ บวร จารุ ไพโรจน์ พัฒน์	ศรีคำ สวัสดิ์ สุกัญญา บวรภัก จารุวัฒน์ ไพโรจน์ ศิริพัฒน์
3. ธรรมชาติ	บัว อุบล จันทร์ รวี คิริ นภสินธุ์ อรุโณทัย	บัวคำ อุบลรัตน์ จันทร์แสง รวีพร คิริพงษ์ นภสินธุ์ อรุโณทัย
4. คนและวงศ์ตระกูล	กัลยา มานพ อนงค์ ชนก ธิดา พงศ์	ศิริกัลยา มานพ อนงค์พร ปิ่นชนก พิษณุธิดา วรศิชาพงศ์
5. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	เกียรติ กิตติ สักดิ์ ชัย วิสрут	กู่เกียรติ กิตติศักดิ์ อติสรศักดิ์ ชัยปฐม วิสрут
6. ความรู้ความสามารถ	ปรีชา เมธา ณีภูมิจิต วิทย์ วิษณุ ธีระ ภูริช วิทวัส	ปรีชา เมธา ชุตินันท์ เรื่องวิทย์ ศุภวิษณุ ธีระเกียรติ ภูริช วิทวัส
7. ความสุขและความรัก	ชื่น เกษม ปราโมทย์ สำราญ กานต์ ปรียา	ชื่น เกษม ปราโมทย์ สำราญ ชนกานต์ ปรียานุช
8. ศาสนาและความเชื่อ	บุญ โชค วาสนา ดวง อินตา ศิวะ	บุญปิ่น บุญทอง เถลิ้มโชค วาสนา ดวงดี อินตา ศิวะพร
9. กิริยาและคุณลักษณะ	ทา น้อย มอย หอม วิริยะ	ทา น้อย มอย หอม วิริยะ
10. ความเหมาะสมและการเปรียบ	สม เตียม	สมยศ สมชาย สมศักดิ์ เตียมต้า
11. การดำรงอยู่	อมร จิระ นรินทร์	อมรรัตน์ จิรวัดน์ นรินทร์
12. ลำดับและจำนวน	ลูน หล้า เอก ตรีชัย จตุ	ลูน หล้า เอกชัย ตรีชัยพร จตุพร

เมื่อพิจารณาความหมายของชื่อคนไทยภาคเหนือโดยจำแนกตามกลุ่มอายุหรืออีกนัยหนึ่งก็คือช่วงเวลาที่ตั้งชื่อนั้น อาจแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 8.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.3 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคเหนือ จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มความหมาย	81 ปีขึ้นไป		61-80 ปี		41-60 ปี		21-40 ปี		1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	13	15.48	61	20.07	43	14.15	35	10.87	28	8.48
2. กิริยาและคุณลักษณะ	11	13.10	12	3.95	11	3.62	7	2.17	6	1.82
3. ความมั่งคั่ง	15	17.86	77	25.33	64	21.05	53	16.46	45	13.63
4. การดำรงอยู่	3	3.57	6	1.97	6	1.97	7	2.17	4	1.21
5. ลำดับและจำนวน	4	4.76	7	2.30	4	1.32	5	1.55	5	1.52
6. ศาสนาและความเชื่อ	4	4.76	34	11.19	17	5.59	12	3.73	9	2.73
7. คนและวงศ์ตระกูล	9	10.71	13	4.28	30	9.87	40	12.43	45	13.64
8. ความสุขและความรัก	7	8.33	27	8.88	15	4.93	13	4.04	22	6.67
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	13	15.48	47	15.46	56	18.42	67	20.81	62	18.79
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	1	1.19	6	1.97	34	11.19	53	16.46	30	9.09
11. ความรู้ความสามารถ	2	2.38	4	1.32	9	2.96	25	7.76	71	21.51
12. ความเหมาะสมและการเปรียบ	2	2.38	10	3.29	15	4.93	5	1.55	3	0.91

$$(X^2 = 271.397 \quad df = 44 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 8.3 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่างๆ สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 กล่าวคือ ชื่อคนในแต่ละกลุ่มอายุจะเลือกใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายที่คนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุต่าง ๆ เลือกใช้มากที่สุดในการตั้งชื่อมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี และกลุ่มอายุ 41-60 ปี ปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับความมั่งคั่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.86 ร้อยละ 25.33 และร้อยละ 21.05 ตามลำดับ ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี ปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.81 และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ความสามารถมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.51

การปรากฏของความหมายที่แตกต่างกันในชื่อคนไทยภาคเหนือทั้ง 5 กลุ่มอายุนี้ สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับความหมายของชื่อที่แสดงสิทธิมงคลที่

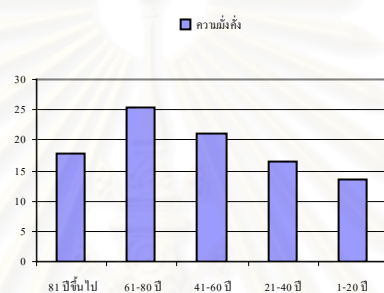
แตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลาด้วย กล่าวคือ เมื่อเวลาเปลี่ยนไปความหมายของชื่อที่ถือว่าแสดงสิริมงคลมากที่สุดในแต่ละช่วงเวลาก็จะเปลี่ยนไปด้วย ชื่อคนไทยภาคเหนือจะเปลี่ยนจากความหมายที่ค่อนข้างเป็นรูปธรรม อันได้แก่ความมั่งคั่ง ทรัพย์สินสมบัติ ในชื่อคน 3 กลุ่มอายุแรก มาเป็นความหมายที่เป็นนามธรรมมากขึ้น ได้แก่ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความรู้ความสามารถ ในชื่อคน 2 กลุ่มอายุหลังตามลำดับ จะเห็นได้ว่าชื่อคนใน 3 กลุ่มอายุแรกนั้น สะท้อนความเชื่อที่ว่าความมั่งคั่ง ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความมั่งคั่ง และทรัพย์สินเงินทอง สิ่งของมีค่า จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ซึ่งเป็นความเชื่อที่สืบทอดต่อกันมาตั้งแต่อดีตดังได้กล่าวแล้วข้างต้น หน่วยศัพท์ที่นิยมนำมาใช้ตั้งชื่อมากที่สุดใน 3 กลุ่มอายุนี้จึงมักเป็นหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดังกล่าว

ต่อมาชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่เปลี่ยนไปจากเดิมใน 3 กลุ่มอายุแรก ชื่อของคนกลุ่มอายุนี้อาจสะท้อนความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นความหมายนามธรรมที่รวมความไปถึงสิ่งที่ดีที่งามทั้งปวงรวมทั้งความเจริญรุ่งเรืองในทุก ๆ ด้าน ที่บุคคลพึงได้รับเพื่อชีวิตที่มีความสุข ความหมายดังกล่าวนี้เป็นความหมายที่ตรงกับคำว่า “สิริมงคล” อย่างชัดเจนที่สุด หน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ปรากฏอยู่ในความเชื่อของชาวล้านนาแต่เดิมเช่นกัน ในคำให้พรของชาวล้านนามักมีการเอ่ยถึงหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดังกล่าวเพื่อความเป็นสิริมงคลในงานต่าง ๆ อยู่เสมอ ดังตัวอย่างคำให้พรในโอกาสต่าง ๆ ที่อุดม รุ่งเรืองศรี (2528 : 81-84) ได้รวบรวมไว้ เช่น “เอวัง โหนตุ ดีแล อัชชะในวันนี้คี่เป็นวันดีศรีศุภมั่งคละอันประเสริฐ ถ้าเลิศยิ่งกว่าวันทั้งหลาย...” “...อัชชะในวันนี้คี่เป็นวันดี เป็นวันศรีไชยลาภ...” และ “...คี่เข้ามาเป็นมหายอดวันดีเป็นวันศรีไชยโชค เป็นอุดมโชคยิ่งกว่าวันแลยามทั้งหลาย ดิถีคี่สดีไชยชะก็หมดปลอด เป็นยอดมหามั่งคละ...” เป็นต้น ชื่อคนในกลุ่มอายุนี้อาจปรากฏหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ได้แก่ ไชยมงคล สิริชัย พรศรี สุจินดา วรกุล ศุภฤกษ์ ไพโรจน์ ภัสธร เป็นต้น

ส่วนชื่อคนภาคเหนือกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่าความรู้ความสามารถถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด ชื่อของคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุนี้อาจสะท้อนความเชื่อของสังคมภาคเหนือในสมัยปัจจุบันที่เปลี่ยนมาให้ความสำคัญกับความรู้ความสามารถของบุคคลมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีความรู้ความสามารถในปัจจุบันจะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับยกย่องนับถือจากสังคม สามารถสร้างสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตประการอื่น ๆ อาทิ ความมั่งคั่งเกียรติยศและอำนาจ โดยใช้ความรู้ความสามารถของตนและทำให้บรรลุความสุขในชีวิตได้ ชื่อของคนกลุ่มอายุนี้อาจใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้มากที่สุด ได้แก่ เสฏฐวุฒิ ศุภวิษณุ สุธิธิดา ปราชญ์บัณฑิต ธีร์ธวัช ภูริวิทย์ วิชา ญัฐพร และณัฐคนัย เป็นต้น

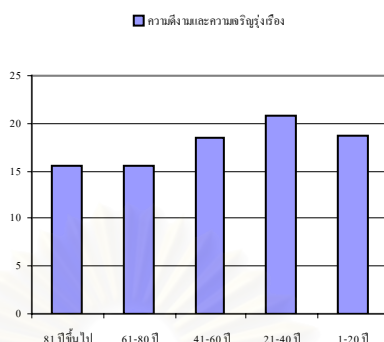
หากจะพิจารณาเปรียบเทียบความหมายที่ปรากฏมากที่สุดในชื่อคนภาคเหนือในแต่ละกลุ่มอายุดังกล่าวข้างต้น คือ ความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความรู้ความสามารถ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายทั้งสามความหมายนี้ในแต่ละกลุ่มอายุ เพื่อแสดงความเปลี่ยนแปลงของการเลือกใช้ความหมายดังกล่าวในการตั้งชื่อ อาจแสดงได้โดยแผนภูมิที่ 8.1, 8.2 และ 8.3 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 8.1 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งในชื่อคนภาคเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

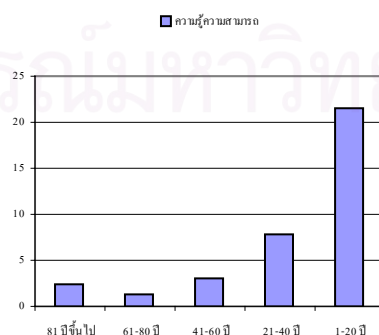
แผนภูมิที่ 8.1 แสดงให้เห็นว่าความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งปรากฏมากที่สุดในชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 61-80 ปี และมีค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏลดลงตามกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าชื่อของคนกลุ่มอายุที่น้อยลงสะท้อนความเชื่อที่ว่าความมั่งคั่งเป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลลดลงตามลำดับจึงนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้มาตั้งชื่อน้อยลงด้วย อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยความถี่ของทั้ง 5 กลุ่มอายุก็ปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 ทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าความหมายนี้เป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลในระดับมากในทุกกลุ่มอายุ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความมั่งคั่งเป็นสิ่งอันพึงปรารถนาของคนไทยภาคเหนือในทุกสมัยแม้จะมีระดับความมั่งคั่งแตกต่างกัน อันสะท้อนให้เห็นมโนทัศน์ในการยกย่องคนร่ำรวยในสังคมภาคเหนือที่ตั้งอยู่ทุกสมัยได้เป็นอย่างดี

แผนภาพที่ 8.2 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองในชื่อคนภาคเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

แผนภูมิที่ 8.2 แสดงให้เห็นว่าความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองปรากฏน้อยที่สุดในชื่อคนภาคเหนือกลุ่มอายุ 61-80 ปี และปรากฏมากที่สุดในชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับ แต่ในชื่อคนภาคเหนือกลุ่มอายุ 1-20 ปี ความหมายนี้กลับมีค่าเฉลี่ยความถี่ลดลงเล็กน้อย อันแสดงให้เห็นว่าสังคมในช่วงเวลาดังกล่าวเริ่มให้ความสำคัญกับความหมายอื่นมากกว่า อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายนี้ในทั้ง 5 กลุ่มอายุก็ปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 ทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าความหมายนี้เป็นความหมายที่แสดงสัทรมงคลในระดับมากในทุกกลุ่มอายุ แม้จะมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันบ้างก็ตาม ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสะท้อนมโนทัศน์การปรากฏความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตของคนไทยภาคเหนือที่มีอยู่ในทุกสมัยได้อย่างชัดเจน

แผนภูมิที่ 8.3 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในชื่อคนภาคเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

แผนภูมิที่ 8.3 แสดงให้เห็นว่าความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป จนถึงกลุ่มอายุ 21-40 ปีมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏน้อยกว่าร้อยละ 10 ทั้งสิ้น และค่าเฉลี่ยดังกล่าวได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.51 ผลต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ระหว่างชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี กับชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีมากถึงร้อยละ 13.75 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสังคมไทยภาคเหนือแต่เดิมซึ่งสะท้อนจากชื่อคนกลุ่มอายุ 21 ปี ถึง 81 ปีขึ้นไปนั้น ไม่ได้ถือว่าความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถเป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลหรือเป็นสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตมากเท่าใดนัก เนื่องจากยังคงให้ความสำคัญกับความมั่งคั่ง ทรัพย์สินเงินทอง สิ่งของมีค่า อันเป็นรูปธรรมที่มองเห็นจับต้องได้ อีกทั้งความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากกว่า แต่สังคมภาคเหนือในปัจจุบันซึ่งสะท้อนจากชื่อของคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี กลับสะท้อนความเชื่อที่ว่าความรู้ความสามารถเป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลมากที่สุดและเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมาก มีวิทยาการต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมายและรวดเร็ว มีการแข่งขันกันสูงขึ้น ผู้ที่ขาดความรู้ความสามารถในทางใดทางหนึ่งอย่างแท้จริงจะดำเนินชีวิตในสังคมด้วยความยากลำบาก ไม่ได้ได้รับความยอมรับจากผู้อื่น ไม่สามารถสนองความต้องการสิ่งอันพึงปรารถนาของตนเองได้ และไม่มีความสุขในที่สุด ค่านิยมของสังคมเปลี่ยนมายกย่องผู้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น ผู้ที่มีความรู้ความสามารถจะได้รับความเคารพ ยกย่องสรรเสริญ อันทำให้บรรลุความสุขทางโลกได้ เมื่อสังคมเปลี่ยนไปเช่นนี้ และคนในสังคมยังคงมีความเชื่อเกี่ยวกับความหมายของชื่อที่เป็นสิริมงคลอยู่ จึงแสดงออกโดยการเลือกใช้หน่วยศัพท์ที่หมายถึงความรู้ความสามารถมาตั้งชื่อมากขึ้น เพราะเชื่อว่าอาจทำให้เจ้าของชื่อได้รับสิริมงคลคือเป็นผู้มีความรู้ความสามารถตามชื่อไปด้วย

8.1.2 ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือใน 2 ช่วงเวลา คือชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางความหมายของชื่อในช่วงเวลานั้น ๆ และใช้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนผลการวิเคราะห์ความหมายที่ถือว่าเป็นสิริมงคลมากที่สุดในการชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งเป็นชื่อของผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และพ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 ตามลำดับ อันเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการตั้งชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว

รายชื่อชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือที่ใช้วิเคราะห์ในหัวข้อนี้เป็นกลุ่มข้อมูลเดียวกับรายชื่อที่ใช้วิเคราะห์การเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือ ในหัวข้อ 7.1.1.2 ในบทที่ 7 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 167 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อของผู้ที่

ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 65 ชื่อ และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 102 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 8.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.4 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือจำแนกตามช่วงเวลาที่ยขอเปลี่ยนชื่อ

กลุ่มความหมาย	ขอเปลี่ยนชื่อ พ.ศ. 2507-2523		ขอเปลี่ยนชื่อ พ.ศ. 2524-2544	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	13	13.27	6	3.8
2. กิริยาและคุณลักษณะ	3	3.06	5	3.16
3. ความมั่งคั่ง	14	14.29	23	14.56
4. การดำรงอยู่	3	3.06	4	2.53
5. ลำดับและจำนวน	2	2.04	2	1.27
6. ศาสนาและความเชื่อ	10	10.2	1	0.63
7. คนและวงศ์ตระกูล	16	16.33	25	15.82
8. ความสุขและความรัก	3	3.06	11	6.96
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	19	19.39	30	18.99
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	9	9.18	13	8.23
11. ความรู้ความสามารถ	4	4.08	34	21.52
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	2	2.04	4	2.53

$$(X^2 = 34.714 \quad df = 11 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 8.4 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่างๆ ในชื่อใหม่สัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยขอเปลี่ยนชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 กล่าวคือในแต่ละช่วงเวลาก็เลือกใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายที่คนไทยภาคเหนือเลือกใช้มากที่สุดในการตั้งชื่อใหม่ในแต่ละช่วงเวลามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.39 และชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 มีค่าเฉลี่ยดังกล่าวของความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ความสามารถ

มากที่สุด ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความหมายชื่อจริงของคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ในตารางที่ 8.3 ในหัวข้อ 8.1.1 ที่ปรากฏความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความรู้ความสามารถมากที่สุด ตามลำดับ อันอาจกล่าวยืนยันได้อย่างมีน้ำหนักมากขึ้นว่าชื่อคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี หรือชื่อที่ตั้งระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 สะท้อนความเชื่อที่ความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงเวลานี้ และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อที่ตั้งระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 สะท้อนความเชื่อที่ความรู้ความสามารถถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงเวลานี้ ดังเหตุผลที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อในแต่ละช่วงเวลา ที่เปลี่ยนจากชื่อเดิมที่มีความหมายอื่น ๆ มาเป็นชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความรู้ความสามารถ ซึ่งถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงเวลานั้น ๆ มาแสดงพอสังเขป ตามลำดับ ดังนี้

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาใช้ชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองของคนไทยภาคเหนือผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 ได้แก่

ชื่อเดิม สุดาพงษ์	ชื่อใหม่ วรพงษ์	
ชื่อเดิม บัวเงิน	ชื่อใหม่ บวร	
ชื่อเดิม สมนึก	ชื่อใหม่ นพพร	
ชื่อเดิม พิกุล	ชื่อใหม่ ศรีกุล	
ชื่อเดิม อำพลอย	ชื่อใหม่ ศรีพลอย	
ชื่อเดิม อ้อด	ชื่อใหม่ เพ็ญศรี	
ชื่อเดิม โส	ชื่อใหม่ สุเทพ	
ชื่อเดิม สรรพงค์	ชื่อใหม่ จีรวัดน์	เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาใช้ชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของคนไทยภาคเหนือผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 ได้แก่

ชื่อเดิม พิชัย	ชื่อใหม่ วิทวัส	
ชื่อเดิม เค่นเคือน	ชื่อใหม่ กานต์ธีรา	
ชื่อเดิม ใจมา	ชื่อใหม่ ปริญญา	
ชื่อเดิม จักริ	ชื่อใหม่ ญัฐนพจักร์	
ชื่อเดิม พงศ์เทพ	ชื่อใหม่ ญัฐพงศ์	
ชื่อเดิม เกรียงศักดิ์	ชื่อใหม่ ปฎิภาณ	
ชื่อเดิม สุขนิรันดร์	ชื่อใหม่ วรวุฒิ	
ชื่อเดิม อำพัน	ชื่อใหม่ ปวีณา	เป็นต้น

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อจริงของคนไทยภาคเหนือส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อที่ว่าความหมายที่ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดคือความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง เพราะเป็นสิ่งอันพึงปรารถนาของคนไทยในภาคเหนือมาแต่ดั้งเดิม และทำให้บรรลุนิยามความสุขได้ ส่วนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อที่แสดงออกทางความหมายนั้น ชื่อคนไทยภาคเหนือแต่เดิมคือในกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี และกลุ่มอายุ 41-60 ปี สะท้อนความเชื่อที่ว่าความมั่งคั่งอันได้แก่ทรัพย์สินเงินทอง สิ่งของมีค่า ซึ่งเป็นความหมายรูปธรรมถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ต่อมาจึงเปลี่ยนเป็นความหมายที่เป็นนามธรรมมากขึ้น โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี สะท้อนความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อที่ว่าความรู้ความสามารถถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงเวลา 20 ปี หลังนี้

8.2 ความหมายของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของทั้งชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่สะท้อนจากความหมายของชื่อ โดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ความหมายของชื่อในหัวข้อ 4.2 ในบทที่ 4 และหัวข้อ 8.1 ข้างต้นนี้ ข้อมูลรายชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ใช้ในการวิเคราะห์ความหมายนี้เป็นกลุ่มข้อมูลเดียวกันกับรายชื่อที่ใช้วิเคราะห์รูปคำในหัวข้อ 7.2 ในบทที่ 7 เป็นชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งสิ้น 896 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป 96 ชื่อ ชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี กลุ่มอายุละ 200 ชื่อ

8.2.1 ความหมายของชื่อจริงของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชื่อจริงของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 896 ชื่อ สามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ทั้งสิ้น 1,240 หน่วยศัพท์ ความหมายของหน่วยศัพท์ทั้งหมดนี้มีทั้งความหมายรูปธรรมและความหมายนามธรรมรวมทั้งสิ้น 12 กลุ่มความหมาย โดยแต่ละความหมายอาจปรากฏตามคำพ้องในชื่อที่เป็นคำมูลหนึ่งคำ เช่น พูน ทิวา หรือปรากฏร่วมกับความหมายอื่นในชื่อที่เป็นคำประสมหรือคำสมาสก็ได้ เช่น ทองพูน และ สิริทิวาพร เป็นต้น ความหมายของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นสิริมงคลทั้ง 12 กลุ่มความหมาย แสดงเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 8.5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.5 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มความหมาย	ความถี่	ร้อยละ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	218	17.59
2. ความมั่งคั่ง	175	14.11
3. ธรรมชาติ	124	10.00
4. คน และวงศ์ตระกูล	112	9.03
5. กิริยาและคุณลักษณะ	112	9.03
6. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	106	8.55
7. ความสุขและความรัก	93	7.50
8. ความรู้ความสามารถ	92	7.42
9. ศาสนาและความเชื่อ	91	7.34
10.ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	59	4.76
11. การดำรงอยู่	50	4.03
12. ลำดับและจำนวน	5	0.40
ไม่รู้ความหมาย	3	0.24

จากตารางที่ 8.5 จะเห็นได้ว่ากลุ่มความหมายที่ปรากฏความถี่มากที่สุด คือ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง คิดเป็นร้อยละ 17.59 ส่วนความหมายที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่มากกว่าร้อยละ 10 คือ ความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง และธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 14.11 และ 10.00 ตามลำดับ

ลำดับความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สะท้อนความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด ความหมายดังกล่าวนี้เป็นความหมายที่ใกล้เคียง และครอบคลุมคำจำกัดความของคำว่า “สิริมงคล” ได้มากที่สุด รวมความหมายของสิ่งอันพึงปรารถนาต่าง ๆ ของชีวิตได้อย่างชัดเจน กล่าวคือ สิริมงคลหมายถึงความดีความงาม ความเจริญรุ่งเรืองด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ บริวารและปัญญาอันเป็นเหตุให้บรรลุความสุข ความหมายนี้จึงปรากฏใช้ในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด เนื่องจากชาวอีสานเชื่อว่าชื่อที่มีความหมายดังกล่าวจะทำให้เจ้าของชื่อได้รับสิริมงคลคือความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองตามชื่อไปด้วย หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองนี้มีใช้จะปรากฏใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุดเท่านั้นแต่มักปรากฏในบทกล่าวในการทำพิธีมงคล

ของชาวอีสานเพื่อความเป็นสิริมงคลด้วยเช่นกัน จารุณี กองพลพรหม (2523 : 238-253) ได้รวบรวมบทกล่าวในพิธีบายศรีสู่ขวัญและบทผูกข้อมือของชาวอีสานไว้จำนวนหนึ่ง มีหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดังกล่าวปรากฏอยู่ด้วย เช่น “ศรี ศรี วันนี้แม่นวันสรรวันนี้แม่นวันดี วันเศรษฐีอมุดโชคไชโยพร้อม...” “บัดนี้ ศรี ศรี วันนี้เป็นวันสรรวันชอบ วันประกอบวันดี...” และ “...ขอให้ยศวาสนารุ่งโรจน์ ขอให้สมบัติเกิดอนันต์ อธิเบศย์องอาจ คังหยาดฟ้ามาจากองค์ศรี จะให้เจ้าอยู่ศรีสวัสดิ์...” เป็นต้น

นอกจากนี้ สาร สาระทศนันทน์ (2528 : 125) ได้กล่าวถึงคำเรียกขวัญทารกซึ่งปรากฏความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองอยู่ด้วย คือ “แม่เจ้าเคี้ยวข้าวป้อนทอม เจ้าอยู่สุยาม แม่เจ้าบอกอ่อนน้อยอยู่นี่เนี่ยหน้า แล้วจึงใส่ชื่อเจ้าคำมั่นแพงศรี...” การใช้คำเรียกชื่อทารกว่า คำมั่นแพงศรี สะท้อนความเชื่อว่าผู้ถูกเรียกมีค่าดังทองหรือมั่งคั่งเหมือนมีทอง (คำ) เป็นที่รักใคร่ (แพง) และมีความดีงามเจริญรุ่งเรือง (ศรี) ชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ได้แก่ ดี คุณ สิริ สวัสดิ์ ประเสริฐ จรูญ เจริญ และ รุ่งเรือง เป็นต้น

หน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายแต่ละความหมายในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้มีทั้งหน่วยศัพท์ที่เป็นภาษาถิ่น ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาเขมร ซึ่งผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างหน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายต่าง ๆ พร้อมทั้งตัวอย่างชื่อมาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 8.6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.6 ตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่อยู่ในกลุ่มความหมายต่าง ๆ

กลุ่มความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	ดี คุณ สิริ มงคล สวัสดิ์ พร พัฒน์ ศุภ รุ่งเรือง	ดี คุณ สิริทิวาพร มงคล สวัสดิ์ พรพิรา วรพัฒน์ ศุภชัย รุ่งเรือง
2. ความมั่งคั่ง	ทอง เพชร สุวรรณ วัชร สมบัติ สมบูรณ์	ทองพูน ทองเพชร สุวรรณ วัชรพงษ์ สมบัติ สมบูรณ์
3. ธรรมชาติ	บัว ประทุม จันทร์ สุริยา สาคร ระพี	บัว ประทุม จันทร์ สุริยาพร สาคร ระพีพัฒน์
4. คน และวงศ์ตระกูล	กัลยา บังอร สมร มานพ ชนก พงศา พงษ์	กัลยา บังอร สมร มานพ เนตรชนก พงศา พงษ์วิทย์
5. กิริยาและคุณลักษณะ	จี เกลี้ยง ขาว จ้อย จุล กลม ล้ำรวม	จี เกลี้ยง ขาว จ้อย จุล กลม ล้ำรวม

กลุ่มความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
6. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	เกียรติ กิตติ ศักดิ์ ชัย อำนาจ	เกียรติศักดิ์ จารุกิตติ ศักดิ์ชัย พิชิตชัย อำนาจ
7. ความสุขและความรัก	สำราญ สันทนา ปรีดา ปราโมทย์ ปิยะ กานต์	สำราญ สันทนา ปรีดา ปราโมทย์ ปิยะชัย พันธกานต์
8. ความรู้ความสามารถ	ปรีชา สามารถ พิชชา วีระ ณัฐ เมธี	ปรีชา สามารถ กานต์พิชชา วีระศักดิ์ ณัฐวัฒน์ ณัฐวุฒิ เมธี
9. ศาสนาและความเชื่อ	บุญเทพ อินทร์ พรหมา ปรเมษฐ์	บุญโสม บุญเลิศ อินทร์ พรหมา ปรเมษฐ์
10. ความเหมาะสมและการเปรียบ	สม	สมบุญ สมชาย สมนึก สมพงษ์
11. การดำรงอยู่	อยู่คง ดำรง อมร จิรา	อยู่คง ดำรงศักดิ์ อมรรัตน์ จิราวุฒิ
12. ลำดับและจำนวน	เอก สาม	เอกวิทย์ สาม

ส่วนชื่อที่ไม่รู้ความหมาย ได้แก่ หริ่ม หมิ สังวน ซึ่งไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับใด อีกทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้รู้ทั้งภาษาถิ่น ภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาเขมร ก็ไม่มีท่านใดทราบความหมาย ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าอาจเกิดจากการผิดพลาดของการจดบันทึกของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแจ้งชื่อ หรืออาจจะเป็นชื่อที่ตั้งขึ้นเพื่อให้คล้องจองกับชื่อพ่อแม่โดยไม่คำนึงถึงความหมายก็ได้ เช่น ในกรณีนี้ชื่อ สังวน ปรากฏชื่อบิดาว่าชื่อ สังवाल ซึ่งแสดงความสัมพันธ์กันทางเสียงพยัญชนะ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความหมายของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยจำแนกตามกลุ่มอายุซึ่งก็คือช่วงเวลาที่ตั้งชื่อนั้น อาจแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 8.7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.7 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มความหมาย	81 ปีขึ้นไป		61-80 ปี		41-60 ปี		21-40 ปี		1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	10	10.00	21	9.21	28	10.04	37	12.5	28	8.31
2. กิริยาและคุณลักษณะ	28	28.00	39	17.11	25	8.96	13	4.39	7	2.08
3. ความมั่งคั่ง	20	20.00	50	21.93	34	12.19	32	10.81	39	11.57

กลุ่มความหมาย	81 ปีขึ้นไป		61-80 ปี		41-60 ปี		21-40 ปี		1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
4. การดำรงอยู่	3	3.00	18	7.89	7	2.51	6	2.03	16	4.75
5. ลำดับและจำนวน	1	1.00	0	0.00	0	0.00	2	0.68	2	0.59
6. ศาสนาและความเชื่อ	6	6.00	15	6.58	34	12.19	19	6.42	17	5.05
7. คนและวงศ์ตระกูล	5	5.00	13	5.70	17	6.09	31	10.48	46	13.65
8. ความสุขและความรัก	7	7.00	18	7.89	29	10.39	16	5.41	23	6.82
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	13	13.00	41	17.98	45	16.13	52	17.56	67	19.88
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	0	0.00	2	0.88	16	5.73	52	17.56	36	10.68
11. ความรู้ความสามารถ	2	2.00	2	0.88	12	4.30	23	7.77	53	15.73
12. ความเหมาะสมและการเปรียบ	3	3.00	9	3.95	31	11.11	13	4.39	3	0.89

$$(X^2 = 299.312 \quad df = 44 \quad p < 0.01)$$

นอกจากนี้ยังมีหน่วยศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายในชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป อีก 2 หน่วยศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 2.00 ของหน่วยศัพท์ในกลุ่มอายุนี้ และในชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี อีก 1 หน่วยศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 0.36 ของหน่วยศัพท์ในกลุ่มอายุนี้

ตารางที่ 8.7 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่างๆ สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะเลือกใช้กลุ่มความหมายแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายที่คนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุต่าง ๆ เลือกใช้ในการตั้งชื่อจะเห็นว่ามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.00 กลุ่มอายุ 61-80 ปี ปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับความมั่งคั่งมากที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ 21.93 ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.13 ร้อยละ 17.56 และร้อยละ 19.88 ตามลำดับ โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี ปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองด้วย

การปรากฏของความหมายที่แตกต่างกันในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 5 กลุ่มอายุนี้นี้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับความหมายของชื่อที่แสดงสิริมงคลที่แตกต่างกันไปในแต่ละช่วงสมัยด้วย กล่าวคือ ชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเปลี่ยนจากความหมายที่ค่อนข้างเป็นรูปธรรม อันได้แก่ กิริยาและคุณลักษณะ กับความมั่งคั่ง ในชื่อคน 2

กลุ่มอายุแรก มาเป็นความหมายที่เป็นนามธรรมมากขึ้น ได้แก่ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง กับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ในชื่อคน 3 กลุ่มอายุหลังตามลำดับ จะเห็นได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปนั้น สะท้อนความเชื่อที่ว่ากิริยาและคุณลักษณะของเจ้าของชื่อหรือเหตุการณ์ในขณะที่เกิด ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีความเชื่อว่าชื่อที่ตั้งจะต้องให้เหมาะสมกับเด็กเจ้าของชื่อ และเป็นชื่อธรรมดา ๆ ไม่ไพเราะเพื่อป้องกันไม่ให้ผีมาเอาตัวเด็กไป จึงตั้งชื่อตามกิริยาหรือคุณสมบัติของเด็กหรือบุคคลรอบข้างในขณะที่เกิดคลอด เช่น จี๋ หมก สาย เกลี้ยง ติ เขียว จ้อย ตุ้ และกลม เป็นต้น

ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี สะท้อนความเชื่อที่ว่าความมั่งคั่ง อันได้แก่ ทรัพย์สมบัติ สิ่งของมีค่า ความร่ำรวย อุดมสมบูรณ์ ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความเชื่อในช่วงสมัยนี้เปลี่ยนแปลงไปจากในช่วงสมัยของการตั้งชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปแล้ว คือเปลี่ยนมามุ่งหวังสิริมงคลอันพึงปรารถนาที่จะบันดาลความสุขให้แก่เจ้าของชื่อ และความมั่งคั่งก็ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงสมัยนี้ คนอีสานมีค่านิยมเกี่ยวกับความมั่งคั่งมานาน ดังปรากฏในภษิตโบราณอีสานที่กล่าวถึงความสำคัญของทรัพย์สินเงินทองที่สามารถบันดาลให้เกิดความสุขและทำให้คนในสังคมรักใคร่นับถือได้ ปรีชา พิณทอง (2528 : 4) ได้รวบรวมภษิตโบราณอีสานไว้ เช่น มีเงินว่าได้ มีไม้เฮ็ดเฮือนงาม และมีเป็นคน จนเป็นหมา เป็นต้น นอกจากนี้กรีธา โสระชิวา (2539 : 65) ยังได้กล่าวถึงคำอวยพรในการผูกแขนสู่ขวัญของชาวอีสานที่แสดงถึงค่านิยมความมั่งคั่งไว้ว่า “หนึ่งมาสอง กองเงินกองคำแล่นมาสู่... สามมาสี่ สมบัติมีป้ไฮ้ให้ได้เหยี่ยวเปลือกและเหยี่ยวข้าวสาร... หกมาเจ็ด เฮ็ดกะได้กิน บ่เฮ็ดกะได้กิน...” ความปรารถนาความมั่งคั่งดังกล่าวทำให้ชื่อคนในช่วงเวลาดังกล่าวเลือกใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้มากที่สุด เช่น ทองเพชร ทองพูน ทองคำแก้ว ทับทิม ปิ่น สร้อย และสังวาล เป็นต้น

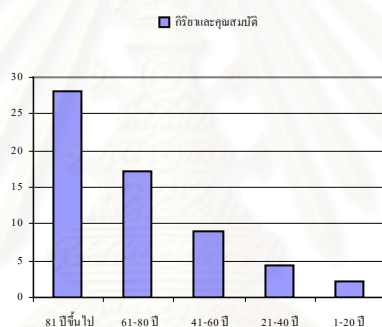
ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงสมัยนี้ ความหมายดังกล่าวเป็นความหมายที่เป็นนามธรรมมากขึ้นกว่าชื่อคนใน 2 กลุ่มอายุแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเชื่อว่าจะทำให้ชีวิตประสบแต่สิ่งที่ดีงามและเจริญรุ่งเรือง อันจะทำให้บรรลุความสุขดังเหตุผลที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

อนึ่ง ชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี ปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจมากที่สุดด้วยเช่นกัน อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุนี้สะท้อนความเชื่อที่ว่าเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจเป็นสิริมงคลมากที่สุดด้วย แสดงให้เห็นว่าเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจก็เป็นสิ่งอันพึงปรารถนาของสังคมในช่วงสมัยนี้ด้วยเช่นกัน เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจนั้นส่วนหนึ่งอาจมาจากการเป็นข้าราชการซึ่งถือว่าเป็นเจ้าคนนายคน ปรีชา พิณทอง (2528 : 24) กล่าวถึงภษิตโบราณอีสานที่แสดงค่านิยมนี้ไว้ เช่น สิบพ่อค้ำมาไหว้พอนา สิบพอนาบ่ท้ออาชญาเลี้ยง ซึ่งหมายถึงผู้ที่ เป็นข้าราชการจะได้รับการยกย่องมากกว่าผู้ประกอบการอาชีพอื่นๆ ความปรารถนาของชาวอีสานใน

ช่วงสมัยนี้ที่ต้องการจะเป็นข้าราชการเพื่อเป็นเจ้าคนนายคน และมีเกียรติยศอำนาจจึงแสดงออกโดยการตั้งชื่อที่มีความหมายดังกล่าวมากขึ้นด้วย ชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีความหมายนี้ เช่น จารุกิตติ์ เกียรติศักดิ์ ศักดิ์ชัย และอำนาจ เป็นต้น

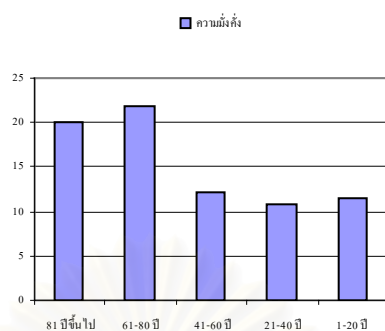
หากจะพิจารณาเปรียบเทียบความหมายที่ปรากฏมากที่สุดในชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือในแต่ละกลุ่มอายุดังกล่าวข้างต้น คือ ความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะ ความมั่งคั่ง ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายทั้งสี่ความหมายนี้ในแต่ละกลุ่มอายุ เพื่อแสดงการเปลี่ยนแปลงของการเลือกใช้ความหมายดังกล่าวในการตั้งชื่อ อาจแสดงได้โดยแผนภูมิที่ 8.4, 8.5 และ 8.6 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 8.4 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะ ในชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

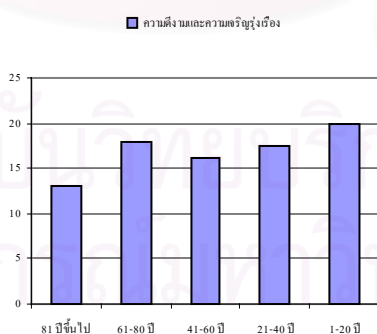
แผนภูมิที่ 8.4 แสดงให้เห็นว่าความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะ มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏลดลงในชื่อคนกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับ อันสะท้อนให้เห็นว่าความเชื่อเกี่ยวกับการตั้งชื่อให้สมกับตัวเด็กเจ้าของชื่อ โดยใช้หน่วยศัพท์ที่หมายถึงกิริยาอาการหรือคุณลักษณะของเด็กคนนั้น ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปโดยค่อย ๆ ลดลงในกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับ มาเป็นการใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายอื่นมากขึ้น ซึ่งก็คือความหมายที่เกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาประการอื่นในชีวิต ได้แก่ ความมั่งคั่ง ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง อีกทั้งเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ นั่นเอง

แผนภูมิที่ 8.5 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งในชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

แผนภูมิที่ 8.5 แสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในกลุ่มอายุต่าง ๆ สะท้อนความเชื่อว่าคุณค่าของชื่อที่เกี่ยวข้องกับความมั่งคั่งเป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลในระดับที่แตกต่างกัน โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี สะท้อนความเชื่อนี้มากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุอื่น แต่อย่างไรก็ตามความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งนี้ ปรากฏค่าเฉลี่ยความถี่มากกว่าร้อยละ 10 ในทุกกลุ่มอายุ อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือสะท้อนความเชื่อว่าคุณค่าความมั่งคั่งถือเป็นสิริมงคลมากในทุกช่วงสมัย และแสดงให้เห็นว่าสังคมอีสานยกย่องผู้ที่มีทรัพย์สินเงินทองมั่งคั่งร่ำรวย มาตลอดตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน

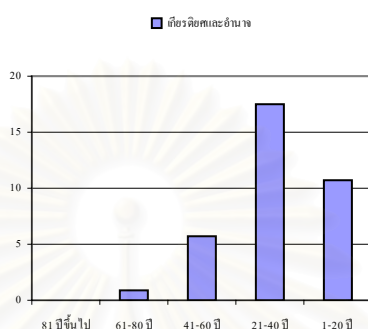
แผนภูมิที่ 8.6 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองในชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

แผนภูมิที่ 8.6 แสดงให้เห็นว่าคุณค่าความหมายที่เกี่ยวข้องกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมีค่าเฉลี่ยความถี่มากกว่าร้อยละ 10 ในทุกกลุ่มอายุ โดยปรากฏมากที่สุดชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือสะท้อนความเชื่อว่าคุณค่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากในทุกช่วงสมัย อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าสังคมอีสานทุกสมัยปรารถนา

ความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเพื่อให้ชีวิตบรรลุความสุข แม้จะปรากฏในระดับที่แตกต่างกันก็ตาม

แผนภูมิที่ 8.7 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความดีในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจในชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามกลุ่มอายุ

แผนภูมิที่ 8.7 แสดงให้เห็นว่าชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป ไม่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่เป็นเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจเลย อาจเป็นเพราะสังคมในช่วงเวลานั้นยังคงความเชื่อเกี่ยวกับการตั้งชื่อให้สมตัว และป้องกันอันตรายจากผีอยู่มาก หลังจากนั้นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่เป็นเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจจะเพิ่มขึ้นตามลำดับจนปรากฏมากที่สุดชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี ทั้งนี้อาจหมายถึงเพราะสังคมเริ่มเปลี่ยนแปลงไปและให้ความสำคัญกับผู้ที่มีเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจมากขึ้น แม้ว่าความหมายนี้จะปรากฏความถึลดลงในชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี แต่ก็ยังอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุนี้อาจสะท้อนความเชื่อดังกล่าวในระดับมาก เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยความดีในการปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 และแตกต่างจากชื่อคนใน 3 กลุ่มอายุแรกมาก

8.2.2 ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน 2 ช่วงเวลา คือชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางความหมายของชื่อในช่วงเวลานั้น ๆ และใช้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนผลการวิเคราะห์ความหมายที่ถือว่าเป็นสิริมงคลมากที่สุดชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งเป็นชื่อของผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และ พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 ตามลำดับ อันเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการตั้งชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว

รายชื่อชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ใช้วิเคราะห์ในหัวข้อนี้ เป็นกลุ่มข้อมูลเดียวกันกับรายชื่อที่ใช้วิเคราะห์การเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในหัวข้อ 7.2.1.2 ในบทที่ 7 คือมีจำนวนทั้งสิ้น 176 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 73 ชื่อ และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 103 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 8.8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.8 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามช่วงเวลาที่ยื่นชื่อ

กลุ่มความหมาย	ขอเปลี่ยนชื่อ พ.ศ. 2507-2523		ขอเปลี่ยนชื่อ พ.ศ. 2524-2544	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	6	5.13	8	4.68
2. กิริยาและคุณลักษณะ	6	5.13	3	1.75
3. ความมั่งคั่ง	16	13.67	27	15.79
4. การดำรงอยู่	3	2.56	3	1.75
5. ลำดับและจำนวน	1	0.85	4	2.34
6. ศาสนาและความเชื่อ	6	5.13	3	1.75
7. คนและวงศ์ตระกูล	14	11.97	27	15.79
8. ความสุขและความรัก	4	3.42	10	5.85
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	27	23.08	35	20.47
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	23	19.66	29	16.96
11. ความรู้ความสามารถ	9	7.69	21	12.28
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	2	1.71	1	0.59

$$(X^2 = 10.702 \quad df = 11 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 8.8 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่างๆ ในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อไม่สัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยื่นชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละช่วงเวลาก็จะเลือกใช้กลุ่มความหมายไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของกลุ่มความหมายต่าง ๆ ในทั้ง 2 ช่วงเวลาจะเห็นว่าทั้งชื่อใหม่

ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 และชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุดเหมือนกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 23.08 และร้อยละ 20.47 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความหมายชื่อจริงของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ในตารางที่ 8.7 ในหัวข้อ 8.2.1 ที่ปรากฏค่าเฉลี่ยความถี่ของความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุดทั้ง 2 กลุ่มอายุเช่นกัน อันอาจกล่าวยืนยันได้อย่างมีน้ำหนักมากขึ้นว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี หรือชื่อที่ตั้งระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 และชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี หรือชื่อที่ตั้งระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 สะท้อนความเชื่อในความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ใน 2 ช่วงสมัยนี้

ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อในทั้ง 2 ช่วงเวลา ที่เปลี่ยนจากชื่อเดิมที่มีความหมายอื่น ๆ มาเป็นชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ซึ่งถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ใน 2 ช่วงสมัยนี้มาแสดงพอสังเขป ตามลำดับ ดังนี้

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาใช้ชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 ได้แก่

ชื่อเดิม เล็ก	ชื่อใหม่ สิริวรรณ
ชื่อเดิม แดง	ชื่อใหม่ จรัสศรี
ชื่อเดิม ต้อย	ชื่อใหม่ สิริพร
ชื่อเดิม ทองพูน	ชื่อใหม่ สิริพร
ชื่อเดิม กองเมือง	ชื่อใหม่ สุภวัฒน์
ชื่อเดิม หวัด	ชื่อใหม่ สวัสดิ์
ชื่อเดิม วัน	ชื่อใหม่ สิทธิพร
ชื่อเดิม ฮุ่งดวง	ชื่อใหม่ พรทิพย์

เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาใช้ชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 ได้แก่

ชื่อเดิม บรรทม	ชื่อใหม่ สุภกิตติ์
ชื่อเดิม ภาวดี	ชื่อใหม่ สุภพิชญ์
ชื่อเดิม นิวัฒน์	ชื่อใหม่ สิริบุรณ
ชื่อเดิม ชันติ	ชื่อใหม่ สุพจน์
ชื่อเดิม อรุณ	ชื่อใหม่ วรริต

ชื่อเดิม ทราช	ชื่อใหม่ ธนพร	
ชื่อเดิม หน้อย	ชื่อใหม่ นวพร	
ชื่อเดิม วรางคณา	ชื่อใหม่ ปฎิมาพร	เป็นต้น

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ชื่อจริงของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ สะท้อนความเชื่อถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด เพราะเป็นสิ่งอันพึงปรารถนาที่จะทำให้บรรลुकุศลความสุขได้ และมีความหมายครอบคลุมความหมายของคำว่า สิริมงคลได้อย่างชัดเจนที่สุด ส่วนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อที่แสดงออกทางความหมายนั้น ชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือแต่เดิมคือในกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป สะท้อนความเชื่อว่าการกระทำและคุณลักษณะของเจ้าของชื่อหรือเหตุการณ์ในขณะเกิดถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด อันแสดงให้เห็นถึงการตั้งชื่อโดยเชื่อว่าเป็นสิริมงคลและป้องกันผี ส่วนชื่อในช่วงเวลาต่อมาจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิต กล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี สะท้อนความเชื่อในความมั่งคั่ง อันได้แก่ทรัพย์สินเงินทอง สิ่งของมีค่า ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงสมัยนี้ด้วยเช่นกัน

8.3 ความหมายของชื่อคนไทยภาคกลาง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของทั้งชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลางเพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่สะท้อนจากความหมายของชื่อ โดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ความหมายของชื่อในหัวข้อ 4.2 ในบทที่ 4 และหัวข้อ 8.1 ในบทนี้ ข้อมูลรายชื่อคนไทยภาคกลางที่ใช้ในการวิเคราะห์ความหมายนี้เป็นกลุ่มข้อมูลเดียวกันกับรายชื่อที่ใช้วิเคราะห์รูปคำในหัวข้อ 7.3 ในบทที่ 7 เป็นชื่อคนไทยภาคกลางทั้งสิ้น 1,000 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี กลุ่มอายุละ 200 ชื่อ

8.3.1 ความหมายของชื่อจริงของคนไทยภาคกลาง

ชื่อจริงของคนไทยภาคกลางทั้ง 1,000 ชื่อ สามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ทั้งสิ้น 1,428 หน่วยศัพท์ ความหมายของหน่วยศัพท์ทั้งหมดนั้นมีทั้งความหมายรูปธรรมและความหมายนามธรรมรวมทั้งสิ้น 12 กลุ่มความหมายเช่นเดียวกับความหมายของชื่อคนภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแต่ละความหมายอาจปรากฏตามคำพ้องในชื่อที่เป็นคำมูลหนึ่งคำ เช่น ศรี วิโรจน์ หรือปรากฏร่วมกับความหมายอื่นในชื่อที่เป็นคำสมาสก็ได้ เช่น ศรีสุดา และ วิโรจน์รัชนี เป็นต้น

ความหมายของชื่อคนไทยภาคกลางที่เป็นสิริมงคลทั้ง 12 กลุ่มความหมาย แสดงเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 8.9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.9 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคกลาง

กลุ่มความหมาย	ความถี่	ร้อยละ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	276	19.33
2. ความมั่งคั่ง	189	13.24
3. คน และวงศ์ตระกูล	155	10.85
4. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	148	10.37
5. ธรรมชาติ	134	9.38
6. ความรู้ความสามารถ	129	9.04
7. ความสุขและความรัก	123	8.61
8. กิริยาและคุณลักษณะ	97	6.79
9. ศาสนาและความเชื่อ	70	4.90
10.ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	53	3.71
11. การดำรงอยู่	40	2.80
12. ลำดับและจำนวน	12	0.84
ไม่รู้จักความหมาย	2	0.14

จากตารางที่ 8.9 จะเห็นได้ว่ากลุ่มความหมายที่ปรากฏความถี่มากที่สุด คือ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง คิดเป็นร้อยละ 19.33 ส่วนความหมายที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่มากกว่าร้อยละ 10 คือ ความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง คนและวงศ์ตระกูล และเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ คิดเป็นร้อยละ 13.24 ร้อยละ 10.85 และร้อยละ 10.37 ตามลำดับ

ลำดับความหมายดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยภาคกลางสะท้อนความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความหมายนี้เป็นความหมายที่ตรงกับความหมายของคำว่า “สิริมงคล” มากที่สุด และเป็นความหมายที่รวมความหมายของสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการในชีวิตอันจะทำให้บรรลุความสุขได้อย่างชัดเจนดังได้กล่าวแล้วข้างต้น ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคกลางในหัวข้อ 7.3.2 ในบทที่ 7 ที่พบว่า อักษรมงคลที่คนภาคกลางนิยมใช้ขึ้นต้นชื่อมากที่สุดคือ อักษรศรี ซึ่งมีความหมายถึง ความดีงาม ความมี

สง่าราศี และมีทรัพย์สิน ค่านิยมเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองของคนไทยภาคกลางนี้มักปรากฏหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดังกล่าว เช่น ดี ศรี สิริ สวัสดิ์ มงคล วร ศุภ เจริญ และรุ่งเรือง เป็นต้น หน่วยศัพท์เหล่านี้พบได้ในชีวิตประจำวันทั่วไปอยู่เสมอ คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ มักมีหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ เช่น ขอให้ประสบแต่สิ่งดีงาม ขอให้เป็นผู้สุขสวัสดิ์ ขอให้เจริญรุ่งเรือง ของประสบสุขสวัสดิ์พัฒนา มงคล เป็นต้น ชื่อคนภาคกลางที่มีความหมายนี้ ได้แก่ ศรี สวัสดิ์ ประเสริฐ มงคล สิริวิดี เจริญ และวัฒนา เป็นต้น

หน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายแต่ละความหมายในชื่อคนไทยภาคกลางนั้นมีทั้งหน่วยศัพท์ที่เป็นภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาเขมร ซึ่งผู้วิจัยจะยกตัวอย่างหน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายต่าง ๆ พร้อมทั้งตัวอย่างชื่อมาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 8.10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.10 ตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยภาคกลางที่อยู่ในกลุ่มความหมายต่าง ๆ

กลุ่มความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
1. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	ศรี มงคล ประเสริฐ สุ สิริ เจริญ วัฒนา	ศรี มงคลชัย ประเสริฐ สุธรรม สิริพร เจริญ วัฒนา
2. ความมั่งคั่ง	ทอง มณี กนก พลอย ธน สมบูรณ์	ทองก้อน มณีรัตน์ กนกแก้ว พลอยเงิน ธนพงศ์ สมบูรณ์
3. คน และวงศ์ตระกูล	อนงค์ ยูพา ชนก ธิดา พงษ์ เผ่า	อนงค์ ยูพา หทัยชนก พรธิดา พงษ์นรินทร์ เผ่าเพชร
4. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	เกียรติ กิตติ์ เดช ฤทธิ์ ศักดิ์	เกียรติพงศ์ กิตติ์ชนา อภิเดช ไวโรจน์ฤทธิ์ ศักดิ์พัฒนา
5. ธรรมชาติ	ลำดวน ลินจี โยม ทิวา ศศิ รัชนี มารุต	ลำดวน ลินจี โยม ทิวาทิพย์ ศศิ วิโรจน์รัชนี มารุต
6. ความรู้ความสามารถ	ปรีชา ฉลาด ปราชญ์ ชีระ วิษณุ ัญญู พล วุฒิ	ปรีชา ฉลาดเลิศ ปราชญ์ ชีระชัย อัศววิษณุ ัญญูพล วุฒินันท์
7. ความสุขและความรัก	สุชี เกษม สำราญ ปราโมทย์ ปรีดิ์ เปรม สวาท	สุชี เกษม สำราญ ปราโมทย์ ปรีดิ์หทัย เปรมสุดา สวาท
8. กิริยาและคุณลักษณะ	วาด เล็ก น้อย แดง สุภาพ ซื่อตรง วิริยะ	วาด เล็ก น้อย แดง สุภาพ ซื่อตรง วิริยะ
9. ศาสนาและความเชื่อ	บุญ ธรรม สัพพัญญู คริสต์ เทพ ธาดา โชค	บุญชู ธรรมจารุ สัพพัญญู ชัยคริสต์ เทพ ธาดา ประสบโชค

กลุ่มความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
10.ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	สม	สมศรี สมสมร สมวงษ์ สมชาติ
11. การดำรงอยู่	คง ชำรง อมร จิร	คง ชำรง อมรรัตน์ จิรพล
12. ลำดับและจำนวน	เอก จตุ ปัญจ ทศ	เอกพล จตุพล ปัญจทิพย์ ทศพร

ส่วนชื่อที่ไม่รู้ความหมาย ได้แก่ นาดาลี ชินเซา ซึ่งไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับใด อีกทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้รู้ทั้งภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาเขมร ก็ไม่มีท่านใดระบุความหมายได้ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าอาจเกิดจากการผิดพลาดของการจดบันทึก หรืออาจเป็นชื่อที่ตั้งขึ้น โดยการเลียนแบบชื่อชาวต่างประเทศ เช่น นาดาลี เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความหมายของชื่อคนไทยภาคกลางโดยจำแนกตามกลุ่มอายุซึ่งก็คือช่วงเวลาที่ตั้งชื่อนั้น อาจแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 8.11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.11 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคกลาง จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มความหมาย	81 ปีขึ้นไป		61-80 ปี		41-60 ปี		21-40 ปี		1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	31	13.08	26	10.20	28	9.33	25	8.04	24	7.38
2. กิริยาและคุณลักษณะ	39	16.45	25	9.80	10	3.33	14	4.50	9	2.77
3. ความมั่งคั่ง	23	9.70	27	10.59	43	14.34	40	12.86	56	17.23
4. การดำรงอยู่	13	5.49	7	2.75	7	2.33	8	2.57	5	1.54
5. ลำดับและจำนวน	0	0.00	1	0.39	3	1.00	6	1.93	2	0.62
6. ศาสนาและความเชื่อ	17	7.17	21	8.24	16	5.33	6	1.93	10	3.07
7. คนและวงศ์ตระกูล	13	5.49	24	9.41	34	11.34	36	11.58	48	14.77
8. ความสุขและความรัก	30	12.66	28	10.98	22	7.33	22	7.07	21	6.46
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	43	18.14	53	20.78	59	19.67	64	20.58	57	17.54
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	5	2.11	10	3.92	51	17.00	46	14.79	36	11.08
11. ความรู้ความสามารถ	13	5.49	16	6.27	15	5.00	34	10.93	51	15.69
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	10	4.22	17	6.67	12	4.00	10	3.22	4	1.23

$$(X^2 = 203.180 \quad df = 44 \quad p < 0.01)$$

นอกจากนี้ยังมีหน่วยศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายในชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี อีก 2 หน่วยศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 0.62 ของหน่วยศัพท์ในกลุ่มอายุนี้

ตารางที่ 8.11 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่างๆ สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะเลือกใช้กลุ่มความหมายแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายที่ปรากฏมากที่สุดในแต่ละกลุ่มอายุ จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางทุกกลุ่มอายุมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเหมือนกัน อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางทุกกลุ่มอายุสะท้อนความเชื่อในความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดตลอดมาทุกช่วงสมัย และสะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยภาคกลางปรารถนาความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากเหมือนกันในทุกช่วงสมัย แม้ว่าจะปรากฏในระดับที่แตกต่างกันก็ตาม

8.3.2 ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลาง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลางใน 2 ช่วงเวลาเช่นกัน คือชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางความหมายของชื่อในช่วงเวลานั้น ๆ และใช้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนผลการวิเคราะห์ความหมายที่ถือว่าเป็นสิริมงคลมากที่สุดในการตั้งชื่อคนไทยภาคกลางกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งเป็นชื่อของผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และพ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 ตามลำดับ อันเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการตั้งชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว

รายชื่อชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลางที่ใช้วิเคราะห์ในหัวข้อนี้เป็นกลุ่มข้อมูลเดียวกันกับรายชื่อที่ใช้วิเคราะห์การเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลาง ในหัวข้อ 7.3.1.2 ในบทที่ 7 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 192 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 89 ชื่อ และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 103 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 8.12 ต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8.12 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคกลางจำแนกตามช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ

กลุ่มความหมาย	ขอเปลี่ยนชื่อ พ.ศ. 2507-2523		ขอเปลี่ยนชื่อ พ.ศ. 2524-2544	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	9	6.57	10	5.75
2. กิริยาและคุณลักษณะ	3	2.19	4	2.3
3. ความมั่งคั่ง	11	8.03	13	7.47
4. การดำรงอยู่	3	2.19	8	4.6
5. ลำดับและจำนวน	3	2.19	3	1.72
6. ศาสนาและความเชื่อ	3	2.19	7	4.02
7. คนและวงศ์ตระกูล	21	15.33	20	11.5
8. ความสุขและความรัก	3	2.19	9	5.17
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	35	25.55	41	23.56
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	32	23.35	14	8.05
11. ความรู้ความสามารถ	10	7.3	43	24.71
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	4	2.92	2	1.15

$$(X^2 = 32.042 \quad df = 11 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 8.12 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่างๆ ในชื่อใหม่สัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 กล่าวคือในแต่ละช่วงเวลาจะเลือกใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายที่คนไทยภาคกลางเลือกใช้มากที่สุดในการตั้งชื่อใหม่ในแต่ละช่วงเวลามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ แสดงให้เห็นว่าชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.55 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความหมายชื่อจริงของคนไทยภาคกลางกลุ่มอายุ 21-40 ปี ในตารางที่ 8.11 ในหัวข้อ 8.3.1 ที่มีค่าเฉลี่ยความถี่ของความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุดเช่นกัน อันอาจกล่าวยืนยันได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางกลุ่มอายุ 21-40 ปี หรือชื่อที่ตั้ง

ระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 สะท้อนความเชื่อความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงสมัยนี้

ส่วนความหมายชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนในระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 นั้นมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวของความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ความสามารถมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.71 ซึ่งไม่ตรงกับผลการวิเคราะห์ความหมายชื่อจริงของคนภาคกลางกลุ่มอายุ 1-20 ปี ในตารางที่ 8.11 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความถี่ของความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองของชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนในช่วงเวลานี้ก็ปรากฏค่าเฉลี่ยความถี่เป็นลำดับที่ 2 และมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกับความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ความสามารถที่ปรากฏเป็นลำดับแรกมาก จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนภาคกลางที่ตั้งระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 สะท้อนความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความรู้ความสามารถถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงสมัยนี้

ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อในแต่ละช่วงเวลา ที่เปลี่ยนจากชื่อเดิมที่มีความหมายอื่น ๆ มาเป็นชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความรู้ความสามารถ ซึ่งเป็นความหมายที่ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงเวลานั้น ๆ มาแสดงพอสังเขปตามลำดับ ดังนี้

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาใช้ชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองของคนไทยภาคกลางผู้ที่ยกเปลี่ยนชื่อในระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 ได้แก่

ชื่อเดิม ฮวย	ชื่อใหม่ ศิริวรรณ
ชื่อเดิม โชคชัย	ชื่อใหม่ บวรพล
ชื่อเดิม สมใจ	ชื่อใหม่ พรเทพ
ชื่อเดิม สันทราย	ชื่อใหม่ วรพล
ชื่อเดิม ทองเส็ง	ชื่อใหม่ ศิริศักดิ์
ชื่อเดิม ประทุม	ชื่อใหม่ ศรีประทุม
ชื่อเดิม ชูชัย	ชื่อใหม่ สุนทร
ชื่อเดิม ชาติรี	ชื่อใหม่ ภาณุวัฒน์ เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาใช้ชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองของคนไทยภาคกลางผู้ที่ยกเปลี่ยนชื่อในระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 ได้แก่

ชื่อเดิม เนาวรัตน์	ชื่อใหม่ มงคล
ชื่อเดิม ประวิทย์	ชื่อใหม่ สุวิทย์
ชื่อเดิม ธีรยุทธ	ชื่อใหม่ ศิริพงษ์

ชื่อเดิม วสุทธิ์	ชื่อใหม่ พรสวัสดิ์	
ชื่อเดิม สุรศักดิ์	ชื่อใหม่ ภัทร	
ชื่อเดิม ทองดี	ชื่อใหม่ ดิลกภัทร	
ชื่อเดิม บุญชู	ชื่อใหม่ วรพงษ์	
ชื่อเดิม สุวรรณมา	ชื่อใหม่ กุลศิริ	เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาใช้ชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของคนไทยภาคกลางผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อในระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 ได้แก่

ชื่อเดิม สุรเดช	ชื่อใหม่ ชีรเดช	
ชื่อเดิม ศิวะเทพ	ชื่อใหม่ ชีรรัช	
ชื่อเดิม ภัคดี	ชื่อใหม่ สุธี	
ชื่อเดิม นฤมล	ชื่อใหม่ ณีภุชญา	
ชื่อเดิม วันดี	ชื่อใหม่ ณีภุชญานันท์	
ชื่อเดิม สรรเพชญ์	ชื่อใหม่ ปณัฐ	
ชื่อเดิม ยุทธนา	ชื่อใหม่ ณีฐวุฒิ	
ชื่อเดิม สมชาย	ชื่อใหม่ ปณณวิชญ์	เป็นต้น

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคกลางส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อถึงความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของอักษรศรีที่คนไทยภาคกลางส่วนใหญ่นิยมใช้นำหน้าชื่อมากที่สุดด้วย ความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองนี้มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏมากที่สุดเหมือนกันในทุกกลุ่มอายุ สะท้อนให้เห็นว่าคนไทยภาคกลางปรารถนาความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเพื่อบรรลุความสุขในชีวิตมากที่สุดเหมือนกันในทุกช่วงสมัย แม้เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไปและมีความหมายที่เป็นสิริมงคลประการอื่น ๆ ที่สังคมอาจจะนิยมมากขึ้น แต่ความหมายนี้ก็ยังคงเป็นความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นความหมายที่ครอบคลุมความหมายที่เป็นสิริมงคลประการอื่นไว้ได้ชัดเจนที่สุด

8.4 ความหมายของชื่อคนไทยภาคใต้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อจริงและชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้เพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่สะท้อนจากความหมายของชื่อโดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ความหมายของชื่อในหัวข้อ 4.2 ในบทที่ 4 และหัวข้อ 8.1 ในบท

นี้ ข้อมูลรายชื่อคนไทยภาคใต้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ความหมายนี้เป็นกลุ่มข้อมูลเดียวกันกับรายชื่อที่ใช้วิเคราะห์รูปคำในหัวข้อ 7.4 ในบทที่ 7 เป็นชื่อคนไทยภาคใต้ทั้งสิ้น 950 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป 150 ชื่อ ชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี กลุ่มอายุละ 200 ชื่อ

8.4.1 ความหมายของชื่อจริงของคนไทยภาคใต้

ชื่อจริงของคนไทยภาคใต้ทั้ง 950 ชื่อ สามารถจำแนกเป็นหน่วยศัพท์ทั้งสิ้น 1,267 หน่วยศัพท์ ความหมายของหน่วยศัพท์ทั้งหมดนั้นมีทั้งความหมายเชิงรูปธรรมและความหมายนามธรรมรวมทั้งสิ้น 12 กลุ่มความหมายเช่นเดียวกับความหมายของชื่อคนภาคอื่น ๆ โดยแต่ละความหมายอาจปรากฏตามคำพ้องในชื่อที่เป็นคำมูลหนึ่งคำ เช่น เจริญ บุญ หรือปรากฏร่วมกับความหมายอื่นในชื่อที่เป็นคำสมาสก็ได้ เช่น เจริญศักดิ์ และ บุญศรี เป็นต้น ความหมายของชื่อคนไทยภาคใต้ที่เป็นสิริมงคลทั้ง 12 กลุ่มความหมาย แสดงเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังตารางที่ 8.13 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.13 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคใต้

กลุ่มความหมาย	ความถี่	ร้อยละ
1. กิริยาและคุณลักษณะ	214	16.89
2. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	190	15.00
3. คน และวงศ์ตระกูล	130	10.26
4. ธรรมชาติ	123	9.71
5. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	117	9.24
6. ความมั่งคั่ง	109	8.60
7. ความสุขและความรัก	88	6.95
8. ความรู้ความสามารถ	85	6.71
9. ศาสนาและความเชื่อ	80	6.31
10. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	56	4.42
11. การดำรงอยู่	34	2.68
12. ลำดับและจำนวน	24	1.89
ไม่รู้จักความหมาย	17	1.34

จากตารางที่ 8.13 จะเห็นได้ว่ากลุ่มความหมายที่ปรากฏความถี่มากที่สุด คือ กิริยา และคุณลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 16.89 ส่วนความหมายที่ปรากฏในลำดับรองลงมาและมีค่าเฉลี่ยความถี่มากกว่าร้อยละ 10 คือ ความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง คิดเป็นร้อยละ 15.00 และความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูล คิดเป็นร้อยละ 10.26 ตามลำดับ

ลำดับความหมายดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยภาคใต้ส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อที่ว่ากิริยาและคุณลักษณะถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด โดยเฉพาะในชื่อคนกลุ่มอายุมากที่สุดที่ปรากฏความหมายนี้มากกว่าร้อยละ 50 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมภาคใต้ส่วนใหญ่ยังคงความเชื่อเดิมที่นิยมตั้งชื่อตามกิริยาอาการและลักษณะของเด็ก ไม่นิยมตั้งชื่อให้ไพเราะเพื่อป้องกันไม่ให้ผีมาเอาตัวเด็กไป เช่น หนีบ จีบ น้อม หืด เอียด เตี้ย แป้น และนุ้ย เป็นต้น ส่วนความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตที่ปรากฏมากขึ้นในชื่อคนสมัยปัจจุบันนั้น แม้จะมากขึ้นแต่ก็ไม่มี ความหมายใดเด่นมากกว่าความหมายอื่นจนกลายเป็นความหมายส่วนใหญ่ของชื่อคนภาคใต้ได้

หน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายแต่ละความหมายในชื่อคนไทยภาคใต้นั้นมีทั้งหน่วยศัพท์ที่เป็นภาษาถิ่น ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเขมร และภาษาอาหรับซึ่งผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างหน่วยศัพท์ที่แสดงความหมายต่าง ๆ พร้อมทั้งตัวอย่างชื่อมาแสดงพอสังเขป ดังตารางที่ 8.14 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.14 ตัวอย่างหน่วยศัพท์และชื่อของคนไทยภาคใต้ที่อยู่ในกลุ่มความหมายต่าง ๆ

กลุ่มความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
1. กิริยาและคุณลักษณะ	กวาด ผุด จีบ น้อม นอบ หืด ขาว นุ้ย เพียร	กวาด ผุด จีบ น้อม นอบ หืด ขาว นุ้ย เพียร
2. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	สิริ สวัสดิ์ สุนทร สุ สุข เจริญ วิโรจน์	สิริ สวัสดิ์ สุนทร สุวิทย์ สุขชัย เจริญศักดิ์ วิโรจน์
3. คน และวงศ์ตระกูล	อรรถัย นางเยาว์ ยูพา สุดา คน พงศ์	อรรถัย นางเยาว์ ยูพารัตน์ สุดาพร คนดี พงศ์ศักดิ์ สุริยพงศ์
4. ธรรมชาติ	อุบล มาลี มะลิ จันทร วสันต์ พายุ ฟ้า ดาว	อุบล มาลี มะลิ จันทร วสันต์ พายุ พรฟ้า ประกายดาว
5. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	กิตติ เกียรติ ศักดิ์ เดช ฤทธิ์	กิตติ ศิวเกียรติ ศักดิ์ชัยสิทธิ์ อภิเดช ฤทธิ์เกียรติ
6. ความมั่งคั่ง	ทอง มาศ จินดา รัตนา วิเชียร พชร ธนา	ทอง จูทามาศ จินดา รัตนา วิเชียร พชร ธนารัตน์

กลุ่มความหมาย	ตัวอย่างหน่วยศัพท์	ตัวอย่างชื่อ
7. ความสุขและความรัก	ริน ยินดี ปรีดา ปราโมทย์ สำราญ สวาท นันท	ริน ยินดี ปรีดา ปราโมทย์ สำราญ สวาท นันทพร
8. ความรู้ความสามารถ	วุฒิ วิทย์ ปรีชา ปัญญา เขียร ณ์ัฐ สุธิ	วุฒิศักดิ์ กรวิทย์ ปรีชาพล ปัญญาพร เขียร ไชย ณ์ัฐชา สุธิ
9. ศาสนาและความเชื่อ	บุญ กุศล โชค ลาก เทว ทิพย์ สุรเชษฐ์ พิษณุ	บุญ กุศล โชคดี ลาก เทวฤทธิ์ ทิพย์สุดา สุรเชษฐ์ พิษณุ
10. ความเหมาะสมและการเปรียบ	สม	สมพร สมพงศ์ สมเดช สมเกียรติ
11. การดำรงอยู่	คง ถาวร เสดียร จีระ	คง ถาวร เสดียร จีระศักดิ์
12. ลำดับและจำนวน	เอก จตุ ปัญจ นพ	เอกวิทย์ จตุพร ปัญจลักษณ์ นพ

ส่วนชื่อที่ไม่รู้ความหมาย ได้แก่ แจ้ม ปิ้ว เนื่อง เหมม เบื่อน รีม แกมะอำ ริษา ซึ่งไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับใด อีกทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้รู้ทั้งภาษาถิ่น ภาษาบาลี สันสกฤต ภาษาเขมร และภาษาอาหรับ ก็ไม่มีท่านใดระบุความหมายได้ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าอาจเกิดจากการผิดพลาดของการจดบันทึก หรืออาจเป็นชื่อที่ตั้งขึ้นโดยไม่ได้คำนึงถึงความหมาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชื่อคนกลุ่มอายุมาก หรือเกิดจากการเลียนแบบชื่อชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นชื่อคนกลุ่มอายุน้อย เช่น ริษา เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความหมายของชื่อคนไทยภาคใต้โดยจำแนกตามกลุ่มอายุซึ่งก็คือช่วงเวลาที่ตั้งชื่อนั้น อาจแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 8.15 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.15 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายของชื่อคนไทยภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มความหมาย	81 ปีขึ้นไป		61-80 ปี		41-60 ปี		21-40 ปี		1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	15	9.87	26	11.35	29	10.28	27	9.09	26	8.47
2. กิริยาและคุณลักษณะ	87	57.24	68	29.69	35	12.41	15	5.05	9	2.93
3. ความมั่งคั่ง	6	3.95	14	6.11	17	6.03	32	10.77	40	13.03
4. การดำรงอยู่	3	1.97	7	3.06	5	1.77	13	4.38	6	1.96
5. ลำดับและจำนวน	3	1.97	2	0.87	1	0.35	5	1.68	13	4.24
6. ศาสนาและความเชื่อ	4	2.63	13	5.68	30	10.64	17	5.72	16	5.21

กลุ่มความหมาย	81 ปีขึ้นไป		61-80 ปี		41-60 ปี		21-40 ปี		1-20 ปี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
7. คนและวงศ์ตระกูล	4	2.63	12	5.24	29	10.28	35	11.78	50	16.29
8. ความสุขและความรัก	9	5.92	23	10.04	23	8.16	19	6.40	14	4.56
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	10	6.58	31	13.54	51	18.10	66	22.22	32	10.42
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	0	0.00	6	2.62	27	9.57	33	11.11	51	16.61
11. ความรู้ความสามารถ	1	0.66	10	4.37	16	5.67	14	4.73	44	14.33
12. ความเหมาะสมและการเปรียบ	2	1.32	10	4.37	19	6.74	21	7.07	4	1.30

$$(X^2 = 445.418 \quad df = 44 \quad p < 0.01)$$

นอกจากนี้ยังมีหน่วยศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายในชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปอีก 8 หน่วยศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 5.26 ของหน่วยศัพท์ในกลุ่มอายุนี ในชื่อคนกลุ่มอายุ 61-80 ปี อีก 7 หน่วยศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 3.06 ของหน่วยศัพท์ในชื่อคนกลุ่มอายุนี และในชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี อีก 2 หน่วยศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 0.65 ของหน่วยศัพท์ในชื่อคนกลุ่มอายุนี

ตารางที่ 8.15 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่างๆ สัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มอายุจะเลือกใช้กลุ่มความหมายแตกต่างกันไป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะเห็นว่าชื่อคนไทยภาคใต้ส่วนใหญ่เลือกใช้ความหมายที่แตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มอายุ กล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 61-80 ปี ปรากฏความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณสมบัติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.24 และร้อยละ 29.69 ตามลำดับ ชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี ปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.10 และร้อยละ 22.22 ตามลำดับ ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.61

การปรากฏของความหมายที่แตกต่างกันในชื่อคนไทยภาคใต้ทั้ง 5 กลุ่มอายุนี สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับความหมายของชื่อที่แสดงสัทรูปที่แตกต่างไปในแต่ละช่วงสมัยด้วย กล่าวคือ ชื่อคนไทยภาคใต้จะเปลี่ยนจากความหมายที่ค่อนข้างเป็นรูปธรรม อันได้แก่กิริยาและคุณลักษณะ ในชื่อคน 2 กลุ่มอายุแรก มาเป็นความหมายที่เป็นนามธรรมมากขึ้น ได้แก่ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ในชื่อคน 3 กลุ่มอายุหลังตามลำดับ จะเห็นว่าชื่อคนใน 2 กลุ่มอายุแรกนั้น สะท้อนความเชื่อที่ว่ากิริยาและคุณลักษณะเป็นสัทรูปแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด อันสะท้อนความเชื่อในสังคมสมัยก่อนที่เรียบง่าย รู้จักฐานะทางสังคมของตนเอง โดยตั้งชื่อให้เหมาะสมกับตัวเจ้าของชื่อ ไม่ใช่ศัพท์ยาก

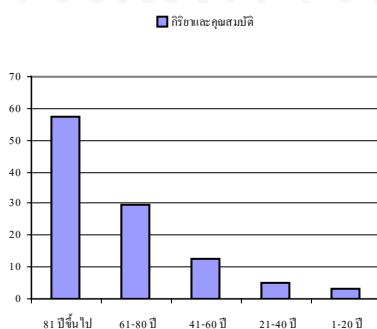
หรือไพอาระเกินฐานะตน อีกทั้งยังสะท้อนความเชื่อเรื่องผี โดยตั้งชื่อธรรมดาที่ไม่ไพอาระเพื่อป้องกันผีมาเอาตัวเด็กไปอีกด้วย หน่วยศัพท์ที่นิยมนำมาใช้ตั้งชื่อมากที่สุดใน 2 กลุ่มอายุนี้จึงมักเป็นหน่วยศัพท์ที่มี ความหมายดังกล่าว

ต่อมาชื่อคนไทยภาคใต้กลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่เปลี่ยนไปจากเดิม คือถือว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากที่สุด ในช่วงสมัยนี้ ความหมายดังกล่าวเป็นความหมายนามธรรมที่รวมความไปถึงสิ่งที่ดีที่งามทั้งปวงรวมทั้งความเจริญรุ่งเรืองในทุก ๆ ด้าน ที่บุคคลพึงได้รับเพื่อชีวิตที่มีความสุข ชื่อที่มีความหมายนี้ เช่น วันดี สุจินตนา สุธรรม สุภัทร พรศรี จรัส และวิโรจน์ เป็นต้น

ส่วนชื่อคนไทยภาคใต้กลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่าเกียรตินิยมชื่อเสียงและอำนาจถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด ชื่อของคนไทยภาคใต้กลุ่มอายุนี้สะท้อนความเชื่อของสังคมภาคใต้ในสมัยปัจจุบันที่เปลี่ยนมาให้ความสำคัญกับเกียรตินิยมชื่อเสียงและอำนาจมากขึ้น มานพ แก้วสนิท (2542 : 79) เสนอภาษิตภาคใต้บทหนึ่งที่ว่าถึงการใช้ความสำคัญแก่ผู้ที่มีเกียรตินิยมและอำนาจไว้ว่า “รบนายเหมือนฉัดโลเรียน” หมายความว่า ผู้ที่ทะเลาะกับนายหรือผู้มีอำนาจก็เหมือนกับตะลูกทุเรียนซึ่งจะมีแต่เจ็บตัวเพียงฝ่ายเดียว จึงเป็นสิ่งที่พึงหลีกเลี่ยง ดังนั้นเกียรตินิยมและอำนาจจึงเป็นสิ่งอันพึงปรารถนาประการหนึ่งของชาวใต้เพราะจะทำให้ชีวิตมีความสุข และเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม ชื่อคนกลุ่มอายุนี้ที่มีความหมายดังกล่าวได้แก่ กิตติพร ศักดิ์ชาย ศักดิ์ชัยสิทธิ์ อภิเดช อติศร และฤทธิเกียรติ เป็นต้น

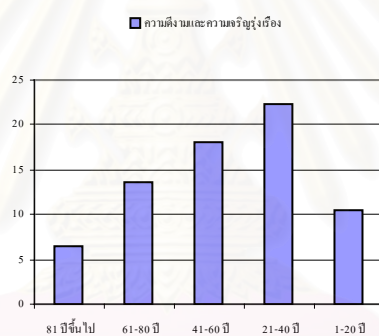
หากจะพิจารณาเปรียบเทียบความหมายที่ปรากฏมากที่สุดในชื่อคนไทยภาคใต้ในแต่ละกลุ่มอายุดังกล่าวข้างต้น คือ ความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และเกียรตินิยมชื่อเสียงและอำนาจ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของ ความหมายทั้งสามความหมายนี้ในแต่ละกลุ่มอายุ เพื่อแสดงความเปลี่ยนแปลงของการเลือกใช้ความหมายดังกล่าวในการตั้งชื่อ อาจแสดงได้โดยแผนภูมิที่ 8.8, 8.9 และ 8.10 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 8.8 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะในชื่อคนไทยภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ

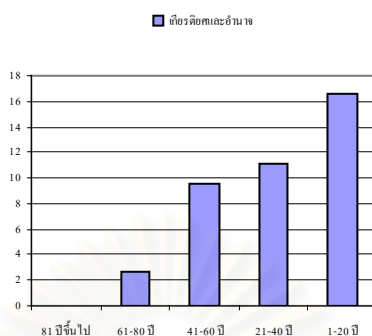
แผนภูมิที่ 8.8 แสดงให้เห็นว่าความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะปรากฏลดลงตามลำดับในชื่อคนกลุ่มอายุที่น้อยลง โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ระหว่างกลุ่มอายุ 1-20 ปี กับกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป เท่ากับร้อยละ 54.31 อันสะท้อนให้เห็นความเชื่อของคนกลุ่มอายุมากและกลุ่มอายุน้อยที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ สังคมสมัยก่อนที่สะท้อนจากชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปแสดงความเชื่อว่กิริยาอาการและคุณลักษณะถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงสมัยนั้น เนื่องจากเป็นความหมายเรียบง่ายที่เหมาะสมกับเจ้าของชื่อมากที่สุด ส่วนสังคมสมัยปัจจุบันที่สะท้อนจากชื่อของคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีนั้น แสดงการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเดิมไปอย่างมากโดยเกือบจะไม่มี ความเชื่อเดิมดังกล่าวหลงเหลืออยู่เลย แต่กลับปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตประการอื่น อันได้แก่เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจมากขึ้น

แผนภูมิที่ 8.9 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองในชื่อคนภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ

จากแผนภูมิที่ 8.9 แสดงให้เห็นได้ว่าความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองปรากฏมากขึ้นในกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับยกเว้นในชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ที่ปรากฏความถี่ลดลง และจะสังเกตเห็นได้ว่าความหมายนี้ปรากฏค่าเฉลี่ยความถี่มากกว่าร้อยละ 10 ในชื่อคน 4 กลุ่มอายุด้วยกัน อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนภาคใต้ตั้งแต่กลุ่มอายุ 61-80 ปีจนถึงกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือใน 4 ช่วงสมัยนั้น สะท้อนความเชื่อว่ความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อในระดับมากทุกกลุ่มอายุ

แผนภูมิที่ 8.10 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจในชื่อคนภาคใต้จำแนกตามกลุ่มอายุ

แผนภูมิที่ 8.10 แสดงให้เห็นว่าความหมายที่เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจปรากฏเพิ่มขึ้นในชื่อคนกลุ่มอายุที่น้อยลงตามลำดับ อันอาจสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อของคนภาคใต้ที่ว่าคนในสังคมสมัยใหม่มีแนวโน้มที่จะเชื่อมากขึ้นว่าเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด คนส่วนใหญ่ปรารถนาเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจด้วยเชื่อว่าเป็นสิริมงคลที่จะทำให้ชีวิตมีความสุขได้มากกว่าสิ่งอันพึงปรารถนาประการอื่น

8.4.2 ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้ใน 2 ช่วงเวลา คือชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 เพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางความหมายของชื่อในช่วงเวลานั้น ๆ และใช้ผลการวิเคราะห์สนับสนุนผลการวิเคราะห์ความหมายที่ถือว่าเป็นสิริมงคลมากที่สุดของคนไทยภาคใต้กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งเป็นชื่อของผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 และพ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2543 ตามลำดับ อันเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการตั้งชื่อใหม่ของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว

รายชื่อชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้ที่ใช้วิเคราะห์ในหัวข้อนี้ เป็นกลุ่มข้อมูลเดียวกับรายชื่อที่ใช้วิเคราะห์การเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้ ในหัวข้อ 7.4.1.2 ในบทที่ 7 คือมีจำนวนทั้งสิ้น 195 ชื่อ จำแนกเป็นชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2523 จำนวน 91 ชื่อ และชื่อของผู้ที่ขอเปลี่ยนชื่อระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2544 จำนวน 104 ชื่อ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 8.16 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.16 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละในการปรากฏของความหมายชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคใต้จำแนกตามช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่อ

กลุ่มความหมาย	ขอเปลี่ยนชื่อ พ.ศ. 2507-2523		ขอเปลี่ยนชื่อ พ.ศ. 2524-2544	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	7	5.78	9	5.2
2. กิริยาและคุณลักษณะ	2	1.65	3	1.73
3. ความมั่งคั่ง	18	14.88	19	10.98
4. การดำรงอยู่	4	3.31	3	1.73
5. ลำดับและจำนวน	0	0	8	4.63
6. ศาสนาและความเชื่อ	6	4.96	2	1.16
7. คนและวงศ์ตระกูล	10	8.26	22	12.72
8. ความสุขและความรัก	9	7.44	11	6.36
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	15	12.4	27	15.61
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	28	23.14	32	18.5
11. ความรู้ความสามารถ	19	15.7	35	20.22
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	3	2.48	2	1.16

$$(X^2 = 15.235 \quad df = 11 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 8.16 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่างๆ ในชื่อใหม่ไม่สัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ขอเปลี่ยนชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 กล่าวคือในแต่ละช่วงเวลาจะเลือกใช้กลุ่มความหมายไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายที่คนไทยภาคใต้เลือกใช้มากที่สุดในการตั้งชื่อใหม่ในแต่ละช่วงเวลามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของความหมายที่เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.14 และชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 มีค่าเฉลี่ยดังกล่าวของความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ความสามารถมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.22 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความหมายชื่อจริงของคนไทยภาคเหนือกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ในตารางที่ 8.15 ในหัวข้อ 8.4.1 ที่ปรากฏความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจมาก

ที่สุด ตามลำดับ อย่างไรก็ตามความหมายทั้งสองความหมายนี้ก็ปรากฏเป็นลำดับที่ 3 และ 2 ในชื่อใหม่ของคนภาคใต้ที่ขอเปลี่ยนในทั้งสองช่วงเวลาตามลำดับ อันอาจกล่าวได้ว่าปรากฏในระดับมากเช่นกัน

ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อในแต่ละช่วงเวลา ที่เปลี่ยนจากชื่อเดิมที่มีความหมายอื่น ๆ มาเป็นชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ และความรู้ความสามารถ ซึ่งเป็นความหมายที่ถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดในช่วงเวลานั้น ๆ มาแสดงพอสังเขปตามลำดับ ดังนี้

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาใช้ชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจของคนไทยภาคใต้ผู้ขอเปลี่ยนชื่อในระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 ได้แก่

ชื่อเดิม ช่วง	ชื่อใหม่ เตชา	
ชื่อเดิม สดใส	ชื่อใหม่ กิตติศักดิ์	
ชื่อเดิม วิจิตร	ชื่อใหม่ กิตติ	
ชื่อเดิม วรรณเล็ก	ชื่อใหม่ พงษ์ศักดิ์	
ชื่อเดิม ยูฮวด	ชื่อใหม่ ยุทธศักดิ์	
ชื่อเดิม เจือ	ชื่อใหม่ สุรศักดิ์	
ชื่อเดิม สุภรณ์	ชื่อใหม่ ชูศักดิ์	
ชื่อเดิม บุญให้	ชื่อใหม่ ชูเกียรติ	เป็นต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อจากชื่อเดิมมาใช้ชื่อใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของคนไทยภาคใต้ผู้ขอเปลี่ยนชื่อในระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 ได้แก่

ชื่อเดิม แดง	ชื่อใหม่ อนุรักษ์	
ชื่อเดิม ลำลี	ชื่อใหม่ อนุรักษ์	
ชื่อเดิม ลำเรียง	ชื่อใหม่ ปานอนุรักษ์	
ชื่อเดิม อ้น	ชื่อใหม่ พุฒิพงษ์	
ชื่อเดิม ธนาชัย	ชื่อใหม่ ธีระวัฒน์	
ชื่อเดิม หมูน	ชื่อใหม่ วุฒิชัย	
ชื่อเดิม สุคนธ์	ชื่อใหม่ ชัยวิทย์	
ชื่อเดิม รอมาเสาะ	ชื่อใหม่ เมธาวิ	เป็นต้น

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าชื่อจริงของคนไทยภาคใต้ส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อศรัทธาและคุณลักษณะถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อนั้นมากที่สุด เพราะเป็นชื่อที่เหมาะสมกับเจ้าของชื่อ

มากที่สุด เนื่องจากส่วนใหญ่ได้มาจากกิริยาอาการ ลักษณะ หรือคุณสมบัติของเจ้าของชื่อเอง ส่วนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อที่แสดงออกทางความหมายนั้น ชื่อคนไทยภาคใต้แต่เดิมคือในกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 61-80 ปี สะท้อนความเชื่อว่าการกระทำและคุณลักษณะซึ่งเป็นความหมายรูปธรรมถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดใน 2 ช่วงสมัยนี้ ต่อมาจึงเปลี่ยนเป็นความหมายที่เป็นนามธรรมมากขึ้น โดยชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี สะท้อนความเชื่อในความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับยศชื่อเสียงและอำนาจถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ซึ่งแตกต่างกับชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปอย่างชัดเจน

หลังจากการวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนไทยทั้ง 4 ภาค โดยเสนอให้เห็นภาพรวมของการเลือกใช้ความหมายและการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อที่สะท้อนจากความหมายนั้น ๆ ในแต่ละภาคมาโดยลำดับดังที่เสนอในบทนี้แล้ว ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบความเชื่อที่เกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยทั้ง 4 ภาค ที่แสดงออกทางความหมายของชื่อ เพื่อแสดงให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างของความเชื่อดังกล่าวโดยละเอียดตามสมมุติฐานของการวิจัยในบทที่ 9 ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 9

การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี ที่สะท้อนจากรูปคำและความหมายในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ

ในบทที่ 7 และบทที่ 8 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปคำและความหมายที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ ที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาที่แสดงออกทางการใช้รูปคำและความหมายโดยแสดงให้เห็นทั้งภาพรวมของแต่ละภาค รวมทั้งวิเคราะห์โดยจำแนกชื่อเป็น 5 กลุ่มอายุซึ่งก็คือชื่อที่ตั้งขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ กัน เพื่อแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวในภาคต่าง ๆ มาแล้วตามลำดับ ในบทนี้ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากรูปคำและความหมายในชื่อคนไทยทั้ง 4 ภาค เพื่อแสดงให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างกันของความเชื่อดังกล่าวทั้งที่แสดงออกทางการใช้รูปคำและความหมายในชื่อ ทั้งนี้เพื่อที่จะพิสูจน์สมมุติฐานที่ว่า ชื่อของคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีทั้งที่แสดงออกทางรูปคำและความหมายของชื่อแตกต่างกันตามภาค ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี จะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวไม่แตกต่างกันตามภาค

9.1 การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากรูปคำในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ

ผู้วิจัยเปรียบเทียบรูปคำที่แสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยทั้ง 4 ภาค ใน 3 ประเด็น คือ การเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อ การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลหน้าชื่อ และความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ตามลำดับ

9.1.1 การเปรียบเทียบการเลี่ยงอักษรกาลกิณี

ดังได้กล่าวแล้วในบทก่อน ๆ ว่า หลักสำคัญประการหนึ่งตามตำราทักษาที่ผู้รู้ทั้งหลายกล่าวไว้ตรงกันก็คือห้ามนำอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดมาใช้ในการตั้งชื่อ ไม่ว่าจะนำมาใช้ในตำแหน่งใดของชื่อก็ตาม ถือเป็นเรื่องที่ไม่ดีเพราะเชื่อว่าอักษรกาลกิณีนั้น ๆ จะทำให้เจ้าของชื่อนำมาซึ่งชีวิตอย่างไม่มีความสุข อีกทั้งยังจะได้รับความทุกข์ และความเดือดร้อนทั้งทางร่างกายและจิตใจ ผู้ที่มีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาจึงมักจะเลี่ยงการใช้อักษรกาลกิณีประจำวันเกิดในการตั้งชื่อเพื่อให้เจ้าของชื่อประสบแต่สิ่งที่เป็นสิริมงคลในชีวิต ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ มีอักษร ศ ย ส ห พ ฮ เป็นกาลกิณี ก็จะเลี่ยงการใช้อักษรเหล่านี้ในชื่อ

และผู้ที่เกิดวันจันทร์ ก็จะเลี่ยงการใช้ อักษร อ และสระทุกตัว ในชื่อ เนื่องจากเป็นอักษรกาลกิณีของ ผู้ที่เกิดวันจันทร์ เป็นต้น

จากการวิเคราะห์รูปคำที่แสดงสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยในบทที่ 3 พบว่า ชื่อคนไทยส่วนใหญ่แสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางการใช้รูปคำที่ เลี่ยงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิด ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อคน ไทยภาคต่าง ๆ ทั้งเปรียบเทียบโดยภาพรวมของภาค และเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่มอายุ ว่ามีการใช้ รูปคำและสะท้อนความเชื่อที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยจะวิเคราะห์ทั้งการเลี่ยงอักษร กาลกิณีในชื่อจริง และการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อ

9.1.1.1 การเปรียบเทียบการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ

ผู้วิจัยเปรียบเทียบการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทย 4 ภาค อัน ได้แก่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตาราง ที่ 9.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9.1 เปรียบเทียบการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ

รายการ	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคกลาง	ภาคใต้
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	306	278	324	297
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	485	475	530	303
รวม	791	753	854	600
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	61.31	63.08	62.06	50.50

$$(X^2 = 27.531 \text{ df} = 3 \text{ p} < 0.01)$$

ตารางที่ 9.1 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณี สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่เลี่ยง อักษรกาลกิณีแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยทุกภาคมีค่าเฉลี่ย ร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าร้อยละ 50 อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยทุกภาค สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษร กาลกิณีในชื่อ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในแต่ละ ภาค แม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยร้อยละที่ไม่แตกต่างกันมากนักแต่จากการทดสอบทางสถิติสามารถเชื่อถือได้ ว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจะเห็นว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ภาค อีสาน) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.08 และชื่อคนไทยภาคใต้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 50.50 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจทำให้พอสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนไทยในภาคอื่น และชื่อคนไทยภาคใต้สะท้อนความเชื่อดังกล่าวน้อยที่สุด

หากจะพิจารณาเปรียบเทียบการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยทั้ง 4 ภาค โดยจำแนกตาม 5 กลุ่มอายุหรือช่วงเวลาที่ตั้งชื่อ อาจแสดงได้ดังตารางที่ 9.2-9.6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9.2 เปรียบเทียบการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่างๆ กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป

รายการ	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคกลาง	ภาคใต้
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	12	10	53	4
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	8	10	70	3
รวม	20	20	123	7
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	40.00	50.00	56.91	42.86

$$(X^2 = 2.458 \quad df = 3 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 9.2 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีไม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปในแต่ละภาคมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกันมากนักกล่าวคือชื่อคนไทยภาคเหนือและภาคใต้ มีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีน้อยกว่าร้อยละ 50 คือคิดเป็นร้อยละ 40.00 และ 42.86 ตามลำดับ ส่วนชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวมากกว่าร้อยละ 50 ไม่มากนัก คือคิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 56.91 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจพอสรุปได้ว่า ชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปในแต่ละภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกัน คือในทุกภาคสะท้อนความเชื่อดังกล่าวในระดับน้อยเหมือนกันซึ่งผลการวิเคราะห์นี้แย้งกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยคาดหมายไว้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนในสมัยก่อนของทุกภาคยังไม่ใส่ใจที่จะตั้งชื่อตามตำราทักษาโดยการเลี่ยงอักษรกาลกิณีมากนักเหมือนกัน ทุกภาคจึงปรากฏชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีน้อยพอ ๆ กัน

ตารางที่ 9.3 เปรียบเทียบการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 61-80 ปี

รายการ	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคกลาง	ภาคใต้
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	71	57	54	12
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	101	89	84	12
รวม	172	146	138	24
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	58.72	60.96	60.87	50.00

$$(X^2 = 1.178 \quad df = 3 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 9.3 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณี ไม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี ในทุกภาคมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น แต่ค่าเฉลี่ยดังกล่าวไม่แตกต่างกันมากนัก อาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี ในทุกภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีของคนในกลุ่มอายุนี้กับคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป จะเห็นว่าทุกภาคมีค่าเฉลี่ยมากขึ้นกว่าสมัยก่อน อันอาจแสดงว่าในช่วงสมัยนี้สังคมในทุกภาคเริ่มใส่ใจเกี่ยวกับการตั้งชื่อตามตำราทักษาเพิ่มขึ้นเหมือน ๆ กัน ดังนั้นชื่อของคนแต่ละภาคจึงสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นแต่ก็ยังไม่แตกต่างกันเช่นเดิม

ตารางที่ 9.4 เปรียบเทียบการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 41-60 ปี

รายการ	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคกลาง	ภาคใต้
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	81	77	78	84
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	111	110	115	85
รวม	199	187	193	169
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	55.78	58.82	59.59	50.30

$$(X^2 = 3.829 \quad df = 3 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 9.4 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณี ไม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อคนในทุกภาคมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกันนัก จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยในกลุ่มอายุ 41-60 ปีในทุกภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักทายโดยแสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อไม่แตกต่างกัน

อนึ่ง จะสังเกตเห็นว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อคนกลุ่มอายุนี้ในเกือบทุกภาคมีค่าเฉลี่ยลดลงอันอาจสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อที่ลดลงในช่วงสมัยนี้ด้วย

ตารางที่ 9.5 เปรียบเทียบการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 21-40 ปี

รายการ	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคกลาง	ภาคใต้
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	79	72	71	99
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	121	128	129	101
รวม	200	200	200	200
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	60.50	64.00	64.50	50.50

$$(X^2 = 10.546 \quad df = 3 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 9.5 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณี ไม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี ในแต่ละภาคมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น แต่ก็ยังคงมีค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันมากนักเช่นเดิม จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปีของทุกภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อไม่แตกต่างกัน แม้ค่าเฉลี่ยร้อยละของทุกภาคจะกลับมาเพิ่มขึ้นกว่าชื่อคนในช่วงสมัยก่อนแต่ก็เป็นการเพิ่มขึ้นที่ดำเนินไปเหมือน ๆ กันทุกภาคจึงยังคงไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9.6 เปรียบเทียบการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 1-20 ปี

รายการ	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคกลาง	ภาคใต้
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	56	62	68	98
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	144	138	132	102
รวม	200	200	200	200
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	72.00	69.00	66.00	51.00

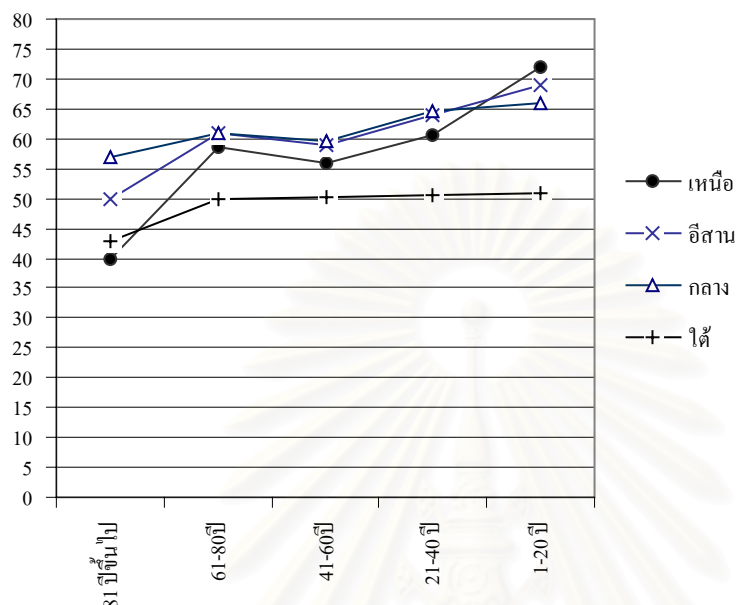
$$(X^2 = 22.797 \text{ df} = 3 \text{ p} < 0.01)$$

ตารางที่ 9.6 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณี สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปีทุกภาคมีค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าร้อยละ 50 ทุกภาค แต่ค่าเฉลี่ยดังกล่าวแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนโดยชื่อคนภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 69.00 ร้อยละ 66.00 และร้อยละ 51.00 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจพอสรุปได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ในทุกภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อแตกต่างกัน โดยชื่อคนภาคเหนือสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากที่สุด และชื่อคนภาคใต้สะท้อนความเชื่อนี้น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแย้งสมมุติฐานที่ผู้วิจัยคาดว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี จะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวไม่แตกต่างกันตามภาค ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าแม้ชื่อคนสมัยปัจจุบันในทุกภาคจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษามาากขึ้นกว่าชื่อคนในสมัยก่อนเหมือนกันแต่ก็ยังแตกต่างกันตามภาค จะเห็นได้ว่าชื่อคนภาคเหนือสะท้อนความเชื่อนี้มากขึ้นกว่าในสมัยก่อนมาก แต่ชื่อคนภาคใต้อย่างสะท้อนความเชื่อที่ไม่แตกต่างจากสมัยก่อนมากนัก อันอาจแสดงว่าความเป็นภาคในสังคมไทยยังคงเข้มแข็งอยู่

ข้อมูลจากตารางที่ 9.2-9.6 อาจนำมาแสดงการเปรียบเทียบให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อในแต่ละภาคให้เห็นชัดเจนขึ้นได้ ดังแผนภูมิที่ 9.1 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 9.1 เปรียบเทียบการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงของคนไทยภาคต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มอายุ

จากแผนภูมิที่ 9.1 จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยในทุกภาคมีแนวโน้มที่จะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลี้ยงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นตามกลุ่มอายุที่น้อยลง กล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี จะมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุอื่น ๆ เหมือนกันทุกภาค สาเหตุที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะ ชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งก็คือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2524-2543 นั้น เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นในช่วงเวลาที่สังคมไทยใส่ใจและมีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อตามตำราทักษามากขึ้นกว่าในอดีตเป็นอย่างมาก ทั้งนี้อาจมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการแพร่กระจายความเชื่อดังกล่าวโดยผ่านสื่อมวลชน กล่าวคือ ตั้งแต่ก่อนช่วงเวลานี้ คือในปี พ.ศ. 2509 สื่อมวลชนได้เริ่มเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการตั้งชื่อตามตำราทักษาให้แก่ผู้อ่านมากขึ้น เช่น คอลัมน์ “ชื่อดี” ของ บรรจบ พันธุเมธา ในนิตยสารสตรีสาร เป็นต้น ซึ่งต่อมากอลัมน์นี้ได้รวมพิมพ์เป็นหนังสือครั้งแรกในปี พ.ศ. 2511 ทำให้สังคมไทยในสมัยนั้นเริ่มสนใจเกี่ยวกับเรื่องการตั้งชื่อตามหลักทักษามากขึ้น จะเห็นได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี ของทุกภาคซึ่งคือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 ก็จะเริ่มมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุที่มากกว่าแล้ว

ในช่วงเวลาต่อมาสื่อมวลชนหลายประเภททั้งนิตยสารและหนังสือพิมพ์รวมทั้งหนังสือคู่มือการตั้งชื่อต่าง ๆ ก็ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งชื่อเพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อเพิ่มมากขึ้น และได้รับความสนใจจากผู้อ่านอย่างแพร่หลายอีกทั้งยังแพร่กระจายไปทั่วประเทศ

อย่างรวดเร็ว เสฐียรพงษ์ วรรณปก (สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2545) ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้พอสรุปได้ว่า เมื่อแรกนั้นเสฐียรพงษ์ได้ใช้หลักการตั้งชื่อตามตำราทักษาตั้งชื่อให้แก่บุตรหลานของคนใกล้ชิดก่อน จากนั้นก็มีคนอื่น ๆ มาขอให้ตั้งชื่อให้แก่บุตรหลานของตนมากขึ้น จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2523 นิตยสารแม่และเด็กได้เปิดโอกาสให้เขียนคอลัมน์เกี่ยวกับการตั้งชื่อเพื่อให้ผู้อ่านที่สนใจเขียนจดหมายเข้ามาขอให้ตั้งชื่อให้แก่บุตรหลานได้โดยสะดวก จึงได้เริ่มเขียนคอลัมน์ “ชื่อนั้นสำคัญไฉน” ขึ้น และได้รับความสนใจอย่างมากจนได้รวมพิมพ์เป็นหนังสือครั้งแรกในปี พ.ศ. 2524 ต่อมาก็ได้เขียนคอลัมน์เดียวกันนี้ลงในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐด้วย เหตุดังกล่าวตามคำให้สัมภาษณ์ของเสฐียรพงษ์ทำให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งชื่อตามตำราทักษากระจายไปสู่คนทั่วทุกภูมิภาคได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงมากขึ้น คนในสังคมเกิดความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อมากขึ้นกว่าเดิมตามลำดับ ชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี จึงมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุอื่น

ในปัจจุบันมีหนังสือคู่มือตั้งชื่อของผู้รู้ท่านอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่อาศัยหลักการตั้งชื่อตามตำราทักษาออกวางจำหน่ายอีกเป็นจำนวนมาก อาทิ 1) มงคลนามและการตั้งชื่อ ของ โสภสเวท 2) ทฤษฎีการตั้งชื่อ ของประสิทธิ์ กิตติสิทโธ 3) ตั้งชื่อสิริมงคลของ พ.สุวรรณ 4) คู่มือตั้งชื่อลูก ของเสฐียรพงษ์ วรรณปก 5) นามานุกรมการตั้งชื่อ ของหมอลวง 6) มงคลนามเพื่อชีวิตยุคโลกาภิวัตน์ ของ ภาณุพรรณศรี 7) มงคลนาม ของเทพ สุนทรสารทูล 8) ตั้งชื่ออย่างไรให้เป็นมหาเศรษฐี ของสมเจตน์ แสงคำ ณ เวียงคำฟู 9) ตั้งชื่อให้เป็นมงคล ของว.จินประดิษฐ์ 10) หลักเกณฑ์การตั้งชื่อและกราฟทำนายชีวิต ของโหราจารย์ และ 11) คู่มือตั้งชื่อลูกรัก เปลี่ยนชื่อให้เป็นมงคลตามหลักทักษา ของปภัสรเมธี เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์เกี่ยวกับการตั้งชื่อเพื่อให้ความรู้และบริการตั้งชื่อที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษา เช่น <http://www.thaibabynome.com> และ <http://www.nammongkol.com> เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีพิธีกรรมการตั้งชื่อของพระครูวิสุทธิสุตคุณ วัดไตรมิตรวิทยาราม ที่แจกให้แก่ประชาชนผู้สนใจโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายอีกด้วย หนังสือคู่มือการตั้งชื่อและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันดังตัวอย่างข้างต้นอาจแสดงให้เห็นได้ว่าคนในสังคมปัจจุบันสนใจและให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อให้ถูกต้องตามตำราทักษามากขึ้น อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยรุ่นต่อไปในทุกภาคมีแนวโน้มที่จะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นกว่าชื่อคนไทยในปัจจุบัน

เมื่อพิจารณาชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปี ขึ้นไป ซึ่งก็คือชื่อคนที่ตั้งมาก่อน พ.ศ. 2463 จะเห็นว่าชื่อคนไทยภาคกลางมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากที่สุด รองลงมาคือชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนชื่อคนไทยภาคใต้ และภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวน้อยกว่าร้อยละ 50 แม้ว่าการทดสอบทางสถิติจะพบว่าชื่อของคนกลุ่มอายุในแต่ละภาคจะมีชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีไม่แตกต่างกันก็ตาม แต่การที่ชื่อคนไทยภาคกลางในกลุ่มอายุนี้ปรากฏค่าเฉลี่ย

มากกว่าร้อยละ 50 อยู่เพียงภาคเดียว ประกอบกับการพิจารณาเปรียบเทียบชื่อคนภาคกลางในกลุ่มอายุอื่นกับชื่อคนภาคต่าง ๆ ในกลุ่มอายุเดียวกัน จะเห็นได้ว่าชื่อคนภาคกลางในกลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี ก็ปรากฏการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อมากกว่าชื่อคนภาคอื่นด้วย จึงอาจทำให้กล่าวได้ว่าความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อตามตำราทักษาที่แสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณีนั้นได้รับความนิยมในการตั้งชื่อคนไทยภาคกลางก่อนภาคอื่น ๆ จึงทำให้ชื่อคนภาคกลางที่เก่าที่สุดที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างมีชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนภาคอื่น ส่วนชื่อคนไทยภาคเหนือและภาคใต้ในกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปนั้นถือว่าสะท้อนความเชื่อดังกล่าวน้อยมาก เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีน้อยกว่าร้อยละ 50

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาที่แสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อของคนไทยแต่ละภาคจากแผนภูมิที่ 9.1 จะเห็นได้ว่า ชื่อคนไทยภาคเหนือมีผลต่างของค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีระหว่างชื่อคนกลุ่มอายุน้อยที่สุดคือ 1-20 ปี กับชื่อคนกลุ่มอายุมากที่สุดคือ 81 ปีขึ้นไป แตกต่างกันมากกว่าชื่อคนไทยภาคอื่น ๆ คือคิดเป็นร้อยละ 72.00 และร้อยละ 40.00 ตามลำดับ ซึ่งมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 32.00 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจแสดงให้เห็นว่า ชื่อคนไทยภาคเหนือสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลียงอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนไทยภาคอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนไทยในภาคเหนือนั้นมีแนวโน้มที่จะรับวัฒนธรรมอื่น ๆ เข้ามาผสมผสานกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนได้ง่าย จะเห็นได้ว่าหลังจากการปรับปรุงการปกครองส่วนภูมิภาคในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จนผ่านสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง และจนกระทั่งถึงปัจจุบัน จังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งทางด้านวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่นั้นเกิดจากการแพร่กระจายวัฒนธรรมจากส่วนกลางเข้าไปผสมผสานกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวล้านนาทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยภาคเหนือก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วด้วยเช่นกัน การแพร่กระจายวัฒนธรรมจากส่วนกลางรวมทั้งการยอมรับและนำไปผสมผสานกับความเชื่อดั้งเดิมของชาวล้านนา จึงทำให้ชื่อคนไทยภาคเหนือซึ่งแต่เดิมไม่สะท้อนความเชื่อดังกล่าวเลย คือมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีในชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปเพียงร้อยละ 40.00 เปลี่ยนไปเป็นมีค่าเฉลี่ยของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีถึงร้อยละ 72.00 ในชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งมีผลต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวมากกว่าภาคอื่น ๆ

ส่วนชื่อคนไทยภาคใต้นั้นมีผลต่างของค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีระหว่างชื่อคนกลุ่มอายุน้อยที่สุดกับชื่อคนกลุ่มอายุมากที่สุดน้อยกว่าภาคอื่น คือชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี คิดเป็นร้อยละ 51.00 และชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยดังกล่าวร้อยละ 42.86 ซึ่งมีค่าผลต่างคิดเป็นเพียง

ร้อยละ 8.14 เท่านั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคใต้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีน้อยกว่าชื่อคนไทยภาคอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนไทยภาคใต้ส่วนใหญ่ยังคงยึดถือประเพณีความเชื่อดั้งเดิมของตนอยู่ค่อนข้างมาก หรืออาจจะไม่เห็นประโยชน์ในการยอมรับความเชื่อดังกล่าว หรืออาจมีเครือข่ายสังคมมากกว่าคนภาคอื่น จึงเปิดรับวัฒนธรรมจากส่วนกลางน้อย ทำให้มีตั้งชื่อโดยเลี่ยงอักษรกาลกิณีตามตำราทักษาน้อยกว่าภาคอื่น ๆ ด้วย

จากการเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ ข้างต้นอาจพอสรุปได้ว่าชื่อของคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป หรือชื่อคนสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อดังกล่าวไม่แตกต่างกันตามภาค กล่าวคือชื่อคนสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อนี้ค่อนข้างน้อยเหมือน ๆ กัน ส่วนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีหรือชื่อคนสมัยใหม่สะท้อนความเชื่อดังกล่าวแตกต่างกันตามภาคคือถึงแม้ว่าคนสมัยใหม่จะเชื่อเรื่องสิริมงคลและกาลกิณีโดยเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นก็ตาม แต่ความเชื่อดังกล่าวก็ปรากฏในระดับมากน้อยต่างกันตามภาคอย่างชัดเจน โดยชื่อคนภาคเหนือแสดงความเชื่อนี้มากที่สุด ในขณะที่ชื่อคนภาคใต้แสดงความเชื่อนี้น้อยที่สุด

9.1.1.2 การเปรียบเทียบการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ

ผู้วิจัยเปรียบเทียบการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยทั้ง 4 ภาค เพื่อแสดงให้เห็นว่าชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยแต่ละภาคนั้นสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และมีผลสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อจริงหรือไม่ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 9.7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9.7 เปรียบเทียบการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ

ชื่อใหม่	ภาคเหนือ		ภาคอีสาน		ภาคกลาง		ภาคใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ปรากฏอักษรกาลกิณี	39	23.35	58	32.95	48	25.00	60	31.09
ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	128	76.65	118	67.05	144	75.00	133	68.91
รวม	167	100	176	100	192	100	193	100

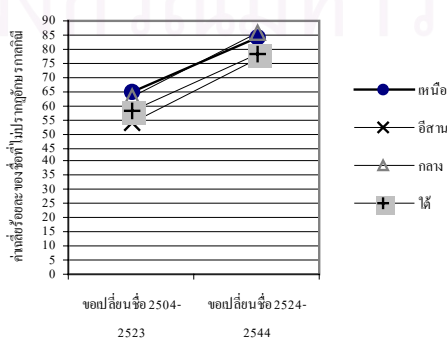
$$(X^2 = 5.673 \quad df = 3 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 9.7 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อใหม่ที่เล็งอักษรกาลกิณีไม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อใหม่ที่เล็งอักษรกาลกิณีแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยทุกภาคมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น โดยชื่อคนไทยภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.65 และชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.05 อันอาจสรุปได้ว่าชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยทุกภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักทายโดยแสดงออกทางการเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อเหมือนกัน โดยชื่อคนไทยภาคเหนือสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนไทยภาคอื่นและชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือสะท้อนความเชื่อนี้้น้อยที่สุด

การที่ชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคเหนือสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยการเล็งอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนภาคอื่น ๆ นั้น สอดคล้องกับการวิเคราะห์การเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อจริงตามแผนภูมิที่ 9.1 เนื่องจากชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อนี้เป็นชื่อที่ขอเปลี่ยนใน 2 ช่วงเวลา คือระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 และพ.ศ. 2524-2544 ซึ่งตรงกับช่วงเวลาการตั้งชื่อจริงของคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่ชื่อคนไทยภาคเหนือสะท้อนการเปลี่ยนแปลงความเชื่อดังกล่าวโดยการตั้งชื่อที่เล็งอักษรกาลกิณีมากขึ้นกว่าเดิมและมากกว่าชื่อคนภาคอื่น ๆ ส่วนชื่อคนไทยภาคใต้ที่มีค่าเฉลี่ยความถี่ของการเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่มากถึงร้อยละ 68.91 ในขณะที่ชื่อจริงในกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี มีค่าเฉลี่ยดังกล่าวเพียงร้อยละ 50.50 และ 51.00 ตามลำดับนั้น อาจแสดงให้เห็นว่าสังคมไทยภาคใต้ในช่วงเวลานี้เริ่มตระหนักถึงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อมากขึ้น จึงมีผู้ขอเปลี่ยนชื่อโดยการตั้งชื่อใหม่ที่เล็งอักษรกาลกิณีเป็นจำนวนมากขึ้น และใกล้เคียงกับภาคอื่น ๆ

หากจะพิจารณาการเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่โดยจำแนกตามช่วงเวลาที่ยขอเปลี่ยนชื่ออาจแสดงได้ดังแผนภูมิที่ 9.2 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 9.2 เปรียบเทียบการเล็งอักษรกาลกิณีในชื่อใหม่จากการเปลี่ยนชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ จำแนกตามช่วงเวลาที่ยขอเปลี่ยนชื่อ

จากแผนภูมิที่ 9.2 จะเห็นได้ว่าชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2524-2544 มีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อใหม่ที่ขอเปลี่ยนระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 เหมือนกันทุกภาค ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ชื่อจริงใน แผนภูมิที่ 9.1 ที่พบว่าชื่อจริงของคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ซึ่งเป็นชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2524-2543 มีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี หรือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 เหมือนกันทุกภาคเช่นกัน จึงอาจกล่าวยืนยันได้ชัดเจนขึ้นว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุที่น้อยลงจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักทายโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อมากขึ้นเหมือนกันทุกภาค

9.1.2 การเปรียบเทียบการเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อ

นอกจากการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อแล้ว ผู้รู้ตำราทักทายหลายท่านยังได้ระบุถึงการเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อไว้ด้วย กล่าวคือ มักนิยมขึ้นต้นชื่อดด้วยอักษรเดชหรืออักษรศรีประจำวันเกิด เพื่อให้เกิดสิริมงคลในทางความมั่งคั่งร่ำรวยเกียรติยศและความดีงามแก่เจ้าของชื่อนั้นผู้ที่มีความเชื่อตามตำราทักทายจึงมักตั้งชื่อโดยการเลี่ยงอักษรกาลกิณีและใช้อักษรเดชหรือศรีขึ้นต้นชื่อ เช่น ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ มีอักษร ศ ย ส ห พ ฮ เป็นกาลกิณี มีอักษร จ ฉ ช ซ ฌ ญ เป็นอักษรเดช และ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ เป็นอักษรศรี ก็อาจจะตั้งชื่อดังตัวอย่างเช่น จิระ ฉลาดชาย ชาญวิทย์ ญาดา ณรงค์ ฐิติ และ ณัฏฐชัย เป็นต้น

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยทั้ง 4 ภาค ว่าสะท้อนความเชื่อตามตำราทักทายโดยเลือกอักษรเดชหรืออักษรศรีขึ้นต้นชื่อหรือไม่ และชื่อคนในแต่ละภาคสะท้อนความเชื่อที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังตารางที่ 9.8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9.8 เปรียบเทียบการเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ

อักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ	เหนือ		อีสาน		กลาง		ใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
บริวาร	81	16.70	89	18.74	93	17.55	56	18.48
อายุ	62	12.78	61	12.84	43	8.11	35	11.55
เดช	81	16.70	87	18.32	89	16.79	50	16.50
ศรี	90	18.56	77	16.21	113	21.32	59	19.48
มูละ	58	11.96	68	14.31	69	13.02	35	11.55
อุตสาหะ	68	14.02	52	10.95	73	13.78	42	13.86
มนตรี	45	9.28	41	8.63	50	9.43	26	8.58

$$(X^2 = 15.613 \quad df = 3 \quad p > 0.01)$$

ตารางที่ 9.8 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์พบว่า การเลือกใช้อักษรมงคลขึ้นต้นชื่อไม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ แต่ละภาคจะเลือกใช้อักษรมงคลขึ้นต้นชื่อไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยทั้ง 4 ภาคนั้นเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก กล่าวคือ ชื่อคนไทยภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ใช้อักษรศรีขึ้นต้นชื่อมากที่สุดเหมือนกัน ส่วนชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ใช้อักษรบริวารขึ้นต้นชื่อมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้นั้น นอกจากจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อดังตารางที่ 9.1 ที่กล่าวแล้วข้างต้น และยังแสดงออกทางการเลือกใช้อักษรศรีขึ้นต้นชื่อตามตำราทักษาอีกด้วย ส่วนชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้นแม้จะแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อแต่ก็ไม่ได้แสดงออกทางการเลือกใช้อักษรศรีหรือเดชขึ้นต้นชื่อ

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าอักษรสิริมงคลที่คนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเลือกใช้ขึ้นต้นชื่อมากเป็นลำดับที่ 2 และ 3 ก็คือ อักษรเดชและอักษรศรี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละไม่แตกต่างกันมากนัก และชื่อคนไทยทั้ง 4 ภาค ก็มักจะปรากฏการเลือกใช้อักษรศรี เดช หรือบริวาร ขึ้นต้นชื่อเป็นลำดับที่ 1, 2 หรือ 3 สลับกันไปเหมือน ๆ กัน ส่วนอักษรสิริมงคลอื่น ๆ นั้นก็มีค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลือกใช้อักษรแต่ละอักษรไม่แตกต่างกันมากเช่นกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าความเชื่อเกี่ยวกับการเลือกอักษรสิริมงคลขึ้นต้นชื่อตามตำราทักษาในชื่อคนไทยทุกภาคนั้นยังไม่ปรากฏเด่นชัดเท่ากับการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเลือกอักษรสิริมงคลขึ้นต้นชื่อนั้นมีน้ำหนักอยู่ที่ความหมายของแต่ละอักษรมากกว่าตัวรูปอักษรเอง กล่าวคือ เมื่อผู้ตั้งชื่อพิจารณาถึงอักษรสิริมงคลประจำวันเกิดก็จะคำนึงถึงความหมายของแต่ละอักษรเป็นสำคัญ เช่น อักษรศรี หมายถึง ความดีงาม ความมีสง่าราศีและมีทรัพย์ อักษรเดช หมายถึงความมีอำนาจ ชื่อเสียง เกียรติยศ อักษรอายุ หมายถึงสุขภาพและการมีอายุยืน เป็นต้น และจะเลือกใช้ไปตามความนิยมว่าเป็นความหมายสิริมงคลซึ่งเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละสมัย หรือแต่ละท้องถิ่น โดยไม่ได้คำนึงว่าตำราทักษากล่าวว่าให้ขึ้นต้นด้วยอักษรเดชและอักษรศรี

9.1.3 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่เป็นสิริมงคลอีกประการหนึ่งที่ผู้รู้ตำราทักษาหลายท่านระบุไว้ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในบทก่อน ๆ ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่นี้ ผู้รู้บางท่านยังกล่าวว่ามี ความสำคัญมากกว่าการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่ออีกด้วย ร.ต.อ.เปี่ยม บุญยโชติ (อ้างถึงใน ประสิทธิ์ กิตติสิทโท 2533 : 62) กล่าวว่า “อักษรที่ห้ามใช้ ถ้าอักษรนั้นเป็นชื่อพ่อแม่ของตนให้ใช้ได้และถือว่าเป็นมงคลยิ่ง”

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่ว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยจะเสนอการเปรียบเทียบทั้งในภาพรวมและจำแนกตามกลุ่มอายุ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 9.9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9.9 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	เหนือ		อีสาน		กลาง		ใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	484	55.76	600	66.96	658	65.80	486	51.16
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	384	44.24	296	33.04	342	34.2	464	48.84
รวม	868	100	896	100	1,000	100	950	100

$$(X^2 = 69.566 \quad df = 3 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.9 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ แต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยทุกภาคมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้นแต่มีค่าเฉลี่ยร้อยละแตกต่างกัน โดยชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาคือ ชื่อคนภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ อันอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยทุกภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่เหมือนกัน โดยชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือสะท้อนความเชื่อนี้มากกว่าชื่อคนภาคอื่น และชื่อคนไทยภาคใต้สะท้อนความเชื่อดังกล่าวน้อยที่สุด

ผู้วิจัยพบลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่ 5 ลักษณะ โดยอาจแสดงการเปรียบเทียบลักษณะของความสัมพันธ์ที่พบของชื่อคนภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่ได้ดังตารางที่ 9.10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9.10 เปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	เหนือ		อีสาน		กลาง		ใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ	280	57.85	436	72.67	459	69.76	361	74.28
ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ	108	22.32	79	13.16	112	17.02	81	16.67
ความสัมพันธ์ทางพยางค์	20	4.13	22	3.67	33	5.02	25	5.14
ความสัมพันธ์ทางคำ	38	7.85	34	5.67	47	7.14	11	2.26
ความสัมพันธ์ทางความหมาย	38	7.85	29	4.83	7	1.06	8	1.65
รวม	484	100	600	100	658	100	489	100

$$(X^2 = 85.742 \quad df = 12 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.10 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ แต่ละภาคจะมีชื่อที่มีลักษณะสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นว่าชื่อคนไทยทุกภาคมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่มีความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะกับชื่อพ่อแม่มากที่สุดเหมือนกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะของชื่อคนไทยกับชื่อพ่อแม่เป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่คนไทยนิยมใช้มากที่สุดเหมือนกันทุกภาค ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นลักษณะที่แสดงความสัมพันธ์ได้ชัดเจนและตั้งได้ง่ายที่สุด ส่วนลักษณะความสัมพันธ์ที่ปรากฏน้อยที่สุดในแต่ละภาคนั้น มีทั้งเหมือนและแตกต่างกัน กล่าวคือชื่อคนไทยภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรากฏลักษณะความสัมพันธ์ทางพยางค์น้อยที่สุด ส่วนชื่อคนไทยภาคกลาง และภาคใต้ ปรากฏลักษณะความสัมพันธ์ทางความหมายน้อยที่สุด

หากจะพิจารณาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่ โดยจำแนกตามกลุ่มอายุ อาจแสดงได้ดังตารางที่ 9.11-9.15 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9.11 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปในภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	เหนือ		อีสาน		กลาง		ใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	15	22.06	11	11.46	101	50.50	30	20.00
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	53	77.94	85	88.54	99	49.50	120	80.00
รวม	68	100	96	100	200	100	150	100

$$(X^2 = 64.195 \quad df = 3 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.11 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ แต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปในแต่ละภาคส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อแม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น กล่าวคือ ชื่อคนไทยภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 22.06 ชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 11.46 และชื่อคนภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนชื่อคนไทยภาคกลางนั้นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.50 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อแม่น้อย ส่วนชื่อคนไทยภาคกลางนั้นสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากที่สุดโดยมีชื่อที่แสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าชื่อคนภาคอื่นๆ และมากกว่าร้อยละ 50

ผลการวิเคราะห์ข้างต้นสนับสนุนสมมุติฐานที่ผู้วิจัยคาดไว้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกันตามภาค

ตารางที่ 9.12 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี ในภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	เหนือ		อีสาน		กลาง		ใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	113	56.50	89	44.50	128	64.00	91	45.50
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	87	43.50	111	55.50	72	36.00	109	54.50
รวม	200	100	200	100	200	100	200	100

$$(X^2 = 20.953 \quad df = 3 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.12 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ แต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี ของภาคต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ชื่อคนภาคกลาง และภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่คิดเป็นร้อยละ 64.00 และร้อยละ 56.50 ตามลำดับ ส่วนชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีค่าเฉลี่ยดังกล่าวน้อยกว่าร้อยละ 50 คือคิดเป็นร้อยละ 44.50 และร้อยละ 45.50 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี ของภาคกลาง และภาคเหนือ สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคล

และกาลกิณีโดยแสดงออกทางการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ในกลุ่มอายุนี้

ตารางที่ 9.13 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปี ในภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	เหนือ		อีสาน		กลาง		ใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	104	52.00	152	76.00	124	62.00	104	52.00
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	96	48.00	48	24.00	76	38.00	96	48.00
รวม	200	100	200	100	200	100	200	100

$$(X^2 = 32.388 \quad df = 3 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.13 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ แต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปี ของทุกภาคมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับพ่อแม่มากกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุนี้ของทุกภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่เหมือนกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อคนกลุ่มอายุนี้ ซึ่งก็คือชื่อที่ตั้งในช่วงปี พ.ศ. 2584-2503 อาจได้รับอิทธิพลมาจากยุคการสร้างชาติไทยของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ในช่วงปี พ.ศ. 2481-2487 ซึ่งจอมพล ป. ได้ปฏิวัติวัฒนธรรมไทยหลายประการ เพื่อปรับปรุงให้คนไทยเข้าสู่สังคมใหม่ที่มีอารยะได้ โดยปรับเปลี่ยนทั้งการแต่งกาย การกินอยู่ มารยาทในสังคมและการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ไทยอย่างกว้างขวาง วัฒนธรรมต่าง ๆ จึงแพร่กระจายออกจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคมากขึ้นตามนโยบายของรัฐ การตั้งชื่อให้สอดคล้องเกี่ยวเนื่องกับชื่อพ่อแม่ตามตำราทักษาที่แต่เดิมอาจนิยมอยู่แต่เพียงในภาคกลางจึงอาจแพร่ไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ได้กว้างขวางขึ้น และเกิดการเลียนแบบกันมากขึ้น ด้วยว่าการใช้คำให้สัมพันธ์คล้องจองกันนั้นก็เป็เอกลักษณ์และเป็นวัฒนธรรมทางภาษาอย่างหนึ่งของไทย แม้จะไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งในนโยบายรัฐนิยมนอย่างจริงจังก็ตาม

อนึ่ง จะสังเกตเห็นว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในกลุ่มอายุนี้มีค่าเฉลี่ยดังกล่าวมากกว่าชื่อคนภาคอื่น และเพิ่มมากขึ้นจนแตกต่างจากชื่อคนกลุ่มอายุมากกว่าของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเองอย่างมาก อาจแสดงได้ว่าในช่วงเวลาดังกล่าวคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือปรับตัวรับวัฒนธรรมจากส่วนกลางได้อย่างรวดเร็วกว่าภาคอื่น

ตารางที่ 9.14 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี ในภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	เหนือ		อีสาน		กลาง		ใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	115	57.50	173	86.50	149	74.50	122	61.00
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	85	42.50	27	13.50	51	25.50	78	39.00
รวม	200	100	200	100	200	100	200	100

$$(X^2 = 50.327 \quad df = 3 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.14 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ แต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี ของทุกภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อโดยการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่เหมือนกันแต่มีค่าเฉลี่ยร้อยละแตกต่างกันมาก โดยชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนไทยภาคอื่น เช่นเดียวกับชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในกลุ่มอายุ 41-60 ปี

ตารางที่ 9.15 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ในภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่

ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	เหนือ		อีสาน		กลาง		ใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	137	68.50	175	87.50	156	78.00	139	69.50
ไม่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่	63	31.50	25	12.50	44	22.00	61	30.50
รวม	200	100	200	100	200	100	200	100

$$(X^2 = 25.642 \quad df = 3 \quad p < 0.01)$$

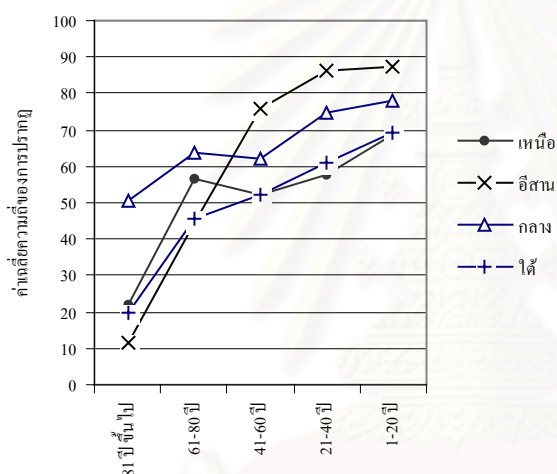
ตารางที่ 9.15 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า ความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ แต่ละภาคจะมีจำนวนชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละจะเห็นว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ของทุกภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อโดยการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่เหมือนกันแม้จะมีค่าเฉลี่ยร้อยละแตกต่างกัน โดยชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ออกเสียงเหนือสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนไทยภาคอื่น เช่นเดียวกับชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 41-60 ปี และกลุ่มอายุ 21-40 ปี

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแย้งกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยคาดไว้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี จะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ไม่แตกต่างกันตามภาค

ข้อมูลจากตารางที่ 9.11-9.15 อาจนำมาแสดงการเปรียบเทียบให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ของคนไทยในแต่ละภาคให้เห็นชัดเจนขึ้นได้ ดังแผนภูมิที่ 9.3 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 9.3 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ กับชื่อพ่อแม่จำแนกตามกลุ่มอายุ

จากแผนภูมิที่ 9.3 จะเห็นว่าชื่อคนไทยในทุกภาคมีแนวโน้มที่จะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักทายโดยแสดงออกทางการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากขึ้นตามกลุ่มอายุที่น้อยลง กล่าวคือ ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป จะมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ต่ำกว่าชื่อคนกลุ่มอายุอื่น ๆ และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี จะมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวมากกว่าชื่อคนกลุ่มอายุอื่นเหมือนกันทุกภาค

เมื่อพิจารณาเฉพาะชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปี ขึ้นไปซึ่งก็คือชื่อคนที่ตั้งมาก่อน พ.ศ. 2463 จะเห็นว่าชื่อคนไทยภาคกลางมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากที่สุด ส่วนชื่อคนไทยภาคอื่น ๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยดังกล่าวน้อยกว่าร้อยละ 50 ทั้งสิ้น ผลการวิเคราะห์นี้อาจทำให้กล่าวได้ว่าความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อตามตำราทักทายโดยแสดงออกทางการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ได้รับการนิยมนำมาใช้ในการตั้งชื่อคนไทยภาคกลางก่อนภาคอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความเชื่อนี้เกิดขึ้นในหมู่มชนชั้นราชสำนักก่อนแล้วจึงแพร่กระจายไปยังสามัญชน

คนไทยภาคกลางซึ่งอยู่ใกล้ขีดราชสำนักมากที่สุดจึงได้รับความเชื่อนี้ก่อนภาคอื่น ๆ ส่วนชื่อคนไทยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ในกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปนั้นถือว่าไม่สะท้อนความเชื่อดังกล่าว เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยความถี่ของชื่อที่เรียงอักษรกาลกิณีน้อยกว่าร้อยละ 50

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาที่แสดงออกทางการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ของคนไทยแต่ละภาคจะเห็นได้ว่า ชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผลต่างของค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ของชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ระหว่างชื่อคนกลุ่มอายุน้อยที่สุดคือ 1-20 ปี กับชื่อคนกลุ่มอายุมากที่สุดคือ 81 ปีขึ้นไป แตกต่างกันมากกว่าชื่อคนภาคอื่น ๆ คือ คิดเป็นร้อยละ 87.50 และร้อยละ 11.46 ตามลำดับ ซึ่งมีผลต่างเท่ากับร้อยละ 76.04 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจทำให้พอสรุปได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อดังกล่าวมากกว่าชื่อคนภาคอื่น ๆ

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาที่แสดงออกทางการใช้รูปคำในชื่อทั้ง 3 ประเด็น คือ การเรียงอักษรกาลกิณี การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคล นำหน้าชื่อ และความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ อาจสรุปได้ว่าชื่อคนไทยทุกภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อตามตำราทักษาโดยแสดงออกทางการเรียงอักษรกาลกิณี และตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่เหมือนกัน ส่วนการแสดงออกทางการเลือกอักษรเดชหรือศรีนำหน้าชื่อนั้นชื่อคนไทยภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้สะท้อนความเชื่อนี้ค่อนข้างมาก ส่วนชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือสะท้อนความเชื่อดังกล่าวน้อยกว่าภาคอื่นเนื่องจากเลือกใช้อักษรบริวารนำหน้าชื่อมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อของคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักตั้งขึ้นโดยใช้หลักเกณฑ์การตั้งนามฉายาของพระภิกษุ จึงใช้อักษรบริวารนำหน้าชื่อมาก อย่างไรก็ตามความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากการเลือกใช้อักษรศรีหรือเดชนำหน้าชื่อในทุกภาคนี้ ยังไม่เด่นชัดเท่ากับการเรียงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดซึ่งชื่อคนไทยแต่ละภาคสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากกว่าครึ่งหนึ่งทุกภาค

ในด้านการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อทั้ง โดยการเรียงอักษรกาลกิณี และการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ พบว่า ชื่อคนไทยทุกภาคมีแนวโน้มที่ว่าชื่อคนกลุ่มอายุน้อยลงหรือชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นเหมือนกัน โดยชื่อคนภาคเหนือจะมีการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อนี้ที่แสดงออกโดยการเรียงอักษรกาลกิณีมากกว่าชื่อคนภาคอื่น และชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อนี้ที่แสดงออกทางการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าชื่อคนภาคอื่น

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากการใช้รูปคำเฉพาะชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ของแต่ละภาค อาจสรุปได้ว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อคนสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีทั้งที่แตก

ต่างและไม่แตกต่างกันตามภาค กล่าวคือ ชื่อคนในช่วงสมัยนี้ในแต่ละภาคมีการปรากฏของชื่อที่ เกี่ยวข้องกับกาลกิณีไม่แตกต่างกัน โดยทุกภาคแสดงความเชื่อดังกล่าวในระดับน้อย คือมีค่าเฉลี่ย ความถี่ในการปรากฏของชื่อที่เกี่ยวข้องกับกาลกิณีน้อยกว่าร้อยละ 50 หรือมากกว่าเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ที่ปรากฏแตกต่างกัน โดยพบว่าชื่อคนภาคกลางภาคเดียวเท่านั้น ในช่วงสมัยนี้ที่แสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าร้อยละ 50 ส่วนชื่อคนชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีหรือชื่อคนสมัยปัจจุบันสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางรูปคำ แตกต่างกันตามภาคในทุกประเด็น กล่าวคือชื่อคนกลุ่มนี้ในแต่ละภาคปรากฏการใช้ชื่อที่เกี่ยวข้องกับ กาลกิณี และชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแม่ชื่อคนสมัยปัจจุบันจะ สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางการเกี่ยวข้องกับกาลกิณีและมีความ สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากขึ้นเหมือนกันทุกภาคแต่ก็ยังคงปรากฏความถี่ที่แตกต่างกันอยู่อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ

9.2 การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากความหมายในชื่อคนไทย ภาคต่าง ๆ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความหมายของชื่อคนไทยเพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคล และกาลกิณีที่แสดงออกทางความหมายของชื่อมาแล้วในบทที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยได้พบความหมายที่แสดง สิริมงคล 12 กลุ่มความหมายซึ่งคนไทยนำมาใช้ตั้งชื่อ ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบความหมาย ของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออก ทางความหมายของชื่อของคนไทยแต่ละภาคว่าเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร ผลการวิเคราะห์ อาจแสดงได้ดังตารางที่ 9.16 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9.16 เปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ

กลุ่มความหมาย	ภาคเหนือ		ภาคอีสาน		ภาคกลาง		ภาคใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	180	13.39	124	10.00	134	9.38	123	9.71
2. กิริยาและคุณลักษณะ	47	3.50	112	9.03	97	6.79	214	16.89
3. ความมั่งคั่ง	254	18.90	175	14.11	189	13.24	109	8.60
4. การดำรงอยู่	26	1.93	50	4.03	40	2.80	34	2.68
5. ลำดับและจำนวน	25	1.86	5	0.40	12	0.84	24	1.89
6. ศาสนาและความเชื่อ	76	5.66	91	7.34	70	4.90	80	6.31
7. คนและวงศ์ตระกูล	137	10.19	112	9.03	155	10.85	130	10.26

กลุ่มความหมาย	ภาคเหนือ		ภาคอีสาน		ภาคกลาง		ภาคใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
8. ความสุขและความรัก	84	6.25	93	7.50	123	8.61	88	6.95
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	245	18.23	218	17.59	276	19.33	190	15.00
10. เกียรติยศและอำนาจ	124	9.23	106	8.55	148	10.37	117	9.24
11. ความรู้ความสามารถ	111	8.26	92	7.42	129	9.04	85	6.71
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	35	2.60	59	4.76	53	3.71	56	4.42

$$(X^2 = 273.302 \quad df = 33 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.16 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่าง ๆ สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะเลือกใช้กลุ่มความหมายแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะให้เห็นได้ว่าความหมายที่แสดงสิริมงคลที่คนไทยทั้ง 4 ภาค นำมาใช้ตั้งชื่อนั้นจำแนกเป็น 12 กลุ่มความหมายเหมือนกันทุกภาค โดยแต่ละภาคจะมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายแตกต่างกันไป กลุ่มความหมายที่ปรากฏมากที่สุดในแต่ละภาคจะสะท้อนความเชื่อที่ว่าความหมายนั้นถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดของคนภาคนั้น ๆ ซึ่งมีทั้งที่เหมือนกันและต่างกัน กล่าวคือ ความหมายของชื่อคนภาคเหนือส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่าความมั่งคั่งถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ส่วนความหมายของชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด และชื่อคนภาคใต้สะท้อนความเชื่อดังกล่าวว่าการิยาและคุณสมบัติถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด

ความหมายที่ปรากฏมากที่สุดในชื่อคนไทยแต่ละภาคที่แตกต่างกันนั้นสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลของสังคมไทยแต่ละภาคที่แตกต่างกันด้วย ความหมายที่เกี่ยวกับความมั่งคั่งที่ปรากฏมากที่สุดในชื่อคนไทยภาคเหนือสะท้อนให้เห็นว่าสังคมภาคเหนือโดยทั่วไปส่วนใหญ่นิยมความมั่งคั่งร่ำรวย ทรัพย์สินเงินทอง เพราะเชื่อว่าเป็นสิ่งที่จะทำให้ได้รับการนับหน้าถือตา และทำให้เกิดความสุขในชีวิตได้มากกว่าสิ่งอื่น ดังจะเห็นได้จากสุภาษิตล้านนาหลายบทที่ให้ความสำคัญของความมั่งคั่งไว้ เช่น ยามน่องเป็นดี มีเก้าป่าสิบป่า เสื่อปุดหลังขาดหน้า มีป่าหนึ่งคนก็หาบมี ซึ่งหมายถึงยามมั่งมีร่ำรวยก็มีญาติพี่น้องมากมาย แต่เมื่อยากจนญาติพี่น้องก็พากันตีก เป็นต้น ความนิยมนี้นี้ดังกล่าวนำให้คนไทยภาคเหนือนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้มาใช้ตั้งชื่อมากที่สุดเพราะเชื่อว่าจะทำให้ เจ้าของชื่อเป็นผู้มั่งคั่งร่ำรวยไปตามชื่อด้วย

ส่วนความหมายที่เกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองที่ปรากฏมากที่สุดในชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางนั้น สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลของสังคมไทยในทั้ง 2 ภาคนี้ว่าโดยทั่วไปส่วนใหญ่ถือว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากที่สุดคน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางปรารถนาสิ่งที่ดีงามและความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตซึ่งเป็นการ
ความหมายนามธรรมที่ครอบคลุมถึงความหมายใด ๆ ที่จะทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จได้ คนภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางจึงมักจะใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้ในการกล่าวคำในการ
ประกอบพิธีมงคล การให้พร รวมทั้งนำมาใช้ตั้งชื่อเพราะเชื่อว่าจะทำให้เกิดความดีงามและความ
เจริญรุ่งเรืองขึ้นกับเจ้าของชื่อด้วย ส่วนความหมายที่เกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะที่เป็นความหมาย
ที่ปรากฏมากที่สุดคือในชื่อคนไทยภาคใต้นั้น สะท้อนความเชื่อในวัฒนธรรมไทยภาคใต้วาโดยทั่วไป
ส่วนใหญ่ยังคงดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย นิยมตามความเชื่อแบบเดิมที่จะตั้งชื่อให้เหมาะสมกับตัว
เจ้าของชื่อ แม้จะมีการเลือกใช้ความหมายที่แสดงถึงสิริมงคลอื่นซึ่งเป็นสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิต
มาใช้ เช่น ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง และความมั่งคั่ง แต่ก็ยังปรากฏน้อยกว่าชื่อคนไทยภาค
อื่น ๆ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความหมายของชื่อคนไทยในแต่ละภาคโดยแยกพิจารณาตามกลุ่มอายุ ซึ่ง
ก็คือชื่อที่ตั้งขึ้นในช่วงสมัยที่ต่างกัน เพื่อแสดงให้เห็นว่าชื่อคนไทยแต่ละภาคที่ตั้งขึ้นในแต่ละช่วง
สมัยนั้นเลือกใช้ความหมายที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกณิที่เหมือนหรือแตกต่างกัน
กันอย่างไร ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 9.17-9.21 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9.17 เปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป

กลุ่มความหมาย	ภาคเหนือ		ภาคอีสาน		ภาคกลาง		ภาคใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	13	15.48	10	10.00	31	13.08	15	9.87
2. กิริยาและคุณลักษณะ	11	13.10	28	28.00	39	16.45	87	57.24
3. ความมั่งคั่ง	15	17.86	20	20.00	23	9.70	6	3.95
4. การดำรงอยู่	3	3.57	3	3.00	13	5.49	3	1.97
5. ลำดับและจำนวน	4	4.76	1	1.00	0	0.00	3	1.97
6. ศาสนาและความเชื่อ	4	4.76	6	6.00	17	7.17	4	2.63
7. คนและวงศ์ตระกูล	9	10.71	5	5.00	13	5.49	4	2.63
8. ความสุขและความรัก	7	8.33	7	7.00	30	12.66	9	5.92
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	13	15.48	13	13.00	43	18.14	10	6.58
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	1	1.19	0	0.00	5	2.11	0	0.00
11. ความรู้ความสามารถ	2	2.38	2	2.00	13	5.49	1	0.66
12. ความเหมาะสมและการเปรียบ	2	2.38	3	3.00	10	4.22	2	1.32

$$(X^2 = 138.021 \quad df = 33 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.17 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่าง ๆ สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะเลือกใช้กลุ่มความหมายแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะให้เห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ ในกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปซึ่งก็คือชื่อที่ตั้งก่อนปี พ.ศ. 2464 สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อแตกต่างกัน กล่าวคือ ชื่อคนไทยภาคเหนือสะท้อนความเชื่อที่ว่าความมั่งคั่งถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ส่วนชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ในช่วงสมัยนี้ สะท้อนความเชื่อว่าการิยาและคุณลักษณะเป็นสิริมงคลมากที่สุด และชื่อคนไทยภาคกลางสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากที่สุด จะเห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ในช่วงสมัยนี้ ยังคงค่านิยมเดิมที่มักตั้งชื่อเด็กโดยดูจากกริยาอาการหรือคุณลักษณะของเด็กอันถือว่าเป็นสิริมงคลสูงสุดอยู่ ส่วนชื่อคนภาคเหนือและภาคกลางนั้นสะท้อนความปรารถนาเกี่ยวกับสิ่งอันพึงปรารถนาของชีวิตอย่างชัดเจน

ตารางที่ 9.18 เปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 61-80 ปี

กลุ่มความหมาย	ภาคเหนือ		ภาคอีสาน		ภาคกลาง		ภาคใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	61	20.07	21	9.21	26	10.20	26	11.35
2. กริยาและคุณลักษณะ	12	3.95	39	17.11	25	9.80	68	29.69
3. ความมั่งคั่ง	77	25.33	50	21.93	27	10.59	14	6.11
4. การดำรงอยู่	6	1.97	18	7.89	7	2.75	7	3.06
5. ลำดับและจำนวน	7	2.30	0	0.00	1	0.39	2	0.87
6. ศาสนาและความเชื่อ	34	11.19	15	6.58	21	8.24	13	5.68
7. คนและวงศ์ตระกูล	13	4.28	13	5.70	24	9.41	12	5.24
8. ความสุขและความรัก	27	8.88	18	7.89	28	10.98	23	10.04
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	47	15.46	41	17.98	53	20.78	31	13.54
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	6	1.97	2	0.88	10	3.92	6	2.62
11. ความรู้ความสามารถ	4	1.32	2	0.88	16	6.27	10	4.37
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	10	3.29	9	3.95	17	6.67	10	4.37

$$(X^2 = 186.745 \quad df = 33 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.18 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่าง ๆ สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะเลือกใช้กลุ่มความหมายแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะให้เห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 61-80 ปี ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สะท้อนความเชื่อที่ว่าความมั่งคั่งเป็นสิริมงคลมากที่สุด ชื่อคนไทยภาคกลางสะท้อนความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากที่สุด ส่วนชื่อคนไทยภาคใต้ยังคงสะท้อนความเชื่อว่าการกสิกรรมและคุณลักษณะเป็นสิริมงคลมากที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบกับตารางที่ 9.17 จะเห็นได้ว่าชื่อคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มอายุ 61-80 ปี สะท้อนความเชื่อที่แตกต่างไปจากเดิม คือ เปลี่ยนมาใช้ชื่อที่มีความหมายถึงสิ่งอันพึงปรารถนาในชีวิตมากขึ้น

ตารางที่ 9.19 เปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 41-60 ปี

กลุ่มความหมาย	ภาคเหนือ		ภาคอีสาน		ภาคกลาง		ภาคใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	43	14.15	28	10.04	28	9.33	29	10.28
2. กิริยาและคุณลักษณะ	11	3.62	25	8.96	10	3.33	35	12.41
3. ความมั่งคั่ง	64	21.05	34	12.19	43	14.34	17	6.03
4. การดำรงอยู่	6	1.97	7	2.51	7	2.33	5	1.77
5. ลำดับและจำนวน	4	1.32	0	0.00	3	1.00	1	0.35
6. ศาสนาและความเชื่อ	17	5.59	34	12.19	16	5.33	30	10.64
7. คนและวงศ์ตระกูล	30	9.87	17	6.09	34	11.34	29	10.28
8. ความสุขและความรัก	15	4.93	29	10.39	22	7.33	23	8.16
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	56	18.42	45	16.13	59	19.67	51	18.10
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	34	11.19	16	5.73	51	17.00	27	9.57
11. ความรู้ความสามารถ	9	2.96	12	4.30	15	5.00	16	5.67
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	15	4.93	31	11.11	12	4.00	19	6.74

$$(X^2 = 115.323 \quad df = 33 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.19 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่าง ๆ สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะเลือกใช้กลุ่มความหมายแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะให้เห็นได้ว่าชื่อคนไทยภาคเหนือยังคงสะท้อนความเชื่อที่ว่าความมั่งคั่งเป็นสิริมงคล

มากที่สุด ส่วนชื้อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ สะท้อนความเชื่อที่เหมือนกันคือความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื้อมากที่สุด การปรากฏความเชื่อที่ว่าความมั่งคั่งเป็นสิริมงคลมากที่สุดของคนภาคเหนือที่มีตลอดมาทั้ง 3 ช่วงสมัยแสดงให้เห็นค่านิยมของคนภาคเหนือที่ยกย่องผู้มีทรัพย์สินเงินทอง และมั่งคั่งร่ำรวย อันเป็นลักษณะเด่นที่แตกต่างจากคนภาคอื่นอย่างมาก

ตารางที่ 9.20 เปรียบเทียบความหมายของชื้อคนไทยในภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 21-40 ปี

กลุ่มความหมาย	ภาคเหนือ		ภาคอีสาน		ภาคกลาง		ภาคใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	35	10.87	37	12.50	25	8.04	27	9.09
2. กิริยาและคุณลักษณะ	7	2.17	13	4.39	14	4.50	15	5.05
3. ความมั่งคั่ง	53	16.46	32	10.81	40	12.86	32	10.77
4. การดำรงอยู่	7	2.17	6	2.03	8	2.57	13	4.38
5. ลำดับและจำนวน	5	1.55	2	0.68	6	1.93	5	1.68
6. ศาสนาและความเชื่อ	12	3.73	19	6.42	6	1.93	17	5.72
7. คนและวงศ์ตระกูล	40	12.43	31	10.48	36	11.58	35	11.78
8. ความสุขและความรัก	13	4.04	16	5.41	22	7.07	19	6.40
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	67	20.81	52	17.56	64	20.58	66	22.22
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	53	16.46	52	17.56	46	14.79	33	11.11
11. ความรู้ความสามารถ	25	7.76	23	7.77	34	10.93	14	4.73
12. ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ	5	1.55	13	4.39	10	3.22	21	7.07

$$(X^2 = 56.511 \quad df = 33 \quad p < 0.01)$$

ตารางที่ 9.20 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่าง ๆ สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะเลือกใช้กลุ่มความหมายแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะให้เห็นได้ว่าชื้อคนไทยกลุ่มอายุ 21-40 ปี ในทุกภาคสะท้อนความเชื่อที่เกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีเหมือนกัน กล่าวคือ เชื่อว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากที่สุดเหมือนกันทุกภาค อย่างไรก็ตามชื้อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็สะท้อนความเชื่อที่ว่า เกียรติยศและอำนาจเป็นสิริมงคลมากที่สุดด้วยเนื่องจากปรากฏค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง การปรากฏความหมายสูงสุดเหมือนกันในชื้อคนไทยทั้ง

4 ภาคดังกล่าว อาจแสดงให้เห็นแนวโน้มที่คนไทยแต่ละภาคจะมีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่เหมือนกันมากขึ้นในกลุ่มคนสมัยใหม่

ตารางที่ 9.21 เปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยในภาคต่าง ๆ กลุ่มอายุ 1-20 ปี

กลุ่มความหมาย	ภาคเหนือ		ภาคอีสาน		ภาคกลาง		ภาคใต้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ธรรมชาติ	28	8.48	28	8.31	24	7.38	26	8.47
2. กิริยาและคุณลักษณะ	6	1.82	7	2.08	9	2.77	9	2.93
3. ความมั่งคั่ง	45	13.63	39	11.57	56	17.23	40	13.03
4. การดำรงอยู่	4	1.21	16	4.75	5	1.54	6	1.96
5. ลำดับและจำนวน	5	1.52	2	0.59	2	0.62	13	4.24
6. ศาสนาและความเชื่อ	9	2.73	17	5.05	10	3.07	16	5.21
7. คนและวงศ์ตระกูล	45	13.64	46	13.65	48	14.77	50	16.29
8. ความสุขและความรัก	22	6.67	23	6.82	21	6.46	14	4.56
9. ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง	62	18.79	67	19.88	57	17.54	32	10.42
10. เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ	30	9.09	36	10.68	36	11.08	51	16.61
11. ความรู้ความสามารถ	71	21.51	53	15.73	51	15.69	44	14.33
12. ความเหมาะสมและการเปรียบ	3	0.91	3	0.89	4	1.23	4	1.30
ไม่รู้ความหมาย	0	0	0	0	2	0.62	2	0.65

$$(X^2 = 64.986 \text{ df} = 33 \text{ p} < 0.01)$$

ตารางที่ 9.21 จากการทดสอบค่า ไค สแควร์ พบว่า การเลือกใช้กลุ่มความหมายต่าง ๆ สัมพันธ์กับภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ในแต่ละภาคจะเลือกใช้กลุ่มความหมายแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ในการปรากฏของแต่ละกลุ่มความหมายจะให้เห็นได้ว่าชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อคนสมัยปัจจุบันในภาคต่าง ๆ สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แตกต่างกันอีก กล่าวคือ ชื่อคนไทยภาคเหนือสะท้อนความเชื่อว่าความรู้ความสามารถเป็นสิริมงคลมากที่สุด ส่วนชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางสะท้อนความเชื่อว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากที่สุด และชื่อคนไทยภาคใต้สะท้อนความเชื่อว่าเกียรติยศและอำนาจเป็นความหมายที่แสดงสิริมงคลมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเฉพาะความหมายที่ปรากฏมาก 3 ลำดับแรกในแต่ละช่วงสมัยในชื่อคนไทยแต่ละภาคอาจแสดงได้ดังตารางที่ 9.22 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9.22 ความหมายที่ปรากฏมาก 3 ลำดับแรกในแต่ละช่วงสมัยในชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ

กลุ่มอายุ	ความหมายที่ปรากฏมากที่สุด			
	เหนือ	อีสาน	กลาง	ใต้
81 ปีขึ้นไป	1.ความมั่งคั่ง 2. ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 3. ธรรมชาติ	1. กิริยาและคุณลักษณะ 2. ความมั่งคั่ง 3. ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง	1. ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 2. กิริยาและคุณลักษณะ 3. ธรรมชาติ	1. กิริยาและคุณลักษณะ 2. ธรรมชาติ 3. ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง
61-80 ปี	1.ความมั่งคั่ง 2. ธรรมชาติ 3. ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง	1.ความมั่งคั่ง 2. ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 3. กิริยาและคุณลักษณะ	1.ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 2.ความสุขและความรัก 3. ความมั่งคั่ง	1.กิริยาและคุณลักษณะ 2. ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 3. ธรรมชาติ
41-60 ปี	1.ความมั่งคั่ง 2. ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 3. ธรรมชาติ	1.ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 2. ความมั่งคั่ง 3. ศาสนาและความเชื่อ	1.ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 2. เกียรติยศชื่อเสียง และอำนาจ 3. คนและวงศ์ตระกูล	1.ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 2. กิริยาและคุณลักษณะ 3. ศาสนาและความเชื่อ
21-40 ปี	1.ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 2. ความมั่งคั่ง 3. เกียรติยศชื่อเสียง และอำนาจ	1.ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 2. เกียรติยศชื่อเสียง และอำนาจ 3. ธรรมชาติ	1.ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 2. เกียรติยศชื่อเสียง และอำนาจ 3. ความมั่งคั่ง	1.ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 2. คนและวงศ์ตระกูล 3. เกียรติยศชื่อเสียง และอำนาจ
1-20 ปี	1.ความรู้ความสามารถ 2. ความดีงามและ ความเจริญรุ่งเรือง 3. ความมั่งคั่ง	1.ความดีงามและความ เจริญรุ่งเรือง 2. ความรู้ความสามารถ 3. คนและวงศ์ตระกูล	1.ความดีงามและความ เจริญรุ่งเรือง 2. ความมั่งคั่ง 3. ความรู้ความสามารถ	1. เกียรติยศชื่อเสียงและ อำนาจ 2. คนและวงศ์ตระกูล 3. ความรู้ความสามารถ

ตารางที่ 9.22 แสดงให้เห็นว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลที่คนไทยทุกภาคและเกือบทุกช่วงสมัยปรารถนามากเพราะปรากฏเป็น 1 ใน 3 ลำดับแรกของทุกภาคและเกือบทุกช่วงสมัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นความหมายนามธรรมที่มีความหมายรวมความไปถึงความหมายอื่น ๆ ที่คนไทยถือว่าเป็นสิริมงคลด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชื่อของคนไทยภาคกลางทุกช่วงสมัยสะท้อนความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลมากที่สุดเพราะปรากฏเป็นลำดับแรกทุกช่วงสมัย และจากการวิเคราะห์การเลือกใช้อักษรที่เป็นสิริมงคลนำหน้าชื่อคนไทยภาคกลางในบทที่ 7 ก็พบว่าคนไทยภาคกลางใช้

อักษรศรียาน่าชื่อมากที่สุดทั้งโดยภาพรวมของภาคและในเกือบทุกช่วงสมัยด้วย อันสะท้อนให้เห็นความเชื่อที่ว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นสิริมงคลมากที่สุดของคนภาคกลางได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

ส่วนความหมายที่เกี่ยวกับความมั่งคั่งนั้น จะเห็นได้ว่า ชื่อของคนไทยภาคเหนือสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีว่าความมั่งคั่งถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด และอาจกล่าวได้ว่ามากกว่าชื่อของคนภาคอื่น ๆ เพราะปรากฏความถี่ใน 3 ลำดับแรกทุกช่วงสมัย อันอาจแสดงให้เห็นว่าคนไทยภาคเหนือนิยมความมั่งคั่งร่ำรวยมาก

ความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถนั้น จะเห็นได้ว่าเริ่มปรากฏความถี่สูงใน 3 ลำดับแรก ในชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ของทุกภาค ในขณะที่ในช่วงสมัยก่อน ๆ ความหมายนี้มีความถี่ในการปรากฏน้อยกว่าร้อยละ 10 การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของความหมายดังกล่าวในชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปีนี้ อาจแสดงให้เห็นว่าสังคมไทยในช่วงสมัยปัจจุบันก็มีแนวโน้มที่จะเชื่อถือ และยกย่องความรู้และความสามารถของบุคคลมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยเริ่มเป็นสังคมเมืองใหญ่ที่ซับซ้อนมากขึ้น มีการแข่งขันกันทำมาหากินมากขึ้น ความรู้ความสามารถจึงเป็นสิริมงคลที่ปรารถนามากที่สุด จากการวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่สะท้อนจากความหมายของชื่อในบทที่ 6 ก็พบว่า ความรู้ความสามารถถือเป็นสิริมงคลที่สุดในชื่อคนสมัยปัจจุบันหรือชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ด้วยเช่นกัน

ความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะ ปรากฏความถี่สูงเป็น 3 ลำดับแรก ในชื่อของคนไทยภาคใต้มากที่สุด และปรากฏติดต่อกันใน 3 ช่วงสมัย ในขณะที่ภาคอื่นปรากฏความหมายนี้น้อยกว่า อันอาจสะท้อนให้เห็นสังคมภาคใต้ในช่วง 40 ถึง 80 ปี ก่อนหน้านี้ที่ยังคงใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย รักษาวัฒนธรรมความเชื่อแต่เดิมไว้ได้นาน และเปลี่ยนแปลงไปช้ากว่าสังคมภาคอื่น

การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากรูปคำและความหมายในชื่อของคนไทยภาคต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้เสนอมาเป็นลำดับในบทนี้นั้น อาจสรุปได้ว่า ชื่อคนสมัยก่อนหรือชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อไม่แตกต่างกันตามภาค โดยทุกภาคแสดงความเชื่อดังกล่าวในระดับน้อย ส่วนการตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับพ่อแม่และการเลือกใช้กลุ่มความหมายนั้นแตกต่างกันตามภาค โดยชื่อคนภาคกลางแสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าชื่อคนภาคอื่น ส่วนชื่อคนสมัยปัจจุบันหรือชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี สะท้อนความเชื่อดังกล่าวในทุกประเด็นแตกต่างกันตามภาค

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาลักษณะภาษาที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยโดยการวิเคราะห์รูปคำและความหมายของชื่อคนไทยในกลุ่มอายุต่างกัน รวมทั้งเปรียบเทียบความเชื่อดังกล่าวในชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยมีสมมุติฐานว่าความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยแสดงออกได้โดยการนำรูปคำที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษาและหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดีมาใช้ในการตั้งชื่อ โดยชื่อคนสมัยก่อนจะยึดความหมายเป็นหลัก ส่วนชื่อคนสมัยปัจจุบันจะยึดรูปคำเป็นหลัก และลักษณะภาษาที่แสดงความเชื่อดังกล่าวในชื่อคนสมัยก่อนจะแตกต่างกันตามภาค ส่วนชื่อคนสมัยปัจจุบันจะไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลรายชื่อคนไทยโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบจากบัญชีรายชื่อบุคคลจำแนกตามกลุ่มอายุรวม 5 กลุ่มอายุของที่ว่ากรมการทะเบียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน 4 จังหวัดคือ เชียงใหม่ นครราชสีมา กรุงเทพมหานคร และนครศรีธรรมราช และใช้ชื่อในแต่ละกลุ่มอายุเป็นตัวแทนของชื่อที่ตั้งขึ้นในช่วงสมัยต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผู้วิจัยนำรายชื่อทั้งหมดมาวิเคราะห์รูปคำตามตำราทักษาซึ่งเป็นตำราโหราศาสตร์ที่คนไทยนิยมนำมาใช้เป็นหลักในการตั้งชื่อเพื่อให้เกิดสิริมงคล โดยวิเคราะห์ใน 3 ประเด็นคือ การเรียงอักษรกาลกิณี การเลือกอักษรที่เป็นสิริมงคลขึ้นต้นชื่อ และการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ อักษรกาลกิณีตามตำราทักษานั้นเป็นอักษรต้องห้ามประจำวันเกิดที่ตำรากล่าวว่าไม่ให้นำมาประกอบชื่อ เพราะจะทำให้ประสบแต่ความทุกข์ความเดือดร้อนหรืออาจเป็นอันตรายจนถึงชีวิตได้ เช่น ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ มีอักษร ศ ษ ส ห พ ฮ เป็นอักษรกาลกิณีประจำวันเกิด จึงควรเลี่ยงอักษรดังกล่าวในการตั้งชื่อ เป็นต้น ส่วนอักษรที่เป็นสิริมงคลนั้นเป็นอักษรที่ให้คุณแก่เจ้าของชื่อโดยมีความหมายแตกต่างกันไป อาทิ เดช หมายถึง เกียรติยศและกำลังอำนาจ ศรี หมายถึง ความดีงามมีสง่าราศี และมีทรัพย์ เป็นต้น ผู้วิจัยวิเคราะห์รูปคำในชื่อคนไทยว่ามีความเชื่อตามที่ตำราทักษากล่าวไว้หรือไม่ รวมทั้งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกับชื่อพ่อแม่ด้วย เพราะผู้รู้ตำราทักษาส่วนใหญ่ระบุว่า การตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับพ่อแม่ก็เป็นสิริมงคลประการหนึ่ง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังวิเคราะห์ความหมายของชื่อ โดยแยกหน่วยศัพท์ที่มีความหมายแต่ละความหมายออกจากกันแล้วจัดไว้เป็นกลุ่มความหมายเพื่อแสดงให้เห็นว่าความหมายใดที่คนไทยถือว่าเป็นสิริมงคล หน่วยศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ก็คือหน่วยที่เล็กที่สุดในระดับคำและปรากฏเป็นหน่วย

พื้นฐานในคลังคำศัพท์ เช่น แก้ว เป็นหนึ่งหน่วยศัพท์จัดไว้ในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง, ดี เป็นหนึ่งหน่วยศัพท์จัดไว้ในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง เป็นต้น

10.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญ ดังนี้

10.1.1 ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยที่แสดงออกโดยรูปคำ

ผู้วิจัยวิเคราะห์รูปคำในชื่อของคนไทย พบว่า คนไทยมากกว่าครึ่งหนึ่งเลือกใช้รูปคำที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษา คือ

- 1) การเลี่ยงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิด เช่น ผู้ที่เกิดวันจันทร์ก็จะเลี่ยง อ และ สระทุกตัว เนื่องจากเป็นอักษรกาลกิณีของคนเกิดวันจันทร์ จึงตั้งชื่อว่า พชร กนก เป็นต้น
- 2) การเลือกอักษรเดชหรืออักษรศรินำหน้าชื่อ ผู้ที่เกิดวันจันทร์ มีอักษร ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ เป็นอักษรเดช และ ค ต ถ ท ธ น เป็นอักษรศรि ก็ตั้งชื่อว่า ฌฎฐ์ ธงชัย เป็นต้น
- 3) การตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ พบทั้งความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะ เช่น พ่อชื่อคำ ลูกชื่อคุณ ความสัมพันธ์ทางเสียงสระ เช่น พ่อชื่อแดง ลูกชื่อแสง ความสัมพันธ์ทางพยัญชนะ เช่น แม่ชื่อสำอาง ลูกชื่อสาราญ ความสัมพันธ์ทางคำ เช่น พ่อชื่อบุญมี ลูกชื่อบุญชู และความสัมพันธ์ทางความหมาย เช่น พ่อชื่อสวัสดิ์ ลูกชื่อมงคล เป็นต้น

10.1.2 ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยที่แสดงออกโดยความหมาย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนไทย พบว่า คนไทยมักนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายดีอันถือว่าเป็นสิริมงคลมาใช้ในการตั้งชื่อ โดยอาจปรากฏคำพ้องเป็นคำพยางค์เดียว คำประสม หรือคำสมาสก็ได้ หน่วยศัพท์ที่พบนั้นผู้วิจัยจัดกลุ่มได้เป็น 12 กลุ่มความหมาย ดังนี้

- 1) ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ตัวอย่างเช่น ดี เจริญ
- 2) ความมั่งคั่ง ตัวอย่างเช่น ทอง แก้ว
- 3) ธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น นภา สวรร
- 4) คนและวงศ์ตระกูล ตัวอย่างเช่น ดนัย พงศ์
- 5) เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ตัวอย่างเช่น เกียรติ อำนาจ
- 6) กิริยาและคุณลักษณะ ตัวอย่างเช่น หมุน เขียว
- 7) ความรู้ความสามารถ ตัวอย่างเช่น ปัญญา สามารถ
- 8) ความสุขและความรัก ตัวอย่างเช่น สุข ปิยะ
- 9) ศาสนาและความเชื่อ ตัวอย่างเช่น บุญ เทพ
- 10) ความเหมาะสมและการเปรียบเทียบ ตัวอย่างเช่น สม เหมือน

11) การดำรงอยู่ ตัวอย่างเช่น อยู่ จิระ

12) ลำดับและจำนวน ตัวอย่างเช่น เอก ตรี

หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเป็นสิริมงคลข้างต้น แสดงให้เห็นว่าความหมายที่เป็นสิริมงคลในชื่อของคนไทยนั้น อาจเป็นความหมายดีที่แสดงถึงสิ่งอันพึงปรารถนาของชีวิต เช่น ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่ง ความรู้ความสามารถ เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจ ความสุขและความรัก การดำรงอยู่ เป็นต้น หรืออาจเป็นความหมายธรรมดา เป็นความหมายกลาง ๆ ที่ไม่ได้แสดงสิ่งอันพึงปรารถนาโดยตรง แต่มีนัยที่แฝงอยู่ เช่น หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ อาจแฝงความหมายเกี่ยวกับความงามไว้ เช่น “กุหลาบ” “มาลี” “จันทร์” หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะ อาจแฝงความหมายเกี่ยวกับความเหมาะสมกับตัวเอง ไม่สูงเกินฐานะตน เช่น “แดง” “น้อย” เป็นต้น

ส่วนความหมายที่เป็นกาลกิณีนั้นคือความหมายในทางร้ายที่ไม่ปรากฏใช้ในชื่อ เพราะอาจทำให้เป็นทุกข์และเดือดร้อน รวมทั้งหน่วยศัพท์ที่หมายถึงพระนามของพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งแม้จะมีความหมายดีแต่เป็นสิ่งที่ต้องห้าม เนื่องจากเป็นชื่อที่สูงเกินฐานะของตัวเอง

10.1.3 ความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อของคนไทยโดยการวิเคราะห์ชื่อคนกลุ่มอายุต่าง ๆ 5 กลุ่มอายุ ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของชื่อที่ตั้งขึ้นในช่วงสมัยต่าง ๆ 5 ช่วงสมัยคือ ก่อน พ.ศ. 2464, ช่วง พ.ศ. 2464-2483, ช่วง พ.ศ. 2484-2503, ช่วง พ.ศ. 2504-2523 และช่วง พ.ศ. 2524-2543 โดยวิเคราะห์ทั้งทางด้านรูปคำและความหมายของชื่อทางด้านรูปคำนั้นผู้วิจัยพบว่า ชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปหรือชื่อของคนสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อน้อยกว่าชื่อคนในช่วงสมัยอื่นทั้งที่แสดงออกทางการเรียงอักษรกาลกิณีและการแสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ อันแสดงให้เห็นว่าคนในช่วงสมัยนี้ยังมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวน้อยอยู่ ส่วนแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงนั้นผู้วิจัยพบว่าชื่อคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นด้วย อันแสดงให้เห็นว่าคนในสมัยใหม่ตระหนักถึงและมีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางรูปคำ

ในด้านความหมายนั้นชื่อคนไทยในทุกช่วงสมัยเลือกใช้ความหมายที่เป็นสิริมงคล 12 กลุ่มความหมายเหมือนกัน แต่ระดับความถี่ในการเลือกใช้ความหมายแต่ละกลุ่มความหมายแตกต่างกัน ทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากความหมายของชื่อว่า ชื่อคนสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อว่าสิ่งที่เป็นรูปธรรมอันเหมาะสมกับตัวเจ้าของชื่อ คือ กิริยาและคุณลักษณะถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ชื่อคนในช่วงสมัยนี้จึงปรากฏหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะมากที่สุด ได้แก่ หมุน จีบ วาด แดง ขาว เป็น น้อย เป็นต้น ในช่วงสมัยต่อมาจึงเปลี่ยนมาเป็นสิริมงคลที่เชื่อว่าจะบันดาลความสุขให้แก่ชีวิตได้ และมี

ความหมายเป็นนามธรรมมากขึ้น คือถือว่าความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อมากที่สุด ชื่อคนในช่วงสมัยนี้จึงปรากฏหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้มากที่สุด ได้แก่ ดี ศรี มงคล สวัสดิ์ จรัส รุ่งเรือง เป็นต้น ส่วนในสมัยปัจจุบันชื่อคนไทยส่วนใหญ่สะท้อนความเชื่อที่เปลี่ยนไปว่าความรู้ความสามารถถือเป็นสิริมงคลมากที่สุด ชื่อของคนสมัยปัจจุบันจึงประกอบด้วยหน่วยศัพท์ที่มีความหมายนี้มาก เช่น ปัญญา วิทย์ ณัฐ ภูริ วุฒิ วิชชา เมธี เป็นต้น

การที่ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไปปรากฏรูปคำที่เลียงอักษรกาลกิณีและรูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่น้อยกว่าชื่อคนกลุ่มอายุอื่น และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ปรากฏลักษณะดังกล่าวมากกว่าคนกลุ่มอายุอื่นนี้ อาจกล่าวได้ว่าชื่อคนสมัยก่อนแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางความหมายมากกว่ารูปคำ ส่วนชื่อคนสมัยปัจจุบันแสดงความเชื่อดังกล่าวโดยแสดงออกทั้งทางรูปคำและความหมายของชื่อ

10.1.4 ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปคำและความหมายของชื่อคนไทยภาคต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์สมมุติฐานที่ว่าชื่อคนในสมัยก่อน(ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป)สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีแตกต่างกันตามภาค และชื่อคนสมัยปัจจุบัน(ชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี)สะท้อนความเชื่อดังกล่าวไม่แตกต่างกันตามภาค ผู้วิจัยพบว่าชื่อคนสมัยก่อนในแต่ละภาคสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีทั้งที่แตกต่างและไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ชื่อคนในสมัยก่อนสะท้อนความเชื่อดังกล่าวโดยการเลียงอักษรกาลกิณีในชื่อไม่แตกต่างกันตามภาคคือทุกภาคแสดงความเชื่อดังกล่าวในระดับน้อยเหมือนกัน โดยพบว่ามีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณีน้อยกว่าร้อยละ 50 หรือมากกว่าเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนการตั้งชื่อให้สัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ปรากฏแตกต่างกันตามภาคโดยพบว่าชื่อคนภาคกลางแสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากกว่าชื่อคนภาคอื่นในช่วงสมัยเดียวกัน

ส่วนความเชื่อที่สะท้อนจากความหมายของชื่อคนกลุ่มอายุนี้ก็แตกต่างกันตามภาคด้วย คือชื่อคนไทยภาคเหนือเลือกใช้ความหมายที่เกี่ยวกับความมั่งคั่งมากที่สุด ชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ เลือกใช้ความหมายเกี่ยวกับกิริยาและคุณลักษณะมากที่สุด เหมือนกันทั้งสองภาค ส่วนชื่อคนไทยภาคกลางเลือกใช้ความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด

จากการวิเคราะห์ชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ในแต่ละภาค พบว่าสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี โดยแสดงออกทางรูปคำและความหมายของชื่อแตกต่างกันตามภาค กล่าวคือ ปรากฏชื่อที่เลียงอักษรกาลกิณี ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ และการเลือกใช้ความหมายของชื่อแตกต่างกันตามภาค ในด้านการเลียงอักษรกาลกิณีนั้นแม้ชื่อคนกลุ่มอายุนี้จะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวมากขึ้นกว่าสมัยก่อน แต่ก็ยังมีความแตกต่างกันตามภาคอยู่ โดยชื่อคนภาคเหนือสะท้อนความเชื่อนี้มากที่สุดและชื่อคนภาคใต้สะท้อนความเชื่อนี้น้อยที่สุด ในด้านการเลือกใช้

ความหมายที่แตกต่างกันตามภาคนั้นชื่อคนไทยภาคเหนือเลือกใช้ความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถมากที่สุด ชื่อคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางเลือกใช้ความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด และชื่อคนไทยภาคใต้เลือกใช้ความหมายที่เกี่ยวกับเกียรติยศและอำนาจมากที่สุด

10.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยที่สรุปไว้ข้างต้น และข้อสังเกตที่น่าสนใจเพิ่มเติม ดังนี้

10.2.1 ชื่อที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณี

ชื่อคนไทยที่ถือว่าสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลอาจเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ชื่อที่แสดงสิริมงคล	→	รูปคำที่แสดงสิริมงคล+ความหมายที่แสดงสิริมงคล
รูปคำที่แสดงสิริมงคล	→	1. เลียงอักษรกาลกิณี + (ใช้อักษรศรีหรือเดชขึ้นต้นชื่อ) 2. มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่
ความหมายที่แสดงสิริมงคล	→	ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง/ความมั่งคั่ง/ธรรมชาติ/ คนและวงศ์ตระกูล/เกียรติยศและอำนาจ/กิริยาและ คุณสมบัติ/ความรู้ความสามารถ/ความสุขและความรัก/ ศาสนาและความเชื่อ/ความเหมาะสมและการเปรียบ/ การดำรงอยู่/ลำดับและจำนวน

แผนภูมิข้างต้นอธิบายได้ว่า ชื่อที่แสดงสิริมงคลตามความเชื่อของคนไทยนั้นต้องประกอบด้วยรูปคำและความหมายที่แสดงสิริมงคล รูปคำที่แสดงสิริมงคลคือรูปคำที่เลียงอักษรกาลกิณีในชื่อตามที่ระบุในตำราทักทายโดยอาจจะใช้อักษรศรีหรือเดชขึ้นต้นชื่อด้วยหรือไม่ก็ได้ และรูปคำที่มีความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่ ส่วนความหมายที่เป็นสิริมงคลนั้น คือความหมายทั้ง 12 กลุ่มความหมาย โดยอาจเลือกใช้ความหมายใดความหมายหนึ่งเพียงความหมายเดียวหรือใช้หลายความหมายรวมกันเป็นชื่อก็ได้

ความหมายของชื่อทั้ง 12 กลุ่มความหมายนี้ สะท้อนความปรารถนาสิ่งดี ๆ ให้แก่ชีวิตซึ่งตรงกับหลักจิตวิทยาและหลักของพระพุทธศาสนา ในแง่จิตวิทยานั้น ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2520 : 148) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์

(Maslow) ว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการ 5 ชั้น ได้แก่ ความต้องการทางสรีระ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการความรักและการยอมรับ ความต้องการการยกย่องจากผู้อื่น และความต้องการกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความสามารถของตนเอง ส่วนในทางหลักของพระพุทธศาสนา พระธรรมปิฎก (2543 : 8) กล่าวถึงการดำเนินชีวิตให้บรรลุจุดหมายขั้นแรกของชาวพุทธซึ่งเป็นจุดหมายขั้นตาเห็นหรือประโยชน์ปัจจุบันไว้ว่าคือ (1) มีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง ไร้โรค อายุยืน (2) มีเงินมีงาน มีอาชีพสุจริต พึ่งตนเองได้ทางเศรษฐกิจ (3) มีสถานภาพดี เป็นที่ยอมรับนับถือ (4) มีครอบครัวผาสุก ทำวงศ์ตระกูลให้เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งจะเห็นได้ว่าความหมายที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลในชื่อคนไทยบางกลุ่มความหมายข้างต้นนั้นก็สอดคล้องกับทั้งสองหลักการดังกล่าวด้วย

10.2.2 ชื่อกับความเป็นภาค

ผลการวิเคราะห์ชื่อคนในสมัยปัจจุบันหรือชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี ในแต่ละภาคในบทที่ 9 ซึ่งพบว่าสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางรูปคำและความหมายของชื่อมีทั้งแตกต่างและไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมุติฐานบางส่วนนั้น สะท้อนให้เห็นว่าความเป็นภาคในสังคมไทยมีความชัดเจนอยู่มาก กล่าวคือ ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่าชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี จะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่ไม่แตกต่างกันตามภาค ทั้งนี้เพราะมีแนวคิดที่ว่าสังคมสมัยใหม่ที่มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวางและรวดเร็วจะทำให้คนในทุกภูมิภาคมีความเชื่อดังกล่าวไม่แตกต่างกันด้วย แต่จากการวิเคราะห์พบว่า แม้ว่าชื่อคนสมัยปัจจุบันหรือคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี จะแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีโดยแสดงออกทางการเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อมากกว่าร้อยละ 50 เหมือนกันในทุกภาค แต่จากการทดสอบทางสถิติพบว่า การเรียงอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยมีความแตกต่างกันตามภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นก็คือแม้ว่าชื่อของคนวัยหนุ่มสาวในแต่ละภาคจะสะท้อนความเชื่อดังกล่าวเพิ่มขึ้นมากกว่าชื่อคนในสมัยเก่าเหมือนกัน แต่ความเชื่อนี้ในแต่ละภาคก็ยังคงไม่เท่ากัน ทั้งนี้เนื่องมาจากความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรมของแต่ละภาคยังคงมีอิทธิพลอยู่มากนั่นเอง

10.2.3 ความไม่มั่นคงทางจิตใจที่สะท้อนจากชื่อ

ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยแสดงออกโดยการใส่รูปคำที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษา และเลือกคำที่มีความหมายดีมาใช้ตั้งชื่อ โดยที่ชื่อคนสมัยเก่าหรือชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป จะแสดงออกทางความหมายของชื่อเป็นสำคัญ กล่าวคือชื่อคนสมัยเก่าจะเลือกเฉพาะความหมายที่ดีเป็นสิริมงคลมาตั้งชื่อ โดยไม่คำนึงถึงรูปคำที่เป็นสิริมงคลเท่าใดนักจึงยังคงปรากฏชื่อที่มีอักษรกาลกิณีอยู่มาก ส่วนชื่อคนสมัยปัจจุบันนั้นมักจะแสดงออกทั้งทางรูปคำและความหมายของชื่อเป็นสำคัญ โดยเลือกรูปคำที่เรียงอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดตามตำราทักษา และยังเลือกความหมายที่ดีมาตั้งเป็นชื่ออีกด้วย โดยส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญของทั้งรูปคำและความหมายเท่า ๆ กัน คือหากชื่อมีความหมายดีแต่มีอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดก็จะไม่นิยมใช้ หรือหากได้ตั้งชื่อดังกล่าวมาแล้วก็จะไปเปลี่ยนชื่อ ดังจะเห็นได้จากการวิเคราะห์เกี่ยวกับชื่อใหม่ที่ได้จาก

การเปลี่ยนชื่อในบทก่อน ๆ ซึ่งมักจะเปลี่ยนจากชื่อที่มีอักษรกาลกิณีไปเป็นชื่อที่ไม่มีอักษรกาลกิณีมากที่สุด นอกจากนี้แม้ว่าชื่อนั้นจะไม่มีอักษรกาลกิณีแต่มีความหมายไม่ดีก็จะไม่เลือกใช้เช่นเดียวกัน

การที่ชื่อคนสมัยใหม่เลือกใช้ทั้งรูปคำและความหมายของชื่อที่ดีซึ่งแตกต่างจากชื่อคนสมัยเก่าที่ให้ความสำคัญกับความหมายของชื่ออย่างเดียวนั้นสะท้อนให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อที่มีมากขึ้น และมีแนวโน้มว่าจะมากขึ้นในชื่อของคนในสมัยที่ใหม่ขึ้นด้วย ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกไม่มั่นคงของคนในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเทคโนโลยี และเศรษฐกิจ คนไทยจึงต้องพยายามหาหลักยึดเพื่อความมั่นคงทางใจเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับการเกิดของความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสมัยโบราณซึ่งเกิดขึ้นเพราะมนุษย์ไม่สามารถเข้าใจและต่อสู้กับภัยธรรมชาติรอบตัวได้ พัทธา สายหู (2539 : 717) ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อประการหนึ่งของคนไทยไว้ว่า แม้ในปัจจุบันความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และวิทยาการสมัยใหม่จะส่งเสริมให้ใช้ความสามารถทั้งของคนและเครื่องมืออุปกรณ์มากขึ้น แต่พฤติกรรมที่แสดงความเชื่อเรื่องโชควาสนาที่ยังมีอยู่ทั่วไปควบคู่กับพฤติกรรมที่ยืนยันเรื่องความสามารถ อาจเป็นเพราะคนไทยต้องการใช้ทุกปัจจัยที่ช่วยอำนวยความสะดวกสำเร็จในกิจกรรมของชีวิตเมื่อคิดว่าทำได้

10.2.4 ปัจจัยทางการเมืองที่มีผลต่อชื่อ

จากการวิเคราะห์ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่แสดงออกทางการเมืองเกี่ยวกับอักษรกาลกิณีในชื่อของคนไทยแต่ละกลุ่มอายุ ในบทที่ 5 และในชื่อของคนไทยแต่ละภาคในบทที่ 7 พบว่า ชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี ในเกือบทุกภาคมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏของชื่อที่เลี่ยงอักษรกาลกิณีลดลงจากกลุ่มอายุที่มากกว่าเล็กน้อย ก่อนที่จะมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวเพิ่มขึ้นในกลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี ตามลำดับ (ดูตารางและแผนภูมิประกอบจากแผนภูมิที่ 5.1 ตารางที่ 7.2, 7.15 และ 7.28) ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีในชื่อคนไทยนี้แม้จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นในชื่อคนที่สมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับก็ตามแต่หยุดชะงักหรือลดลงในชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี ก่อนที่จะเพิ่มขึ้นอีกในชื่อคนใหม่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในช่วงสมัยของการตั้งชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี หรือระหว่างปี พ.ศ. 2484-2503 นั้น การตั้งชื่อของคนไทยได้รับอิทธิพลจากนโยบายทางการเมืองในสมัยดังกล่าว แกรมสุข นุ่มนนท์ (2521 : 61) กล่าวถึงกรณีนโยบายของรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ในยุคปฏิวัติวัฒนธรรมในช่วง พ.ศ. 2485-2487 ไว้ว่า นอกจากรัฐบาลจะมีนโยบายให้คนไทยเปลี่ยนทั้งวัฒนธรรมการแต่งกาย การพูด และการกินอยู่แล้ว ส่วนหนึ่งยังมีนโยบายให้ประชาชนเลิกเชื่อโหราศาสตร์หรือไสยศาสตร์เพราะคนประเภทนี้เป็นคนขัดขวางการสร้างชาติเนื่องจากมีแต่เชื่อดวงดาว ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เหตุดังกล่าวจึงอาจทำให้ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาลดลงในช่วงสมัยดังกล่าวได้

อนึ่ง การที่ความหมายของชื่อที่เกี่ยวข้องกับเกียรติยศและอำนาจเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงสมัยนี้ด้วย (ดูตารางประกอบจากตารางที่ 6.11) ก็จากการมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการปรากฏเพียงร้อยละ 1 หรือ 2 ในชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 61-80 ปี มาเป็นมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวมากกว่าร้อยละ 10 ในชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี อาจมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากนโยบายเกี่ยวกับการตั้งชื่อโดยตรงของรัฐบาลในสมัยนี้ด้วย แคมสุข นุมนนท์ (2521 : 62) กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่า รัฐบาลยังบงการเข้าไปถึงการตั้งชื่อของบุคคลว่าชื่ออะไรสมควรเป็นชื่อผู้หญิง ชื่ออะไรสมควรเป็นชื่อผู้ชาย เช่น ออกคำสั่งให้ชื่อผลไม้ ดอกไม้ ผัก เป็นชื่อผู้หญิง ชื่ออาวุธ หรือคำที่มีความหมายแข็งกร้าว เป็นชื่อผู้ชาย ทำให้คนไทยจำนวนมากในสมัยนั้นต้องเปลี่ยนชื่อเพื่อให้เป็นอารยะตามที่รัฐบาลกำหนด และอาจเป็นเหตุให้การตั้งชื่อเด็กในช่วงสมัยนั้นใช้ความหมายดังกล่าวเพิ่มขึ้นด้วย

10.2.5 อิทธิพลของสื่อมวลชนกับการตั้งชื่อ

การตั้งชื่อของคนไทยโดยใช้เกณฑ์ตามตำราทักษานัน ได้รับอิทธิพลส่วนหนึ่งจากสื่อมวลชนโดยตรง จากการศึกษาพบว่า ชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี หรือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2504-2523 และชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี หรือชื่อที่ตั้งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2524-2543 เป็นชื่อที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยการเลี่ยงอักษรกาลกิณีมากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งนี้ สาเหตุสำคัญน่าจะมาจากการแพร่กระจายความรู้เกี่ยวกับตำราทักษาโดยผ่านสื่อมวลชน กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2509 บรรจบ พันธุเมธา ได้เขียนคอลัมน์ “ชื่อดี” ในนิตยสารสตรีสาร ซึ่งเป็นคอลัมน์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งชื่อ โดยใช้หลักเกณฑ์จากตำราทักษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 เสฐียรพงษ์ วรรณปก ก็ได้เขียนคอลัมน์ที่ให้ความรู้ดังกล่าวในนิตยสารแม่และเด็ก และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐตามลำดับ ทำให้คนไทยสนใจและเชื่อถือการตั้งชื่อเพื่อให้เกิดสิริมงคลโดยใช้ตำราทักษากันมากขึ้น

ปัจจุบันสื่อต่าง ๆ ก็ให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งชื่อให้เกิดสิริมงคลตามตำราทักษามากขึ้น และมีรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายมากขึ้นด้วย อาทิ คอลัมน์ในนิตยสาร หนังสือคู่มือการตั้งชื่อ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เป็นต้น จากผลการวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีแนวโน้มว่าชื่อคนไทยในสมัยต่อ ๆ ไปจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาโดยการเลี่ยงอักษรกาลกิณีมากขึ้น

นอกจากนี้สื่อมวลชนยังอาจมีอิทธิพลทำให้คนไทยในบางช่วงสมัยตั้งชื่อเลียนแบบดารา นักร้อง นักการเมือง บุคคลผู้มีชื่อเสียงต่าง ๆ เพราะชื่อบุคคลเหล่านั้นเป็นชื่อที่คุ้นหูเป็นที่รู้จักในสังคม ซึ่งผู้ที่ตั้งชื่ออาจคิดเลียนแบบเพื่อให้เด็กคนนั้นเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จหรือมีชื่อเสียงเหมือนผู้มีชื่อเสียงเหล่านั้น หรืออาจจะตั้งชื่อเลียนแบบชื่อตัวละครในนวนิยายหรือละครโทรทัศน์ เพราะเป็นชื่อที่ไพเราะ หรือต้องการให้ประสบความสำเร็จเหมือนตัวละครอีกด้วย อย่างไรก็ตามวิรัช ศิริวัฒนะนาวิณ (2544) พบว่า ครอบครัวที่มีพ่อแม่มีอายุมากกว่า 50 ปี จะตั้งชื่อลูกโดยการเลียนแบบชื่ออื่น ๆ ร้อยละ 2.91 และครอบครัวที่มีพ่อแม่มีอายุน้อยกว่า 50 ปี จะตั้งชื่อลูกโดยเหตุดังกล่าวเพียงร้อยละ 1.93 เท่านั้น และผู้วิจัยคิดว่าแม่ชื่อเหล่านั้นจะเกิดจากการเลียนแบบชื่อ

บุคคลอื่น แต่คงมิได้หมายความว่าชื่อของผู้มีชื่อเสียงทุกชื่อจะนำมาเขียนแบบโดยตั้งเป็นชื่อของผู้หนึ่งผู้ใดได้เสมอไป เพราะหากผู้ตั้งชื่อมีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาแล้ว ก่อนที่จะนำชื่อนั้นมาตั้งเป็นชื่อของบุคคลใด ผู้ตั้งชื่อก็คงต้องพิจารณาว่าชื่อนั้นไม่มีอักษรกาลกิณีประจำวันเกิดของบุคคลนั้น เพื่อให้ได้ชื่อที่เป็นสิริมงคลตามตำราทักษาด้วย ไม่ใช่คำนึงถึงเฉพาะการเขียนแบบอย่างเดียว

อนึ่ง นอกจากตำราทักษาแล้ว ปัจจุบัน สื่อมวลชนยังได้นำเสนอหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการตั้งชื่อให้เกิดสิริมงคลมากยิ่งขึ้น โดยอาจใช้ประกอบกันหลาย ๆ ตำรา อันอาจจะทำให้คนไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่มีรายละเอียดมากขึ้นและแตกต่างกันไป อันเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาต่อไป

10.2.6 ความเปลี่ยนแปลงของชื่อกับการแสดงความเป็นปัจเจกบุคคลและความสัมพันธ์ในครอบครัว

ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถปรากฏมากกว่าร้อยละ 10 ในชื่อคนไทยกลุ่มอายุ 1-20 ปี ในทุกภาค โดยชื่อคนไทยภาคเหนือในช่วงสมัยนี้เลือกใช้ความหมายนี้มากที่สุด ความหมายดังกล่าวสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่ว่าความรู้ความสามารถถือเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของชื่อบ้างที่สุด อันสอดคล้องกับความต้องการขั้นสูงสุดของมาสโลว์ตามหลักจิตวิทยาที่กล่าวไปแล้วในหัวข้อ 10.2.1 ความหมายดังกล่าวนี้ยังแสดงค่านิยมที่ยอมรับความเป็นปัจเจกบุคคลโดยพิจารณาจากความรู้ความสามารถของบุคคลซึ่งแตกต่างจากในสมัยก่อนมากขึ้นอีกด้วย การแสดงความเป็นปัจเจกบุคคลที่สะท้อนจากชื่อนี้ นอกจากจะแสดงออกทางความหมายดังกล่าวแล้ว ในด้านรูปคำก็พบว่ามีลักษณะที่สะท้อนความเชื่อนี้ด้วย กล่าวคือ พบชื่อที่มีลักษณะการสร้างศัพท์ที่แปลกหรือหรรหกว่าชื่อคนไทยสมัยเก่า เช่น “ชคัฑธาดา” หมายถึงพระพรหม “อนรรฆมนันท์” หมายถึงมีความรื่นเริงเกินที่จะประมาณ (อนรรฆ เป็นหน่วยศัพท์ที่หมายถึงเกินที่จะประมาณค่า และ นันท์ เป็นหน่วยศัพท์ที่หมายถึงความสุขความรื่นเริง ความยินดี) “ไวโรจน์ฤทธิ์” หมายถึงอำนาจอันรุ่งเรือง (ไวโรจน์ เป็นหน่วยศัพท์ที่หมายถึงรุ่งเรือง และ ฤทธิ์ เป็นหน่วยศัพท์ที่หมายถึงอำนาจ) เป็นต้น ในบางครั้งยังใช้รูปคำที่ไม่มีความหมายในภาษาไทยเพื่อสร้างลักษณะเด่นที่ตรงกับคำภาษาต่างประเทศ เช่น ริษา นาตาลิ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามชื่อเหล่านี้มักจะเลี่ยงอักษรกาลกิณีในชื่อด้วย สุภาพรณ ฌ บางช้าง (2527 : 108) ให้ความเห็นเกี่ยวกับชื่อสมัยปัจจุบันไว้ว่า “นิยมเป็นชื่อที่เก๋ ไม่ซ้ำแบบใคร ทันสมัย แปลก”

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่าชื่อคนสมัยปัจจุบันคือในกลุ่มอายุ 1-20 ปี เริ่มใช้ศัพท์ที่เรียบง่าย มีวิธีการสร้างศัพท์แบบธรรมดาโดยใช้คำไทยด้วย โดยเฉพาะชื่อคนภาคกลาง อาทิ ทอฝัน ปอแก้ว น้ำฝน เกื้อใจ โรมรัน และเผ่าเพชร เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อที่มีลักษณะเป็นศัพท์หรรหามีวิธีการสร้างศัพท์ที่ซับซ้อนอาจจะมีมากจนเป็นชื่อธรรมดาที่พบได้ทั่วไป คนสมัยใหม่จึงหันกลับไปใช้ชื่อที่มีรูปคำธรรมดาอันเป็นชื่อที่แปลกในสมัยปัจจุบันกันมากขึ้น และผู้วิจัยคิดว่าชื่อ

ที่มีรูปคำดังกล่าวจะเพิ่มมากขึ้นในชื่อคนสมัยที่ใหม่ขึ้นด้วย ทั้งนี้เพื่อแสดงความเป็นปัจเจกบุคคลที่แตกต่างจากคนทั่วไปในสังคม

อนึ่ง แม้ชื่อคนในสมัยปัจจุบันจะสะท้อนความเป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้นโดยแสดงออกทั้งทางการใช้รูปคำและความหมายดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าชื่อคนไทยกลับแสดงความสัมพันธ์กับชื่อพ่อแม่มากขึ้นตามลำดับ ดังผลการวิเคราะห์ในบทที่ 5 และ 7 ซึ่งนอกจากจะสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีตามตำราทักษาอันได้รับอิทธิพลมาจากการตั้งพระนามเจ้านายดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยยังคิดว่าส่วนหนึ่งอาจเป็นการแสดงความผูกพันกับคนในครอบครัวเพื่อหาความเชื่อมั่นทางจิตใจท่ามกลางสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วด้วย ดังนั้นแม้ลักษณะของชื่อส่วนหนึ่งจะแสดงความเป็นปัจเจกบุคคลแต่ก็ยังคงมีวิธีแสดงความสัมพันธ์ไว้ส่วนหนึ่งด้วย

10.3 ข้อเสนอแนะ

หลังจากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยคิดว่ายังมีหัวข้อที่น่าสนใจในการทำวิจัยต่อไป ดังนี้

10.3.1 น่าจะศึกษาเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลและกาลกิณีที่สะท้อนจากชื่ออื่น ๆ อาทิ ชื่อพรรณไม้ และชื่อสัตว์ เป็นต้น เนื่องจากสังคมปัจจุบันมักกล่าวถึงสิริมงคลและกาลกิณีมากขึ้นและมักจะตั้งชื่อหรือเปลี่ยนชื่อสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เป็นสิริมงคลเพิ่มมากขึ้นด้วย

10.3.2 น่าจะศึกษาเรื่องความเชื่อต่าง ๆ ที่สะท้อนจากชื่อของกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ หรือศึกษาในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหาลักษณะร่วมของความเชื่อที่สะท้อนจากชื่อของกลุ่มคนไททั้งในและนอกประเทศ อันจะทำให้เห็นวัฒนธรรมและโลกทัศน์ของคนไทยมากขึ้น

10.3.3 น่าจะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความหมายของชื่อกับตัวแปรอื่น ๆ อาทิ อาชีพ การศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น

10.3.4 น่าจะศึกษาวิเคราะห์ชื่อของเพศหญิงและชาย เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อเกี่ยวกับตำราทักษาที่ระบุว่าชื่อผู้หญิงควรเป็นศรี และชื่อผู้ชายควรเป็นเดช อันจะทำให้เห็นกระบวนการตั้งชื่อและความเชื่อตามตำราทักษาที่ละเอียดลึกซึ้งขึ้น

10.3.5 น่าจะศึกษากลวิธีการตั้งชื่อของคนไทยโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ เพื่อแสดงให้เห็นรายละเอียด เนื้อหาความเชื่อต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบกันในการตั้งชื่อ เนื่องจากปัจจุบันสื่อแขนงต่าง ๆ ได้เสนอหลักเกณฑ์อื่น ๆ ในการตั้งชื่อที่นอกเหนือจากตำราทักษาอีกหลายเกณฑ์

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เกษม บุญศรี. 2507. *พุทธมงคล เล่ม 1*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. 2537. *ชีวิตไทยชุดสมบัติตายาย*. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำคุรุสภา.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. 2538. *ชีวิตไทย ชุดบุษบาพญาแถน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คมเนตร เชษฐพัฒน์พานิช, บรรณาธิการ. 2540. *ความเชื่อพื้นบ้านล้านนา : ถ่ายทอดจากประสบการณ์ของท่านผู้รู้ในท้องถิ่น*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จริญญา ธรรมาโชโต. 2539. “การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทย.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จริญศรี มูลสวัสดิ์. 2535. “การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของชาวล้านนาจังหวัดเชียงราย.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จวน อุฏฐายี. สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช. 2534. *มงคลในพระพุทธศาสนา*. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- จารุณี กองพลพรหม. 2523. *รายงานผลการวิจัยโลกทัศน์ : วรรณกรรมพื้นบ้านหมู่บ้านขามธาตุขอนแก่น*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุบุตร เรืองสุวรรณ. 2526. *ของดีอีสาน (ภาคสอง)*. กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภณการพิมพ์.
- จารุวรรณ ธรรมวัตร. 2527. *คติชาวบ้านอีสาน*. กรุงเทพฯ : อักษรวัฒนา.
- จารุวรรณ ธรรมวัตร. 2531. *ภูมิปัญญาแห่งอีสาน : รวมบทความอีสานคดีศึกษา*. มหาสารคาม : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. 2516. *บทละครเรื่องเงาะป่า และประชุมโคลงสุภาษิตพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชมพูนุช โพธิ์ทองคำ. 2541. “การตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงโป ตำบลสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี” *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวินทร์ สระคำ และ จำลอง สารพัฒน์. 2538. *พจนานุกรม บาลี-ไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์ปริ้นท์ติ้ง จำกัด.

ชัชวาล ทองดีเลิศ, บรรณาธิการ. 2542. *สืบสานตำนาน สืบต่อลมหายใจแผ่นดิน*. เชียงใหม่ : มิ่งเมือง.

คนุพล ไชยสินธุ์. 2537. จะล่า : คติเงื่อนไขเชิงห้า” ใน *ชีวิตไทยชุดบูชาพญาแถน*, หน้า 209-217.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

คำ อหังโก, พระสมุห์. 2506. *คำร่าคำมกักรั่มหาทักษาพยากรณ์*. พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ

รองเสวก นายพลพ่าห์ หุ้มแพร (มาศ บุนนาค) และนางประไพ บุคควณิช (ประไพ บุนนาค)

12 ธันวาคม 2526.

เต็ม วิชาคย์พจนกิจ. 2530. *ประวัติศาสตร์อีสาน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์.

ถาวร ลิกขโกศล. 2537. *ชื่อและแซ่ของคนจีน*. สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

แถมสุข นุ่มนนท์. 2521. *การปกครองและสังคมไทย*. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เทพ สุนทรสารทูล. 2541. *มงคลนาม*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ดวงแก้ว.

เทพย์ สารีบุตร. 2506. *โหราศาสตร์ในวรรณคดี*. พระนคร : โรงพิมพ์เจริญธรรม.

น้องนุช มณีอินทร์. 2543. “การปรับเปลี่ยนของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นันทนา รณเกียรติ. 2531. ลักษณะการตั้งชื่อเล่นของคนไทย. *ภาษาและภาษาศาสตร์* 6.

นิเทศ ดินณะกุล. 2544. *การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : โครงการผลิตตำราและ

เอกสารการสอน คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรจบ พันธุเมธา. 2512. *ชื่อดี (เล่มที่สอง)*. กรุงเทพฯ : สตรีสาร.

บรรจบ พันธุเมธา. 2521. *ชื่อดี*. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์.

บุญยัง ชุมศรี และ ชรินทร์ แจ่มจิตต์. 2542. ชื่อ ใน *สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ เล่ม 4*, หน้า

1898-1902. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.

ปภัสระเมธี. 2541. *คู่มือตั้งชื่อลูกกรีก เปลี่ยนชื่อให้เป็นมงคลตามหลักทักษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

ฤกษ์งามยามดี.

ประคอง นิมมานเหมินท์ และทรงศักดิ์ ปรารังค์วัฒนากุล, บรรณาธิการ. 2521. *ตำนานไทยคดี*. เชียงใหม่ :

ศูนย์หนังสือเชียงใหม่.

ประชากิจจักรจักร, พระยา. 2516. *พงสาวดาร โยนก*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : คลังวิทยา.

ประชุมพงสาวดาร เล่ม 4. 2506. (*ประชุมพงสาวดารภาคที่ 4 ตอนปลาย และภาคที่ 5*). กรุงเทพฯ :

องค์การค้ำของคุรุสภา.

ประชุมพงศาวดาร เล่ม 9. 2506. (ประชุมพงศาวดารภาคที่ 9 ตอนปลาย และภาคที่ 10 ตอนต้น).

กรุงเทพฯ : องค์การค้าของคุรุสภา.

ประชุม ชุ่มเพ็งพันธุ์. 2523. พื้นฐานวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้. ชีวิตไทยปักษ์ใต้ ชุดที่ 4. กรุงเทพฯ :

กรุงสยามการพิมพ์.

ประชุม ชุ่มเพ็งพันธุ์. 2544. วิถีชีวิตชาวใต้ ประเพณีและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.

ประชุม ชุ่มเพ็งพันธุ์. 2544. สัตว์มงคลจีน. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.

ประพนธ์ เรืองณรงค์. 2527. สมบัติไทยมุสลิมภาคใต้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.

ประพนธ์ เรืองณรงค์. 2539. ชื่อทางภาคใต้ในภาษามลายู. ศิลปวัฒนธรรม (พฤษภาคม) : 148-152.

ประพนธ์ เรืองณรงค์. 2540. นุหงาปัตตานี. กรุงเทพฯ : มติชน.

ประพิช สุทนต์. 2513. คัมภีร์ทักษาเจ้าฟ้า. กรุงเทพฯ : เกษมบรรณกิจ.

ประสิทธิ์ กิตติสิทโธ. 2533. ทฤษฎีการตั้งชื่อ. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ประเสริฐ ชัยพิกุลิต. 2528. ชื่อและแซ่สกุลของลิซอ. ข่าวสารสถาบันวิจัยชาวเขา (เมษายน-มิถุนายน) : 25-34.

ประเสริฐ เข้มกลิ่นฟุ้ง และคนอื่น ๆ. 2538. สังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราณี ขวัญแก้ว. 2523. ประเพณีการทำขวัญเด็กของชาวปักษ์ใต้. ชีวิตไทยปักษ์ใต้ ชุดที่ 4.

กรุงเทพฯ : กรุงสยามการพิมพ์.

ปราณี ศิริธร ณ พัทลุง. 2538. เพ็ชรล้านนา 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : ผู้จัดการศูนย์ภาคเหนือ.

ปราณี ศิริธร ณ พัทลุง. 2538. เพ็ชรล้านนา 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : ผู้จัดการศูนย์ภาคเหนือ.

ปรีชา นุ่นสุข. 2523. ประเพณีเกี่ยวกับการเกิดของชาวปักษ์ใต้. ชีวิตไทยปักษ์ใต้ ชุดที่ 4. กรุงเทพฯ :

กรุงสยามการพิมพ์.

ปรีชา พิณทอง. 2510. ภาษิตโบราณอีสาน. อุบลราชธานี : โรงพิมพ์ศิริธรรม.

ปรีชา พิณทอง. 2528. ไขภาษิตโบราณอีสาน. อุบลราชธานี : โรงพิมพ์ศิริธรรม.

เป็ลดิเยร์, อนาโตล โรเจอร์. 2531. อดองเจ้าสามลอ. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และสถาบันฝรั่งเศสแห่งบูรพาทิศ.

่องพันธุ์ มณีรัตน์ และคนอื่น ๆ. 2539. ความสามารถกับโชคความ. เอกสารการสอนชุดวิชา

แนวคิดไทย หน่วยที่ 7-15. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

พ.สุวรรณ. 2528. ตั้งชื่อดีมีสุข. กรุงเทพฯ : สร้อยทอง.

พรศักดิ์ พรหมแก้ว, บรรณาธิการ. 2534. *พินบ้านพินเมืองถิ่น ไทยทักษิณ*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์
พริ้นติ้งกรุ๊ป.

พระเทพสิทธิมนี. 2526. *มงคล 38*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิปัสณาการ.

พระอริยานุวัตร เขมจารีเถระ. 2527. *วิถีชีวิตชาวอีสานในวรรณคดี ใน สมบัติอีสานใต้ ครั้งที่ 3*. กัตัญญ
ชูชื่น, บรรณาธิการ. หน้า 203-209. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

พลูหลวง. 2511. *เคล็ดลับในการให้ฤกษ์และการตั้งชื่อ*. พระนคร : โรงพิมพ์ศิวิลเสรม.

พลูหลวง. 2534. *เคล็ด ลาง อาถรรพ์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.

พลูหลวง. 2534. *หยิน-หยางภูมิพยากรณ์ และฮวงจุ้ย*. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.

พลูหลวง. 2540. *คติสยาม*. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.

พิทยา สายหู. 2539. *บูรณาการแนวคิดไทย. เอกสารการสอนชุดวิชาแนวคิดไทย หน่วยที่ 7-15*.

พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พันธุรักษาราชเดช, ขุน. 2523. *ความเชื่อทางไสยศาสตร์ของชาวปักษ์ใต้. ชีวิตไทยปักษ์ใต้ ชุดที่ 4*.

กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.

พิชญเทพวงศ์. 2527. *ตำราพรหมชาติ*. กรุงเทพฯ : สมเจตน์การพิมพ์.

ไพฑูรย์ มีกุล. 2517. *การปฏิรูปการปกครองมณฑลอีสาน พ.ศ. 2436-2453*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

คุรุสภาลาดพร้าว.

ภัททิยา อิมเรวัต. 2540. *“การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมด้านความเชื่อและขนบธรรมเนียมประเพณี.”*

ภาษาและวัฒนธรรม (มกราคม-มิถุนายน) : 5-12.

ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2520. *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาณุทรศน์. *ไม่ระบุปี*. *นามมงคลเพื่อชีวิตยุคโลกาภิวัตน์*. กรุงเทพฯ : สายทิพย์.

มณี พยอมยงค์. 2529. *ประเพณีสิบสองเดือนล้านนาไทย*. เชียงใหม่ : ส. ทรัพย์การพิมพ์.

มหาวิรวงศ์, สมเด็จพระ. (ติสสมหาเถระ). 2515. *พจนานุกรมภาคอีสาน-ภาคกลาง*. พระนคร : ไทยวัฒนา

พานิช

มัลลิกา คณานุรักษ์. 2530. *“คำนำหน้าชื่อชาวไทยมุสลิมภาคใต้.”* รวมเรื่องน่ารู้. กรุงเทพฯ :

โอเดียนสโตร์.

มารค ตามไท. 2527. *“ความเชื่อกับความเป็นเหตุผล.”* ธรรมศาสตร์ (มีนาคม) : 136-144.

ยศ สันตสมบัติ. 2540. *มนุษย์กับวัฒนธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ยอดธง ทับทิวไม้. 2534. *โหราศาสตร์วิทยาการแห่งความอัปยศ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ตะวันออก.
- รัตติยา สาและ. 2542. *ตั้งชื่อ : วัฒนธรรมไทยพุทธ. สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ไทยภาคใต้ เล่มที่ 6*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2531. *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- เรื่องเดช ปันเขื่อนขันธ์. 2538. *การศึกษาชื่อสถานที่ภาษาไทยและภาษาจีนในประเทศไทย. ภาษาและวัฒนธรรม. (กรกฎาคม-ธันวาคม)*.
- ล้อม เฟื่องแก้ว. 2542. *ฤกษ์ : ความหมายทางโหราศาสตร์. สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ไทยภาคใต้ เล่มที่ 14*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- ล้อม เฟื่องแก้ว. 2545. *ดาวประจำเมืองนคร*. กรุงเทพฯ : สายธาร.
- ว.เงินประดิษฐ์. 2540. *การตั้งชื่อตามพจนานุกรม*. กรุงเทพฯ : หอสมุดกลาง 09.
- ว.เงินประดิษฐ์. 2540. *ตั้งชื่อให้เป็นมงคล*. กรุงเทพฯ : หอสมุดกลาง 09.
- วนิดา เจริญสุข. 2532. “*นามสกุลของคนไทยเชื้อสายจีน : การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์*.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรางคณา สว่างตระกูล. 2539. “*การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร*.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิชาการ, กรม. 2511. *สัทกฤต-ไท-อังกฤษ อภิธาน*. กรุงเทพฯ : องค์การค้าของคุรุสภา.
- วิชาการ, กรม. 2543. *โคลง โลกนิติ พระนิพนธ์สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาเดชาดิศร*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิเชียร ณ นคร. 2531. *รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาถิ่นกำเนิดบ้านในจังหวัดนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช : ศูนย์วัฒนธรรมภาคใต้ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช*.
- วิภัทรินทร์ ประพันธ์ศิริ. 2535. “*คำเรียกญาติในภาษาคำเมือง : การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์*.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมล คำศรี. 2542. *ภูมิปัญญาถิ่นนครศรีธรรมราชจากถ้อยคำสำนวนและภาษิต. คติชนกับคนไทย-ไท รวมบทความทางด้านคติชนวิทยาในบริบททางสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โครงการตำรา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิรัช ศิริวัฒนะนาวิน. 2544. “การศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรีเลา เกษพรหม. 2518. *ประเพณีชีวิตคนเมือง*. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์มิ่งเมือง.
- ศรีเลา เกษพรหม. 2541. “อุบาทว์/ชีวิต.” เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “องค์ความรู้
เรื่องชีวิตในล้านนา” ณ ห้องประชุมสถาบันราชภัฏ จังหวัดลำปาง วันที่ 31 กรกฎาคม 2541.
(เอกสารอัดสำเนา).
- ศรีศักร วัลลิโภดม. 2543. *ทัศนะนอกรีต : สังคม-วัฒนธรรม ปัจจุบันผันแปร*. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.
- ศรีศักร วัลลิโภดม. 2545. *กฎหมายตราสามดวงกับความเชื่อของไทย*. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.
- สิราพร ณ ถลาง. 2542. *ตำนานสร้างโลกของชนชาติไทย : ตัวอย่างการศึกษาวัฒนธรรมจากตำนาน.
คติชนกับคนไทย-ไท รวมบทความทางด้านคติชนวิทยาในบริบททางสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิลปากร,กรม. 2533. *เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน*. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม วัดพระธรรมกาย. 2527. *ธรรมทายาท*. กรุงเทพฯ : นิวไวด์เคการพิมพ์.
- ศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2529. *เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องสถานภาพ
ล้านนาคดีศึกษา*. ณ โรงแรมเชียงใหม่ฮิลล์ 22-24 สิงหาคม 2529. (เอกสารอัดสำเนา).
- ส. พลายน้อย. 2537. *พีชพรรณไม้มงคล*. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- ส. วัฒนเสรษฐ. 2510. *ปทานุกรมการตั้งชื่อ+นามสกุล*. พระนคร : เกษมบรรณกิจ.
- สงวน โชติรัตน์. *ไม่ระบุปี*. *ตำราพิธีสงฆ์และอุบาทว์แบบพื้นเมืองเหนือ*. เชียงใหม่ : ประเทืองวิทยา.
- สงวน โชติรัตน์. 2517. *ประเพณีล้านนาไทยและพิธีกรรมต่าง ๆ*. เชียงใหม่ : ประเทืองวิทยา.
- สถาบันทักษิณคดีศึกษา. 2525. *พจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ 2525*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- สมชาย วิริจินดา และ เลี้ยว อัลดิง วอน เกอซา. 2534 “การตั้งชื่อของชาวอาข่า กับ ระบบการบริหาร
ราชการของไทย.” *จดหมายเหตุชีวิตบนดอย (กันยายน-ธันวาคม)* : 5-13.
- สมเจตน์ แสงคำ ณ เวียงคำพู่. 2545. *ตั้งชื่ออย่างไรให้เป็นเศรษฐี*. กรุงเทพฯ : กู๊ดมอร์นิง.
- สนั่น ธรรมธิ. 2544. *มื่อจันทร์-วันดีของดีแห่งโบราณจารย์ ล้านนา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่ :
หจก.เชียงใหม่พิมพ์สวย
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2527. “ความเชื่อและมนุษย์.” *ร่วมพฤษภ (เมษายน)* : 14-19.
- สาร สาระพัสนันท์. 2528. *นิทานพื้นบ้านอีสาน 108 เรื่อง*. เลข : ศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูเลย.
- สารประเสริฐ, พระ. 2538. *โลกธาตุ*. กรุงเทพฯ : คณะอนุกรรมการจัดทำเอกสารและบทความสดุดี
บุคคลสำคัญ สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ.

- สายทิพย์ นุกุลกิจ. 2533. *วรรณคดีเกี่ยวกับชนบประเพณี*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2527. *พจนานุกรมภาษาถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- สำราญ นักรเรียน. 2545. *คำราตั่งชื่อตามวัน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาฯ.
- สุจริตถักษณ์ ดิผดุง และวชิราภรณ์ วรรณดี. 2544. *ชื่อหมู่บ้านในภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย : การศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุจิตต์ วงษ์เทศ. 2543. *เบิ่งสังคัมและวัฒนธรรมอีสาน*. กรุงเทพฯ : มติชน.
- สุเทพ ศรีลาบุษ. 2537. *จีนบ้านใหม่ (เลิงปะเตียะทะไม)* ใน *ชีวิตไทยชุดบุษชาพญาแถน*, หน้า 168-175. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุธีวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. 2542. *ความเชื่อของชาวภาคใต้. สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคใต้ เล่มที่ 2*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- สุธีวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. 2542. *ความเชื่ออันเนื่องแต่ลัทธิและศาสนาของชาวใต้. สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคใต้ เล่มที่ 1*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- สุธีวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. 2542. *นามสถานในภาคใต้. สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคใต้ เล่มที่ 8*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- สุธีวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. 2542. *ปัตตานี : ศูนย์กลางวัฒนธรรมภาคใต้ตอนล่าง. คติชนกับคนไทย-ไทรวมบทความทางด้านคติชนวิทยาในบริบททางสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพรรณ ณ บางช้าง. 2527. *การใช้ภาษาในการตั้งชื่อคนไทย*. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ สภาอนันท์ และเนื่องน้อย บุญเนตร. 2542. *คำ : ร่องรอยความคิด ความเชื่อไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณี ดาวสดใส. 2530. “การวิเคราะห์จิตรกรรมเงินสมัยราชวงศ์ช่งเชิงปรัชญา.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสฐียรพงษ์ วรรณปก. 2524. *ชื่อนั้นสำคัญไฉน*. กรุงเทพฯ : ปิยะสาส์น.
- เสฐียรพงษ์ วรรณปก. 2535. *คู่มือการตั้งชื่อลูก*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : แปลนพับลิชชิง.
- เสฐียรพงษ์ วรรณปก. 2539. *ศาสตร์แห่งการตั้งชื่อ. ศาสตร์แห่งโหรา* 2540. กรุงเทพฯ : มติชน.

- เสฐียรพงษ์ วรรณปก. 2543. *จะตั้งชื่อบุตรหลานอย่างไร*. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- โสภณา ศรีจำปา. 2529. “วัฒนธรรมการตั้งชื่อและการเรียกชื่อของชาวเวียดนาม.” ภาษาและวัฒนธรรม (กรกฎาคม-ธันวาคม) : 99-109.
- โสภณา ศรีจำปา. 2540. “ชื่อนอนในกรุงเทพมหานคร.” ภาษาและวัฒนธรรม (มกราคม-มิถุนายน) : 97-108.
- โสฬสเวท. 2525. *มงคลนามและการตั้งชื่อ*. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.
- ห้องโหราศรัทธาโพธิ์. 2532. *ปฏิทินโหรา 150 ปี (ตั้งแต่พ.ศ. 2425-2575)*. กรุงเทพฯ : อำนวยสาส์น.
- โหราจารย์. 2544. *หลักเกณฑ์การตั้งชื่อและกราฟทำนายชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : เสริมวิทย์บรรณาการ.
- อนุমানราชชน, พระยา. 2515. *วัฒนธรรม*. นครหลวงฯ : บรรณาการ.
- อนุমানราชชน, พระยา. 2539. *ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตแต่งงาน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สยาม.
- อนุমানราชชน, พระยา. 2539. *ประเพณีเนื่องในการเกิด*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สยาม.
- อนุমানราชชน, พระยา. 2539. *ประเพณีเนื่องในการสร้างบ้านปลูกเรือน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สยาม.
- อภิศักดิ์ โสมนินทร์. 2534. *โลกทัศน์อีสาน*. กาลสินธุ์ : โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- อมรา ประดิษฐ์รัฐสินธุ์. 2529. “ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม.” ศาสตร์แห่งภาษา ฉบับที่ 6.
- อมรา ประดิษฐ์รัฐสินธุ์. 2533. “ลักษณะสำคัญบางประการในวัฒนธรรมไทยที่แสดงโดยคำเรียกญาติ.” ภาษาและวรรณคดีไทย ปีที่ 7 ฉบับที่ 1.
- อมรา ประดิษฐ์รัฐสินธุ์. 2541. *ภาษาศาสตร์สังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา พงศาพิชญ์. 2533. *วัฒนธรรม ศาสนา และชาติพันธุ์ : วิเคราะห์สังคมไทยแนวมานุษยวิทยา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม รุ่งเรืองศรี. 2528. *วรรณกรรมล้านนา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : โครงการตำรามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุดม รุ่งเรืองศรี. 2534. *พจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. 2534*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง.
- อุดม หนูทอง. *ไม่ระบุปี*. วรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้ ประเภทนิทานประโลมโลก. สงขลา : โครงการศูนย์ส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมภาคใต้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาษาอังกฤษ

- Blum, Susan D. **1997**. "Naming Practices and the Power of Words in China." *Language and Society* 3 : 357-379.
- Boas, F. **1964**. "On Geographical Names of the kwakiutl Indians." In Hymes. 171-176.
- Davids, T.W. Rhys., and Stede, William. **1972**. *The Pali Text Society's Pali-English Dictionary*. 6th ed. London : The Pali Text Society.
- Dunkling, Leslie. **1993**. *The Guinness Book of Names*. 6th ed. Middlessex : Guinness Publishing.
- Frake, Charles O. **1980**. *Language and Cultural Description Essays*. Standford : Standford University Press.
- Hymes, R. **1964**. *Language in Culture and Society*. New York : Harper & Row.
- Rymes, Betsy. **1996**. "Naming as Social Practice : The Case of Little Creeper from Diamond Street." *Language and Society* 2 : 237-260.
- Sturtevant, William C. 1964. Studies in Ethnoscience. In A Kimball Rommy and Ray Goodwin D. Andradl (ed.). pp. 99-131.
- Suzman, Susan M. **1994**. "Names as Pointer : Zulu Personal Naming Practices." *Language and Society* 2 : 253-272.
- Tan Chee Beng. **1975**. *The Yao Naming System, From Farmer in the Hills : Upland Peoples of North Thailand*. Malaysia : University Sains Malaysia.
- Williams, Monier Monier, Sir. **1999**. *Sanskrit-English Dictionary*. 15th ed. Delhi : Motilal Banarsidass.

สัมภาษณ์

- ประกอบ ไปล์มะเริง. สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2544.
- พระครูไพศาลสมณกิจ. สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2544.
- พระสุริย์พันธ์์ อาทิจจวังโส. สัมภาษณ์, 2 พฤษภาคม 2544.
- ศรีเลา เกษพรหม. สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2544.
- เสฐียรพงษ์ วรรณปก. สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2545.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติ

ชื่อบุคคล พ.ศ. 2505

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2505

เป็นปีที่ 17 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยชื่อบุคคล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
ร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. 2505”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติชื่อนานนามสกุล พระพุทธศักราช 2456
- (2) พระราชกำหนดชื่อนานนามสกุลเพิ่มเติม พระพุทธศักราช 2465
- (3) พระราชบัญญัติชื่อนานนามสกุล (ฉบับที่ 2) พระพุทธศักราช 2481
- (4) พระราชบัญญัติชื่อนานนามสกุล (ฉบับที่ 2) พระพุทธศักราช 2484

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“ชื่อตัว” หมายความว่า ชื่อประจำบุคคล

“ชื่อรอง” หมายความว่า ชื่อประกอบถัดจากชื่อตัว

“ชื่อสกุล” หมายความว่า ชื่อประจำวงศ์สกุล

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนท้องที่ นายทะเบียนจังหวัด หรือนายทะเบียนกลาง

ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ผู้มีสัญชาติไทยต้องมีชื่อตัวและชื่อสกุล และจะมีชื่อรองก็ได้

มาตรา 6 ชื่อตัวหรือชื่อรองต้องไม่พ้อง หรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย พระนามของพระราชินี หรือราชทินนามและต้องไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

มาตรา 7 ผู้ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ หรือผู้เคยได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ แต่ได้ออกจากบรรดาศักดิ์นั้นโดยมิได้ถูกลด จะใช้ราชทินนามตามบรรดาศักดิ์นั้นเป็นชื่อตัวหรือชื่อรองก็ได้

มาตรา 8 ชื่อสกุลต้อง

- (1) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี
- (2) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับราชทินนาม เว้นแต่ราชทินนามของตน ของผู้บุพการี หรือของผู้สืบสันดาน
- (3) ไม่ซ้ำกับชื่อสกุลที่ได้รับพระราชทานจากพระมหากษัตริย์ หรือชื่อสกุลที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว
- (4) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย
- (5) มีพยัญชนะไม่เกินกว่าสิบพยัญชนะ เว้นแต่กรณีใช้ราชทินนามเป็นชื่อสกุล

มาตรา 9 ผู้มีสัญชาติไทยผู้ใดประสงค์จะจดทะเบียนตั้งชื่อสกุล ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ ในท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

เมื่อนายทะเบียนท้องที่พิจารณาเห็นว่า ชื่อสกุลที่ขอตั้งนั้น ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้เสนอต่อไปตามลำดับจนถึงนายทะเบียนกลาง เมื่อได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนกลางแล้ว ให้นายทะเบียนท้องที่รับจดทะเบียนชื่อสกุลนั้น และออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนเป็นชื่อสกุลให้แก่ผู้ขอ

การปฏิบัติการตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 10 ชื่อสกุลที่ได้จดทะเบียนโดยชอบด้วยกฎหมายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเสมือนว่าได้จดทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 11 ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุล จะอนุญาตให้ผู้มีสัญชาติไทยผู้ใดร่วมใช้ชื่อสกุลของตนได้ โดยยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ ในท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

การอนุญาตตามมาตรานี้ จะสมบูรณ์ต่อเมื่อนายทะเบียนท้องที่ได้ออกหนังสือสำคัญแสดงการอนุญาตให้ชื่อสกุลให้แก่ผู้ที่จะใช้ชื่อสกุลนั้น

มาตรา 12 หญิงมีสามี ให้ใช้ชื่อสกุลของสามี

มาตรา 13 หญิงหม้ายโดยการหย่า ให้กลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตน

มาตรา 14 หญิงหม้ายโดยความตายของสามี ให้ใช้ชื่อสกุลของสามี

มาตรา 15 ผู้อุปการะเลี้ยงดูเด็ก หรือเจ้าของสถานพยาบาล สถานสงเคราะห์ หรือสถานอุปการะเลี้ยงดูเด็ก ประสงค์จะจดทะเบียนตั้งชื่อสกุลของเด็กซึ่งตนอุปการะเลี้ยงดู หรือเด็กแห่งสถานดังกล่าวซึ่งมีสัญชาติไทย แต่ไม่ปรากฏชื่อสกุลใช้ร่วมกันหรือแยกกัน ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้อุปการะเลี้ยงดูมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรหรือที่สถานดังกล่าวตั้งอยู่ และให้นำความในวรรคสอง และวรรคสามของมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 16 ผู้มีชื่อตัวหรือชื่อรองอยู่แล้วประสงค์จะเปลี่ยนชื่อตัวหรือชื่อรอง ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ ในท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร เมื่อนายทะเบียนท้องที่เห็นว่าชื่อตัว หรือชื่อรองที่ขอเปลี่ยนใหม่นั้นไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้อนุญาตและออกหนังสือสำคัญแสดงการเปลี่ยนชื่อให้

มาตรา 17 ผู้มีชื่อสกุลอยู่แล้วประสงค์จะตั้งชื่อสกุลใหม่ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ ในท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และให้นำความในวรรคสอง และวรรคสามของมาตรา 9 มาบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา 18 ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งไม่รับจดทะเบียนชื่อสกุล ผู้ขอจดทะเบียนชื่อสกุลมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งโดยยื่นอุทธรณ์ต่อนายทะเบียนท้องที่

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 19 ผู้ใดประสงค์จะใช้ราชทินนามของตน ของผู้บุพการีของผู้สืบสันดานเป็นชื่อสกุล ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ ในท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร แล้วให้นายทะเบียนท้องที่นั้นเสนอต่อไปตามลำดับจนถึงนายทะเบียนกลาง

มาตรา 20 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนกับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

(79 ร.จ. 5 ตอนที่ 104 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2505)

อัตราค่าธรรมเนียม

- (1) การออกหนังสือสำคัญแสดงการเปลี่ยนชื่อตัวหรือชื่อรองฉบับละ 25 บาท
- (2) การออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนตั้งหรือเปลี่ยนชื่อสกุล ฉบับละ 50 บาท
- (3) การออกใบแทนหนังสือสำคัญตาม (1) หรือ (2) ฉบับละ 5 บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่การจดทะเบียนการขอเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล และการขอร่วมชื่อสกุล ตามกฎหมายเดิม ยังไม่เป็นความสะดวก และไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเสียใหม่ เพื่อให้ได้รับความสะดวกรวดเร็ว และเป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่มา : ประสิทธิ์ กิตติสิทโธ, 2533. *ทฤษฎีการตั้งชื่อ*. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ความรู้เกี่ยวกับค่าสถิติ ไค สแควร์ (Chi Square, X^2)¹

ไค สแควร์ เป็นสถิติพื้นฐานที่ใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรประเภทกลุ่มด้วยกันโดยมีข้อสมมติพื้นฐานว่า แต่ละกลุ่มชั้นของตัวแปรอิสระไม่มีผลแตกต่างกันต่อตัวแปรตาม เช่น กลุ่มชนชั้นหรือฐานะของบิดามารดากับการศึกษาของบุตร และการสุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่มชนชั้นเป็นการสุ่มตัวอย่างกระจาย (random sample) ไม่ขึ้นอยู่กับการศึกษาของบุตร

จากข้อสมมติข้างต้น ถ้าแต่ละกลุ่มชนชั้นไม่มีผลแตกต่างกันในด้านการศึกษาของบุตร บุตรที่มาจากแต่ละกลุ่มชนชั้นจะได้รับการศึกษาในระดับต่าง ๆ ในอัตราส่วนที่เท่ากัน ความแตกต่างในอัตราส่วนที่ปรากฏในตารางข้อมูลอาจเป็นเพียงความแตกต่างโดยบังเอิญ หรือเป็นความแตกต่างที่แท้จริงก็ได้ ซึ่งหากไม่มีการทดสอบด้วย ไค สแควร์แล้ว อาจหาข้อยุติไม่ได้ สมมติว่าข้อมูลเป็นดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ชนชั้นบิดากับการศึกษาของบุตร

การศึกษา	ชนชั้น			รวม
	ต่ำ	กลาง	สูง	
วิทยาลัย	5	45	50	100
มัธยมศึกษา	50	110	40	200
ประถมและต่ำกว่า	45	145	10	200
รวม	100	300	100	500

จากตารางที่ 1 หากสมมติว่าชนชั้นของบิดาไม่มีผลต่อการศึกษาของบุตร บุตรที่มาจากแต่ละชนชั้นควรจะจบการศึกษาในระดับต่าง ๆ ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คือ 100 : 200 : 200 หรือ 1 : 2 : 2 (ดูจากยอดรวมด้านข้างของตาราง) หรือคิดเป็นร้อยละ 20, 40 และ 40 ของตัวอย่างจะจบการศึกษาในระดับวิทยาลัย มัธยมศึกษา และประถมศึกษาตามลำดับ อัตราส่วนข้อมูลที่คาดหวังหากชนชั้นของบิดาไม่มีผลต่อการศึกษาของบุตร แสดงได้ดังตารางที่ 2 ต่อไปนี้

¹ ดัดแปลงจาก สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ.2535. สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ตาราง 2 ชั้นชั้นบิดากับการศึกษาของบุตร (ข้อมูลคาดหวัง)

การศึกษา	ชั้นชั้น			รวม
	ต่ำ	กลาง	สูง	
วิทยาลัย	20	60	20	100
มัธยมศึกษา	40	120	40	200
ประถมและต่ำกว่า	40	120	40	200
รวม	100	300	100	500

ค่าที่คำนวณได้ในตารางที่ 2 เป็นค่าของจำนวนบุตรที่คาดหวัง หากชั้นชั้นของบิดาไม่มีผลต่อการศึกษานองบุตร ใช้ E เป็นสัญลักษณ์ (Expect values) ส่วนค่าในตารางที่ 1 เป็นค่าจากการสังเกต ใช้ O เป็นสัญลักษณ์ (Observed values)

เมื่อหาค่าที่คาดหวังได้แล้ว ต้องนำค่าที่คาดหวังไปเปรียบเทียบกับค่าที่ได้จากข้อมูล ถ้าไม่มีความแตกต่างกันหรือมีความแตกต่างกันน้อยมาก แสดงว่าชั้นชั้นของบิดาไม่มีผลต่อการศึกษานองบุตร หรือบุตรที่มาจากแต่ละชั้นชั้นจะจบการศึกษาระดับต่าง ๆ ในอัตราส่วนที่เท่ากัน แต่ถ้าแตกต่างกันมากแสดงว่าชั้นชั้นของบิดามีผลต่อการศึกษานองบุตร

การเปรียบเทียบค่าคาดหวังให้เปรียบเทียบทีละค่า โดยเอาค่าจริงลบค่าที่คาดหวังแล้วเอาผลลัพธ์มารวมกัน เพื่อมิให้ผลลัพธ์เป็นศูนย์จึงต้องยกกำลังสอง และเพื่อให้ฐานเปรียบเทียบเท่ากันอย่างมีมาตรฐาน จึงต้องหาผลลัพธ์ของแต่ละการเปรียบเทียบด้วยค่าคาดหวังผล รวมทั้งหมดเรียกว่า ไค สแควร์ เขียนเป็นสูตรทั่วไปได้ดังนี้

$$X^2 = \sum (O - E)^2 / E$$

Σ คือสัญลักษณ์แสดงการรวมผลตั้งแต่ช่องแรกจนถึงช่องสุดท้าย

O คือค่าเป็นจริง

E คือค่าคาดหวัง

X^2 คือสัญลักษณ์ของไค สแควร์

จากตารางที่ 1 และ 2 เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ค่าไค สแควร์ เท่ากับ 91.67

เมื่อได้ค่าไค สแควร์แล้ว ต้องนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับค่าของตาราง ไค สแควร์ ซึ่งจะมีอยู่ในตำราสถิติเกือบทุกเล่ม หากค่าที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าที่ได้จากตาราง แสดงว่าตัวแปรอิสระมีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการเปรียบเทียบจะต้องกำหนดว่าจะเปรียบเทียบค่าที่มีนัยสำคัญในระดับใด โดยปกติในทางสังคมศาสตร์มักนิยมใช้ระดับ .05 และระดับ.01 หากใช้ระดับ .01 จะหมายความว่า เมื่อค่าของไค สแควร์ที่ได้มากกว่าค่าในตารางแล้ว โอกาสที่เราจะผิดเนื่องจากการกล่าวว่ตัวแปรอิสระมีผลต่อตัวแปรตามจะมีเพียง 1 ครั้ง ใน 100 ครั้ง เท่านั้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังต้องกำหนดอัตราความอิสระ (degree of freedom, df) ให้เหมาะสมด้วย โดยปกติอัตราความอิสระขึ้นอยู่กับขนาดของตาราง โดยมีสูตรคำนวณหา df ดังนี้

$$df = (r - 1) (c - 1)$$

r = จำนวนแถวของตัวแปรในแนวนอน

c = จำนวนแถวของตัวแปรในแนวตั้ง

ตัวอย่างเช่น ตารางขนาด 2x2 จะมีค่า df เท่ากับ 1 , ตารางขนาด 2x3 จะมีค่า df เท่ากับ 2 และตารางขนาด 3x3 จะมีค่า df เท่ากับ 4 เป็นต้น

จากตัวอย่างการคำนวณค่า ไค สแควร์ เท่ากับ 91.67 ข้างต้น อัตราความอิสระ (df) เท่ากับ 4 ถ้าใช้ระดับนัยสำคัญที่ระดับ .01 ค่า ไค สแควร์ที่ได้จากตารางจะเท่ากับ 13.2767 ซึ่งน้อยกว่าค่าที่คำนวณได้ จึงสรุปได้ว่าชนชั้นของบิดามีผลกระทบต่อระดับการศึกษาของบุตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวอย่างการอ่านค่าไค สแควร์ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คำนวณค่าสถิติไค สแควร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว ค่าที่คำนวณได้จะระบุไว้ใต้ตาราง ดังตัวอย่างตารางที่ 5.1 หน้า 95 ดังนี้

ตารางที่ 5.1 ความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของการเลี้ยวอักษรกาลกิณีในชื่อคนไทยจำแนกตามกลุ่มอายุ

รายการ	กลุ่มอายุ				
	กลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุ 61-80 ปี	กลุ่มอายุ 41-60 ปี	กลุ่มอายุ 21-40 ปี	กลุ่มอายุ 1-20 ปี
จำนวนชื่อที่ปรากฏอักษรกาลกิณี	79	194	327	321	284
จำนวนชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	91	286	421	479	516
รวม	170	480	748	800	800
ค่าเฉลี่ยร้อยละของชื่อที่ไม่ปรากฏอักษรกาลกิณี	53.53	59.58	56.28	59.88	64.50

$$(X^2 = 13.992 \quad df = 4 \quad p < 0.01)$$

จากตารางข้างต้น โปรแกรม SPSS จะคำนวณหาค่า p (p value) ให้เพื่อสะดวกในการอ่านผลโดยไม่ต้องเปิดคู่มือตารางสถิติเพื่อเปรียบเทียบค่าให้ยุ่งยาก วิธีการอ่านคือ หากค่า p (p value) มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้ามากกว่า 0.01 แสดงว่าไม่สัมพันธ์กัน ค่า p จากตารางที่ 5.1 ข้างต้นจึงแสดงให้เห็นว่าจำนวนชื่อที่ปรากฏและไม่ปรากฏอักษรกาลกิณีมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นก็คือในแต่ละกลุ่มอายุจะมีจำนวนชื่อทั้งสองประเภทดังกล่าวแตกต่างกัน

ภาคผนวก ค : รายชื่อคนไทยที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อคนกลุ่มอายุ 81 ปีขึ้นไป	นวล อินตะแก้ว	กรองทอง อินทร์ชัย	พันธุ์ ขวดพุดชา
ภาคเหนือ	นวล นพพระสิงห์	ยิ้ม แซ่อึ้ง	มี อยู่หมื่นไวย
ประหยัด บุญขมัย	เกิด อรุณพงศ์	บัว รักรธรรม	ส่ง ถึกหมื่นไวย
สุนทร สายคำ	หล้า แซ่อึ้ง	ฟอง จินะวงศ์	อินทร์ หมั่นหมื่นไวย
ป่า ดวงศรี	ปิ่น ทาโล	ถา ไชยชนะชมภู	สำราญ เนียมหมื่นไวย
สุพจน์ พจนพิจิตรต์	เมธา ไชยยา	ปิ่น บุญทา	จรัส จันทรหมื่นไวย
กมล นิรมิต	สม ชนะชมภู	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ช้าง ทนหมื่นไวย
บัวคำ สุภาวระณะ	นาค ชัยชมภู	สาย หินหมื่นไวย	ตุ้ ทนหมื่นไวย
สว่าง กาญจนเสถียร	นวล อัญคำ	คำ หินหมื่นไวย	มุ้ง ดำนกระโทก
กุลวงศ์ ณ เชียงใหม่	วรรณภา ณ พะวงศ์	พัน ภูหมื่นไวย	กลิ่น แทนพุดชา
วิจิต ไชยวิเชียร	จันทร์เพ็ญ พรหมเทศ	น้อย เฟื่องหมื่นไวย	อุบล เลิศพยาบาล
บุญทา ไชยชมภู	อินแถลง ณ ลำพูน	เฟื่อง ไช้การ	ทิพย์ เถรหมื่นไวย
จินดา พจนพิจิตรต์	ทา ใจจั่ง	เผือก คนตรง	สิน ถุงพุดชา
ศรีนวล ชัยทองคำ	เอี้ย หิริรักษ์	แหวน ป้อมสนาม	พูน บวขสันเทียะ
บัวแก้ว ณ เชียงใหม่	ไส ไชยศรี	สมจิตต์ หวังเย็นกลาง	เกิด โพธิ์หมื่นไวย
จันทร์สม ศรีสุวรรณ	เสาร์ วงศ์ใจ	มณี บุญพรหมณ์	ภู เกษกระทุ่ม
ยา จันตามณี	ทองทราย แซ่เตี้ย	สันดี เทพธรณี	ทองม้วน บัวหมื่นไวย
แก้ว ปิ่นทะรัตน	หอม ดวงแก้ว	เชิด ชาดิวงศ์	เอี่ยม บัวสำโรง
ไส วงศ์แก้ว	ปิ่น วรรณรังษี	สังวาลย์ น้อยหมื่นไวย	อ้อม จันทรหมื่นไวย
นา สิงคราช	น้อย ท้าวพิศาลบัน	คง รักพุดชา	สมนึก ชาญวิจิตร
จันทร์ตา ไชยชนะชมภู	ปุ่น แซ่จัน	เลื่อน รักพุดชา	สมบุญ จาบหนองแวง
ไส ทนันชัย	แก้ว นวลสำลี	เปรม ใจพุดชา	สาย เถรหมื่นไวย
ประทุม อุ่มอ่อนศรี	แก้ว จินะวงศ์	นวล ทองแดง	เปลี่ยน ดีหมื่นไวย
ตาเขียว ชัดระวงศ์	คำ ไชยเจริญ	ทิม แขพุดชา	ทอง นัดใหม่
ชุ่ม เสนสุรินทร์	บุญมี สารศักดิ์	จอย หมั่นหมื่นไวย	รอด ดีใหม่
อุ้นเรือน มณีวรรณ	คำ กัณหาวงษ์	ปึก เกื้อหมื่นไวย	เพ็ชร ตอมพุดชา
คำป้อ ศรีบูรณ	ทา อินทอง	สังวาล เกื้อหมื่นไวย	เกลี้ยง ตอมพุดชา
ลูน ปัญญา	คำ สุนกัน	หมี จันทรหมื่นไวย	มี เอ็มโคกสูง
คำเอี้ย พิมพิสาร	หลง ไชยรังษี	หมก กองโคกสูง	เพิ่ม แผนโคกสูง
ตีบ มโนรส	คารณี วาทยานนท์	ตือ โอดสำโรง	ปล้อง ชิดโคกสูง
คำ พันธุ์สุรินทร์	บัวคำ แสงนวล	เขียว คุณกลาง	ไม่ กองโคกสูง

ลอย แฝงค่านกลาง	พันธ์์ ดอกกรักกลาง	ชั้น จิตรกริมย์ศรี	ม누 วิริยานนท์
โย เลิศสันเทียะ	พันธ์์ นามกระโทก	กุหลาบ แซ่เอี้ย	มณีนรัตน์ วิริยานนท์
ปลั่ง เลิศสันเทียะ	แก้ว ด้วยอำพันธ์	แดง สมานภักตร์	สายบัว แซ่พั้ว
เอี่ยม คงกลาง	สะอาด ป้อมสุวรรณ	เจเนียน เสนวงษ์	ลำคาน สุคนธานนท์
ลิ ศรีทรัพย์	คำฤทธิ์ ทรงจอหอ	นวล เสนะวัต	วิทยา จันทราช
ผ่อง หวังบุญกลาง	จาก หมั่นสาร	ตรอง ทิพย์วัฒน์	เพิ่ม แจ่มนพคุณ
แถว มูลกลาง	บัว ตอนโคกสูง	ประพาศ คชนันท์	ซ้อย ชุ่มศรีเนียม
ยิ้ม ธงจิงหรีด	บุญ ตอนโคกสูง	เพิ่มศักดิ์ ประดับพงศ์	อบ อาปะโกเสส
แสวง ล้อมในเมือง	ภาคกลาง	สอิ่ง โปธิเอี่ยม	เจริญ เตมีศิลป์
พิน ศรีอภัย	สมาน จินดาสุวรรณ	อาบ เทพกฤษร	นิรันดร์ วงศ์ยังอยู่
เจิว บาลโพธิ์	จินตนา กนิษฐรัต	เสริม เหล็กแดง	สมาน โต๊ะชื่นดี
มี บาลโพธิ์	บุญเต็ม พรรคพวง	ละมุน นวะมะรัตน์	เอิบ เมตตาจิตต์
แป้ว โอบโคกสูง	บุญเรือน ศรีพันธ์	ปราโมทย์ จิตต์มันัส	กถัน แก้วชิงดวง
หริ่ม กาบกลาง	ปราณี วัธนปทีป	ตุ่น เย็นกลาง	สนิท สาธิตาพันธ์
เหิบ หมอกทองหลาง	สงวน เอี่ยมท่าไม้	แหวน โอมฤกษ์	บุญช่วย สาลี
เต้า เป็ยโคกสูง	สมถวิล ชัยมงคล	คง แจ่มประจักษ์	สงวน รักตะประจิตร
น้อย ปั่นกลาง	แก้ว บุญญาภรณ์	บุญเรือน บุญเหลือ	ใบ เริงขจร
เจ็ก เงินโคกสูง	เล็ก กาวสำราญ	ทองช้อย मुखทอง	ไสว ลือชา
หวอย ทรงจอหอ	ดวงแข เจริญยิ่ง	เผือก นิรมลศิริ	บุญนาค ชื่นคำ
เชื่อม พินโคกสูง	ละเมียด ชลานุเคราะห์	กุล ไชยโชติ	เพ็ญ ประเสริฐศรี
ชิด ไม้โคกสูง	มาลี จันท์สว่าง	อนงค์ ศรีสุรภัย	เฉลิม โพธิ์แก้ว
โพธิ์ ไม้โคกสูง	อรุณ มาศิริ	บุญญา คูหาวิไล	บุญช่วย สุกมุขต์
เอี่ยม หนุโคกสูง	ทองอ่อน นิลน้ำเพชร	ผาด พจนเสนีย์	เสงี่ยม พูนบำเพ็ญ
อินทร์ กาบกลาง	พิมพ์ มีศรีดี	มณฑา เอมเปรมศิลป์	ละเมียด พินสุวรรณ
เมือง กิ่งกลาง	ณรงค์ พุ่มทรัพย์	จันท์ วณิชวิทย์	เฉลิมวิ จันทรเกษม
บุ ม่วงจันทัก	พริ้ม วัฒนกิจไพศาล	สายสนิท ทศนียกุล	วิโรจน์รัชณี ศิริภัทร์
บัว แขนอก	ชิด ปิ่นลำอากค์	ประสงค์ วัลताल	ถนอม ยศตระกูล
ดี มีกลาง	บุญภา จิรันดร	ลำราย ชุกกลิ่นอ่อน	บัญญัติ สนิธสง่า
ฝั่ง บาทโพธิ์	ชัย สันธุมลย์	อเนก นิลานุช	บุญเสริม สุทธาชีวะ
บุญ คุ่มจอหอ	เดชา เครือแก้ว	ชิด นุชนารถ	จันท์ ว่องไววิทยา
จี แหนกลาง	สวัสดิ์ มหิวรรณ	แสวง จอกแก้ว	เจือ เลื่อมรุ่ง
ทอง โปรบโคกสูง	ล้วน บัววัน	อุกฤษฏ์ จึงอุดม	ถาวร ภัทรมนตรี

สุขศรี ฉิมฉันท	สาหร่าย อยู่ไสว	ปราณี คชรักษ์	ประสงค์ หงสนันท์
เลื่อน ผลาสินธุ์	กลีบล่อ จันทรปรณิก	มงคล ศิริกานนท์	นวลแข สมุทรกลิน
ตำราย ปัทมะเวณ	บุศย์ สิมะเสถียร	เนียม พจน์ภานี	สวัสดิ์ จันทรเพ็ญ
น้อมจิตต์ เถียรสุด	พยอม สุนยสันภัย	ประเสริฐ ดวงท่า	ทองอยู่ บุญนาค
ทองคำ สุนทรครุพ	ลำเจียก พงษ์สวัสดิ์	ฉอ่อน เกตุสุพรรณ	ค่อน บุญนาค
ทองหล่อ สุนทรครุพ	พลุ พุทธจิต	บุญเรือง ทรัพย์บำเรอ	ลม้าย บุญนาค
ประมาญ อมาตยกุล	เฟื่อง ชุ่มกมล	ประคอง ปาลกะวงษ์ฯ	จำเนียรสุข เสนิงค์ฯ
ฉาบ อินทสาแล	สวัสดิ์ ใจกำแหง	ชม วงษ์ดี	บุญนำ เสนิงค์ฯ
มาลัย เฮ้งตระกูล	ประเสริฐ แก้วเจียม	หวน เนาวรัตน์ไพบูลย์	ประไพ เสนิงค์ฯ
บุญมา ธรรมเกิดทรัพย์	บัวย อิศระวารังกูร	ขง ลีสกุล	จิตร พฤกษ์ศิริ
บุญชู สิบพิมพ์สุนนท์	มงคล วงศ์สมศักดิ์	แจ่ม วสุนันต์	อนันต์ โภธิพันธุ์
สมาน สุนทรวงษ์	ผ่าง เอี่ยมล่อ	สมใจ บุญประสิทธิ์	ชื่น เอมะรุจิ
ชูศรี ปิ่นรัตน์	ตำราญ ชูแสง	ทองดี กวดขันธ	สมัย ชัยวิเชียร
ทวิ ชัชวตวิมล	สมถวิล มานะจิตต์	หลง รัตนพงษ์	เชื้อ วงศาโรจน์
จิตร เทียงสืบสาย	บุญทรง แหวคำ	จันทร์	สว่าง ชนะอุดม
ศรี นิลแสง	ชุ่ม ขลิบนิล	สัมพันธ์ สิริวัฒน์	นิตย์ จิตรอรุณ
เปี่ยม มาลัยทอง	เล็ก สืบตระกูล	กุหลาบ สุทธิถนอม	ยุพา พาทยโกศล
ประวัติ สกฤทอง	วาด ท้วมสากล	ประภา ตูลานนท์	ภาคใต้
อัมพร สกฤทอง	ผิว เข็นภูเขา	ดวง สุริยะกุล ณ อยู่ชยา	ทองทรัพย์ รัตนพันธุ์
ช้อย แก้วตลาด	มัด โอสด	เล็ก ฉายปัญญา	ภู กงหวาน
เมี้ยน ชนสุภาพ	ฮัก ฮับกันภัย	สวาท สายกำเนิด	เสงี่ยม โรจนชีวะ
สมาน ปุคคะนิช	สมจิตต์ ชมภูศรี	ถวิล แทนสวัสดิ์	เทียง สมทอง
ประสาน โรจนวัชร	ประทุม ฉายบางพูล	มงคล ศิวิจิตร	หนูแสง พละคช
บุญ มีเวช	เริ่ม เจริณสุข	สุดสงวน ศรแก้ว	ศุด ไชยอมร
มณี กลีบแก้ว	ประไพ สุกกรี	ไพโรจน์ สุวรรณเสถียร	เนือง ศรีชะอุ่ม
นวลศรี เพ็ญชาติ	ประยงค์ ไปยพงศ์	สมพงษ์ กลั่นประดิษฐ์	ผิน ชูโลก
ไสว เกตุพลาภกาญ	สมศรี สุวรรณะ	สำเนียง อิงคะสุวรรณ	สง จรพงศ์
อาภรณ์ เนตรรังษี	ดิ่ง อันจำเอก	จำเนียร บุญยรัตนพันธุ์	ชะอ้อน สุวรรณสมพงศ์
ไชยะ จุลินทร	สุภาพ เชื้อตระกูล	ลำดวน แสงทอง	เพิ่ม เจียรศิริ
สง่า แจ้งการดี	สัมพันธ์ ภพพิณิจ	จรรยา พึ่งโพธิ์พระ	ทิม เจียรศิริ
อรุณ ปริญาญกุล	บุญช่วย แจ่มจันทร์	เฉลิม ลิ้มประวานิช	พูน บรรเจิดฤทธิ์
ผะอบ จันทรปรณิก	พั่ว ศีกขจิตร	แจ้ว ยืนยาว	นัค เวศวิส

เชย ศรีพิชิต	ขุด การชนะไชย	ส่อง รัตนพันธ์	เคลื่อน เรือนเพชร
จันทร์ กาลบุตร	แจง การชนไชย	ริน นันทกาล	พร้อม เดชาพร
นัค สวนบุญ	นพ กิจวิจารณ์	ล้วน กัลปหา	นาย ยอดสุนทร
แดง สุขแก้ว	ซ้อย เรื่องรุก	ทองสั้น จุลอมร	เกลี้ยง พรหมมัน
แดง ลัดดาวรรณ	นพ วัจนสาร	เชย ศิริกุล	สิง การชนไชย
หมุน กาญจน์ชลไชย	เทียบ นวนโย	ท่อม ถมอำภัย	นาค มลเลิศ
แปลก มีแถม	เมือง ทับทิมทอง	โหมย โอลากิจ	ส่อง ล่องจ้ำ
แดง ลัดดาวรรณ	หวาน ตรงตอ	ถนอม ถมอำภัย	บุตร อามิตร
เลื่อน หอวรรณ	ลิป ส่งแสง	ออง หนูวิเชียร	จันทร์ อ่อนแก้ว
จัด จุลอมร	ลับ สินธุโชติ	เป็น บญสนอง	พร้อม รักษาพันธ์
หวย จิตวรรณ	วิน วรรณพงษ์	เปีย วิหกหาญ	ปั่ว ลิวา
จันทร์ พุทธรัตน์	ล้ำ จุล่าย	ถนอม นราก็ดี	พร้อม โกมล
จวน ชีพเจริญ	จวน ชนะชล	กวาด จุลเลิศ	เจียร สมฤดี
นพ อาสสมโกชน	พร้อม แบนฉนิ	นัค ทับทิมทอง	ลูกอิน ศรีทองปลอด
บุญ เจียรศิริ	เจียม สุวรรณขจร	เจริญ กายภูมิ	เดิม เวศวิทย์
ปลีก เกตุสมบัติ	พุ่ม วรรณพงษ์	คง แสงสุวรรณ	ทองร่วง นาควานิช
นาม เทพสุวรรณ	คลิ่ง ปรีชา	เคลื่อน นุกูล	พริ้ง อัครคำ
เคลื่อน เรื่องรุก	คัด นาคแก้ว	เจียม เกิดทอง	แจ่ม อัครคำ
กัน ราชรัตน์	กล้า พุทธรัตน์	นิช นาขวานิช	เขียน สุนทรรัตน์
ลบ แก้วพินิจ	พุ่ม ส่งแสง	จิตต์ สินทิบาล	บั้ง จุงศิริ
พั้ว ชัยวิจาล	อ้อม รัตนะ	แดง นิระบาล	ทิม ทิพบดี
นาค ล่องจ้ำ	เอียด รอดยอด	เนื่อง ตราสุวรรณ	ชั้น ทองแถมนาค
ส่อง สุนขานัย	เอียด บุญผลึก	เจิม ไชยไชโย	ป่วน ทองแถมนาค
อ้อม ยี่งคำนึ่ง	หรม สุภาพ	จิบ ชุมรัตน์	ลม่อม รัฐแฉล้ม
รุษ ภูมิ	หยาบ พิสนุแสน	หืด กรรไพเราะ	ปี้ม โทการ
แดง อุดร	แดง รัตนนุพงศ์	ห้วย กรรไพเราะ	ชุ่ม เมืองวิจิตร
พริ้ม รองพินิจ	เสหี่ยม เมฆฉนิ	พร้อม พรหมจรรย์	เชย เมืองวิจิตร
ถวิล พรหมจรรย์	ชม สุนทร	เลื่อน มลรัตน์	สาย สระสร้อย
ทอง บรรดालทรง	มะอิน บุมะลายู	ปุก ไชยบุญ	ขาว รัตนนุพงศ์
คัด ส่งแสง	มะเคน ลุมะลายู	เขียน ดาวระ	เคลื่อน รัตนนุพงศ์
หนุ สมเลิศ	หนีบ บุมะลายู	พิน ดาวระ	อ่วม จุติกมล
หนุ แสงแสน	หม้อเหลี่ย บุมะลายู	จันทร์ โมกระฉนิ	อำนวย รัตนพาหุ

ช่วย พรหมเดช	อำเภอ เชียงใหม่	สิงห์ มณี	ศรี คำใจ
แกมเอ้า แสนเสนาะ	บัวบาน ศรีวิชัย	ประทุม วิเชียรศิริกุล	จันทร์ฟอง คำใจ
เอี่ยม แยมแสง	คำปิ่น ปันทวี	พงษ์ศักดิ์ ชัยนิลพันธ์	ดวงจันทร์ แก้วมาลัย
เดี่ย บุษมาลา	ศรีรัตน์ ชับมูลฐาน	สังวาลย์ ตระกูลทอง	บัวเกียง อภิงค์
เหนียว ลำลี	บัวผัด ไชยยัง	กัลยา จิตต์จักรกล	จันทร์ทอง ฟูเมือง
เสี่ย สุขจำ	ทองอินทร์ อินทรสุขุม	ปรีชา พิโนยสกุลกิจ	ดวงดี กันทะมณี
ฝ้าย รัตนะชัย	ประไพ อินทรสุขุม	วิไล ศรีวัฒนาพร	บัวคำ กันทะมณี
กลาย รัตนะชัย	สมศักดิ์ ตรีสว่างค์	เสาร์ ยวเวก	ประทีน บุญเคลือบ
	หน้อย กาวิล	สุชาติ ยงใจยุทธ	บุญชู ปังประยูร
ชื่อกันกลุ่มอายุ 61-80ปี	บัวเขียว อัดวุฒิ	ลูน กันวิไล	แปง ราชสี
ภาคเหนือ	จันทร์ฟอง จันจรมานิตย์	มา จันทร์แก้ว	บุญมา เทวะกษม
คำปิ่น แสงสุวรรณ	มนตรี พงศ์จิตต์ศักดิ์	ทอง จอมศักดิ์	วิเชียร ผาบไชย
อุดม รังษี	สมบูรณ์ ไฟคำ	เขียว กันทะปิ่น	เฉลิมโชค ปิ่นแสง
อุ้นเรือน สิงหราช	ทองคำ สุนันดา	ไพโรจน์ ศตะสุข	อินดา ณ เชียงใหม่
สวาท แก้วภักดี	สุขแก้ว ดำรงศิริ	จันทร์เป็ง อินทนนท์	ทอง ต๊ะโคตร
บัวผัด ศรีวิไล	แสงหล้า วงศ์ใหม่	ต้น บุญเป็ง	นิทัศน์ ชูประเทศ
จันทร์ กันชะวัง	สุธรรม สมพล	เหลา กาบเงิน	ศรีนวล แก้ววิเศษ
เลาคำ ใจคำแปง	เทียมตา ศรีพินธุ์	จันทร์ทิพย์ อินทจักร์	ปรีชา ศรีโย
บุญทา พุทธิพันธ์	วิเชียร เลาทศวรรษ	อินทร รังษี	บัวผัด อินตะแก้ว
เป็ง สมสถา	บัวผัด รัตน์ดาดวง	ปิ่น อินทจักร์	ดวงดี บุญหมอบ
วิไล มณีวรรณ	มะลิ ทัชชะสังข์	บัวคำ กันทะป้อ	บุญชู แดงสุวรรณ
สิงห์แก้ว พุทธิพันธ์	บุญศรี หาญพิทักษ์กุล	แก้ว ดาลคำมูล	วรจันทร์ มุขดี
สมจิตร ชัยรังสี	จันทร์ดี นันทะกุล	มอย ทนใจ	วันเพ็ญ แก้วสุวรรณ
แสน ปันทวี	อุ้นเรือน สิงหราช	ดวงคำ ปินตานา	ปิ่นแก้ว สมพล
เกษม ภักดี	เกี๋ยงคำ ตระพันธ์	เกี๋ยงคำ ชัยอนุพันธ์	เพ็ญจันทร์ กันธัง
บุญทอง มาลาวัลย์	อินปิ่น เตชะโสศ	บุญรัตน์ อินทจักร์	ตุ่นแก้ว จอมแปง
ทองดี คันธวงศ์	พรจิตต์ กาญจนรัตน์	ตาเขียว อุ้นแก้ว	ดวงจันทร์ กาวิล
อินจันทร์ มีใส	สมบูรณ์ วิกรรัตน์	บัวผาย กาวิล	บงกช อินทรชะชัย
บัวเขียว มาลาวัลย์	มี สมบูรณ์	บัวชุม ศรีวงศ์	เกษม มีผลกิจ
จันทร์ทอง รินคำ	คำป้อ กันทะวัง	ขันแก้ว ไปงด้อย	สุดสวาท แสนมโนวงศ์
อินสม กันธิยะ	หล้า วิโรจน์	คำใส จอมศักดิ์	บุญทอง โพธิวงศ์
เสาร์คำ ณ เชียงใหม่	สุคำ ดินนัง	สัมพันธ์ รัตนสมัย	สิงห์คำ ดวงดอก

ฟองแก้ว อินทร์ชัย	ก่อง ฟั่นแก้ว	บุญมี สุวรรณรัตน์	พิน สุวรรณกลาง
ปราโมทย์ ทิพย์มาส	ทองสุข คำชัย	สวัสดิ์ จันทร์ศรี	สุข คนตรง
จันทร์แสง ตุ่นคำ	อุทัย วันทนา	บุญยีน เมืองใจ	ทองใบ นวลหมื่นไวย
เกียงคำ อินทแก้ว	สมนึก กิจเฟื่องฟู	อัมพร กาญจนรัตน์	ทอง ทองสุข
แก้ว พินธุ	แสงคำ พรหมบุตร	จิตต์ตรง มหพันธ์	สมบุญ ทองสุข
ฟองแก้ว กันศรี	ศรีสุรางค์ โทสินธิติ	บัวจันทร์ ปั่นแก้ว	พิน แก้วหมื่นไวย
จันทร์ผง จันทราศรี	คำปิ่น จันทรเกษม	น้อย ใจมา	สังวาลย์ วายลม
ศรีคำ ดินนัง	ศรีคำ อินทอง	ศรีพรรณ สุทธิบุญชร	กาหลง ทองนอก
บัวจันทร์ พรหมใบลา	บุญศรี อินแก้ว	วิเชียร วงศ์ไข่	บุญเลิศ ชัยยะ
บุญรัตน์ พันธุ์พิกุล	บุญปิ่น แก้วนันทา	มานพ ประสิทธิ์ศิลป์	ชื่น น้อยหมื่นไวย
ฟองแก้ว เตะพะพันธ์	สังวาลย์ จันจันทร์	จันทร์ทิพย์ ประสิทธิ์ศิลป์	เมือง บุญกลั่น
ฟองคำ มาลาหยงค์	กวี ไชยประดิษฐ์	หมื่น ทองประสาน	พรหมา วีระเท่า
อนันต์ สีตะพันธุ์	สมพร คำเพิ่ม	มอย วงศ์เขียน	น้อย ขอยึดกลาง
จันทร์เป็ง ดินนัง	เพชร ติฎฐธาตรี	ตีบ จันแก้ว	บุญส่ง เขียนจอหอ
เดียมตา กันธัง	ศรีหมื่น อัครสวาท	เทียมจันทร์ เจริญกุล	วิบูลย์ ศิริจारी
พร ปัญญาคม	บัวลอย อัครสวาท	ดิเรก พวงมลาย์	ประสิทธิ์ ชุ่มประเสริฐ
บัวทิพย์ อินชัย	บุญทา อัครสวาท	อรุณ ศรีสุวรรณ	ครุณี ชุ่มประเสริฐ
วิเชียร วงศ์แก้ว	ทองใบ อินปิ่นแก้ว	ชื่น เวียงงาม	ทองดี เพ็ชรหมื่นไวย
คำปิ่น อินทริย์	ทองทวี ยะลำปาง	อรุณ จันทรัมย์	สายม่าน น้อยหมื่นไวย
บุญศรี สัมมาทรัพย์	สอน คำปวน	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	บุญมา อาจพินิจ
จันทร์เพ็ญ ณ ลำพูน	จันทร์ ดาวเลิศ	ประยูร ศิริปรุ	ศิริ ทองหมื่นไวย
ศรีมูล เตะพะวงศ์	แก้วนิล คำอ้าย	เจริญ ปลั่งหมื่นไวย	สมจิตร รุ่งรัมย์
จันทร์ดี คำอุดม	ใจ คำอ้าย	สงัด ทองชำนาญ	ชื่น ทรงจอหอ
คำแปง สุวรรณการ	อินทร์สม เรือนคำ	ประนอม แขพุดชา	อุดม เพ็ชรหมื่นไวย
บุญชู สุนันทา	อุ้นเรือน พุทธิมา	แจ้ กongsำโรง	จรรยา พุ่มหมื่นไวย
บุญเต็ม ปัญญาวงศ์	คำ สมพล	ทับทิม เดิมนอก	สมศักดิ์ อรุณสว่าง
ละเอียด สุประดิษฐ์	บัวแก้ว ไชยศรี	เทียน ชัยศิริ	เฉลิม ศรีเมฆ
ดวงคำ กันทะนะ	ถนอม ศรีพวก	แม่น หลวงพล	सानติ ศากยวงศ์
เสาร์ คำฟู	ตีบ ทิพย์มโน	เจริญ เชิดพุดชา	พูน จันทรเจริญ
กึ่งคำ ราชอภัย	คำ แสนโช	ทองเจือ เชิดพุดชา	จ้อย เขียวหมื่นไวย
จันทรา ทองสุข	ปิ่น มนเทศ	อิม จำศิริ	ยง ขวดพุดชา
อินทร์ คำสร้อย	ดาวเรือง อินทชัย	ลำดวน เวียนสันเทียะ	แต่ม เทียนหมื่นไวย

ปิ่น กฤษณลักษณ์	ประเสริฐ บัวหมื่นไว	ขาว กักตักกลาง	สมพงษ์ แต้จ้อหอ
เหลือ รอดหมื่นไว	จิบ จิตรหมื่นไว	นก บั้งจันอัด	ชม แคนงูเหลือม
ทองหล่อ ถึงหมื่นไว	ทองพูน ปฐพีภัทร	เกลี้ยง มีโพธิ์	ดี แต้จ้อหอ
สำรวย กรใหม่	ปิ่น ไอศก	อ้วน มนกลาง	คุ่น มากด่านกลาง
จอน เพ็ชรหมื่นไว	ทองแบ่ง ค่านตันเทียะ	บุญช่วย มุ่งขอบกลาง	แฉล้ม มากด่านกลาง
หลอด ปอยสูงเนิน	ชื่น จันทรหมื่นไว	อยู่ ชีโพธิ์	สังัด กลางจ้อหอ
ทอง แก้วหมื่นไว	บัว จันทรหมื่นไว	คำ สายโลกสูง	จอย เวียนโลกสูง
แพ เกิดหมื่นไว	ดี ศรีพนม	เสงี่ยม นุ่มชัยภูมิ	ตั้งवाल ศรีอภัย
เอี้ยง เกิดหมื่นไว	เฉลา พูนจันทิก	ดี คุณศิริรัตน์	สุดแสง พรหมโสภา
จอน สี่จะบก	สว่าง สมพงษ์	ยัง ชีโพธิ์	อ้วน นิมิตรหมื่นไว
จูล ชื่นจะบก	แต้ม ชัยศิริ	หลงมา ชีโพธิ์	สมาน สอดโลกสูง
ทองคำ ลายหมื่นไว	อิน วิเศษหมื่นไว	ไสว มุ่งขอบกลาง	หมุย สอดโลกสูง
เปลี่ยน สิงห์หมื่นไว	ขาว วิเศษหมื่นไว	ผ่อง มีโพธิ์	หมื่อ สอดโลกสูง
ทอง บวชสันเทียะ	บุญส่ง ตูญรอด	ดัด อ่อนกลาง	สมบุญ บั้งจันอัด
บุญ เข้มจะบก	ทองสี แสงจันทร์	แปลก ศรีทรัพย์	พูน ไกล่จันอัด
แจ่ม เพ็ชรหมื่นไว	อุบล จ้อยพุดชา	บุญยัง กล้าผจญ	ดวง สายโลกสูง
จันทร์ กรีนหมื่นไว	บุญช่วย พรหมหาร	บิ่ง นิลโลกสูง	พร ไกล่จันอัด
หลงมา พังหมื่นไว	วิเชียร แฉล้มในเมือง	ประดิษฐ์ ลือวิเศษ	เพชร ศรีอภัย
ฉลวย เลิศพยาบาล	ทองม้วน เพ็ชรจะบก	ไม้ ทอนพลกรัง	น้อย เข้มหมื่นไว
พลอย เป็นหมื่นไว	พูน ศรียุคล	ชื่น เสนโลกสูง	ฉลวย ศรีอภัย
อ้อม บุญเหลือ	แสง อธิยาศรัย	ถวิล ช่มกลาง	ทองพูน ดอกมะรุม
ปิ่น ชำนาญพุดชา	เลี่ยม เข้มจ้อหอ	ปลอด เชื่อมด่านกลาง	รอด ถาจ้อหอ
ปลั่ง ถี่หมื่นไว	คุณ กอบัวกลาง	จำรัส ขอผลกลาง	ยัง บาลโพธิ์
ยุพา ศรีสุขใส	เพิ่ม มะเริงสิทธิ์	เอี่ยม เสนโลกสูง	ปุ่น ศรีโลกสูง
แปลก นิลหมื่นไว	จุ่น ไม้โลกสูง	ผัน เรียมภักดี	สงวน สงวนชาดิงษ์
เทียน ผึ้งหมื่นไว	สำเกา ไม้โลกสูง	บุญรอด โอศดำโรง	แก้ว หนูโลกสูง
คง หาญจิดอัด	ชื่น กิ่งกลาง	เอี้ยง พบด่าน	อยู่ หนูโลกสูง
ถึก ศุกระสุริยะ	เหมือน คุณกลาง	แก้ว ชิดโลกสูง	เหมียง คุ่มกลาง
จิดต์ เทพธรณี	คง คุณกลาง	เปลี่ยน ชิดโลกสูง	ยศ ดอกจันท์กลาง
ประจวบ เทพธรณี	บิ่ง นิมิตรหมื่นไว	มี เพ็ชรกลาง	ทองเพชร โภมูทกลาง
สิน สงหมื่นไว	ทองอ่อน ช่อดอกกรัก	สร้อย เขยโพธิ์	บัว แอบจันอัด
สว่าง สงหมื่นไว	ทองอยู่ บึงระงม	ทิม ถมจ้อหอ	เขียว เสนโลกสูง

จันทร์ จุลจอหอ	ภรณ์ กาญจนัญญัติ	ณรงค์ เรืองมาลัย	วีระ จันทร์เวช
พยอม จงใจกลาง	เกียรติพงศ์ เกียรติสมบุญ	สมศรี ทนกลั่น	บุบผา สวมสูง
สุข ทรงจอหอ	ปราณี อักษรสิทธิ์	ชิน เซาร์ปลาด	สำเภา โพธิ์ประไพ
น้อย ทรงจอหอ	บุญตัด เตมียศิลป์	สมใจ เข้มกลัด	ประคอง ปุ่มแมนปิ่น
ดี คุ่มจอหอ	บุญแต่ง จำรัสโรมรัน	อัปสร เก่งพล	ทองก้อน ทองป่อ
อึ้ง คุ่มจอหอ	อารมณั มณียพัฒน์	สมพัทธ์ แยมประเสริฐ	วิจิต จิตริจันทร์
บัว เกือบกลาง	สุวิทย์ เตมียศิลป์	วิจิตร เนตรประเสริฐ	กาญจนา นวลประพันธ์
เทียน ดำนโคกสูง	ยุพิน โจนงนุช	จรรยา น้อยโสภา	มลิวัดย์ โชตินันท์
อุดม กามกลาง	ขวัญบุญ สุพรรณารักษ์	ประดิษฐ์ ชูเชิดไชย	ประสิทธิ์ อำแดงพิน
ทอง กอไม้กลาง	จรรยา อำไพพัทธ์	บุญมา เนื่องน้อย	ชื่นจิตต์ เพ็ชรเทศ
เพ็ง อย่างกลาง	ละเอียด ลั่นแผ้ว	จำรัส พัฒนะสุดี	วิชัย ศรีอุดร
น้อย อย่างกลาง	สมพร นุชกลม	ธัญญลักษณ์ หรุ่นรักวิทย์	นารี เทวคุปต์
เนียม น้อยกรุด	ถนอม หานาคี	ชื้อตรง เตชะอาภรณ์กุล	โชติ พุ่มเกิดจันทร์
เพ็ชร นิมิตรหมื่นไวย	จรรยา ทองรอด	แจ่ม ระพรหม	ไพฑูรย์ เรื่องสุวรรณ
บุญใจ นิมิตรหมื่นไวย	วิจิต เก่งสาคร	ชาญ ศิริธรรม	ฉัตร ผลเหลือง
แจ่ม ตอนโคกสูง	ปรีชา มาลีเพชรพงศ์	วิวัฒน์ วีระชนานันท์	เพทาย ร่วมโพธิ์
ไสว เทพจันทร์	อรนุช ปุคคละนันท์	มะลิ ผิวอ่อน	สมพิศ ศิริมาศ
มา เข้มพุดชา	มโน ศิลเตชะ	ลมัย ศรีทอง	บุญเกิด สาตราภัย
กลม เกลาโพธิ์	เล็ก บัวศรี	ไพโรจน์ สระสานนท์	ชื่นใจ เปล่งวานิช
ทิพย์ ดอกรักกลาง	มิตรภาพ ชลานุเคราะห์	น้ำผึ้ง ปิ่นสำอางค์	สหชาติ เปล่งวานิช
แจ่ม เกลาโพธิ์	ทัศนีย์ ชลานุเคราะห์	ถวิล ทองหุ้มแก้ว	ไพโรจน์ ชีวะสุวรรณ
คุณ นกแก้ว	เทพ จุลคุลย์	ไพเราะ สายต่อเนื่อง	สมศักดิ์ อินทรแสง
ม่าน นกแก้ว	นฤมล จุลคุลย์	ประยงค์ ทองแวว	บุญเรือน สุวรรณน้อย
แสง เกตุกลาง	ประทุม ถนอมวงศ์	สมหมาย ทองแวว	สำราญ มณีโชติ
เล็ก เสารี	สวน ตระกูลเล็ก	ชูศรี ยนต์ทวีกุล	จรรยา อินทรสุข
ผ่อง ป้อมสนาม	อำไพ มารุพันธ์	สงัด ขานสันเทียะ	สมพันธ์ มลิวัดย์
สมพงษ์ อัฐฐสัจจามย์	สุรินทร์ สนธิหยัน	ประจาว ฌ ป้อมเพชร	สนั่น วันเอเลาะ
แผ้ว แสงจันทร์	กมล บุญท้วม	เฉลิม เริ่มยินดี	เล็ก แซ่อึ้ง
	น้อย ศรีวัลลภ	ลักษณะ สินธุมาลัย	สุวัฒน์ กิจเสรี
ภาคกลาง	ละออ นรินทรางกูร	พวง ศิริสวัสดิ์	ไพโรจน์ ฉัตรรัตนธรรม
อนุพันธ์ ศรีสุริยะ	คำรณ นรินทรางกูร	พยอม ถาวรวงษ์	บุญช่วย ศรีเมือง
สมจิตต์ ชลาชนเดชะ	ทองปรุง โพธิหนิตย์	ลิ้นจี่ จันทร์เวช	มนัส ชวนะพงศ์

ทองย้อย แก่นจันทร์	ปราณี ศรีเจริญวรรณ	ทวิ โสมนรินทร์	เกษม มงคลพูนเกษม
ทองพูน จันทร์คคะ	ไพเราะ จันทปรณิก	เทียมจันทร์ ผดุงจันทร์ยังมี	สุธรรม์ เพียรสมผล
ตำราญ สังฆะกะนิษฐ	โอภาส ภมรบุตร	ทองอยู่ สุภารส	บุญช่วย ยิ้มสวัสดิ์
ลลิตา กอสุวรรณ	เฉลิมศรี งามจินาภรณ์	บุญนาค แต่งอ่อน	ทวิ ดีสุระกุล
รำไพ ดากู๊ส	เบ็ญจะ จันทราภัย	ประเสริฐ สันตะวา	ธัญญา ตรีนมิตร
อุไรวรรณ พัฒนภิรมย์	กรรณิกา สวัสดิโกษา	ลิ้นจี่ เชิดศรี	ชัยรัตน์ อินทรทูต
วันเพ็ญ ตันตระกูล	บำรุง เจริญสุข	ทองหล่อ ทองชิว	ภาคใต้
ถวัลย์ โลหะลิดานนท์	พัชรินทร์ เจริญสุข	มาลัย ช่างสว่าง	ดิหมีะ จิราวรรณ
เรณู นาคคล้าย	ปรีชา โรจน์จักรวาท	ทองอยู่ เสนโสพิศ	สมคิด โต๊ะยี่ราเต็ม
สมสวิง โกกิดานนท์	แสง สุขทันโถม	ประยูร น้อยอรุณ	เหวียน จู่วาทิ
ประสาน ปานรัตน์	ศักดิ์ชัย แซ่เอ็ง	เต็ม อินทรปั้น	เอียด รัตนะ
ประภาพร ชาวแพรงน้อย	บังกอร์ ชัยเสถียรกิจ	เสนาะ หอมสุวรรณ	ลิซ่า แสนเสนาะ
จรรยา กาฬวิจิตร	ตั้งवाल แสนวิรัตน์	ฉัตร ลมุนพันธ์	มะเล๊ะ แรงนุกูล
เฉลา บุญเต็ม	สุดจิตร แก้วอยู่	สมสมร ลมุนพันธ์	คง ไชยโม
ฉลาด แก้วขจร	สุเทพ ปลื้มสวาสดี	ฟู เรื่องปราชญ์	บุปผา ปรีชา
สุวรรณณี ทุดยะกุล	ดวงดา อินทรทัต	อรุณ ชิดเชิดวงศ์	หนูเพียร สมศรี
สนัด แก้วขจร	เมี้ยน อุ่นน้อย	ขอบ ชาญปรีชา	เกลื่อน สมศรี
ชวนชม แก้วขจร	ไพยม สิมะเสถียร	แดง แหวด้า	เปลื้อง จงศิริ
สมจิตร โกญจนาท	สุวีจนา บุญยะเสน	สมหมาย ศรีสมาน	อารีย์ เดชทอง
สมศรี ชัชวาลวิมล	ขอบ รุ่งปัจฉิม	ลม่อม ศรียืนนาน	เชย ผลาภรณ์
สมชาย ชัชวาลวิมล	ชูศรี แข็งขัน	เสมียน ผ่องธรรม	หนูนิศย์ สายสาระ
บุญเลิศ นิยมจ้อย	กลอศรี น้อยอรุณ	จำลอง ตันสุวรรณ	สวาท นิกพงศ์
ลออ จันชะนะกิจ	สุมาลี ธนุสิงห์	จรรยา ช่างสว่าง	สาคร นิกพงศ์
วิษณุ ธนุสิงห์	อนันต์ อุ่มพ่วง	เชยจิตร ช่างสว่าง	ขาว ศิริกาญจน์
นันทนา ทรรทรานนท์	บุญมา ยังเจริญ	เล็ก แก้วหอยสังข์	ชม ณ ประดิษฐ์
ระวี ธนุสิงห์	สันต์ ศุกกิจ	เฉลา ฉายบังพูล	อี ตามสละมิตย์
เช้า มะลิทอง	จ่านง ทองเอี่ยม	ชาย จอนสุข	สอพียะ สุพาส
มาลี สิงห์คำฟู	สมบูรณ์ พิณรัตน์	เซาว์ กลิ่นชะเอม	หนาบ เพ็ชรพราย
มณี สุทธิเพียร	โสภา พิณรัตน์	บุญยัง ศิริกุลทอง	สวัสดิ์ บัวหลวง
ยุพา ปิ่นรัตน์	วัฒนา ฤกษ์สงเคราะห์	สำเนียง ชาดิเมธิกุล	บะหรี สำหลี
สมบูรณ์ นุชทอง	สวัสดิ์ เกตุวิไล	อุทัย สุวรรณะ	หนีบ สุมากาญจน์
อุบล ไปปล่ปลิก	จำปี อู่สกุล	พิริยะ ฉายศิริ	รัตน์ ชลสินธุ์

แฝง สมทอง	ผ่อง สุวรรณฤทธิ์	ไสว บุญผลึก	ชม จตุพัตต์
ใจ แก้วล้วนสม	บุญรัตน์ ชาญปราณีต	ดิหมีมา จำนวนลักษณ์	อาบ ชูโลก
ชม ชนะชัย	หน่วย วันทสุถิตย์	เสาะ มณีพฤกษ์	บุญพา ชูโลก
ผ่อง ขาวสุวรรณ	หนูแก้ว แก้วทองคำ	วิจิต เปลย์นทะ	ช่วย อัมณี
อารีย์ ภูอภิรมย์	เอื้อม หวานจันทร์	ขาว มณีสุวรรณ	มะลิ บัวหลวง
เล็ก ชัยโม	เชย หวานจันทร์	น้อม มณีสุวรรณ	ไข่น้อย ประसार
นีก สมทอง	ถนอม นาคะ	เริ่ม เฉลยทอง	แดง การชมชไมไชย
ล้อม สมทอง	สวัสดิ์ บัวพันธ์	บุญชม วิฑูรพล	บุญล้อม มีภพ
อบ อินทรสมพงษ์	เปลื้อง นิ่มนวล	บุญล้อม พฤกษ์ศิริณ	ไข่ สุตระกูล
สว่าง อินทร์เนื่อง	อุดม ขาววงศ์	สมนึก จารีย์	เจียม สายวิจิตร
พยอม นันทกาล	สุพร สามัคคี	คม ฐรกิจ	ริม โมกะศึก
บุญสิน สกาวรัตน์	ชัย จุลมาศ	ไข่ บุญจักร	เฉลิม ศิริพันธ์
พร้อม พลคช	ชีพ เมืองวิจิตร	แจ้ง บุญจักร	เชย เนระจุล
พร้อม เทพบรรทม	พริ้ม ชดาเริกย์	ศิริ สงกุมาร	ผ่อง สุตระกูล
ถนอม ชนะไชย	วันชัย เมืองวิจิตร	หนูดับ สุดเฉลย	สัน เฉลาพร
เบื่อน วิหกหาญ	หัวแป้น รัตนนุพงศ์	สมนึก จินตนะ	ดับ มีภพ
ไพฑูริย์ วรรณอักษร	บุญชู กรรมมาตร์	เอื้อ มนินทร	ล้อม แสงเสน
มิตร เข้มเวช	แปลก รัตนนุพงศ์	บุญ สุขเจริญ	จ่าง การชไมไชย
เพิ่ม มัญกุล	ผิน จิตคำนึ่ง	สนับ สุดเฉลย	นบ โมระ
เพียร มัญกุล	แบบ ชาญปราณีต	จิน ลำภาพล	คล้าย สุตระกูล
ถาวร ศรีจันทร์	ชะเอม ศรีประยะ	ผ่อง มานพวงศ์	ช่วย สุตระกูล
ลิขิต ปัญญาองค์	พร้อม บุญสุข	เจียด ชนะชน	หนูนิต สายวิจิตร
ชีพ บุญสร้าง	พริ้ง บุญสุข	หนูพิน จันทะ	พล โมกศึก
ประจวบ มณีสุวรรณ	บุญช่วย จารีย์	เขียน คงทอง	ขึ้น ช่วยเชิด
เย็น รัตนกุล	เจริญ แทนทอง	ประพิน จุลอมร	เจต หวานพีช
พูน บุญสร้าง	หนูเคลื่อน แก้ววงศา	ทวิ วัจนพันธ์	พั้ว หวานพีช
คล้าย มุณินาค	แอบ แทนทอง	ถนอม วัจนพันธ์	เปลื้อง ถาวร
เจิม กัดคางจิดต์	กะหริ่ม ไทรทอง	แบน สุวรรณอาสน์	น้อย มหาพงศ์
อาภรณ์ คุ่มกุมาร	แจ้ว เหล็กเพชร	เนี่ยว เปลี่ยวจิตร	เพียร ไชยรักษ์
เขียน คุ่มกุมาร	แถว ราชากแก้ว	รุ่ม แสงสุวรรณ	จิตร เรืองรุก
เพ็ง สมมิตร	หรรอม พงศ์โยส๊ะ	เอียด ภายภูมิ	เหว ล่องจ้ำ
เขียน พรหมชาติ	หาริยะ พงศ์โยส๊ะ	มับ มุณีรัตน์	ดาหิด การัยภูมิ

จวง เกตุสมบัติ	เทียบ สุนนิช	ศิริอร ศิริวงศ์	สุนทร อ้นคำ
บุญเจือ เกตุเกลี้ยง	วันดี โลกภิบาล	ปรานอม บุญธิมาศ	บุญปิ่น สมบูรณ์
สมจิตร รักษาพันธ์	ฟอง นาควานิช	สุมาลี สิทธิตรี	กิ่งกาญจน์ บรรเรียนกิจ
เขื่อน เกตุสมบัติ	พริ้ม แสงสุวรรณ	ดวงดา เอกวัฒน์	อินสอน คำสร้อย
เที่ยง เกตุสมบัติ	จำรัส ดินไชย	จันทร์ทิพย์ บุญเรือง	ศิระพร ชุ่มอ้อ
จิตร ชุมธรรม	ท่อม บุญแก้ว	บัวลอย ใจแก้ว	ปิ่น กาวิล
หนูเรียง สีมุสิก	สวาท นวลฉาย	เรือนคำ แก้วมณีวรรณ	พวงทอง คุณาชีวะ
จิตร เรืองรุก	หบ สมบันดาล	ทวิบุญ ระบิน	ทรงพล จันทรมา
อารีย์ ไกรนุกูล	พลอย ภูมิพงษ์	เกียงคำ จินดาคำ	อำไพ ชัยชมภู
เสถียร การัญญิ	ปวี ส่งแสง	อนันต์ ช่างสี	สวัสดิ์ ชุ่มอินทรจักร
ฉิม เรือนเพชร	นิก ควรราพิง	คำน้อย วิไล	จันทร์สม ประชากรณ
ผ่อง ไกรนุกูล	หิศ วรรณพงษ์	ศิริรัตน์ ณ เชียงใหม่	ศรีอานนท์ พุทธิพันธ์
หิศ ไกรนุกูล	สมหมาย หัสภาค	มงคล สุขวงศ์	สังัด ทศนปัญญา
นิก ศรีวิจิตร	จำรัส สายสาระ	จรรยา อ้นแก้ว	บุญส่ง ศรีทนต์
นพ ชครัตน์	บุญให้ บุญฤทธิ์	บัวคำ ก้อนแก้ว	อัมพร ธนาศิริ
หนูนัค ดาวระ		สุรเชษฐ์ โอ่งวัลย์	เดือนใจ สุวรรณศิริ
แนบ ไชยพิมล	ชื่อคนกลุ่มอายุ 41-60 ปี	สุกัญญา หาญพิทักษ์กุล	ทิพย์ โตทอง
เพรียง อ้าวารี	ภาคเหนือ	ทองเพียร เป็งยาวงศ์	ศุภรศม์ ปันทวี
เจิม แสงสุวรรณ	สงวนศักดิ์ ณ เชียงใหม่	ศุภชัย คำศรีแดง	ถวิล วรรณเรือง
เปลื้อง เพ็ชรบูรณ์	อัจฉรา อธิมา	มุกดา ศรีธิบุญ	นภาพร ศิริกัญชัย
ประไพ ราชรักษ์	เรือนแก้ว ชัยงาม	วันเพ็ญ ปทุมเมือง	อุบลรัตน์ ศรีบูรณ์
คง การชนะไชย	อรุณ ไบเงิน	อรอนงค์ อรุณพงศ์	สุนทร ช่างตัก
แข กาละ	นกร ชลวานิช	อาทิตย์ ทนชัย	ดวงพร ศรีบุญเรือง
หมุน พินโย	รวีวรรณ คำอ้าย	ธัญญา แก้วเมือง	ขรรยงค์ ราชอาภัย
เคล้า ตราสุวรรณ	ดวงจันทร์ สุขเกษม	ศักดิ์ ศรีบุญเรือง	วรรณาด อุดบุรี
กล่อม วิสัยมาศ	สุพัฒน์ ศรีบุญเรือง	กาญจนา ธีรอังคณานนท์	ธีรยุทธ บุญทา
ริน กายภูมิ	สุปรียา วานม่วง	บุษบา ญาณสมเด็จ	เกรียงศักดิ์ ศรีโสภณ
เบื่อน ส่งแสง	สาคร พรหมชาติแก้ว	สมยศ ธีรอังคณานนท์	โสภีพรรณ อินทชัย
ดัม จำรูญ	เสงี่ยม พรหมชาติแก้ว	ชนะพล เจียสวัสดิ์	ลำราญ เตปิน
ชม มนลศ	กมลเดช ร่วมสมัค	สมหมาย เพชรภักดี	จันทร์สม พิมพิสาร
ส่วน สิลลาภาด	จินดาลักษณ์ เกษสุข	แสงเดือน คำเรือง	อุไรวรรณ สิงห์คำ
ส้าง ทองเกลี้ยง	อำนาจ ชูระ	กัลยารัตน์ อัดวุฒิ	มงคล จอมกันท์

แก้วลุน หาญฟ้างาม	ชงชัย ชุ่มเชยวงศ์	ทินกร สุภาเดช	สม แก้วมานวล
เกษม คุณยศยิ่ง	พีระชัย คุณศิลป์	ววรรณพร โกฏระ	สายทอง ไชยวงศ์
นิลวรรณ พุเต็มวงศ์	รัชณีพัฒน์ ผ่องสมัย	จันทร์ฟอง ศรีสุวรรณ	แก้ว อินชัย
ณรงค์ สุภาพ	อัมพร วงศ์จิไพโรจน์	บุญช่วย พันธุ์พัค	มอย สมพล
อินแถลง จำปาทอง	สรศักดิ์ สุรจิต	วรรณิ ม่วงชัย	สมพงษ์ คำอ่อน
พรทิพย์ ชัยนิลพันธ์	อุดม กาวิชัย	อมรรัตน์ ฤทธิสรไกร	กัลยา อินชัย
บัวเขียว ชัยคำ	จันทร์ดี วงศ์แก้ว	เสาร์คำ วรรณผง	บุญรอด นันสุ
สมบูรณ์ ศรีสวัสดิ์	สมเพชร มุลลิน	สมชาย กาวิล	ธารทิพย์ กรองใจ
นรินทร์ อัมพรโยธิน	วิลาวณีย์ โพทะยะ	จันทร์แก้ว จินะวรรณ	สิงห์ทอง กรองใจ
เจริญศักดิ์ ปัญญาฟู	วิรัตน์ โพทะยะ	วราภรณ์ ปัญโญ	จรรยา แดงสุวรรณ
เฉลิมศักดิ์ อินโปธา	ทรายทอง สุภา	อมรา สมพล	สุรเดช จันทราผล
กนก ทองดี	วีระ ภักดีวงษ์	สมชาย เกิดผล	ประเสริฐ เรื่องไรรัตนโรจน์
ประสงค์ นพมงคล	พรศักดิ์ ศรีโสภณ	เดชอุดม สุนทรเมือง	ดวงเดือน พรหมท้าว
ศิริพัฒน์ สุขเกษม	สุจินดา สิทธิตรี	สุสันต์ เพ็ญสละพันธ์	พีระกร ขันจันทร์
อนิรุทธิ์ ชัยทอง	ดาวเรือง ณ ลำพูน	สุรีย์ ดวงศรี	พรชัย เขาวนพูนผล
จำรัส คำนนท์	สุวรรณ วงศ์แก้ว	สิงห์แก้ว พรหมใบลา	สวัสดิ์ เจริญสุข
ศิริ จันทร์แก้ว	ปัทมา สุชาติ	อรุณี สัมมาทรัพย์	สุคำ บุญเป็ง
สมชาย สุภา	สุภาพรรณ สัมมาทรัพย์	จันทร์แก้ว อินตะแก้ว	ประสงค์ จิตต์วิไล
พรหมมินทร์ อินทนนท์	ปรีชา สัมมาทรัพย์	มุกดา ฝั้นพรหม	นิลวรรณ จันทร์โสภา
คำปิ่น จันทะมุก	สมพงษ์ อินทรีย์	ดวงจันทร์ พุทธา	สุชาติ แก้ววิเศษ
บุญตาม อินดาวงค์	ดวงพร บัวเย็น	จวงจันทร์ นกแก้ว	อุไร อินทวงศ์
สาม หน่อแก้ว	สมจิตร กาวิล	ประดิษฐ์ ตรีพันธ์	จุมพล แก้วภักดี
ทองสุข หาญจริง	ชเนศ อินทรีย์	ศรีใจ กันทรส	พวงทอง วิชาการันต์
จรี ศิริพันธุ์	จันทร์เพ็ญ คำหล้า	ชนภรณ์ อินชัย	สมศรี โพธิวงศ์
พงษ์สวัสดิ์ ไชยวัฒน์	นพรัตน์ เหมสุทธิ	ชัยพงษ์ ยงใจยุทธ	เรื่อนแก้ว แสนมหาอุด
แสงเดือน ราชอกัย	สุรางค์รัตน์ วีรปรีชาเมธ	สุชาดา ตะนาวศรี	สมพิศ เรื่องสกุล
สุรพล ชุ่มฮ้อ	ภาสกร ศิริเจริญ	วีระวัฒน์ อินทร์ชัย	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
สมบูรณ์ ปัญญาศรี	สวัสดิ์ กรร่า	ประภาพรรณ ดวงดอก	มี กีบจ้อหอ
ลุงเงิน เมธีรัตนโสภณ	วัชรา กรร่า	สุพรรณ ปัญญาไชยา	ขงยุทธ หรคุณ
พงษ์ศักดิ์ อุ่นแก้ว	ธีรวัชร จินตนาอนุช	ไพฑูรย์ กาวิล	บุญहनัน ชาวโพธิ์
สารภี เกตุเมฆ	ภูมินทร์ เทพเทพินทร์	วิชา ต้นสุหัส	สมศรี มาตรฐานสูง
โสภณ ปัญญาโสภา	กาญจนา ปันทวี	สมลักษณ์ เผื่อนเผ่างาม	สัมพันธ์ ชำนาญกลาง
คุณ บุคโพธิ์	ชูชีพ คุณขุนทด	ฉลวย พื่อสันเทียะ	ทองพูน แสนปรุ

ทองแมน ขุดโพธิ์	เต็ม โอดสำโรง	สมพร วรรณโก	ทองเจือ จันท์หมื่นไวย
จรัส พินจอหอ	ประทุม บุญดำนกลาง	ทิพย์ สิงห์ทะเล	สามารถ ทิพย์ไสด
ชัยรัตน์ รัตนวิชัย	จอย ทรวงโพธิ์	ศุคใจ มุ่งขอบกลาง	สมเกียรติ ชุ่มหมื่นไวย
สังข์ ไม้โคกสูง	น้อม เสนโคกสูง	บุญโฮม ลาดแก้ว	เทียม พิมพ์ปรุ
ใจ ไม้โคกสูง	น้อม เสนโคกสูง	ลำดวน ไม้โคกสูง	นวลจันทร์ ศิริปรุ
บุญช่วย กกกกลาง	อนงค์ ขอบผลกลาง	ตำรวจ ยิ้มพุดชา	บุญเกื้อ ม่วงชะคำ
บุญร่วม ไม้โคกสูง	สมศรี นามใหม่	บุญเทียม บั้งจันอัด	เกษ สืบจะบก
สมเมือง วาดโคกสูง	ชิด นาดีดำนกลาง	ศรีสุดา สอดโคกสูง	วันเพ็ญ ศิริปรุ
สมพร ภวภูตานนท์	ละออ ดำนกลาง	จิต พื่อสันเทียะ	มานพ ศิริปรุ
บุญเกิด กิ่งกลาง	ไสว จำลองกลาง	สำราญ ปล้องกลาง	สมหมาย กั้นห้องกลาง
ชวน พลบุรี	แมน กลมกลาง	บุญส่ง โอบโคกสูง	บรรจง กลิ่นหมื่นไวย
ทวี ป่วงกลาง	สวัสดิ์ มูลกลาง	บัวลอย โอบโคกสูง	บงอร กลิ่นหมื่นไวย
มาลัย ป่วงกลาง	จันท์ มูลกลาง	เพ็ง ไม้โคกสูง	ขุนสัน หินหมื่นไวย
สมหวัง เพิ่มพุด	อุไร กระจ่อมกลาง	สมจิตร เรืองสนาม	ประเสริฐ วรรณรักษ์
จรรยา กอบัวกลาง	คุณ เข้มจอหอ	แฉล้ม ไม้โคกสูง	จำปี ชันดี
ทองแมน กองโคกสูง	ตาคำ เกียรติกลาง	ละมัย สุปโคกสูง	บุญเลิศ เทพอรุณ
ทวน กักดีกลาง	มานพ แด้วจอหอ	บุญสม เวียนโคกสูง	อุไร ชินวงศ์
ไพศาล พันทะวงศ์	สุวรรณ โฉดโคกสูง	สุดา เกรียบกลาง	เกรียงไกร กระโดนชานาญ
สมพร เขียวโพธิ์	อำนวยการ หนองนอก	ประจักษ์ สารโคกสูง	ชูศักดิ์ ใจพุดชา
ตำรวจ ชิดโคกสูง	สมศักดิ์ รอดปัญญา	เดิม ว่าที่สันเทียะ	สมพร บุญกิจ
คุณ มีโพธิ์	เขื่อน มากดำนกลาง	บุญรอด จรจอหอ	ไพบุลย์ ภูหาสุวรรณ
บุญช่วย มุ่งขอบกลาง	พูน กอพลูกลาง	จันท์ เวียนโคกสูง	ประไพ แก้วหมื่นไวย
น้อม ศรีอภัย	จรัส ค้อมกลาง	ผ่อง งามจันอัด	บุญช่วย ชมเดชดี
ชาญ มีโพธิ์	บุญเที่ยง มั่นคง	ปราโมทย์ พงษ์สงวน	รุ่งเรือง พิศเกาะ
สมหมาย กล้าผจญ	บรรจง ชิดโคกสูง	บุญเจือ หวังเคียงกลาง	บัวไข เนียมสันเทียะ
ดอกไม้ มุ่งขอบกลาง	เต็ม แฝงดำนกลาง	ตำรวจ ปลั่งกลาง	อินทร์ แสนพลกรัง
ทองดี หล้าปวงคำ	แจ้ง ปั้นกลาง	เสนห์ พวงไทย	บุญเสริม มาตรฐานโคกสูง
แดง นิระคุณ	สังวาลย์ ปั้นกลาง	บุญมาก สอดโคกสูง	สายทอง พันธุ์รักษ์
ก้อนทอง จันโพธิ์	วิชัย ศรีจรัส	บุญเลิศ เวียนโคกสูง	เกษม กักดีชาติ
ถนอม บั้งจันอัด	พูน สุขล้อม	ทองแมน ปลาโพธิ์	สามารถ พันธุ์รัตน์
บัวผัน เชื่อนโคกสูง	เข้ม จงอยู่กลาง	บุญชอบ พวงเกาะ	บุญส่ง จูหมื่นไวย

สำราญ พันธุ์รักษ์	ประทุมพร พิบูลย์เศรษฐ์	บุญเลิศ อินทรโคกสูง	ชาดา มุ่งทางธรรม
เสนาะ ทองดี	สุวรรณ ลากจะบก	สีม่วง ถนอมศักดิ์	เกรียงไกร หานาคี
กัลยา กิติโสภากุล	ประเมษฐ์ ใจพุดชา	บุญสม เลิศพยาบาล	วนิดา นาคะศิริ
ไหม พันธุ์รักษ์	ดาว ทรงจอหอ	ภาคกลาง	วิลาวัลย์ สีลาเมธากุล
ดุสิต เต๋นดวง	สุวรรณ เกิดหมื่นไวย	จุฑามาศ รัตนเจริญ	ธำรง ไตรโพธิ์
สำราญ ช่างหล่อ	เจริญ ลากจะบก	วีระศักดิ์ พลายงาม	กัญญารัตน์ วงศ์สกุล
บุญร่วม จำศิริ	สายทอด นิ่มนวล	บุษบัน ศิริสวัสดิบุตร	การุณย์ สุวรรณปีทมะ
สายม่าน จักรพุดชา	สมเกียรติ เพาะปลูก	อารี จีรวงศ์วัฒน์	ระเบียบ เป็นทองดี
สุพรรณ ราศรีจะบก	ยุพิน เชิดพุดชา	ชลธาร ชลานุเคราะห์	สุนทร สัญเขตต์
บุญเยี่ยม เถยสูงเนิน	สมนึก ขันโคกสูง	อุษณีย์ ชลานุเคราะห์	สำราญ เครือประดิษฐ์
เริงศักดิ์ ทองท่วมศรี	หมานิด เจริญศักดิ์	ปราณี คงประพันธ์	ทศตรี ศิลเดช
บุญมี บุญกลิ่น	สมยศ สมพงษ์	ลักษณะ ท้วมประถม	อิสริย์ ศิลเดชะ
ละไม ทองแก้ว	สมพิศ อยู่หมื่นไวย	นันทพล จำรัสโรมรัน	สุขวิณี ทำผล
สมพร พลอยหมื่นไวย	ชิต หวังอ้อมกลาง	กรกมล จำรัสโรมรัน	ชัชวาล ศรีพานิชย์
สมศรี ประเสริฐ	ดี หมั่นหมื่นไวย	สุเจตน์ เดมียศิลป์	พุททชาด ชลานุเคราะห์
มีศักดิ์ ขอบสูงเนิน	จรัสฉาย เตือนหมื่นไวย	กาญจนา อมรศักดิ์	เกศสุดา เกณิกานนท์
โกเมศ จันทรหมื่นไวย	บุญจวง จันทรหมื่นไวย	ศุภชัย ปรวิวัฒน์วงศ์	นรา โสติสงฆ์
ปุ่น ป้อมสนาม	อำนาจ จันทรหมื่นไวย	เพ็ญจันทร์ ดิษยบุตร	ศิริลักษณ์ สกลไพชย
สุริยา แก้วหมื่นไวย	ชาญ ดิขุนทด	สุคนธ์ ทองสาตรา	วัฒนา สุเมธินทกุล
สมร แก้วหมื่นไวย	สายทิง เพ็ชรหมื่นไวย	จันทนา กฤษณायุทธ	เมตต์ ขาวสอาด
อำนาจ ดีรัมย์	พิทักษ์ ชีวะพาทย	สุรสิทธิ์ ชมชื่นจิตร	สุพัตรา ประยูรพิทักษ์
สมศักดิ์ ยนจอหอ	เทียน นามโลกกรวด	ผกาพรรณ ชมชื่นจิตต์	อรุณี พุ่มสำเนียง
สาระภี แก้วหมื่นไวย	สมบูรณ์ ทองหมื่นไวย	พนัส ผลาสินธุ์	สุรพล วันประเสริฐ
กรวรรณ ย่อมกระโทก	ประหยัด โลมจะบก	พรพกา วันประเสริฐ	สมศักดิ์ คุ่มเกษม
ทองสุข ระกานอก	ชูศรี นาคหมื่นไวย	สุจี สุพรรณารักษ์	สุวิมล คุ่มเกษม
บุญเลิศ สวาสดกลาง	แมว เถยสันเทียะ	อัจฉริย์ อำไพพัคตร์	สุรพล คุ่มเกษม
จำเนียร พัฒพิมาย	ทิวา เพ็งหมื่นไวย	บวรสุข เอี่ยมท่าไม้	นิต แก่นนาคำ
สมคิด บุญทวี	ศศิภา เพ็งหมื่นไวย	ลลิตา มากเปรมบุญ	สุชาติ วิเศษสิงห์
บุญเพ็ง แก้วจินดา	น้อย ชื่นจะบก	วัฒนา กาชัย	เอื้อมพร อชวาฑูล
บุญส่ง เป็นหมื่นไวย	บุญ ใจโลกกรวด	อนรรักษ์ ท้าวชาว	อภิชัย ถนอมวงษ์
สมปอง วงษ์สุวรรณ	ถาวร สมใจ	บุญมี ไทยกุล	บุญเสริม ปรี้อ่า
สังวน น้อยหมื่นไวย	สมหวัง จ้อยพุดชา	มณฑิรา ผลาสินธุ์	ยุทธานาศักดิ์ สะแกกลาง

เขาวนันทน์ วรรณศิริพงษ์	จตุพล เนตรประเสริฐศรี	ชนมณี ดามา	ชุติมา บุญยการ
สมพร ชูกำแพง	ขวัญชัย กมลสาร	ประธาน สุวรรณศิริ	ธีรพล ภมรบุตร
ชาญวุฒิ งามบุญฤทธิ์	สมชาติ ศรีธรรม	สุวรรณดา กิตติรักษ์ตระกูล	จรรยารัตน์ ชัชวาล
มานิตย์ ได้สกุลชู	สันติ วีระทวีพร	ทิวาทิพย์ รังสินานันท์	ยุทธนา แซ่เอ็ง
สุมาลี ได้สกุลชู	เศรษฐพงศ์ สุวรรณสิทธิ์	สุพจน์ อิ่มสงวน	สมรรัตน์ งามโยธิน
อนุศาสน์ สุกันหะเกตุ	ธวัช มณีโชติ	อุษาวดี สังฆพรหม	สุวรรณณี ลิ้มธรรม
ภัทรารวรรณ ทรัพย์คงอยู่	สิทธิชัย เนื่องน้อย	พงษ์อนันต์ มาลานิยม	วีรฉัตร กิจสวัสดิ์
สุขุม บัวมาศ	บัวขาว ประยูรสุข	รังสิมา โอภาสบุตร	อนุจิต สวัสดิโกษา
ธนพร บวรเสถียรโชติ	สุพัตรา สดสาคร	สมบูรณ์ นรดี	สุพัตรา อีเยล
เกียรติศักดิ์ ชิวบั้งชาติชัย	เกรียงไกร สุทธิวิบูลย์	พิศิษฐ์ บุญธรรม	ศราวุธ ปรวิดิธรรม
สมเรื่อน สุทธิโก	พวงชมภู ราชกิจ	วารกรณ์ ธนุสิงห์	แจ่มซ้อย ประเสริฐสุข
ปรีภัย หงษ์ชูเกียรติ	สาวิตรี โกกิลานนท์	สุทธิพงศ์ กิตติ์ตระกูล	อภิสิทธิ์ เนตรสถาน
นภดล คารวะ	สมหมาย ดากู๊ส	วาสนา อาวาสิกพร	ศิริเพ็ญ ฉายปรีชา
ณรงค์ศักดิ์ ประสาทพร	ทิพวรรณ ไกรสมสุข	ประสาธ อยู่อู่ไสว	ศักดิ์พิพัฒน์ กัณฐสิน
เสาวลักษณ์ เสือสง่า	กุลชาติ ชัชวาลิม	มาลี ยิ้มละมัย	จินตนา กิจจำรัส
สุรศักดิ์ เข้มกัลด	สวัสดิ์ ตรีนิก	แก้ว ชุ่มศรี	สุสดี ชัยเฉลิมศักดิ์
มยุรี กาญจนรุ่งโรจน์	ชวาลา โกกิลานนท์	เฉลิมพล โกญจนาท	สิทธิชัย เอมเปรมศิลป์
ยุพิน จรณศักดิ์สกุล	พรสุข สรกุล	ปีตมา ญาเกษม	ธวัชชัย สังขนิษฐ์
บุญนาค จันทร์ทอง	นฤมล สุทธิพันธ์กูร	สมบัติ งามยืนยงค์	พิเชษฐ แซ่ตั้ง
สุเทพ นานาเสถียรกุล	สุวรรณดา ศิริวารินทร์	ฉลาดเลิศ เปตะนันท์	พิระพรรณ สุวรรณศรี
ภาวนา มณีสอดแสง	สมชาย นิลแสง	ศิริพร โชคลาภทวี	ชูชัย จิรกุลพงศ์ธร
มงคลชัย ฤทธิเดชกล้า	สร้อยนภา เมืองมูล	สมศักดิ์ ปานรัตน์	สินี จิรกุลพงศ์ธร
รัชนี อักษรเนาวรัตน์	รังสรรค์ เจริญสุข	พรพิมล ถาวรรัตนวิช	จารุณี เชื้อปุย
ละออง เสือสมิง	พรพิมล เจริญสุข	ชาติชาย เสดวงชัย	มงคลรัตน์ เชื้อปุย
ธีระ เกียรติศิลป์	อนันต์ ประสาทพร	กล้วยไม้ ศรีประภารัตน์	บุญเหลือ ผาทอง
สมวงษ์ แก้วแต่ง	ประดับ ตั้งเจริญพันธ์	บุญส่ง เดิมชนสมบัติ	สุกัญญา สุขทันโถม
สมชาย น้อยโสภาค	สุรพล ปานรัตน์	ฉวี อรุณแก้ว	วุฒินันท์ โพธิ์สุวรรณ
อำพัน น้อยเสวก	ธีรยุทธ์ จันทร์ยุทธ์	พูนศรี ขันขวิจรรย์	คณิงนิจ หิรัญพันธ์ทิพย์
ประชุมพล แซ่มพุลศิลป์	ศิริพร จุลละมณฑล	เสนาะ พงษ์สวัสดิ์	อุดม งามศิลป์
มนู จันท์มี	กนกแก้ว ฤกษ์พิชัย	สิริษ อนุภาค	สุรศักดิ์ พงศ์จิตธรรม
ฉลาด พูนสง่า	สมบูรณ์ มณีประสิทธิ์	กรรณิกา แซ่มซ้อย	พิสิฏฐพล สิมะเสถียร
ศักดิ์ เป้าล้วน	สาโรจน์ ตรีทรัพย์สันต์	ปราโมทย์ ศรีเจริญวรรณ	สุภา พูนพงษ์รัตนร์

คณัฏ อรุณकुमारักษ์	จำนงค์ โบกรณิ	หนูราย เจียรศิริ	โกมล สายวิจิตร
โชคชัย นิติโรจน์	บุญศรี เสส	เฉลา ชูโลก	บุญรวม สายวิจิตร
ศักดิ์ กาญจนเกตุ	สว่าง บรรณจิต	จันทร์ นิระบาล	หนูเจต บุญเลิศ
ณรงค์ นารอดภัย	แจ้ว กษรรัตน์	บุญแรม อาหารกิจ	คนดี สุตะระ
สยาม ฤกษ์นวิไพโรจน์	ถนอม ฝอยทอง	ถนอม พิษยกาจณั	บุญนำ ไชยรักษ์
ฐิติวัจนั สิมะเสถียร	ปรีดา ลัดดาวรรณ	คำนึ่ง กริมใจ	สัมพันธ์ พงกระทุง
ประสาน ละอองศรี	ประทุม โชติพันธ์	อภิภูเดช นุราช	ผดุง แสงขาว
สมศักดิ์ สังข์ลักษณ์	สนอง ไชยกล	หนูเนื่อง ปุ่มาก	คำ หนูคง
พิไลพรรณ เอี่ยมท่าไม้	หนูเขียน แซ่ซำ	สมหวัง วงศ์แข	สุทัศน์ ล่องจำ
อารี ขอผล	เพียร การะเวช	โชคดี พรหมจรรย์๑	อรุณทิพย์ อ่อนแก้ว
ปิ่นทิพย์ สุวรรณศิริ	เชื้อ จิตจำนงค์	วิโรจน์ ไชยบุญ	หิด อ่อนแก้ว
ชนพล อรุณकुमारักษ์	บุญพร้อม ชูพรรัตน์	ลำไพ มณีพงศ์	ประสิทธิ์ ชูความดี
ภาคใต้	ประจวบ ห่อทอง	สุภาพ เพ็ชรเส็ง	ปราโมทย์ สุนยานัย
ปราณี ฐรกิจ	ทวี ห่อทอง	บรรเทิง ส่งเจริญ	วุฒิชัย เรืองรุก
สมเกียรติ์ สมุทรัตน์	สมชาย วัฒนพันธ์	บุญชม เนระจุล	สมพร ไกรบุญกุล
สมคิด ฐรกิจ	วรรณิ บุญกาญจน์	วิมล ไชยบุญ	กุศล ภูมิพงศ์
สรรเสริญ ไชยอมร	กล่อง แคนยุค	สนิท เรือนเพ็ชร	หลิยะ แสนเสนาะ
สุจินต์ จุงศิริ	ละไม เจียรศิริ	สมบูรณ์ ชัยชนะ	นุริหิยะ แสนเสนาะ
พงศ์ศักดิ์ มณีพงศ์	หนูขาว รามณี	หนูแจ้ว ชัยชนะ	โสณ นกแอนหมาน
อำนาจ โชติพันธ์	นุกูล บรรจง	สุชาติ สุตะระ	สมนึก เข้มแสง
จรรยา สงกุมาร	สมจิตต์ ราชวิก	เกริกชัย มีภพ	อำนาจ ณ โพธิ์
เจลิยว กุมุท	สมศักดิ์ ราชวิก	กัญญา ลิจิตกาญจน์	สระหิณะ ณ โพธิ์
สิทธิชัย สมโรจน์รัตน์	บุญเกิด จุลเสศ	อุดม มนัสชน	ตาตำ แรงนุกูล
หนูเพียร สุดเฉลย	วรรณา รัตนพันธ์	สุจิตต โชติพันธ์	เขียน จำนงลักษณ์
บุญโชค กลับอำไพ	อาวุช ตราสุวรรณ	ประเสริฐ สุดตั้ง	กัลยา สุภาพ
สมศรี ชูปัญญา	ชอบ รักษาพรรณ	ยุพา กาญจนชัย	พายุ เพ็ชรพันธ์
หนูเคียง ภูมิพงศ์	โรจน์ ภิรมยา	สมจิตร จิตรนรัตน	สมจิตร จูว่าที
ทวี เวศวิทย์	หนูเนียน ทับทิมทอง	ลาก มณีโชติ	บุญสิน รัตนนุพงศ์
มยุรี ลำภาพล	จินดา กายภูมิ	บุญลาก แสนโยชน	บุญพลอย ชัยน
จรัส มลารัตน์	วันชาติ บรรจง	สุดา อมประนาม	เล็ก จิตวิบูลย์
อุบล มลารัตน์	ฉลอง ชูโลก	วินัย วังบุญคง	ปัญจลักษณ์ จูว่าที
สมนาม ศรีพิชิต	นอบ ชูโลก	บุญน้อม ทรัพย์สาธ	ฉลอง ผดุงกิจ

โสภา รัตนนุพงศ์	เฉลิม หนะไชย	อุไรวรรณ ชุมสงฆ์	กัลยาณี วิบูลกุล
หนูพับ ตุ๊กศักดิ์	สุนีย์ โชติศักดิ์	ล้อม สุวรรณฤทธิ์	พลศักดิ์ โดทอง
สงบ สมทอง	วิวัฒน์ชัย พรหมล่อง	ยุพารัตน์ ชาญปรมณีต	ธิดารัตน์ ชันทนันท์คำ
สุวรรณรัตน์ โชติพันธ์	สุภัทร วิหกหาญ	กำแพง มัทยาท	พงษ์จันทร์ แสงสุวรรณ
เจริญศักดิ์ ตามสละนิตย์	กิตติ อัจฉริยะวัฒน์	น้อย สุมนตร์	คำพันธ์ เหลลาสกุล
สาริน๊ะ เพ็ชรพราย	จงดี วันถนอม	ศุภชัย เวศวิทย์	กฤษณะ ไวกุลองครุ
สุเทพ บุมะลายู	พงศ์ศักดิ์ วิหกหาญ	นาคินทร์ จิตคำนิง	อนุพงศ์ อุดมะเสี
สุชัย เวลาคี	สมใจ ใจเย็น	สมชาย พรหมอาวู	ไพโรจน์ ล้อตระกูล
อัจฉราวรรณ จุงศิริ	ละอ้อน นวลมั่งสอ	สมศักดิ์ สุคนธรรัตน์	อภิชาติ เตปิน
อุทัย จุงศิริ	สิริกัญจน์ เพ็ชรรัตน์	บุญเชื้อ แสนขวัญแก้ว	อนงค์พร เตปิน
จำเรียง แก้วล้วนสม	ปรีดา มีผล	ธกร นิลพยัคฆ์	สุวิจิตร รัตนราช
ดัม สานุจิตต์	วิชัย ชูช่วยสุวรรณ	สุรศักดิ์ สุภาเพ็ชร	ธนาศักดิ์ พรหมจา
ประเสริฐ สมทอง	จารีย์ นิลแก้ว	วิมล รัฐแจ่ม	เพ็ญจันทร์ พรหมจา
วาสนา พรหมเดช	อรทัย ชุมแก้ว	ไพศาล สุดสุข	อุมาภรณ์ สุริตา
ประจวบ บรรจง	ณรงค์ เข็มเมฆ	ไสว ตระกูลนิตย์	สุกัญญา บุญทา
เพ็รียง คงเอียด	น้ำทิพย์ ปานมณี	วสันต์ พิทักษ์	สุกานดา ศรีบุญเรือง
อาหาร กักดีวิจิตร	ปิยะ หนะศักดิ์	โสภณ แสนเสนาะ	ศิริเพ็ญ สมหลวง
สรรเพชญ์ บุญทวี	สุชีพ ชูสวัสดิ์	สวาท บุมะลายู	ธัญญรัตน์ สิงห์คำ
สมศรี บุญทวี	จริยา จัตุศาสตร์	เทวฤทธิ์ เถาจู	ชัยปฐม ปวงวัน
ถาวร สมทอง	สมพร สุขศิกัญจน์	หนูพุกย์ กลิ่นดี	วรพล สุวรรณผล
บุญนำ สาระรักษ์	บุญช่วย ยิ่งประดิษฐ์	คนดี สุวรรณอาสน์	วิษชุดา วิสฤตไพศาล
สุธรรม สมทอง	บุญช่วย พรหมนิม		สมคิด กันธิยะ
อารี มุสิกิด	สุวิทย์ จุลพรรณ	ชื่อคนกลุ่มอายุ 21-40 ปี	บัวคำ ฝักคำ
ศิวาภรณ์ สุดนพัฒน์	นวลน้อย ปานใจ	ภาคเหนือ	อัศววิทย์ ระเบียบ
เซาว์ ทองใส	สมจิตร เขียดพล	ทศพร บุญสุข	กาญจนา กันทา
ปภัตสร สมทอง	สม้า จิราวรรณ	เสาร์คำ ทาโล	สุรศักดิ์ วิไล
สายใจ ไชยอมร	เอนก ชาญปรมณีต	ธนวัฒน์ ถาอินชัย	อรพรรณ อินต๊ะ
จงจิตต์ ชดาฤกษ์	สุจินดนา หมวดชนะ	ยุพา ถาอินชัย	อุ้นเรือน กันธณีย์
ปรีดา ชดาฤกษ์	จรัส ชุมณี	ดวงแก้ว ศรีวรรณ	เสาร์แก้ว ใหม่จันทร์
พรศรี ถมอำไพ	อัมพร รัตติชัย	ณัฐพล มินเนตร	ณัฐพล ณ เชียงใหม่
กัญญา สมทอง	แจ่ม คุณ โอบษฐ์	ชัยเศรษฐ์ เนียมศิริ	กัลยา แก้วคำฟู
หนูนัค สุธาแยก	ประยุทธ์ ศิลปศักดิ์	คำน้อย สมสลา	ไพโรจน์ กิจสอาด

ทองใส พรหมกฐา	แสงหล้า มุลแฝง	นิคม แก้ววิเศษ	สายจิตร ไชยลังการ์
นพดล บุญทา	วสุ เลขะวัฒนะ	สันติ จิตต์วิไล	ธิดาลักษณ์ วิโรจน์
ต่อศักดิ์ หาญพิทักษ์กุล	ปาริฉัตร เลขะวัฒนะ	ปรียานุช ศรีโย	สิทธิชัย พลวิทย์
กรรณิกา สมมิตร	ชนาวุฒิ ตันติเจริญ	ปิยะพร โตสิตารัตน์	รัฐพร สรรพศิริ
สังวาลย์ นันทะกุล	จันทร์ฉาย หนูนันทา	จักรพงษ์ ไชยวงศ์	แมน ชุมทอง
ธนรัช สภาวจิตร	ฤทธิรงค์ เกาฏีระ	วีระเดช ไชยวงศ์	พูนทรัพย์ ชุมทอง
วิไลพร พรหมณะนันท์	พรบรรพต รอดบรรจบ	กัลยา สุพรรณ	ยุทธพล ชุมทอง
จิรวัดน์ ปทุมเมือง	วัลยา สอนชุ่มเสียง	ฉัญฐ์ ชาวพูนผล	ศุภชัย สมสมัย
กรรณก ใจสวย	กฤติยาพร วงษา	เยาวเรศ ชาวพูนผล	ขวัญใจ ประคู้ยามดี
กาจ ตังอินทร์	อดิศักดิ์ วังมูล	ชนันชัย ปิ่นทะโน	สุภาภรณ์ พรหมมา
ทัพไทย อินตาวงศ์	เพชร อาก่อน	ฉัฐวุฒิ ชัยวิวัฒน์	ศุภฤกษ์ สุขใจ
แสงเพชร เตชะโสด	ทรงยศ อนุชปรีดา	เทอดศักดิ์ อยู่สาตร์	จาวรธรรม โอสดธนากร
รณกร วิกรรัตน์	ศรีพรรณ สุขเกษม	ขวัญเนตร จากะมณี	พุทธชาติ สุทธิบุญชร
อนุกุล บุญมหาธนากร	รุ่งนภา ยูเวก	ศุวนนท์ กรองใจ	อุบลวรรณ อินชัย
มาลา พรหมแสน	ชนกฤต โนนี	สิริชัย แก้วละเอียด	ภัทรชาญ วินิจชัยกุล
ทวี รินยานะ	อุดม สุภา	ภูวนัย คำอ่อน	กาญจนา พรหมใบลา
หทัยรัตน์ จะปุน	วิไลพร สุภา	วิไลลักษณ์ คำอ่อน	ประทุมพร ใจเมือง
อมรพงษ์ เสด็จกะบุตร	วรกฤษณ์ ชวชาติ	ภัสสร เพชรธราทิพย์	ชาญวิทย์ สุนทรเมือง
นงลักษณ์ ขาศิรินทร์	ดวงเดือน คุณยศยิ่ง	อนุวัฒน์ พรหมใบลา	สมควร สุขยิ่ง
อรรณวิทย์ สมศิริ	ฉัฐกร เปรมปรีดี	สุจินดา นันตุ	วาสนา อินทชัย
โสภา ปัญญา	ปีทมา ปวงจักร์ทา	เดชาฤทธิ์ วรรณศรี	กมลวรรณ อินทชัย
อิทธิพล คำสร้อย	ดวงจันทร์ อินสา	จิรายุทธ กันธัง	ไชยมงคล ไชยขาม
อนันต์ สมหลวง	บุญเป็ง โปธา	สรพงษ์ บุญชื่น	เอี่ยมเดือน นาระดี
วาสนา ปิ่นกันทา	เกตุพิกุล ทาโล	ศิริพร สาทเร็ก	วรวิทย์ เตชะพันธ์
อภิชัย วุ่นหนู	วชิระ โรมัส	กิตติศักดิ์ รักรวงษ์แท้	ศิริภรณ์ คุณารักษ์
มยุรี สร้อยสังวาลย์	ธนาภรณ์ จุฑาทพ	สมชาย ไชยวงศ์	นงลักษณ์ ธนันชัย
แก้ว มณี	ฉัฐนิชา คันธวงศ์	กิงกาญจนา อริยานนท์	ชาญณรงค์ ธนันชัย
สมจินตนา เอี่ยมสรรพวงศ์	ทองสุข สุภาเลิศ	วรกุล คำบุญศรี	จิรสุดา มาลาขงค์
วิวัฒน์ แก้วบุญเรือง	วีระพงษ์ ทนใจ	อุไร โพธิวงศ์	ศิริกัลยา สุขสวัสดิ์
บงกช วิเชียรศิริกุล	จันทร์จิรา วงค์ทรายคำ	มานพ รังมี	สุชาติ ศรีสมาน
ธมนวรรณ วงษ์ห้าวศึก	สินชัย วิโรจน์	ฟองจันทร์ กันทะวงศ์	พรศรี จงศรีวัฒนพร
อรรณวัต สุภาพ	ประกายแก้ว อินทวงศ์	ไกร มาประเสริฐ	กู่เกียรติ อักษรดิษฐ์

วิภาพันธุ์ นาคสมบูรณ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ปรีชา พลบุรี	ประนอม เสนคราม
ธวัช สุขเวช	สายรุ้ง มีโพธิ์	พัชรภรณ์ พลบุรี	พรพิรุณ ภูศิริ
จารุวัฒน์ รัตนา	ธารทิพย์ เกี้ยวสูงเนิน	สาคร คุณกลาง	สมพงษ์ พานปรุ
อรุโณทัย จิ๋วปัญญา	ฉัฐวุฒิ เพยกลาง	บุญฤทธิ์ นิมิตรหมื่นไวย	ชลารุณ เด่นดวง
สิริลักษณ์ เขยโพธิ์	วิเชียรชัย เนียมสันเทียะ	กัญญาภัก ทับโคกสูง	พะยอม ชีโพธิ์
อดิศรศักดิ์ เขยโพธิ์	บุญเต็ม นิมิตรหมื่นไวย	ณรงค์ศักดิ์ ไบโคกสูง	ชื่นชม มีโพธิ์
พวงผกา จินตนาบุษ	วันชัย ยี่หอจ้อ	สุรีย์ บุตรมาลา	จินตนา ต้นศิริ
คมโชค ภักดี	รำไพ ยี่หอจ้อ	เมธี ย่นจ้อหอ	ทองพูน หมอกโคกสูง
สุวัठी เล้ากุล	พิชิตชัย อินทรโทโส	คมคาย บาลโพธิ์	สมาน เจริญผล
ประพันธ์ศักดิ์ ลิ้มประยูร	กุหลาบ นามโคกสูง	ประทีป แด้วจ้อหอ	บานเย็น เสือทะเล
จันทร์แก้ว ใจเย็น	ธวัชชัย ทรัพย์เมฆ	สุภาพ ศรีพิพัฒน์	ชัชวาลย์ ดันแดง
ศศิพร คำแก้ว	อนุรัตน์ โดเคน	สุพรรณิ นวลหมื่นไวย	สมประสงค์ หรคุณ
ปิยพัทธ์ คำลิด	อำนาจ ภูเกาะ	บุญชู เอ็มโคกสูง	ดอกแก้ว ไกล่กลาง
เอกชัย ไชยวงศ์	พรทิพย์ ชูโคโพธิ์	อดิศักดิ์ เห็กขุนทด	สายพิกุล แจะสันเทียะ
ภัทราวดี ประชากร	สมชาย อินแป้นพะเนา	ชำนาญ ฤทธิ์จ้อหอ	ประดับพงษ์ ลือวิเศษ
พรชัย วงศ์แก้ว	มงคล มีโพธิ์	วิไล ภูศิริ	กมลวรรณ เชื้อนโคกสูง
ฉัตรสุดา อุ้เถือง	อวยชัย ไชโพธิ์	บุญเลี้ยง แส่นพันธ์	ดิเรก จันท์แก้ว
สมศักดิ์ ใจดวงแก้ว	คุณ อธิยาศรัย	อุไร กัลยา	ละออ หมากกลาง
จิรายุ ปริญญารักษ์	เจริญ กอบัวกลาง	วีระ คะเรรัมย์	ประเทือง บุญคำนกลาง
นริศรา มีผลกิจ	พนิดา กาสีสูงเนิน	ทรงยศ อ่วมอิม	บัวขาว นิลแท้
ปรเมษฐ สายสุวรรณ	บัวริม โปรยโคกสูง	สุดใจ อินทนนท์	สรายุทธ โพธิพัฒนานนท์
อิสรา ไชยศักดิ์	สุรัชย์ ไกล่จันอัด	สุมาลี นาคมณี	ชนพร ชิมกลาง
ฉัฐวดี ชัยนิลพันธุ์	สายฝน นกพรหมพะเนา	ทิพย์ ภักดีกลาง	ลำเรียง กักหมื่นไวย
จักรารุช ไตกุล	ระย้า เกิดมาก	ปรีดา นันทวงศ์	พจน์ วงษ์วิชา
สรัญญา เรืองสกุล	อรอนงค์ ไม้โคกสูง	สายชล เกตุสง่า	พัฒนโชค เจตบรรจง
เกรียงไกร เรืองสกุล	ขจรศักดิ์ ไม้โคกสูง	พัชรี สงสันเทียะ	ทวี ฉิมทะเล
นันทนา ปัญญา	นภัสวรรณ มะเร็งสิทธิ์	สมบัติ กิณานันทชัย	น้ำฝน ศักดิ์ศรีบำรุง
ธีระเกียรติ สุริยะวงศ์	จำรัส โปรยโคกสูง	ยุทธชัย ชีโพธิ์	ประกายมาศ เกตุนอก
สิทธิศักดิ์ วงศ์แก้ว	ชาญศักดิ์ สุภรโกตี	จันทร์ บั้งจันอัด	จำปี ทรวงโพธิ์
เสาร์แก้ว ตาสี	สาม กอคุณกลาง	วันพุธ คุณผล	ดำรงศักดิ์ พิมพังาม
ศุภกิจ อินทนนท์	สุรีพร ไม้โคกสูง	มงคล กระจ่างโพธิ์	ธีระพล ปลั่งกลาง
ชัยวัฒน์ นิพิฐวธนะผล	สุรจิต ไกล่จันอัด	ลำรวย ชิดโคกสูง	บุญสม พานทอง

วิสุทธิชัย เชนโลกสูง	สมศักดิ์ กฤษหมื่นไว	ประทุมมาศ แสงกระจ่าง	พงษ์วิทย์ ชันโลกสูง
บุญผิง ปลั่งกลาง	ศิริโฉม ตูลา	พีระ มีหมื่นไว	บุญบันดาล ประสงค์
ปิยะชัย เชนโลกสูง	วิทยา เกรือดา	แสงโสม ไพเกาะ	สมบัติ นาคสระเกษ
โสภา อุบลโพธิ์	อุบล พรหมบุตร	มานพ มาตรฐาน	สุพรรณิ เรียงกิ่ง
ประเสริฐ รัตนรักษ์	ยุทธนา พรหมกลีกร	เดชเต็ม เวียนสันเทียะ	สมชาย ศรีบัวพันธ์
ศิริพร หินหมื่นไว	วิไลวัลย์ มหาวิระ	ดวงสิน เวียนสันเทียะ	วาสนา โพธิ์นอก
กชกร พานปรุ	สุวัฒนา ชุ่มหมื่นไว	คุณากร อร่ามรุณ	ทรงพล จงเจริญใจ
ศรีทอง แสนปรุ	สุภารัตน์ พรขุนทด	ยุภา แก้วหมื่นไว	มานพ จิมจะโป๊ะ
จิราพร เสารี	วัชรชัย งามสันเทียะ	สุกัญญา แดงโม	จรัส งามสันเทียะ
กฤษณ พวงเกาะ	สมคิด ชาวไร่	ไพโรจน์ โปร่งสันเทียะ	ภาคกลาง
วิจิตร กลิ่นหมื่นไว	ณรงค์ฤทธิ์ ศรีหมื่นไว	บานเย็น ทับหมื่นไว	นารีรัตน์ ชูตินันท์กุล
สมคิด กฤษหมื่นไว	ศุภชัย ใจพุดชา	เจนณรงค์ พันธุ์รักษ์	ชลาชน ชลาชนเดชะ
องอาจ กักหมื่นไว	กรพัฒน์ แขพุดชา	พรรณราย เคนสงคราม	ปิ่นรัชฎ์ กาญจนชัยวุฒิ
เจริญศักดิ์ กลางหมื่นไว	นิตยา ศรีพิพัฒน์	ศรีวรรณ บุษผา	ภาคภูมิ ภูมาลี
ชันษา กลางหมื่นไว	อิทธิพล พุ่มหมื่นไว	ดวงสมร นาชัยสินธุ์	พัชรินทร์ มโนพิเชษฐวัฒนา
บุญส่ง ม่วงชะคำ	อุดมฤทธิ์ แก้วหมื่นไว	เอกภพ สุวรรณกลาง	พิชัย แป้มคลองหอม
เกียรติศักดิ์ สีบจะบก	ยาหิ แก้วหมื่นไว	บัวบาน นิลบรรพต	ศิริภัทรา เพ็ญศิริ
สมชาย พรหมศิริเดช	ธีรรมย์ งามสันเทียะ	นริลักษณ์ สุวรรณโนบล	คันศร บุญรัตน์กลิ่น
อมรชัย แซ่อึง	บุญเชื่อง พลอยหมื่นไว	บุบผาชาติ จันทร์หมื่นไว	ประคิษฐ์ ครอบเงิน
บุญสืบ อ้อมจะบก	บานเช้า พลอยหมื่นไว	บุญช่วย จิมจะโป๊ะ	สัมพันธ์ ชาวพ่อง
อนันต์ ศิริปรุ	รณชัย ปานหมื่นไว	นกน้อย ทองดี	วรพงศ์ ท้วมประดม
นงลักษณ์ ดวงศรี	สันทนา ปานหมื่นไว	สมพร สุขสันเทียะ	ระพีพรรณ ท้วมประดม
เลียบ มหาวิระ	จิระเดช ช่างหมื่นไว	บุญสม ทองสุข	ไวโรจน์ฤทธิ์ จำรัสโรมรัน
กมลรัตน์ สาลี	ประเสริฐ เนื่อดกระโทก	สมหมาย เจนหนองแวง	พูลสุข เตมียศิลปิน
นุชนาฏ ทองชำนาญ	ประกาย เกากลิ่น	บุรินทร์ ฉัตรจอหอ	ทัศนัย อ่อนน้อม
วิศิษฐ นิตสาพร	อมร ดีหมื่นไว	ครุณี ศรีเพชร	ณัฐฐา อ่อนน้อม
ศักดิ์ชัย ชาติพุดชา	จันทร์งสี ดีหมื่นไว	วิระวัฒน์ เจริญศรี	สุดที่รัก นุ่มสำลี
ดวงดาว กิ่งนอก	สุจินต์ เจนปรุ	สมพร นมขุนทด	รัตนชัย ยิ้มบุญลือ
สามารถ พินิตธรรม	จุไรรัตน์ เขียนหมื่นไว	พุทธิแมน จันทร์หมื่นไว	ธีระ เขียวจันทร์
มาลัย กิขุนทด	เกียรติศักดิ์ หัชเสณีย์	อุดมศรี ขำศิริ	วิลาสินี ทองสอาด
ปรีดี พูนจันอัด	เขวลักษณ์ บางทองกลาง	ปรีชา คล้ายสิงห์	ลดาวัลย์ พงษ์พันธ์ปัญญา
ณรงค์ศักดิ์ เพ็ชรปรีชา	ใจหนุ่ม อันตะสา	โสภี จักรพุดชา	ทศพร รัศมีวงศ์พร

กรกิจ รัศมีวงศ์พร	ปนัดดา โชติเนตร	สุวรรณา ปัญญากิจ	รัศมี เหล่าหนาด
หทัยรัตน์ อำไพพักตร์	อภิรักษ์ เทวฤกษ์	ธีระ ศรีตะวัน	จินตศักดิ์ ยูชัยสิทธิกุล
ณภัทร อำไพพักตร์	พนารัตน์ เสโตบล	อมรรัตน์ เข้มกลัด	สุภาวดี ปานรัตน์
นิพนธ์ เจียมสมบัติ	ณัฐพล วันประเสริฐ	อรรถนิตี เผ่าพันธุ์ขาว	ผจงลักษณ์ มณีประสิทธิ์
อัชมา แสงจันทร์ดา	พงษ์ศักดิ์ คุ่มเกษม	พัทธนันท์ นุรักษ์เข	ธีระนันท์ สามภักดิ์
ถวิล แสงจันทร์ดา	สมมาศ มาประเสริฐ	โสภณ ทองธรรมเนียม	ณัฐวี เทียนวรรณ
ณัฐฐา นพชาติ	สุชาติ หมั่นฤทธิ์	ก่าพล ชัยฤทธิษุกุล	ปราณีต จันทร์
วีรศักดิ์ ลิ้มประไพ	พัชรินทร์ เสมอว่า	อนุศักดิ์ นานาเสถียรกุล	นรินทร์ กาวิจิตร
ชมพูนุช มาดย์สร้อย	สวัสดิ์ แจ่มเวหา	กฤษฎา ปิ่นสวัสดิ์	วันดี วงศ์อรุประเสริฐ
สาธิต นุชเจริญ	วสันต์ ไกรวิจิตร	วิทยา แผงนาอาจ	สุธี มณีประสิทธิ์
นาวัน นาคะศิริ	วรรณภา แสงสุวรรณ	กรชน อนันต์ธนาอนุกุล	อรอุมา บุญเต็ม
ณัฐฐา ทองรอด	รังสรรค์ กุหลาบเหลือง	สุวิชา เกียรติศิลป์	รักเกียรติ อานามนารถ
อุเทน ตูลยากร	ขนิษฐา พยัคฆ์โส	สมภพ นิ่มเสมอ	อภิสิทธิ์ รัคนาย
วิฑูร จรรจลานิมิตร	วิโรจน์ ทองหุ้มแก้ว	ชลิตา นิ่มเสมอ	สมปรารถน์ วงศ์อินทร์รัตน์
วิไล จรรจลานิมิตร	สุรัชย์ มณีดิษฐ์	รัฐชัย โกณานนท์	อนุชิต แก้วจอร์
เขมิกา วรสิริอมร	เขมวดี เดชาฤทธิ์	ธนาวุฒิ ไกรเวทย์	ปัญจทิพย์ สงค์อ้อม
วิมลวรรณ จลาสุก	อุมารินทร์ เกรียงสีห์หมื่น	บุศรา สิงห์หัต	สุรดี เปะระรัตน์
กมลทัศน์ มุ่งทางธรรม	วิชัย ทูมมิสุทธิ์	ศรีวิภา โภกิลานนท์	สุรภี เปะระรัตน์
สมใจ ฐูปบรรดิษฐ์	เบญจมาศ ลางคุณแสน	ศรายุทธ์ กิตติสุนทร	อรุณรุ่ง สิงห์หัต
ฉันทนา ฤกษ์สมถวิล	ทิพาพรรณ รอดดอน	บรรยงค์ พิมลบรรยงค์	ธีรชัย แก้วจอร์
จิรพล ปุคคะละนันท์	วุฒิชัย แสงอุทัย	ชัชชัย ชัชวีสวิมล	ศักดิ์ชัย มาลานิยม
รวีวรรณ อินทร์กำเนิด	สมหทัย ศรีสมาน	ฉัตรชัย ชัชวีสวิมล	สมใจ อ่องแสงคุณ
ธีรศักดิ์ พิษสิงห์	มณฑา ทองคำสุข	อัสดง โรจน์เกษม	สุภาพร นิยมจ้อย
หทัยชนก จิตรพันธ์	กิตติธนา ศรีสุริยะ	ทองสุข สรกุล	วิริยะ ปิยะตระกูล
กิตติพงษ์ เกตุศรีพงษ์	วรุณชัย คงตระกูลพิทักษ์	ชาติชาย สรกุล	สุจิตรา นรดี
สุมาลี ฉ่ำฉวี	พรทิพย์ รัับพร	เจษฎา สรกุล	ธิดารัตน์ แจ่มจันทร์
ชัยมงคล ดีเงิน	ศิริศักดิ์ อยู่เย็น	นภาพร สุทธิพันธ์กูร	สุรัชย์ สุขสันต์
อุษา ปิ่นพลับ	นฤมล สุทธิโก	สาลินี ช่วยความดี	อรรถพล นิ่มเสมอ
สมบัติ ปานลำเลิศ	นงคันุช พูลผล	ศัพัญญู เจริญสุข	มัลลิกา มูนจินดา
กษมา สัมมาพันธ์	ขจรศักดิ์ กลิ่นพุด	กรรณิการ์ ประสาทพร	อำนาจ ยี่งอยู่สุขสันต์
จิตรลดา บำรุงจิต	พลอยเงิน แสงพันธุ์	ชนะชัย ผ่องมณี	ประไพ อยู่ไสว
ไพโรจน์ ทับทิมทอง	นพดล จันทนะเวส	พุดสุข เย็นสบาย	ตำรวจ ชนสุภาพ

คำนึ่ง ทองคำสุข	สุรัตน์ แนวพานิช	วิโรจน์ สุขขำ	ประนม แก้วรัตน์
ไพโรจน์ ปานขำ	สยามภู ประเสริฐสุข	สมศักดิ์ สมบูรณ์	นพรัตน์ นาคฤทธิ์
มาฆะชัย อุดมศิลป์	รัชนี ประเสริฐสุข	ยุพา แสนเสนาะ	เกียรติศักดิ์ กัมพลานนท์
รัตติวารณ โกญจนาท	นิภาพร โรจน์จักรวาท	อัมพร จันทร์พริ้ว	ปรารถนา สมทอง
เศรษฐพงศ์ คมกฤษ	วรรณกร ยามาชิตะ	วรรณดี พันธยูไธยะ	พรสวรรค์ โชติพันธ์
เมตตา สงวนรัตน์	เทอดศักดิ์ ฉายปรีชา	ทวีศักดิ์ บุษะลา	โลมใจ แก้วทองงค์
วุฒิชัย สงวนรัตน์	สรรพร สไตรค์	ประภา บุษะลา	ธงชัย สมบูรณ์
รัศมี ไกรสมสุข	นิติพันธ์ มีสุวรรณ	อรทัย ปรีชา	สมชัย ตามสละมิตย์
สิทธิพร วุฒินันท์	อุษา มีแก้ว	อรุณ วงศ์สิงห์จันทร์	หะด๊ะ ตามสละมิตย์
สิริวดี นันทศรีรัตน์	อภิเดช สุขทันโถม	อรอนงค์ วรรณกาละ	มาลี อิสลาม
ธีรนุช สุทธิวงษ์รัชต์	ศักดิ์สกล เสนโสพิศ	ชูศักดิ์ รัตนนุพงษ์	สมพร บุญผลึก
อภิชาติ คุ้มพวง	สิระศักดิ์ สายศิลป์	รัตนา รัตนนุพงษ์	เสริย์ สุมาการ
รวมพร นาควิสัย	สมพิศ พิชบัวงาม	สุพวงเพ็ญ หมั่นทัณฑ์	สุวิทย์ เสนาชาติ
อภิวัฒน์ แก้วเมือง	ศรีสุดา ชากะจะ	มานิตย์ แก่นนิล	ขจิตร เสนาชาติ
สมาน ถาวรรัตนวิช	นพรัตน์ วงศ์วิทยาพานิชย์	จินตนา คำนวนกิจ	ชอลีหะ หมั่นหลิน
วิไล ฤกษ์พรพิพัฒน์	กฤติยา ประยูรวิช	เอกฉัตร จู่วาที	อุดมพร พิศสุวรรณ
มานิต ฟ่องสละ	วรัญญา อัมพรานนท์	เสาวลักษณ์ จงศิริ	สุรศักดิ์ สำลี
อัญชลี อรุณแก้ว	ณัฐพงศ์ เพ็ญศิริ	บุญรักษ์ เฉลยทอง	จิระศักดิ์ สุรษา
เนตรนภา พรหมสำเภา	ภาคใต้	โสพิศ สุขขำ	กาญจนา สุรษา
ชนโชติ วุฒายากร	อดิศักดิ์ ไกรทอง	เชษฐศักดิ์ เจริญผล	สุชาติ ฤกษ์ชะงาย
ชมภัสสร ศรีเจริญวรรณ	สุมาลี จักขุภาค	พวงเพ็ญ ดวงคง	สุดธิดา ศรีวิจิตร
ไกรวัฒน์ ภมรบุตร	ปราโมช แสนเสนาะ	พงศักดิ์ นิกะพงศ์	ตำราญ คงเส็ง
ศิริเพ็ญ กำเนิดคุณ	พิริยา บุษะลา	พัศตราภรณ์ จู่วาที	ชลทิพย์ ชลสินธุ์
จุมพล เจริญรอด	เจริญ จิราวรรณ	สถาพร นิกะพงศ์	อดิศักดิ์ สมทอง
สุนันท์ วิทวัสพงษ์ธร	สุกัญญา หมั่นนุ้ย	นงเยาว์ พิสนุแสน	ประไพพิศ สุขราษฎร์
เดชดำรงค์ งามจินาภรณ์	พรพิมล จู่วาที	สุพจน์ จู่วาที	ฉัตรชัย จุลอมร
ฉวี วงศ์ผดุงเกียรติ	คณิศร สวนประพัฒน์	ศุภลักษณ์ นุฎถกิจ	ญาณี มุสิกเกิด
วิบูลย์ โชติรสคุณธ์	สุธี สวนประพัฒน์	สุธรรม ผดุงกิจ	สมจิตต์ สมใจนิก
นพรัตน์ สวัสดิโกษา	จรัสศรี เข้มแสง	จันทร์ทิพย์ ผดุงกิจ	สมใจ สมใจนิก
ฐาณูร จุลินทร	สายทิพย์ จันทร์อินแก้ว	วิระ นิกพงศ์	ศิริโรจน์ อาจสมโภชน์
สุกัญญา เहरารักษา	ชูศักดิ์ เมฆมณี	นิตยา รัตนนุพงษ์	อารีย์ วิเศษศิลป์
จิรฉัตร แนวพานิช	อรทัย เมฆมณี	พัฒนา ณ พัทลุง	สมพงษ์ ทองทิพย์

จีบ บรรจง	โชคชัย เรือนทอง	บุญโชค คามพวรรณ	จำเนียร ตราสุวรรณ
ธวัช จุลเลิศ	สุนันทา ปรีชา	เชียรไชย จันทะ	โรม รัตนมะณี
เดชะ ขาวสุวรรณ	อนิรุทธ์ คำปล้อง	สุภารัตน์ ไชยกล	สำราญ สุขยัง
เฉลิมศรี กงเอียด	โสภา พลัดรอด	อำนวยการ กิ่งนดี	ยินดี พุทธรัตน์
อาภรณ์ หนุมม	โชคดี โชติพันธ์	ชัยยา จิตรบุญ	วิจิตร ศรีผ่อง
วิเชียร ชนะชัย	ศุภชัย สุดเฉลย	จักรพงษ์ จุลอมร	สุนันทา โกมล
อารีย์รัตน์ ถิ่นกาญจน์	รัชนี ใจพินิจ	บุศรา การะเวช	สมชาย รักษาพันธ์
อำไพ กัลปหา	สุนทร โลกภิบาล	เอกชัย สุวรรณบุรณ์	ประภา เจียรศิริ
สมจิตร นันทกาล	นงนุช จินตนะ	ศรีไพร ทองจำรูญ	สมพงศ์ ภายภูมิ
ประเสริฐ สมทอง	นิพนธ์ ชูแก้ว	เฉลิมพงศ์ จุงศิริ	กุศล ไสยรัตน์
อรอนงค์ เต็มคงแก้ว	วรฉัตร กลับอำไพ	สง่า ห่อทอง	จตุพร บรรจง
สมหมาย สมทอง	วัชร ชูปัญญา	นงคราญ โนนะบุตร	สมิง หัสภาค
ปราณี สาระรักษ์	สมพร จิตสว่าง	จำรัส อำวาริ	กาหลง บัวอ่อน
วิฑูรย์ วางกลอน	สมควร พันธุ์ภาพ	สุริยาพร เมฆมณี	การุณ จุลเลิศ
ถาวร สุตนพัฒน์	นพดล จุลอมร	กฐิน จุลอมร	ลัดดาพร นุกูล
สมชาย อินทรสมพงศ์	ปิยะนุช บุญจักร	ถาวร อาหารกิจ	อภิชาติ รัตนมณี
ปรีดา สังข์พูนุช	วิรศักดิ์ สุขเจริญ	พงศ์ศักดิ์ ทองสวาท	ปรีชา มีคำ
วิมล จุลอมร	พงษ์พันธ์ โชติพันธ์	เบญจพร ทองสวาท	ฉลอง เพชรสุวรรณ
จุฑาทิพย์ สมทอง	สร้อยสุดา ศรีพิชิต	ศรัชัย ชูรกิจ	จินตนา ตราสุวรรณ
บุญฤทธิ วงศ์แข	ประวิทย์ สีเผือก	สุมณฑา อาหารกิจ	สุมาลี สีนภิบาล
สมเดช สิงห์หล	นงเยาว์ มลเลข	สมรักษ์ หนูแก้ว	สุริยะ ทวีรัตน์
สุจิรา พาลูกา	ลักขณา มานพวงศ์	ละออง พริกบางเข้ม	ราตรี ทวีรัตน์
สุภาพร กลทวี	ชำนาญ พูลภิบาล	ประไพ บุญทวี	จันทนา สมเลิศ
สาทร ชูรกิจ	จิราภรณ์ กาญจน์ชลไชย	สมทรง ราชวิก	นันทพร บุญนวล
โสภา ชูรกิจ	สรรเสริญ ชาญณรงค์	สุภาวดี ทิพจักขุ	สมพร พรหมจรรย์
พรเทพ ชูโลก	หนูพิมพ์ รัตนมณี	อุดร จุลเลิศ	นรินทร์นพรัตน์ สำเภพล
สุวรรณ สมทอง	ณัฐพงศ์ จูมา	หนูแนบ จุลเลิศ	พรสวรรค์ เวศวิทย์
เสาวณี สมทอง	มยุรี ฝอยทอง	สถาพร รัตนพันธ์	
บุญรัตน์ บุญจักร	ยิ่งใหญ่ เฉลววรรณ	สมพร รัตนพันธ์	ชื่อคนกลุ่มอายุ 1-20 ปี
เพชรรัตน์ เพ็ญดารา	จำปา ลัดดาวัลย์	หนูคล้าย รัตนพันธ์	ภาคเหนือ
วันดี แก้วมณี	สมชาย ลัดดาวรรณ	วรรณเพ็ญ รัตนพันธ์	ชูเกียรติ ศิวอักษร
ศุภชัย แก้วมณี	อัมพา คชสง่า	ปรีชา แดงประเสริฐ	ญาณิศา ถาวินชัย

อักษรเดช ธนาศิริ	พิชากรณ ศรีวิชัย	นัฐกิต เมืองเย็น	พิชชากร ยศแก้วอุด
สุสติ ทศนปัญญา	กรณกวิน อัดวุฒิ	ชญญาฉัตร อินโปธา	นนทวัฒน์ หุ่นเจริญ
ทิพย์ ศิริวรรณภา	ธนกนิษฐ์ ฐัญญูเจริญ	รชฎ วังมุล	ปฐมพร เพียรพานิช
สิริกัทร ศรีวิชัย	ชมพูนุช วิสฤตไพศาล	ณัฐธิดา โอวาทเวโรจน์	บัณฑิต อินทา
วัชรภรณ์ วิบูลกุล	วิศรุต ศิริรินภาพันธ์	ปราชญ์ จันทร์ศิริตานนท์	จารุกร เพ็ญสละพันธ์
พิมพ์พิจ มณีวรรณ	ระพีพัฒน์ พงศ์จิตภักดิ์	ภูริช ไกรกิจราษฎร์	อรวรรณ รังมี
ฉมานันท์ ประพันธ์	กรวิทย์ สุภาชนะ	ศิริกัญญา ป้อเครือ	ทวีศักดิ์ แก้วสุวรรณ
สุธีธิดา ศรีบูรณ์	นิสาชล คงชนะ	ญาดา ยิวเวก	เจริญรัต เย็นสกุลสุข
ศรวุฒิ แสงสุวรรณ	จิตศุภา สุขเกษม	รัฐพงษ์ สุภาเลิศ	ชภัทธาดา อินตะแก้ว
ดวงกมล แจ่มกระจ่าง	ญานิน วงศ์ใหม่	บุณทริกา พรหมเหล่า	ศิริลักษณ์ ไชยยา
รชพร วัชรกุลพูนทวี	วรวุฒิ ขัติยะ	วิทวัส สุภา	วรวุฒิ ไชยวงศ์
ภักดิ์บัณฑิตร์ สียาโน	ธีรเกียรติ อัดรังสรรค์	สงกรานต์ จันทร์ธรรม	อาทิตย์ อินดา
วสุรัตน์ ใจตา	ชญญา หาญพิทักษ์กุล	อังศุมลลิน ดวงสมร	สมฤทัย จันทร์พิมพ์พันธ์
ธีรพันธ์ วินิจกุล	รัชสรัญ วิสุทธีมรรคกุล	ณัฐมิต อินสา	นฤนันท์ บุญญาภิบาลวงศ์
กนกวรรณ วินิจกุล	กมลชนก วัชรินทร์	บัณฑิต โปธา	วิทวัส มณีนิล
ณัฐวัฒน์ ณ เชียงใหม่	ณัฐคนัย สิงห์คำ	ธวัชชัย อินดาวงศ์	วรวิรี ฉิมพลี
ปฎิภาณ เตียมตะนา	สุพิชญา เดอะโสด	อนุวัฒน์ จันท์ตะ	นรินทร์พงษ์ ดวงดี
อัญชริดา เตียมตะนา	ณัฐนันท์ อินดา	สุธี กันทะป้อ	ณัฐชยา จากะมณี
กัณฐ์ศรี อธิมา	ภวัญชนก กกล้าหาญ	มงคล กันทะป้อ	วรัยชล ปัญญาโสภา
ธนาวิทย์ ศิรินันท์	ธนวรรณ พุทธจง	ศิริลักษณ์ คันธพนิต	เรืองวิทย์ ภูรุ่งเรือง
ชุตินา คำอ้าย	เสฏฐวุฒิ ลีลาอภิวัฒน์	ธนิดา ฟูเมือง	อัญชิสา ปิมปา
ณัฐพันธ์ พิบูลย์	นภัสสร ประทุม	ฤทธิไกร สุภาศิริ	ธีร์ธวัช นิตย์นุช
เรืองวิทย์ หวงสุวรรณภากร	พิชญธิดา สุวรรณ	สุกัญญา วรไพโรจน์	ชรินทร์การ อินทะรัช
ธีร์วัฒน์ สมหลวง	เพชร เซวาน์ลักษณ์สกุล	ทินกร จันท์ตะ	กาญจนารัตน์ โพธิวงศ์
สุรักษ์ธิดา มูลทานิช	ชนกานต์ สราททัต	รวีพร อินทจักร์	เยาวุทธิ์ กันธิง
ชุตินันท์ ปิ่นหย่า	ชาญวุฒิ บุญเรือง	จิรนันท์ ไชยคำมุล	ณัฐธิดา อินทรัช
ชลัท ปวงวัน	ณัฐภรณ์ คันทลือ	แพรวา ศิริสงวนวงศ์	นภสินธุ์ นาควัชระ
ธนวรรณ เวชวิทย์ตระกูล	ศุภวิชญ์ ฟูเต็มวงศ์	ณัฐกานต์ ลิปัญญา	ชนาภิตดี วงศ์อินทร์
พัทธกานต์ พัชรเวทิน	ภควรรณ สุภาพ	วาทัญญู วรรณวิเศษไตร	นฤมล ธิพล
เถลิงรัฐ พลอินตะ	นิธินันท์ ตั้งโลก	วันวิสาข์ แสนมี	ณัฐพล ปัญญาไชยา
ฐิติมา มานะสุข	ภคกณ จินานันท์	วรวุฒิ มหาวันแจ่ม	ทิตยพร ดวงดอก
ณัฐคณ บุญติ	หทยา จิระกุลชัยนันท์	กาญจน์กนก วิหาละ	ศุวิชญ์ มาประเสริฐ

ชัยวัฒน์ ตรีสว่างค์	วิษญาพร คัชรธร	กนกพร สะดิริน	รุ่งโรจน์ มุ่งศิมกลาง
อัญญารัตน์ อินชัย	วศิน สมชาติ	อัสวานันท์ อินทอง	อาทิตย์ศาสตร์ แสนพลกรัง
รัฐพล ไทยะลักษณ์	ณัฐสุดา เขตตสม	กรกฏ บัวงาม	จิรัฐติกาล อันทะสา
สุทธิเกียรติ แก้วเมืองเพชร	บวรภัค ณ เชียงใหม่	กานต์เมธัส คำชัย	สิริทิวาพร อินทร์สันเทียะ
พิชชาภรณ์ พุทธิมา	ปิ่นชนก รัตนสุคนธ์	วรัยภรณ์ พรหมทอง	เอกวิทย์ สีนปฐุ
กรกฏ ตระพันธ์	วรัยมน แก้วก่อ	ณัฐพงศ์ ไทยสมักร	รักแท้ พันธุ์รัตน์
ปองเทพ นกแก้ว	สราวุฒิ หลักดี	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ณัฐพงษ์ ชิดจันอัด
นภาพร สุวรรณสิทธิ์	วริศริษาพงศ์ วงศ์แก้ว	สุกัญญา อินแป้นพะเนา	พันธกานต์ ชาญชัย
เฉลิมชัย กาวิล	ศิริพงษ์ วสุวัต	ชาญชัย พรหมรุกขชาติ	นงนภัส โปร่งสันเทียะ
วงศ์ศกกา ดินนัง	ชนนิกานต์ เครือข้งฮิ้น	ร่ำแพน บาตรโพธิ์	อัญชิตา ชาวลิต
ศรัยพร ปันสุรินทร์	ปริญญา แสงมณี	พีระไพร ฤกษ์นิรันดร	จิรัชญา จำเดิมสุข
เกศกนก ดวงศรี	ปัทมาส สายสุวรรณ	วิไลรัตน์ ชวนโพธิ์	ปัทมาวรรณ สุวรรณกลาง
สุกฤษฏ์ชัย เพ็ชย์	อินทร สายคำ	ระพีพัฒน์ แยกโลกสูง	ณัฐพงษ์ สุวรรณกลาง
ปภัตตรา รุ่งาน	อัปสรศรี จันทร์สกุล	วีระ ชิมกลาง	สมนวรรณ อัมพะวะศิริ
ธวัชชัย ดันกุล	ธนัชพร คงเมือง	พรพรรณ กอคุณกลาง	นิตา ศรีสุวรรณ
พิมพ์ลอย จันทร์อินดา	สรวิษญู ว่องไว	ชูศักดิ์ ชิดโคกสูง	สุดใจ แข่งบุตร
ศุรเชษฐ์ มูรพันธุ์	กรกนก ปัญญา	ณัฐวัฒน์ โรงกลาง	วลัญช์ กิติโสภากุล
พิชชา สุกชัย	ชาญวิทย์ พันธุ์สุกะ	ณัฐนิชา โรงกลาง	ธีรศักดิ์ เจนหนองแวง
พิเชษฐ์ กันทะวงศ์	ณัฐวุฒิ ชัยวรรณ	ศิริพร เกยค่านกลาง	วชิรญาณ์ ชนะภักดิ์
พนิดา มูรพันธุ์	ศุมิตรา ชัยวรรณ	วรพัฒน์ กิ่งกลาง	เจริญชัย บั้งจันอัด
วิริยะ เดชะพันธ์	จุฑามาส วงศ์จุใจไพโรจน์	จิราวุฒิ ไปรยโคกสูง	ศุภกร ทับโคกสูง
เบญจวรรณ มหาพราหมณ์	ภูริวิทย์ วงศ์จุใจไพโรจน์	รุจิราวรรณ ประนมศรี	พิชญา บุตรมาลา
ภูวัญ ปันแก้ว	อิทธิพัทธ์ สืบมงคลชัย	สุนทรี่ ชิโพธิ์	สพลคนัย สุวรรณพงษ์
รุจิรา กันหาสูตร	วิไลพร เมธีรัตนโสภณ	วิโรจน์ พินจอหอ	ปวีณา วีระเท่า
วรสักดิ์ ฤทธิสรไกร	มนัสนันท์ ชัยตระกูล	วิชา รัตนวิชัย	กรวีร์ ทรัพย์มงคล
เมธา ศรีสมาน	พัชณรงค์ คุณศิลป์	ณัฐพงษ์ มะเร็งสิทธิ์	อดิเทพ เคนดวง
นิโลบล ศรีสุวรรณ	พนิดา จูชะจันทร์	ณัฐพร มะเร็งสิทธิ์	วิชชดา โพธิ์สุวรรณ
ศศิกานต์ นาคสมบูรณ์	ริษญา ดันตราวัฒน์	วิภาพร ขำวิสัย	ศรันยู พึ่งบัว
ขจรศักดิ์ ปัญญาเรือน	อสมภรณ์ สมศิริ	ณัฐวุฒิ จงจอหอ	ธนาคม พลบุรี
พัชรสกันธ์ โพธิ์	ปิยะธิดา สวางน	พรสวรรค์ สุริวงษ์	ธีระศักดิ์ แซ่จิว
จิตอารี วรณพีระ	พิกุลทอง ชัยวรรณ	อานนัท บุคโพธิ์	สายชล ดำรงอักษรกุล
ธนวัฒน์ จินตนาบุษ	จตุพร ทองส่งโสม	จินตนา กลาโพธิ์	ปฎิภาณ นิลพล

สัจจาพร พรหมกลาง	ภูวคณ ชาวทองหลาง	ละอองเทียน นพขุนทด	พัชรिका วงศ์เสถียร
สัจจธรรม เพิ่มพูน	ศุคารัตน์ วิชัยรัมย์	วารุณี กิ่งนอก	ธีรศักดิ์ ตูลา
ชาญศักดิ์ โปรยโลกสูง	สุทนต์ศักดิ์ บุญเลิศ	วิฑูร แสนปรุ	ชนาพร บุญคำฟู
เจนจิรา กอบัวกลาง	สำรวย จันทรวงศ์เหลื่อม	ปรีญานุช กัมตะบุศย์	พัสดม น้อยหมื่นไวย
ณัฐวดี กอบัวกลาง	จุฑามาศ เพนโคกสูง	ปาริฉัตร พิมพ์ปรุ	กรกช กระโดนชำนาญ
กนกวรรณ ศรีสวัสดิ์	อมรรัตน์ ชิโพธิ์	ศุคารัตน์ สายจันทร์	ปรีญานุช พรขุนทด
ร่วมสร้าง กัลยา	นพรัตน์ บั้งจันอัด	ธีรพงศ์ แก้วดอก	ณัฐสิทธิ์ รัตนรักษ์
พลชาติ เกตุสง่า	ศุวิมลรัตน์ บั้งจันอัด	ศศิณา ม่วงชะคำ	ชลวัฒน์ ไรจนารังสรรค์
เอื้อมพร ชาวทองหลาง	ใจเพชร วงศ์โพธิ์	ชัชชัย ดอกโพธิ์	ทัตเทพ จินวัง
สุวรรณมา บั้งจันอัด	จารุกิตต์ สารโลกสูง	พิมพ์ลภัส ศิริปรุ	ผกามาศ สุวรรณภูมานนท์
อดุลย์ศักดิ์ เชิดโลกสูง	จิรารัตน์ ชิโพธิ์	ณัฐริดา เจตบรรจง	ธนากร ดำรงไทย
ดำรงศักดิ์ สุขเดช	เนตรชนก นิลโลกสูง	ศิริวิไล กั้นห้องกลาง	สุริยาพร เขียวหมื่นไวย
รัตติกาล ปลั่งกลาง	สมบัติ เพนโคกสูง	นันต์ธวัช ดวงศรี	วัชรพงษ์ เฟื่องหมื่นไวย
สมาพร นันทวงศ์	อำนาจ แกรกกลาง	ณัฐดนัย นิดิสภาพร	พรพิรา เพ็ชรหมื่นไวย
พงศา ถอนโพธิ์	ปิยะพงษ์ โถโลกสูง	นที ชัยปัญญา	อัครเดช เพ็ชรหมื่นไวย
ศรีสมร อินทนนท์	ฉัตรชัย คุณขุนทด	วิทยา อินทนนท์	จรรยาลักษณ์ แสงจันทร์ฉาย
บุญยศศักดิ์ ปานโชติ	เสาวลักษณ์ พรหมเมือง	พิเชษฐ หมากกลาง	ณัฐวัช หัสเสนีย์
พลอยพิรุณ เรื่องกระโทก	ทวีศักดิ์ ปลั่งกลาง	พิชญ์ ดวนโลกสูง	ศรีบุญญา ช่างหล่อ
สัมพันธ์ การบรรจง	ดวงกมล หมากกลาง	ปัญญา บึงระงม	สุรวดี โตหมื่นไวย
น้ำผึ้ง สารโลกสูง	ชวลิต หมากกลาง	เอื้อมเดือน หมากกลาง	พรพนัส จำศิริ
ธิดินันท์ ชิดโลกสูง	ณัฐวดี เอี่ยมพุด	ธัญชนก ดันแดง	ศักดิ์เกษม แซ่จ้อหอ
สุรศักดิ์ เกื้อกลาง	ลลิตา หมอกโคกสูง	วุฒิพงษ์ สาลี	วิทวัส อยู่หมื่นไวย
บัณฑิต บึงระงม	ศุภฎี จันทวิวัฒน์	ศุภัญญา เชื่อมกลาง	นริศรา เทพธรณี
จิราวดี ชิดโลกสูง	พิรพงษ์ ปลั่งกลาง	ทิพย์ฤดี แซ่ตั้ง	ชัชชรรณ ศักดิ์ศรีบำรุง
มยุรี พักอ่อน	เมธิตา เมืองวงษ์	มลวรรษ สร้อยมะลิลา	ทรงชัย ประสงค์
สหพรหม ภูศิริ	ปิ่นเพชร เลากกลาง	ศักดิ์สิทธิ์ ชาติพุดซา	สุทัตตา แซ่ลิ้ม
วรวิษ ฤทธิธรรม	พรทิพย์ มุงกรอบกลาง	กานต์พิชชา ชาติพุดซา	ปุ่นยุนุช จงเจริญใจ
รุ่งฤดี เขียวโพธิ์	สุวรรณณี แทนสูงเนิน	สุมาลี กฤษหมื่นไวย	ภักพล จงเจริญใจ
วิไลพร นนกลาง	นพเก้า เพนโคกสูง	รุ่งทิพย์ ป้อมสนาม	ณัฐพงษ์ กิ่งโพธิ์
นัยนา บั้งจันอัด	ชนาพร เพนโคกสูง	สิโรรัตน์ มุกจิตรทรัพย์	ณัฐกานต์ กิ่งโพธิ์
พิมพ์ไล บั้งจันอัด	อรอนงค์ จุ้ยหมื่นไวย	ศุภัทธชัย มุกจิตรทรัพย์	สุชาดา ชิดโลกสูง
สุวิทย์ อินทนนท์	วิฑูรย์ เลิศสันเทียะ	วรนุช ศิริปรุ	วีรพงษ์ ลิขิตดำรงเกียรติ

ชนกนารถ ขรรยงค์	อภิวรรณ พงษ์พันธ์ปัญญา	มนัสวรรณ กริยานนท์	ธรรมจารุ เกียรติศิลป์
จิริงการ พันธุ์รักษ์	อักรวิษณุ สุพรรณารักษ์	พิพัฒน์พงษ์ ศรีทอง	กุลธิดา ชิดเจริญ
สุธี พูนพิพัฒน์	ณัฐกานต์ สุพรรณารักษ์	คณิศรสิทธิ์ สะแกกลาง	วราวัฒน์ รัตวิริยะพงศ์
ดาวส่อง มาษา	มารุต เอี่ยมท่าไม้	ณัฐพล ขำศิริโชคชัย	น้ำฝน ผลเพียร
ปภัตสร เรืองสนาม	สุกัญญา แสงจันทร์ดา	วิษุตา มะหะมาน	จารุวรรณ จันทร์เที่ยง
รุ่งลาวัณย์ ขอบกลาง	ธีรชัย พันธุ์เพิ่มศิริ	ศุภกร กลีบเมฆ	ธีรวัฒน์ น้อยโสภา
ณัฐนิตย์ นอใหม่	ปาจริย์ พันธุ์เพิ่มศิริ	กชมน ศรีชัยรัตน์	ปิยพร น้อยโสภา
ศุภชัย ทองหนูแดง	คณตม์ มาตย์สร้อย	ณัฐวุฒิ แสงอุทัย	ปัญจพล น้อยโสภา
ธีรนิตย์ คำผู้	ฐิติกาญจน์ สุทธิชุติพงษ์	สุภาณี เปริน	ธนบรรณ สุทธิพันธ์
เทิดศักดิ์ แยกโลกสูง	ไอรดา หานาคี	อมร โพธิ์แสงทอง	ปวีร์ แซ่มพุลศิลป์
บุญดา นิมิตรหมื่นไวย	ศศิพงษ์ โสภะกะสิน	ชินชา จุลมาศ	ศรินกาญจน์ รอดเชื้อ
จินตนา เลากลาง	ณัฐวัชร ตะเลิงกุล	ชมพูนุช เกตุรัตน์	ธีรภัทร์ พรหมบุบผา
สุวพันธ์ หรรณ	ปนัดดา พึ่งพระ	วัชระ สารธีราช	ชานนท์ พุ่มทรัพย์
สุปราณี เพิ่มพุด	จิรพันธ์ สิงหนาท	ขวัญหทัย ชีวบัณฑิตย์	ศิริกุล พุ่มทรัพย์
อารีญา นิลพล	กิตติพร มณีโชติ	วราภรณ์ จำปา	เอวิกา เกตุแก้ว
ภาคกลาง	ชุติมา เป็นทองดี	นเรศ หล้าสำเร็จ	สุทธิศักดิ์ สังวร
สังวาลย์ ปุคคะนันท์	วิรุทธ ฐปรรดิษฐ์	ชญาณัฐ อินทรประดิษฐ์	พันธ์พจน์ สุระวรรณกุล
รสนันท์ พิจารณ์	วัลลภ สัญเขตต์	กฤติมา เอี่ยมบรรณพงษ์	เอนกณัฐ มโนสุทธิ
วุฒิสักดิ์ บุญด้วง	คมสันต์ อ้อวิเศษ	วาทิต วงษ์สมัย	วลัยพร จงพัฒนานุกูล
ธนัช ภูมาลี	กรกนิษฐ์ ศิลเดชะ	โสภิตา แซ่เขียว	บุษยรัตน์ รอดโพธิ์ทอง
สุภาณี หลังปู่เต๊ะ	กิตติศักดิ์ ลิ้มรัมย์	ยุทธนา ชาวน้ำวน	ชยณัฐ ดากรัฐ
อินทอร เจียมทอง	บุษยารักษ์ ปิ่นพลับ	ศศิ ฤทธิศรธนู	พัชรา โชติช่วง
ปราชญ์ เจียมทอง	ธีระพงษ์ ตูลพันธ์	ศรัณย์ โพธิ์ธีรบุตร	พงศ์พิพัฒน์ ปัทมะดิลก
พงษ์นรินทร์ ขาวผ่อง	ศุภณัฐ ชลานูเคราะห์	พรรณอร สุภิภาคย์	สุทธิพันธ์ ไกรสมสุข
สุทธิกาญจน์ ปิยพัฒนานุกูล	กฤษณ์ พงศ์เพ็ญพรรณ	อามิน เชียงชัยภูมิ	วิทนีย์ โรจน์สุรสวัสดิ์
ธนพงศ์ ท่วมประดม	ณฐาพร แก่นสุวรรณ	พรชนก สาริกบุตร	ฉัตรแก้ว ตรีนิกร
โรมรัน จำรัสโรมรัน	วัชรชัย วันประเสริฐ	ลัดดาวัลย์ จินดา	อนวัช จันทร์คคะ
ธัญรัชต์ ปัทมินทร์	พิมพ์มาศ วันประเสริฐ	สิทธิพันธ์ ฤทธิเดชกล้า	วรรณวิสา สรกุล
พรธิดา บัวประดิษฐ์	รัชชัย อินหมื่นไวย	ณัฐสุดา ฤทธิเดชกล้า	ปิยะ สรกุล
ดิษฐ์ นิยมไพบูลย์	กิงกาญจน์ เนตรณรงค์	สวารส ปิ่นทอง	สิริพร สุทธิพันธ์กูร
วริศรา เตมิยศิลป์	ดวงใจ เกษมสุข	ธารินทร์ สังข์ศิริ	สัญชัย นิลแสง
ศรภุช ชมชื่นจิตร์	ชญาณิน แสงสุวรรณ	สโรชา พิชิตวัฒนา	ญาดา สิงห์สุวรรณ

ณัฐฐา แซ่ฉั่ว	นงนุช ทองคำสุข	อุมภาพร แจ้การดี	ปัทมา จักขุภาค
วชิร ประพัทธ์ศักดิ์	คณิศพล ตีรเลิศพานิช	พงศภัค แนวพานิช	อดิศักดิ์ เรืองรุก
พัชชาภรณ์ ประสาทพร	พลอยไพลิน บัวแก้ว	พิรุณรักษ์ ช่วยนุ่ม	ดวงรัตน์ มุสิกศิลป์
อนุวัฒน์ เหมือนवाद	กิตติภพ วสวนานนท์	ธีรเดช โรจน์จักรวาท	อดิศร จันทร์อินแก้ว
คริมา เจริญสุข	พิชญา มุกดาสนิท	เปรมสุดา โรจน์จักรวาท	เพียงขวัญ เมฆมณี
ชลมารค พันธุ์สมบัติ	เผ่าเพชร เจริญสุข	อัจฉรีย์ สันประภา	วีรศักดิ์ สมบูรณ์
เอกพล โอษฐ์ศิริยานนท์	เกื้อใจ ชัชวาลวิมล	ชนันชน ฉายปรีชา	ศุภนิสา บุษะลา
พิมพ์พัชร พรหมวงษ์	พนาย พัฒนภิรมย์	อรนุช พิณพรหม	ณัฐวุฒิ ณ โปธิ์
ทีปกร สมุทรศิริ	พิทยารัตน์ ฉาวรรัตนวิช	กาวิร ต้นสุวรรณ	จิรดา คูลิเอก
ธัญญา ปานรัตน์	อดิศร แก้วมาก	กาญจน์กนก เทศเรือง	มาริสา แรงแงกุล
นภาพรณัฏ วงศ์แพทย์	ณัฐฐา แก้วใส	มัลลิกา อรุณคุณารักษ์	ปวริศร์ แรงแงกุล
พลวุฒิ นิ่มเชียง	นริศรา ม่วงอ่อน	ประสพโชค แก้วงาม	กวนาถ ช่วยพัฒน์
แก้วใจ จันทระ	ปัทมวรรณ ศรีไวคุณธุ์	ชัยวัฒน์ วัฒนสุระ	อิสรา บุษะลา
ธนัทธา สนั่นสายันต์	พงศกร ฉาวรรัตนวิช	นาตาลี สีชมภู	โสพิศ บุษะลา
สาคร วิชุปานมาศ	อุษา ประคองศรี	ศราววุฒิ บุญเปรม	สมเกียรติ บุษะลา
สุวลักษณ์ นิ่มเสมอ	นฤมล เข้มจู่	สุรศักดิ์ พิมพ์พา	ธีรพงศ์ เพ็ชรพันธ์
ภัควัฒน์ นิ่มเสมอ	กลวัชร เข้มทอง	ธนวัต เชื้อบุญ	ธีรรัตน์ แก่นนิล
ณัฐฎิภา มีสกุล	ปรีชา จันทประดิษฐ์	วัชรพล ชัยวิรัตน์	อนุสรรา ธงทวัฒน์
สวิตตา รังสินานนท์	วรวิทย์ ไทยประสิทธิ์	วุฒิชัย แสนทวี	จงรักษ์ โป๊ะตัน
กรกนก รังสินานนท์	ทัตพิชา กลิ่นจันทร์	แสงสุวรรณ พรหมชาติ	ศิริขวัญ เดชทอง
ชัยคริสต์ เปชะรัตน์	ภาสกร ภมรบุตร	อดุลรัตน์ ทองแดง	บุญรัตน์ สุขจำ
ภัทรีณี โพธิสระ	อมราพร เลิศศิริอมร	สุมิตร กักเงิน	จิตรลดา เจริญผล
วิษชากร โกลัญจนาท	ปิติ พลาพิริยกิจ	ศศธร ยี่มบุญลือ	จตุพร ชุมสงฆ์
กฤติชญา หุตะแพทย์	ณัฐิยา พลาพิริยกิจ	ปอแก้ว ประสูตร์แสงจันทร์	อุมภาพร จอมชนะ
ณัฐวุฒิ ประเสริฐผล	ปิ่นนทิต อุ่นใจ	ภาคใต้	จันทร์จิรา สมทอง
ปัทมา วงษ์สกุล	กิตติยาภรณ์ งามจินาภรณ์	ณัฐกานต์ ไกรทอง	พีรพัทธ์ นิกะพงศ์
ธนาถาร นรดี	ณัฐฐาภรณ์ กิจสวัสดิ์	สุดำ ดาวดึง	วีระยุทธ จิตรกลาง
ธิดาพร แจ่มจันทร์	ภัทรเดช อินสมภักษร	สุริยา บุษะลา	นวลักษณ์ จุ๋วาที
พิศตินันท์ ดีศรี	ณัฐพล เจริญเผ่าทองสุข	อารยา ราชนิม	เอกวิทย์ ทองสร้าง
เกษมศักดิ์ แซ่ตั้ง	ช.กษิมา เพ็ชฌุไพศิษฏ์	กล้าณรงค์ สมทอง	นิสิตา ชุมณี
สารณี บัณฑิตดา	ณัฐนนท์ เลิศมงคล	มนัสวี แสนเสนาะ	สุริยพงศ์ ผดุงกิจ
วรวุฒ กลิ่นขจร	มโนสิทธิ์ เหรารักษ์ยา	กุลธิดา โต๊ะยี่ราเต็บ	สวรรยา จันทร์เพ็ง

ชนวัฒน์ ปานทอง	ชนวิษณุ สำลีร่วง	สันติ สุขาทิพย์	เอกอนนท์ ชูโลก
มัลลิกา วาณี	ธีระพงษ์ ชาวสุวรรณ	ศุภศักดิ์ สมทอง	ทอฝัน ชาญณรงค์
สิริวัฒน์ สุขเกษิ์	คำรณ พหลภักดี	เบญจวรรณ บุญจักร	ฤทธิเกียรติ ชาญณรงค์
นาจติญา นาคฤทธิ	ณัฐมนต์ ทองปาน	นุชรัย ตรีภาพ	ศิริวรรณ ชนะชล
พรฟ้า บุญนาคฤทธิ	วรรณิศา ขาวใหม่	สถาพร บุญประดิษฐ์	พงศ์พันธ์ กาละ
ณัฐกานต์ ศิริกาญจน์	สุชน นันทกาล	ศักดิ์ชาย แก้วมณี	มุขธิดา แก้วมณี
วรัญญา บุษะลา	ธราดล จินาพร	สุทธิ สุทธิวรา	ศักดิ์ชัยสิทธิ์ เนาวรัตน์
กรวิทย์ สมบูรณ์	ลำลี นันทกาล	พันทิวา สุขวัฒน์	ศุภนิสา แก้วสาร
ศรัณยู ตามสละมิตย์	ประกายดาว บุญทวี	อภิเดช คงจำ	ธีระพงษ์ คงทอง
สุวิทย์ บุญแต่ง	เจตริน สมทอง	ณัฐวดี โชติพันธ์	วันเฉลิม ตราสุวรรณ
วณิศา สุมาการ	หนึ่งฤทัย สมทอง	จิระศักดิ์ จตุรงค์	วาสนา กลิ่นดี
ธาดา กีบเส็น	เกตุกมล สำแดง	กาญจนะ กุมุท	ทิพย์สุดา นวลนิ่ม
สุจิตรา บุษะลา	สุดาพร สุขคะตะ	สุดาวรรณ ควรรำพึง	เริงณรงค์ โชติพันธ์
สมบัติ สมทอง	ศุภนิสา ตั้งไพฑูรย์	กมลกร โชติพันธ์	จุฑามาศ จันทร์เพ็ช
ฟารีดา โต๊ะโอบ	สุรัชย์ สมทอง	สุนิษา มานพพงศ์	สุรเชษฐ สุวรรณบูรณ์
พงษ์ศักดิ์ ลำลี	เรวูฉิ สุตนพัฒน์	อรรณกร บริบูรณ์	รวิษณุ ณ นคร
นัสมา เวลาดี	ศิริพร สุตนพัฒน์	นฤเบศ โลภภิบาล	ธีระกุล กาละ
สรุตา บุญผลึก	ศิวเกียรติ ขจรสุวรรณ	กัญญารัตน์ โลภภิบาล	สมใจ จุลเลิศ
วุฒิสักดิ์ ฤกษ์ชะฮาย	ปรีชาพล ศิริวัลย์	ณัฐพันธ์ ชงากรณ์	กัลยวรรณ อ้าวารี
ณัฐธิยา บุญสว่าง	นฤดล สมทอง	ศิริภรณ์ กลับอำไพ	ณัฐวุฒิ สายมณี
วันพยัคฆ์ จุงศิริ	เพชรวรรณ ถวาย	ปฐมพงศ์ ภูมิพงศ์	ชวิชัย จุลอมร
ธนารัตน์ ถิ่นกาญจน์	ศักดิ์ณรงค์ รอดภัย	ชนิดา ภูมิพงศ์	นลธวัช ศรีสุวรรณ
วิทยา ผดุงศักดิ์	สหสวรรค์ แฉวธรรม	ศักดิ์รินทร์ สุขเจริญ	บุญญฉัตร อาจสมโภชน์
นพปฎล มุสสิเกิด	รัชนี มโนเลิศ	เมธิ สำเภพล	สุคนธา แก้วล้วนสม
จิตรรา สมใจนึก	ณัฐพร หนูน้อย	ริษา สำเภพล	ขจรศักดิ์ อาทกรกิจ
สทรรฐ สมใจนึก	ปัญญาพร สมผลึก	วุฒิสักดิ์ ถิ่นกาญจน์	สุมณฑา แซ่เตี
สรารุช สกาวรรณ	ฑริตา คำใส	นาเดีย สันหมุด	อภิชาติ สุวรรณอาสน์
จุรีรัตน์ อาจสมโภชน์	พัชราภรณ์ สมทอง	จักรพันธ์ มาลารัตน์	สุวาริ คำพิมุล
ภานุวัฒน์ พรหมเดช	โชติกา หมิ่นศรีรา	วรรณชนก สายสุวรรณ	เอกวิทย์ ราชวิก
เมธาวิ วิเศษศิลป์	ธัญญา กลทวิ	พิชญ ศรีพิชิต	กิตติมา ชลมันัย
เอกศาสตรา ทองทิพย์	พชร โรจนะ	สุพจน์ มานพพงศ์	ศรรตยา บุญภิบาล
ดวงพร จุลเลิศ	สุกัญญา รัตนพันธ์	จุฑารัตน์ ชาญปราณีต	นลิตา บุญภิบาล

อุทัย จุลเลิศ	ทวีพร ไฝการชอบ	อำภา เจริญรักษ์	ธีรยุทธ์ เจียรศิริ
กิตติพร จุลเลิศ	ชัยณรงค์ รัตนมะณี	เอกชัย กายภูมิ	เขวภา สีนภิบาล
อมรรัตน์ จุลเลิศ	สมพร นุชทัต	อนุชิต วัจนสาร	ชัชฌลาวรรณ วงศ์แจ
สุวลักษณ์ รัตนพันธ์	วรรณพงษ์ ภิรมยา	จรรยา หัสภาค	รุ่งนภา เสสน
อานนท์ สุวรรณอาสน์	พรพรรณ พลายแก้ว	ศรีนวล เกิดทอง	ศรัญญา กริมใจ
กัณทิรา สุวรรณอาสน์	คมสัน กัลยากาญจน์	วุฒิชัย บัวอ่อน	ณัฐริกา โชติพันธ์
สุดา คามพวัน	ณัฐชยา กัลยากาญจน์	สุวิทย์ นุกูล	
สุรศักดิ์ แสนชม	ณัชชา นิระบาล	จิรารัตน์ เรืองรุก	
กมลวรรณ แสนชม	จักรินทร์ รัตนมณี	ณวิวรรณ เพชรสุวรรณ	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นายสมชาย สำเนียงงาม ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับสอง วิชาเอกภาษาไทย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2526 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2532 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2541 ปัจจุบันรับราชการเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย